

12.67

BIBLIOTECA
DI STUDI ROMANZI
E ITALIANISTICA

80
POPMA
1

UNIVERSITÀ DI ROMA
"LA SAPIENZA"

80 РОПНА 1

Б. Завиде
1753
Л. 2. 61. 61. 61.

A U S O N I I
P O P M A E

F R I S I I

DE DIFFERENTIIS VERBORUM

LIBRI QUATUOR

Auctiores, & emendatiores

CUM ADDITAMENTIS, ET NOTIS

JO. FRIDERICI

H E K E L I I.

I T E M

DE USU ANTIQUÆ LOCUTIONIS

LIBRI DUO.

EDITIO NOVISSIMA

Quæ quid præstitum sit, Epistola ad Lectorem docet.

AUGUSTÆ TAURINORUM, MDCCXXX.
Sumptibus Societatis.

Cum Privilegio S. S. R. M., & permissione.

E Sponefi per parte di Francesco Bernardo Bertolero, e Giuseppe Tarino Mercanti Librari, unitamente agli Stampatori Pietro Zappata, e Gio. Francesco Maireffe abitanti in questa Città, avere rapportato da S. S. R. M. Patenti Regie delli 19. Dicembre ora scaduto, per forma delle quali è detta R. M. compiaciuta approvare le Risposte d'ordine della medesima date dal Sign. Conte, Primo Presidente, e Guardasigilli Ricardi sotto li 14. detto mese al Memoriale a' Capi de' Supplicanti sporto, fra' quali, ed al Capo primo. si è detta R. M. degnata d'accordar à Supplicanti la proibizione a chi s'isia di stampare, o fare stampare, introdurre, e vendere alcuno de' Libri infra descritti. Cioè, Il Nuovo Metodo della Gramatica del Lancelotto col suo Compendio, il VIVES EXERCITATIO LINGUÆ LATINÆ, le Favole di Fedro, l' Ortografia d' Aldo Manuzio, Cornelio Nepote, Ausonio Popma, Festo Pompejo, Aulo Gelio, Giustino Istórico, e Salustio, e ciò pendente il corso d'anni dieci, sotto pena della perdita d'essi, e di Scuti 25. d'oro applicabili per un quarto al Denunziatore, ed il rimanente all' Errario dell' Università, e meglio come da dette Patenti in debita forma spedite appare, il disposto de' quali si è di già da VV. EE. mandato osservarsi, come da Lettore Osservatorie delli 7. corrente Gennajo manualmente sottoscritte Nicola, in seguito al che desiderando ora essi Esponenti venga intimata a chi che sia la proibizione portata da dette Regie Patenti, a VV. EE. per tanto con fede delle medesime, e delle predette Osservatorie se ne raccolgono.

Supplicandole si degnino a mente di dette Regie Patenti, e Risposte date à detto Memoriale a' Capi, e specialmente sovra il primo, inibire a qualunque Libraro, Stampatore, o altra Persona di qualsivoglia grado, condizione, e professione di stampare, nè far stampare, meno introdurre, vender, ed estare ne' Stati di S. S. R. M. alcuni d'essi Libri, sotto qualsivoglia pretesto, titolo, o colore, tanto direttamente, che indirettamente, sotto la pena portata da detta Risposta

prima, senza espressa licenza de' Supplicanti in iscritti, con mandare in caso di contravvenzione a chi meglio le parerà, che ne debbano prender contro li Contravventori le debite informazioni, per procederne all' opportuno castigo; con mandare pubblicarsi le presenti a' luoghi soliti d'ogni Città, e Capo di Provincia, e dichiarare la pubblicazione in tal modo fatta valere, come se fosse a caduno de' Particolari intimata, e doverfi prestare alla Copia stampata l' istessa fede, come se fosse l' Originale. Il che &c.

Muratore.

LA REGIA CAMERA DE' CONTI.

VEduta per Noi l' alligata Supplica presentataci per parte di Francesco Bernardo Bertolero, e Giuseppe Farino Mercanti Librari, unitamente agli Stampatori Pietro Giuseppe Zappata, e Gio. Francesco Majresse abitanti nella presente Città, e sottoscritta dal Procuratore Muratore, con le narrate Patenti delli 19. scorso Dicembre, in debita forma spedite, la Provvisione di questo Magistrato delli 7 corrente Gennajo, per forma di cui ha mandato osservarsi il disposto in dette Patenti; Il Decreto nostro delli 23. andante, per quale si è mandato il tutto comunicarsi al Signor Procuratore Generale, le Conclusioni in seguito al medesimo fatte dal Sign. Avvocato Celebrino Sostituto Procuratore Generale, approvate per altro Decreto nostro del giorno d'oggi sottoscritto dal Signor Conte, e Collaterale Balegno di voto; Ed il tenor del tutto ben considerato, per le Presenti, alla mente delle dette Regie Patenti, e Risposte date al Memoriale a' Capi supplicati, inibiamo a qualunque Libraro, Stampatore, ed altra Persona di qualsivoglia grado, condizione, e professione di stampare, nè far stampare, meno introdurre, vendere, ed esitare ne' Stati di S. M. alcuni de' Libri narrati, sotto qualsivoglia pretesto, titolo, o colore, tanto direttamente, che indirettamente, sotto la pena portata dalla risposta del Capo primo, oltre altra di Scuti venticinque d'oro al Fisco di S. M. applicandi, ed
in

in caso di contravvenzione commetteremo, e mandiamo al sign. Giudice della presente Metropoli, qual in questa parte specialmente deputiamo, di prendere contro li Contravventori le debite informazioni, indi quelle prese, chiuse, e sigillate, trasmettere all' Ufficio del sig. Procuratore Generale di S. M., acciò possano provvedere conforme a ragione, e giustizia; mandando le presenti pubblicarsi alle Città, e Luoghi narrati, e modi soliti valer, ed alla Copia stampata dallo Stampatore di S. M. doverli prestar tanta fede, come al proprio Originale. In cui fede &c. Torino li ventitre Gennajo mille settecento trenta ..

Per detta Regia CAMERA, ..

Castiglione.

V. Vicarius S. Officij Taurini.

V. Abb. Badia in R. U. Art. Præl.

I M P R I M A T U R

Cafelette Pro Excellentissimo D. Magno
Cancellario Marchione Zoppi.

T Y P O G R A P H U S

L e c t o r i B e n e v o l o , & C a n d i d o S .

Legantissimos *AUSONII POP-
MAE* de Latinorum Verborum
Differentiis , *deque* Usu Latinae
Locutionis libellos , satis anxius
expectasti , pertaesus fortasse no-
stri proeli , ut existimabas , desidium . Sed eâ ,
quâ praestas , Comitatus & veniam dabis , &
moram boni consules , & non mediocri nostrates
inter Typographos tibi laudi vertes , cum eos
evolvens , quantum labore , quantâque diligentia ,
& industriâ corrigendos curaverim agnosces .
Lipsianam enim , & Dresdensem editionem ,
cui recudendae sedulam dedi operam , incredibi-
le est , quam plurimis scatentem erroribus inve-
ni , qui quidem in Amstelodamensem , aliasque
impressiones jam ante irrepserant . Nec eruditis-
simus JON: FRIDERICUS HEKELIUS ,
qui suis additamentis , ac notis opus illustravit ,
atque auxit , quamquam ad illud studiosè emen-
dandum appulerit animum , Typographicam
oscitantiam cavere potuit . Attamen ego , ut tu-
tius legas , & facilius latinicatis fructum colli-
gas

gas, qui in toto hoc opere uberrimus planè est, Viro humaniorum literarum perito totam demandavi provinciam; Hic verò non nulla mutavit, alia subtexuit, complura castigavit, & ferè omnes Latinòrum Scriptorum auctoritates, Poetarum maximè, non modò diligenter notavit, sed ad perfectiorum exemplarium amussim revocavit, duplicemque indicem copiosissimum, alterum Vocum, alterum Auctorum tum Veterum, tum Recentium, quibus totum opus illustratur, utrumque affabrè elaboratum, Coronidis locò adjecit. Tuis ita commodis servire duxi: Hinc in eam spem adducor, te meam banc qualemcumque curam, non dedignaturum. Vale.

AU.

AUSONII POPMAE

DE DIFFERENTIIS VERBORUM

LIBER PRIMUS,

ADDITAMENTIS HEKELIANIS

ILLUSTRATUS.

Vel *Ab* & *De* ita differunt, ut *A* notet causam efficientem, *cujus vires est*, vel *id*, unde quid venit, ut: *ab uno Deo sunt omnia*; *De* verò materiam circa quam, vel motum *ab una re ad aliam*, v. g. primum cogita de *Pietate*, dein de *Honestate*.

Abdicare dicitur l. 6. pr. C. de Patria Pot. pr. Inst. de E. L. Pater filium, quem se vivo repellit à bonis, & quasi extra familiam ejicit, (a) *Exhaereditare* est eum, qui alioquin haeres futurus esset post mortem testatoris, ab hæreditate excludere, (b) Hinc *Abdicatio*, (c) est liberorum abalienatio, quæ Patri olim permittebatur ex causa apud judices probatâ, ut, si filius paternæ voluntati repugnasset, si malitiosè aut nequiter

A

egis-

[a] vel qui privat omni jure filii. Sic Magistratus se abdicat vir emeritus, quoque, abdicatione videl. honesta. *Abdicare enim propriè est rem jure amovere.*

(b) vel tantùm submovere ab hæreditate. Itaque quisquis abdicatus est, idem est exhaereditatus, sed non contrà.

(c) quæ adoptioni opponitur, & transferitur quoque ad alia.

egisset; *Exhaereditio* est suorum haeredum ab haereditate, & succedendi jure exclusio. *Svetonius* in *Augusto*: *Agrippam brevi ob ingenium solidum ac ferox abdicavit, seposuitque Surrentum.*

Abigeus [*d*] est, qui pecora ex pascuis, vel ex armentis, vel stabulis subtrahit, [*e*] & quodammodo deprædatur: [*f*] *Fur* est, qui clam rem alienam surripit: illi gravius peccant, & puniuntur; hic leviùs. *Ulpianus* de *Officio Proconsulis* lib. 8. l. 1. *D. de Abig* l. 9. §. 4. *D. Locati.* *Abigei propriè bi habentur, qui pecora ex pascuis, vel ex armentis subtrahunt, & quodammodo deprædantur, & abigendi studium quasi artem exercent, equos de gregibus, vel boves de armentis abducentes.* *Claudius* de *Poenis Paganorum*, l. 16. *D. de Poenis: Quantitas discernit furem ab Abigeo. Nam qui unum suum surripuerit, ut fur coërcetur, qui gregem. ut Abigeus.*

Abjurare est rem creditam perjurio negare. *Ejurare* est juramento renunciare, vel rejicere. [*g*] *Plaut.* *Curculione*: [*b*] *Qui abjurant, si quid creditum est. Idem: ejuravit militiam.* Sic *ejurare Judicem* solebant, qui *Judicem* ut sibi iniquum rejiciebant, & *ejurare bonam copiam* dicebantur, qui solvendo non erant, cum jurejurando palàm affirmabant, sibi copiam & facultatem dissolvendi aeris alieni minimè suppetere; atque ita liberantur à nexu, & servitute *Creditorum*. *Cicero* in *Philipp.* XII. *Me iniquum ejurabant, & de me quaerebantur. Idem ad Paetum: quòd mihi bonam copiam Ejures, nihil est*

[*d*] vel *Abactor*.

[*e*] *Abducit*.

[*f*] *Crimen Abigeatus dicitur. Plagiarius, qui aliena mancipia, seu liberos, abducit: crimen Plagium dicitur. Peculator, qui de Principis, aut Populi aerario suffuratur: Crimen Peculatus est. Sacrilegus, qui sacra, seu de loco sacro tollit aliena: crimen Sacrilegium. Praedo, qui vi capit. Latro olim. Miles mercenarius, qui in belli speciem ferro grassatur. Pirata conductus ab Archipirata facit Idem in mari.*

[*g*] *f. quod facere nolis, jurando negare.*

[*b*] *Act.* IV. *Sc.* 2. v. 10.

est. Varro l. 6. de Ling. Lat. Liber, qui suas operas in servitute pro pecunia, quam debeat, dat, dum solveret, Nexus vocatus, ut ab aere Obaeratus. Hoc C. Poetilio Visolo rogante sublatum ne fieret, & omnes, qui bonam copiam ejurarent, ne essent Nexi, dissoluti. [1].

[*] Abominari idem est, ac, ut malum omen, aliquid detestari & averfari, veluti quum dicimus: Si quid tibi acciderit humanitus, quod Deus prohibeat. Omen enim est futurae rei signum, & sumitur imprimis ex eo, cum verbum praeter intentionem excidit, eventum post secum trahens. Detestari vero est execrando aliquid iniquum esse testari, & usurpatur potissimum de factis; cum contra illud de verbis. Hoc videtur majus esse; illud autem minus.

Aborsus dicendus est, qui fit in primis mensibus, cum conceptui exordium est factum. Abortus prope tempus pariendi. Tunc n. moritur, quod nascitur. Non Marcell. Addi potest Paulus 7. Sent. tit. 9. §. 6. l. 2. & ibi Gotb. C. de possib. Her.

Abrogare, est legem perlatam prorsus [K] tollere. Derogare est aliquid [l] diminueri de vi & effectu legis. Obrogare est aliam legem ferre, prioris legis infirmandae causa. Antiquare est legem promulgatam rejicere, non accipere l. 102. D. de verb. sign. Cicero l. 3. de Rep. Huc legi nec obrogari fas est, neque derogare ex hac aliquid licet, neque tota abrogari potest. Idem l. 3. ad Atticum. Abrogare, Derogare, Obrogare sine fraude sua non liceat. Livias l. 22. Itaque plebiscitum, qui oneratus magis, quam honoratus sum, primus antiquo, abrogoque. Abrogat, qui ali aufert. Arroget aliquid sibi, etiamsi non meruit, [m] Corn. Front. Exroget, qui ex lege veteri aliquid eximit per legem novam.

Absolvere est [n] rem ad exitum quoquo modo per-

A 2

ducere

[i] Sed Perjurare, s. pejerare, est falso jurare; dejurare autem, s. dejerare est valde jurare Vld. Plaut. in Mendeck. Act. V. Sc. 2. v. 63.

[K] consensu publico.

[l] rogas te legi detrahere, vel

[m] vel rogando plus tibi, quam decet, sumis.

[n] negotium peragere, s.

ducere; *Perficere* autem est [o] finem rei imponere. nihil ut desit, quod plus est; sicut *Perfectum* plus est, quàm *Absolutum*. Cicero l. 2. de natura Deorum: *In omni natura necesse est absolvi aliquid, aut perfici*, Ulpianus lib. 7. ad legem Juliam, & Papiam; l. 139. D. de verb. sign. *Perfectisse aedificium is videtur, qui ita consummavit, ut jam in usu esse possit* [p].

Abpulsus est ab aliquo pulsus. *Repulsus* retrò pulsus. *Corn. Front.*

Abstinerere est inhibere manus & animum à rebus alienis. *Continere*, [q] est temperare à cupiditatibus, & illecebris voluptatum. Unde *Abstinentia* est virtus, quae (r) ab alieno abstinemus. [s] *Continentia* est, (t) quae cupiditates refrenat, ac rationis imperio subijcit. *Hæc* in viro temperante est; *Illa* in innocente [u] Cicero lib. 1. ad Q. Fratrem: *Esse abstinentem, continere omnes cupiditates præclarum est*. Sallust. in Catilina: *Cum strenuo Virtute, cum modesto Pudore, cum innocente Abstinentia certabat*. *Abstinerere* ab hæreditate dicitur suus. *Repudiare* extraneus. *Pass. tit. J. de Her. qual. & diff.*

[*] *Abundat*, non quod superfluum est, sed quod est copiosum, & cumulatim, *Redundat* autem, quod est superfluum, seu supervacaneum.

Accedo tibi, eadem tecum sentio. *Accedo* te, est ad te venio. *Fl. Sosp. [x]*

Accen-

[o] faciendo absolvere, s.

[p] Sic perfectus Artifex perficit suum opus ad perfectionem usque; Iners autem relinquit omnia imperfecta, aut semipfecta.

[q] Quod propriè idem est, ac coniectum tenere.

[r] temperamus ab alienis s.

[s] cui opponitur rapacitas.

[t] quae ratio temperat affectus, praesertim circa voluntates corporis, vel propriè circa libidinem, quam Graeci vocant *Εὐχάρταν*, s.

[u] Sed *Temperantia* genus est ad omnium affectuum moderatianem pertinens.

[x] *Accedere* est proximum fieri. *Aspirare* in eam partem, qua quid quæsitum est, vultum, & deulos, ac

Accensus est minister publicus, civeis ad Concionem acciens, i. e. vocans; *Præco* autem vocans ad Comitia. Alex. ab Alex. Lib. I. *Gen. Dier.* c. 27.

Acceptilatio est omnimoda liberatio, licet pecunia soluta non sit. *Apocha* non aliàs, quàm si pecunia soluta sit: l. 19. de *Acceptil.* (9) *Solutio* est naturalis datio; *Acceptitatio* civilis. *Gothofr. & Vult. ad l. 5. de Acceptil.*

Accerso, & *Arcesso* quidam, inter quos *Agræti*us, putant hoc differre, quod *Accersere* sit vocare; *Arcessere* autem accusare, in quo magnoperè falluntur. Nam *Arcessere* duplicem significationem habet, fitque ab *Arceo*, quod Veteres dixerunt pro *Accio*, vel *Adcio*, ut in aliis quoque multis vocibus *Ar* pro *Ad* usurparunt, Autore *Prisciano*. Hinc *Salsustius*, amantissimus Antiquitatis, *Arcesso* dicit in utraque significatione, ut in *Catilina* pro *vocare*, vel *vocatum ire*; *Praeterea Gabinium* arcessit; & in *Jugurtha* pro *accusare*. Quos *pecuniae captæ* arcessabant. Quo modo, & in aliorum Authorum libris veteribus ferè semper scribitur. Alii inter quos *Papirianus Grammaticus*, volunt, *Arcessere* esse *submovere*, & *repellere*, a quibus [z] dissentit *Velius Longius*: In eo quod est *Arcesso*, & *Accerso*, (inquiens) putaverunt quidam Differentiam esse, ut *accedo* sit *Voce*, tractum ab *acciendo*, *Arcesso* *submoveo*, ab *arcendo* tractum. Sed erraverunt. *Arcesso* enim pro eo, quod est *arceo*, nusquam positum est.

Accessus est aditio, sive appropinquatio; *Accessio* verò est adjectio, & incrementum, [aa] *Decessio* significat

A 3

demi-

spiritum oris advertere. Itaque *Aspirare* plus est & ἐμπαρῆναι quàm *Accedere*, & minus, quàm *Pervenire*, cum dicitur: Ad apicem *Philosophiæ*. *Aspirare* potius quàm *Pervenire* mediocribus ingeniis conceditur.

[y] Idèdque hæc est *Schedula*, qua *Creditor* testatur, sibi satisfactum esse à *Debitore*, Quamquam *Acceptilatio* pro ipsa acceptæ satisfactionis testificatione nonnunquam etiam sumitur.

[z] meritè nobilicium.

[aa] sive augmentum. Undè *Accessionem* adungere est incrementum addere. E. contrario &c.

diminutionem, & detractionem. Cicero L. 1. de Natura Deorum: *Solis accessus, discessusque solstitiis brumisque cognoscitur.* Idem L. 3. de Offic. Eorum neque accessione vitam mellorem fieri, neque decessione pejorem. Sic Jurisconsulti l. 34. pro D. de contrab. Empt. l. 13. §. 2. D. acqu. Poss. l. 43. D. de solut. §. 26. 34. Inst. de rer. divis. *Personas*, aut *Res*, quæ aliis adjunguntur, & accedunt, vocant *Accessiones*, [bb] eoque verbo in obligationibus, & emtionibus crebrò utuntur, & Medici *incrementa morborum* nominant *Accessiones*. Seneca ad Lucilium: *Aegra corpora minima interdum mergit Accessio.* Plinius Lib. 25. *Id dandum quidam non nisi in Accessione censent, alii in Remissione.* [cc]

Accidit id, quod fortuitò atque ex improvìso, [dd] evenit. *Contingit* id, quod comitatur, subsequiturque quasi præcedentium causarum eventum. Seneca ad Lucilium: *Scies plura mala contingere nobis, quàm accidere.* *Quoties epim felicitatis causa, & initium fuit, quod calamitas vocabatur? Quoties magna gratulatione excepta res gradum sibi struxit in præceps, & aliquem jam eminentem allevavit etiamnum tanquam ibi adhuc sitaret, undè tutò caderet.* Frequenter tamen hæc verba idem significant, ut in illa vulgari formula, qua mors denotatur: *si quid acciderit*, vel, *si quid humanitùs contigerit.* Svetonius in Augusto: *Julius filiam neptemque si quid his accidisset, vetuit sepulchro suo inferri.* Scaevola Digest. 20. l. 30. D. alim. Leg. *Sive in provincia, sive in via aliquid mihi humanitùs acciderit.* Ibidem: *Si quid ei humanitùs contigerit, do, lego, darique eis volo.* *Accidere* aliquid *adpersi*, *Contingere* aliquid *pulchri* dicitur. Fl. Clarus. *Eventre* utrumque. *Agr. et.*

Accipimus ab alio, quod datur, [ee] *Sumimus* ipsi, quod antè positum est. Sallust. in Jugurtha: *Epistolam super caput temerè positam sumit.* Cic. Or. 2. in Verrem; *quod*

[bb] sive Accessorium.

[cc] Maris a. Accessus, & Reccus dicitur, quum ad nos affluit, & refluit.

[dd] vel præter spem.

[ee] s. rem datam capiendo tollimus.

quod mihi abs te datur, id accipio. Idem in Lentulo: quod dat, accipimus. Accipere, generaliter de Accipiente dicitur. Acceptare, de frequenter Accipiente. l. 10. §. 3 ff. de ann. legat. [ff]

[*] Accolae sunt, juxta montem, flumen, lacum, aut mare habitant: ut Accolae Tauri, Rheni, &c. Incolae, qui in urbe, aut pago alieno habitant. Græcis dicti *μεικτοί* Indigaenae, qui illic habitant, ubi nati sunt, quos Græci vocant *Ἀντιόχοι*, Ad venae, qui aliundè quæpiam commigrarunt ad aliam gentem. Sed Inquilinus est, qui in alieno privato habitat, præcipuè conducto. Incolae enim, & Accolae recipiunt Inquilinos, quos volunt.

Accumbere aliud est, quàm Sedere. Nam qui accumbit, neque stat, neque ambulat; sed medium quiddam facit l. 124. de verb. sign. Viri coenabant accumbentes, mulieres sedentes. Turpis enim visus est in muliere accubitus Cæli. Rhodig. lib. 14. Antiq. Lect. 58. [gg]

A 4

Accu-

(ff) Sic sumimus alimoniam; ut consumamus. Sumimus pecuniam, ut insumamus in necessarios sumptus, prout leges sumptuariae permittunt.

(gg) Antiquiores autem non accubuisse; sed potius sedentes prandisse, atque coenasse. Athenaeus lib. 8. Deipnosoph. p. 363. nam. F. Edition. Dalechamp. probatissimus testis est. Et hoc exinde imprimis factum esse conjicimus, quoniam sibi persuadebant, Deos ipsos in ejusmodi conviviiis praesentes esse, idèque festivitates illos *χοροί* *χοροί* *χοροί*, hoc est, decorè temperanterque celebrandas autumabant. Quapropter ad ebrietatem usque etiam non bibebant, sed, libatione prius peracta, tantum quisque bibebat, quantum illi suadebat animus, ac deinde singuli dormum abibant. Leg. Jo. Guid. StuKii lib. 1. Antiqu. Conv. c. 33. fol. 125. fac. b. Edition. secundæ. Quomodo a. Accumbere, Recumbere, & Discumbere differant, vid. de nudo StuKii lib. 3 c. 34. fol. 268. fac. a. sunt, quos inter Acton præprimis, qui dicunt, Accumbere esse Deorum, Discumbere virorum; Ferarum autem Recumbere. Quam Differentiam omninò vanam atque ridiculam esse Classicorum Scriptorum auctoritas, contrariis exemplis de quovis possum adductis, jam pridem comprobavi. Nos pu-

Accusare est aliquem criminis in iudicio reum facere [bb] *Incusare* autem est *factum*, seu mores alterius privatim reprehendere, vel de illata injuria quaerelas differre: l. 1. D. de *Accusat* Caesar lib. 1. de bello Gallico; *Omnium ordinum adhibitis ad id consilium centurionibus vehementer eos incusavit.* Livius L. 45, *Græcorum vana promissa incusare, sed hæc, cum tralatitid usurpantur, tum ferè confunduntur.* Sallust. in Jugurtha: *ubi per seccordiam vires, tempus, ingenium defluxère, naturae infirmitas accusatur.* Tacitus: *Intemperiem Coeli incusantes.* [ii]

[*] *Acerbum* est, quod fit in *Personam*. *Iniquum* quod in *Legem*.

[*]

———
tamus, hoc tantum interesse inter duo illa priora: *Accumbere*, & *Discumbere*, ut videlicet Hoc, de loco honoratiore, vel superioriibus, Illud autem de minùs honoratiore, vel inferioribus *Convivis optimè dicatur*, sicut colligere est ex Jac. Cruquii *Enarrationib. ad Horat. lib. 3. Sat. 8. v. 20. p. 305. col. 1.*, & Fulvii Ursini *Appendice ad Petri Ciacconii Toletani librum de Triclinio in Officina Sancti. Andreana Anno 1590. in form. 8. v. ext. p. 124. De ipso autem Discumbendi modo videantur ipse Horatius loc. cit. Ciacconius p. 24. seq. atque Justus Lipsius in tractatu peculiari, qui de Ritu Conviviæ apud Romanos est inscriptus, & septem aliis ad cognoscendam Historiam Romanam apprimè utilibus Tractatibus insertus p. 118. seq. Edition. Francos. Recumbere autem idè esse, ac toto corpore, composito scilicet, ut facilùs quis somnum possit capere suavissimum, jacere alibi quondam offendimus.*

[bb] s. facti causam alicui tribuere.

(ii) Caeterum quod, Servio Autore, maior Accuset minorem, minor Incuset majorem, non est perpetuè verum, Interdum alterum pro altero ponitur, nisi quòd in judiciis forensibus nemo dicatur Incusari. Accusatio inimicorum est, Incusamus, & amicos. Utrumque refertur ad Rem, & Personam, ut: *Incusat tuum silentium. Incusas me, quod nihil scribam. Accusat tuam contumaciam, Accusat te de contumacia.*

[*] *Acervus* rerum minutarum est, ut *frumenti*, & *leguminum*, aut *pomorum*, aut *nummorum*. *Virgil* lib 8. *Aen.* v. 562. *Acervum* scutorum dicit. *Strues* est lignorum. *Strages* cadaverum simul jacentium. Ideoque dicitur *Stratorum in bello multitudo*. *Sarcina* utensilium simul compositorum. *Fascis* item rerum simul colligatarum ad gestandum. *Onus* est, quicquid onerat portantem, vel quod portatu grave est. Dicuntur & *plaustrorum*, & *navium Onera*. Unde *Cornelius Fronto* *Onus* vehiculorum, & *majus* esse; *Sarcinam* autem hominum dicit. *Congeries* generale nomen est. *Cumulus* est ingens vis rerum compositorum. *Thesaurus* proprie rerum sepositarum ad custodiam. *Mundus* est composita vis earum rerum, quibus ad ornatum utuntur foeminae

[*] *Acini* densius nascuntur; *Baccæ* autem rariùs. Sic *Grana Uvae*, *Hederae*, *Sambuci*, *Moli Punici*, & *similium* dicuntur *Acini*; cum contra *Fructus Lauri*, *Oli-væ*, *Myrti*, *Junigri*, ac *similium Baccæ*.

Acta erant res minores, quæ in urbe fiebant, & in scripta [KK] redigebantur; ut *Acta Senatûs*, in quibus perscriptum erat, quicquid in *Senatu* diceretur, agereturque, & *Acta Populi*, quæ & *publica*, & *urbana*, & κατ' ἐξουσίαν *Acta* appellantur, in quibus singulis diebus notabantur res Populi, ut *Comitia*, *Judicia publica*, *Matrimonialia*, *Divortia*, & alia plura. *Gesta* sunt res majores, quæ domi, & *militiæ* geruntur, ut *Gesta Alexandri*, *Gesta Populi Rom.* ut quidem *Valla* tradit; cum tamen *Gesta* hac significatione *Latinum* non sit, sed *Res Gestæ*. *Cicero* ad *Plancum*: *Sed quando acta omnia mitti ad te arbitrabar, nihil erat, quod singulis de rebus ad te scriberem*; & ad *Trebonium*: *quod nisi res urbanas, actaque omnia ad te perferri arbitrarer, ipse perscriberem*. [ll] *Actum*, & *Gestum*, ita distinguit *Antistius Labeo*, ut *Actum* sit, quicquid agitur aut *Re*, ut *numeratione pecuniae*; aut *Verbis*, ut *stipulatione*; *Gestum* autem significet *Rem* sine *Verbis* gestam. Quam subtilem Differentiam improbat *Ulpianus*, & *Gestum* latissimè accipit pro omni
con-

[KK] (addamus, & *Codicillos*, atque *Testamenta*)
(ll) *Interdum tamen Actus pro Gestis legimus.*

Octo pedes, in anfractu, id est, flexu, sedecim ex lege XII. Tabul. Ulpianus Instit. 2. Iter est jus eundi, ambulandi hominis, non etiam jumentum, vel vehiculum. Actus est jus agendi vel jumentum, vel vehiculum. Itaque qui Iter habet, Actum non habet. Qui Actum habet, Iter habet, eoque uti potest, & sine jumento. Via est jus eundi, & agendi, & ambulandi. Nam Iter, & Actum in se Via continet.

Ad, [oo] denotat motum ad locum. Apud, factum in loco. Fl. Solip. [pp] Et hoc, post verba motus non adhibetur, illud, verba motus vel antecedit, vel subsequitur, ut Ad te eo. Transeo ad forum. Lucilius Sittar- 9.

Sic & apud te longè aliud est, neque idem valet ad te.

Intrò nos vocat ad sese, tenet intus apud se.

Interdum tamen Ad sumitur pro Apud Cicero lib. 7. ad Atticum: Fuit ad me sanè diù. Livius lib. 10. Furiarumque ac formidinis plena omnia ad hostes essent. Idem l. 34. Qui ad Regem remansit, & Lib. 53. Eorum nomina ad seederentur. Virgilius. [qq]

Prima quòd ad Trojam pro caris gesserat Argis. Et contrà Apud pro Ad. Modestinus Pandectarum 2. l. 27. D. de statu liber. Cùm apud eum, cui dare iussus est dominium quoque servi, pervenit. Venulejus de Officio Proconsulis, 6. l. 11, D. de Offic. Proc. Rejicere legatus apud Proconsulem debet.

Ad annum significat post annum finitum, & expletum. In annum est in tempus unius anni, Plaut. in rudente: [rr] Commissatum omnes veniote ad me ad annos sedecim. Cicero lib. 12 ad Atticum: Nescio quid intersit, utrum illuc nunc veniam, an ad decem annos. Varro Papias

---

[oo] Aliàs rem, & ex circumstantiis personam nonnunquam, immò, & Causam cum impulsivam, tùm finalem, porrò Modum, Numerum, ac Tempus, futurum imprimis, designans.

[pp] vel Ad est Nota termini, quò quid tendit; Apud verò est proximitatis Nota.

[qq] Lib. 1. Æneid. v. 24.

[rr] Act. V. Sc. ult. v. 66.

pae: De ea questum ad annum veniam ad Norum Magistratum. Julianus ad Ursejum Ferocem 2. l. 18. D de Manu Test. Sed multò majus hoc ad annum liber esto, vel ita potest accipi, Post annum quàm moriar, liber esto. Livius lib. 37. in annum unum vivebant, dieque incerta faciebant. Iisdem Magistratibus in annum creatis.

Ad diem est, quod in diem ita collatum est, ut in die finiatur. Ex die est, quod ex die incipit. Cato de Re Rustic. Locus vintis ad Kal. Octobris primas dabitur. Ibidem: Dies argento ex Kal. Novembribus. Pavius ad Edictum 24. Nam vel ex die incipit obligatio, aut conferatur in diem. Ex die veluti Kal. Martiis dare spondes? Cujus haec natura est, ut ante diem non exigatur. Ad diem autem usque ad Kalendas dare spondes. Sed haec duo interdum confunduntur, & idem significant, quod sua die, vel certa, & praefinita die. Livius lib. 33. Nequestipendium, neque frumentum ad diem dari. Scaevola Digestor. 7. l. 10. ff. de Rescind. Vend. Si ad diem pecuniam non solvisset, res inempta fieret. Ibidem: Si ex die pecunia omnis soluta non esset, & venditor ea praedia venisse nollet, inempta essent.

Addicitur pignus, quando pro rata debiti pignus addicitur. Adjudicatur, quando non ita perpenditur quantitas debiti. Datur in solutum non sine consensu victoris Zaf. ad l. 15. §. 6. 7. 8. ff. de re Jud. [ff]

Affinitas juxta l. 4. D. de Grad., & Affin. est diversarum cognationum per nuptias sponsaliave copulatio, & Affines sunt viri, & uxoris Cognati, dicti ab eo, quòd duae cognationes, quae diversae inter se sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem accedit: ut Cognati Uxoris sunt Affines Viri, & Viri Cognati

---

(ff) Sic Addicit venditor rem licitatori, quam illius esse jubet, dicens, tuum esto: Isque jam ex Licitatore fit Emptor. Id potissimum fit in auctione. Venditor interdum addicit rem minus pretium offerenti, si videatur emptor magis idoneus. Sed in diem addici dicitur, quod ita venditur, ut non statim fiat tuum, sed ad diem praescriptum. Ita ad mensum vinum dicitur, quod mensurà traditum est: & ad numeratum quod numero traditur.

gas, qui in toto hoc opere uberrimus planè est,
Viro humaniorum literarum perito totam de-
mandavi provinciam; Hic verò non nulla muta-
vit, alia subtexit, complura castigavit, & fe-
rè omnes Latinòrum Scriptorum auctoritates,
Poetarum maxime, non modò diligenter nota-
vit, sed ad perfectiorum exemplarium amussim
revocavit, duplicemque indicem copiosissimum,
alterum Vocum, alterum Auctorum tum Vete-
rum, tum Recentium, quibus totum opus illu-
stratur, utrumque affabrè elaboratum, Coroni-
dis locò adjecit. Tuis ita commodis servire duxi:
Hinc in eam spem adducor, te meam hanc qua-
lemcumque curam, non dedignaturum. Vale.

AUSONII POPMAE
DE DIFFERENTIIS VERBORUM

LIBER PRIMUS,

ADDITAMENTIS HEKELIANIS

ILLUSTRATUS.

Vel *Ab* & *De* ita differunt, ut *A* notet causam efficientem, cujus vires est, vel id, unde quid venit, ut: ab uno Deo sunt omnia; *De* verò materiam circa quam, vel motum ab una re ad aliam, v. g. primum cogita de Pietate, dein de Honestate.

Abdicare dicitur l. 6. pr. C. de Patria Pot. pr. Inst. de E. L. Pater filium, quem se vivo repellit à bonis, & quasi extra familiam ejicit, (a) *Exhaereditare* est eum, qui alioquin haeres futurus esset post mortem testatoris, ab hæreditate excludere, (b) Hinc *Abdicatio*, (c) est liberorum abalienatio, quæ Patri olim permittebatur ex causa apud judices probatâ, ut, si filius paternæ voluntati repugnasset, si malitiosè aut nequiter
A egis-

[a] vel qui privat omni jure filii. Sic Magistratus se abdicat vir emeritus quoque, abdicatione videl. honesta. *Abdicare enim propriè est rem jure amovere.*

(b) vel tantùm submovere ab hæreditate. Itaque quisquis abdicatus est, idem est exhaereditatus, sed non contrâ.

(c) quæ adoptioni opponitur, & transfertur quoque ad alia.

2 *Ausonii Popmae de differentiis Verbor. Lib. I.*
egisset; *Exhaereditatio* est suorum haeredum ab haereditate, & succedendi jure exclusio. *Svetonius* in *Augusto*: *Agrippam brevi ob ingenium stolidum ac ferox abdicavit, seposuitque Surrentum.*

Abigeus [d] est, qui pecora ex pascuis, vel ex armentis, vel stabulis subtrahit, [e] & quodammodo deprædatur: [f] *Fur* est, qui clam rem alienam surripit: illi gravius peccant, & puniuntur; hic levius. *Ulpianus* de *Officio Proconsulis* lib. 8. l. 1. D. de *Abig* l. 9. §. 4. D. *Locati*. *Abigei propriè hi habentur, qui pecora ex pascuis, vel ex armentis subtrahunt, & quodammodo deprædantur, & abigendi studium quasi artem exercent, equos de gregibus, vel boves de armentis abducentes.* *Claudius de Poenis Paganorum*, l. 16. D. de *Poenis*: *Quantitas discernit furem ab Abigeo. Nam qui unum suum surripuerit, ut fur coercetur, qui gregem, ut Abigeus.*

Abjurare est rem creditam perjurio negare. *Ejurare* est juramento renunciare, vel rejicere. [g] *Plaut. Curculione*: [h] *Qui abjurant, si quid creditum est. Idem: ejuravit militiam.* Sic *ejurare Judicem* solebant, qui *Judicem* ut sibi iniquum rejiciebant, & *ejurare bonam copiam* dicebantur, qui solvendo non erant, cum jurejurando palàm affirmabant, sibi *copiam* & facultatem dissolvendi aeris alieni minimè suppetere; atque ita liberantur à nexu, & servitute *Creditorum*. *Cicero* in *Philipp. XII.* *Me iniquum ejurabant, & de me quaerebantur.* *Idem* ad *Paetum*: *quòd mihi bonam copiam Ejures, nihil est*

(d) vel *Abactor*.

[e] *Abducit*.

(f) *Crimen Abigeatus dicitur. Plagiarius, qui aliena mancipia, seu liberos, abducit: crimen Plagium dicitur. Peculator, qui de Principis, aut Populi aerario suffuratur: Crimen Peculatus est. Sacrilegus, qui sacra, sive de loco sacro tollit aliena: crimen Sacrilegium. Praedo, qui vi capit. Latro olim. Miles mercenarius, qui in belli speciem ferro grassatur. Pirata conductus ab Archipirata facit idem in mari.*

[g] f. quod facere nolis, jurando negare.

[h] *Act, IV. Sc. 2. v. 10.*

est. Varro l. 6. de Ling. Lat. Liber, qui suas operas in servitute pro pecunia, quam debeat, dat, dum solviret, Nexus vocatus, ut ab aere Obaeratus. Hoc C. Poetilio Visolo rogante sublatum ne fieret, & omnes, qui bonam copiam ejurarent, ne essent Nexi, dissoluti. [i].

[*] Abominari idem est, ac, ut malum omen, aliquid detestari & averfari, veluti quum dicimus: Si quid tibi acciderit humanitus, quod Deus prohibeat. Omen enim est futurae rei signum, & sumitur imprimis ex eo, cum verbum præter intentionem excidit, eventum post secū trahens. Detestari verò est execrando aliquid iniquum esse testari, & usurpatur potissimum de factis; cum contra illud de verbis. Hoc videtur majus esse; illud autem minus.

Aborsus dicendus est, qui fit in primis mensibus, cum conceptui exordium est factum. Abortus propè tempus pariendi. Tunc n. moritur, quod nascitur. Non Marcell. Addi potest Paulus 7. Sent. tit. 9. §. 6. l. 2. & ibi Gotb. C. de possib. Her,

Abrogare, est legem perlatam prorsus [K] tollere. Derogare est aliquid [l] diminuerè de vi & effectu legis. Obrogare est aliam legem ferre, prioris legis infirmandae causâ. Antiquare est legem promulgatam rejicere, non accipere l. 102. D. de verb. sign. Cicero l. 3. de Rep. Huic legi nec obrogari fas est, neque derogare ex hac aliquid licet, neque tota abrogari potest. Idem l. 3. ad Atticum. Abrogare, Derogare, Obrogare sine fraude sua non liceat. Livias l. 22. Itaque plebiscitum, qui oneratus magis, quàm honoratus sum, primus antiquo, abrogoque. Abrogat, qui ali aufert. Arroget aliquid sibi, etiamsi non meruit, [m] Corn. Front. Exroget, qui ex lege veteri aliquid eximit per legem novam.

Absolvere est [n] rem ad exitum quoquo modo perducere.

A 2

ducere

[i] Sed Perjurare, s. pejerare, est falsò jurare; dejurare autem, s. dejerare est valdè jurare Vld. Plaut. in Mendeck. Act. V. Sc. 2. v. 63.

[K] consensu publico.

[l] rogas te legi detrahère, vel

[m] vel rogando plus tibi, quàm decet, sumis.

[n] negotium peragere, s.

ducere; *Perficere* autem est [o] finem rei imponere. nihil ut desit, quod plus est; sicut *Perfectum* plus est, quàm *Absolutum*. Cicero l. 2. de natura Deorum: *In omni natura necesse est absolvi aliquid, aut perfici*, Ulpianus lib. 7. ad legem Juliam, & Papiam; l. 139. D. de verb. sign. *Perfectisse ædificium is videtur, qui ita consummavit, ut jam in usu esse possit* [p].

Abpulsus est ab aliquo pulsus. *Repulsus* retrò pulsus. *Corn. Front.*

Abstinerere est inhibere manus & animum à rebus alienis. *Continere*, [q] est temperare à cupiditatibus, & illecebris voluptatum. Unde *Abstinentia* est virtus, quæ (r) ab alieno abstinemus. [s] *Continentia* est, (t) quæ cupiditates refrenat, ac rationis imperio subicit. *Hæc* in viro temperante est; *Illa* in innocente [u] Cicero lib. 1. ad Q. Fratrem: *Esse abstinentem, continere omnes cupiditates præclarum est*. Sallust. in Catilina: *Cum strenuo Virtute, cum modesto Pudore, cum innocente Abstinentia certabat*. *Abstinerere* ab hæreditate dicitur suus. *Repudiare* extraneus. *Pass. tit. J. de Her. qual. & diff.*

[*] *Abundat*, non quod superfluum est, sed quod est copiosum, & cumulum, *Redundat* autem, quod est superfluum, seu supervacaneum.

Accedo tibi, eadem tecum sentio. *Accedo* te, est ad te venio. *Fl. Sosp. [x]*

Accen-

[o] faciendo absolvere, s.

[p] Sic perfectus Artifex perficit suum opus ad perfectionem usque; Iners autem relinquit omnia imperfecta, aut semipfecta.

[q] Quod propriè idem est, ac coniectum tenere.

[r] temperamus ab alienis s.

[s] cui opponitur rapacitas.

[t] quæ ratio temperat affectus, præsertim circa voluntates corporis, vel propriè circa libidinem, quam Græci vocant *Εὐνοία*, s.

[u] Sed *Temperantia* genus est ad omnium affectuum moderatationem pertinens.

(*) *Accedere* est proximum fieri. Aspirare in eam partem, qua quid quæsitum est, vultum, & deulos, ac

Accensus est minister publicus, civeis ad Concionem acciens. i. e. vocans; *Præco* autem vocans ad Comitia. Alex. ab Alex. Lib. I. Gen. Dier. c. 27.

Acceptilatio est omnimoda liberatio, licet pecunia soluta non sit. *Apocha* non aliàs, quàm si pecunia soluta sit: l. 19. de *Acceptil.* (y) *Solutio* est naturalis datio; *Acceptitatio* civilis. Gothofr. & Vult. ad l. 5. de *Acceptil.*

Accerso, & *Arcesso* quidam, inter quos *Agræti*us, putant hoc differre, quod *Accersere* sit vocare; *Arcessere* autem accusare, in quo magnoperè falluntur. Nam *Arcessere* duplicem significationem habet, fitque ab *Arcio*, quod Veteres dixerunt pro *Accio*, vel *Adcio*, ut in aliis quoque multis vocibus *Ar* pro *Ad* usurparunt, Autore *Prisciano*. Hinc *Salustius*, amantissimus Antiquitatis, *Arcesso* dicit in utraque significatione, ut in *Catilina* pro *vocare*, vel *vocatum ire*; *Praeterea* *Gabinium* arcessit; & in *Jugurtha* pro accusare. Quos pecuniae captae arcessabant. Quo modo, & in aliorum Authorum libris veteribus ferè semper scribitur. Alii inter quos *Papirianus Grammaticus*, volunt, *Arcessere* esse *submovere*, & *repellere*, a quibus [z] dissentit *Velius Longius*: In eo quod est *Arcesso*, & *Accerso*, (inquiens) putaverunt quidam Differentiam esse, ut accedo sit *Voce*, tractum ab acciendo, *Arcesso* *submoveo*, ab *arcendo* tractum. Sed erraverunt. *Arcesso* enim pro eo, quod est *arceo*, nusquam positum est.

Accessus est aditio, sive appropinquatio; *Accessio* verò est adjectio, & incrementum, [aa] *Decesso* significat

A 3

demi-

spiritum oris advertere. Itaque *Aspirare* plus est & εὐφρατίζω repon quam *Accedere*, & minus, quàm *Pervenire*, cum dicitur: Ad apicem Philosophiæ. *Aspirare* potiùs quàm *Pervenire* mediocribus ingeniis conceditur.

[y] Idèdque hæc est *Schedula*, qua *Creditor* testatur, sibi satisfactum esse à *Debitore*, Quamquam *Acceptilatio* pro ipsa acceptae satisfactionis testificatione nonnunquam etiam sumitur.

[z] meritè nobiliūm.

[aa] sive augmentum. Undè *Accessionem* adijungere est incrementum addere. E contrario v.

diminutionem, & detractionem. Cicero L. 1. de Natura Deorum: *Solis accessus, discessusque solstitiis brumisque cognoscitur.* Idem L. 3. de Officiis: *Eorum neque accessione vitam mellorem fieri, neque decessione pejorem.* Sic Jurisconfulti l. 34. pro D. de contrah. Empt. l. 13. §. 2. D. acqu. Poss. l. 43. D. de solut. §. 26. 34. Inst. de rer. divis. *Personas*, aut *Res*, quæ aliis adjunguntur, & accedunt, vocant *Accessiones*, [bb] eoque verbo in obligationibus, & emtionibus crebrò utuntur, & Medici *incrementa morborum* nominant *Accessiones*. Seneca ad Lucilium: *Aegra corpora minima interdum mergit Accessio.* Plinius Lib. 25. *Id dandum quidam non nisi in Accessione censent, alii in Remissione.* [cc]

Accidit id, quod fortuitò datque ex improvìso, [dd] evenit. Contingit id, quod comitatur, subsequiturque quasi præcedentium causarum eventum. Seneca ad Lucilium: *Scies plura mala contingere nobis, quàm accidere. Quoties epim felicitatis causa, & initium fuit, quod calamitas vocabatur? Quoties magna gratulatione excepta res gradum sibi struxit in præceps, & aliquem jam eminentem allevavit etiamnum tanquam ibi adhuc stare, unde tutò caderet.* Frequenter tamen hæc verba idem significant, ut in illa vulgari formula, qua mors denotatur: *si quid acciderit, vel, si quid humanitùs contigerit.* Svetonius in Augusto: *Julius filiam neptemque si quid his accidisset, vetuit sepulchro suo inferri.* Scaevola Digest. 20. l. 30. D. alim. Leg. *Sive in provincia, sive in via aliquid mihi humanitùs acciderit.* Ibidem: *Si quid ei humanitùs contigerit, do, lego, darique eis volo.* *Accidere aliquid adpersi, Contingere aliquid pulchri dicitur.* Fl. Clarus. *Evenire utrumque. Agræ.*

Accipimus ab alio, quod datur, (ee) Sumimus ipsi, quod antè positum est. Sallust. in Jugurtha: *Epistolam super caput temerè postam sumit.* Cic. Or. 2. in Verrem; *quod*

[bb] sive Accessorium.

[cc] Maris a. Accessus, & Recessus dicitur, quum ad nos affluit, & refluit.

[dd] vel præter spem.

[ee] s. rem datam capiendo tollimus.

quod mihi abs te datur, id accipio. Idem in Lentulo: quod dat, accipimus. Accipere, generaliter de Accipiente dicitur. Acceptare, de frequenter Accipiente. l. 10. §. 3 ff. de ann. legat. [ff]

[*] Accolae sunt, juxta montem, flumen, lacum, aut mare habitant: ut Accolae Tauri, Rheni, &c. Incolae, qui in urbe, aut pago alieno habitant. Græcis dicti *κατοικοι* Indigaenae, qui illic habitant, ubi nati sunt, quos Græci vocant *Αὐτόχθονες* Ad venas, qui aliundè quopiam commigrarunt ad aliam gentem. Sed Inquilinus est, qui in alieno privato habitat, præcipue conducto. Incolae enim, & Accolae recipiunt Inquilinos, quos volunt.

Accumbere aliud est, quam sedere. Nam qui accumbit, neque stat, neque ambulat; sed medium quiddam facit l. 124. de verb. sign. Viri coenabant accumbentes, mulieres sedentes. Turpis enim visus est in muliere accubitus. Cael. Rhodig. lib. 14. Antiq. Lect. 58. [gg]

A 4

Accu-

(ff) Sic sumimus alimoniam; ut consumamus. Sumimus pecuniam, ut infumamus in necessarios summas, prout leges sumptuariæ permittunt.

(gg) Antiquiores autem non accubuisse; sed potius sedentes prandisse, atque coenasse. Athenæus lib. 8. Deipnosoph. p. 363. nam. F. Edition. Dalechamp. probatissimus testis est. Et hoc exinde imprimis factum esse conjicimus, quoniam sibi persuadebant, Deos ipsos in ejusmodi conviviiis præsentibus esse, idèdque festivitates illos *κοιμῶντες καὶ σωματώδεις*, hoc est, decorè temperanterque celebrandas autumabant. Quapropter ad ebrietatem usque etiam non bibebant, sed, libatione prius peracta, tantum quisque bibebat, quantum illi suadebat animus, ac deinde singuli domum abibant. Leg. Jo. Guid. StuKii lib. 1. Antiqu. Conv. c. 33. fol. 125. fac. b. Edition. secundæ. Quomodo a. Accumbere, Recumbere, & Discumbere differant, vidè de nudo StuKii lib. 2 c. 34. fol. 268. fac. a. sunt, quos inter Acton præprimis, qui dicunt, Accumbere esse Deorum, Discumbere virorum; Ferarum autem Recumbere. Quam Differentiam omninò vanam atque ridiculam esse Classicorum Scriptorum auctoritas, contrariis exemplis de quovis passim adductis, jam pridem comprobavit. Nos pu-

Accusare est aliquem criminis in iudicio reum facere [bb] *Incusare* autem est *factum*, seu mores alterius privatim reprehendere, vel de illata injuria quaerelas differre: l. 1. D. de *Accusat* Caesar lib. 1. de bello Gallico; *Omnium ordinum adhibitis ad id consilium centurionibus vehementer eos incusavit.* Livius L. 45, *Græcorum vana promissa incusare, sed hæc, cum tralatitid usurpantur, tum ferè confunduntur.* Sallust. in Jugurtha: *hi per seccordiam vires, tempus, ingenium defluxère, naturæ infirmitas accusatur.* Tacitus: *Intemperiem Coeli incusantes.* [ii]

[*] *Acerbum* est, quod fit in *Personam*. *Iniquum* quod in *Legem*.

[*]

zamus, hoc tantum interesse inter duo illa priora: *Accumbere*, & *Discumbere*, ut videlicet Hoc, de loco honoratiore, vel superioribus, Illud autem de minùs honoratiore, vel inferioribus *Convivis optimè dicatur*, sicut colligere est ex Jac. Cruquii *Enarrationib. ad Horat. lib. 3. Sat. 8. v. 20. p. 305. col. 1.*, & Fulvii Ursini *Appendice ad Petri Ciacconii Toletani librum de Triclinio in Officina Sancti. Andreana Anno 1590. in form. 8. v. ext. p. 124.* De ipso autem *Discumbendi modo videantur ipse Horatius loc. cit. Ciacconius p. 24. seq. atque Justus Lipsius in tractatu peculiari, qui de Ritu Conviviæ apud Romanos est inscriptus, & septem aliis ad cognoscendam Historiam Romanam apprimè utilibus Tractatibus insertus p. 118. seq. Edition. Francos. Recumbere autem idè esse, ac toto corpore, composito scilicet, ut facilùs quis somnum possit capere suavissimum, jacere alibi quondam offendimus.*

[bb] *f. facti causam alicui tribuere.*

(ii) *Caeterum* quod, *Servio Autore*, maior *Accuset* minorem, minor *Incuset* majorem, non est perpetuè verum, Interdum alterum pro altero ponitur, nisi quòd in judiciis forensibus nemo dicatur *Incusari*. *Accusatio inimicorum est*, *Incusamus*, & *amicos*. Utrumque refertur ad *Rem*, & *Personam*, ut: *Incusat* tuum silentium. *Incusas* me; quod nihil scribam. *Accusat* tuam contumaciam, *Accusat* te de contumacia.

[*] *Acervus* rerum minutarum est, ut *frumenti*, & *leguminum*, aut *pomorum*, aut *nummorum*. Virgil lib 8. *Aen.* v. 562. *Acervum* *scutorum* dicit. *Strues* est lignorum. *Strages* cadaverum simul jacentium. Ideoque dicitur *Stratorum in bello multitudo*. *Sarcina* utensilium simul compositorum. *Fascis* item rerum simul colligatarum ad gestandum. *Onus* est, quicquid onerat portantem, vel quod portatu grave est. Dicuntur & *plaustrorum*, & *navium Onera*. Unde Cornelius Fronto *Onus* vehiculorum, & *majus* esse; *Sarcinam* autem hominum dicit. *Congeries* generale nomen est. *Cumulus* est ingens vis rerum compositorum. *Thesaurus* proprie rerum sepositarum ad custodiam. *Mundus* est composita vis earum rerum, quibus ad ornatum utuntur foeminae.

[*] *Acini* densius nascuntur; *Baccæ* autem rariùs. Sic *Grana Uvae*, *Hederae*, *Sambuci*, *Mali Punici*, & *similium* dicuntur *Acini*; cum contra *Fructus Lauri*, *Olivæ*, *Myrti*, *Junigri*, ac *similium Baccæ*.

Acta erant res minores, quæ in urbe fiebant, & in scripta [KK] redigebantur; ut *Acta Senatûs*, in quibus perscriptum erat, quicquid in *Senatu* diceretur, agereturque, & *Acta Populi*, quæ & *publica*, & *urbana*, & *καὶ πόλις* *Acta* appellantur, in quibus singulis diebus notabantur res Populi, ut *Comitia*, *Judicia publica*, *Matrimonia*, *Divortia*, & alia plura. *Gesta* sunt res majores, quæ domi, & *militiæ* geruntur, ut *Gesta Alexandri*, *Gesta Populi Rom.* ut quidem *Valla* tradit; cum tamen *Gesta* hac significatione *Latinum* non sit, sed *Res Gestæ*. Cicero ad Plancum: *Sed quando acta omnia mitti ad te arbitrabar, nihil erat, quod singulis de rebus ad te scriberem; & ad Trebonium: quod nisi res urbanas, actaque omnia ad te perferri arbitrarer, ipse perscriberem.* [II] *Actum*, & *Gestum*, ita distinguit Antistius Labeo, ut *Actum* sit, quicquid agitur aut *Re*, ut *numeratione pecuniæ*; aut *Verbis*, ut *stipulatione*; *Gestum* autem significet *Rem sine Verbis gestam*. Quam subtilem Differentiam improbat *Ulpianus*, & *Gestum* latissimè accipit pro omni
con-

[KK] (addamus, & Codicillos, atque Testamenta)

(II) Interdum tamen *Actus* pro *Gestis* legimus.

contractu, sive re, sive verbis quid actum sit, ut in Edicto Praetoris: quod cum minore, quam 25. annis, natu gestum esse dicetur, gestum interpretatur qualiter qualiter actum, sive contractus sit, sive quid aliud contingit §. 2 de verb. sign. [mm]

Actarii, inquit Velius Longus, appellantur Scriptores actuum. Actuarii sunt hi, qui actum agunt: l. 7. D. de Minor. Quae Differentia meo quidem iudicio, inepta est. Nam Actuarii dicuntur, qui acta per notas scribebant, excipiebantque orationes Oratorum. Svetonius in Caesare: Augustus existimat magis ab Actuariis exceptam male subsequentibus verba dicentis, quam ab ipso editam. Seneca ad Lucilium: non quidem haec, quae alienis verbis commendatur, & Actuarii vice fungitur. Eos autem, qui actum agunt, administrant, aut gerunt [nam haec promiscue Jurisconsulti efferunt,] non Actuarios, sed Actores dici constat, ex Plinio, Tacito, & aliis.

Actioe reos pulsamus in iudicio personali; Accusatione in iudicio criminali; Petitione in reali; Persecutione in extraordinaria petitione: l. 28. de Obl. & Act. Godd. l. 19. ad l. 178.

Actor est [nn] qui rem gerit, & exsequitur. Autor, qui aliquid primus, & praecipuus instituit. Ille operâ hic consiliis curat. Cicero pro Sextio: Cato dux, & Author, & actor verum illarum fuit. Cornelius Nepos in Vita Attici: Hunc enim in omni procuratione Reip, actionem authoremque habebant. Salust. in Catilina Tametsi haudquaquam par gloria sequatur scriptorem, & authorem rerum. Ubi Author rerum est quasi origo, & principium, à quo materia scribendi, ut Author nobilitatis, factus. Tacitus lib. 3. Historiar. dum voluit imitari Salustium,

*[mm] Alias Actum est de rebus deploratis dicitur: ut Actum est de Republica, vel de litteris. Graeci dicunt *νεπεπατος*. Agere enim interdum ad fortunam, & conditionem pertinet. Ut: Quid agitur? e. Quomodo vales? Quid agunt tui? Graecis dicuntur *εὐεργατων*, quorum res cedunt prosperè.*

[nn] Qui aliquid agit, s.

justum, minùs latine dixit, *Autorem rerum* pro *Scriptore*: *Non apud Autores rerum*, [inquirens] *non diurna actorum scripta reperio*. Ibidem; *C. Sallustius rerum Romanorum florentissimus autor*.

Aktor, est, [l. 5. §. 3. D. de *doli mali except.*] qui rationes domesticas, & accepta expensaeque peculiariter administrat, licet publicus quoque sit, & aliarum rerum actum gerat, qui interdum exprimitur, ut *Aktor bonorum*, *Aktor praediorum*, & *fundorum* in libris juris, *Aktor summarum* in *Svetonii Domitiano Procurator* est, qui omnia negotia forensia pariter, & domestica procurat, cujus potestas latissime. *Plinius L. 3. Epistol. Sub eodem Procuratore, ac penè isdem Actoribus habere*, & lib. 7. *Agrum ex meis longè pluri Actori publico mancipavi*. Idem in *Panegyrico*: *dicitur Actori atque etiam Procuratori tuo, in jus veni, sequere ad tribunal Salvianus lib. 4. de Providentia Divina; pavent quippè Actores, pavent Procuratores*.

[*] *Actus Fabulae*, s. *Comediae*, est *pars Fabulae*, s. *Comoediae*. (De numero autem *Actuum Comoediae* loquitur *Horatius in Arte Poetica* v. 189. seq. hunc in modum.

Neque minor quinto, neu sit productior actu Fabula, quae posci vult, & spectata reponi.]

Actio autem *Comoediae* est ipsa pergestus repraesentatio. Quanquam & *Oratoris Actio* dicitur *pronuntiatio cum gestu ac vocis moderatione*. Undè *Histriones fabularum Actores* dicuntur, non *Gestores*. Et qui *Consulis personam gerit*, *Consulem agere* dicitur, & qui *Scurram imitatur*, *Scurram quoque agere*.

Actus est, ubi vehiculum, vel jumentum agere armentaue trajicere licet, non etiam trahere lignum, aut lapidem; *Iter* verò est, quò quis pedes, vel eques, commeare potest, praeterea sella, aut lectica vehi, non item jumentum ducere, vel vehiculam. Sed *Via* appellatur. qua jus est eundi, agendi, trahendi quoque, & ferendi erectam hastam, si modò fructus non laedantur. Itaque *Actus* continet *Iter*, *Via* utrumque l. 1. D. de *servitut. Rust. Praet.* Et *Actus* quidem in latitudine habet pedes quatuor. *Iter* pedes duos, aut tres. *Via* in porre-

cto

Octo pedes, in anfractu, id est, flexu, sedecim ex lege XII. Tabul. Ulpianus Instit. 2. Iter est jus eundi, ambulandi hominis, non etiam jumentum, vel vehiculum. Actus est jus agendi vel jumentum, vel vehiculum. Itaque qui Iter habet, Actum non habet. Qui Actum habet, Iter habet, eoque uti potest, & sine jumento. Via est jus eundi, & agendi, & ambulandi. Nam Iter, & Actum in se Via continet.

Ad, [oo] denotat motum ad locum. Apud, factum in loco. Fl. Sosp. [pp] Et hoc, post verba motus non adhibetur, illud, verba motus vel antecedit, vel subsequitur, ut Ad te co. Transeo ad forum. Lucilius Satirar. 9.

Sic & apud te longè aliud est, neque idem valet ad te.

Intrò nos vocat ad sese, tenet intus apud se.

Interdum tamen Ad sumitur pro Apud Cicero lib. 7. ad Atticum: Fuit ad me sanè diu. Livius lib. 10. Furiarumque ac formidinis plena omnia ad hosteis essent. Idem l. 34. Qui ad Regem remansit, & Lib. 53. Eorum nomina ad sederentur. Virgilius. [qq]

Prima quòd ad Trojam pro caris gesserat Argis.

Et contrà Apud pro Ad. Modestinus Pandectarum 2. l. 27. D. de statu liber. Cùm apud eum, cui dare jussus est dominium quoque servi, pervenit. Venulejus de Officio Proconsulis, 6. l. 11, D. de Offic. Proc. Resicere legatus apud Proconsulem debet.

Ad annum significat post annum finitum, & expletum. In annum est in tempus unius anni, Plaut. in rudente: [rr] Commissatum omnes venitote ad me ad annos sedecim. Cicero lib. 12 ad Atticum: Nescio quid intersit, utrum illuc nunc veniam, an ad decem annos. Varro Papiaspae

[oo] Aliàs rem, & ex circumstantiis personam nonnunquam, immò, & Causam cum impulsivam, tùm finalem, porrò Modum, Numerum, ac Tempus, futurum imprimis, designans.

[pp] vel Ad est Nota termini, quò quid tendit; Apud verò est proximitatis Nota.

[qq] Lib. 1. Æneid. v. 24.

[rr] Act. V. Sc. ult. v. 66.

pae: De ea questum ad annum veniam ad Norum Magi-
stratum. Julianus ad Ursejum Ferocem 2. l: 18. D de
Manu Test. Sed multò majus hoc ad annum liber esto,
vel ita potest accipi, Post annum quàm moriar, liber esto.
Livius lib. 37. in annum unum vovebant, dieque incerta
faciebant. Iisdem Magistratibus in annum creatis.

Ad diem est, quod in diem ita collatum est, ut in die
finiatur. Ex die est, quod ex die incipit. Cato de Re
Rustic. Locus vinis ad Kal. Octobris primas dabitur.
Ibidem: Dies argento ex Kal. Novembribus. Paulus ad
Edictum 24. Num vel ex die incipit obligatio, aut confer-
tur in diem. Ex die veluti Kal Martiis dare spondes?
Cujus haec natura est, ut ante diem non exigatur. Ad diem
autem usque ad Kalendas dare spondes. Sed haec duo in-
terdum confunduntur, & idem significant, quod sua
die, vel certa, & praefinita die. Livius lib. 33. Nequesti-
pendium, neque frumentum ad diem dari. Scaevola
Digestor. 7 l. 10. ff. de Rescind. Vend. Si ad diem pecu-
niam non solvisset, res inempta fieret. Ibidem: Si ex die
pecunia omnis soluta non esset, & venditor ea praedia ve-
nisse nollit, inempta essent.

Addicitur pignus, quando pro rata debiti pignus ad-
dicitur. Adjudicatur, quando non ita perpenditur quan-
titas debiti. Datur in solutum non sine consensu vi-
toris Zaf. ad l. 15. §. 6. 7. 8. ff. de re Jud. [ff]

Affinitas juxta l. 4. D. de Grad., & Affin. est diversa-
rum cognationum per nuptias sponsaliave copulatio, &
Adfines sunt viri, & uxoris Cognati, dicti ab eo, quod
duae cognationes, quae diversae inter se sunt, per nup-
tias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem
accedit: ut Cognati Uxoris sunt Adfines Viri, & Viri Co-
gnati

(ff) Sic Addicit venditor rem licitatori, quam illius
esse jubet, dicens, tuum esto: Isque jam ex Licitatores fit
Emtor. Id potissimum fit in auctione. Venditor interdum
addicit rem minus pretium offerenti, si videatur emtor ma-
gis idoneus. Sed in diem addici dicitur, quod ita venditur,
ut non statim fiat tuum, sed ad diem praescriptum. Ita ad-
mensum vinum dicitur, quod mensura traditum est: &
adnumeratum quod numero traditur.

gnati Uxoris Adfines, quorum nomina ferè haec sunt ; *Socer, Socrus, Gener, Nurus, Noverca, Vitricus, Privigna*, & alii ultiores ; *Cognatio* autem est naturalis per foeminas conjunctio, & *Cognati* sunt qui per foeminas junguntur, *Frater ex eadem matre tantum natus, Avunculus, coeterique*. *Propinquit* est commune vinculum, quod jure sanguinis contingit, & *Propinqui* dicuntur, inter quos aliqua sanguinis conjunctio est. Itaque proximus gradus est *Cognatio*, deinde *Adfinitas*, tum *Propinquit*. Cic. Or. 4. in Verrem : *Quò quisque te maximè cognatione, adfinitate, necessitudine aliqua attingebat*. Idem pro Plancio : *Cum illo maximis vinculis, & propinquitatis, & adfinitatis conjunctus*. Sallust. in Jugurtha : *Cognationem, adfinitatem, praeterea focus intervenisse* : Ibidem *Vos mihi Cognatorum, vos in locum Adfinium ducerem*. Massurius Sabinus Juris Civilis 3. *In judiciis apud majores ita observatum est, primum tutelae, deinde hospitii, deinde clienti, tum Cognato, postea Adfini*.

[*] *Adhuc, & Haftenus aequè continuationem significant, sed hoc differunt ex mente Manutii, quòd Haftenus de re semper usurpetur; Adhuc v. de tempore. Non rectè itaque dicitur de litteris Adhuc; sed de litteris Haftenus. Sed Autor ad Herennium, & Petr. Ramus hoc discrimen rarerè observarunt.*

Adire, & cernere haereditatem hoc differunt, quòd *Adire* est suscipere, & occupare haereditatem; *Cernere* v. est constituere, & quasi decernere se haeredem esse velle. Nam haeres intrà certum tempus, à Testatore praefinitum, testibus praesentibus, primum *Cernebat* haereditatem, deinde *Adibat*. Ita *Cretio* prior est *Aditione*. Varro lib. 5. de lingua lat. in testamento *Cernito, id est, facito, ut videant te esse haeredem*. Itaque in *cretione* adhibere jubent testes. Plinius Epist. 10. *Julius laevus rogavit testamento, ut haereditatem suam Adirem, Cerneremque*; Ulpianus in Institutionib. *Cretio est certorum aliorum spatium, quod datur instituto haeredi ad deliberandum, utrum expediat ei adire haereditatem, nec ne, velut Titius haeres esto cernitoque in diebus centum proximis, quibus scieris poterisque: ni ita creveris exhaeres esto*. Adju-

Adjutor dicitur in re bona ; *Impulsor* in mala . *Adjutor* à non irascente ; *Impulsor* à criminante atque irato dicitur . *Donat. ad Ter. [tt]*

[*] *Admonitio* est docentis , quid faciendum sit ; *Monitio* verò est exstimulantis , sed sine acerbitate . Unde *Admonere* est docere ; *Admonita* verò tradere est Praecepta tradere .

[*] *Admolimur* , quod adjungimus . *Amolimur* , quod removemus .

Adolescens vocatur , qui annos *Pueritiae* reliquit , *Juvenis* autem , qui *Adolescentis* excessit *Aetatem* , quoad incipiat inter *Seniores* numerari , ut tradit *Marcellus Jurisconsultus* . Cui adstipulatur *Varro* , qui quinque gradus *Aetatis* aequaliter putat esse divisos , unumquemque scilicet praeter extremum , in annos quindecim , & primo gradu usque ad annum quintum decimum *PUE-ROS* dictos quòd sint *puri* , id est , impuberes : secundò ad tricesimum annum *ADOLESCENTES* , ab *alescendo* sic nominatos . In tertio gradu , qui erant usque quinque , & quadraginta annos , *JUVENES* appellatos , eò quòd *Rempubl. in re militari possent juvare* . In quarto autem ad usque sexagesimum annum *SENIORES* esse vocatos , quòd tunc primùm *senescere corpus incipiat* . Inde usque finem vitae uniuscujusque quintum gradum factum , in quo qui essent , *SENES* appellatos , quòd ea *Aetate corpus senio laboraret* . Sed *Oratores* , & *Historici* promiscuè nominant *Adolescentes* , & *Juvenes* intra annum viceesimum , & quadagesimum , ut *Sallust. in Catilina Caesarem Adolescentem vocat* , qui iam *Pontifex maximus creatus erat anno aetatis 36* . Rursus *Cicero de Senectute Catonem Adolescentem* , cum annos natus plus minùs 24 . militaret sub *Fabio V Cos.* & de claris *Oratoribus Crassum annos natum unum , & viginti* , cum *Carbonem accusaret admodum Adolescentem* . Idem *L. 2.*

Epi-

[tt] *Alloquin Adjutor usurpatur* , quando qui par est alicui , vel hoc , vel illo superior , potentior , ac doctior . Sic *Tartari non possunt dici Turcarum Adjutores* , quia *Turca neque parem agnoscit , neque superiorem , sed possunt dici potiùs copiae auxiliatrices* .

16 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
Epistolar. Curionem Adolescentem triginta annis majorem; eundem ad Atticum Juvenem, cum ageret annum 24. Nunc autem aliter Adolescentis nomen usurpatur, nimirum de ea Aetate, quae anno incipit 13. desinit 20. ex quo Juvenis appellatur.

Adolescere, [uu] augmenti est. Inolescere coaugmenti. Exolescere, [xx] vanescentis. Agrætius. [yy]

Adoptio est actus legitimus, per quem Filius à Patris naturalis Familiâ in adoptivi Familiam transferebatur; Arrogatio verò est, cum aliquis Patrem non habens, in potestatem sese adoptivi Patris tradebat. Illa apud Praetorem, vel Proconsulem, vel quemlibet alium Magistratum, apud quem legis actio esset, fiebat, Parente naturali Filium, terna mancipatione cedente. Haec olim, rogatione lata, apud Populum in foro, postea apud Principem fiebat. ipso dumtaxat, qui adrogabatur, autore, ut Cicero in Oratione pro Domo, & Gellius lib. 3. [*] Noct. Attic. c. 19. referunt. Modestinus Regular. 2. l. 1, & 2. de adopt. . Adoptantur Filii familias, Adrogantur, qui sui juris sunt. Hanc tamen Differentiam non semper observant Oratores, & Historici, apud quos Adoptionis nomen est generale, quo continentur Adrogatio, & ea, quae specialiter dicitur Adoptio. Cicero pro Domo: Quod est Pontificis jus Adoptionis? nempe ut is adoptet, qui neque procreare jam Liberos possit, & cum potuerit, sit expertus. Tacitus lib. 7. Annal. Si te privatus Lege Curiata apud Pontifices, ut moris est adoptarem. Svetonius in Augusto: Tertium nepotem Agrippa, simulque privignum Tiberium adoptavit in foro, Lege Curiata. Quibus in locis Adoptio, ut genus sumitur pro Adrogatione.

[*] *Adorare* quanquam à *orando* dictum est, tamen adoramus sine voce veluti gestu corporis, quod tribuitur, &

[uu] *quod idem, ac crescendo ad staturam venire.*

[xx] *b. e. adultam Aetatem superare.*

[yy] *Sic Adolescentes adoleſcunt à prima Adolescentia in adultam usque Aetatem; deinde aboleſcunt rurſum, donec exoleſcant, & aboleſcant, b. e. exoleti ſiant, & obſoleti.*

& mutis animantibus. Adorare enim propriè vi vocis est manum ad os movere, & Adoratio manu ad os relata audit salutatio, quemadmodum ex J. Lipsii l. 2. Elector. c. 6. docuimus in supplementis ad c. 3. Discursus Philologici nostri de Oculis p. 131. seq. Edition. Chemnic. Itidem Supplicare dicimur, quum à plicandis genibus dictum sit, tamen, & sola voce Supplicare dicimus; praesertim cum abjectioribus utimur verbis. Hoc qui facit, Supplex dicitur. Graecis Προσκύπτειν qui adorabundus aliquid petit. Προσκυνῆσαι qui gestu adorat. Ἰκτεῖν qui supplex genibus, & manibus aliquid petit.

Adpromissor est, qui alienae promissioni accedit, à verbo adpromitto, quod est insuper, & praeter alium promitto; Expromissor verò is dicitur, qui pro eo promittit, qui ipse efficaciter obligatus non est, veluti qui pro servo, cum quo nulla contrahitur obligatio, promittit. Pomponius ad Sabinum 26. L. 5. D. de verb. oblig. Satis acceptio est stipulatio, quae ita obligat Promissorem, ut Adpromissores quoque ab eo accipiantur, id est, qui idem promittant. Ulpianus ad Edictum XI. l. 7. D. de Dol. Si nolit Expromissorem ipsum manumissum accipere: Expromissori planè adversus manumissum dari debet de dolo, aut si non sit solvendo. Expromissor domino dabitur. Sed haec Differentia, quanquam juris interpretibus valdè placuit, mihi tamen non probatur, cum videam, in Libris Veterum Jurisconsultorum promiscuè, & indifferenter appellari Adpromissores, & Expromissores, qui pro alio quocumque se obligant, ut in Titulo de soluto matrim. de Solutionibus, de Pignorat. Actione, de Condit. Causa data, ad S. C. Vellejanum, & aliis multis locis.

Adscripti, & Adscriptivi multum differunt. Nam Adscripti dicebantur, qui nomina in colonias dederant, ut essent Coloni. Ad quorum similitudinem postea dici ceperunt Adscriptitii, qui erant colonis assignati, & ibi culturae causà perpetuò manebant, atque cum praedictis mancipabantur, alienabanturque. Adscriptivi erant, qui supplendis legionibus mortuorum Militum loco substituebantur, quos eosdem vocabant Accensos, quod in Legionum censum essent relati. Livius lib. 14. Co-

18 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
boni adscripti in colonia, quam testem integritatis, iustitiaeque habent. Paulus responso. 11. Lib. 54. D. Locat. Servus, qui aestimatus coloniae adscriptus est, ad periculum coloniae pertinebit. Plautus in Menaechm, [22]

Idem istuc Aliis Adscriptivis ad legionem fieri solet. Varro lib. 3. de Vita Populi Rom. qui de Adscriptivis, cum erant attributi Decurionibus, & Centurionibus, quorum habent numerum, Accensi vocabantur.

Adseclari differt ab Appellare. Appellat n. qui sermone Pudicitiam attentat. Adseclatur, qui frequenter aliquam tacitus sequitur: l. 15. §. 22. ff. de injur.

[*] *Advenire dicitur, & qui jam in propinquo est, & advenisse, qui jam adest. Adventat, qui longius abest in itinere. Nec is adventasse dicitur quum pervenerit. Uxor Advenienti Viro occurrit ad limen; adventanti non occurrit. Ventitat, qui frequenter venit.*

Adventitia bona aliunde, quam ex re Patris obveniunt: L. 36. pr. f. C. de in off Test. Proseclitia ex re Patris, §. 1. F. per quas Persf.

[*] *Adversa vulnera vocantur, quae in pectore fronteque sunt accepta, & laudi dantur; Aversa verò, quae in tergo, & probro dantur. Unde Cicero: Et adversus, & aversus impudicus es, hoc est, à fronte, & à tergo.*

(*) *Adversamur ei, cui repugnamus, & obstitimus. Aversamur eum, quem detestamur. Unde adversa Fata dicuntur, quae nobis obstant. Aversi Dii, qui precibus nostris surdi sunt.*

Adversus refertur ad Personam tantum. Contra ad Locum, & Personam, ut volunt Grammatici, cum tamen Adversus etiam ad Locum referatur. Terent. in Phormione. [a]

- - - - ex adversum ei loco

Tonstrina [h. e. apta sedes otiosis, & nugivendis] erat quaedam - - -

Livius lib. 49. Adversus viam, qua in Capitolium ascenditur. Sed cum ad Personam referuntur, hoc differunt, quod Adversus levius est, quam contra. Nam Contra Ini-

---

[22] Act. I. Scen. 3. v. 2.

[a] Act. I. Sc. 2. v. 38. seq.

Inimicitias, Diffidia, nocendi Voluntatem ostendit: *Adversus* etiam cum bona Voluntate est, & *Erga* significat. Cato de Consulatu suo: *Omnia plena hostium, copia magnae contra me sedebant*. Terent in *Adria*: [b]

Id gratum fuisse adversum te habeo gratiam.

Cic. L. 1. de Natura Deorum: *Pietas adversus Deos*. Idem ad Paetum: *Te adversus me omnia au dere gratum est*. *Adversum* te, *Adversarius*. *Adversus* te, *Imitator* est. *Agrattus*: *Adversum* semper *Præpositio* est [c] *Adversus* interdum *Participium*, ab *Adverto*. *Donat. ad Ter.*

[*] *Advertimus* animum quum attendimus. *Avertimus*, quum ad alia vertimus.

[*] *Adulamur* ferviliter, etiam *gestu*, quod *Canibus* quoque *nobiscum* est commune. *Assentamur* ad gratiam loquentes. Ideoque *Assentatio* non tribuitur *muris Animantibus*. *Blandimur* quoquo modo, dum *placere* studemus *magis*, quam *vera dicere* Sunt qui dicunt. *adulantes* omni mentiri tempore. Veritatem verò *Blandientem* posse loqui. Sic etiam *facto blandimur*, veluti qui pinxerat *Venerem deformem*, dicitur *blanditus Minervæ*. Dicimur & *Blandiri vitis nostris*, dum ea excusamus, aut attenuamus. *Blandiri calamitatibus* dum eas elevamus. *Palpamus* manibus, dum *blandimur* *Equis*. Ex hoc transfertur ad alia quoque. Indè *Palpones* dicti *Adulatores*. Et *Palpum* obtrudit ille, qui *blandiendo* fallit.

Adulterium est concubitus illicitus cum *nupta Muliere*, sed honestè vivente, quasi ad alterius torum accessus. *Vid L. 6. §. 1 D. de Adult. Incestus*; [d] est cum *Consanguinea*; vel alia, quam quis ducere uxorem prohibetur. *Stuprum* [e] verò est cum *Vidua*, aut *Virgine*. [f] Cicero pro Flacco: *De Probris, Adulteriis*, ac

B 2

Stu-

(b) Aët. 1. Sc 1. v 15.

[c] ut *adversum* te habeo gratiam.

[d] quod idem, ac *incastus*.

[e] q. dicas *Stupor turpis*.

[f] Quod sit *soepissime* cum *violenta Libidine*. Ideoque *Deus Stupratores lapidari iussit*, Deut. XXII. 24.

Stupris. Tacitus lib. 1. Historiar. *Quoties Pecuniae materia deesset*, *Stupris*, & *Adulteriis exorabatur*. Sed interdum *Stupri* nomen generale est, & de *Adulterio*, *Incestu*, & quocunque *Flagitio* improprie dicitur. Unde Lex Julia de *Adulteriis* promiscue his verbis utitur, sicut alii quoque Auctores. Cicer. Orat. 7. in Verrem: *Noctu Stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad Mulierem nuptam uni, propositam omnibus*. Sallust. lib. 3. Historiar. *Ac statim fugitivi contra praeceptum Ducis rapere ad Stuprum Virgines, Matronasque*. Livius lib. 36. *Nec rapti ad Stuprum Matres Campanas, Virginesque, & ingenuos Pueros*.

Advocatus est, qui alteri adest in causa, sive jus suggerit, ut *Jurisperitus*, sive praesentia sua Adversarii injuriam propulset, ut *Amicus* [g] *Patronus* est, qui [b] in Iudicio causas oratione defendit, ut *Orator*, & *Causidicus*. [i] *Advocati* suscipiunt Personas. *Procuratores* Negotia. *Advocati* debent esse Iurisperiti, non item *Procuratores*. *Illi* sunt quasi *Tutores*. Hiq; *Curatores*. *Advocato* meo sum *Cliens*. *Procuratori* *Mandator*, vel *Dominus*. *Advocati* a peragitur extra Iudicium; *Procuratura* vero non nisi in Iudicio. *Ulla* est difficilius, *Haec* facilius. Vult. Comm. Inst. ad Pr. Tit. de Act. n. 28. seq. Itaque *Advocati* nomen generalius est & honestius, quam *Patroni*, quod Ovidius [K] festivo expressit:

Munera det Dives. Jus qui profitebitur, adsit,

Facundus causam saepe Clientis agat.

Asconius Pedianus in Divinationem: *Qui defendit alterum in Iudicio. aut Patronus dicitur, si Orator est, aut Advocatus, si aut Ius suggerit, aut praesentiam suam commodat amico. Idem: Vel ut consulantur, conveniunt*

[g] *vel breviter*: qui adest periclitanti, auxiliaturus, si quid opus sit. *Hujus officium Advocatio dicitur.*

[b] alicui se beneficiis *Patrem* (speciatim *Defenso-rem*) praestat s. qui.

[i] Unde *Patrocinari pro auxiliari*, & *Patrocinium pro auxilio ponitur.*

[K] Lib. 3. de art. amandi v. 531. seq.

veniunt *Advocati*, vel ut alterutri parti apud Arbitros adsint, vel ut ipsi *Judices* in rem aliquam capiantur. Et hoc olim. Posterior autem Aetas *Advocatum* dixit quicumque *causarum Actorem*. Tacitus de Oratoribus: *Horum temporum Diserti, Causidici, & Advocati, & Patroni, & quidvis potius, quàm Oratores vocantur*. Ulpianus de omnibus Tribunalib. 8. L. 1. D. de extr. Cog. *Advocatos accipere debemus omnes omnino, qui causis agendis quoquo studio operantur: Advocatur daturus Patrocinium. Invocatur praebiturus Auxilium. Exvocatur praestiturus Obsequium. Agracius.*

Aedes, & *Aedificia* separat. Varro lib. 4. de lingua lat. Post Aedem Saturni in Aedificiorum Legibus, & Livius lib. 4. *Quae Aedès Aedificiaque intra fines regni Antiochi sunt. Nimirum Aedes sunt sacrae, & profanae, Aedificia.* [1] tantum profana, atque etiam illa, quae non sunt apta habitationi, ut *Porticus, Propugnacula, & similia. Aedes sunt urbana Aedificia. Villae rusticae* L. 221. de V. S.

Aedes sunt, etiamsi tecto carent, neque habitantur. *Domus* intelligitur omnis habitatio, in qua Paterfamilias habitat, quae tecto; & parietibus constat. Latior ergo est significatio *Aedium*, quàm *Domus*. [m]

Domum nostram, agrum, Aedes, mancipia.

Nam si antecedentia verba *Textus* aspicimus, *Constru- tionisque ordinem* probè, ut decet, attendimus, videbimus, non legendum esse *Domum nostram*, &c. Sed *domum instruam agrum*, &c. Et hanc lectionem observarunt quoque, *Veteribus praeurtribus Camerarius, Taubmannus* in utraque Editione, *Dousa Fil. Poreus, Buchnerus, Cötbenienses, & alii.*

B 3

Aedes

[1] *struaturae quippe parietibus, & tecto proprie constantes.*

[m] *Quod autem malè probatum est in prioribus Editionibus ipsius Popmae, & Musculi, immò & in ultima illa quàm Hieronymus Thomae non ita pridem Gissae jussu imprimi, Testimonio illo Plantino, quod ex Rudent. Act. 4. Sc. 2. v. 25. hunc in modum, sed falsò, ibidem extat.*

Aedes sacra, & *Templum* hoc differunt, quòd *Aedes* sacra per se sancta erat, non *augurata*, ut *Aedes Vestae*; sed postquam per *auguria* constituebatur, & sancta, & *augurata* erat, & *Templum* fiebat; *Templum* verò per se *auguratum* erat, non sanctum, ut *Rostra* in foro *augurato* constituta, nec tamen Deo dicata, nominantur *Templa*; Itemque *Curia Hostilia*, *Pompeja*, & *Julia*, ut autor est Varro lib. 4. Epistolicar Quæst. Idem lib. 6. de lingua lat. *Curia Hostilia* *Templum est*, & sanctum non est: sed hoc, ut putarent, *Aedem* sacram esse *Templum*, & sanctum esse, quòd in urbe Roma pleraeque *Aedes sacrae sunt Tempa*, eadem sancta. Praeterea *Templum* etiam profanum est, & *Domum* quamvis hominum, & inferiorum significat. Quae res exemplo- rum confirmationem non desiderat. [n]

Aedificare est *Aedes frueri*, vel *construere*. *Exaedificare* est structuram in altum, & longum producere. Sallust. in Catilina: Cum domos atque villas cognoveris in urbium modum *exaedificatas*. Arnobius L. 7. *Cur templa post condita, sibi que exaedificata delubrat*.

Aeger & animo & corpore laborat, [o] *Aegrotus* verò corpore tantum. Sallust. in Catilina: *Antonius* pedibus aeger; Idem in Jugurtha: *Animus aeger* avaritiâ facile conversus est. Sed *Aegrotum* pro *Aegro* dixit Terent. in Haeutontymor. [p]

Ne-

[n] *Aedem* ex Servii mente Num. Sing. de Templo tantum dicimus, & quidem ferè semper cum adiectione, ut in *Aede Jovis*, *Mercurii*, *Minervae*, *Concordiae*, &c. Plurali verò secundum adiectionem, & privatam *Domum*, & *Templum* significat, ut *Aedes meae*, *Domus mea*, *Aedes Marcelli*, &c. Etiam si egregias, aut pulchras *Aedes*, aut absolute *Aedes* diximus, *Domum* tantummodo designare solemus. Si verò addimus aliquid ad Religionem spectans, ut si in plurali etiam dicimus *sacras Aedes*, aut *Nimpharum Aedes*, *Templa* plura annotamus. Conf. Torelii Lima Orthogr. fol. 70.

[o] s. aegrescit plerumque, & animo, & corpore simul, & tum aegrotat periculosius.

(p) Aët. 1. Sc. 1. v. 48.

Neque ut animum decuit aegrotum [q] adolescentulum.
Et in Andria: [r]

*Ipsum animum aegrotum ad deteriore[m] partem
plerumque applicat.*

*Aegrotationem, & Aegritudinem Cicero distinxit lib.
4. Tusculanar. Quæst. his verbis: Sed propriè, ut
Aegrotatio in corpore: sic Aegritudo in animo nomen ha-
bet. Ibidem: Praeclarè nostrì molestiam, solitudinem,
angorem, propter similitudinem corporum aegrorum, Ae-
gritudinem nominaverunt. Idem tamen eodem Libro
dixit Aegrotationes animi, ut Horatius: [s]*

- - - - quò me

Aegrotare putes animi vitio. - - -

[*] *Aemulari fit cum tacito quodam animi motu, &
plerumque cum Invidia. Ideòque idem est, ac in viden-
do imitari, & quasi assequi; etiamsi Aemulatio nonnun-
quam Virtutis imitatio est. Sed Imitari, quod propriè se
alteri conformare notat, & vocabulum μίτρον, & su-
mitur potissimùm in bonam partem, sic & Terentius in
ProL. Andr. v. 20. Aemulari dicit pro Imitari his verbis:*

Quorum aemulari exoptat negligentiam

Potius, quàm istorum obscuram diligentiam.

*Aequale est alterius staturæ par; Aequabile verò, quod
aequari potest. Corn. Front.*

*Aequitas [t] est quaedam convenientia, & modera-
tio rationabilis. Jus est decisio, quæ fit secundùm Ju-
ris [u] regulas. [x] Clementia solius Principis est, vel
parem potestatem habentis. Connan. l. 1. c. 11. n. 9.*

*Aerariam est locus [y] in quo publica pecunia Populi
asservatur, ut olim in Aede Saturni; Fiscus verò Prin-
cipis Aerarium est, ad decorem, & Majestatem ipsius*

B 4

con-

[q] b. e. infirmum.

[r] Act. Sc. 2. v. 22. juxta Edition. Haymecc.

[s] Lib. 2. Satyr. 3. v. 306. seq.

[t] f. Aequi ratio.

[u] cum divini, tum humani.

[x] Ideoque idem est, ac DEI, & rectæ Rationis
justum.

[y] f. aedificium.

conservandam statutus, à *fissis* [z] *viminibus*, hoc est Sportis; in quibus pecuniae publicae asportari, & concludi solebant, dictus, uti *Asconius Podianus* noravit. Tacitus Lib. 2. Annal. *Quantum Aerario, quantum Fiscis pendebant, in quinquennium remisit.* Idem Lib. 3. *Bona Sejani ablata Aerario, ut in Fiscum cogerentur.* Plinius in Panegyrico: *At fortasse non eadem severitate Fiscum, quàm Aerarium cohibes, immò tantò majore, quantò plus tibi licere de tuo, quàm de publico credis.* Svet. in Augusto: *Quantum militum sub signis ubique esset, quantum pecuniae in Aerario, & Fiscis, & Vestigaliorum residuis.* Idem in Claudio: *Positis ante se cum pecunia Fiscis.*

Aestas est pars anni, [aa] *Aestus* calor temporis. *Aestus* à nimio calore nomen accipit. [bb] *Aestas* nomen non ammittit, etiamsi temperata est. *Corn. Front.*

Aestimare, inquit *Vall.*, est considerare. *Existimare* est judicare. Itaque priùs rem *aestimamus*, deinde qualis sit, *existimamus*. Quae interpretatio [cc] non satis explicat veram, & propriam harum Vocum *Differentiam*. Nam *Aestimare* est, [dd] res comparare, & componere, atque ita expendere, quid parvi, aut magni referat; quid sit probandum, aut improbandum. *Existimare* autem est judicare, benè, vel malè opinari, [ee] *Illud* fit ex rerum collatione. Hoc est opinionis, & judicii, ut *Aestimo te magni. Existimo te magnum.* Sallust. in Catilina: *Eorum ego vit. in mortemque juxta aestimo.* Idem in Jugurtha; *Utrùm gravius aestimet, nemini occultum est.* Caesar Lib. 3. de Bello Civili: *Leviusque tempestatis, quàm classis periculum aestimaverunt.*

[z] & non fiscis, ut in caeteris Editionibus legitur.

[aa] calida nempè, quae cogit pecora aestivare sub aestivo.

[bb] Etest vel in aëre, cum ustus aër aestuat, vel in mari, cum undae inaequant, aestuososque fluctus in sua aestuaria exaequant.

[cc] nostro quoque judicio.

[dd] & quidem propriè, pretium rei statuere, seu

[ee] s. diligenter aestimando statuere.

sunt. Interdum tamen *Existimo* accipitur pro *Aximo*.
Terent. in Phormione: [ff]

Id illa universum abripiet, baud existimans [gg]

Quanto labore partum.

Sallust. lib. 3. Historiar. Si Quirites parum existimaretis, quid inter Jus à Majoribus relictum nobis, & hoc à Sulla paratum servitium interesset. Idem in Jugurtha: Nunc vos existimans, facta, an dicta pluris sint.

[*] *Affabilis* est, qui comiter appellat eos, qui occurrunt.

Graecis dictus φιλοπροσώγος, & opponitur homini moroso. Indè *Affabilitas*, quae alloquendi facilitatem, sermonis comitatem, ac audiendi lenitatem appositè significat. Sed *Blandus* est, qui familiaris grata oratione cum hominibus solet agere. Graecis εὐπροσώγος

[*] *Affectio*, sive *Affectus* Παθος Graecorum nomine veniens, est omnis animi incitatio, studium, & motus. cujus genera sunt *Ira*, *Misericordia*, *Amor*, *Odium*, & praecipue, *Metus*, *Spes*, *Dolor*, ac *Gaudium*, & opponitur *Rationi*. Habet a. nomen suum ab afficiendo, h. e. ejusmodi verbo, quod ad quamvis ferèrem optime sese potest accommodare. Dicitur enim non solum bonore, praemio, munere, laetitia, atque beneficio; sed & molestia, dolore, contumelia, injuria, & re quavis acta, quae animum, vel corpus tangere, movere, concitare, atque cruciare potest, aliquem afficere. Ubi notandum, quod qui affectus injuria est, illius semper meminerit; qui autem beneficio, illud facillime obliviscatur. Contra *Affectatio* est aemulatio, sive appetentia rei, κακοζήλεια quod potissimum in malam partem sumitur à Graecis appellata. Hinc *Sermo affectatus* reprehenditur. Et qui laudem undequaque affectat, venatur illam, & captat. Sed affectare quietem, pro quietem cupere minus Latine dictum est.

Affligo est opprimo, & prosterno, [bb] *Effligo* est exci-

[ff] Act. I. Sc. I. v. II. seq.

[gg] Vid. Martini Haynecii notae marginales ad h. l.

[bb] Ut affligere Statuam, Navem, Monumentum,

28 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
cido, & penitus destruo, in quo major violentia. Plau-
tus in *Alinaria*: [ii]

Nisi quidem illa ante occupasset te, effliges scio.
Cicero Lib. 9. ad Atticum: *Filium misi ad effligen-*
dum Cn. Pompejum, aut certe capiendum. [KK]

[*] *Agè* quum est adverbium *Hortantis*, Numero
singulari jungitur. *Agite* Pluri. *Agedum* utrique
Ager est locus sine aedificio, qui culturae, & fructuum
causâ habetur, sive *Campus* sit, sive *Vinea*, sive *aliud*.
[II] *Fundus* (mm) integra possessio est, *Agrumque* cum
Aedificiis, & *Villis* continet. *Possessio* Ager latè patens,
cujus plenissimum usum habemus, proprietatem, &
dominium non habemus, nec habere possumus, ut est
Ager tributarius; *stipendiariusque*, & *vectigalis*, item
aliis usibus destinatus, qui omnes nec mancipatione ab-
alienari, nec usucapi possunt; *Praedium* verò *gener-aliter*
appellatur tam *urbana*, quàm *rustica* *Possessio* Javolen-
tus Epistolar. 4. lib. 115. D de Verb. sign. *Fundus est*
omne, quicquid solo tenetur. Ager est species Fundi, quæ
ad usum hominis comparatur. Possessio ab Agro Juris
pro-

---

etc. ap. Ciceronem saepius. Inde Afflictus, hoc est, pro-
stratus, & jacens, cui Florens opponitur.

[ii] Act. 4. Sc. 2. v. 9.

[KK] *Sed Infligere est plagam incutere.*

[II] *Sen. Ager est pars Ruris sive locus in Rure, quæ*
colitur, sive compascuus sit, sive arvus, sive floridus, sive
confitus. Compascuus habet gravamina. Arvus aratro
proscinditur. Floridus servatur apibus, & voluptati.
Confitus habet arbores. Interdum etiam Ager non unum
aliquem; sed unumversum Territorium Urbi circumjectum,
quod Graeci χωρὰν nuncupant, declarat, & in se comple-
ditur, & Saltus, & Nemora, & Flumina, & Monteis.
Rus est omnis locus in Agris extra Urbem. Ruri enim
habitât Ruricola, ibique rurando, & rusticando suis ru-
ralibus operis panem quaerit. Campus est ampla plani-
ties sive in Urbe, sive extra Urbem. Undè Campus Mar-
tius dictus, & Regio Campestris, quæ Monteis non
habet.

[mm] qui propriè cujusque rei imum est.

proprietate distat. Quicquid enim apprehendimus, cuius proprietas ad nos non pertinet, aut nec potest pertinere, hoc Possessionem appellamus. Possessio ergo usus est. Ager proprietas loci est. Praedium utriusque superscripti generale nomen est. Nam & Ager & Possessio hujus appellationis species sunt. Et haec quidem propria, & adstricta est harum Vocum significatio, quam Juris Autores subtiliter observarunt; cum in communi usu loquendi alia quoque sit latior, cuius quoque exempla in Libris ipsorum passim occurrunt. Nam Agri nomine accipiunt Aedificium, & omnia, quae in Agro continentur. Possessionem autem vocant rem ipsam, quae possidetur, ut puta Fundum, aut Villam. Fundus etiam modicus locus est, si Fundi animo eum habuimus, & plerumque sine Villa, inquit Ulpianus ad Edictum 60 L. 60. de verb. sign. Itaque temere, & sine ratione Laurentius Valla hac in parte Jurisconsultos reprehendit, quasi à se ipsis dissentientibus; cum illi modò propriam, & angustam horum Verborum significationem, modò translatitiam, aut laxam respiciant. Godd. ad d. L. 115.

Agere, Facere, & Gerere hoc differunt, quòd Agere, & Corporis, & Vocis, & Mentis agitatum comprehendit. Facere tantum refertur ad Opera, quae Corpore efficitur. [nn] Gerere est Muneris, & Oneris. [oo] Ita agit is, cuius post actionem Opus non extat, ut Actor, Saltator, Cantor, Commentator. [pp] Facit is, cuius Opus remanet,

[nn] Ideoque propriè Idem est, ac opus quoddam producere. Aliquando, & pro consentire ponitur. His enim loquendi modis utebantur rectè Antiqui: Mecum s. Tecum, faciam, hoc est, mecum, s. tecum consentiam.

[oo] Gerulus gerit Onus, si non sit ingestibile. Geraria infantem: amplacida gestatione. quàm potest Gestoria navis gestat Merces, quas divendere gestiunt Mercatores.

[pp] Sic agit Histrio Fabulam, alius agit Demeam, alius Thaidem, alius Pamphilum, alius Aeschinem. Agit Consulem, qui fungitur officium Consulis. Agit Judicem, Amicum, Patrem. Agit personam suam, qui sui similis est. Agit causam Orator. Nihil agit, qui

28 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
manet, ut *Scriptor, Statuarius, Pictor, & alii Mechanici. Gerit Dux, & Magistratus, aut Curator. Terent: Adelphis: [qq]*

Hei mihi, quid faciam? quid agam? - -
Cicero lib. 3. de Finibus: *Et ejus generis actio quoque quaedam, & quidem talis, ut ratio postulat, agere aliquid, & facere etiam.* Idem in Lucullo: *Idem in similibus artibus contingit, quarum omne opus est in faciendo, atque agendo.* Livius lib. 21. *Caetera omnia ageret, faceretque; ut à Republica duceret.* Ulpianus ad Edictum 65. 1. 2. D. de Curat. Bon. *Quaeque per eum. eosve qui ita creatus creativè essent, acta, facta, gesta que sunt.* Varro Lib. 5. de Lingua Lat. *In eo propter similitudinem, agendi, & faciendi, & gerendi quidè error his, qui putant esse unum. Potest enim aliquis facere, & non agere. Ut Poëta facit [rr] Fabulam, & non agit. Contra Actor agit, & non facit. Et sic à Poëta Fabula fit, & non agitur: ab Actore. a. agitur, & non fit. Contra Imperator, qui dicitur res Gerere, in eoneque agit, neque facit, sed gerit, idest, sustinet. Translitum ab his, qui oneraverunt, quòd sustinent. Proprio nomine dicitur Facere à Facie [ss] quòd ret, quam facit, imponit Faciem, ut Fictor, cum dicit Fingo, Figuram imponit,*
cum

---

frustra* laborat. Aliud agit qui non est attentus ad id, quod agitur. Hoc age dicimus ei; quem jubemus esse attentum. Agaso agit Asinum, qui ducit. Subulcus agit Porcos. Aguntur Pecora, ducuntur Homines. Agit animam, qui morti proximus est. Agit, qui movet, & afficit. Agere, ex mente Donati, est aliquid necessarium facere. Agitare voluptarium.

[qq] Act. 5. Scen. 3. v. 3.

[rr] Ideoque Poëta, vi vocis originariae, idem est, ac Factor, sicuti docuimus in Libello nostro de Poëtar. Corona Historico-Philologico c. 1. §. 2. p. 5 edition. Cygn.

[ss] Huic sententiae omninò est contrarius Christian Becmanus, qui in Originib. L.L. p. 443. Edition. Hano. quartae Faciem à Facere obscurae quippè Originis Verbo, sicuti Speciem ab antiquo Specere, descendere affirmat.

cùm dicit Informo, Formam: sic cùm dicit Facio, Faciem imponit, à qua facillè discernitur, ut dici possit, aliud esse vestimentum, aliud vas. Sic item, quae fiunt apud Fabros, Fictores, item apud alios alia. Quicquid administrat, cujus Opus non extat, quod sub sensum veniat, ab Agitatu, ut dixi, magis agere, quàm facere, putatur. Sed quod his magis promiscuè, quàm diligenter, consuetudo est usa, translatis utimur verbis. Nam & quidem Facere verba dicimus, & qui aliquid agit, non esse inficientem.

Agere apud populum, est concionem habere ad Populum sine ulla rogatione. Agere cum Populo est vocare Populum ad Consilium, aut Comitia, rogareque, ut suffragiis suis quid jubeat, aut vetet. Illud omnibus aequè diebus fieri licuit, & non à Magistratu tantùm, sed etiam à privato Senatore, Concionem ei Magistratu dante: Hoc comitali duntaxat die à solo Magistratu. [tt] Messala lib. 1. de Auspiciis: Si Concionem habere volunt, uti ne cum Populo agant. Festus Pompejus. Forum est, in quo Judicia feri, cum Populo agi. Conciones haberi solent.

Aggredimur de longinquo, Adorimur ex insidiis, & è proximo. Donat. ad Ter.

Agilem [uu] Actio facit, Strenuum [xx] Virtus, Fortem [yy] Animus, Robustum [zz] Corpus Corn. Fronton.

Agnati sunt, qui [vid. Pr. Inst. de Legit. Agnat. Tut.] per virilis Sexus [a] Personas cognatione junguntur, &

[tt] Conf. Gellii lib. 13. Noct. Atticar. c. 14. & Pauli Manutii lib. de Veter. Dier. ratione, qui cum ejusd. Antiquitatib. Romanis ap. Joan. Le-Preux A. CHR. MDXCV. in duodecimo exc. est p. 425.

[uu] b. e. celeriter se agentem.

[xx] Undè viros nobiles decet imprimis Strenuitas.

[yy] Fortis, dum fortiter agit, ipso Fortitudinis exercitio orrescit, ut alios quoque fortificare valeat.

[zz] vel multi roboris hominem.

[a] Non levis itaque error est in nonnullis Grammaticae Scomidianae Exemplaribus, quando Versus ille tritissimus,

30 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
 & ejusdem nominis sunt, quasi Familiae adnati, velut
Frater eodem Patre natus, Filius, Neposve ex eo, item
Patruus, Patruj Filius, qui Frater Patruellus dicitur, &
Nepos ex eo. Cognati sunt, qui per Foeminas conjun-
guntur, quasi simul nati, vel commune nascendi initium
habentes. Gentiles dicuntur, qui inter se ejusdem, &
generis, & nominis sunt, ab ingenuis oriundi, quorum
nec Pater, nec Avus servitutem servivit, qui capite non
sunt deminuti; licet interdum Gentiles dicantur, qui
simili tantum nomine appellantur. Quo sensu Plinius di-
xit de Servis: Singuli Marcipores, Luciporesve, Domi-
norum Gentiles. & Cicero lib. I. Tusculan. Qu. Servium
Tullium Regem vocat Gentilem suum, cum ejusdem nomi-
nis esset, non generis, Praeterea Agnatorum nomen ge-
nerale est, quo Cognati, & Gentiles continentur. Nam
qui est Agnatus, idem & Cognatus, & Gentilis est. Non
utique autem, qui Cognatus, & Gentilis, idem & Agna-
tus est. Verbi gratia: Patris Frater, id est, Patruus,
idem Agnatus, idem Cognatus, idem Gentilis, quia non
sanguinis dumtaxat, sed etiam generis gentisque ratione
civili mecum numeratur. At Matris Frater, id est,
Avunculus, Cognatus est. Agnatus non est, quia mihi
sanguine tantum conjungitur, non etiam genere, pro-
pterea quod Mater non ducit, & propagat genus, sed
exit ab ea domo, in qua nata est, & in Martij familiam
transit. Cicero lib. 2. de Inventione: Lex est, si Pater-
familias intestato moritur, familia pecuniaque ejus Agna-
torum Gentiliumque esto. Ibid Si furiosus est, Agna-
torum Gentiliumque in eo pecuniaque ejus potestas esto.
Varro lib. 7. de lingua lat. Ut in hominibus quaedam
sunt Cognationes, & Gentilitates: sic in verbis. Ut
enim ab Aemulo homines orti Aemilii ac Gentiles: sic
ab Aemilii nomine declinatae voces in Gentilitate nomi-
nantur.

Agnati Patris: Cognati Matris habentur.

p. 492. in verso ordine legitur, nisi velimus statuere, va-
 rios, & diversos esse inter se, Cognationem quod concer-
 nit, Cognatos, & Agnatos, uti mox patebit.

Agnoscere est recognoscere Propinquos, Amicos, aliaf-
 que res, quas ante novimus. Cognoscere est noscere eos,
 qui

qui prius incogniti erant. [b] Pacuvius:

In turba Orestis cognita, agnita est soror.

Svetonius in Augusto: *Illatum deinde Augusti Testamentum non admisit Signatoribus, nisi Senatorii Ordinis: ceteris extra Curiam signa agnoscentibus relictavit per Libertum.* Sed haec Differentia non semper observatur, ut Sallust in Catilina: *Cum prius omnes signa sua cognovissent.* Livius lib. 23. *Potestas Dominis res suas cognoscendi facta.*

[*] *Ala* est brachium *Avis* alatum, cujus ope *Ales* volat, omneque alatum animal. *Penna Avium* vestis, qua etiam volant. *Pluma* mollior, & minor *penna Talaria* sunt *alae* talorum *Mercurii*. Proprie autem sunt *calceamenta*, quae ad talos ligantur.

Album minus est; quam *Candidum*. Nam *Album* propius est pallido, & contrarium atro; at *Candidum* intensa luce perfusum est, & opponitur nigro. Illud natura, hoc cura fit. *Corn. Front.* Hinc *Alba Toga* erat communis *Civium Romanorum* vestis, qua diebus festis & solemnibus [c] inducebantur. *Candida* vero eorum, qui honores petebant, in quam intendendae albedinis causa cretam addebant. Quod allusit *Persius*. (d)

- - - - *Quem ducit bianthem.*

Cretata ambitio - - - -

Quamquam haec duo interdum confundantur, ut cum *Cato* dixit: *In Italia atras Capras lac album habere.* *Varro* in *Andabatis*: *Candidum lacte è papilla cum fluit.*

Nata-

[b] Itaque Agnoscere plus est, quam Cognoscere. Illud specialius, hoc generalius est. Sic Agnitio DEI plus est, quam Cognitio DEI. Haec plurimum. Illa pauciorum. Pater agnoscit Filium, cum eum ad se adscit, & pro suo habet. Quae liberorum Agnitio Ictis est τὸν πατέρα Ἀναλφίς Hinc intelligitur, quid sit: Agnoscere aliquem discipulum suum: Agnoscere erratum suum, est confiteri, &c.

[c] *Leg. Alexandr. ab Alex. lib. 5. Gen. Dier. c. 18. Indè rectè Horatius Lib. II. Serm. Sat. 2. v. 60. seq.*

[d] *Satyr. 5. v. 176. seq.*

Conf. Chriſtophori Landini Commentar. iu praed- Horat. loc. p. 969. Edition. Fabricianae, & Jacob. Cruquii Enarrat. ad Horat. Lib. 1. Sat. 2. v. 16. p. 322 col. b.

Alere eſt vitam ſuſtentare rebus ad victum cultumque corporis maximè neceſſariis, ut *cibo, veſtitu, habitatio, &c.* [*e*] *Educare* [*f*] eſt à teneris ad maturam aetatem educere, & hoc ampliùs liberaliter habere, & inſtituere. *L. 7. D. de alim. legat.* Nam qui *alit*, tantùm praeſtat *alimenta*; qui autem *educat*, non modò *corpori neceſſaria* ſuppeditat, ſed etiam adhibet *diſciplinam, & inſtitutionem*: Attius in *Andromeda*:

Alui educavi, id facite, gratum ut fiat Seni.

Plautus in Menaechmis: [*g*]

Nam illic homo homines non alit; verùm educat Re- creatque.

Varro lib. 2. de Re Ruſt. Hoſce item ut equulos, & educant, & alunt. Non. Marcell.

Alī eſt nutriri; *Pasce* autem eſt ſaginari. *Varro lib. 3. de Re Ruſt. Quae in Villa circumve eam alī ac paſci poſſunt. Idem in Gerontodidaſcalico: Ubi graves paſcantur, & alantur Pavonum greges* [*b*] *Non. Marcell.*

[***] *Aliquantum*, id eſt, paulum, vel nonnihil, ad *Modum* refertur. *Aliquos*, ſivè *Aliquam multi*, ad *Numerum*. *Aliquantisper* ad *Tempus*, ſed cum ſignificatione *Brevitatis*, quemadmodum, & *Tantiſper*. Ut *Tantiſper*

[*e*] *Seu eſt parvos nutrire, ut creſcant. Nam cum bonus Altor diligentī aliturā aliquid alit, res iſta alibi alimento benè culta benè aſceſcit, atque ſiquid divulſum eſt, coaleſcit. Ideoque tranſfertur quoque ſaeppiſſimò ad incorporea. Sic puerile ſtudium laudibus alitur i. e. augeſcit. Memoriam, ingeniumque aſſidua Exercitatio alit:*

[*f*] *P o quo Terentius in Eunuch. Act. 1. Sc. 2. v. 37. & Virgilius lib. 6. Aeneid. verſ. 765. Educere dicunt.*

[*g*] *Act. 1. Sc. 1. v. 22.*

[*b*] *Sic Abilia dicuntur Animantia, quae incluſa aluntur, ſive Aves in corte, aut aviario, ſive Quadrupedia in roſorario, ſive Piſces in vivario.*

tisper haec mane, dum huc recurro. Interdum usurpatur pro non diutius, ut Tantisper te meum dico, dum quod te dignum est. Paulisper idem ad Tempus pertinet, ut: Paulum admodum rei paulisper ausculta. Errant itaque, qui paulisper usurpant pro parum, sive paulum.

[*] Aliquis, & Quispiam ferè idem significant. Quidam pro certo non nominato ponitur. Interdum & Quispiam. Ullus ferè interrogativè, aut negativè, aut sub-jubjunctivè ponitur. Non est ulli fidus. Vocat me ullus? Si quaeret me ullus, dicito, me esse domi. Eodem ferè modo usurpatur Quispiam.

[*] Alius de pluribus dicitur. Alter de duobus. Alius esurit, aliusebrius est: alios alia delectant. E duobus filiis alter duxit uxorem, alter in bello periit. Alter alterum sublevat. Alius interdum sonat diversum. Alia res est. Alius es multò, quàm soles. Alter similitudinem. Ut alter Tullius i. e. Tullio simillimus; Alter interdum secundus dicitur, Ut tu nunc alter eris ab illo. Praeteriit dies unus, alter tertius. Per Adverbium: Vocatus semel, iterum, ac tertio non comparui.

[*] Allevare propr. est levius aliquid facere, s. reddere, deinde in altum tollere. Elevare est sursum tollere, innmò, & idem, ac extenuare, atque deminuere.

Alloquium est sermo, qui levandi, ac minuendi alieni doloris causà habetur: sicut Alloqui interdum est consolari. Colloquium est confabulatio quaelibet. Varro lib. 5. de ling. lat. Colloquium, cum conveniunt in unum locum loquendi causà. Hinc adlocutum mulieres ire ajunt, cum cunt ad aliquem locutum consolandi causà. Horatius in Epodis: [i]

Illic omne malum vino, cantuque levato,

Deformis aegrimoniae dulcibus alloquiis.

Catullus Epigrammat [*] XXXIX. [K] v. 4. seq.

Quem tu, quod minimum facili mumque est,

C

Qua

[i] Od. 13. v. 17 seq.

[K] Et quidem secundum Horatii Tuscanellae, Florentini, Editionem Hanoviensem. Editio enim Plantiniano-Antverpiensis facit Epigr. XXXVI. Josephi Scalligeri à XXXV. ubi & bi verius & alio ordine positi sunt.

Qua solatus est allocutione ?

Tacitus Lib. 4. *Annal. Vix Propinquorum alloquia te-
krare, & Firmator alloquio adolescentulos.*

[*] *Alluviones sunt vel Fluminum, vel Maris, vel
Pluviae, aut Demersiones, aut Translationes locorum;
Eluviones verò Fossae pluviam factae.*

*Altare est, quod à terra erectum atque exaltatum est:
Ara verò, quae in terra statuitur. Undè, & Mensae
in aedibus sacris, atque etiam privatis Ararum vi-
cem obtinebant. Illud superis Diis tantum consecra-
tum erat. Haec tam superis, quam inferis. Virgil.
Eglog. V. [l].*

- - - *En quatuor Aras.*

Ecce duas tibi Daphni, duoque Altaria Pbæbo !
Plinius Lib. 16. *Ut ne propitiandis quidem Numinibus ac-
cendi ex his Altaria Araeque debeant. Plinius in Pane-
gyrico: Qui ipsi inter Aras, & Altaria. Arnobius lib.*

6. *Non Altaria fabricamus, non Aras. Idem lib. 7.
Arae istae, quas dicitis, Altariaque haec pulchra. Quan-
quam Altare numero multitudinis interdum significat
eminentia Ararum, ut Virgil. lib. 2. Aeneid. [m]*

- - - *natae nequicquam Altaria circum.*

Tacitus lib. 16. *Annal. Altaria, & Aram complexa.
Aliquando Libamina Aris imposita. Sic iterum Virgil.
lib. 2. Aeneid. [n].*

- - - *paterisque Altaria libant.*

*Ara dicta ab ariditate, quia in iis adoletur ignis [o] Al-
taria ab alendo, quia igni adduntur alimenta. Servius.*

*Altitudo est incrementum Corporis. Alimonia derivativum ab alendo,
quasi particula Animi. Corn. Front.*

[*] *Altor sumitur semper activè, & notat illum, qui
alit; Alumnus verò ex mente Vallae lib. 6. Elegantiar.
c. 1. tantummodo passivè, idemque est, ac qui nutritur.*

Ve-

(l) v. 65. seq.

[m] v. 515.

(n) v. 174.

(o) *Est enim focus sacer sacrificiis usulandis desti-
natus.*

Verum quod praedicta vox *actiue* quoque h. e. pro eo, qui *nutrit*, accipiat, omissis jam *Virgilii*, *Taciti*, ac *Plinii* testimoniis, *Varro* hoc modo testatur: *Et ecce* (inquiens) *de improvviso ad nos accedit cana Veritas, Atticae Philosophiae alumna. Ex Veritate namque Philosophia, & non ex Philosophia Veritas est nata. Huic in activa significatione respondet Graecorum τροφός. In passiva τροφίμος. Quanquam hoc vocabulum apud Dioscoridem, Teophrastum, & alios actiue etiam sumitur.*

Alvus propriè Virorum est. (p) *Uterus* Mulierum.

[q] *Venter* utriusque. [r] *Agræti*us.

A manu est is, qui *Amanuensis* aliter dicitur; cujus scilicet operâ, & manu ad scribendum utimur. *Ad Manum*, qui praestò adest ad imperata facienda. [s] *Ci-*

C 2

cero

(p) *Aliàs* dicitur venter animalis.

[q] *Essentia* locus, quo foetus conceptus continetur.

[r] *Propriae* autem est corporis regio ima, alimentorum receptaculum.

[s] *Quòd a. Differentia haec omninò vana, ac irrita sit, testatur Claud. Salmasius, eminentioris Literaturae eximie peritus Vir, in Notis, & Animadver. ad Prooem. Commentar. Simplicis in Epicteti Enchiridion p. 8. his verbis: Fassi sunt Viri doctissimi, quibus hactenus persuasum fuit, Discrimen esse inter Servos ad Manum, & Amanuenses s. à Manu, quasi hi tantum sic vocati essent, quorum operâ Dominus in excipiendo, quae daret, & scribendo uteretur. Nam à Manu Servus, & ad Manum idem. Ut à veste, & ad Vestem, immò multa alia. Servi enim Amanuenses, quos etiam Προχίρως Graecè dictus licet hariolari, erant in ministerio quotidiano, & Dominis semper praestò esse debebant, qui propterea, & ad Manum Servi dicebantur, & continebantur illorum appellatione Multiones, Vestitores, Obsonatores, Vestarii, Cellarii, Cubicularii, Arcarii, Còqui, Placentarii, Tonsores, Pistores, Læficarii, & alii omnes hujusmodi. Attamen Scribae videntur quibusdam κατ' ἐξοχὴν Amanuenses dicti, quia praeter caeteros urbani ministerii Servos Dominis suis non semper*

cero Lib. 3. de Oratore: Quem servum sibi ille habuit ad Manum. Svetonius in Augusto, Thallo à Manu, quod pro Epistola prodita denarios quingentos accepisset, crura effregit. Sic A pedibus servus dicitur, qui negotia Domini pedibus exsequitur. Ad Pedes olim erat, qui stabat retro Dominum accumbentem, & coenanti ministrabat. Nam Lecti tricliniales in medio Coenationum sternebantur, ut spatium, quantum satis esset ministrantibus, relinqueretur: Cicero lib. 7. ad Atticum: Pollucem servum à Pedibus meum Romam misi Seneca Lib. 3. de Beneficiis: Servus, qui coenanti ad pedes steterat. Martialis Lib. 7 [t]

Misti lagenam replet ad pedes vini.

Idem (u) tamen dixit:

Omnia cum retrò pueris obsonia mittas, (x)

Cur non mensa tibi ponitur à pedibus?

Et Plinius Lib. 30. A pedibus stanti interrogantique. Sed ibi à Pedibus significat locum, non ministerium, ut à tergo, à fronte.

Ambitio cupiditas gloriae. vel magnarum rerum desiderium, Ambitus est crimen affectati honoris. [y]

Hic

ad Manum praestò fuisse, docet nos Paulus L. 3. Sent. tit. 7. Servis, inquit, amanuensibus legatis omnes, qui ex conversatione urbana, & in ministerio fuerint, debentur, nisi ex his aliqui perpetuò ad opus rusticum transferantur. Addit mox: dubitatum esse, an Venatores servi, vel Aucupes inter urbana ministeria contineantur. Quod idem est, ac si dixisset, inter Amanuenses.

[t] Epigr. XIX. v. 19.

[u] Lib. III. Epigr. 23.

[x] Editiones Planitiniانو- Antverpiensis, & Ea, quae cum Parodiis Sacris Joan. Burmeisteri cura Goslariae Anno CHR. M. DC. XII. in duodecimo prodit, pro Mittas: rectius legunt Tradas.

[y] Seu est captatio bonorum, aut dignitatum, quàm Ecclesiastici Simoniam vocant in rebus sacris. Corripit penultimam, licet nonnulli Grammatistae aliter garriant. Ita enim Juvenalis Sat. 8. v. 134.

Hic actus, & opere perficitur, (z) Ille est in animo, velut causa, & origo Ambitus. Nam qui honores plus nimio appetunt, hi largitionibus, blanditiis, aliisque malis artibus Populi suffragia captant, ex quo committitur Ambitus, cui reprimendo latae complures Leges Baebia, Calpurnia, Pompeja, Tullia, Julia, (aa) etiam si Ambitio frequenter quoque sumitur pro Favore, & Gratia. Indeque fit Ambitiosus, ut ambitiosus Judex, & ambitiosa Sententia, quae gratis, vel accepta mercede, in alicujus favorem à Judice fertur. Cicero Lib. 13. Epist. Quo solent facere, qui religiosè, & sine ambitione contendunt. Sveronius in Domitiano: Ambitiosas Centum virorum sententias rescidit. Ulpianus de Officio Curatoris Reip. L. 4. D. de Decr. ab Ord. fac. Ambitiosa decreta Decurionum rescindi debere, siue aliquem debitorem demiserint, siue largiti sint.

Ambo [bb] de iis dicitur, qui uno tempore, aut simul quid faciunt, ut Cicero, & Antonius ambo Consules fuerunt, qui Consulatum unà gesserunt. Uterque (cc) de iis qui diverso tempore, & separatim, ut Cato, & Cicero uterque fuit Orator, qui diversis aetatibus vixerunt. Sic in Senatusconsultis addi solebat; Consules alter ambobus. Cicero in Philippica 8. Uti C. Pansa, A. Hirtius Coss. alter ambobus, si eis videatur. Fl. Sospater.

Ambulare est spatiis factis in eadem vestigia saepius reflectere; idque ad voluptatem, vel sanitatem. (dd)

C 3

Ire

Quòd si praecipitem rapit ambitus atque libido;
Sic Ambitus est etiam captatio quaedam Favoris, atque Misericordiae. Mendici enim ostentantes foeditatem vulnere utuntur ambitu miseriae suae.

(x) s. in petitione versatur.

(aa) Conf. Pauli Manutii Lib. 1. Antiquit. Romanar. qui est de Regibus Romanis, p. 216. seqq.

(bb) sunt duo, vel duae conjunctim, idèque.

(cc) hunc, & illum designatis quippè.

[dd] Interdum spatiari vel deambulare, significat. Interdum longioris itineris est, & idem est, quod ire, vel iter facere. Inde Ambulatio, quae interdum pro loco, in quo ambulamus, interdum pro ipsa Ambulationis actione ponitur.

Ire est porro, & ulterius pergere, & ferè ob *negotia persequenda*. Incedere est ingredi *compositò*, vel cum *gravitate*, & *pompâ*. Ulpianus Institut. 7. *Iter est ius eundi ambulandi hominis*. Seneca ad Lucilium: *Tenero, ac molli passu suspendimus gradum, nec ambulamus, sed incedimus*. Sallust. in Jugurtha: *Incedunt per ora vestra magnificè*. Idem in Catilina: *Cohortes paulatim incedere jubet*. *Ambulare* incipiunt infantes; *Inambulans* aetate pleni. *Corn. Fronto*.

Amens est, qui omni sensu, & ratione caret, [*ee*] ut *furiosus*, *fatuus*, & *attonitus*. *Demens* appellatur, qui non est integra mente, & sana; retinet tamen communem vitae cultum, ut est *rudis*, & *vanus*. Afranius in Vopisco: *Amentes, quibus animi non sunt integri, surdè audiunt*. Sallust. de Republ. ordinanda: *In somniis excitus, furibundus, atque amens alienata mente feraris*. Livius Lib. 42. *Amentes repentino terrore regiones fecisset*. Sed nonnunquam confunduntur. Cicero Lib. 3. Tusculan. Qu. *Nec minùs illud acutè, quod animi affectionem lamine mentis carentem nominaverunt Amentiam, eandemque Dementiam*. Quintilianus in Declamat. *Dementia est ablatu rerum omnium intellectus*.

Amicitia, ut *Amor*, plus est quàm *Benevolentia*. *Illas* est *amantis* [*ff*] *Haec diligentis* [*gg*] Cicero ad Atticum: *Nihil est, quod studio, & benevolentia, vel amore potius, effici non possit*. Idem ad Titium: *Officio tamen functum benevolentissimi, atque amicissimi*. Et in Oratione pro Oppio: *O amorem mirum, ò benevolentiam singularem!*

Ami-

[*ee*] *vel què à Mente motus est*.

[*ff*] & *inter eos, qui senorunt*. Hieronym Cingulorinus par. 2. *Elegantiar. Litt. b. 3. Edition. Lips.*

[*gg*] *Svetonius in Tiberio cap. II. Amicitias, & Familiaritates pro Amicis usurpavit. Ita enim scribit: Testamentum quoque ejus pro irritò habuit, omneisque amicitias, & familiaritates, etiam quibus eam funeris curam moriens demandarat, intra breve tempus affixit.*

Amicus, [bb] qui *sincerè*, & *constanter* alterum amat *Amator* est, qui *temporarium* alteri officium, aut obsequium praestat. Vel *Amicus* animi est. *Amator* corporis, [ii] autore *Donat.* Cicero *Orat.* 5 In Verrem: *Tuus antiquissimus non solum Amicus, verumetiam Amator.* Lucilius *Lib.* 29. *Satyrat.*

Fautorem me tibi, Amicum, Amatorem putes. Plautus in *Truculento*: [KK]

- - - *Sed longè aliter est Amicus, atque Amator.* Terent. in *Andria*: (ll)

Amicum, Amatorem virum - - -

Amator fingere potest. Amans verò amat. *Donatus.* [mm]

Amittere (nn) *levius* est, & *minùs*, quàm *Perdere*. Nam *Amittimus* quoque *vitio* alieno. *Perdimus* duntaxat nostro. Et *Amittimus* etiam id, quod *recuperare* possumus. *Perdimus* id, quod *omniò perit*. Undè *Perditus Homo*, qui à recta ratione ita alienatus est, ut ad eam redire jam non posse videatur, & *Perditae Res* convulsae, & prostratae sunt; [oo] itemque *Deperditum*, quod in rerum *Natura* esse desiit, autore *Cajo*]Cto.

C 4

Con-

[bb] *Per derivationem quasi animi custos.* *Dicitur a. propriè Amicus ab amo, id est, catena charitatis.* Undè & semper in bonam partem sumitur, & non solum ad Personam, sed etiam ad res refertur, & est.

[ii] *ideoque, & turpitudinis, quia amore libidinis torquetur.* *Vid.* *Isidor. Hispal. lib.* 10. *Origin. col.* 235. *Edition.* *Vulcaniano Basilienf.*

[KK] *Act.* 1. *Sc.* 2. 70.

[ll] *Act.* 4. *Sc.* 3. v. 3.

[mm] *Amasius est pronus ad libidinem; Amabilis v. amore dignus.*

[nn] *quando pro Dimittere ponitur, eleganter dicitur Amittere è Manibus, vel de Manibus, vel Amittere absolute. Aliàs Amittere est nolentium, Dimittere volentium.*

[oo] *Perdere enim, nonnunquam pro affligere, atque evertere sumitur. Nam qui perdit, partim scienter corrumpit, partim inscienter amittit.*

Confundantur tamen frequenter, ut Cicero ad Sulpitium: *Q. Maximus, qui filium consularem, clarum virum, & magnis rebus gestis, amisit, & L. Paulus, quæ duos septem diebus, & vester Gallus, & M. Cato, quæ summo ingenio, summa virtute filium perdidit. Idem Lib. 5. ad Atticum: Ille cohortem primam totam perdidit; quod ipsum Coelius ad Ciceronem dixit: Bibulus in Amano nescio quid cohorticularum amisit. Ulpian. ad Edictum 3. L. 9. D. de Verb. sign. Verbi Periisse, & scissum, & fractum contineri, & vi raptum. Idem L. D. de Vi Bon. rapt. Amissa autem dicuntur ea, quæ corrupta alicui relinquuntur, scissa fortè, vel fracta.*

Amo, & Diligo hoc differunt, quòd Amo majorem vim, atque affectionem denotet, [pp] quàm Diligo. Sicut apud Graecos plus est Φιλίᾱν, quàm Ἀγαπᾱν.

qq] Terenth. in Eunuch[o] [rr]

Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus diligam. Cicero Lib. 9. Epistolar. Tantum tamen accessit, at nunc demum amare videar, antea dilexisse. Idem ad Brutum: Me

[pp] seu longè ampliùs, atque efficacius fit.

[qq] Στίγγαν autem utraque hac voce est ἐμφατικὸν πῶπερον. Notat enim naturali quadam Charitate completi, qualis est Amor, atque Affectus Parentum erga Liberos, Liberorum vicissim erga Parentes, & sanguine junctos, Graecis Στόγγη dictus. Sed quomodo Dii [adamus, & Deae] Amare nos dicantur, leg. Gasp. Schoppi, Franci Lib. 2- Suspectar. Læction. Epist. 17. p. 144. Editum. Norib. ubi inter alia, Venus nos Amare dicitur, quando venustatem nobis, & potentiam in amore largitur. Sic Amamus nos invicem, amamus nos mutuò, amamus nos pariter, amamus inter nos, idem significant; Sed in postremo non geminabitur Accusativus, ut: Amamus nos inter nos; Sed Amamus inter nos.

[rr] Adamare est amatorie amare, s. amare incipere, & multo minùs, quàm Deamare, quod idem est, ac valdè amare: v. g. Si quem sincero amore adamasti, constanter deama, amantemque te redama, sicut solet Amasius Amasiam. Sic à Latinis Amplecti, & Amplexari pro valdè amare ponuntur.

Me aut amabis, aut quo contentus sum, diliges. Praeterea Diligimus ex Virtute; Amamus verò interdum Utilitatis, aut Voluptatis causà. Idem de Laelio: Ego admiratione quadam Virtutis ejus, ille vicissim opinione fortasse nonnulla, quàm de meis moribus habebat, me dilexit.

Amoliri dicuntur ea, quae cum magna difficultate, & molimine submoventur, [ss] & tolluntur è medio. Discedere dicitur, qui facile abit è medio. Donatus.

Amor & honestus, [tt] & turpis est. [uu] Charitas tantùm honesta, [xx] ille omnibus etiam brutis convenit, & saepè conciliatur Voluptatis; aut Utilitatis gratià. Haec hominum, [*] ac DEI duntaxat est, & ex sola Virtute proficiscitur. Vel, Amor re, & factis declaratur Charitas animo inhaeret. Cicero in Laelio: Ita contracta resest, & adducta in angustum, ut omnis Charitas aut inter duos, aut inter paucos jungeretur. Gellius Lib. 12. [*] c. 5 Natura, inquit, omnium rerum, quae nos genuit, induit nobis, inolevit quae in ipsis statim principiis, quibus nati sumus, Amorem nostri, & Charitatem. Trebonius Ciceroni: Et Charitate, & Amore tuum officium praestituros.

Ampliatio erat, quoties Judices pronuntiabant rem sibi non liquere, & amplius cognoscendum esse. Quò factò secunda Actio iterum instituebatur, quòcumque die Judex volebat. Sed is solus causam perorabat, in cujus oratione obscuritas fuisset. Comperendinatio autem erat, cum

[ss] s. magno labore amoveantur.

[tt] Et sic debetur Fratribus, Conjugibus, Liberis, atque Familiaribus.

[uu] Gasp. Barthius gloriosum Aevi nostri Specimen, lib. 39. Adversarior. c. 6. col. 1764. ex Grammaticis quadripartitam Amoris Differentiam observavit. quando videl. illum honestum, pium, crudelem, atque obscenum esse dicit, hoc quidem modo, ut Honestus Conjugibus, Pius Famulis debeatur: Crudelis verò contra Naturam, atque Obscenus tantummodò Meretricum sit.

[xx] & DEO, Patriae, atque Parentibus prae caeteris exhibenda est.

cum litigatores, prima actione perfecta. etiam si *Judices* non judicassent, in diem tertium, sive perendinum secundum, rejiciebant, & tunc uterque iterum causam dicebat; prius tamen *Defensor*, quam *Accusator* audiebatur. Itaque in *Comperendinatione* potuit esse *Amplatio*: In *Ampliationes* a. haudquaquam *Comperendinatio*. [39] Cicero pro Caecinna: *Cum ejus consilii Judex non esset, & in eo consilio cum causam non audisset, & potestas esset Ampliandi. dixisse sibi liquere.* Idem in Verrem: *Adimo comperendinatum, quod habet in se lex molestissimum, his ut causa dicatur.*

Anademus est corona vulgaris, quae venustatis, aut luxuriae causa capiti imponitur. (a) Latini vocant *Redimiculum*. (b) *Diadema* (c) est corona propria Regum, (d) Ma-

[39] Sic *Comperendinati* rei possunt dici in causis criminalibus, quos curia dimissos fide sua esse voluit, id est, quos suae ipsorum custodias commisit, ut aut urbem justis carceris loco habeant, aut primatem aliquam domum, ut sit interdum ex Personarum dignitate, & genere Causarum. Haec Stephanus Doletus Part. 1. Epit. Commentar. L. L. p. 91. Edition. Basilenf.

[a] *Ανδρῆνα* a Cornelio Jansenio Part. 4. Commentar. in concord. Evang. c. 122. p. 90 col. 1. n. A. & B. dicitur Donum, quod Diis dicatum suspenditur, in parietibus Templi, Quam sententiam etiam amplexus est Carolus Paschalius lib. 4. Coronar c. 12. p. 243 Edition. Paris. Ita brevissimis scribens: *Ανδρῆνα* nihil aliud est quam Corona quae Diis appendebatur, ut reliqua donaria.

[b] Et quidem eo significato, quo redimire saepe est coronare. Ita enim Martinianus Capella Lib. 9. de Nupt. Philol. & Mercur. Distich. IV. col. 199. Edition. Bonaventurae Vulcanii.

Ipsa etiam fulcris *Redimicula* nectere svertta.

Flora decens trina est anxia cum Charite.

[c] *Διαδῆματα* olim duo fuisse genera idem Paschalius Lib. 9. c. 1. p. 567. auctor est. Quaedam enim erant Regionum capitum perpetua gestamina. Alterum genus illarum Coronarum, quae Regum quoque Caput

[d] Majestatis, & imperii insigne. Lucret. Lib. 4.

[*] v. 1127.

Et bene parta Patrum sunt Anademata Mitrae.

Paulus ad Sabinum 11. Ornamentorum esse constat, quibus uti Mulieres venustatis, & ornatus causa coeperunt, neque referre, si quaedam eorum alium quoque usum praebeant, sicut Mitrae. & Anademata.

Anguis [e] est, qui in aquis degit. Serpens, qui in terra [f] serpit. [g] Coluber, qui in umbris nemorum delitescit

evinciebant, sed in solemni pompa, insigni die, Re illustri, Loco celeberrimo, atque conspectissimo Dicitur autem παρά τῷ Διαδύῳ, d. necendo, ligando, sive obligando, ac si dicas Κεφαλῶσιμον Vinculum capitis, sive Κρήδεμνον ἢ πύκνιστον δισμειῶν Corona, vel Vita caput vinciens. Hoc ipsum signarunt nostri nomine Vinculi. Ita enim Seneca in Troead. Act. 2. sc. 2. v. 70. seqq.

Ego esse quicquam sceptrum, nisi vano putem

Fulgore tectum nomen? Et falso comam

Vinclo decentem? - - -

Ubi falsum vinculum vocat non falso ita nominatum, quasi nullo vinculo coerceri, aut cohiberi possit omnimoda illaregia potestas. Non ergo, inquit, ut videtur, Vinculum est, sed imitamentum Vinculi.

(d) Ideoque Hesychio in ipsa τῷ Διαδήματος vocῷ Στέμμα Βασιλέως, Κεφαλῶν ἑσμός, ἤτοι στέφανος ἢ Βασιλέως σήμβολον audit. conf. Barthii animadv. ad Vers. XC III. M. Aurel. Olimpium Nemesiani Cynetic. p. 260.

[e] Anguis ex mente Isidori lib. 12. Origin. c. 4. col. 286. est omnium Serpentium genus, quod plicari, & contorqueri potest. Et inde Anguis, quod angulosus, & nunquam sit rectus. Semper enim Virgilio lib. 2. Georg. v. 154. ingeniosè canente.

Squammeus in spiram tractu se colligit Anguis.

(f) occultis accessibus, & non apertis passibus, reptat, f.

[g] Illa autem, quae quatuor pedibus nituntur, sicut Lascerti, & Stelliones, non Serpentes, sed Reptilia sunt, quia ventre, & pectore reptant.

44 Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.
scit. [b] Draco, qui in templis occultatur. [i] Virgil [K]
--- Immenfis orbibus Angues
Incumbunt pelago; pariterque ad littora tendunt.

Idem: [l]

Corpora natorum Serpens amplexus uterque
Implicat, & miseros morsu depascitur artus.

Idem. [m]

Qualis ubi in lucem Coluber mala gramina pastus.

Idem. [n]

At gemini lapsu Delubra ad summa Dracones
Effugiunt, saevaeque petunt Tritonidis arcem.

Sed haec plerumque confunduntur apud Historicos, &
Poëtas maximè.

Animalia sunt, quae sensu moventur, ut Homines, &
Bruta. Animantia sunt etiam ea, quae vivunt, & vigent,
ut Arborea, Herbae, Sata. Varro Lib. 6 de Lingua Lat.
Proxima Animalibus sunt ea, quae vivere dicuntur, ne-
que habere animam, ut Uirgulti. Seneca ad Lucilium:

Ergò Animantia superiorem tenebunt locum, quia &
Animalia in hac forma sunt, & Sata. Animantia facit
Animus; Animalia habent Animam. Corn. Front.

Animus est ratio, quàm sapimus, & intelligimus. [o]
Anima est [p] spiritus, quàm vivimus, sentimus, & move-
mur

---

[b] s. umbras nemorum incolit; Ideoque dictus vide-
tur, quasi Columba.

[i] Et est Serpentis immane genus, à quo nec Elephas
tutus est sui magnitudine corporis. Nam circa semitas de-
litescens, per quas Elephantigradiuntur, crura eorum no-
dis illigat. ac suffocatos perimit. Gignitur a, in Aetiopia,
& India in ipso incendio jugis aestus. Haec Isidorus loc. cit.
col. 291.

[K] Lib. 2. Aeneid. v. 204. seq.

[l] ibid. v. 214. seq.

[m] ibid. v. 471.

[n] ibid. v. 225.

[o] sive est vis Animae, qua suas actiones regit. ideoque
pro Consilio, vel Deliberatione, apud Ciceronem poni-
tur saepissimè

[p] vis viventis, seu

mur . [q] Attius in Epigon .

Sapimus animò , fruimur animà ; sine auimò anima est debilis .

Lucretius Lib. 3. [*] v. 160.

Esse Animam cum animò conjunctam . . .

Et mox ibid. [*] v. 167. seq.

--- Nonne fatendum ,

Corporea natura Animum constare , Animamque ? Seneca ad Lucilium : Difficile est , inquit , Animum perducere ad contemptum Animae . Cicero tamen , & Seneca saepè dicunt Animi immortales , & immortalitas Animorum . Animus est qualitas viventis . Anima causa vitae . Corn. Front.

Animus , & Mens saepè coniunguntur : & tùm Animus est spiritus , quò erigimur , & movemur ; [r] Mens v. est ratio , qua animus regitur . Caesar lib. 1. de bello Gallico : Ut non mediocriter omnium Mentis Animosque perturbaret . Virgil. Lib. 6: Aeneid. [*] v. 11. seq.

--- Magnam cui Mentem , animumque .

Delius inspirat Vates ---

Gellius Lib. 2. [s] *Tamquam quòdam secessu Mentis , atque Animi factò à corpore Idem ibid. [t] In Mentes , Animos-*

[q] ANIMA animat omne animal , ut animaleis functiones obire , & se animatum ostendere queat . ANIMVS v. verè animat , efficitque animosum hominem ; alius tamen superat alium animositate .

[r] Nonnunquam & eleganter usurpatur pro affectibus aliquem torquentibus v. g. Metu , Timore , Audacia &c. *Exempla vid. in animadv. Barthianis ad Claudiani vers. LXXVII. Panegy. in IV. Cons. Honorii p. 99. Edition. Prioris . Porro Mens interdùm est , quae excogitat , & cominiscitur ; Animus . v. qui cupit , & appetit . Terent. in Andr. Act. 1. Sc. 1. v. 137.*

Mala Mens ; malus Animus . . .

An verò Animus , & Mens ab Anima distent , nequaquam indocte differit doctissimus Salmasius in Not. & Animadv. ad Commentar. Simpl. in Encbirid. Epiacti p. 284.

[s] cap. 1.

[t] cap. 29.

48 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
mosque hominum cum audiendi quâdam illecebrâ induit.
Et Lib. 15. (u) *Neque Mentem, Animumque ejus consi-*
stere. Interdum tamen eadem sunt, ut Mens animi, pro-
animo: Plautus in Gistellaria: (x)

----- *Ita nubilam (y) Mentem*

Animi habeo. -----

Catullus Epigrammat [*] LXVI. v. 4.

Mens animi tantis fluctuat ipsa malis.

Annales libri sunt, (z) qui res gestas plurium annorum,
servato cujusque Anni ordine, breviter exponunt. [aa]
Historiae sunt, quae praeter rerum gestarum Narratio-
nem, etiam causas Eventusque earundem, & Hominum,
Locorum, Temporum luculentam Descriptionem conti-
nent ut auctor est Gellius Lib. 5. [bb] Cicero lib. 2 de
Oratore: Erat enim Historia nihil aliud, nisi Annalium
confectio. Juvenalis (*) Satyr. 2. v. 102. seq.

Res memoranda novis Annalibus, atque recentis

Historiâ: -----

Livius tamen Lib. 52. Historiam suam vocat Annales.

Annuerere est (cc) nutu aliquid [dd] affirmare. Unde, &
pro concedere usurpatur, sicut Abnuere, & Abnutare pro
negare. Innuere est occultis signis, aut verbis, sensa men-
tis

(u) cap. 2.

(x) *Ad. 2. Sc. 1. v. 137.*

(y) iniquè ergò legitur in caeteris POPMAE Editioni-
bus NULLAM, & imprimis in ultima ista, quae THO-
MAE curâ prodiit, NVLLVM pro NVBILAM.

(z) qui annatim gesta in se continent s.

[aa] ne quod factum est anno, & antè in oblivionem ve-
niat.

[bb] c. 18. Josephus Scalger in Castigationib. ad Ca-
tuli Epigr. 1. v. 6. p. 5. Edition. Commelinia. minime
inertè dicit, quèd Historiarum s. Chronicorum scriptio,
omne omnium Gentium Aevum; Annales a tantum unius
Nationis Gesta in se complectantur.

(*) capitis signa obsecundare, s.

[dd] [ep. hoc. v.] illud, quod petitur, quàm luben-
tissimè dare velle]

lis aperire, [ee] sive *affirmando*, sive *negando*. Catullus de Sene tremulò: (ff)

Omnia omnibus annuit.

Annunciare est rem bonam nunciare. *Obnunciare* est rem malam nunciare. Undè *Augures* dicebantur *Obnunciare*, cùm aliquid mali hominis laevumque vidissent (gg) post *Comitia*, & *Magistratus*, quò *Comitia* impedirent, antè *obnunciabant* in *Campum Martium*, se de *Coelo* ser-

[ee] scù nutu voluntatem indicare.

[ff] Epigrammat. LXII. v. 163.

[gg] *Augures*, quum *Avium* volatum *observarent*, *Meridiem spectabant*, & tùm ad finistram habebant *Oriëntem*, quem versùs volanteis *Aveis* faciebant *ratum*. *Audimus tamen dextra Omnia in bonis poni* à *Pythagoricis* sicuti *larva pro malis Conf.* Petr. Gualt. Chabotii *Praelectiones ad Verf. XIX. Sat. 1. Lib. 2. Horat. p. 130. col. 1. Edition Grassieriano Basilensis. Assi sunt vanissimi, qui Lutatii ductu ex Statii Lib. 3. Thebaid. v. 665. seq. subi verba ita sonant.*

- - - *Ventisque*, aut *Alite visa*

Bellorum proferre diem - - -]

probare annuntur, *Augures* à ventorum flatu futura solere cognoscere. Nam ap. *praedict.* Poetam v. 665. non *VENTIS*; sed *VENIS* b. e. *Fibris*, scù *Extis*, quae *Augures* oportebat studiosè quoque inspicere propriè est legendum, quemadmodum ex *MS.* Exemplari quodam diligenter observavit *Barthius par. 1. animadv. in specie ad b. l. p. 857. & ante eum, sine ope Libritamen. Vir in hoc studiorum genere prae cæteris clarus, ac eminent.* Jo. Meursius *Lib. 3. animadv. Miscell. cap. 14. Aliàs de Auguribus, eorumque Dignitate atque Officiis vid. Alex. ab Alexandr. Lib. 5. G. D. c. 19 Polyd. Virgil. Lib. 1. de Rer. Inv. c. 24. Gasp. Penceri Commentar. de praecipuis Divination. Generib. fol 229: seqq. Edition. Servestanae Io. Rosini Lib. 3. antiq. Roman. c. 8., & in und. Thom. Dempsteri additiones p. 145. seq. Edition. Coln. novae, wolf. Laxii lib. 3. comment. Reip. Rom. c. 12. p. 404. Edition. Operiniano-Basil. ut & Jo. Schidii Commentar. in c. 12. Caligul. Suetonii p. 430. col. b.*

48 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
 servare. Nam *Obnuntiatione* fiebat *dies nefastus*, & *Comitialis* esse definebat. Cicero Lib. 1. ad Atticum: *Nisi Milo in campum obnuntiasset*. Suetonius in Caesare: *Per edicta obnuntiare*. Terent. in Adelphis: (*bb*) *Primus porrò obnuncio*.

[*] *Annuus Preventus* est redditus, qui fit singulis annis; *Census* v. est bonorum aestimatio, & patrimonium, dictus à *Censoribus*, qui & de *Moribus Urbis* judicabant, & *censum* peragebant. De quibus leg. Paul. Manutii Lib. 2. *Antiqu. Romanar.* qui est de *Senatu Romano* c. 3. p. 319. seq. Andr. Dominici Flocci L. 2. de *Potest. Rom.* [qui liber ut & caeteri. L. *Foenestellæ* olim falsò est adscriptus] c. 17. p. 276. seqq. Edition. Frances. nec-non Jo. Conr. Dieterici *Antiqu. Romae Veteris-Novae* c. 17. p. 48.

Anquirere, & *Inquirere* sunt verba *Forensia*, quae hoc differunt, quod *Anquirere* est *accusare*, & *postulare*; *Inquirere* autem est *investigare crimina*. Nam cum in *Jus ventum* erat, si *Reus* negasset crimen, petebat *Accusator* à *Magistratu* tempus inquirendorum criminum, & producendorum *Testium*. Undè *Anquisitio* est *Accusatio* *Anquisitio* est *investigatio* criminum. Livius L. 36. *Cum* *Tribunus* *his pecuniae* *anquisisset*, *tertiò capitis* *se anquirere diceret*. (ii) Varro Lib. 5. de *lingua lat. Commentarium* indicat *vetus Anquisitionis*. Plin. in Ep. *Inducti in Senatum* *Inquisitionem postulaverunt*, tùm *Varenus petiit*, ut *sibi quoque defensionis causâ* *evocare Testeis* *liceret*. Asconius in *Orationem* pro M. Scauro: *Peccavi Accusatores in Scaurum* *Inquisitionem in Sardiniam*, itemque *in Corsicam insulas dies tricenos acceperunt*. Sed utrumque *Verbum* ad *alia* etiam *transfertur*, & *Anquirere* est cum *cura* & *studio* quid *quaerere*, quasi *Am*, id est, *circumquaque* *quaerere*. *Inquirere* est *intùs* *quaerere*. Cicero Lib. 5. *Tusculanar.* *Qu. Studiosè ab his fiderum magnitudines*

(bb) Aët. 4. sc. 2. v. 8.

[ii] *Erat autem anquisitionis formula his verbis consignata*: Quando igitur haec, & illa quae dixi, fecisti ob eas res ergo *multam* tibi hanc dico, vel *pecuniam* hanc, sive *Perduellionem* tibi judico, vid. Rosin. Lib. 9. A. R. c. 29.

& intervalla anquirebantur. Idem in Laelio: *Semper alioqui anquirendi sunt*, Livius Lib. 1. *Ne semper armis opes anquirere.*

Antea significat *Tempus praecedens*. (KK) *Supra rem antecedentem*; ut *antea ad te scripsi, quod alio tempore. Supra scripsi, quod in eadem Epistola.* Cujus rei Exemplum adjungerem, nisi essent infinita, & omnibus nota.

[*] *Ante hac*, vel *ante hoc tempus*, ad tempus *Loquentis* refertur, v. g. si quis velit dicere: *Tantum hodiè didici, quantum ante hanc nunquam posthac* v. idem est, ac post *Hoc tempus*: ut, *Cave posthac his de rebus quicquam ex te audiam.*

Antiquum est, quod *Patrum* memoriam excessit, quasi *antè Aevum*. (ll) *Vetus* est, quod jam habet *Aetatem*.

D

[mm]

[KK] *Ideoque idem est, ac quasi antea tempora.*

[ll] *Nonnunquam etiam pro charo eleganter ponitur. Undè Antiquum haberi, vel Antiquum esse alicui, idem est, ac charum habere, vel charum esse alicui. His enim dudum loquendi modis utebantur Antiqui, cum quid sibi maximè curae esse designabant. Sic Antiquior pro chariore, meliore, ac potiore ap. Ciceron. extat, Hinc Antiquitas, quae tam pro ipsa vetustate, quàm Veterum Moribus TOPICE usurpatur, & verbum Antiquare, quod idem est, ac infirmare, vel abrogare, & maximè de Legibus, Rogationibus, & aliis istiusmodi Rebus dicitur. Sed Antiquarii dicuntur propriè homines, qui Voces prisca, etiam diù desitas, sed nondum exoletas, CURIOSÉ consecretantur, quales olim fuere praecipuis Gaspar Barthius, Philippus Berealdus, Jo. Henr. Boeclerus, Jo. Andr. Bosius, Barnabas Brissonius, Augustus Buchnerus, Guilielm. Budaeus, Joach. Camerarius, Jsaacus Casaubonus, Joan. Caselius, uterque Janus Douša, Des. Erasmus Roterodamus, Marq. Freberus, Nicod. Frischlinus, Obertus Gifanius, Rudol. Goclenius, Hugo Grotius, Janus Gruterus, Danici Heinsius, Hadrianus Iunius, Justus Lipsius, Aldus, & Paulus Manutii, Paul. Merula Joan. Menrsius, Jacob. Monavius, M. Anton. Muretus, Fridericus Rappoltus, Conr. Rittersbusius, Jo. Rutgenius, Christoph. Adam Ruper-*

[mm] Potest a eadem Res esse antiqua, quia à Majoribus accepta, & Vetus, quod à nobis, vel ab aliis nostra aetate olim usurpata sit, Plautus in Persa [nn]

Veterem, atque antiquum quaesum meum alimentae.

Servo, atque obtineo. - - -

Idem in Milite Glor. [oo]

Quin tu isthanc Orationem hinc veterem, atque antiquam amoves.

Idem in Mostellaria: [pp]

Scelus, inquam, factum est jamdiu antiquum, & vetus. Sic antiquum Jus dicitur Jus Gentium, quod una cum humano genere à Natura extitit. Vetus Vinum, quod ante annum conditum fuit. Ulpianus ad Sabinum 23. L. 11. D. de Trit. Vinò: Vetus accipitur, quod non est novum, id est, & anni prioris Vinum appellatione veteris continetur. Cui consentit Varro Lib. 1. de re rust. Si vetus bibere velis, quod non sit, antequam accesserit annus, anniculum promitto. Interdum tamen ista duo confunduntur apud Auctores, quorum locos heic adscribere inutilis esset diligentiae. Vetus est, quod multorum annorum sentit utilitatem. Ita Vinum melius est, quò vetustius, Corn. Fronto.

[*]

tus, Claudius Salmasius, Josephus Justus, atque Josephus Scaligeri, Casp. Scoppius, Petrus Scriverius, Friedericus Taubmannus, Adrian. Turnebus, Laurentius Valla, uterque Vossius, Bonav. Vulcanius atque Joan. Weizius, & nostro tempore Chrestoph. Arnoldus Frid. Bened. Carpzovius, Herm. Conringius, Georg. Crauserus, Christian. Daumius, Joach. Fellerus, Christian. Funcius, Christ. Frid. Franckensteinus, Job. Georg. Graevius, Marqu. Gudius, Nicol. Heinsius, Frid. Hildebrandus, G. Matth. Koenigius, Henr. Meibomius, Jo. Seb. Mittermacht., Jo. Chr. Rumerfchius, Sam. Schmidius, Jacobus Thomafius, Casp. Zieglerus, ut & pauci alii.

[mm] quod multae est Aetatis.

[nn] Act. 1. Sc. 2. v. 1. seq.

[oo] Act. 3. Sc. 1. v. 166.

[pp] Act. 2. Sc. 2. v. 45.

(*) Apparare ex mente Vallae magis ad Pompam, & Offentationem, quàm ad Necessitatem spectat. Dicitur enim Apparatus, Convivi, Nuptiarum, Funeris, ac Belli Praeparare est parare ea, quae sunt necessaria ad quidpiam agendum. Sic Miles praeparat arma, Orator argumenta, Scholaesticus scripturus, Calamum, & Membranam. Dicitur, & apparare Fugam, & adornare fugam, s. Migrationem.

Apparet, qui videtur, (qq) Paret, qui obsequitur, Agractus.

Appetere est cum affectu, & cupiditate. [rr] Unde Appetitus est, qui hominem huc, & illuc rapit. Expetere est [ss] cum ratione, prout Locus, aut Res, aut Tempus postulant. [tt] Illud, ad inhonesta, & mala; Hoc, ad bona, & honesta pertinet Cicero Lib. 1. de Officiis: Nihil hominem, nisi quod honestum, decorumque sit, aut admirari, aut optare, aut expetere oportere. Quamvis interdum dicimus, Appetere bona. Idem Lib. 4. Tusculanar. Qu. Ut bona Naturae appetimus: sic à malis declinamus. Contrà Expetere mala. Idem Lib. 1. de Officiis: Expetuntur divitiae cum ad usus vitae necessarios, tum ad perfruendas voluptates. Plautus in Asinaria: [uu]

Ultrò amas, ultrò expetessis - - -

Aptum est, quod ad aliquid accommodatum est sive à Natura, sive ab Arte, & Disciplina. (xx) Idoneum est, quod à Natura convenit, quasi ad id natum. Cicero lib. 4. de Finibus: Itaque naturâ sumus apti ad coetus; consilia civitatis. Gellius lib. 1. [*] c. 13. Esse magis

D 2

ido-

[qq] s. adest, ut videatur, sive in conspectu est, ac speciem prae se fert.

[rr] Ideoque idem est, ac avidè cupere.

[ss] vehementer petere, & sic.

[tt] Nam cui domi non suppetit, quod expetit, is aliunde petat, quod sibi competit.

[uu] Act. 3. Scen. 1. v. 23.

[xx] Sic APTUS adipiscitur multa redipiscitur etiam amissa, aptitudine suae, adeptusque gaudet ob adeptionem.

92 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
 idoneum, aptioremque faciendo arieti. Itaque Aptum
 loco venit, & tempore, quod habet suam materiam.
 Utile usus fecit, ut Prudentes litterae. Idoneum, ut Ami-
 cum per consilia dicimus, & ut Servum in usu hominis.
 Corn. Fronto.

Apud Praepositio ad Personam, vel Locum [yy] sim-
 pliciter refertur, & nudam detentionem, & quasi custo-
 diam denotat. Penes, & Personam, & Dominium, ac
 Potestatem significat. Itaque Penes se rem habet, qui
 eam qualitercumque tenet, ut Depositarius, Commen-
 datarius, & Colonus. Ulpianus ad Edictum 71. L. 63.
 D. de Verb. sign. Penes te amplius est, quam Apud te.
 [zz] Nam Apud te est, quod qualiter qualiter à te tene-
 tur. Penes te est, quod quodammodo possidetur. Javole-
 nus Epist. 9. l. 23. D. de Usurp. Quemadmodum eas so-
 las, & separatas ab aedificio non possidisti: sic nec penes
 te singulae, aut separatae fuerunt. Sed hanc Differentiam
 plerumque confundi apud Jurisconsultos, & alios Aucto-
 res animadvertimus. Ulpianus ad Edictum 68. L. 10.
 D. de Tab. Exh. Si quis fortè confiteatur penes se esse Te-
 stamentum, jubendus est exhibere. Cicero lib. 4. Rhetor-
 icor. Ita petulantes, atque vaser, ut ne ad solarium quid-
 em, ut mihi videtur, sed penes scenam, & ejus locis
 exercitatus sis.

Aqua dicitur in tranquillitate, cum aequata est. Un-
 da [a] in tempestate, cum turbat, atque fluctuat. [b]
 Plaut.]c]

Tam

[yy] Immo, & Tempus.

[zz] Significat enim qf. intus, vel intimè apud ali-
 quem esse Vid. Becman. Orig. L.L. p. 824.

[a] Nomen ab eundo b. e. commovendo, habent, est
 propr. globus Aquae.

[b] Sic Unda undosi Fluminis, aut undabundi Lacus,
 eaque à ventis agitata, solet superabundare, & exunda-
 re, vicinaque sata inundare.

[c] in Mostellaria [& non in Menachm. uti in cas-
 teris omnibus Popmae Editionis; falsò apparet] Act. 3.
 Sc. 2. v. 165.

Tam placida est, quàm est Aqua - - -

Accius in Phoenissis.

- - - Unda sub undis Labunda sonit. [d]

Quin & Aqua interdum est minima collectio, ut Aquam manibus, pedibusque dato. Unda semper denotat copiam, & multitudinem. Undè translatitiè Cicero: *Illae undae Comitiorum, ut mare profundum, & immensum sic efferverescere.* Et Virgil. Lib. 2. Georgicor. [*] v. 461. seq.

Si non ingentem foribus domus alta superbis

Manè salatantum totis vomit aedibus undam

Aquaticam potionem rectè dicimus, quae aquam aliundè recipit, Aquosum locum, quod ex se aquam fundat. Agrætius.

[*] Aquatile est, quod degit in aquis. Aqueum, quod ex aquis constat.

Araneum, quod textum est, Aranea, quae texit. [e]

Corn. Front.

Arbiter (f) est Judex à Praetore datus, vel ex conventionē Litigatorum electus, in bonae fidei judiciis, ut Familiae erciscundae, Communi dividundo, Finium regundorum, & similibus, sed sub poena, ut tanquam vir bonus Sententiā sua Controversis finem imponat. Arbitrator, qui sine poena ad hoc eligitur, ut totis animi viribus exploret Jus Controvertentium, & aequa compositione componat: L. 1. D. de Iud. Judex est, qui propria Jurisdictione, aut summi Magistratus Imperio, causas omnes

D 3

&

[d] Heic SONAT, pro SONIT, ex mente Nonii legendum esse Henr. (Rob. Fil.] Stephanus in Notis ad h. l. cumque in fragmentis Poëtar. Veter. Latinor. ab ipso Stephano A. CHR. M. D. LXIV. in f. 85. editur extantem rectè observavit.

[e] sc. in araneo h. e. Araneis abundante loco.

(f) Ab aliis ita breviter, appositè tamen describitur, quod nimirum sit Iudex honorarius, quem utraque Litigantium Pars eligit, ut causam ex aequo, & bono dirimat. Undè & Arbitrari pro judicare, & litem arbitrio finire, immò constituer, modumque, & rationem, quasque formam Operis faciundi delineare, atque praescribere ponitur.

& *Juris*, & *Facti* dijudicat. Ille, liberum Arbitrium habet statuendi, quod aequius, meliusque videatur, *Hic* sub Formula Actionum judicat, à qua ne latum quidem anguem discedere potest; ut Cicero Orat. 4. in Verrem ostendit. Seneca Lib. 1. de Beneficiis: *Ideo melior videtur conditio causae, si ad Iudicem, quam ad Arbitrum, mittatur, quia illum Formula includit, & certos, quos non excedat, terminos ponit: hunc libera, & nullis adstricta Legibus Religio, & detrabere aliquid potest, & adjicere, & sententiam suam, non prout Lex, & Iustitia suadet, sed prout Humanitas, & Misericordia impulsit, regere.* Similiter Arbitrium, & Judicium comparat Cicero pro Roscio Comoedo: *Iudicium est certae pecuniae, inquit, Arbitrium incertae. Ad Iudicium hoc modo venimus, ut aut totam litem obtineamus, aut amittamus. Ad Arbitrium hoc modo adimus, ut neque tantum, quantum postulavimus, consequamur.* Livius Lib. 33. *Ne penes unum hominem Iudicium, Arbitriumque de fama, ac moribus Senatoris fuerit.* Svetonius in Caligula: *Ius, Arbitriumque omnium rerum illi permisum est.*

Arbitrium est Sententia, quae ab Arbitro in bonum, & aequum, & ex bona fide profertur, vel Potestas Arbitrio data. Unde *Arbitrium recipere*, aut *suscipere*, dicitur, qui *Judicis* partes suscipit, finemque sēsua *sententia* controversiis impositurum pollicetur. [g] *Arbitrarium* est, quod apud Arbitrum geritur, & quod in illius potestate est pro arbitrio iudicioque suo statuere, à quo *Arbitraria Poena*, & *Arbitrariae Actiones*, quae in arbitrium *Judicis* referuntur, de quibus multa *Jurisconsulti*. Plautus in Amphitr. [b]

Hoc quidem perfectò certum est, non est Arbitrarium.
Ar-

---

[g] *Sunt autem duo Arbitriorum genera: Unum ejusmodi, ut sive aequam, sive iniquam sententiam ARBITER de controversia tulerit, parere debeamus. Quòd observatur, cum ex compromisso ad Arbitrium itum est. Alterum, ut ad boni Viri Arbitrium redigi jubeat, quod jure decernat. Haec Deletus loco cit. p. 43.*

[b] *AR. 1. SCEN. 1. v. 216.*

Arbor omne lignum dicitur, [1] *Arbos* tantum fructifera, [K] *Agræthus*.

[*] *Arbustum*, & *Arbusta* sunt arbores multae ad fructum confitae, *Olivarium*, *Pomarium*, vel *Vites arboribus applicatae*. *Arbutus* est arbor fructum ferens in morem *Cerasorum*, s. *Fragorum*. *Arbutum* est fructus *Arbuti*.

Arcere Aquam est curare, ne *influat*, & liberè manans *noceat*. [1] *Coercere aquam* est continere sic, ne *disfluat*, vel *dilabatur*, ut quæque *aquâ uti possit*. Cicero pro Muraena: *Ille tenet, & scit, ut hostium copiae, tu ut aquae pluviae arceantur*. Ulpianus ad Edictum 70. L. 1. D. de Font. *Quâ minùs fontem, quo de agitur, purges, reficias, ut aquam coercere, utique eâ possit*.

Arcus omnis suspensus *Fornix* appellatur ab *arcendo*, quod se ipsum contineat. *Arquus* est Circulus in coelo quadricolor, quem *Graeci* vocant *Irim*. [m] Varro Lib. 4. de Vita Populi Rom. *Quod Arci, quos summo opere fecerat, fessi pondere, diu facti celeriter corruissent*. Lucret. [n]

Tunc color in nigris existit nubibus Arqui.

Sed *hanc Differentia a Nonio, & Orthographis tradita parum*

D 4

rum

[i] & continentur *hujus appellatione Plantae majores, & dissoluti contumaces, quae simplici caudice, ramisque brachiorum more porrectis assurgunt, cujusmodi sunt, Olea, Vitis, Quercus, & similes*.

[K] Auctoritas videnda apud Virgil. *Ecl.* 3. v. 56., & *Lib.* 2. *Georg.* v. 57. 81. 131. 150., & 290. *it.* *Lib.* *Aen.* v. 27., & *Lib.* 6. 206.

[1] *Arcere enim proprie est à se prohibere, propulsare, abigere, ac propellere. sic Hostis arcetur, dum arcto transitu coarctatur, aut è propugnaculis abarcetur, ut coërceatur*.

[m] *Arcum facit Arcuarius, & tunc est Machinula, qua sagittas emitimus. Arcum arcuat Murarius, & tunc est Fornix in aedificiis. Sed Arcus pluvius in coelo est pulchrè arcuatus*.

(n) *Lib: 6. (& non Libro 1. uti in caeteris omnibus hujus Libri Editionibus exstat] v. 536.*

cum mihi quidem probatur . Nam *vetus Scriptura* fuit *Arquus* , ut *Oquulus* , postea factum *Arcus* , & *Oculus* , autore *Prisciano* . (o) Nec est necesse diversas ejusdem vocis significationes *Scriptura* decernere , praesertim ubi *eadem origo* , ut in *his* . *Utrumque* enim dicitur à *rotunda Forma* .

Argentarii dicebantur . [p] qui mensis in *Foro* sub tabernis positis quæstum faciebant , aut collocandis foenori pecuniis , aut permutandis . [q] *Mensarii* erant *Curatores publicae pecuniae* . Illi negotiationem *privatam* exercebant . Hi rei nummariae *publicae dispensationem* habebant , & prout res ferebat , *variè* creabantur ut primum *ad dissolvendum aes alienum* creati *Quinque Viri Mensarii* , deinde propter penuriam argenti *Tribuni Mensarii* , ut *Livius* testatur . Et *hæc* quidem *Differentia* fuit *libera* , & *florente Republica* . Nam , oppressa à *Caesaribus Libertate* , desit publicum munus *Mensariorum* , & tunc privati negotiatores *Nummarii* indifferenter appellati , *Mensarii* , *Nummularii* , & *Græcis* vocabulis *Trapezitæ* , [r] *Danistæ* , *Collybistæ* . Quamquam *Nummularios* ab *Argentariis* separat *Paulus* ad *Edictum* 3. l 9. D. de *Edend.* Et hi *Nummularii* , sicut *Argentarii* , *rationes consciunt* , quia & accipiunt pecuniam , erogant per partes , quorum probatio *scriptura* eodictibusque eorum maxime continetur , & frequentissime ad fidem eorum decurritur . Cujus discriminis rationem illam ego fuisse crediderim , quod *Nummularii* erant *minutuli* .

[o.] Rectè itaque in nonnullis *Lucretii Editionibus* . praepriis verò in ista , quæ *Lugduni ap. Seb. Graprium An. CHR. M.D.XI.* in form. 85. prodit , legitur pro *Arqui* , *Arcti* .

(p) qui exercent , seu faciunt *Argentariam* , sive

[q] Inde *Argenti* , sive *Nummorum Permutatores* à nonnullis dicti sunt .

[r] De *Trapezitis* , s. vulgò *Longobardis* , qui in *Foederato Briigio* *Menses funebres exercent* , elegantem *Dissertationem imprimi curavit Marc. Zuerius Boyhor- nius Lugduni Batavor. per Isaacum Commelinum An. CHR. M.DC.XI. in l 85.*

nutuli Negotiatores, qui aliorum pecunias tractabant, quae custodiae causâ apud ipsos deponerantur; *Argentarii* verò erant ditiores, & suis, non alienis modò, nummis *Argentariam* faciebant. Ad hoc praerant audientibus, & fidejubebant pro aliis, & constituebant, vendebantque *Res pretiosas*, *Servos Gemmas*, *Vasa caelata*, & alia hujusmodi. Quae omnia ex *Veterum Jurisconsultorum Fragmentis*, & *Ciceronis Oratione* pro *Caecinna*, *Suetonii Nerone*, & aliis possunt colligi. [5]

Arguere est [t] ostendere, & patefacere. *Virgil.* [u]

Degeneres animos Timor arguit - - -

Undè *Argumenta* dicuntur, quae causam causae ostendunt. [x] *Coarguere* verò est coërcere. *Agraeus.*

[*] *Argutus* calidè, atque solerter arguit. *Astutus* astutè simplicem hominem decipit. Sed qui multa, per calles, fit plerumque *Callidus*, & agit callidè, h. est, fraudulenter. Notandum autem, quòd scribente *Isidoro* Lib. 10. Orig. col. 235. *Veteres Callidum* non pro *astuto* tantum, sed pro *astutè docto* posuerint; *Versutumq;* quod animum citò vertat, etiam vocaverint.

Arma, propria significatione ea tantum intelliguntur, quae ab *Armis*, sive *Humeris*, dependent, magis parata defendendi, & tegendi, quàm laedendi causâ. [y] *Telum* propriè id appellatur, quod ab *Arco* mittitur, [z] di-

[s] Quando autem *Mensarii*, sive *Mensularii*, *Mensa* surgebant, multos in damna praecipitabant.

[t] clarum facere demonstrare.

[u] Lib. 4. *Aeneid.* v. 13.

[x] sive sunt indicia, quibus aliquid dubium potest demonstrari. Nonnunquam *Argumentum* quamvis quoque materiam ad scribendum destinata, vel potius summariam alicuius Scripti indicationem notat.

[y] Vel *ARMA* generaliter considerata, sunt omne instrumentum, quo quis ad actiones suas instruitur; in specie verò dicuntur *Arma bellica*. Illa asservantur in armario h. e. quorumvis utensilium promptuario, quod arcae erectae formam plerumque repraesentat; Haec autem, ut caetera armamenta, in armamentario. Hinc petitur *Armatura*, qua inermes, & semiermes armantur, ut

[2] dictum ab antiquo verbo *Telo*, à quo *Protelo* manet in usu, id est, *Expello*, & *Emitto*, non à *Graeca* voce *Τηλο*, quae *Longè* significat. Sallust. in *Catilina*: *Telis*, *Armisque instructi*. Livius Lib. 44. *Die primo*, *Arma*, *Tela*, *Signaque aerea*, & *marmorea transfudit*. Idem Lib. 36. *Lapidibus Telisque incessabant*, & Lib. 46. *Arma Telaque pereant*. Quandoque tamen *utriusque vocabuli* appellatione rarissimè utuntur non modò *Jurisperiti*, sed ipsi quoque *Oratores*, & *Historici*. Nam L. 41. D. de Vern. sign. *Arma* vocantur omnia, quibus quis paratus, instructusque est, vel ad *propulsandam*, aut *inferendam vim*, ut sunt *Gladii*, *Hastae*, *Galeae*, *Saxa*, *Fustes*: vel ad *Opus aliquod efficiendum*, ut *Arma Rusticorum*, *Ligones*, *Rastri*, *Aratra*; *Coquorum Lebetes*, *Patellae*, & similiter *uniuscujusque Artis Instrumenta*. *Telum* autem, quicquid manu in aliquem mitti potest, appellatur, ut *Ensis*, *Lapis*, *Hasta*, *Sagitta*, Inde *Tela eadem* sunt *Arma*, at non contrà. Cicero pro *Cecinna*: *Armatis quos jure appellare possumus? Opinor eos, qui scutis, Telisque parati, ornatique? Quid igitur, si glebis, aut saxis, aut fustibus aliquem praecipitem de fundo egerint?*

Armenti appellatione intelligitur id genus *Pecoris*, ejus praecipuus est usus ad *arandum*, ut *Bos*. [aa] *Ju-*
men-

in armilustrio compareant. Sed armati capti, ut & armatu abutentes, exarmanantur.

[2] s. e. omne missile, quo procul ferimus,

[aa] Valla dicit, quòd *Armentum* sit congregatio *Animalium pascentium*, sed *majorum*: ut *Bovum*, *Vaccarum*, *Equorum*, *Mulorum*, *Asinorum*, *Camelorum*, *Elephantorum*, & *similium*; *Grege*. v. *minorum*, *qualia sunt Hircus, Porcus, Porca, Capella, Caper, Capra, Sus, horumque similia*. Sed tamen videtur *Grege* nonnumquam accipi pro *Armento*, praesertim apud *Virgil.* *Ecl.* 6. v. 55.

Aut aliquam in magno sequitur *Grege* - - -
atque *Horatium* in *Epod. Od. II. v. 11. seq.*

Aut in reducta valle mugientium.

Prospectat erranteis Grege.

mentum est, quod *curru* jungitur, veluti *Equus*, & *Mulus*, ut tradunt *Consulti Juris*, qui ferè soli hanc *Differentiam* observant, credo ambignitatis vitandae gratiâ. Alii Auctores *promiscuè* vocant *Armenta*, & *Jumenta* majora *Animalia*, quae *collo* domantur, ut sunt *Tauri*, *Equi*, *Boves*: *Greges* verò majora, *Oves*, *Caprae*, *Sues*, *Virgil. Lib. 3. [bb] Georg. [cc]*

*Hoc satis Armentis; superat pars altera curae,
Lanigeros agitare Greges, hirtasque capellas.*

Ovidius Lib. 4. Metamorphos. [dd]

*Mille Greges, totidemque Armenta per herbas
Pascebant - - -*

Armenta ex mente *Servii* idè dicuntur. quòd haec animalia apta sunt *armis*, ut *scutis* *Boum* coria. *Equi* *praelio*.

Arrogans est, qui *nimium* sibi *[ee]* tribuit, & vel ea, quae non habet, sibi vendicat, vel quae habet, in majus componit; *Superbus* autem est, qui *alios omnes* prae se contemnit, & quasi *super omnes homines* se habet. Itaque *maiore fastu* tumet *superbus*, quàm *Arrogans*; ut *majus Vitium* est *Superbia*, (*ff*) quàm *Arrogantia*. (*gg*) *Caesar* in *Anti-Catone*: *Unius Arrogantiae, Superbiae, Dominatusque*. *Cicero Lib. 1. Officior.* *Superbiam magnoperè, Fastidium Arrogantiamque fugiamus.*

Arte-

Conf. ejusd. Horatii Lib. 2. Carm. Od. 16. Stroph. 9. v. 1. seq.

[bb] non *Lib. 4. uti in caeteris omnibus Auctoris nostri Editionibus est legere.*

[cc] v. 286. *seq.*

[dd] *Fab. 16. v. 15. seq.*

[ee] addamus temerè.

[ff] *b. e. supergrediens mentis elatio.*

(gg) Et haec semper in rebus alienis est. *Insolentia* autem etiam est in alienis, sed praeter solitum, & non crebro usitatis. Est ergo *Insolentia* quaedam rara, & singularis *Arrogantia*, & accipitur quoquò in bonam partem, & sic accepta; idem est, ac *Raritas*.

Artaerie sunt semitae *spiritus vitalis* misti cum *sanguine*. *Venae* sunt rivi *sanguinis confusi* cum *spiritu naturali*. Illae suapte vi moventur, & pulsu suo accessiones, remissionesque febrium demonstrant. Hae sunt immobiles, & sanguinis tantum demittendi causa explorantur, ut ex *Libris Medicorum*, annotavit *Gellius*. [*bb*] *Cicero* L. 2. de *Natura Deorum*: *Sanguis per Venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per Arterias*. *Plinius* Lib. 2. *Apes nec Venas, nec Arterias habent*. Interdum tamen *Vena* pro *Arteria* dicitur, non à vulgato modo per errorem, ut *Gellius* putat, sed etiam ab idoneis, & primariis Auctoribus. *Cicero* de *Fato*: *Si cui Venae sic moventur, is habet febrim*. *Persius* *Satyr.* 3. [*] v. 107.

Tange miser Venas, & pone in pectore dextram.

Ovidius [*] Lib. 1. *Trist. Eleg.* 7. v. 41. seq.

Et tua sunt felices circum praecordia Venae,

Et rigidum ferri semina pectus habet.

Celsus Lib. 3. *Si protinus Venae conciderint, & saepius eodem die*. *Plinius*: *In Muscos pedes Venarum pulsu descripto per Aetatum gradus*. *Vitruvius*: *De Venarum rhythmo, & de Pedum motu*.

Artus [*ii*] dicuntur partes *Corporis* inter juncturas, continentque *Ossa* cum *Nervis*, & *Venis*. *Membra*, (*KK*) proprie sunt *Caro*, & *Pellis*, quae *Artus* tegunt. *Viscera* sunt partes *intestinae*, [*ll*] ut *Jecur*, *Lien*, & alia

[*bb*] Lib. 18. *N. A. c.* 10. *Leg. Matth. Dresseri* Lib. 1. de *Partib. Corp. Hum.* p. 34. seq. *Edition. quartae*, *Gasp. Baubini* *Inst. Anatom.* p. 10. seq. *Edition. quintae*, ut & *Thomas* [*Gasp. Fil.*] *Bartholini* *Libell.* 2. *Anatomiae Reform. cit. seq. p.* 430 *seqq. Edition. tertiae*.

(*ii*) *Medicis* sunt *Membra* ex corpore explantata, quae, scribente *Baubino* loc. jam cit. p. 213 in *Manus*, & *Pedes* dividuntur.

[*KK*] vel potius *Membranae*. [*Membranis n. obteguntur Membra, seu Partes corporis Organicae, in Corpore membratim.*]

[*ll*] s. *Membra interiora vitalia*.

alia id genus . Lucret. L. 3. [mm]

Per Membra, atque Artūs nulla novitate cietur . Et Lib. 4. [nn]

Et lacerare Artūs, foedataque Membra cruore .
Gellius Lib. 20. [oo] Quid enim videri potest effera-
tius? Quid ab hominis ingenio diversius, quàm quodd
Membra, & Artūs inopis debitoris brevissimo laniatu di-
strabantur, sicut nunc bona venum distrabuntur? Sveto-
nius in Caligula : Neque ante satiatus est, quàm Mem-
bra, & Artūs, & Viscera hominis tractae per vicos an-
te se congesta vidisset . Sed interdum Membra, GENE-
RALITER etiam Artus, & Viscera appellantur .

Arundo, Agraetio docente, canna est ab ariditate
dicta, ut fluvialis Arundo . Harundo telum ē canna .
Virgil. Lib. 4. Aeneid. [*] v. 73.

- - - Haeret lateri lethalis Harundo . (pp)
Aspergo Verbum est . Aspargo Nomen, quod ma-
defactionem, aut circumfusionem significat, ut apud
Graecos Περικλυσμα . Cato de Re Rust . Ita neque As-
pargo nocebit, neque mures cavafaciunt . Virg. Lib. 3.
Aeneid. [*] v. 534.

Obje-

[mm] v. 152.

[nn] v. 846.

[oo] cap. 1.

[pp] In accuratioribus praedicti Poëtae Editionibus,
& in ea imprimis, quam Nicol. Erichraeus cum Indice
absolutissimo An. CHR. M. D. LXV. Venetis ap. Fran-
cisc. Rampazetum in form. 85. diligenter jussit imprimi,
pro HARUNDO, Arundo, nequaquam iniquè, quod H.
non est littera, legitur . Ideoque haec Differentia inter
ARUNDINEM, & HARUNDINEM, quod unum, &
eadem, non adeò commodè h. t. est immixta . Quando autem
Arundo pro Telo usurpatur, sit illud per Metonym.
Materiae pro materiato . Quod duplex a. Arundo fit, ex
diversis probat monetae Auctoribus in Notis Marginalib.
§. 6. Cap. 3. ita inscripti HABITUS CHRISTIREGII
nostri Liit. C. 2. fac. a. Edition. Cygn. virili pro parte
docuimus .

Obiectae salsa spumant asparagine (qq) cautes.

Callistratus Quaestionum 2. L. 4. D. ad Legem Rhod. Si vicenum merces duorum fuerint, & alterius asparagine decem esse ceperint. Et haec quidem ita discernit Velius Longus in Libro de Orthographia: Mibi (inquiens) contra videtur ASPARGO Verbum esse, ASPERGO Nomen, ut in illo servetur vocalis prima littera, quae est in verbo Spargo. In hoc tollendae ambiguitatis reponatur. E. Sic autem ferè semper scribitur in veteribus Libris Catonis, & Varronis ASPARGO, CONSPARGO, PERSPARGO Rursus in Lucretii Lib. 6. [*] v. 525.

Adversa fulsit nimborum aspergine contra.

Nisi forte Aspargo, tam Nomen, quam Verbum, prima vocali scribendum. Non enim oportet Distinctionis gratia Scripturam mutare, ut paulò ante dixi, & Terentius Scaurus monuit his verbis: Quod si Distinctionis causa ratio corrumpitur. Caveas quoque, quare non accentu aut littera E mutamus, cum & Verbum, & Nomen significat, ut in hoc Tectis, cum & Nomen, & Participium sit, & in similibus. Ergo vox scribendo, quomodo ea sonat:

Aspicimus sursum; [rr] Conspicimus palam: [ff] Respiciamus retrò: [tt] Inspicimus Intus. [uu] Agracius. Atrien-

(qq) Pro Asparagine in pluribus Editionib. rectissime extat Aspergine, vel Adaspergine.

[rr] Alioquin circumspēctus Vir, quoties illi obvenit in aspectum aliquid, non obiter illud tantum aspicit uno aspectu, sed aspectat diu, & circumspēctat undique, ut de illa judicare queat circumspēctē, & cum circumspiciencia.

[ff] Quae aut conspiciere, aut conspiciari non possumus hebetibus oculis, addibemus conspiciilla, reddimusque conspectui nostro conspiciua.

[tt] quod est à tergo. Sed respiciamus, quem respectu Virtutis veneramus. Apud Latinos etiam dicitur respicere aliquem, pro contueri, & demum juvare. it. Respiciere se, pro sibi prospicere, vel rebus suis consulere.

Atrienſis Servus dicitur, qui praepoſitus eſt *Atrio*, [xx] in quo apud Antiquos Nummi, Imagines, Ratio- nesque aſſervabantur. *Atrarius* vero eſt, qui cuſtodiae cauſâ ad limen *Atrii* perpetuò excubat. Ille inter lau- tiores, & ordinarios Servos connumeratur; Hic, inter mediaſtinos non honeſtiſſimum locum ſervitutis tenet. Cicero in Paradoxis: *Ut in magna Familia ſunt alii lau- stores, ut ſibi videntur, Servi, ſed tamen Servi Atrien- ſes, ac Topiarii.* [yy] Ulpianus ad Ediſtum 14. L. 1. D. Naut. Caup. *Si quis operâ mediaſtini fungitur, non continetur, utpote Atrarii, & Furnarii; & his ſimiles.* In uno loco *Atrarius* nominatur, ut hinc ſuſpicari non immeritò quiſpoſſit, eundem eſſe *Atrarium*, & *Atrien- ſem*. Sed cum *Atrienſis* eſſet ordinarius, & alios ſub ſe vicarios haberet, qui *Atrium* verterent, atque limen obſervarent, ſi quis ipſe hac opera fungeretur, & ided mediaſtini locum teneret, ab Ulpiano, Diſtinctionis gratiâ, *Atrarium* vocari.

Audentia ſecundùm Non. Marcellum eſt fortitudinis; *Audacia* verò Temeritatis, [zz] ut Salluſſius: *Auda- cia promuro habetur.* Virgilius: [a]

- - - Audientior ibo

In caſus omnes. - - -

. *Audire* eſt auribus percipere; [b] *Inaudire* eſt oc- culta

[uu] Sic Inſpector *Merclum* inſpicit *res venales* dillo- genti inſpectione, Immo & introſpicit, cum opus eſt.

[xx] *Atria* enim non ſolùm Templis, ſed Aedibus privatorum profanis quoque adijci quondam ſolitum, Literati haud ignorant.

[yy] De hoc Ciceronis loco vid. Th. Dempſteri p. 40. Paralip. ad cap. 13. Lib. 1. Antiq. Romanar. Reſu,

[zz] Idcirco *Audax* nihil relinquit *Inauſum*; ſaepe tamen, poſtquam audacter magna eſt auſus, non poſſit auſis.

[a] Lib. 9. & non Lib. 6. Aen. uti in reliquis omnibus Auctoris noſtri Editionib. eſt reperire v. 291. ſeq.

[b] ſ. vocem auribus illatam excipere. Variè autem conſtruitur apud Ciceronem, & tam ad Perſonam, quàm ad Rem refertur. Ut *audire aliquem*, idem eſt, ac cre-

64 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
cultus audire; (c) *Auscultare* est (d) *animum dictis adhibere, parereque*. Cato in M Caelium: *Auditis non auscultatis, tanquam Pharmacopolam. Nam ejus verba audiuntur, ve ùm ei se nemo committat, si aeger est.* Pacuvius in Chryse:

Magis audiendum, quàm auscultandum censeo. [e]
Plautus in Aulularia: [f]

Credo ego jam illum inaudivisse, (g) mihi esset thesaurum domi.

Cicero ad Paetum: *Consilia sunt inita de me, quae te video inaudisse.*

Ave vox propria est Salutationis matutinæ, quae ferè officii gratiâ *Potentioribus* deferrebat, ut *Gracchus* *Xaïpe*! [b] *Salve* vespertina Salutatio fuit, ut in *Hadriano* scripsit Dio, & omnibus dicebatur. Seneca Lib. 6. de Beneficiis: *Vulgare, & publicum verbum, & promissum.*

dere, s. fidem habere alicui. Audire Praeceptorem, est Praeceptoris operam dare. Audire preces, pro quo *Barbari* exaudire dicunt, est precibus annuere, & quod postulatur, largiri. Sed bene audire non dicitur de eo, qui liberas habet ad audiendum aureis, sed qui bellum de se rumorem spargi percipit. Sic male audire, est rumorem de se malum audire.

(c) Ubi notandum, quòd ea, quae tantum inaudivimus, nec audivimus, pro inauditis habenda sint. NB.

(d) aureis ad alicujus vocem admove, s.

(e) Vid. quae in Henr. Stephani Editione p. 241. ad Versum hunc notata sunt.

(f) Aët. 2. Sc. 2. v. 88.

(g) In Taubmanni illa Editione, quae init. Sec. huj. est impressa commodius legitur.

Credo ego illum jam inaudivisse, &c.

(h) Sic enim *Martialis* Lib. 5. Epigr. 52. & quidem secundum Edition. Plantiniano - Antverpiensem, & Brylingeriano - Basiliensem. Nam *Raderiano-Colonienfis* facit Epigr. 50. *Burmeisteriano-Goslariensis* a. 53. immò & caeterae aliud v. 7. seq.

AVE Latinum, *Xaïpe* non potes Graecum.

Si fingere me istud putas, salutemus.

miscuum ignotis Ave non, nisi per ordinem, mittitur.
 Martialis: (i)

Et matutinum portat ineptus AVE.

Utroque autem verbo non tantum *accedentes* in primo congressu, sed etiam *discedentes* in fine sermonis salutabantur. Sallustius in extremo Epistolae Catilinae ad Q. Catulum: AVETO. Cicero ad Trionem: *Vale, & Salve*. Aufonius ad Probum: *Ave, atque Salve plurimum*. Quin etiam mortuos his verbis compellabant, quasi non videndos amplius, ut Varro in Logistoricis tradidit, & notavit Servius ad Vers. XCVII. seq. Lib. IX. Aeneid. Virgil.

- - Salve aeternum mihi maxime Pallas, (K)

Aeternumque Vale. - - -

Antiquae Inscriptiones: HAVE THAIS, & HAVE Igitur MEA HADRIANA. Hinc festivè elusus *Claudius Caesar*, qui, Svetonio teste in *Claudio*, [*] Cap. XXI. cum *Naumacharii* ipsum salutassent: AVE IMPERATOR, morituri te salutant, respondit: AVETE VOS: quod illi sic exceperunt, quasi salute dicta veniam dedisset. [1]

Auferet, [*nim*] qui dedit. *Adimit* [*nn*] imperio coactus

E

ctus

[i] Lib. I. Epigr. 56. (quod Plantiniano - Antverpiensis Editio fecit.) v. 6.

[K] In Erythraiana Editione invenitur Vocativus PALLA, à Pallas Pallantis.

[1] Vid. Joan. Schildius in hunc Svetonii locum.

Auferre semper ablationem habet, & ponitur, vel pro impetrare, vel pro referre ad se, vel ad se recipere, vel asportare. Interdum ponitur pro extinguere, vel reprimere, aut tollere. Sed quando (uti h. l.) idem est, ac abripere, detrahere, vel adimere, tunc tantummodò ad res refertur.

[n] Si tibi quis aliquid adimit, non debes rursum per vim demere; multò minùs ipsum interimere; sed adire eximium Judicem, qui controversiam dirimat aequa diremtione. Ille te eximet injurià, & nisi Adversarius comparuerit ad peremptorium terminum. illum, aut causam ejus, perimet.

Stus Eripit, qui plùs valet Itaque *Auferre* possumus, *Adimere* jubemur, *Eripere* valemus. *Corn. Fronto.* Aliàs *Auferimus* ea, quae cum *fastidio* cernimus. *Fecimus* ea, quae cum *honore* tractamus. *Drnatus.* *Auguro* [o] dicimus, cum *presagio* mentis futura colligimus, ut *Virgil. Lib. 7. Aeneid. [*] v. 273.*

- - - *Si quid verimens* augurat - -

Auguror verò tunc, cum futura veris captamus *auguriis*, ut ex *Alitis* volatu, cantuque, aut è *tripudiis*, vel è *fontibus*. Quam differentiam et si tradit *Servius* [p] laudatque auctorem *Plinium* in *Libris* dubii *Sermonis*; tamen censeo haec verba unum, idemque significare, neque plus differre, quàm *Medito*, & *Meditor*, *Demolio*, & *Demolior*, aliaque multa, quae *Veteres* indifferenter utraque terminatione protulerunt.

Augurium erat, cum observabatur *garritus*, aut *cantus* *Avium* quas appellabant *Oscines*, quòd ore futura praedicerent, ut *Corvus*, *Cornix*, [q] *Noctua*. [r] *Auspicium* [s] erat, cum ex *Avium* passu, vel volatu, futura notabantur, quae si ante *auspiciantem* se ferebant, vocabantur *Præpetes*, & prospera nuntiabant; sin rerrò *Inebrae*, quòd coepta *inhiberent*: *Eunius Lib. 1. Annal.*

- - - *Dant operam simul* auspicio, augurioque.

Plautus in Afinaria: [t]

Certè *herclè* ego quantum ex augurio *Auspicii* intelligo. *Quanquam Auspicium* etiam ex aliis rebus captabatur, atque

[o] *h. e. divino* s. *augurium ago, sive per augurium vaticinor.*

[p] Quo cum consentit *Taubmannus* in *Commentar. ad Vers. XXIX Sc. 2. Act. 4. Cistellariae Plautinae p. 463. col. b. Edition. posterior.*

[q] Quae *Horatio Lib. 3. Carm. Od. 27. Stroph. 3. v. 2. Avis divina, hoc est, precisa imbrum imminentium dicitur.*

[r] Ideoque dicitur ex *Avibus* *Divinatio.*

[s] Quod idem est, atque ex *Avium* inspectu *vaticinatio*. In genere sumitur pro consilio de re capeffenda,

[t] *Act. 2. Sc. 1. v. 15.*

atque, ut *Servius* ait, omnium verumerat; *Augurium* verò certarum saltem, & *Auspiciari* cui vis etiam peregrini licebat; *Augurium* verò agere nisi in patriis sedibus fas erat. Hinc *Pedestre Auspicium* ex quadrupedibus apud *Horatium* Lib. 3. Carmin, [*]

Rumpat, & *Serpensiter* institutum.

Si per obliquum similis sagittae

Terruit Mannos. Ego cui timebo

Providus Auspex?

Praetermine ex terminis agrorum, cum ex agro Romano in agrum peregrinum progrediebantur, ut tradit *Victorinus* de Orthographia. *Peremne* ex amnibus, cum vel *Magistratus* in campum euntes, vel *Imperatores* ducentes exercitum amnem, aut aquam, auspicato transibant; *Velex Acuminibus*, si acumina spicularum, aut ensium splenderent. *Cicero* Lib. 2. de Divinatione: Nec omnes transeunt auspicato, nec tripudio auspiciantur. Ibidem: Nulla peremnia servantur, nulla ex acuminibus.

Augusti [u] dicebantur hi, qui preerant Imperio Romano; *Caesares* [x] autem erant Imperatores designati, & futuri Augustae Majestatis Successores, quales olim

E 2

Prin-

[*] *Od.* 27. *Stroph.* 2.

[u] Heic probè observandum est, quòd *Augustus* ab augurando, q. augurio felici consecratus, & neutquam ab augendo dictus sit; quamquam illiterati *Scribae* Imperatores Romanos, etiamnum nuncupant.

[x] Qui sic dicuntur à *C. Jul. Caesare*, Dictatore, primo Romanorum Monarcha; cujus Parentes fuerunt *L. Caesar*, Praetor, & *Aurelia*, *C. Cottae* filia, primariae dignitatis, & castae Latinitatis foemina, ita ut, *Theodoro Petrejo* in *Chronologica* Romanor. Imperator. Historia p. 3. scribente nitidè ac eleganter Romanae loqueretur; qua & ab infantia filium ita imbuìt, vix ut ullum suo tempore parem, nedum superiorem, in scribendo, loquendoque *Caesar* habuisse existimeretur. Ideoque *C. Vellej Patervulus* Lib. 2. Hist. Rom. c. 36. §. 2. secundum *Booleriano* Argentoratensem Edition. cum eloquendi facultate meritò *Ciceroni* fecit proximum.

68 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
Principum Filii, & qui nunc appellantur *Reges Romani*. Et haec quidem fuit *horum Nominum Differentia* jam declinante Imperio, ut ex *Ammiano*, *Lampridio*, *Spartiano*, & ex *Rescriptis Imperatorum Codici Justiniano insertis* apparet. Nam, floreante Imperio, omnes *Romani Imperatores* vocabantur *Caesares Augusti*, quod ex *Numismatis*, & antiquis *Inscriptionibus* notissimum est.

Avis est, quae [y] pennas habet, & ova parit, ut ait *Ennius* in *Epicharmo*:

Ova parere solet genus pennis condecoratum.
Volucris est quaecumque volat [z] non *Avis* modò; sed etiam *Insectum*; ut *Apis*, *Vespa*, *Musca*, & id genus alia. Sed haec differentia non semper observatur; [aa] *Varro* Lib. 3 de *Re Rust.* *Eas maluisse Volucres*, quibus plurimum *Natura ingenii*, atque artis attribuit. Itaque eas melius me nosse, quàm te, ut scias, de incredibilibus earum *Avium Natura* audi.

[*] *Auris* est sensorium, quo sonus percipitur; *Auricula* v. cartilago circum *Aurium* concavitatem, nec ossea, nec carnea. Si enim os fuisset; facilè frangeretur, si caro facilè contunderetur, nec sonum repelleret. *Leg. Baubini* Instit. *Anatem.* p. 185. seq. Sic *Aves* habent quidem *Aureis*, sed non *Auriculas*. Falsi itaque illi *Virorum* eruditorum sunt, qui duo haec vocabula, ut majus

[y] praeter *Vespertilionem* pennis est praedita, f.

[z] Volant a. *Volucres*, & quicquid volucres, volatile, f. volaticum est, vario volatu. Avolant enim, & advolant. Provolant è nidis suis, & circumvolant huc illuc, revolantque ad nidos. Evolant sylvâ, pervolant campos, involant pascua, quò potissimum agminatim convolant. Quaedam ordinatissima volatura volitant, unâ reliquas antevolante. Inter alias praevolant, quae potest confusim, si obviam habent arborem, hanc aliae praetervolant, aliae pervolant, aliae subvolant, aliae supervolant, & sic omnes transvolant.

[aa] Praesertim apud Poëtas, ubi *Volucris*, tanquam genus specialiter pro *Ave* persaepe usurpatur. *Conf. Virgil. Lib. 7. Aeneid. v. 33. seq.*

jus, & minus defferre, serio arbitrantur. Nam si ita esset, *tritissimum* illud: **AURICULAS ASINI QUIS NON HABET?** locum habere non posset. Scimus enim *Asinos auritos* h. e. *magnarum*, & non *parvarum aurium* esse. & ob id *stupidum*, nulliusque *Judicii hominem* appositè denotare, etiamsi *acutissime animalia ista audire* dicuntur. Conf. *Barthii* Lib. 11. *Adv.* c. 7. col. 522. Sic *Justinianus Imp.* à dicace, & semper querulo vulgò Constantinopolitano **ΟΝΟΣ**, h. e. **ASINUS**, quòd *Auriculas caeteris majores, extentionesque forsan habuerit*, per contemptum est cognominatus, uti ex *Procopii* Lib. 1. *Pers.* diligenter annotavit illustris *Thom. Reinseus* Lib. 2. *Var. Lect.* c. 17. p. 283. *Auritos Lepores* dicit *Virgilius* Lib. 1. *Georg.* v. 308. sed non *primus*. *Securus* n. *Afranum*, qui in *Prologo Priapi* sub nomine ipsius *Priapi* haec sequentia profert.

Nam quod vulgò praedicant, *aurito me Parente natum, non ita est*. Vid. *Macrobii* Lib. 6. *Saturn.* c. 5. p. 485 Edition. *Gryphiano-Lugdun.* & ex eo *Henr. Stephani* *Expositio ad hunc Afranii locum* p. 62 *Arrigere aureis*, *Terentio* in *Andr.* Act. 5. Sc. 4. v. 29. idem est, ac *attendere*, s. *intellectum intendere*. Sed *aurem vellere* l. *vellicare*, *Veteribus* erat *admonere*, sumtum ab illo ritu, quo in *jus ducturi* quempiam *Aurem velliebant*, antestantes eum, quem qs. testem meminisse volebant. Leg. *Des. Erasmi Roterod.* *Chil.* I. Cent. VII. *Adag.* 40. p. 203. col. 1. Edition. *Gymnicio-Coloniensis*, & *Paul. Manutii* *Adagia* p. 301. col. 2. De *Aurium ornatu*, & usu vid. *L. Coel. Lactantius Firm.* Lib. 1. de *Opif. Dei* c. 8. Imò dantur *pisces quoque*, ab *Ennio* ap. *L. Apulej* *Apol.* 1. p. 335. Edition. *Colvian.* *Matriculi*, vel *Marriculi*, & *Mariculi*, à *Turnebo* verò *Muriculi* dicti, quos *Petrus Colvus* in *Not. ad praelaud. Ennii* loc. p. 25. **AURICULARUM**, quae τὰ ὠτάρια doctissimo *Athaneo* sunt, nomine appositè insignivit.

Austerus (bb) Graeca consuetudine; *Severus*

E 3

[cc

(bb) *Graecis* dictus ἄσπετος ab αἰών, *ficcus* propriè de sapore subacido, qui linguam contrahit, & fauces exsiccant, dicitur. Metaphoricè verò morosum, ac

70 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
[cc] à saevo dicitur. Corn. Front.

[*] Autor propriè, qui aliquid inchoat, & perficit, & sic idem est, ac Factor Graecis *qs. αὐτοεργός* vel *αὐτοῦ* ab *αὐτός*, ideoque tantum per T: scribi debet. Qui per TH scribunt Author, decipiuntur Nominibus Authentēs, & Authenticus, quae Graecis sunt *αὐθεντής αὐθεντικός* Verum longè aliare est. Nam illa sunt ex *αὐτοεργός, αὐτοεργός* per Syncope facta. Et ideo inde est, quia τ oportuit in id transire propter Spiritum asperum, qui competit alteri parti compositionis *ας, εῖτος, ab inui, mitto, projicio.* Leg. Erasmi. Schmidii Hypomn. ad cap. 3. par. 1. Grammatices Phil. M. p. 22. Immo etiam Autore est, qui autoritate suâ approbat, ut aliquid agamus. Plaut. in Aul. Act. 2. Sc. 2. v. 73.

Impero, Autorque sum, ut tu me cuivis castrandum lo-
ces.

Vndè Tutores Pupillorum AVTORES vocamus, quorum autoritate illi faciunt omnia. Quòd a. Autor non tantum de Personis, puta Deo, Angelis, & hominibus dicatur, sed aliquando etiam intellectus expertibus tribuatur, multis exemplis corroborat Rodol. Gocl. Lib. I. Problem. Græmaticor. c. 31. p. 26. Sed Auctor per CT scriptus generaliter illum denotat, qui aliquid augeat; specialiter vero, qui in auctionibus pretio aucto ius Domini in se transtulit. Mala itaque ii agunt, qui Autorem, & Auctorem unum idemque esse, ideoque duo haec Vocabula indifferenter scribenda statuunt.

Au-

---

inhumanum hominem appositè designat.

[cc] Severus non levis, sed seria alacriter agens est. Sic Pater severus adhibeat Disciplinae severitatem, non tamen nimis severe, & quod Liberis asseverat faciendum esse, in eo ipsos perseveranter perseverare jubeat. sine qua Perseverantia omnis Asseveratio vana foret. NB. Torvus a. est qui torto vultu spectat, & de Brutis, ac Bestiis propriissime dicitur inde Virgil. Ecl. II. v. 63.

Torva Leaena Lupum sequitur. - - -

Dicitur, & homo torvus, quando est horribilis, & aspectu formidabilis.

Auxilia sunt Milites alienigenae, qui ad *augendum*, & *firmandum* Exercitum accedunt, ut olim *Legionibus Civium Romanorum* jungebantur. *auxilia Sociorum*, quorum numerus aut pro rei magnitudine à *Senatu* decernebatur; aut *arbitrio Consulum*, quibus id negotii datum erat, imperabatur. *Suppetiae* sunt copiae militares, quae ad *subveniendum*, & *succurrendum* laborantibus, velut obfessis, mittuntur. Plautus in *Epidico*: [dd]

- - - *Auxilia* mihi, & *Suppetiae* sunt domi.

Auxilium [ee] repentinum est. *Subsidium* [ff] ad secundos casus praeparatur. Subest enim deficientibus *Praesidium* ad custodiam [gg] collocatur. *Corn. Fronto*. [bb]

E 4

Bat

[dd] *Act. V. Scen. 2. v. 12.*

[ee] *Auxilium* [quod proprie idem, ac virinum viribus auctio est] dare, ferreque dicimus, quod Plautus in *Mil. Glor. Act. IV. Sc. 4. v. 8. per n dare operam adjutabilem feliciter expressit*; *ast non dicimus opem dare, sed opem ferre*, Terent. in *Andr. Act. III. Sc. 1. v. 15. & in Adelpb. Act. III. Sc. 3. v. 41.*

Juno Lucina fer opem. - - -

Trachalio servus Cyrenensis popularis suos ap. Plaut. in Rudente Act. III. Sc. 2. v. 3. in modum alloquitur:

Ferte opem inopiae. - - -

[ff] *Quod generaliter idem est ac quidquid auxiliatur; in specie vero Militem ad subveniendum praeliantibus subornatum notat.*

[gg] *Hoc est, explicante Tortelio in Lima Orthogr. fol. 72. fac. b. col. 2. ad tutelam Oppidi, Castelli, atque similium.*

[bb] *Miles praesidiarius in praesidium datur urbi ab hoste intutae; sed Praeses praesidet Judicio, ut ab illo potissimum habeat Praesidium Justitia.*

B.

B *Albus* est qui linguâ haesitat, aut obscurè loquitur. [ii] *Blaesus*, qui aliquam litteram exprimere non potest. (KK) L. 10. inf. ubi *Gothofr. de Aedil Edict. Budaëus*.

Balneae, vel *Balnea*, sunt publica; *Balneum*, sive *Balineum*, est domesticum, & privatum. [ll] Itaque, quod erat unicum, & singulare in aedibus *Balneum*, ideò non habuit numerum multitudinis aetate M. Varronis, ut ipse testatur Lib. 8. de lingua lat. *Reprehendunt Analogias*, inquit, quod dicantur *Multitudinis* nomine publicae *Balnae*, non *Balnea*; contra quod privati dicant unum *Balineum*, plura *Balinea* non dicant. Et mox *Domus* suae quisque, ubi lavatur, *Balineum* dixerit, eò quod non erant duo, *Balinea* dicere non consueverunt. Sed posterior Aetas *Balnea*, & *Balnearia* dixit tam privata, quam publica *Lavacra*, ut constat ex *Horatio*, *Martiale*, *Seneca*, & aliis.

• *Balnearius* dicitur homo, qui in *Balneo* versatur, ut *balnearius Servus*, & *balnearius Fur*, qui vestimenta eorum, qui lavantur, surripit. *Catullus*: [mm]

O furum optime balneariorum.

Balnearis est res, quae *Balnei* usibus deservit, ut *Balnearis Ampulla*, *Strigilis*, *Solea*. *Scaevola Digestor*. 17. L. ult. D. de Auro arg. Hoc amplius argentum balneare, quaesitum est, an etiam id argentum, quo diebus festis in balneo uti consuevit, legato cedat. Haec tamen aliquando confunduntur, *Murtianus Instit.* 7. L. 17. D. de Instr. Di-

(ii) *Balbus* balbutit, quia balbutiens loquelam impedit. *Infans* balbutit, quia nondum loqui potest.

(KK) Vel cui litteræ sibilantes [C. S. Z.] molestae sunt, vitiosèque pronunciantur.

[ll] *Balneum* est unius *Domus*; sed *Balneae*, *Poetis Balnea*, sunt totius *Civitatis*, quibus praestit (cum toto balneari apparatu, ipsoque balneario) *Balneator*.

(mm) *Epigr. XXXIV.* (& quidem secundum Editionem *Tuscanellianam*.) vers. 1.

dictum est Balneatorem sic instrumentò contineri balneariò, quomodo instrumento fundi Saltuarium. Ulpianus ad Edictum 70. L. 3. D. de Rivis: Per quem vapor trahitur in Balneriis vaporibus. Vetus inscriptio: AD LACUM-BALNEARIUM.

Balteus est fascia militaris, quae ab humeris dependet, Militis insigne; Balteum verò est cingulum è corio, ornatum bullis, ad quod alligatur gladius. Virgil. Lib. 12. Aeneid. [nn]

- - *Infelix humero cùm apparuit ingens (oo)*

Balteus, & notis fulserunt cingula bullis:

Livius Lib. 9. Auratae vaginae, aurata Baltea illis erant Varro lib 4. de lingua lat. Balteum, quod cingulum è corio habebant bullatum, Balteum dictum. Plinius in Libris dubii sermon. voluit Masculinò Genere Funiculum significare; Neutro verò Genere lora ad alligandum apta, cujus Differentiae Exempla; quod sciam, [pp] non extant.

Barbam hominum, [qq] Barbas pecudum dices Flav. Clarus.

Barbara Locutio propriè peregrina est; Sed Barbarissimus fit etiam in sermonis latini locutione. [rr] Corn. Fronto.

Bellus (ff) est lepidus, commodus, jucundus. Formosus, [tt] qui decorà specie, & aptà totius corporis composit-

[nn) v. 941. seq. Conf. ejusd. Lib. 5. 273. seq. & Lib. 5. v. 312. seq.

(oo) Editio Enythraeiana pro INGENS, alto substituit

(pp) Videntur tamen duo jam citata Virgiliana loca sententiae Plinianae non prorsùs contradicere.

[qq] Puer est imberbis: cum pubescit, fit harbatulus, mox barbatus. Sed Barbus piscis barbam habet geminà.

(rr) Barbarissimus in singulis verbis est. Solecismus in conjunctis.

[ff] Bellus contractè pro Benellus ab antiqu. Benus, pro quo bodie Bonus, qui idem est, ac fini suo accomodus, eleganter dicitur.

[tt] Formosus formà praestans est. Forma enim bona facit formosos; mala deformes, nulla informeis.

positione excellit. *Pulcher*, qui est egregiâ facie, aut splendido ornatu. Ita *Bellus* commendatur venustate, arque elegantia, quâ allicere, & delectare quem vis possit, ut *bella Puella*, *bella Epistola*, *bellum Convivium*. *Formosus* aptâ corporis habitudine: *Pulcher* colore, [u:] vel ornatu, cultuque, ut *pulcher Puer*, *pulchra vestis*, *Domus*, &c. Confunduntur tamen interdum *posteriora duo*, ut etiam *Forma*, & *Pulchritudo*. Virgil. Ecl. 2. [*] v. 17.

O formose Puer, nimum ne crede colori.

Bellum (xx) significat totum hoc tempus, quô manet dissensio hostilis, etiamsi cessetur à conflictu, aut si intercedant Induciae. *Praedium* est, cum acies utrinque congregiuntur. [yy] Ita *Praedium* est, pars *Belli*. Cicero pro Dejotaro: *Non tam in Bellis, & Praediis, quàm in promissis, & fide firmiorem*. Livius lib. 9. *Quod Populus Romanus esse nullò Bellò, multis tamen Praediis videtur sit*. Suetonius in Augusto: *Praedium quidem ad Bellum suscipiendum omninò negabat*. Verrius Flaccus Lib. 4. de Verbore significatione: *Jus Belli proximo deinde Praedio*. Aliquandò tamen *Bellum* sumitur pro *Praedio*, Virg. l. 2. Aen. [*] v. 438. seq.

Haec verò ingentem pugnam, ceu caetera nusquam.

Bella forent. - - -

Varro Lib. 6. de Lingua lat. *Rorarii dicti à røre, qui Bellum commitebant antè*. Vegetius de re militari: *Commisso Bellò, prima, & secunda acies stabat immota*.

Bellator est, qui *Bellum* gerit, vel per quem *Bellum* geritur, ut *Bellator Turnus*, (zz) & *Bellator Equus* (a) apud

(uu) Dicitur enim *Pulcher* q. s. πολυχρως; b. e. multicolor. Ideoque rectissime cum Spiritu aspero scribitur.

(xx) duorum Populorum armis concertamen est:

(yy) Nam ut *Bellum* finiatur, committunt *Praedium*, *Praediarique pugna* praeliantur. Sed pugna, & Certamen sunt etiam sine armis, nonnunquam nudis verbis. Quam Pugnam putamus esse tutissimum, quod cutem minimè vulnerat.

[z] Lib. 12. Aeneid. v. 614.

(a) Lib. 2. Georg. v. 145. & lib. 11 Aen. v. 89.

apud Virgilium: *Bellax*, qui Belli gerendi studio delectatur: *Bellicosus*, qui in Bello excellit, & fortitudine praestat. [b] Cicero pro Vatinius: *semper enim habitus sunt bellicosi*.

Belluae sunt magnitudine excellentes Ferae, ut *Elephanti*. (c) *Bestiae*, & *Ferae* generaliter appellantur omnes Animantes rationis expertes, siue naturâ ferociunt ut *Leones*, *Tigrides*; siue mediae inter Feritatem, & Placiditatem naturae sunt, ut *Hirundines*, *Apes*, *Columbae*; siue sunt mansuetae; ut *Equi*, *Canes*, *Oves*, &c. *Bestiarum* nomine censentur quoque *Animalia venenata* quae Graeci vocant *Onçla*. Cicero lib. 1. de Divinat. *Quae sint animadversa à Medicis herbarum genera, quae radicum ad morsus Bestiarum*.

[*] *Benè vivere*, est vivere honestè, & cum virtute; *Beatè v. vivere*, est vivere quodquè jucundè, & feliciter. *Benè vivens* non semper potest *beatè*, hoc est, *jucundè*, atque *feliciter vivere*; sed *beatè vivens* potest, si vult, etiam *benè vivere*.

Bibere est modicè, & ad Naturae necessitatem potum accipere. (d) *potare* est [e] affluenter, & ab ebrietatem potione repleti. Ità *bibunt sobrii*, *potant ebriosi*. Plautus in Curculione: [f]

- - - *Bibite festivae fores,*

Potate, sive mibi volentes propitiae.

Seneca ad Lucilium: *inter nudos bibunt, immò potant* Cicero in Philippica 2. *Domus erat aleatoribus referta, plena ebriorum, totus dies potabatur, atque id locis pluribus.*

Biblio-

[b] *Bellicosi enim Populi*, -s. bellatrices Gentes sunt bellatorio animo gaudentque belligerare.

(c) *Belluam* vocamus hominem belluinis moribus; sed *belluosum Oceanum*, belluis marinis plenum.

[d] *Bibo* bibit valdè, *Bibulus* saepè *bibax nimis avidè*; *Combibones* solent *combibere*, sibi *praebibere*, *procula* *ebibere*. & cum *adbibuerunt*, *jubilare*.

[e] *Largius portionare*, s.

[f] *Act. 1. Sc. 1. v. 88. seq.*

Bibliotheca significat locum, vel armarium, in quo *Libri* asservantur. [g] Interdum etiam ipsos *Libros* denotat; *Libraria* vero est taberna, in qua venales *Libri* extant. Gellius lib. 5. [*] c. 4. *Apud. Sigillaria forte in Libraria ego, & Julius Paulus, Poëta, Vir memoria nostra clarissimus, confederamus.*

Bini [b] denotat numerum *geminatum*; id est, tot res illarum, quae distribuuntur, singulis competere. *Duo* numerum *simplicem*, id est, duas unitates, ut si dixeris: *Lego Cajo, & Titio binas tunicas, intelligemus unicuique competere duas tunicas*; at si dixeris, *Lego illis duas tunicas*, singulis *una* est legata. Quamquam hoc non semper observant *Poëtae, & Bina*, pro duobus *singularibus* accipiunt, ut *Trina*, vel *Terna*, pro unis *tribus*, & similiter *Octona, Dena, Centena*. Virgil. lib. 1. *Aeneid. (i)*

Bina manu lato crispans bastilia fero.

Idem lib. 8. [k]

Irenaque bina, meus quae nunc habet aurea Pallas,
Lucanus: [l]

- - Centenis venit in arma

Creata vetus populus. - -

Praeterea *Bina* jungitur *Nominibus pluraliter tantum declinatis*, licet aliis etiam jungatur; *Duo v. his*, quae habent *Numerum singularem*, ut dicimus *Binas litteras binas Aedes, duas Epistolas, duas Demos*. Sed & *Bina* dicitur de his, quae coniuncta sunt loco tempore, re; *Duo* etiam de illis, quae sunt *diversa, & separata*, ut *Bini Tabellarii*, qui simul veniunt; *Binae Venationes*, quae continuo exhibentur; *bina Aedificia*, quae coniuncta sunt: quorum omnium *Exempla* passim occurrunt.

Bonus, (m) & Probus differunt. Ille *Virtute*, Hic
Pre-

[g] Idedque idem est, ac librorum repositorium.

[b] *Bini* sunt duo parës, b. e. duo, & duo significat; *Duo* vero unum, & unum denotat.

[i] v. 313.

[k] v. 168.

[l] Lib. 3. v. 184. seq.

[m] *Bonus* scribente Isidoro Lib. 10. Orig. col. 237. 2

Probitate laudatur. *Virtus* autem propria *Viri* est, à quo nomen *Probitas hominis*. [n] Unde *Donus Vir Probus* homo dicitur. Cicero ad Caesar. *Probiorem hominem, mellorem virum, prudentiorem esse neminem. Bonus* est, qui non nocet; *Liberális*, qui etiam prodest. *Bonus*, qui non peccat in facto; *Liberális*, qui nec in verbis. *Donat. ad Terent.*

Bonitas in omnibus generaliter rebus est; *Aequanimitas* v. in spectando. *Bonitas* in probandis his, quae bona sunt; *Aequanimitas* in ignoscendis vitiis, & delictis. [o] ['] *Id. Donat.*

Brevè praeteriti temporis brevitatem indicat;
Brevi, futuri. Catullus in Epithal. (p.)
Vos bonae sentibus Viris

Cogni-

---

venustate corporis creditur dictus: postea & ad animum translatum nomen est. Eum a. dicimus Bonum, cui non praevallet malum, eumque Optimum, qui peccat minimum. Benignus autem est vir spontè ad benè faciendū paratus, & dulcis alloquio. Non a. multum distat Benignus à Bono, quia & ipse ad benefaciendum videtur expositus. Sed in eo differt, quia potest Bonus esse, & tristior, & benè quidem facere, & praestare, quod poscitur, non tamen suavis esse novit consortio; Benignus autem suā cunctos novit invitare dulcedine.

[n] Ineptè itaque legitur in nonnullis huius Libri Editionibus *PROBATIS HOMINIS*, & in ultima illa *Thomae PROBATIS HOMINIBVS*, pro *Probitas hominis*.

[o] *Aequanimus enim studet Aequanimitati animatus, estque etiam unanimis, & longanimis; Magnanimus verò nihil timet; Pusillanimus omnia, quem facile exanimare, b. e. semi animem reddere, queas. Immo, & exanimatur terrore, ut exanimis, inanimique similis sit.*

[p] quod in Editione Scaligeriana aequè, ac Tuscanelliana illa Basileensi Epigr. LVII. facit Stroph. 38. v. 1. seq. Sed tamen hoc notandum est, quòd in posteriore hacce, ut & in multis aliis, Poetae verba [dicamus falsò] sic emendata extent:

Cognitae brevè Foeminae.

Gellius : [q] *Fuit Aeschilius non brevè antiquior Euripide, Plautus* : [r]

- - - *Posse cum brevè fieri divitem.*

Cicero Caecinae : *Nunc autem, ut spero, brevè gratulabimur. Sed. & Brevè indicat Brevitatem rei, & idem est, quod Breviter. Cicero de Oratore* : *Ac ne plura quidem, quae sunt innumerabilia, confectè, comprehendam brevè. Idem Lentulo* : *Tantum dicam brevè, & Curioni* : *Brevè tamen sic habeto.*

Brevè opponitur longo, *Minutus, & Pusillus* [s] magno. Ità *brevè Oratio, Via, Dies, Statura; Minutus & pusillus Homo, Animus; Minuta, aut Pusilla Res. Varro in Epistolis* : *Quid, & pueros minutos vides libenter, & majores animadvertere non vis. Idem in Marci pore* : *Utri sunt majores pueri, hi pusilli nigri. Cicero, Lib. I. de Finib. Ecce autem mali, minuti, & angusti, & omnia desperantes. Idem Sallustio* : *Illud verò pusilli animi, atque ipsa malevolentia jejuni, atque inanis. Et alibi* : *Minutis maculis, Minutis interrogatiunculis. Brevè in natura, Pusillus in corpore, ut brevè Dies, pusillus Homo. Sosp.*

Buccinus ipse cantor; sed *Buccina* erit tuba, [t] quā signum dat Buccinator. [u] *Fl. Clar. Buccinum genus Conchyliorum, (x) ex quibus purpureus color induci-*

Binae in aedibus unius.

Cognitae bene foeminae, &c.

[q] *Lib. 13. [non Lib. 3. uti in caeteris omnib. Auditoris nostri Editionibus legere est] c. 17.*

[r] *in Prolog. Rudent. v. 55. Nos malimus cum Taubmanno ex utraque Editione hoc loco ita legere.*

- - *Potesse ibi fieri cum divitem.*

[s] *Pusillus enim propriissimè idem est, ac parvus, ut Pusio.*

[t] *addamus aena flexuosa,*

[u] *In genere est Cornu recurvum, quod Venatores, Pastores, Vigiles, & alii hujusmodi fursuris homines inspicere solent.*

[x] *s. Conchae minoris nomen, à Buccinae similitudi-*

citur. L. 70. §. 13. de Leg. 3.

Bustum dicitur locus. in quo mortuus [y] est combustus, & sepultus. [z] *Ustrina*, vel *Ustrinum*, ubi combustus tantummodo, alibi vero est sepultus. Et *Bustum* per consequens est religiosum non minus, quam *Monumentum*, & *Sepulcrum*. *Ustrinum* neque consecrū, neque religiosum est, & interdum *Monumento* conjunctum aliquandō vetitum applicari, ut testantur *Antiquae Inscriptiones Romae*: **HUIC MONUMENTO USTRINAM APPLICARE NON LICET.** Varro Lib. 4. de L. L. *Locus de Busta Gallica*, quod, *Roma recuperata*, Gallorum ossi, qui passederunt urbem, ibi coarctata, ac consepita. *Svetonius in Nerone*: Denique *Bustum* ejus consepiri, nisi humili, levisque materia neglecti. Ibidem: *Ad Monumentorum, Bustorumque diversa plebe compulsā.* Interdum tamen *Bustum* appellatur locus, in quo mortuus crematus, non etiam sepultus est, ut notat *Servius* in illud *Virgilii*: [aa]

- - - *Semustaque servant*

Busta - - -

Et *Strabo* Lib. 5. scribit τὰς Καύσεις id est, *Bustum Augusti* fuisse in *Campo Martio*, & ab eo diversum *Mausoleum*, in quo cineres conditi.

Buxus, arbor [bb] erit. *Buxum* materia ipsa. *Fl. Clarus*,

Ca-

---

ne sic dictum *Parum* enim abest *Figura* Ejus a nostratibus parvis *Buccinis*; nec aliud referre ex inani *Testa* extera possumus, sicuti patet ex *Fabii Columnae Opusculo de Purpura* c. 5. p. 24. Edition. Kilon.

[y] [prisco gentili more nempe]

[z] *De Combustionis initio, causā, & quibus illa olim in usu fuerit, vid. Joan. Kirchmanni Lib. 1. de Funerib. Romanor. c. 1. & 2. Martini Geieric 6. de Legatu Ebraeor. §. 2. seqq. p. 106. seq. Edition. posterior. & Jo. Andr. Quenstedii c. 1. Tractat. de Sepull. Vett. p. 7. & c. 7. p. 157. seq.*

[aa] *Quod extat Lib. 1. Aeneid. v. 200. seq.*

[bb] vel potius arbuscula semper virens, ac consilis.

C.

C*aballus* [cc] ferè dicitur de magno, & tardo, ut *cellulario*, vel *plustrinario*: *Equus* verò de praestanti, & generoso. *Lucilius Lib. 2. Satyrar.*

Succussatoris tetrì, tardique Caballi. [dd]
Pomponius ad Sabinum 6. L. 15. D. de Instr. Caballi 3 qui in pristinis essent.

Cadit etiam in plano, [ee] sed *Decidit ex alto.* *Corn. Fronto.*

Caelatura est in Auro, Argento, Aere, Ferro; [ff]
Sculptura autem praeter haec ipsa etiam Lignum, Ebur, Marmor, Vitrum, ac gemmas complectitur, auctore *Quintiliano Lib. 2. Plinius Lib. 35. Plastice macrem esse Statuariæ, Sculpturaeque, & Caelaturae.* Similiter *Caelatum* est, quod in Auro, Argento, Aere, ac Ferro elaboratum haeret, & aliquâ parte prominet *Sculptum* verò est, quod ex his ipsis, & ex Ligno praeterca, Eborc, Vitro, Gemmis, vel solidum, integrumque

[cc] *dictus à καβαλλων, quod idem est, ac onera injicere, ejus np. dorso.*

[dd] *Nonium in CABALVS hunc Versum ex Lucili Lib. 2. Satyrar. at in SVCCVSSATOR ex L. 4. attulisse, Hentr. Stephanus in Expositione huj. loc. p. 153. diligenter annotavit.*

[ee] *Cadere enim propriè est corruere, vel praecipitari, vel labi; Tropice verò pro debilitari, frangi, opprimi, perire, aut non rectè rem gerere ap. Ciceron. passim usurpatur. Sic omnia, quae ab ordine, & constantia vacillant, aut degenerant, cadere quoque dicuntur, observante Barthio in animadv. ad Claudiani v. CCLXXIII. L. III. de Rapt. Proserp. p. 444. Cadere lasciviorè intellectu à Plauto in Persa Aët. 4. Sc. 4. v. 104. usurpatum Janus, Doufa Par. Lib. 4. Centurionatus, s. Plautinar. Explanation. c. 11. p. 348. docet. Conf. Taubm. in praed. Plauri loc. p. 1157.*

[ff] *Caelator enim caelas caelo varias caelaturas; etiam caelata Pocula.*

que corpus extat, ut *Statua*, vel in imò depressum dimidiatam effigiem exprimit, ut *Stigillum*. Quamquam *Caclatum* latius interdum accipitur, ut de ligneo *Poculo*. Ita enim *Virgilius* [*] *Eccl. v. 37.*

- - *Caclatum Divini opus Alcimedontis.*

Caeruleus Naturae color est, *Caruleus* Naturam fingit. Alterum est, alterum fit, ut tradit *Fronto*; cum tamen haec ut plurimum confundantur, apud *Poëtas* maxime, ut quod *Ennius* [gg] dixit.

Caeruleum spumat sale conferta rate pulsum.

Hoc *Catullus*: [bb]

Caerula verrentes ablegnis aequora palmis,

Et *Virgilius*: [ii]

- - - - *Caerula concha*

Exterrens freta. - - -

Caligarius est, qui *caligas* [kk] conficit; *Caligaris* aptus ad *caligas*. Ità dicitur *caligarius Artifex*, *Clavus caligaris*, auctore *Carisio*. Quae tamen *Differentia* non [*] semper observatur, & sine discrimine his utuntur Auctores, ut *Plinius L. 10. Squamis conspicui crebris, atque praeacutis, clavorum caligariorum effigie, & Lib. 22. Si enim caligaris clavus.*

Calumnia est [ll] callida quaedam fallendi ratio, cum *Malevolentia* conjuncta. [mm] *Capillatio* est frivola,

F

at-

[gg] *Lib. 14. Annal. & citat hunc Versum quoque Gellius Lib. 2. cap. 26. ubi pro sale ineptè Mare substituit.*

[bb] in *Argonautic. quod secundum Editionem Tuscanelliano. Hanoviensem est Epigr. LXV. v. 6.*

[ii] *Lib. 10. Aeneid. v. 209. seq.*

[kk] *Caliga olim erat tegumentum pedum militare, nunc pro femoralibus utimur, dicta q. colliga, à colligando, Caligas enim colligamus caligulari ligulà, ut incedamus caligati.*

[ll] *dolus malus, & injuria, quae existit ex malitiosa, & callida interpretatione s. est.*

[mm] *Alii malitiosè de aliquo sparsim Sermonem propriissime nuncupant.*

82 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
 atque jocosa calumniatio. [nn] *Dicacitas* est sermo
 mordax cum sale, & risu alios incessens. Ita *Calumniā*
 maligna est, *Cavillatio* frivola, *Dicacitas* falsa. Cicero
 Lib. 2. de Orat. *Cū duo sint facietiarum genera, alterum*
aequaliter in omni sermone fusum, alterum peracutum,
& brevè; superior Cavillatio, altera Dicacitas nomina-
ta est. Idem Lib. 1. Offic. *Existunt injuriæ saepè calum-*
niā quadam, & nimis callidā, & malitiosā juris inter-
pretatione. & Lib. 4. ad Atticum: *Metellus calumniā*
dicendi tempus exemit. Suetonius in Vespasiano: *Et*
maximè tamen Dicacitatem in deformibus lucris affecta-
bat, ut Invidiam aliquā Cavillatione dilueret, transfer-
retque ad Sales. Sed *Calumniā* propriè est *Accusatorum,*
 & significat falsum crimen, quod intenditur in Iudicio
 adversus innocentem, ut litibus vexetur, ac frustretur.
 Undè *Calumniā inferre* [oo] dicitur, qui per fraudem
 aliquem reum defert: & *Calumniā jurare*, vel, de *Ca-*
lumniā jurare, est juramentò profiteri se accusatorem,
 & non vexandi Adversarii, sed juris persequendi gratiā
 actionem instituisse. Coelius Ciceroni: *Calumniā*
maximo plausu tulisse. Id. eid. *Cū Calumniā jurasset*
contendere ausus non est.

Camelus (pp) pecus est, quod jumentorum usum prae-
 stat, ejusque fera natura est Lib. 2. §. 1. ff. ad L. Aquil.
 Ca-

(nn) Ciceroni genus est facietiarum, quod mentiende
 imprimis fit.

[oo] In Editione illa Hampeliano-Marburgensi quar-
 ta, CALVMNIA FERE, & in Gissensib. nonnullis
 CALVMNIAM FERE, pro Calumniā inferre, ne-
 quaquam doctè legitur. Quod vitium potius illorum ne-
 gligentiae, qui Librum huncce de novo imprimi curarunt
 quàm Auctoris ignorantiae est adscribendum.

(pp) Aliis est jumentum grande, & gibbosum, quod
 onus excepturum ingeniculat. Et quamvis sit generis Epi-
 coeni, reperitur tamen, Valla attestante, qui Camelos
 foetas legisse asseverat, nonnunquam Foeminino Gen-
 re adjunctum.

Camelum (qq) est funis ancorarius. *Camela* (rr) poculi (*) s. vasis genus, quod in fastis uti solebant. [ff]

Camuri sunt *Boves*, qui conversa introrsum cornua habent. *Patuli*, (tt) qui cornua diversa habent, quorumque cornua terram spectant. His contraria *Licini*, qui sursum versum cornua (uu) habent. *Servius*.

Cancellare litteras est eas [xx] transversis cancellis, sive lineis, quasi inducere; *Expungere* verò est easdem illinire, vel delere. Rubr. & L. 1. pr. §. 1. ff. de his, quae in Test. del.

Cano voce; *Psallo* fidibus pariter, & cantu. [yy] *Cicero* Orat. 2. *Catilinar.* *Pueri* tam lepidi, ac delicati non solum amare; & amari, neque cantare, & psallere, sed etiam ficas vibrare, & spargere venena didicerunt. *Sveton.* in *Tito*: *Ne musicae quidem rudis*, ut qui cantaret, & psalleret jucunde scienterque. *Gellius* L. 19. (*) c. 9. *Desideravit* [sc. *Antonius Iulianus*, *Rhetor*,] *exhibere* quos

F. 2

[qq] etiam in hoc sensu non Neutrum, sed quoque *Masculinum* est, & describitur, quod sit, funis nauticus, & crassus, cui ancora alligatur, à similitudine *Cameli*, *Animantis* tortuosi, ita nuncupatus.

[rr] *Scriptura* per unum L. est vitiosa, probante *Pollucis Exapnista* Dicitur, & *Camillus* eodem significatu; sed alio *Puerum* ingenuum *Patrimum*, *matrimonum*que, qui *Camellam*, quam *Parens* mittere solebat, in nuptiis *Sponsae* cum *Mundo*, & *localibus* laetans offerebat.

[ff] De ea canit *Ovidius* Lib. 4. *Fastor.* v. 777. seq.

Dum licet, apposita, veluti crateri, *Camella*,

Lac niveum potes, purpureamque sapam.

(tt) Vid. quae ad Verf. CLXXXIIX. *Vitae Virgiliae* à Mich. Barthio eruditè descriptae p. 26. Edition. *Cygn.* breviter annotavimus.

(uu) addamus reflexa,

[xx] cancellatim dispungere.

(yy) Canere quatuor vocibus, *Ciceroni* est *Symphoniâ*, vel *Symphoniacè* canere. Sed canere receptui, est signum dare *Militibus* tubâ, aut tympano, ut recipient se à praelio in castra.

[*] Cantus est modulatio Carminis, hoc est, ipsa actio

quos habere cum adolescentem sciebat scitissimos utriusque sexus, qui canerent voce, & qui psallerent. Arnob. L. 3. In coelo n. cantatur, & psallitur. Spartianus in Hadriano: Psallendi, & cantandi scientiam prae se ferebat.

Capillus, [zz] est coma paulò longior, ut muliebris, [a] & virilis etiam, cum permittitur. Crinis est brevis, & innexus, discretusque vittis. Undè dictus *crinis* à *criniva* discretionem quòd, vittis discernatur, auctore Festo & Isidoro. [b] Varro Lib. 1. de Vita Populi Rom. Majores natu capite apertò erant, capillò pexò, vittisque innixis crinibus. Tullianus de Virginibus velandis: Vertunt capillum, & acu lasciviore comam sibi inferunt crinibus à fronte divisis, apertam professae mulierositatem.

Capio [c] id, cujus Dominium acquisivi. Accipio id, quod teneor restituere. Illud fit proprià auctoritate. Hoc est voluntate alterius. Ulpianus ad Edictum 49. L.

71.

Carmen, quod compositum est. Sed Cantilla, Doletò notante, à Latinis ponitur pro Sermone dissipato, aut saepius usurpato; sed eo tamen ridiculo, & inani, qui vel publicus esse potest, vel inter privatos. De cantionibus amatorijs vid. Friderici Lindenbrogii Observationes in Vers. 32. Sc. 7. Act. 4. Adelph. Terent. p. 618. col. 1.

[zz] non quemlibet Pilum, sed Capitis imprimis, proprie significat. Nam Barbae Capillus non est.

[a] Mulieres integunt capillos suos capillari. Viri quidam non satis capillati ementiuntur Capillitium capillamento.

[b] Sed Coma sicut Capilli cum cura compositi. Qui Comam gestat, necesse habet, eam comere, ut comtus sit nimis tamen comtus dedecet Viros.

[c] Capio, approbante Valla, interdum habet reciprocum quendam usum, ut in eodem sensu nunc uni, & eidem actio nunc passio attribuitur. Cepi voluptatem, & voluptas cepit me idem significant. Fit a. ista reciprocatio in paucis activè, ut in hoc exemplo habito: Sed in nonnullis passivè, ut cepi delectationem, & captus sum delectatione. Quando verò capio significat PASSIVE De-

71. D. de Verb. Sign. Capere eum effectū accipitur; Accipere v. si quis non sic accipit, ut habeat. Idèdque non videtur, quis capere quod est restitutus. Idem lib. 20. Ut Legatarii cæterique, qui quid in Testamento acceperunt, careant his, quæ sibi relicta sunt. Paulus ad Edictum 1. L. 5. D. de damno inf. Ut missus est in possessionem, etiam eam per longi temporis spatium in suum Dominium capere possit. Illud juris est, Hoc facti.

Capi interdum significat fraudari; [d] Decipi v. ludificari. (e) Undè Captus semper sentit damnum, vel incommodum. (f) Deceptus aliquando utilitatem. Illi dolus malus, & fallacia tenditur. Huic adhibetur bonus dolus, & solertia, ut cum Medici ægrotantes, Nutrites infantulos decipiunt, & illudunt falsâ quâdam specie cibi, potionisque. Lucretius Lib. 1. [*] v. 937. seqq.

Sed veluti Pueris absinthia retra medentes
Cum dare conantur, prius oras [g] pocula circum.
Contingunt mellis dulci, flavôque liquore:
Ut Puerorum aetas improvida ludifcetur
Labrorum tenuis, interea perpotet amarum
Absinthii laticem, deceptaque non capiatur;
Sed potiùs tali factô recreata valescat.

F 3

Ho-

lectari, ferè non resolvitur per Activum, ut captus sum vel capior Amore, Dulcedine, Specie tua, Specie honorum, id est, delector. Non Amor, vel Dulcedo, me cepit. Quando autem non significatur Delectatio quædam, ferè activè utimur, non passivè. Sic capio Dolorum, cepi Molestiam, & Larem dicitur: it. Cepit me Taedium, Oblivio, & Odium; at non cepi Odium.

(d) interdum etiam propitiari. Ita enim Lucretius Lib. 2. v. 655.

Nec benè pro meritis capitur, nec tangitur ira.

[e] s. verbo, factoque capi. Deceptor enim aliquem cum decipit, agit eum in decipulam astuta deceptione.

[f] Sic mente captus minimè potest capere captiones captiosorum.

[g] In omnibus, quas evolvimus, Popmae Editionibus, pro ORAS, inique Ora est positum.

(*) Quin, & Prometheus, & Pelopis parens,
Dulci laborum decipitur sonò,
id est, obliviscitur laborum, & adducitur, ut non sen-
tiat.

Capitalis Poena est, [i] quae caput vel naturale, vel
civile, aufert. [k] Poena sanguinis, quae tantum caput
naturale.

Carcer masculini Generis non nisi singulariter dicitur,
in quo homines coërcentur; pluraliter v. Carceres, un-
de currus effunduntur. [l] Fl. Clarus. Virgilius [m]
tamen etiam in singulari utitur:

- - - ruuntque effusi carcere currus.

[*] Caritas est pretii; Inopia verò paucitatis. Potest
enim Annona copiosa, & tamen cara esse. Res carae
venduntur carè, faciuntque caritatem.

(*) Castrum in Singulari est Domus, muro, aut vallo
aut fossis munita. Castra in plurali est locus, ubi manet
exercitus, & sua fixit tentoria. Castrum, s. Castellum,
praemunitur processibus sub custodia Castellani. Sed Ca-
stra ponuntur in campo castrensi arte.

Castus est purus atque integer, & non modò à Luxu-
ria, sed etiam ab Avaritia, & Sordibus alienus; Pudi-
cus verò est, qui se continet à Libidine, & Voluptatibus
corporis: sicut Castitas est Sanctimonia quaedam, & in-
tegritas morum, à Turpitudine, & Sordibus abhorrens.
[n] Pudicitia, [o] est Continentia à Libidine. Itaque
plus est Castus, & Castitas, quàm Pudicus, & Pudicitia
Cicero pro Flacco: Equitem Romanum, castissimum
ho-

[b] Od. XIII. Stroph. ult. v. 1. seq.

[i] qua capite plectimur, seu

[k] Sic capitalis Hostis, vel capitale Odium, qui vel
quod, caput, hoc est, vitae exitium petit.

[l] Carcer coërcet delinquentes sub custodia Carce-
rarii. Sed Carceres serviunt Cursoribus.

[m] Lib. 5. Aeneid. vers. 145.

[n] Sed Castula est vestis, qua membra castè (in bal-
neo praesertim) custodienda velantur.

[o] propriè idem est, ac ob Turpitudinem Erubescen-

hominem atque integerrimum. Virg. Lib. 2. Georg. [*]
v. 524.

Castra Pudicitiam servat domus.

Lassantius: Difficile est imponere frenos Voluptati, eamque vagam, & errantem Castitatis Pudicitiaeque limitibus includere.

Cavere, est sibi prospicere [p] quocunque modo, & ratione. *Vitare*, est declinare corpore, & effugere ea, quae nocitura videantur, ut solent *Gladiatores* declinatione corporis *Adversariorum* petitiones vitare, & excedere. (q) Itaque generalius est *Cavere*. Lucilius lib. 26. Satyrarum.

Quid tibi vitandum censes, quid cavendum maxime.
Plautus in Sticho: [r]

Qui potest Mulieres vitare, vitet; ut quotidie

Pridie caveat, ne faciat, quod se pigeat postridie.

Cicero Orat. 3 in Verrem: *Nameum, qui palam est Adversarius facile cavendo vitare possis.* Seneca ad Lucilium: *Nocituram potentiam vitat, hoc primum cavens, ne vitare videatur.* Confunduntur nihilominus interdum, ut quod Plautus in Curculione: [s]

Proinde se domi contineant, vitent infortunia.

Petronius hunc in modum loquitur: [t] *Ponere jussit arma, & malo cavere.*

F 4

Cau-

ria, *Pudibundus enim, cum vel alios videat impudenter agere, illum sua Pudicitia mox Pudore suffundit.* E contrario *Impudens, quia semel depuduit, tanta Impudentia est, ut nunquam pudeat.*

[p] *addamus à periculo.*

[q] *Cavemus ante pericula, effugimus ipsis ex periculis.* Id circa nostrum calculum merito illis adjicimus, qui dicunt, *Cavere, & Effugere h. l. specialiora esse; Evitare vero [immo, & simplex Vitare] generale, & utrique inservire tempori.* Evitamus enim incumbentiam aequè, ac praesentiam.

[r] *Aët. 1. Sc. 2. v. 64. seq.*

[s] *Aët. 2. Sc. 3. v. 19.*

[t] *in Satyrico p. 45. Edition. Bourdelotianae.*

Caupona, [u] est taberna, in qua ad victum necessaria parantur, distrahunturque; [x] *Taberna* verò est, in qua cibaria, vel etiam merces venduntur, ut *Taberna cauponia*; *vinaria*, *argentaria*, *purpuraria*, & *similes*. Ita omnis *Caupona* est *Taberna*, sed non contrà.

Causa, & *Res* saepe junguntur, quae ità differunt, ut *Totum*, & *Pars*. Nam *RES totum Negotium* significat; *CAUSA v. Negotii Pars* est, quae praecipue agitur. [y] ut *Res* est: *Clodius occisus*, *Rex Alexandrinus restituentus*: *Causa Milo*, ejus necis auctor, *Lentulus restitutionem Regis ambiens*. Cicero pro *Caecinna*: *Multa*, quae sunt in *Re*, quia remota sunt à *Causà*, praetermittam. Idem ad *Lentul.* Quid *Res*, quid *Causà*, quid *Tempus* ferat; & ad *Curionem*: *Nunc tibi totam Rem atque Causam commendo*. Livius Lib. 1. *Quarum Rerum*, *Litium* *Causarum*, &c. Jurisconsulti haec *Vocabula* plerumque indifferenter usurpant, & ob *Causam*, ob *Rem* datam promiscue dicunt, ut ex ipsorum *Responsis* liquet in *Titulo de Conditione Causà datà*.

Causa docet factum, *Ratio* [z] solvit obscura. *Corn. Fronto*.

Cautio [aa] significat nudam promissionem, cum verbis tantum, aut *Chirographo*, securitas *Creditori* prestat. *Satisfactio* fidejussoris idonei dationem; licet aliquando *Cautio* accipiatur pro *Satisfactione*, quando nimirum *Lex* exigit *Cautionem idoneam*, vel *rectam*, tunc it. fidejussoribus, aut pignoribus cavendum est, & *Satisfactionis* nomine nuda *Cautio* intelligitur, si hoc contentus

[u] primò dicta *Cocona*, [vid. *Peretti Cornucop. Epigr. IV. col. 460. lin. 12.*

[x] Grammatici pro *Muliere* ipsa, quae *Tabernae* praest, etiam poni tradunt, sicut *Copo*, vel *Caupo*, ipse *Tabernarius* est.

[y] Nihil enim fit sine *Causa*. Sed *Causam*, cujus causa litigatur, defendit *Causidicus*, dum excusat, quem alter accusat.

[z] Quae h. l. idem est, ac vis cogitandi causis innexa.

[aa] quae aliàs activè, & passivè sumitur, *Ciceroni* est *Prudentia*, atque *Diligentia*. Inde *Cautionem* habet.

tentus fuerit is, cui *Satisfactio* debebatur, ut est in *Libris Jurisconsultorum* L. 59. §. ult. *D. Mand.* L. 61. *D. de Verb. Sign.*

Cedere actiones est easdem transferre; *L. f. in pr. C. de Jur. Dot. Mandare* v. absque translatione committere [bb] *L. 3. C. de Novat.*

Cedit dies debiti, quando pecunia debetur, licet nondum exigi possit. *Venit dies*, quando non tantum debetur, sed etiam peti, & exigi potest. *Goedd. ad L. 213. de V. S.*

[*] *Cedo tibi idem est, ac do locum tibi*, & habet in *Praeterito cessi*, & in *Supino cessum*, sed *Caedo te idem est ac flagello*, & *violenter vulnero*, vel *occido te*, & habet in *Praeterito cecidi*, in *Supino caesum*.

Celare est tegere, & abscondere, (cc) *Caelare* [dd] verbis insculpere.

Cellarium est paucorum dierum. Unde & in *cella* dicitur *importatum Frumentum*; *Penus* vero longi temporis. (ee) *Servius.* (*) *Cen-*

re ap. eundem *RES* dicitur, vel in qua cautioni relictus est locus, vel in qua multa cavenda sunt. Quae significatio, si quibusdam forte videatur passiva, equidem nihil repugnamus; activus tamen effectus est.

[bb] Sic *Actionem* eximere *JVDEX* dicitur ab *Ulpiano* cum per *dilationem* ejus effectum est, ut jam agi lege non possit. Id quod eodem modo dictum est, quo *Eximere Diem*, vel *Diem tollere*, *Dicimus*. Appellatur quoque *Actio* exempta, cum jam desit agi posse. Huc contrarium est *Actionem restituere*. *Actio a. iis* restituitur, qui *formulis* ceciderunt, aut *captiunculis forensibus* circumscripti, aut *inconsulta Simplicitate lapsi sunt*, aut *culpam Advocatorum*, aut *Cognitorum iniuriam*, aut *connivenriam gratiosam*, aut *sordidam*, aut alias *collusoria culpa in fraudem peremptae litis*, aut *desertae*, inciderunt.

[cc] seu, ne quid resciat, curare, *Celamus enim*, quod volumus occultum habere.

[dd] *Caelat* *Caelator coelo* b. e. caelandi instrumento, quod alias *caestrum* dicitur, varias caelaturas, etiam caelata pocula.

(ee) Quicquid enim longae usionis gratia reconditur,

[*] *Censor* est, qui *Censuram*, h. e. qui *Magistratum* *talem* gerit. *Censet* enim facultates Civium iusta *censione* pro colligendo publico *censu*. Vid. sup. p. 56. *Censorius* verò, qui *Censor* fuit. Hic *tempus praeteritum* respicit., *ILLE praesenti* inservit.

Cernere plùs est, quàm *Videre*. Nam *Cernere* est formas, atque imagines rerum visu internoscere; [ff] *Videre* est radios oculorum in res ipsas emittere, vel aciem oculorum aliquò intendere. Plin. Lib. 11. *Animo autem* videmus, *animo* cernimus: oculi, ceu vasa quaedam, visibilem ejus partem accipiunt, atque transmittunt. Gellius Lib. 5. (*) c. 16. De videndi ratione deque cernendi naturâ diversas esse opiniones Philosophorum animadvertimus. Cicero ad Plancium. Sic enim vidi quædam, quae oculis cernuntur. Usus tamen haec confundit, & promiscuè usurpantur.

Certatio est velitatio, atque congressio levis, & plerumque ex provocatione, ut *Certationes Xysticorum* apud Svetonium; [gg] *Certamen* verò est confictus inter duos plureisve, vel contentio gravis, & seria. Terent. in *Adelphis*: [bb]

- - - Nunquam vidi iniquiùs

Certationem comparatam, quàm haec hodiè inter nos fuit.

Ubi Donatus haec ita distinguit: *Certamen* [inquit] est res ipsa, de qua certatur, veluti uter *Columbam feriat sagittâ*, uter prior decurrat ad metas. *Certatio* est ipse actus contentioque certantium. *Certatio* secundùm Cornel. Frontonem est administrantium, *Certamen* operis.

Cer-

---

ex eo, quod non in promptu est, sed intùs, & penitùs habetur, & locus ipse dicitur *Penus*. Conf. Perotti *Cornucop.* Epigr. 1. col. 72. lin. 43. seqq.

[ff] s. *discriminare*, Propriè v. est evidenter separare, & in specie inutilia à frumentis separare. Sed si ad animum convertitur animadvertere, atque attendere de notat.

[gg] in Augusto c. 45.

[bb] *Aët.* 2. Sc. 2. v. 13. seqq.

Certum recipit praepositionem, & fit incertum, certumque vel pondus, vel rei pretium. [ii] *Verum* opponitur falso. [kk] *Corn. Fronto.*

Cervix, cum Numero *singulari* dicitur, Collum, [ii] significamus; [mm] si *plurali* Superbiam ostendimus, ut Cicero in *Verr. Frangè Cervices.*

Cessat [nn] desidiosus, *Requiescit* [oo] fessus [pp] *Donatus.*

[*] *Cestus* sine *Diphthongo* est balteus Veneris; in *specie* v. notat acupictum Cingulum, qualia olim *Virgines* gestabant. *Caestus*, cum *Diphthongo*, est genus clavae, pilas plumbeas loris bubulis appensas habens. Et hoc digladiabantur Veteres quondam. Ita enim *Virgilius* Lib. 3. *Georg.* v. 19. seq.

Cuncta mihi *Alpodum* linquens, *lucesque Molorchè*
Curfibus, & duro decertet *Graecia* caestu.

Servius dicit, *posteriolem* *banc* *vocem* esse *singularis* *Numeri*

(ii) Sed certus homo ut plurimum passivè nuncupatur estque ille, quem Barbari vocant Expressum Hominem. Eum autem sic interpretantur, ut Certus Homo sit consultò, & necessario missus, vel cui rectè tutòque aliquid committere, tradereque possumus, ut in literis dandis, negotioque imponendo. Et hoc in sensu utitur *Virgilius* Lib. 1. *Aeneid.* v. 576. seq.

- - - Equidem per littora Certos

Dimittam, & *Libyae* lustrare extrema jubebo.
Vel certus Homo est homo ita notus, ut nominatim possit designari.

[KK] Sic verus Amicus demonstrat veritatem Amicitiae verò amore, estque verax, cogitat, & loquitur de Amico veraciter. NB.

[ii] in *specie* a. *posteriolem* *ejus* *partem*, in *qua* *nervi*.

[mm] Sed *Jugulus* [non *Jugulum*] anterior pars colli est, undè halitus exit.

[nn] h. e. nihil agit, s. vacat.

[oo] h. e. quietem capit.

[pp] Hoc in bonam; illud v. in malam partem accipitur.

93 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
meti tantum; priorem a. etiam pluralem habere.

Charta est materia lineae expolita ad usum scribendi, [qq] *Papyrus*, unde *Charta* olim praeparabatur, ut hodie ex panniculis lineis, cannubinisque confectis, & maceratis. *Membrana* vero est tenuior animalium pellis, quae derasis pilis *Chartae* usum praestat. *Lucanus Lib. 4. (*) v. 136.*

Conferitur bibula Memphitis cymba (rr] *papyro* (ff] *Ulp. ad Sabin. 24. Librorum appellatione continentur omnia volumina, sive in Charta, sive in Membrana sint, sive in quavis alia materia* Et paulò post: *Chartis legatis neque Papyrus ad Chartas paratam, neque Chartae nondum perfectae continebuntur. Hodie tamen Chartam vulgò vocamus Papyrus.*

Cilones dicuntur homines labiis crassioribus, [tt] à Graeco Χάλη, *Cilones* autem, quorum capita oblonga, & angusta sunt, [uu] quo Graeci interpretantur

Προ-

(qq] s. membrana scriptoria ex quacumque materia.
[rr] *Cymba* b. l. pro *CHARTA*, quod in omnibus, quas perlustravimus, *Popmae Editionibus*, ubi, & in hoc Versu pro *Conferitur*, *CONFICITUR* non ad eò commodè extat, est reperire, convenientius legitur in utraque Editione *Gryphiano-Lugdunensi* non solum, sed & in iis, quas *Georg. Albinus Cosminensis*, cum *Scholitis Nicolai Chappuloti*, & *Ludovici Tiboust Cracoviae Anno CHR. M. D. XXXIII. literis Scharffembergianis in 85. it. Simon Colinaeus Parisiis M. D. XLIII. in 12. m. Gualt. Fabricius Colon. Agrippinae M. D. LX in 85. Jacob. Stoer. cum Notis, & Argumentis Io. Sulpicii Verriani, M. DC. V. in 12. m. atque Thom. Farnabius, adjectis Hugonis Grotii Notis, Amstelod. M. DC. LXV. in 12. mai. satis diligenter imprimi iusserunt.*

[ff] *Papyrus* b. l. (& quidem secundum *Farnab. in Notis marginalib. ad hunc loc.*) est frutex palustris, unde *Aegyptii* Navigia contextunt, sicuti ex libro eius *Vela, Tegetes, Funeis, Vesteis, & similia.*

[tt] s. qui labra prominosa, sive prominentia habent, & ob id *Labeones*, aut *Labièni* à nostris dici possunt.

[uu] vel quibus frons in medio eminet.

Προεφάλως. Unde JUNIUS Cilo nominatur à Tacito Lib. 12. Annal., & Fabius Cilo ab Ulpiano in Libro de Officio Praefecti Urbis. Declamator in Sallustium, [*] [qui est ipse Cic.] pro hominibus nequam, improbisque accepit. Quicquid [inquiens] Impudicorum, Cilonum, [xx] Parricidarum, Sacrilegorum, Debitorum in tota Urbe fuit.

Chyrographum est privata Scriptura manu cujusque subscripta; [yy] Syngraphum, quod simul plures subscripserunt. [zz] In illo tantum, quae gesta sunt, continentur; In Hoc etiam Passiones veniunt, ut in elegantissimo illo Singrapho ap. Plautum in Afnaria (a) inter Adolescentem, Amicam, & Lenam plurimae Leges dictae in viginti minarum donatione referuntur. Svetonius in Augusto: Cujus Pacti non dubitavit à quibusdam Jusjurandum, à quibusdam Syngraphum petere. Ibidem: Nihil aequè elaboravit, quàm ut imitarentur Chirographum suum.

Cibus (b) dicitur de quocumque alimonio delicato, aut

[xx] Hanc Vocem duplici LL. b. l. rectius scribendam esse Petr. Crinitus Lib. 7. de Hou. Discipl. c. 8. diligenter observavit, quando scribit: Quòd cum Cicero Crispum Sallustium in gregem CILLONUM, Sacrilegorum, atque impudicorum connumerasset, nihil aliud intellexisset, quàm Cinaedum hominem, ac turpiter ceventem h. e. posteriora moventem, Canum Marium prurientium instar. Cillere enim apud Veteres motitare, atque agitare erat. Unde Cillones dicti, qui pudore vendito ceventes se effaeminant. Ex quo apparet, quòd Locus hicce nequaquam huc commodè trahendus sit.

[yy] s. scripta manu propria.

[zz] Haec duo Vocabula parum inter se differre, Marius Nizolius, Brixellensis, adductis quibusdam ex Operib. Ciceronianis exemplis col. 1982. Edition. Hervagiano-Basileensis Ann. CHR. M. D. LXVIII. impr. omninò prudens comprobavit.

[a] Act. 1. Sc. 3. v. 77. seq.

[b] est esca qualiscumque, s.

94 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
aut vili. [c] *Victus*, de tenui, & arido. Et *Cibus* est
Esca, quae ore manducatur; sed *Victus* nomine etiam
Potus continetur. Liv, L. 2. *Fams jam se, sicut hostes,*
peti, Cibo, *Victuque fraudari*. Gellius Lib. 5. (*)
cap. 6. *Quoniam Cibus, Victusque antiquissimus Quercus*
[d] *capit solitus sit*. Jurisconsulti, hoc amplius [*]
sumentes Victus appellatione intelligunt omnia, quae
esui, potui, cultuique corporis, quaeque ad vivendum
homini necessaria sunt, ut *Vestimenta, stramenta*, &
caetera, quibus tegendi, curandive corporis nostri
causâ utimur, ut auctor est Ulpianus. Sed alii Aucto-
res *Victum*, & *Vestitum* separant. Cicero pro Sestio;
Vivus, ut ajunt, & videns cum Victu suo, ac Vestitu pu-
blicatus est. Idem pro Quintio: *Victus, Vestitusque*
necessarius est, sub Praeco: ne cum dedecore subiectus est.

Circiter [e] ad Numerum refertur, *Circum* ad Lo-
cum, [f] *Circa* ad Tempus, quod est. Ergo dicemus
circumisse Muros, non *circuisse Fl. Clarus*.

Circumpedes sunt [g] obsequia *Servorum, Antipe-*
des Amicorum. Agraetius.

Circumspicimus praesentia, *Prospicimus* [h] futura
Donatus.

[*] *Circumstare* est circumdare; *Circumsistere* verò
est undique aggredi terrendi nonnunquam alia causâ.

Cir-

[c] *Sic delicati cibi, variaque Cibaria servunt ciba-*
tui Divitum; Pauperes cibantur cibario pane, dummo-
dò suppetat.

[d] *Editio Tornaesiano Parisiensis legit: Quernus!*
vetustiores autem, ut & nonnullae recentiores non inep-
tè Querceus.

[e] *Circiter non solum ad Numerum, sed etiam ad*
Locum, atque Tempus commodè referri posse, Gram-
matici nonnulli exemplis demonstrarunt.

[f] *Idèoque describitur, quòd sit Nota Situs rei,*
rem aliam undique ambientis.

[g] *Servi à pedibus, s. ipsi*.

[h] *Est enim Prospicere PROPR IE aliquid eminens*
aspicere; in specie v. futurum aliquid praevidere.

Circus est planities rotunda, ut *Circuitus* [1] *Globus* soliditas undique versum rotunda, ut est *Sphaera*, & flaminum *Glomer.* Cic. Lib. 2. de Nat. Deor. Cumque duae formae praestantissimae sint, ex Solidis *Globus*; [sic enim *Sphaeram* appellare placet] ex Planis, aut *Circus*, aut *Orbis*.

Civitas, est *Populi* [*] s. [*Civium*] multitudo jure, & Legibus sociata; [k] *Urbs* sunt ipsa Moenia, & Aedificia, Cicero Lib. 2. de Offic. Id enim est proprium, ut supra dixi, Civitatis, atque Urbis, ut sit libera, & non sollicita sua rei cujusque custodia Idem Lib. 1. de Legib. Quam cum locis, manuque sepossent, ejusmodi conjunctionem tectorum *Oppidum*, vel *Urbem* [l] appellarunt, delubris distinctam, spatiiisque communibus. Omnis ergo *Populus*, qui est talis coetus multitudinis, qualem exposui, *Civitas* est, omnisque *Civitas* est constitutio *Populi*. Idem ad Dolabellam: *Liberasti igitur, & Urbem periculo, & Civitatem metu.* Porro pro Sulla: *In qua Civitate res tantas gesserim, memini, & in qua Urbe, intelligo.* Et in Philippicis: *Cum ne vestigium quidem Asiae, Civitatum, atque Urbium relinquantur.*

Sed

---

[i] In specie notat Arcam illam rotundam, quae Romae quondam exhibendis Ludis Curulibus erat parata.

[k] & unum in locum congregata.

[l] Accuratori enim Criticorum censura inter Urbem, & Oppidum, quod in Auctorum Classicorum Scriptis pro aequipollentibus ea usurpantur, nil penè esse discriminis, praeceptor noster δ τῶν, M. Jacob. Thomaeus, Philosophus celeberrimus, § 17. Disput. Politicae, de CIVITATE An. CHR. M. DC. LXI. d. XIX. Jan. Lips. publ. habitae, optime eos docet, appositè addendo, Urbem, & Oppidum vulgè differre, ut majus, & minus, ita ut Urbium nomine ea saltem veniant, quae sunt majores, & ampliores; Oppidorum verò minora, atque obscuriora illa. Sic multi quoque Urbis nomen uni ROMAE, sicuti Ἀθῶν ATHENIS, & Πάρις ALEXANDRIAE, olim tribuebant, caetera Oppidorum nomine appellantes. Conf. Joan. Limnaei Lib. 7. de J. P. Imp. Rom. c. 1. n. 1. seqq.

Sed haec frequentissime confundunt optimi Auctores , quorum testimonia nihil attinet hinc adscribere .

Claritas tam luminis , quàm perspicuitatis ; *Claritudo* verò generis . *Prius* Splendoris , [*m*] *Posterior* Nobilitatis est . *Corn. Fronto* .

Clemens est circa rectè agentes , *Placidus* etiam circa delinquentes . *Clemens* animo , *Placidus* vultu . *Clemens* [*n*] nullum laedit , *Placidus* aridet omnibus , [*o*] *Donatus* .

Clibanus est [*p*] parvus furnus , & mobilis , ferreus , vel testaceus , in quo *Panis* olim , nunc *Placentae* , *Farcimina* , & *alia Dulciaria* decoquuntur . *Furnus* est magnus , & immobilis , constatque ex lapide , & calce . [*q*] Undè *Clibanites* , *Panis* alius à *Furnaceo* Apud *Atheneum* Lib. 3. Sic *Plinius* : *Cortices* quòque decussi lini *Clibanis* , & *Furnis* praebent usum .

Clypeus significat militare Scutum . *Clypeum* est expressa corporis effigies humerorum tenus ex *Auro* , *Argento* , *Lapide* , &c. sicut *Imago* è cera , ita dictum , quòd sit rotundum [*r*] insar militaris *Clypei* . *Trebellius Pollio* in *Claudio* : *Illi Clypeus aureus* , velut *Grammatici loquuntur* , *Clypeum aureum Senatùs totius iudicio in Romana Curia collocatum est* . Sed *Poëta* , & *Historici* indi-

[*m*] Ideòque pro *Splendore* *Amplitudine* , *Nominisque* *Celebritatè* , ut & *Altitudine* *Fortunae* , atque *Gloriae* ap. *Ciceronem* passim usurpatur .

[*n*] [quod parcere pronus]

[*o*] Agit enim placidè , suaeque *Placiditate* alios , etiam irritatos , facildè placat , si sunt placabiles . Sed implacidus , qui nullo placamine ad *Placabilitatem* permovetur , ut se placatum ostendat , videat , annon implacabilem DEUM quoque sit experturus .

[*p*] *Furnus aeneus portatilis* , seu

[*q*] Aliàs describitur , quòd sit *Pistoris Fornax* , in qua *Paneis* *furnaria arte* bodiè coquuntur .

[*r*] Sic ob rotunditatem quoque *Antiqui CLYPEUM* *Corium Bovis* appellarunt , in quo *Foedus Gabiorum* , cum *Romanis* fuerat descriptum . Vid. *Sext. Pompej. Celsi* Lib. 3. de *Verbor. vet. signif.*

indistincto genere utuntur in utraque significatione, ut de *Effigie* dixit Suetonius in Caligula: *inter reliquos honores decretus est ei Clypeus aureus, quem quotannis certo die Collegia Sacerdotum in Capitolium ferrent.* Idem in Domitiano; *Scalas etiam inferri, Clypeosque, & Imagines ejus coram detrabi, & ibidem solo adfligi juberet.* Livius Lib. 38. *Duodecim Clypea aerata ab Aedibus Curulibus, P. Claudio, & S. Sulpitio, Galbae sunt posita.* Idem Livius *Clypeaque de columnis, & signa militaria affixa demsi.* De Scuto Virgilius: (s) *Ardentis Clypeos, atque aera micantia cerno.*

Idem: [t]

Dat Tellus gemitum, & Clypeum [u] super intonat ingens.

Quare Plinius in secundo Librorum, quos dubii Sermone inscripsit, haec non tam *Genere*, quam *Scripturâ*, & *Etyologiâ* differre censuit, esseque *Clypeum* [x] à *Clepere*, quia corpus celet; *Clupeum* verè IMAGINEM à *cluendo* quod posterius Erymon rursus valdè improbavit] studio *Veritatis*, aut *Memoriae lapsu*, à se ipso dissentiens [Lib. 35. Natural. Historiae: *Scutis enim, inquit, qualibus apud Trojam pugnatum est, continebantur Imagines. Undè & nomen habuere Clupeorum, non ut perversa Gammaticorum Subtilitas voluit, à cluendo.*

Clypeus est rotundus, cavus, & totum protegit *Pectus*. *Scutum* [y] est oblongum, quadratum, & totum

G

mu-

[s] Lib. 2. *Aeneld.* v. 734.

[t] Lib. 9. v. 709.

[u] *Vocabulum hocce in genere Neutro b. l. esse possum, testatur Erythreus in Ind. Virgil. fol. 41. fac. a. col. b.*

[x] *Clypeus non dicitur παρά τῷ Κλέπτειν, [quod raro in bonam partem accipitur b. e. à celando, vel abscondendo, sed potius παρά τῷ γλύφειν, b. est, à sculpendo, quòd in eo imago, & facies cujusque redderetur. Conf. Perotti Cornucop. Epigr. XXIII. col. 763. lin. 15. seqq.]*

[y] *Proprie Clypeum coriaceum notans.*

98 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
munit Corpus . *Illum Graeci vocant Α'σπίδα , Hoc*
Θυσίον [z] Virg. Lib. 3. Aeneid. [*] v. 637.

Argolici Clypei, aut Phoebeae lampadis instar.
Idem Lib. 8. v. 662.

- - - *Scutis protecti [a] corpora longis .*

Liv. Lib. 8. Clypeis antea Romani usi sunt , deinde ,
postquam facti sunt stipendiarii , Scuta pro Clypeis facere .
Servius in Lib. IX. Aeneid. ait , Clypeos esse PEDI-
TUM , Scuta EQUITUM , cum tamen Liv. Lib. 1.
scribat , Militibus primae Classis , idest , praestantiori-
bus , Arma imperata , Galea , Clypeus , Ocras , Lorica ,
omnia ex aere ; secundae verò Classis Arma imperata , Scu-
tum pro Clypeo , & praeter Lorica omnia eadem . Et
Cicero in Philippica 2. Cum gladiis agmine quadrato se-
quantur scutati Milites . Unde intelligitur , Scuta tam
Peditum , quàm Equitum fuisse , sed illorum longiora ;
Horum verò breviora .

[*] *Coena est vespertinum Epulum à Κοινή , quod*
idem , ac Commune dictum , quia post diurnas operas
tota Familia congregata simul pascitur . Prandium est
Cibus meridianus , quem omnes Milites mox pugnaturi
apud Veteres prae caeteris sumere solebant . Inde est il-
lud Ducum Alloquium : Prandeamus tanquam ad Infe-
ros coenaturi . Leg. Stukii Lib. 1. Antiqu. Convival. c.
8. fol. 20. fac. a. Et hanc ob causam Prandium nonnul-
li dictum esse volunt , quod iterum ad opus essent illicò
parati , sicuti docet Jul. Caes. Scaliger. Lib. 1. Poët. c.
5. p. 22. Edition. Commelin. Utas . Prandium erat Ci-
bus levis , & simplex ; Coena verò largior , atque copio-
sior . Vid. Fulv. Ursini Appendix ad Ciacconii Libr. de
Triclino p. 76. Athenaeus Lib. 1. Deipnos. refert ex au-
ctori-

---

[z] *Et quidem hanc ob causam , quòd Forium simili-*
tudinem reseat , quae longiores , quàm latiores esse
solent .

[aa] *Protecti , & non porrecti , [quod Editores Au-*
ctoris nostri nequaquam observarunt] rectissime legitur in
emendatissimis huj. Poëtae Editionibus , Frelloniano-
Lugdunensi imprimis , & in illa Erythraei , quas su-
prà (p. 71. meritò est laudata .

Astrotate Philemonis, quod *Veteres* non solum usi sine *Coena*, atque *Prandio*, sed etiam *Merenda*, ac *Jentaculo*, ita, ut *Jentaculum*, quod *Festus* idem cum *Prandio* fuisse, & aliter *Silatium* nuncupatum esse, asseverat, fuerit *Cibi degustatio matutina*. Deinde sequutum sit *Prandium*, quod tempore *Februarii* sumebatur *hora* ferè *septima*, uti patet ex *Svetonii Caligul. c. 48.*, & erat semper brevissimum. Post *Prandium* ponebatur *Merenda*, quam *Isidorus* Cibum fuisse dicit, qui *declinante die*, sumeretur, quasi esset *post meridiem edenda*, & *proxima Coene*. Undè & *Antecoenium* quibusdam vocabatur. Hanc consequebatur *Coena*, cui *hora* attributa erat *Aestate nona*, *Hieme* verò *decima* uti ex *Ciceronis Epistola* illa ult. *L. 9. ad Famil. in specie ad Papyr.* Paetum facile inteliigitur, in qua ita scriptum est: *Accubueram horà nona, cum ad te harum exemplum in Codicillis exaravi.* Conf. *Martialis Epigr. VIII.* [*Raderus* facit *VII.*] *L. 4. Distich. 3.*

Coenaculum est locus in superiore parte *Aedium*, in quo *Romani* olim cibum sumebant, & homines pauperiores, atque inquilini etiam habitabant. [*bb*] *Coenatio* [*cc*] est locus ad coenandum in imo *Domus* [*dd*] laute, & magnifice instructus. [*ee*]

G 2

[*bb*] *Antiquè enim publicè, & in commune vescabantur, nec ulli Convivium singulare erat, ne in occulto Deliciae Luxuriam gignerent.* *Leg. Sivekli Lib. 2. A. C. c. 14. fol. 197. fac. b.* Idèdque *Isidorus* *Coenaculum* sentit *diffiniri à Communione*. Undè & *Coenobium*, s. *Congregatio*, aliis est.

[*cc*] s. *Coenatiuncula*, b. d. locus coenaticius, s. ad coenandum aptus.

(*dd*) *Addamus & in Hortis Potentiorum, Quo respexisse videtur Juvenalis Satyr. 7. v. 182. seq.*

Parte alia longis Numidarum fulta columnis
Surgat, & argentem rapiat COENATIO Solem)

[*ee*] *Demum vocabulo à Graecis mutuato appellabatur Triclinium quoque. Ità enim Cicero Lib. 13. ad Attic. Ep. 50. Cum secundis Saturnalibus ad Philippum vespere venisset, Villa ita completa militibus, ut vix Tri-*

100 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
Plautus in Amphitr. [ff)

In superiore qui habito Coenaculo.

Seneca ad Lucilium : *Qui versatilia Coenationum laquearia ita coagmentat, ut subinde alia facies, atque alia succedat, & toties testa, quoties fercula mutantur. Suetonius in Nerone: Coenationes laqueatae tabulis eburneis versatilibus, ut flores, fistulatis, & unguenta desuper spargerentur.*

Cogitare ex mente Nonii Marcelli est dubitare; Deliberare verò est confirmare. Unde Turpilius: Quaesio cogita, ac delibera. [gg)

Cognitor est, qui [bh] praesentis causam novit, & ejus defensionem ultro suscipit. Procurator, qui absentis nomine [ii] agit. [kk] Cicero de Divinat. Me Defensorem calamitatum suarum, me Ultorem injuriarum,

---

clinium, ubi coenaturus ipse Caesar esset, vacaret. Quomagis est mirandum, Servium. eruditum quippe Grammaticum, in Commentar., ad Vers. DCLXXXVIII. Lib. 1. Aeneid. Virgil. temere negare, Triclinium ipsam COENATIONEM significare. Ita enim scribit: Antiqui Stibadia (à similitudine Sigmae litterae Graecae, quae hac forma scribebatur C. SIGMAE appellata] non habebant. Sed stratis tribus lectis epulabantur. Unde Triclinium sterni dicitur. Sic & CICERO Sterni Triclinia, & in foro sterni jubebat. Unde apparet, errare eos, qui Triclinium dicunt ipsam Basilicam, vel Coenationem. Haec ille.

[ff) Aët. 3. Sc. 1. v. 3.

[gg) Sed Cogitare scelus minus est, quam suscipere scelus, Hoc est facti, atque operis, illud v. animi.

[bh) Item alterius suscipit coram ab eo, cui datus est, s. qui.

[ii) auctor est, vel.

[kk] Deinde Cognitor, & quidem ex Asconii mente, est, qui causam alicujus novit familiariter, & praesentem defendit; Procurator autem, qui absentem. Advocatus praesentiam suam commodat in Judicio, & Jus suggerit. Patronus verba facit Vid. quae sup. p. 18. seq. Auctor annotavit.

rum, me Cognitorem juris sui, me Actorem causae suae esse voluerunt. Horat. L. 2. Serm. [11]

- - - Sis Cognitor ipse.

Licet aliquando Cognitor est, qui aliquem cognoscit, & ut se nosse dicat, pro testimonio producitur. Cicer. Orat. 7. in Verrem; Ubi neque noti esse iis, quò venerunt, neque semper cum Cognitoribus esse possunt. Interdum etiam, qui quaestiones publicas exercet, id est, Quaestor. Unde Cognitura pro Cognitoris quaestu. Svetonius in Vitellio: Sectionibus, & Cognituris uberius compendium nactus.

Colaphus digitis compressis, & in pugnum contractis capiti, corporive reliquo infertur. [mm] Alapa est percussio in faciem manu [nn] explicata. [oo]

Collactaneus [pp] est iisdem mammis educatus; Col-lacteus verò, qui uno, eodemque lacte est educatus. [qq] [Corn. Fronto.]

Collegia, & Sodalitia, sive Sodalitates, diversa esse

G 3

ostendi-

[11] Satyr. V. v. 38.

[mm] Dicitur a. Colaphus à Graeco verbo Κολάπτειν quod idem est, ac tundere, quia plerumque simul fit tundendo. Unde Plautus in Persa Act. 2. Sc. 4. v. 22. Colaphis in terram aliquem defigere, nequaquam ineptè dicit. Apud Terent. in Adalph. Act. 2. Sc. 1. v. 46 legitur quingentos Colaphos alicui infringere, & quidem (quod placet nobis addere) cum sonitu, & fragore quasi. Sic. Sc. sequ. ejusd. Act. v. 37. dicitur quod Colaphistuber sit totum caput. Quid a. Plauto loc. cit. Act. V. Sc. 2 v. 65. fit Colapho aliquè icere, leg. Taubm. Commentar. in praed. loc., & Schoppi Lib. 3. Suspectar. Lektion. Epist. 1. p. 163. seq.

[nn] deducta, &

[oo] Ideòque hoc Vocabulum videtur prorsus à sono factum.

[pp] Graecis διελος συγτάλακτος, sive έμογάλακτος

[qq] Critici accuratioris iudicii duo haec vocabula, quorum PRIUS Ulpianum; POSTERUS v. Juvenalem γυνίσκου Parentem agnoscit, promiscuè usurpanda esse etiamnum clamitant.

ostendit Marcianus Institut. 3. L. 1. D. de Colleg. Mandatis principalibus praecipitur, Praefidibus Provincia- rum, ne patiantur esse COLLEGIA Sodalitia, neve milites Collegia in castris babeant. Hoc autem differunt, quod illa erant maiora, & Artificum, Opificum- que omnium genera distincta habebant, ut Collegia Fa- brorum, Figulorum, Pistorum, Aurificum, Cordonum, Coriariorum, Lictorum, Viatorum, & similium; [rr] Haec a. erant minora, sed magis honesta, (ss) in quae etiam clari, & honorati Viri adscribebantur, ut testatur Cato apud Ciceronem de Senectute: Sodalitates autem inquit, me Quae flore, constitutae sunt sacris Idelis, Magnae Matris acceptis. Epulabar igitur cum Sodalibus omninò modicè. Et Q. Cicero in Libello de Petitione Consula- tûs numerat Sodalitates in parte Amicitiae: Qui sunt amici (inquiens) ex causâ honestiore Cognationis, aut Affinitatis, aut Sodalitatis, aut alicujus Necessitudinis.

[*] Collis est Monticulus, sive sit per se, sive pars Montis. Clivus est proclivitas illa, & pronitas à verti- ce Collis.

[*] Colonia, & Municipium ita differunt, ut Illa ex Civitate aliò traducatur; Municipis verò aliundè in Ci- vitatem veniunt, suumque jus proprium habent.

Colonus [tt] est, qui Praedium rusticum colit, sive in

[rr] Ex quo apparet, Collegium nihil aliud fuisse quàm certorum hominum, in specie Sacerdotum, Prae- torum, & studiosorum Conventus.

(ss) Etiam si Sodalitia aliàs in re leviores sunt, non aliter, ac Sodales, qui ejusmodi Familiareis propriissi- mè denotant, quibus cum saepissimè versamur, ludimus edimus, ac bibimus. Talis a. Fratres serivandos esse praecipit Martialis Lib. 12. Epigr. 34. (Raderus facit 29.) v. 8 sequ.

Si vitare velis acerba quaedam,
Et tristeis animi cavere morsus,
Nulli te facias nimis Sodalem.
Gaudebis minùs, & minùs dolebis.

[tt] Colonus novae Coloniae, h. e. Urbis ab illo coli coeptae, accollit Fluvium, aut circumcollit Montem, aut

in *Civitate*, sive in *Villa*. *Inquilinus* verò, qui conductis aedibus habitat in *Villa*, vel *Civitate*. Non n. *Locus* facit aliquem *Colonom*, aut *Inquilinum*, sed *Materia*, quae conducitur. Marcianus ad Formulam Hypothecariam: *Convenit, ut is, qui formulam hypothecariam dedisset, pro Colono in Agro; in Aedibus autem pro Inquilino sit* L. 27. D. acq. Poss.

Columbae, quae mansuetae fieri possunt, & domibus assuescere: [uu] *Palumbes* ferae, arboribusque, & sylvis, saxisque inhabitantes. *Agraeus*.

Comes est, quicumque aliquem sequitur studiis, aut officii gratia, ut, qui *Magistratus* in Provincias euntes comitabantur, ipsorum *Comites* erant [xx] *Socius* est, qui cum altero societatem coivit, & generaliter, qui aliquid cum alio communiter possidet, aut pari opera, & consilio curat. [yy] Nam SOCIUS agentem adjuvat; COMES v. sequitur euntem. Caesar Lib. 1. de Bello Civ. Cum se victoriae Pompeii Comitem esse mallet, quam Socium Caesaris in rebus adversis. Cicero Servilio: Et Comes mens fuit illo miserrimo tempore, & omnium itinerum, Navigationum Laborum, Periculorum meorum Socius. Idem pro Flacco: Socii Consiliorum, ministri, comitesque vocantur. Et pro Fontejo: Tum enim vitae

G 4

fo-

---

incolit Urbem, cujus sit Incola, vel Accola, recipitque Inquilinos, quos vult. Conf. quae sup. p. 6. breviter annotata sunt.

[uu] Ideoque dicuntur Aves domesticae, culmina rectorum incolentes.

[xx] Comes viae in Comitatu est; Comes autem comitaturus Regem, ne in comitatu sit, venit à suo comitatu, comitatus quoque à suo famulatio. De cujus Dignitate vid. Paschal. Lib. 9. Coron. c. 22 p. 643.

[yy] Itaque cum Socium quaeris, vide, ut Tibi sociabilem associes, qui Societatem sincere colat, & sua bona, & mala tecum habeat socia, nempe in socialibus illis rebus, in quibus sociati estis. Requiritur autem ad socialitatem singularis paritas. Nam insociabiles, si sociantur, vel consociantur, necessario iterum dissociantur. NB.

104 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
socia, Virtus, inertis comes fuisset. Fronto dicit, quod
Comes sit, qui iter facit; Sodalis verò nomen Adoleſcen-
tiae. Affecla sequatur potentioſiorem. Cliens implorer
opem, ac fidem. Ita Comes tutus, Affecla officioſus,
Sodalis amicus, Cliens ſubmiſſus.

[*] *Comicus est, qui condit Comedias, uti Terentius,*
Plautus, & alii. Sed Comoedus est Hiſtrio, qui agit geſtu,
& voce Comoediam conditam. Ita Tragicus auctor est
Tragoediae, ut Seneca; Tragœdus v. actor.

Cominûs, & Eminûs Frontoni de Jaculis ita dicitur,
ut Illud à manibus non recedat; Hoc verò è manibus
emittatur. [zz]

Comitia erant Coetus uniſerſi Populi, à Magiſtratu le-
gitimè convocati, ut aliquid ſuffragio ſuo, vel juberet,
vel vetaret. [a] Conventus erat, cum in Urbe à
Magiſtratibus Iudicii cauſa per Praeconem Populus con-
vocabatur, vel in Provinciis à Praefide in alicuiam
Civitatem ediſto homines Provinciales evocabantur, cër-
ta ejus rei die ante praediſta. Concilium verò erat, cum
Populi [b] pars in certum aliquem locum contraheba-
tur, atque ex ea ſorte eligebantur Viri ad judicandum,
Ro-

[zz] *Quam Differentiam omninò vanam atque rici-*
lariam eſſe, inde probamus, quoniam Cominus non idem
eſt, ac coram Manibus, ſed potius coram minis, quan-
do Minae videlicet Cuniculos, vel Foſſas ſubterraneas
circa Urbem denotant. Sic Eminus q̄s è Minis dicitur.
Hoc notat Locum è longinquo; Illud v. è propinquo,
ſive proximo. Eminûs utimur armis quibuſdam, ut Bom-
bardis; Cominûs quibuſdam, ut Gladiis.

[a] *Aliàs ita deſcribuntur. quòd nimirum fuerint ip-*
ſa congregatio, in qua Populus de Regni negotiis praecla-
rè conſultabat. De iis elegans extat Pauli [G. F. P. N.]
Merulae Opusculum poſthumum; cum ejusd. Merulae
illo, quod de Praemiis, quae Militiam ſequebantur, eſt
inſcriptum, An. ſeculi ſup. LXXV., & quidem Job. Poſ-
chii cura, in Batavia Gaefequianiſ literis in 12. exc.

[b] *Ad Concilium enim conciliantur Populi, ut fa-*
ctioſis conciliabulis excitatae lites concilientur, animi-
que reconcilientur.

Romae quinque Senatores, & totidem Equites Romani; in Provincia viginti Recuperatores, qui Cives quoque Romani erant, cum quibus Praetor, vel Consul dicebatur Concilium exercere, praebereque. Et Comitia, quidem celabantur, Conventus, & Concilium [c] edicebantur, aut indicebantur. Livius Lib. 44 Nec Comitia, nec Conventum, nec Concilium ullum. Idem L. 49. Siculorum civitatibus Syracusas, aut Messanam, aut Lilybæum indicitur Concilium. Praetor Romanus Conventus agit, eo imperio evocati conveniunt.

Commendare est [d] diligenter, & honorifice [*] aliquid mandare. [e] committere [f] est alteri tradere, ut agat in re tradita, quicquid ipsi videatur. Cicero pro Domo: Vobis erga meam Dignitatem, Studium, & Judicium non modò commissum, verum etiam commendatum esse arbitrantur. Idem pro Quinto: Tibi, se tibi suas omnes Opes, Fortunasque commendat, tibi committit Existimationem, ac Spem reliquae vitae. Terent. in Eunucho? [g]

Ego me tuae commendo, & committo fidei.

Ubi Donatus: Commendamus nos cognitis, Committimus ignotis. Quae Differentia nihil est. [h] Sic ex Frontonis sententia Committimus Consilia, Pecuniam v. Credimus. Com-

[c] Horum Synonima sunt Synodus, Consistorium, ac Primorum Sessio, vel Senatus.

[d] alicujus fidei, b. e.

[e] Sic, qui aliquem ante se praemandat, aut illi quid commendat, solet eum commendare literis commendatiis, si commendabilis, b. e. commendatione dignus est.

[f] cum Particula UT etiam ponitur in hunc modum: Non committam, ut me negligentiae nomine jure postea accusare possit. Aliquando quoque in malam partem capitur, & idem est, quod delinquere, vel scelus admittere. Re ita comparata diligenter videamus, ne quid committamus, ob quod oculos demittere, vultuque demisso incedere necesse habeamus. NB.

[g] Aët. V. Sc. 2. v. 46.

[h] Itaque Hayneccius praedicto Terentiano loco singularis explicationis instar indocte illam annexit.

Comisceri propriè dicitur, quod non mutatur in aliam speciem, sed priorem retinet, ut si fuerint commistae *Massae Argenti*; aut *Vina, Frumenta, &c.* [1] *Confundi*, (k) quod alij junctum, sive adiectum, novam generat speciem, ut vinum, & mel confusa propria parient specie scilicet *Mulsu*. Plinius: *Et si misceantur, facile confundunt colorem*. Vlpianus ad Edictum 16. lib. 31. §. 2. D. de rei Vend. *Si quid, quod elusum naturae est, ita confusum est; atque immixtum, ut deduci, ac separari non possit.*

Commodatum, & utendum datum hoc differre Antistius Labeo L. 1. D. Commod. existimavit, ut *Genus & Speciem*. Commodari enim rem mobilem, etiam soli; utendum dari etiam. soli. Contra Vlpianus: *Proprie*. inquit commodata Res dicitur ea, quae soli est, idque Cassius existimat. Vivianus amplius etiam *habitationem commodari posse* ait. Quam opinionem confirmat Cicero Lib. 4. Reticor. *Cuidam Aedes maximas ad Nuptias commodasse*. Unde apparet haec nihil omnino differre, & idem esse *Commodare*, [1] quod rem utendam dare. ut finito usu, in quem data est, eadem ipsa restituatur, sive sit mobilis, sive immobilis, sive corpore carens. Sed inter *Commodare, & Mutuum dare* hoc interest, quod commodamus ea, quae redduntur eodem Numero, & Specie, ut, *Vasa, Vestes, Libros, Jumenta*. Mutuum damus recepturi non eandem speciem quam dedimus sed idem Genus, i. e. tantundem elusdem ponderis

(i) Non nullae enim sunt naturae mistiles, quae facile possunt commisceri. Aliae sibi aliquid admisceri, aut immisceri, vel intermisceri, ne dum permisceri, minime patiuntur.

(k) Confundi de Mineralibus propriissime dicitur. Metalorum Fusor enim fundit in fusorio, & confundit mineras ex quibus fuis caeteri Fusores varia fusilia in fusoriis refundunt, ac transfundunt. Nonnunquam etiam Tropice idem est ac pudefieri, quod in Pudore sanguis confunditur saepissime.

[1] Accomodare se tempori commodum est; Sed Commodare alteri pecuniam plerumque est incommodum Multis enim ea res verè incommodavit. NB.

deris, Quantitatis: Qualitatis; numeri, ut; Pecuniam Vinum, Frumentum. Mutuatio enim consistit in his rebus, quae Numerò, Mensurà, & Pondere constant ut scribunt Jurisconsulti L. 2. D. de Reb. credit. Quare Cicero abusus est verbò Commodandi, cum in Verina 6. dicit: At publicè commodasti, non sine magno quidem Provinciae, Sciciliaeque detrimentò, Tritici modios sexaginta.

[*] *Commorari non esse Habitare patet ex hoc loco Ciceronis de senectute. Ex hac vita ità discedo, tanquam ex hospitio, non tamquam è domo. Commorandi enim natura diversorium nobis, non habitandi. dedit. Commemoramus igitur, ut in hospitio ad tempus; Habitamus, ut in Domo. Commorari Graecis dicitur κατοικῆν sed habitare κατοικῆν*

Commune esse dicitur, [m] cuius usus omnibus est expositus, & proprietas occupanti cedit ut Aër, Aqua, profluens, Mare, Littora Maris, & Lapilli, & Gemmae, ceteraque, quae in Littore inveniuntur. [n] Publicum est, quod in communi Populi, aut Civitatis alicujus usu & dominio est, nec occupanti conceditur, ut Forum, Theatrum Basilicae, Via, itinèra publica. Sic commune jus [o] dicitur Jus Gentium; quò omnes gentes utuntur: Publicum verò, quod Populus quisque sibi constituit. Terent. in Phormione: [p]

- - - Num iniquum posulo?

Anne hoc quidem adipiscar ego, quod jus publicum est? Sed interdum commune sumitur pro Publicò, ut cum dicimus Commune jus. quò omnes eiusdem Civitatis Cives utuntur, respectu singularis, & proprii juris, quod

[m] quod ad plures aequè pertinet; sèl

[n] Sic communia bona communiter curari debent De his quandoque communicamus h. e. communia facimus, iis, qui extra Communitatem sunt. Contra verò eos, qui illis indignè communicant h. e. communia habent, à communione removendo excommunicamus.

(o) De communi Romanorum Civium jure vid. Manulii Lib. 15 Antiq. Romanor. qui est de Legibus p. 51.

[p] Aët. 2. Sc. 3. v. 64.

108 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
quod non in *universis Civibus*, sed in *singulos* constitutum
est, & appellatur *Privilegium*, ut *commune bonum*,
Malum communis res, atque *Communis salus* passim apud
Classicos.

Communitas [g] est communicandi voluntas, *com-*
munitio verò, undique munitio. *Corn. Fronto*.

Comperio est ab alio cognosco, [r] *comperior* ipse
colligo. *Illud* fit in *vestigatione*, [s] *Hoc* *opinione*,
& *coniecturâ* *Terentius* in *Andriâ*: [t]

Quarebam, *comperiebam* *nihil ad Pamphilium*.

Quidquam attingere. - - -

Sallust in *Jugurtha*: *Metellum magnum*, & *sapientem*
Virum fuisse *comperior* Id *ibidem*: *Sed ego comperior*
Bochum *magis Punicâ fide*. *Tacitus* *lib. 4. Annal.* *Hunc*
ego Lepidum temporibus illis gravem, & *sapientem Vi-*
rum fuisse *comperior*.

[*] *Complura*, non nisi de *maiore numero*; *Sed plura*, de
quobus *saltem commodè* possunt dici. *Hoc*, [cuius su-
perlativus PLURIMUS] *Comparativi gradus* est; *Il-*
lud verò *singulari numero* *carens quippe minimè*. Non
diciur. *Complurimus* *aeque ac commultus*, quod *Ro-*
manarum Venerum studiosissimis *optimè* est notum.

Compluvium est locus, in quem *aqua pluvia* de di-
versis tectis confluit. *Impuvium* est locus [u] sub Dio
quò [x] *Aqua deiecta* accipitur. *Alterum* *furfum* est
ad *Tectum*; *alterum* *deorsum ad Terram*. *Varro Lib.*

4.

---

[g] *An autem haec Vox quae alias CICERONI iustitia*
civilis est, *apud Classicos quoque in sensu hoc sumatur*
banc ob causam dubii sumus, *quoniam ne ullum quidem*
exemplum, diù licet in *illud inquisitum*, *reperire potui-*
mus.

[r] *s. certum reperio, sive deprehendo*:

[s] *Ideòque idem est ac explorando cognosco*. *Quidquid*
igitur sic comperimus, *expertique ex voto sumus*, *habe-*
amus pro comperto, *fretique experimentis nostris*, *at-*
que experientiâ in expertos quoque doceamus

[t] *Ad. 1. Sc. 1. v. 63. seq.*

[u] *addamus sine tecto*.

[x] *Imber impluit, seu*

4. de Lingua Lat. Si relictum erat in medio, ut lucem caperet deorsum, quo impluebat. Impluvium dictum; sursum qua compluebat, compluvium. Terent. in Phorm. [,]

Anguis per impluvium decedit de tegulis.

Conciliabulum. & forum separat Livius lib. 25. Quod ultra quinquagesimum lapidem in Plateis, Forisque, & Conciliabulis omnem copiam ingenuorum inspicerent. Et alibi: Decem-Viri supplicationem in biduum valetudinis causâ in Urbe. Et per omnia Fora, & Codiciabula edixerunt. Hoc autem interest, quod Conciliabulum erat locus in Agris, aut Vicis ad quem Rustici frequentes emendi, aut vendendi causâ conveniebant certis Nundinarum diebus. [z] Forum [aa] erat locus in Provinciis, sive Oppidum sive Vicus, in quo Magistratus jus dicebat, & de privatis controversiis cognoscebat. Unde Forum agere dicebatur, qui Provinciae praeerat; cum Conventum iurisdicendi causâ habeat, & forum indicare, cum Tempus, & Locum iuris dicendi designabat. Quamquam interdum etiam in Conciliabulis jus dicebatur, & quaestiones extraordinariae exercebantur. Unde C. Grachus orationem habuit. & inscripsit, cum circum Conciliabula iret. Livius Lib. 40. Beneficii quaestio ex C. quod in Urbe, propiusve Urbem decem millibus passuum esset, commissum C. Claudio, Praetori. qui in locum T. Minutii erat suspectus: ultra decimum lapidem per Fora, Conciliabulaque C. Menio; priusquam in Sardiniam Provinciam trajiceret, decreta. In Lege Maniliâ: MAGISTRATUS; QUI IN EA COLONIA, MUNICIPIO, PRAEFECTURA, FORO, CONCILIABULO, IURI DICUNDO PRAEERIT.

Con-

[y] Act. 4. Sc. 4. v. 27.

[z] Ideoque Conventiculum temerariorum hominum nequaquam ineptè dicitur.

[aa] In genere describitur, quod sit praecipua Urbis Area, rebus vendendis, & emendis destinata.

Concinare est aptè componere, [bb] *Concinere* verò est convenire. [cc] *Festus*

Concubina est quæ cum *coelibe* consuevit, & *Uxoris* loco sine *Nuptiis* domi vivit. *Pellex* est quæ corpus miscet cum eò, qui *Uxorem* habet. [dd] *Illa* extra *Poenam Legis Juliae*, & sine infamiâ olim habebatur *Huic Poena* erat à *Numa Pompilio* constituta hac *Lege* [ee] **PELLEX ARAM IUNONIS NE TANGITO SI TANGET, IUNONI CRINIBUS DEMISSIS AGNUM FOEMINAM CAEDITO.** *Arnobius lib. 4* [*] *adv. Gentejs* p. 141. seq. edition. *Batavo-Lugdunensis Thyssianæ; An uxore contentus* [sc. *IUPITER* haud unâ, *Concubinis. Pellicibus, atque Amiculis* [ff] *delectatus impatientiam suam spargebat passim* [ut *ba*] *chari Adolescentes solent*] *salax Deus, & canus ex infinitis corporibus flacescentium voluptatum restituebat ardorem?* [gg] *Sed Pellex* apud *Antiquos* significavit

Con-

[bb] & quidem *Capillos proprios*. Nam qui *Cinos* concinos vult habere discat *Capillos* concinè concinare, atque si eorum concinatus turbatus est reconcinare,

[cc] Undè *Concentus* est sonorum in cantu congruentia.

[dd] *Pellex* autem sic dicitur, quod *Maritum* ab *Uxore* fraudulenter pellicit. *Pellicere* n. est in fraudem aliquem allicere. Non nullis dicitur à pellendo, quod legitimam *Vxorem* suo à *Marito* [prob dolor!] ferè pellit.

[ee] Extat a. hac *Lex* apud *Manutium Lib. 1. Antiq. Romanar., qui est de Legibus. p. 125. Apud Gellium verò Lib. 4. c. 3. & quidem Tornaesianæ Editionis, quam caeteris accuratiorem multoties deprehendimus* his verbis consignata est. **PELEX ARAM IUNONIS, NE TANGITO, SI TANGET, IUNONI CRINIBUS. DEMISSIS. ARNUM. FEMINAM CAEDITO.**

[ff] *Hæ* *Graeci* ἐπορίσας vocant easque ab *Vxore* legitima haud iniquè separant. Vid. *Desid. Heraldus* in *Animadv. ad h. l. p. 170. praelaud. Edition.*

[gg] *Similem ferme locum habemus* ap. eund. *Arnobium*

Concubinam, quam Graeci vocant Παλλακήν, ut Iuriscon-
sulti annotarunt L. 144. D. de verb. Sign. Et sic Iu-
stinus dixit, *Cyri Pellicem*, ut & Curtius de Alexandro
Regis Pellicem. Quibus in locis Valla, & Budaeus be-
nè reponunt *Pallacam*, quâ voce, ut *Latinâ* utuntur
Plinius Lib. 35. [bb] & Svetonius in Vespesiano [*]
c. 21:

Confertum significat densum, & constipatum. Refer-
tum idem est, quod plenum sicut *Confarcire* est con-
densare, Refarcire est opplere [ii] Caesar de Bello
Gallico: ut nunquam confert, sed variis, magnisque in-
tervalis praeliarentur Cicero lib. 2. ad Q. Fratrem Lit-
teris refertis omni offitio. Idem pro Sestio: Meministis
tum iudices corporibus Civium Tiberim repleri cloacas
refarciri. Varron. lib. 2. de re Rustica: Quò facto,
non modo non desistunt pugnâ, sed etiam confarciunt se
lingentes.

Con-

---

cod. libr. p. 150. ubi verba ita sonant: Ipse ille Jupiter,
cujus vos nomen effari non sine metu deducit, & to-
tius corporis concussione, amasius captus ab Vxore de-
scribitur confiteri culpas suas, & velut demens, ac
nescius, quas *Amiculas* Coniugi, quas Vxori antepo-
suerit *Pellices*, obduratus inverecundiâ publicare.

[bb] c. 10. ubi Editiones Veterum pro Pallaca, PAL-
LACIA falsò substituunt. Illa a. Pallaca cuius b. l. fit
mentio, Campaspe nominabatur. deamabaturque ab
Alexandro M. Macedonum Rege. Cum a. Apelles
vidam illam ob admirationem formae Regis iussu ping-
ret, eumque Alexander pari captum amore sentiret,
illi dono dedit eam, quo de facto Plinius subtiliter, at-
que magnificè [hoc. eit.] differit: Magnus inquit
ALEXANDER nempe [animo] major imperio sui,
nec minor hoc facto, quàm victoriâ aliquâ. Quippe se
vicit, nec torum tantum suum, sed etiam affectum do-
navit Artifici, ne Dilectae quidem respectu motus ut
quae modò Regis fuisset, modò Picloris esset.

[ii] sic Fartor facit fartilem Anserem farraceis far-
turis & postquam satis fartus est, maculat illum, farcit-
que denuò farturis pomorum vel aliis, atque sic fartum

Confidentia interdum in bonâ (kk) interdum quoque in malâ significatione; [ll] *Fiducia* [mm] verò semper in bonâ accipitur.

Confines sunt, qui iisdem *Finibus* se invicem attingunt (nn) *Vicini* [oo] qui sunt loco proximi. Ità *confines* dicuntur Agri; *Praedia Confinia*; *Vicini* Homines; *Vicinae* Aedes Cicero lib. 2. *Officior. Vicinitatibus*, & *confinis aequum facilem*. Sallust in *Inghurta* *Uti quisque potentiori confinis erat, sedibus pellebatur* Paulus ad *Edictum* 23. L. 4 § 10 de *Fin reg.* *Hoc iudicium locum habet in confinio Praediorum rusticorum urbanorum displicuit; neque enim Confines bi sed magis Vicini dicuntur, & ea communibus parietibus plerumque determinantur.*

Confiscare est (pp) in *FISCUM* Principis cogere. *Publicare* est venale in publicum deducere & ad *Aerarium Populi* referre. Sallustius in *Catilina* *Censeo publicandas eorum Pecunias*. Svetonius in *Augusto*: *Devictisque his, & confiscatis promissa Veteranis solverentur.* *Confunduntur tamen haec duo interdum maxime apud Auctores posterioris Aevi, quoad Fiscum Principis* [qq] *omnia redibant.* Paulus ad *Edictum* 32.

L.

---

assatumque imponit mensae. Similiter facit Fartor ex effartis intestinis farcimina quibus suffarcinatus prodit in forum hominibus refertum vel disertum, exponitque venum confertim, quibus voraces, rursus effarciunt, & offarciunt viscera.

[kk] & tunc est vera *Fiducia*.

[ll] & tunc est verè *noxia*; *prae primis si est nimia*

[mm] *Haec Ciceroni diversis in locis Pactum est cum conditione redimendi, redhibendique quod venditum est*

[nn] Ità *Confinium*, ubi *limites Agrorum concurrunt.*

[oo] *Qui in eodem Vico habitant, autin proxima vicinia, sive*

[pp] *Principis Fisco Bona adiudicare, seu*

[qq] *Singulari curâ Fiscarii, qui diligenter, quae Bona confiscanda erant, cognoscebat.*

L. 22. §. 5. D. Mandat. publicatis *Bonis*, *quicquid postea acquiritur, non sequitur Fiscum*. Sext. Rufus in Epitom. Hist. Rom. *Tanta fuit penuria Aerarii Romani, & tam ingens fama opum Cypriarum, ut, Lege lata, Cyprus confiscari juberetur.*

Confiteri est contra se fateri. [rr] Vnde *Confessio* [proprie] definitur qualiscunque contra se Pronuntiatio. *Profiteri* pro se edere. *ILLUD* plerumque fit *coactè*; *HOC* ultrò, & *palàm*. [ss] Cicero pro Caecinna: *Confitetur, atque ita libenter confitetur, ut non solum fateri, sed etiam profiteri videatur.* Idem: *Hoc ego non solum confiteor, verum etiam profiteor.* Sic *Confitemur Delicta*; *Profitemur Censum, Artem, Indicium.* Sallust. in Jugurtha: *Multis hortantibus, & imprimis, Albino Consule, indicium profitetur:* Tacitus lib. 5. *Annal. Et summum supplicium parabatur, ni professus indicium foret.*

Confutare [tt] est redarguere verbis. *Refutare* est reprimere aut factò, aut verbis: *Repudiare* [uu] non

H

ad-

[rr] *In specie sacerdoti peccata sua apertè fateri.*

[ss] *Ideoque proprie idem est, ac publicè fateri. Interdum quoque est publicè, & apud Acta aliquid enunciare, ut cum Magistratui deferimus, quantum rei alicujus à nobis possidetur, hoc est, ut vulgo dicitur designamus possessiones, & Reditum nostrum, vel Bonorum nostrorum magnitudinem. Sic ex Provinciis decedentes quondam Imperatores profitebantur inter certos dies. Antiqui quoque Liberos natos sibi profitebantur apud Acta. Sic enim Juvenalis Satyr. 9. v. 84. seqq.*

Tollis enim, & libris Actorum spargere gaudes Argumenta Viri, foribus suspende coronas, Iam PATER es.

Immo Profiteri etiam idem est, ac Disciplinam, Artemve aliquam tenere, & significare.

[tt] *Proprie de Olla fervente dicitur, & idem est, ac illam affusà aquà frigidà compescere; Tropice verò Argumenta solvere, atque refellere denotat.*

[uu] *est repellere, vel rejicere, & consequenter.*

114 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
admittere ; quod *plus* est , quàm *Confutare* [*xx*] *Ten-*
rent in *Phorm.* [*yy*]

- - - *Confutavit* [*zz*] *verbis admodum iratum Pa-*
trém .

Cicero pro lege Manilia : Obsolevit jam ista ratio , re
multò magis , quàm verbis refutata .

Conjectura est rei latentis indicium , quae per *rationes* ,
& *signa* veritatem exquirat . [*a*] *Suspicio* est de re inco-
gnita tenuis dubitatio , [*b*] quae subito incidit . *Haec*
levis est , & ut plurimum *falsa* ; *Illa* *firmior* , & *verifi-*
mior . *Cicero de Lege Agraria : Haec à me Suspicioni-*
nibus , & conjectura coarguuntur .

Conjuratio est , quae *Jurejurando* firmatur , ut *Conju-*
ratio Catilinae in Rempublicam , de qua *Sallustius :*
Fuere ea tempestate , quid dicerent Catilinam , oratione ha-
bita , cum ad Jusjurandum Popularis sceleris sui adige-
ret , humani corporis sanguinem vino permixtum in pate-
ris circumtulisse . Conspiratio fit solo consensu , [*c*] ut
conspiratio in Caesaris Necem , de qua loquens *Sve-*
tonius haec duo confundit , ut : *Quae causa Conjuratis*
maturandi fuit destinata negotia , ne assentiri necesse esset .
Rursus : Conspiratum est in eum à sexaginta ampliùs ,
C. Cassio , & D. Bruto , Principibus Conspirationis .
Conlucare Arbores , est decidere ramos [*d*] officienteis
lumini , & locum luce implere . *Sublucare* , est ramos
sup-

[*xx*] *Sic SPONSUS aliquando repudiat SPONSAM ,*
aut ipse accipit Repudium , suntque repudiofae Nuptiae .

[*yy*] *Act. 3. Sc. 1. v. 13. Sic Confutari dictis dicitur in*
Heavrontim. Act. 5. Sc. 1. v. 76.

[*zz*] *Sc. Phormio Parasitus , & quidem servili con-*
temtu .

[*a*] *Unde , & pro ipsa Opinione , Divinatione , Au-*
guratione , atque Argumento probabili accipitur .

[*b*] seu *Scrupulus* , vel *scientia incerta* .

[*c*] *Unde & Conspiratio nonnunquam quoque Con-*
sensionem , seu ipsum Consensum denotat , immò & si in
primis in malam partem sumitur , pro ipsa Conjuratio-
ne à Cicerone , & Livio passim usurpatur .

[*d*] *nempè profanae Silvae .*

supputare, & veluti subtus lucem mittere, ut interpretatur *Festus*, (e] *Columella* Lib. 2. *Neque terram aperire, neque Arborem conlucare.* *Paulus* Lib. 5. *Sententiar.* *Arbor, quae in alienas aedes, vel in Vicinū Agrum, imminet, nisi à Domino Sublucari non potest, isque conveniendus est, ut eum sublucet.* Utrumque in profano loco olim licebat, in sacro, non, nisi facto piaculo, ut tradit *Cato de Re Rust.*

Conscribere est multa simul scribere. *Exscribere*, quod ab aliis scriptum sit, transferre. *Transcribere*; cum Jus nostrum in alium transit. (f] *Inscribere* Accusationis est, vel Occasionis. *Adscribere* Significationis. *Describere* Dictionis, vel Ordinationis. *Agrættius.*

Consecrare est è profano sacrum facere, non verbis modò solemnibus, sed etiam manu. *Dedicare* est DEO dicendo dare, atque dicare. Itaque *Consecratio* prior, & Religiosior est, quàm *Dedicatio*. [g] *Cicero* pro Domo: *An Consecratio nullum habet jus, Dedicatio est religiosa? Quid ergo illa tuatum obtestatio tibicinis? quid focus? quid preces? quid prisca verba voluerunt?* Sic olim Consecrabantur REGES, & IMPERATORES MORTUI, cum in Deorum numerum referebantur magnificentissimo apparatu, quem describit *Herodianus*; item LOCA PROFANA; & BONA DAMNATORUM, quae religione obstringebantur; Rursus AEDES SACRAE, ARAE à Magistratu, Pontifice

H 2

prae-

---

[e] Lib. 3. & Lib. 16. Conf. *Simonis Schardii Lexicon Juridicum* p. 240. col. b.

[f] Sic fundum alicui transcribere est jure cesso tradere. Ponitur & transcribere pro eo, quod vulgò super aliū onerare, dicunt. Nonnunquam quoque idem est, ac in aliud Exemplum aliquid scribere, quod Jctis. vulgò, & communiter dicunt Copiare.

[g] Alii hanc Differentiam hunc in modum exprimunt dicendo: Consecrare idem esse, ac Mancipare, & ad Res referri; Dedicare verò, seu. dicare, denotare propriè aliquid dicendo deferre, atque obsequio dare præstanti cuidam NUMINI, inque perpetuum aliquid constituere.

* 116 *Ausonii Popinae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
 praeeunte, dicendo *Dedicabantur*. [*b*] Cicero in
Consolatione de Morte Filiae: Teque omnium optimam,
doctissimamque, approbantibus Diis immortalibus ipsis,
in eorum coetu locatam ad opinionem omnium Mortalium
Consecrabo. Idem de Leg Agraria in Senatu: *Tum*
ipsam veterem Carthaginem vendunt, quam P. Africa-
nus nudatam tectis, ac moenibus suis ad notandam Car-
thaginensium calamitatem, sive ad testificandam nostram
victoriam, sive ad oblatam aliquam religionem, ad aeter-
nam hominum memoriam consecravit. Et pro Domo:
Potestis, Pontifices, non commoveri, cum suis dicat se
manibus domum civis optimi evertisse, & eam iisdem ma-
nibus Consecrasse? Quae sua fuit Consecratio?

Consequimur studio; (i) Obsequimur officio; Per-
sequimur injuriâ; Prosequimur ordine; Assequimur vo-
to Agrar.

Consideratius est proverbium ex Cognomine; Conside-
rantius ex Participio. Corn. Fronto.

Consignare est Signo impresso occludere; *Obsignare* est
 testificandi gratiâ Signum imprimere. [*k*] Unde *consi-*
gnari dicuntur Litterae; *consignari* Pecuniâ, quod in
 sacculo, lino trajecto, signisque cerae impressis olim
 deponebatur; *Obsignari*, item Litterae, Testamenta,
 cum Testium subscriptione, & annulis signatoriis
 firmantur: *Obsignari* Bona, Praedia, Aedesque, cum
 Tabulis signatis obligantur, vel in publicas Tabulas
 referuntur, ut ab Apparitoribus fieri solet. *Plautus in*
Bacchidibus: [l]

- - Has

[*b*] Vid. Schardius loc. cit. p. 240. col. b.

[*i*] Ideoque Consequi idem est, ac adipisci, atque ob-
 obtinere. Nonnunquam quoque pro assequi eleganter po-
 nitur. Sic ex Reipublicae causa gloriosam Victoriam
 consequi apud Ciceronem pro Coelio invenies.

[*k*] Seu impressione Signi sui testari, & confirmare.
 Alias Obsignare Verbum est antiqui Juris, quod ad in-
 jurias propulsandas, dum alicujus Bona publicè possiden-
 tur, pertinet.

[*l*] Aët. IV. Sc. 9. v. 11. Conf. Sc. 7. ejusd. Aët. v. 4.
 & Sc. 8. v. 83.

- - *Has Tabellas obſignatas, conſignatas, quas ſero* Confundunt tamen haec Auctores, ut *Conſigno* pro *Obſigno*, Cicero pro Quintio: *Tabulae maximè Signis hominum nobilium conſignantur, à quo Conſignationes appellantur teſtationes, in Tabulis obſignatis perſcriptae.* Quintilianus Lib. 13. *Promittit enim Litigator omnia, Teſtem Populum, Paratiſſimas Conſignationes, Rurſus Obſigno pro Conſigno.* Cicero pro Flacco: *Laudatio obſignata erat cretà illà Aſiaticà, quae ſerè eſt omnibus nota nobis.* Idem pro Cluentio: *Pecuniaque obſignata, quae ad eam rem dabatur, in manibus Scamandri deprehenditur.*

Conſueſcimus Bona; Infueſcimus Mala; Affueſcimus utraque Agraet.

Conſuetudo eſt jus quoddam non ſcriptum, tacito conſenſu Populi, & voluntate utentium introductum. [m] *Mos* autem [n] eſt ipſe actus, & uſus inveteratus, ex quo conſuetudo induci ſolet. [o] Cicero pro Cluentio: *Non Mos, conſuetudoque ſervata.* Item Lib. 1. *Offic. Adeorum Conſuetudinem, Moremque deduci.* Ibidem: *Contra Morem, Conſuetudinemque civilem fecerint.* Arnobius Lib. 2. *Fiet enim familiaris è More Conſuetudo in naturam verſa.* Etſi haec frequenter confunduntur, maximè ab *Auctoribus Juris*, apud quos *Conſuetudo* factum nudum denotat, & *Mos* jus non ſcriptum: cujus rei exempla ex ipſorum Libris plurima depromi facile poſſunt.

(*) *Conſul* eſt Tutor annuus Reipublicae, ſeu Senatus Praeſes, publicorumque Conſiliorum Director. Dicebatur quoque olim is *Conſul*, qui *Exercitus* ſolus imperabat. *Conſularis* autem eſt, qui non ſolùm ipſe Conſul

H 3

ſul

[m] *Apud Ciceronem ponitur quoque ſaeppiſſimè pro intima quadam Familiaritate; ſedè Amicitia.* Plautus autem *Conſuetionem* pro *Conſuetudine, ſive Affuetudine, b. e.* affueſcentis Habitu haud infrequenter uſurpat.

[n] quod à *Modus* per Syncopem deducitur.

[o] *Julio Feſto de Verbor. ſignif. Mes eſt Inſtitutum patrum pertinens ad Majorum Religiones; atque Cere- monias.*

118 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
sul fuit, sed cuius Majores etiam Consulatum gesserant .
Unde *Consularis Dignitas, & Consulare Officium* .

Consulta appellantur, quaecunque de *Consilii sententia* statuuntur; *Decreta* sunt, quae *Praefectus*, aut *Magistratus* sine *Consilio* singulis de rebus pro suo iudicio decernit, & pronunciat [p] Sallust. in Jugurtha : *Oportere quinquennii Consulta, & Decreta omnia rescindi*. Livius lib. 3. *Levius enim, vaniusque profectò est sua Decreta, & Consulta tollere, quàm aliorum*. Sed *Senatus consultum*, & *Senatus decretum* aliter differunt, ut suo loco dicemus.

Consultor est, qui consulit : *Consultus*, qui consulitur. [q]

Contemnere est parvi ducere; *Despicere* infra se existimare; *Spernere* cum fastidio rejicere, & segregare; (r) Ita *Contemnere* plus est, quàm *Despicere*; *Spernere* plùs, quàm utrumque istorum. Cicero pro Muraena : *Rempublicam despexit, atque contempsit*. Idem lib. 2. *Offic. Despiciunt autem eos, & contemnunt*. Terent. in Andria : (s)

Quot modis contemptus, spretus?

Continuè fit, quod assiduè; *Continuatè*, quod sine intermissione. Corn. Fronto.

(*) *Contra* Particulà *Anthitheseos* est; *Vicissim* alternationis, Attamen nonnunquam ab optimis Latinis, Paulo in primis *Manutio*, *CONTRA* pro *Vicissim* poni constat.

Con-

---

[p] *Ideòque DECRETA sunt vel Interdicta, vel ipsa Consulta, vel Scita. Undè Ciceronianæ Formulae: Decretum facere, atque Decretum interponere.*

[q] *Seu à quo Consilium est petitum. Quando autem est Nomen, & non Participium, (uti b. l.) ponitur pro JURIS Prudente.*

[r] *Ideòque sunt nonnulli, qui Verbum SPERNERE à separando deductum esse existimant, quoniam ea, quae fastidimus, rejicere, ac quasi à nobis separare solemus.*

(s) *Act. 1. Scen. 5. vers. 13.*

Contrarium est negotium ; Adversarius est homo .
Corn. Fronto.

Contumelia gravior est, quàm *injuria* . [t] Nam *Contumelia* Dignitatem alterius atterit, & minuit : *Injuria* laedit Famam, vel damnum infert, aut injustè agit . Haec enim tria *specialiter injuria* significat, *Contumitium*, ut in actione *Injuriarum* ; *Damnum* culpà datum, ut in *Lege Aquilia* ; *Iniquitatem*, & *Injustitiam*, Ut tradit Ulpianus L. 5. §. 1. D. ad *Leg. Aquil.* Sallust. in *Catilina* : *Injuriis*, contumeliisque *concitatus* . Cicero Lib. 3. in *Verrem* : *Cum maximis injuriis*, contumeliisque . Idem : *Quibus tu privatim injurias plurimas, contumeliasque imposuisti . Contumeliam inferunt . Injuriam* patiuntur homines . *Corn. Fronto.* Pacuvius in *Periboea* : [u]

Patior facile injuriam, si est vacua à contumelia .

Convenit in unum, Coit in multos *Corn. Fronto.*

Copiae de Exercitu Num plurali dicimus ; *Copia* verò aliarum rerum est . [x] *Servius* .

Coram indiget adjectione, *Palam* non indiget . *Coram* ad certas Personas refertur, [y] ut : *Coram, quem quaeritis, adsum . Palam ad omnes .* *Donatus* .

Corinthium Civem dicimus, *Corinthiacum Vas* ; inquit

H 4

Fron-

[t] *HAEC* generaliter ; *Illa autem specialiter consideratur . Ex quo apparet Contumeliam plus esse, quàm Injuriam .*

[u] p. 251. *Edition. Stephanianae, ubi Nonius hunc Locum sic illustrat : Injuria* levior quaedam res est *Contumeliâ* .

[x] *Aliàs Copia à Varietate sic distinguitur, quodd potest esse Copia aliquarum rerum sine varietate, ut : si quis Virgilios, ut ita dicam, mille habeat, & Praeterea nullos Poëtas alios, magnam hic quidem copiam Librorum habet Virgilii, sed non Poëtarum varietatem .*

[y] *Lege* *Johannis Strauchii, f Cti summi, Lexicon. Particularum juris p. 36. col. b. ubi videndum, Particulam CORAM non solum Proximitatem significare, sed & Praesentiam intellectualem, atque operativam acquod, ac Personalem importare .*

120 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
Fronto. Contra Svetonium in Augusto, Vasa Corinthia,
& Corinthia Suppellex, Cicero.

Corium est durius, & majorum Animalium, ut *Bovum*,
Equorum; [z] *Pellis* est tenuior, & minorum Anima-
lium, ut *Hominis*, *Leonis*, *Ovis*, *Canis*, &c. At hoc
Corium est crudum; *Pellis* est corium maceratum, at-
que emolitur, [aa] Varro Lib. 6. de Lingua lat. *Etiā*
nunc dicimus Scortea ea, quae ex Corio, & Pellibus sunt
facta. Idem Lib. 1. de Vita Populi Rom. Etiam Pelles
bubulae oleo perfusas percurrerant. Sallust. Lib. 4. Histor
De Pecore Coria recens detracta.

Cornus ipsa arbor dicitur; (bb) Pomum verò *Cornum*,
& *Corna* Virgil. lib. 3. *Aeneid. (*)* v. 647.

- - - *Lapidosaque Corna.*

Corollaria sunt ea, quae praeter debitum addita sunt;
tanquam actuaria, & superpondia. *Spieg. Corollariae*
autem Corollae erant, & lamina aerea, vel argentea te-
nui inaurata, [cc] Turneb. Lib. 18. *Advers. c. 29.*

Coronae sunt, quae cingunt, & ambiunt *Caput*, aut
Collum, aut *Pocula*. [dd] *Serta*, quae demissa pen-
dent

---

[z] *Alii dicunt, CORIUM propriè esse eorum Ani-*
malium, quae crassior, ac durior pellem habent, quod
& Scortum dicitur.

(aa) *Seu cutis à carne detracta [aut etiam elaborata]*
mollior.

(bb) *Haec Arbor habet ramos duritie, & rigiditate*
Cornibus [unde, & isti nomen] non absterileis, & reddit
fructum circa Solstitia primò candidum, postea sangui-
neum. Ex eo genere foemina post Autumnum fert Baccas
acerbas, & cunctis animantibus ingustabiles. Ligno quo-
que fungoso est, atque inutilli. Vid. Perotti CORNU-
COPIAE Epigr. 1. col. 24. lin. 44. seqq.

[cc] *aut subtiliter inargentata, quae ob gracilitatem*
COROLLAE eleganter appellatae sunt.

[dd] *Ejus Originationem, atque Synonimiam, vide*
in Libello nostro de Poëtarum CORONA Historico - Pbi-
lologico cap. 1. §. 7. seq. p. 8. seq. Edition. Cygn. Ut au-
tem CORONA non solum Magistratum, & sic Regni, at-
que Victoriae quoque, sed & Civium privatorum est in-

dent, quod genus Cicero Lib. 2. de Legibus vocat *Longas Coronas*, Ovidius *porrectas*. Ita enim canit:

Tegula porrectis satis est vallata Coronis. Plautus *Afinaria*: [ce]

Tum si Coronas, Serta, unguenta jufferit,
Lucret. lib. 4. de Rer. Nat. [*] v. 1124.

Pocula crebra, Unguenta, Coronae, Serta parantur,
Arnobius lib. 7.

Etiam Dii Sertis, Coronis afficiuntur, & floribus.

Corrigere est rectum facere, & in locum suum restituere; *Emendare* verò est ab omni macula, & labe purgare, quod plus est. Livius lib. 52. *Si quid fecerim imprudentiâ lapsus corrigi me, ac emendari hac castigatone posse.* Gellius lib. 6. *Spes contra nulla est, emendari eum posse, & corrigi,* Tacitus *Historiar.* lib. 1. *Aut ipse praedicat emendata, & correctâ.* Plinius in *Panegyrico*: *Corrupta est disciplina castrorum, ut tu corrector emendatorque contingeres.*

[*] Sic corrigimus quoque *prava*; *Inspectimus* autem quae fuerunt recta.

Coruptela ipsa res est, [ff] *Corruptio* corrumpentis administratio. *Corn. Fronto.*

Corruptum est, quod aliquo modo vitiatum, aut violatum; [gg] *Depravatum*, quod distortum, & [bb] perversum est. Cicero lib. 2. *Officior.* *Corrupti mores sunt depravatique admiratione divitiarum.* Idem pro *Muraena*: *Jurisperitorum ingeniis pleraque corrupta, ac depravata sunt.* Et pro *Fontejo*: *Quid praetio corruptum? quid spe, aut metu depravatum? & Lib. 1. de Finibus: De quibus neque depravatè judicant, neque corruptè,*

[*] *Creare* est ex nihilo aliquid producere; sed *Facere*, praeter *productionem Operis* cujusdam, etiam *faciendi*

signe: Ita *DIADEMA* tantum *Insigne Regnum* est.

[ce] *Act.* 4. *Sc.* 1. v. 38.

[ff] quae vim *ruppendi* habet, ac propterea *corruptit*.

[gg] aut *ruptum*, aut prorsus est *destructum*.

[bb] *contaminatum*, *pravum factum*, &

122 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. I.*
ciendi, h. e. dandi, solvendi, numerandi, judicandi,
ambulandi, reddendi, aliarumque rerum, & actionum
CAUSAM complectitur.

Creditum, & *mutuum* L. 1. & 2. D, de Reb. cred. ita
differunt, ut *Genus*, & *Species*. Nam *Creditum* etiam
consistit extra res eas, quae *pondere*, *numero*, *mensura*
continentur: sicuti si eandem rem recepturi sumus, *Cre-*
ditum est. [ii] At *Mutuum*, si non eandem rem, sed
aliud tantundem, id est ejusdem naturae, & qualitatis
cum eo, quod dedimus. [kk] Item *Mutuum* non potest
esse, nisi proficiatur res aliqua, & de meo tuum fiat:
Creditum autem fit interdum, etiamsi nihil proficiatur,
veluti si post nuptias dos promittatur, aut stipulatio
ad obligationem comparandam interponatur, ut est in
Libris Jurisconsultorum.

Crtmen [ll] est fraus capitalis, qua *Respubl.* laeditur
veluti *Caedes*, *Falsitas*, *Adulterium*. [mm] *Delictum*
verò privata noxa, qua privatim quisque laeditur, [nn]
veluti *Furtum*, *Iniuria*. L. 17. §. 16. ff. de *aedil. Edict.*

Crustrae sunt Lamine inauratae, quae *Poculis*, aut *Va-*
sis inferuntur, ut vix refelli possint. [oo] *Emblemata*
(pp)

[ii] *Creditum* significat *usuras* quoque, de quibus *fidem*
habere dicebatur *Creditor*, quod eas suo tempore non exe-
gisset, fors ipsa non tam credita, quam *usuris* occupata
& locata erat. Conf. Schardii *Lexicon. Juridic. p. 257.*
col. b.

(kk) Idèdque pariter, atque aequaliter respondens
haud inconcinne dicitur.

(ll) generaliter notat *Factum*, quod malum judicatur,
deindè

(mm) vel quando quis contra *Principem*, vel *Urbem*
aliquid molitur, aut qui profugit ad *Hosteis*, vel illos ju-
vat qualicunque causa, scilicet armis, consilio, vel pe-
cunia.

(nn) *Vudè*, & *Delictum*, & quidem ex *Ciceronis* men-
te, domesticum, atque vernaculum crimen optimè ap-
pellatur.

[oo] Propriè verò denotant tegumenta duriuscula, quae
carni assatae plerumque obducuntur.

[pp] sunt Ornamenta prætiosa, quae *Scyphis*, *Speculis*, *Absidibus*, *Vasisque* affiguntur, ita tamen, ut sint exemplaria Cicero Lib. 6. in Verrem: *Crustrae*, aut *Emblemata detrabebantur*: Sic Haluntini, excussis delitiis, cum argento puro domum revertuntur. Paulus ad Vitellium Lib. 2. L. 32. §. 1. ff. de Auro argen. *Cymbia argentea crustis aureis illigata*. Ibidem *Aurea Emblemata*, quae in absidibus argenteis essent.

Cubicularius est, qui cubiculum custodit: [qq] quod nomen summae Dignitatis fuit apud Romanos, maxime temporibus Imperatorum, ut testatur *Svetonius*, qui nominat *AVGVSTI*, & *Neronis Cubicularios*, & *DOMITIANI* Decurionem *Cubiculariorum*, qui scilicet ad similitudinem Militiae *Cubiculariorum* Ordinem ducebat. *Cubicularis* est aptus Cubiculo, ut *Lectus cubicularis*, in quo Veteres dormiebant, sicuti in *Tricliniari* accubantes cibum sumebant. Cicero Lib. 6. in Verrem: *Hunc vestri janitores, hunc Cubicularii diligunt*. Idem L. 2. de Divinatione: *Quidam somniavit ovum: pendere è fascia lecti sui Cubicularis*.

Culmus est ipse calamus; [rr] *Stipulae* verò folia, quae ambiunt *Culmum*. [ss] *Servulus*.

Cujus ad PERSONAM refertur; Cujatis UNDE significat. Attius in Telepho: [*] p. 39. *Fragm. Vett. Poëtar.*

Qui

[pp] Aliàs *Emblemata*, quae Graeci ἀπὸ τοῦ ἐμψάδαν hoc est, ab *interferendo* derivant, *trifariam*, distinguuntur, ut quae in *Parietibus* fiunt *vermiculata*, *MUSIVA*; quae in *Lignis*, *SEGMENTATA*; & quae in *Pavimentis*, *TESSELLATA* plerumq; appellantur.

[qq] hoc est, *Minister Cubiculi*; seu qui nobis administrat in Cubiculo.

[rr] *Frugum*, seu *Frumenti imprimis à radice nempe ad spicam usque, quem Veteres à colendo COLUMNUM dixerunt*. Unde & *Columen* primò, postea *Colmen*, seu *Culmen*, quod non solum *Tectum* è *culmo stramineum*, sed & *Tecti* cujusdam, seu cujuslibet rei *Cacumen* denotat.

[ss] In specie autem *Stipula* id denotat, quod post messem in campo remanet.

*Qui, neque Cujatis esset unquam, potuimus multè
Rogitantes resciscere.*

Cultus est in Vestibus, gemmis, auro, & argento; *Ornatus* est in cura comendi Capitis, poliendaeque, & ornandae Cutis, ut ostendit Tertulianus in Libro de Habitu muliebri: *Habitus*, inquit, *Foeminae duplicem speciem circumfert Cultum, & Ornatum. Cultum dicimus, quem Mundū muliebrem vocant; Ornatum, quem Immundum muliebrem convenit dici. Ille in Auro, & Argento, Gemmis, & Vestibus deputatur; iste in Capillorum, & Cutis, & earum partium Corporis, quae oculos trahunt. Alteri ambitionis crimen intenditur, alteri prostituticnis. Cicero in Curionem, & Clodium: Tu verò festivus, tu elegans, tu solus urbanus, quem decet muliebris Ornatus, quem incessus Psaltriae. Livius lib. 14. Munditiae & Ornatus, & Cultus haec Foeminarum insignia sunt, his gaudent, & gloriantur; hunc Mundum muliebrem appellant Majores nostri. Cyprianus de Disciplina, & Habitu Virginum: Ad Cultum, atque Ornatum tuum iusto fine moderandum. Sed interdum utriusque Vocabuli notio latissimè patet, & Ornatus significat omne; quod Ornamenti gratiā adhibetur; Cultus verò omnia continet, excepto victu, quibus utuntur homines, vel Ornamenti, vel Commodi, vel Delectationis etiam causā [tt] Suetonius in Caligula: Triumphalem quidem Ornatum etiam ante expeditionem assi-*

[tt] *Alii aliam inter CULTUM, & ORNATUM constituunt Differentiam, dicendo: CULTUM propriè ad Rem rusticam pertinere; nonnunquam etiam extra Rem esse rusticam. Cum verò sit extra Rem rusticam, vel activam, vel passivam significationem in se habeat. ORNATUS autem dicitur cultus ipse, quo quis ornatus: ut cum dicimus aliquem Tragico, vel Comico ORNATU prodire. Et haec propria videtur esse Ornatus significatio, extra quam tamen saepissimè egreditur, referturque ad alia: ut, cum appellamus Ornatum Orationis, & intelligimus vel Verborum splendorem, vel Sententiarum gravitatem, atque lumina. Vid. Doletii Phrases, & Formulae elegantiores L.L. fol. b. col. 1.*

assidue gestavit. Cicero in *Oeconomico*: *Quid si vestem; & caeterum Ornatum muliebrem praetuli majoris habeat, quàm tu habes?* Idem ad Varronem: *Eundem, Cultum, eundemque victum esse.* Et Lib. 1. *Officior.* *Student parare ea, quae supeditant, & ad Cultum, & ad victum.*

Cupido (uu) inconsideratae necessitatis; *Amor* verò judicij. (xx) Plaut. in *Bacchid.*

Cupido te conficit, ane Amor?

Cupiditas levior est, quàm *Cupido*. Lucilius Lib. 23. *Cupiditas ex homine, Cupido ex stulto nunquam tollitur.*

Cuplo est cum vehementi affectione appeto. [yy] *Volo* modeste (zz) desidero; adeoque *Hic* simplicem animi motum, *Illud* ingens desiderium notat. Cicero lib. 2. de *Republiica*: Non gravarer, Laeli, nisi & hos velle putarem, & ipse cuperem, *te quoque aliquam partem huius nostri sermonis attingere.* Idem in *Catone*: *Speramus, Volumus quidem certè, Senes fieri.* Ibidem. *Volumus sanè; nisi molestum est.* Item. *Cupimus mala, & turpia. Volumus bona, & honesta.* Afranius: *Amabit sapiens, cupient caeteri.* Quae tamen differentia non semper observatur, ut ex *Cicerone*, & *Terentio* ostendit *Augustinus* Lib. 14. de *Civitate DEI* his verbis: *Apud Auctores secularium Literarum talis istorum verborum indifferentia reperitur; Ait enim Cicero Orator amplissimus: CUPPIO Patres conscripti, me esse clementem. Quia hoc verbum in bono posuit, quis tam perverse doctus existat, qui non eum CUPPIO, sed VOLO potius dicere debuisse contendat. Porro apud Terentium flagitiojus Adolefscens, insanà flagrans*

[uu] *Poetice CUPIDO, est ardens Cupiditas, & propterea.*

[xx] *AMORES* autem in Plurali Numero semper pro turpibus, atque Venereis, immò & pro Deliciis sumuntur. Aliàs *AMOR* Pietatem, Gratiam, Benevolentiam, ac Studium etiam designat.

[yy] Unde apud *Ciceronem* pro *Sext. Rosc. Amerin.* summe aliquid cupere; & apud *Terentium* in *Adelph. Act. V. Sc. IX. v. 36.* impense cupere [b. e. quaecunque lubent] legitur.

[zz] seu rationabiliter aliquid appeto, vel

126 *Ausonii Popmae de Differentiis Verborum. Lib. I.*
granscupidine: Nihil VOLO aliud inquit nisi Philumena-
nam. Quam voluntatem fuisse libidinem, responsio, quae
ibi servi eius senioris inducitur, satis indicat.

Cura est in conservatione bonorum; [a] Sollicitudo in metu Malorum. [b] Terent in Phormione: *Quanta me cura, & sollicitudine afficit gnatus.* Cicerò de Lege agraria: *Ad curam, sollicitudinemque multò magis Plinius Lib. 5. Epistolar. Amavi curam. & sollicitudinem tuam.* Svetonius in Caligula: *In testificanda sollicitudine, & curà de incolumitate eius. Curatio* propriè Medicorum est: *Cura* reliquorum *Curatio & Medicinae & Mentis; Curatura* Diligentiae.

Curatores sunt, [c] ad quos spectat cura *Puberum, & eorum, qui negotiis superesse non possunt, quales sunt prodigi, furiosi, dementes, ac perpetuò aliquò morbo impediti* [d] *Tutores* dantur *Impuberibus*, qui se per aetatem defendere non possunt. Illorum munus *curatio* [e] appellatur: Horum tutela; de quibus prolixè tractant *Jurisconsulti Tit. Instit. de tutel. & de cur. & alias horum Verborum Differentias* tradunt ad jus pertinentium, quas nihil est necessè hìc referre. Sed alii *Auctores & maxime Pœetae.* hanc *Differentiam* confundunt apud quos *Tutela* Nomen generale est Horat. Lib, 2. *Serm. [f]*

- - - *Interdictò huic omne adimat jus.*

Prae-

---

[a] *Idèòque Cura de re quapiam rellè expedienda dicitur attentà cogitatio* Rodolfus Goclenius in observationibus L.L. p. 228. *CURAM adiungit OPERARE, dicendo illam esse animi; Hanc verò ad corpus, & ad animum simul sicut & Diligentiam pertinere,*

[b] *Vndè & pro ipso metu, atque angore ponitur, & dicitur aliàs CVRA, Mentisque inquietudo.*

[c] *Quibus mandatur rei alicuius curatio, seu*

[d] *Hinc CICERONIANVM illud Curatorem constituere.*

[e] *Curatio quoque munus est à nobis susceptum, ad quod exequendum Curae nostrae feruntur. Competit & Medicis quoniam in ea diligens versatur cura.*

[f] *Satyr. 3, 218.*

Praetor, & ad sanos habeat tutela propinquos.

Custodias appellatione sola publica intelligitur, quâ Rei continentur. [g] L. 224. D. de Verb. sign: *Vincula* tam privata sunt, quam publica. Itaque in *custodia* esse dicitur, qui in carcerem detentus est, vel aliquâ publicâ custodiâ coercetur: In *Vinculis* autem cuicumque vinctus est, sive publicè à Magistratu, sive privatim, (b) ut *Captivus* à Latronibus, aut *Praedionibus*. *Servus* à Domino. Quae *Differentia* à *Jurisconsulti* tradita ab aliis quoque *Auctoribus* observatur. *Plautus in captivis*: [*] Ità *vinculis*, *custodijsque circumdenti sumus*. Cicero *Orat. in Catilinam*: *Sed quam longè videtur à carcere, atque à vinculis abesse debere, qui seipsum jam dignum custodiâ iudicaverit*. *Salust in Catilina*. *Publicandas eorum pecunias, ipsos in Vinculis habendos per Municipia*. *Ibidem*: *Pecunias eorum publicandas, ipsos per Municipia in Custodis habendos*.

AU.

[g] *Veteres minimè incomodè dixerunt Custodelam. Et quoniam hoc vocabulum non solum est Actionis, sed, & Personae sit ut* [1.] *pro fide ejus, qui rem CVSTODIT* [2] *pro eo, cui rem damus in CVSTODIAM, accipitur,*

(b) *Ideòque VINCVLA ponuntur quoque pro Carcere in quo noxii vincti servantur. Vinculum autem, in singulari Numero Ligamen designat.*

[*] *Aff. 2. Sc. 2. v. 4.*

AUSONII POPMAE

DE DIFFERENTIJS VERBORUM,

LIBER SECUNDUS.

Damnati ad GLADIUM [I] erant, qui in LUDUM dabantur; ut confestim, aut certè intrà annum à *Gladiatoribus* ferrò consumerentur. *Damnati ad GLADII LVDVM*, sive ad LVDVM GLADIATORIUM, qui poenae causà in LVDO depugnabant, & expleto tempore legitimò veniam, atque missionem à *Magistratibus* consequabantur. *Illud* inter supplicia, quae vitam adimunt; *Hoc* in mediocriù poenarum numerum referebatur. *Vlpianus lib. 8. de Officio Pro-Consulis: Est differentia inter eos, quò ad GLADIUM, & eos qui ad LVDVM damnantur. Nam ad GLADIVM damnati confestim consumuntur, vel certè intrà annum debent consumi; Hoc enim mandatis continetur. Enim verò, cum in LVDVM damnatur, non utique consumuntur, sed etiam pilleare, & Rudem accipere possunt post intervallum, siquidem post quinquennium Pileare, post triennium autem Rudem induere eis permittitur: Paulus lib. 5. Sententiar. Summa supplicia sunt Crux, crematio, Decolatio. Medicorum autem delictorum poenae sunt Metallum, LVDVS, deportatio: Minimae Relegatio Exilium, Opus publicum, Vincula. Sanè qui ad GLADIVM dantur, intra annum consumendi sunt. Capitolinus in Macrino: Servos, qui à Dominiis fuissent repertos ad GLADII LVDVM deputabat;*

Dam-

[I] Aliàs vocantur *Damnati ad ferrum*, sicuti tradit *Alciatus Lib. 1. Parerg. Cap. 23. Conf: Barnabae Brissonii Lib. 5. de formulis, & solemnibus P. R. Verbis p. 486.*

Damnati in Metallum dicebantur, qui arctioribus vinculis alligati in *ipsis Metallorum Fodinis* tenebantur, nec se inde poterant movere [k] *Damnati in opus Metallum*, qui dumtaxat *Operi Metallico* addicti, & mancipati levibus vinculis coercebantur. Nam inter hos *Differentia in Vinculis* tantum est ut scribit *Ulpianus* L. 28. § 6, *De Poen.*

Dammum significat amissionem, & ademptionem quarumcumque rerum, quas habuimus: [l] *Detrimentum* autem diminutionem, vel attenuationem, [m] quod quidem minus est, quam *Damnū* *Cicero* lib. 3. in *Verrem*: *Etiamne haec tot Detrimenta, atque Damna cum maximis iniurijs, contumeliisque perfectis?* Hinc *Dammum* etiam significat *sumptum & expensas*, quod *Patrimonia* absumunt, & minuunt: & *Damnosus* sumptuosus profusus *Iuvenalis*: [n]

Nulla vitricura interea, nec mentio fiet

Damnorum: - - -

Horatius: [o]

Nos nisi, damnosē bibimus, morientur inulti:

Plautus in Truculento. [p]

Et minus damnosum hominum, quam nunc sunt, fiet.

Svetonius in Nerone: *Non in alia re damnosior, quam in aedificando. Detrimentum*, quod usu detritum est; *Dispendium* detexitur in ponderibus; *Jactura*, quod jacitur ex onere navis. *Corn. Fronto.*

Dapes Regum sunt; *Epulae* Privatorum; vel *Dapes*
1 De-

[k] *Vid. Scardii Lexicon Juridicum* p. 268. col. a. ubi legendum quod *Ulpianus* hanc differentiam, quam fusissime explicet.

[l] *Ideoque videtur nomen habere à demtione, cum minus res factum, quam quanti constitit.*

[m] *Et est quasi detritum factum damnum* *Leg. Varronis* Lib. 4. de L. col. 1074.

[n] *Satyr.* 6. vers. 507. 508.

[o] *Lib.* 2. *Sermon. Sat.* IIX. v, 34.

[p] *Act.* 1. Sc. 1. v. 44.

130 *Ausonii Popinae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
Deorum sunt; [q] *Epulae* Hominum - *Serv.*

Dare est transfundere in alium Dominium rei. *Tradere* est nudam rei Possessionem alteri cedere, non proprietatem. Itaque si quis stipuletur rem suam sibi *dari*, erit *inutilis Stipulatio*; at contra *utilis*, si tradi stipuletur. Interdum tamen haec duo confunduntur, ut in *Contractu Emptionis*, in quo cum juncta: & nexa sint *Possessio*, & *proprietas*; illa *DARI*, hanc *TRADI* principaliter; & *facto ipso* dicitur ut scribunt *Jurisconsulti* l. 82. 87. *D. de verb. obl.* Sed *Donatus* dicitur: *Dare*; est quod repetas: *dedere*, ad perpetuum: [r] *Damus* nos *Amicis*; *dedimus* tantum hostibus.

Decem numerum simplicem: hoc est, *decem* Unitates significat [s] *Dena* verò cuilibet *Decem*, [t] ut si quis *Titio*, & *Seio* legavit *DECEM*, simpliciter *Decem*, hoc est quilibet quinque, at si *Titio* & *Seio* *DENA* dari jusserit, cuilibet *decem* legavit, Sed interdum *Dena* sunt *Decem*; ut *Trina* vel *Terna*: una tria: & similiter *Septena*, *Octona*, *Centena*. *Plinius* lib. 8. *Vivunt octonis annis & partum undenis mensibus fuerunt Paulus* lib. 3° *Quaestionum. Lib. 126. p. D. de Verb. Oblig. in annos*
fingu-

[q] *Heic notandum, quod DAPES non Deorum duntaxat sint Epulae, aut nostrae in DEORUM sacrificijs adhibitae, sed largiores, & oppipari apparatus quoque Conf. Virgilii Lib. 4. Georg. v. 133. DAPS autem in singulari Numero, quod & nunquam pro Epulo ponitur opi- paro, apud Antiquos dicebatur Res divina, quae fiebat at hyberna sementie, aut verna. Quod Vocabulum ex Graeco deducitur, apud quos id genus Epularum Δαις vocatur Conf. Festi lib. 4. Antiq: Romanar. col. 145.*

[r] Itaque *Deditum* esse alicui significat non tantum à mandato alicuius, sed velut etiam nutu pendere, quod est Imperii prorsus absoluti & consequenter servitutis extre-
mae:

[s] Sed *DECEM* constituit unam *Decadem*, hoc est unitatem decies repetitam; Sive Numerum denarium, in quo qui decimum occurrit, decimus est.

[t] Undè *Denarius Numerus* decem in se continens.

singulos Dena dari sponder, post triennium conditione existente triginta pcti potuerunt.

*Decerno, jubeo, Volo, ferunt Verba solemnia in Rogationibus, quae hoc differunt, quod Decernere est causâ cognitâ, certam proferre sententiam; (u) jubeo; Velle, pro imperio aliquid statuere: Illud est auctoritatis, HAEC sunt potestatis, AUCTORITAS autem erat in Senatu POTESTAS in Populo ut loquitur Cicero lib. 2. de Legibus: Itâ DECERNEBAT Senatus: JUBE-
BAT, & VOLEBAT populus idest suffragijs suis comprobabat Salust. in Jugurta. Quantaque vi rogationem jusserit, decreverit, voluerit. Livius Lib, 30. Tribuni plebis ad Populum tulerunt, vellent, juberentue Senatum decernere. Arnobius Lib. 7. Tantum esto mactus quantum volo, tantum amplificatus quantum jubeo; tantum honoris assumptio, quantum te habere decerno, & verborum circumscriptione definio:*

Decipere est dolô malô circumvenire. [x] Fallere est à vero abducere; frustrari: fitque propriè verbis, cum nimirum contrâ facimus, quàm diximus. [y] Cicero pro Muraena: In eo quidem fallis & decipis: Ulpianus ad Edictum XI, D. de dolo malo Leg, 1, Dolum malum esse omnem caliditatem, fallaciam, machinationem ad circumveniendum, fallendum, decipiendum alterius arbitrium: Ciprianus de Idolorum Vanitate: Horum autem omnium ratio est illa, quae fallit, & decipit, & praestigijs celantibus veritatem, stultum, & prodigum vulgus inducit.

Iz

De-

[u] seu certò tandem, quid aliquid sit, determinare.

[x] seu verbo, factove aliquem capere, & propterea deludere, atque defraudare. Undè Terentius in Phormione Act. 5. Sc. 8. v. 34.

- - Non est aequum me propter vos decipi.

[y] Idèdque & à fando hoc est veri fucò aliquem in errorum inducendo à Nonnullis Criticis non prorsus ineptè deducitur. Sic FALLAX appellatur, qui mentiendò decipit. Fallit enim multos falaciter confecta fallacia, qui ab illo FALSI falsa quoque spargere, & Falsitatem ad alios propagare solent.

Decreta Senatus (z) à *Consultis* distinguuntur; quod *Decretum* sit *Pa rticula* quaedã *SCTI*: ut cum *Provin-*
cia alicui decernitur, ita, ut *Decreta* sint *specialia*,
Consulta *generalia*. (aa) *Fest.* ex *Ael. Gallo* *Decretum*
 à *Sententia* definita differt, quod *HAEC* sine *litis* *con-*
testatione esse nequeat, *Tit: C. ut lit. non constet*. Sed
 bene *DECRETUM*, *Gl. in L. Sancimus*, ibi per *con-*
tumac iam *C. ad S. C. Trebel* *SENTENTIA* in *absen-*
tem ferri nequit *L. de uno ff. de re jud.* sed *DECRE-*
TUM *l. recusare pr. ff. ad S. C. Treb.* *SENTENTIA*
 necessariò habet annexam *Absolutionem*, vel *Condem-*
nationem *L. 1. de Re jud.* non *DECRETUM*.

Decus honoris (bb) *Decor* formae, *Decorum* actionis
Corn. Front. *Decor* communis est omnium; & is facit
 decentiam speciei: *Species* propria est cuiusque. Ita-
 que *Decor* in *Habitu* est: (cc) *Species* in *Membris*:
Decus in *Gestue* est & motu corporis: *Formosus* ab ex-
 celenti *Specie* dicitur.

Dedecoratur, quod honestum est in *animo* *Horat. Car:*
Lib, 4. Od, 4. v. 36.

Dedecorant bene nata culpa.

Turpatur, quod honestum est in *corpore*. *Donat.*

Dedduco est *persequor*; (dd) *Didduco*, *divido*, (ee)
Serv.

De-

(z) hoc est, *Ea DECRETA*, quae à *SENATU* sunt
 constituta, definita, atque iudicata.

(aa) Fiebat autem *SENATUS CONSULTUM*, aut
 per *Rogationem* cum rogabatur unusquisque *sententiam*
 quam verbis efferrebat, aut per *discessionem*, quando
 plerique idem sentientes, in unam partem pedibus ibant.

(bb) Ideoque significat illam [ut ita loquar] *Honori-*
ficientiam, quam ex *beneficis* rebus *assequimur*.

(cc) & describitur, quod sit, quasi *pulchritudo* quaedam
 ex *decentia* *Rerum*, *Personarumque* in *Locis*, & *tem-*
poribus, sive in *agendo*. sive in *loquendo*.

(dd) *Proprie* autem idem est ac ex *loco* superiori *de-*
orsum *duco* *Ciceroni* verò idem est, ac quod *ARITME-*
THICIS *abstraho* est ac *detraho*.

(ee) seu *separo*, hoc est in *diver sas partes* *duco*.

Deficit Socius [ff] *Prodit Parens, Deserit* [gg] *Patronus Salust. post defectionem Sociorum. & Latii. Terent. in Adelphi. Act. 4. Sc. 5. v. 57.*

Prodixi te: atque illam miseriam, & gnatum, Quod in te erat.

Plaut. in Curcul. Act. 4. Sc. 3: v. 16.

Qui liberos habent, & eos deserunt. Donat.

Defungi est liberari molestiis, & periculis. [bb] *Perfundi* est pervenire ad exitum, sive honorum, sive laborum. *ILLUD* semper donat *Finem adversarum rerum; HOEC & bonarum, & malarum.* Virgil, Lib. 6 *Aeneid. (*) v. 83.*

O tandem magnis Pelagi defuncte periculis.

Livius: Defuncta morbis corpora salubriora esse coepere. Cic. Lentulo: Cum & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essemus. Idem Luceio: Nulla perfuncti propria molestia.

Degredi est ex superiore loco descendere. *Digredi* ex aliquo loco discedere. *Salust. in Iugurta: Monte degrediens cum exercitu. Ibidem Propter multitudinem à parentibus digressi.*

Digredi est generale, dum de *Persona, & de Via* dicitur. *Degredi* autem speciale, dum *Locum* saltem designat.

Delator est, qui crimina defert [ii] *Mandator* [kk] verò, qui mandat *Delatori* accusationem, suggeritque probationes, & indicia. *Svetonius in Tito Cap. 8. Inter adversa temporum & Delatores, Mandatoresque*

I 3

erant

[ff] *hoc est, deest mihi socius seu potius, discedit à me. Socius in calamitate. Est autè turpis Defectio, cum defector à Domino suo deficit.*

[gg] *hoc est derelinquit, & non amplius quasi in Patronorum serie haeret.*

[bb] *Livius in sensu contrario Defungi poenà pro Subire poenam dicit his verbis. Ante omnia libera corpora placere sine mora Locrensibus restitui, non levi Defunctorum poena.*

[ii] *ac idem est atque occultus accusator.*

[kk] *generaliter vocatur, qui aliquid, agendum com-*

134 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
erant ex licentia veteri. Marcianus de Delatoribus L. 24.
D. de jure Fisci: Non tantum Delator punitur si non pro-
baverit, sed & Mandator, quem exhibere debet Dela-
tor.

Deligere est è multis idoneis aliquem eximium adsu-
mere. Diligere est seorsum, & distinctè legere, ([I]) ut fit
in delectu Militum; cum nominatim, & sigillatim citan-
tur, & ad Nomina respondent. Cui contrarium Negli-
gere, id est, nullum dilectum habere, nec curare, quid
deceat facere. [mm] Eligere verò est è quavis multitu-
dine unum secernere, vel ad eligendis emolumentum,
vel ad illius, qui elligitur dignitatem. Itaque plus est
Deligere, quàm Diligere, & Eligere Cicero in Laelio:
Amare autem nihil est aliud, quàm cum ipsum deligere,
quem amet. Idem de lege agraria: Universi deligant,
quem Populo Rom. maximè consulturum putant. Ibidem:
Si vobis ex omni Populo deligendi potestas esset data.

Delictum committitur negligentia, cum non fit, quod
fieri debet. [nn] Peccatum opere, cum fit, quod non de-
bet fieri, sicut: Qui deliquit, non fecit, quod facere de-
buit; Qui peccavit, hoc fecit, sed parum rectè. Gellius
[oo] Peccata quoque hominum, & Delicta non sustentan-
da. Interdum tamen contra Delictum grave Crimen si-
gnificat; Peccatum leve Erratum, ut Peccatum Memo-
riae

---

mittit; specialiter verò. qui alicui est auctor, & omninò
mandat, ut pecuniam det mutuo. aut tempus solutionis
proroget. Sed Mandatarius est, qui mandatum suscipit
ad implendum Vid. Schardii Lexicon Juridicum p. 561.
col. 1.

[II] quasi dicas, in utramque partem legere, hoc est,
studiosè curare.

[mm] siue non studiosè legere, sed per incuriam opti-
ma relinquere.

[nn] Maffeus dicit, Delicta fieri, aut proposito, aut
impetu, aut casu proposito delinquent Latrones, qui fa-
ctionem habent. Impetu autem cum per Ebrietatem ad
manus, vel ad ferrum venit. Sed casu, cum in venan-
do telum in feram immissum hominem interficit.

[oo] Lib. 6. Noct. Atticar. Cap. 14. p. 224.

viae, Scripturae. Aliàs Delicti, Maleficii, & Noxae Vocabula propria facta sunt admissis minoribus, sive privatis Delictis, Criminis, publicis, & majoribus L. 17. §. 18. de Aedil. ed. l. 131. fin. ff. de V. S.

Delubrum propriè est Aedicula, in qua deliberatum [* h. e. dedicatum] *DEL* simulacrum; (*pp*) *Templum* verò est Aedificium DEO sacratum. Ita *Delubrum* est parvum *Templum*, vel pars *Templi*: sicut *Capitolium* fuit *Templum*, in quo tria *Delubra* communi pariete claudebantur, JOVIS, JUNONIS, MINERVAE. Cicero pro Domo: *Templorum*, & *Delubrorum religiones*. Idem Orat. 3. in Catilinam: *Deorum Delubris, atque Templis & alibi: Omnia Tempia Deorum, atque Delubra*. Arnobius Lib. 6. *Quorum delubra, & Tempia mortuorum superlata sunt bustis*. Idem Lib. 7. *Cur Tempia post condita, sibi que exaedificata Delubra, &c.* Sed haec ferè confunduntur, maximè apud Poëtas. *Delubrum*, in quo homines pericula sua diluunt: ponunt enim vel *Pileum*, vel *Scutum*, vel alia suscepta votis. *Sacellum* parvulum aedificium Diti consecratum. *Templum* in loco inaugurato. *Lucus* locus fulmine ictus, & arborum spissitate tectus. *Fanum* (*qq*) FAUNO consecratum; undè FAVNI appellabantur prius illi, qui vagabantur, Fanatici. *Bidental* locus fulmine tactus, & ove expiatus; *Bidentes* enim oves appellantur. *Cornu Front.*

Deludere dicuntur *Gladiatores*, cum ob aliquod membrum laesum, aut luxatum desinunt ludere; *Diludere* oëm inter commissiones interquiescunt. Undè *Diludia*

I 4

sunt

[*pp*] Sicut enim locum, in quo figerentur candelae, Latini Candelabrum dixerunt: ita in quo Deum ponerent, Delubrum. Leg. Perotti Lib. 1. Cornu Copiae Epigram. 1. col. 17. lin. 37.

[*qq*] Hanc vocem nonnulli à fando deducam putant, quoniam Pontifex in Dedicatione Templi certa verba praefari olim erat solitus. Alii à rò in paropu quod manifestum significat, quoniam è Fano responsa quondam data constat. Undè à Veteribus [ut inquit Festus] Prophetae dicti sunt FANORUM ANTISTITES, atque ORA-

136 *Ausonii Poemata de Differentiis Verbor. Lib. II.*
sunt intervalla, & intermissiones ludendi. Cicero pro
Roscio Amerino: *Deinde aliquanto lentius nihil agere,*
atque deludere. Plinius Lib. 36. Licet videre Gladiator-
es, cum delulerint, hac juvari potione. Horat. [rr]

Displicet iste locus, clamo, & diludia posco,
Deluit, qui purgat; [ss] diluit, qui temperat. Livius
de Morte Mithrid. Quod cum deluisset, &c. Agræst.

Deos perpetuos dicimus; Divos ex hominibus factos,
quasi diem obierint. [tt] Vndè Divos IMPERATO-
RES vocamus. Juvenal. (uu)

Respice Rivalet Divorum. . . .
Sed Varro, & Attius contra sentiunt, dicentes *Divos*
perpetuos; *Deos*, qui propter sui consecrationem timen-
tur, ut sunt Dii Manes; quod attingit Virgilius [xx]
sic canens:

- - Turni sic est affata sororem
Diva Deam, stagnis quae, fluminibusque sonoris
Praesidet. Servius.

Deponere est rem alicui custodiendam [yy] dare, sive
custodiae tantum causâ, sive ad evitandum cursum usuri-
rarum: *Sequestrare. L. pen. D. Depos. quod elegantius*
dicitur Sequestro dare, vel deponere apud Sequestrem, est
rem

CVLORVM INTERPRETES.

[rr] *Lib. 1. Epistol. 19. ad Maecenatem v. 47.*

[ss] Gellius utitur verbo diluere in sensu Metapho-
rico, & quidem Lib. 15. N. A. c. 2. p. 476. ubi sic insit:
Et calefacto simul refotoque animo, si quid in eo vel
frigidae tristitiae, vel torpentis verecundiae fuerit, di-
luamus. Conf. Oberti Giphanii *Observationes singulares*
in L. L. p. 63. seqq.

[tt] Iob. Ludov. de La Cerda Tom. 3. *Commentar. ad*
Virgil. vers. CXXXIX. Lib. XII. Aeneid. p. 684. col. 2.
DEOS, seu DIOS, aeternos; DIVOS autem ex homi-
nibus assumptos esse dicit.

(uu) *Satyr. 6. v. 115.*

(xx) *Lib. 12. Aeneid. v. 138. seqq.*

[yy] Vndè Depositum est alicui commendatum, vel
credendum, sive fidei datum. Sic Pecuniam depositam vo-
camus, quae apud Sequestrem tuto est collocata.

rem controversam alteri tradere, donec, finitâ lite constet, cui debeat. *Hoc* semper fit à pluribus, & possessionem rei depositae transfert in Sequestrem; *Illud* etiâ ab uno potest fieri, nec mutat possessionem, aut proprietatem, quam *deponens* retinet. Itaque Verbum **DEPONENDI** generalius est ita, ut omnis qui *sequestro* dat, etiam deponat; at non contrâ. *Florentinus Instit.* 7 L. 17. D. *Depositum*: *Licet* deponere tam plures, quam unus possunt; attamen ad Sequestrem non nisi plures deponere possunt. Nam tùm id fit, cùm aliqua res in controversiam deducitur.

Deportare est deponere, [xx] *Apportare* aliquid afferre; [a] *Comportare* in unum Locum conferre; *Exportare* de loco tollere. *Agrættius*.

Deportatus est, qui poenae causâ in perpetuum ablegatur in *Insulam*, quam Princeps assignavit, & omnia sua jura, & bona praeter *Libertatem* amittit. [b] *Relegatus* est, qui aut certò locò concluditur, aut *Urbe*, *Provincia*, aliòve, quò locò prohibetur ad tempus, vel in perpetuum; & tamen omnia jura sua, & bona, praeterquam, si quae *Bonarum pars* ademta erat, integrâ servat. [c] De quibus multa *Jurisconsulti* L. 17. l. 2. de publ. lud. D. de Interd. & Releg.

Deripere est deorsum rapere, & detrahere. *Diripere* est diversè, & in varias partes rapere, ut fit in expurgationibus Urbium. *Plautus* in *Menaechm.* [d]

Sed quis hic est, qui me capillò hinc de curru detipit; Idem

[xx] *Deportare PROPRIE* videtur esse nauticum Verbum, de his dictum, quae navibus aliquò eportantur, hoc est, Merces, Homines, Animantes, & quaelibet alia *Onera*.

[a] à loco nempe ad locum. *Vid.* *Terent.* *Phorm.* Act. 3. Sc. 3. v. 18.

[b] *Leg. Cornelii Nepotis ALCIBIADES* Cap. 4. §. 3.

[c] *Conf. Festi Lib. 16. de Verborum Vera Significatione.* col. 1201. lin. 29. seqq.

[d] *Act. 5. Sc. 2. v. 117.*

138 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
Idem in Rudente: [e]

De ara Capillò jam deripiam.

Varro in Eumenid. *Ubi vident secantandò, ex ara ex-
cantare non posse, deripere incipiunt.*

*Despicere est deorsum aspicerere. Dispicere est diverse,
diligenter inquirere, providere, & tanquam in omnem
partem animum, oculosque intendere. [f] Terent in
Andria: [g]*

Jam aliquid dispiciam.

Cicero Lib. 1. Tusculan. Quæst. *Tamen acie mentis di-
spicere cupiebant.*

*Detrimentum est quasi deminutio rerum, quam ali-
quis patitur. [b] Intertrimento est commune damni
facientis, accipientisque. Varro Lib. 4. de Lingua Lat.
Detrimento [inquit] à detritu dicitur, quòd ea, quæ
trita sunt, minoris præciti sunt. Eadem ratione Intertri-
mento ab eo, quòd duo, quæ inter se trita, & deminuta
sunt. Terent. in Heautontimor. [i]*

Nunc, cum sine magno intertrimento non potest

Haberi, quidvis dare cupis.

Cicero in Verrem: *Cum eo sine ullo intertrimento conve-
nerat jam, quemadmodum traderetur. In quem Locum
Pedianus: Detrimento, inquit, unius partis est; In-
sertimento verò dantis, & accipientis.*

*Dicimus, quod volumus; Loquimur invicem, [k]
Narramus, quod ignoratur. Corn. Fronto.*

Di-

---

[e] *Act. 3. Sc. 5. v. 5.*

[f] *b. e. ut breviter dicam, in varias parteis videre.
Sic qui amicum expectat, dispicit tantò attentiori dispi-
cientia, quantò avidior est expectatio.*

[g] *Act. 3. Sc. 5. v. 16. ubi Dispicere [per Metonym.
nempe Anteced. pro Consequ.] idem esse videtur, ac in-
venire.*

[b] *sed de tritu factum damnum, [& quidem propriis-
sime.]*

[i] *Act. 3. Sc. 1. v. 39. seq.*

[k] *Varro autem Lib. 5. de L. L. col. 1080. lin. 52.
seqq. inter Loqui, & Fari hanc Differentiam interesse scri-
bit, quòd Fatur is. qui primus significabilem vocem ore*

Dictum, & *Promissum* in Venditione discernuntur; ut in Edicto Aedilitio: *Adversus quod dictum promissumve fuerit*. Nam *Dictum* est, quod verbò tenus pronunciatum est, nudòque sermone finitur. *Promissum* autem, & ad nudam promissionem, sive pollicitationem & ad solemnem stipulationem refertur. Itaque plus est *Promissum*, quàm *Dictum*, [1] auctore *Ulpiano*.

Dies genere virili unius diei cursum significat, ut *hic* vel *ille Dies*, *primus Dies*, *meus natalis Dies*; muliebris autem temporis spatium, uti summa, infanda Dies, apud Virgilium. [m] *Annua*. *bima*, *trima Dies*, id est, tempus *Anni*, *Biennii*, *Triennii*, apud *Jurisconsultos* L. 3. §. 14. ff. de Statut. Quae Differentia ab optimis *Auctoribus* ferè servatur; licet vetustissimi *Poetae*, quorum testimoniis *Nontus* contrà nititur, dixerint *Hanc Diem*.

Die quartò [n] de praeterito tempore, *Die quarte*, aut *quartì*, de futuro usurpari solitum tradit Gellius Lib. 10 N. A. cap. 24. [*] p. 334 Plautus in *Aenaechni*. [o] *Die septimi auctio fiet*. Idem in *Perfa*: [p] *Ibi mercatum esse di-*

---

emittit, nullo verborum ordine servato. *Vnde* *Pueri*, *antequam id faciant*, *Infantes dicuntur*. Loquitur autem *is*, qui suo loco unumquodque verbum sciens ponit.

[1] *Dictum licet de omni sermone sit intelligendum*; specialiter tamen facetias significare, *Perottus* Lib. 1. *Cornucop. Epigr.* 3. col. 434. lin. 32. seq. est auctor.

[m] *Lib. 2. Aeneid. v. 324. & 132. Sic Toxilus Servus apud Plautum in Perfa Act. 1. Sc. 1. v. 34. seq. etiam insit sic dubius*:

- - Haec Dies summa hodiè est, mea Amica sit ne libera.

An sempiternam servitutem serviat. - -

Vid. in hunc locum Taubmanni Comentar. p. 1119. col. 1. & 2. Edition. poster. & in Pseudoli Act. 1. Sc. 3. v. CXI. p. 978.

[n] [*quod Graeci εις ταςδεν dicunt.*]

[o] *Act. 5. Sc. 9. v. 95. ubi nonnullae Editiones pro Die non prorsus incommode Manè legunt.*

[p] *Act. 2. Sc. 3. v. 8.*

140 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
plixit die septimi. Ego arbitror, haec nihil omnino dif-
ferre, & Veteres propter affinitatem Litterarum E, I,
& O, sine discrimine dixisse: *Die quarto*, & *Die quarto*
vel *quarti*, tam de praeterito, quam de futuro, & praesenti.

Differre est rem in aliud tempus conferre, nulla cum dies ante praefinita fuisset. *Proferre* est diem constitutam prorogare. [q] Itaque, qui *profert*, idem *difert*, non contra. Paulus *Lib. 5. Sententiarum L. 18. § pen. D. de Quaest. Aded ut propterea & differantur, & proferantur custodiae. Terent. in Andria (r)*

- - - *Saltem aliquot dies*

Profer, dum *prosciscor aliquod*. - -
Cicer. Mario: *Si quod constitutum cum Podagra habes, fac in alium diem differas.*

Dignitas plus est, quam *Existimatio*. Nam *Dignitas* Honoribus comparatur, *Existimatio* Virtutibus, aut praeclare factis. [s] In illa inest splendor, in hac laus Virtutis nota. Cicer. Bruto: *Quod sentiebam & Dignitati, & Existimationi tuae maxime conducere*. Et Sulpicio: *Nec reliquod tempore ullo aut rei, aut Existimationi, aut Dignitati tuae deero*. Praeterea *Existimatio* sine *Dignitate* esse potest. *Dignitas* sine *Existimatione* esse non potest: Unde Jurisconsulti *Existimationem* quasi partem, & effectum *Dignitatis* accipiunt. Callistratus de *Cognitionibus* 1. L. 5: §. 1. D. de var. & extra. *Existimatio* est *Dignitatis* illaesa status, legibus, ac moribus comprobatus, qui ex delicto nostro auctoritate legum aut minuitur, aut consumitur. Minuitur *Existimatio*, quoties, manente Libertate, circa statum *Dignitatis* poena plectimur.

Digni-

---

[q] *Proprie autem est in diversas partes ferre. Denotat quoque idem, ac rei alicui Dissimilem esse. Sic differre rumore: differras, donec resciscas, annon differas à veritate.*

(r) *Ast. 2. Sc. 1. v. 29. seq.*

[s] *Ideoque haec pro ipsa auctoritate, commendatione ac fama passim usurpatur. Illa autem describitur, quod sit singularis honoris gradus, ex quo splendor, ac amplitudo nascitur. Leg. Doletus loc. cit. p. 57.*

Dignitas quatenus contradistinguitur *Venustati*, competit Viris; *Venustas* Foeminis Cic. lib. 1. Offic. *Venustatem muliebrem dicere debemus, Dignitatem virilem.*

Diligentia est in diligendo, & discernendo: [t] *Industria* versatur in agendo: [u] alterum est *ingenii*, & *iudicii*; alterum *laboris*, atque *operae*. *Studium* est attentio animi. Cicero in Verrem 3. *In quo meam industriam, & diligentiam spectari volo.* Idem torquato: *Omnia studiosè, diligenterque curabo.* Svetonius in Domitiano: *Fus diligenter, & industriè dixit. Diligentia à diligendo singula, Huic Negligentia opponitur, nec recipit errorem. Cura animi est, quae anxium facit Hominem, & tam honestae, quàm inhonestae rei est* Corn. Fronto

Dimidium dicitur de rebus, quae separatae sunt; [x] *Dimidiatum* autem de rebus, quae continuae sunt, & non separantur; quasi *dismediatum*, & in partes duas pares Divisum, cuius Differentiae exempla suppeditat Gellius Lib. 3. (*) N. A. C. XIV. p. 130. seq.

Directum est in latera aptatum; *Derectum* in rectum vadens. Agraetius.

Discidium significat Distractionem, interdum etiam Divortium, à *discindendo*, id est, *dirimendò*; ut Excidium ab *exscindendo*. *Disfidium* verò Dissentionem, à *dissidendo*. Illud corporis est; Hoc animi. Terent. in Andria: [y]

- - - - - Valeant,

Qui inter nos discidium volunt. - -

Idem in Haecyra: [z]

Neque culpâ evenisse [aa] discidium hoc meâ.

Cicero pro Domo: *Dessevi conjugis miserae discidium.*

Diser-

[t] & idem est, ac dilectae rei cura; sicuti diligere idem ac in utramque partem legere, hoc est, probè, ac studiosè curare.

[u] Ideòque & pro studio, atque vigilantia ipsa nequaquam iniquè ponitur.

[x] seu est portio dimidiati alterutra.

[y] Aët. 4. Sc. 2. v. 13. seq.

[z] Aët. 3. Sc. 5. v. 26.

[aa] Ita enim pro causa, quae vox in multis hujus Aët.

Disertus, & Eloquent [bb] quid differant, ostendit Cíc de Oratore, his verbis: *Disertus est, qui potest satis acutè, atque dilucidè apud mediocres homines ex communi quadam hominum opinione dicere. Eloquent verò, qui mirabiliùs, & magnificentius augere potest, atque ornare, quae vult; omnesque omnium rerum, quae ad dicendum pertinent fontes animò, ac memoriâ continet.*

[*] *Discordia* est privatorum; *Bellum* multitudinis, & [frequenter] publicum. Goclenius in *Observ. L.-L.* P. 230.

Dispungere, & Expungere, verba usitata in *Rationibus*, hoc differunt, quòd *Dispungere* est conferre accepta, & data, sive excutere, & examinare *Rationes*: Undè *Dispunctio*. [cc] *Expungere* [dd] est *Rationes* peractas, absolutasque tollere, *Debitum* inducere. Hoc est posterius, & illius quasi effectum. Seneca Lib. 2. de *Beneficiis*. *Apud me istae acceptorum, expensorumque Rationes* dispunguntur. Tertullianus Lib. 4. adversus *Marcionem*: *Deus meritorum iudex, & dispunctor*. Plautus in *Cistellaria*. [ee]

*Nunc, quod reliquum restat, volo persolvere,
Ut Expungatur nomen, ne quid debeam.*

Diversorium, Hospitium, Tabernam, vulgus putat esse eadem, cum sint diversa. Nam *Diversorium, & Hospitium*

ctoris Editionibus pro *CVLPA* est reperienda, legunt Editiones Aldino-Veneta, Bonhommeano, & Gryphiano-Lugdunenses, Haynecciana, Pareiana, Victoriano-Heidelbergensis atque plures alias. Sed Plantiniano-Antverpiensis: Neque Culpa hoc mea: legit.

[bb] *Exertus* autem ab *Eloquente* sic differt, ut, Isidoro Lib. 10. Origin. col. 235. teste hic sit profusus eloquio; iste autem in loquendo expeditus.

[cc] Hanc ipsam *Rationis Cancellaturam* vulgò à *Jurisconsultis* dici constat.

[dd] Eudaeus dicit, quòd *Expungere* sit punctis circumducere, & tollere, & quasi rem confectam eximere e codice. Undè expunctus Miles dictus, qui è suorum numero est exemptus, atque acce dirutus.

[ee] *Ad. 1. Sc. 3. v. 40. seq.*

splitium sunt gratuita, & sine pretio *Amicis* tantum, & *Hospitibus* praebentur. Sed *ILLVD* plerumque brevioris commemorationis est, *HOC* diuturnioris. [ff] *Taberna* [gg] autem est mercenaria, & ignotos etiam, atque peregrinos quaestus gratiâ accipit, uti *Caupona*. Vnde *Tabernam diversoriam* dixit Plautus in *Milite*, & Svetonius in *Nerone*: *Dispositae per littora, & ripas diversoriae Tabernae* parabantur. Praeterea *Diversorium* nobismet quoque ipsis alibi paramus, quod in alieno loco ad *Hospitem*, aut ad *Cauponam* nolumus divertere; *Hospitium* [hh] & *Taberna* aliis semper parantur. Cicero Fabio Gallo. Multò libentiùs emerim *Diversorium TERRACINAE*, ne semper *hospiti* molestus sim.

Divinitus [ii] cum dicimus, ex *DEI* mente factum significamus: *Divinè* verò, cum laudamus *Fl. Sosp.*

Divortium L. 2. D. de *DIVORT*: est distractio Matrimonii, vel à diversitate mentium ita dictum, vel quod in *diversas* partes eunt, qui dirimunt Matrimonium. *Repudium* non modò *Nuptiarum* diremptionem, sed & *sponsaliorum* renunciationem significat. *Illud* inter

[ff] *Diversorium propriè est, quod advenae divertunt. Nam cum in itinere locum aliquem quis declinat, divertit à via; cum autem se reficere vult, divertit in diversorium & est acceptus diversor, si ante quoque ibi diversari esset solitus.* Lex. Jan.

[gg] quàm propriè *Aedificium ex Tabulis*; in specie autem, ubi res variae venduntur, Philologi nequaquam ineptè nuncupant.

[hh] Hoc Antiquis *Domus* erat, quae gratis, liberaliterque venienti *Hospiti* patebat. Vnde & pro *Amicitia*, quàm frequentissimè, testante Baudeo, ponitur.

[ii] *Vtitur hac voce* Plautus quoque in *Curculione* Act. 2. Sc. 1. v. 33.

Solus hic homo est, qui sciat *divinitus*.

In quem locum ex Lambino videndus Taubmanni Commentarius p. 276. Edition. prioris, ubi extant verba sequentia; Quasi dicat: Ego scio conjecturam facere de somniis, non ex disciplina hominum, sed a flatu divino ut *Vates*.

144 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
ver Virum, & Uxorem tantum fieri dicitur: Hoc etiam
Sponfos concernit, ut auctor est Modestinus Differentiar.
20. l. 101. & 192. D. de Verb. Sign. [kk] Sed & Divor-
tium facere dicimus; Repudium mittere, renunciare, vel
dicere. Cato de Dote: Vir cum divortium fecit. Terent.
in Phormione: [ll]

- - - *Illis repudium renunciet,*

Hanc ducat. - - -

Paulus ad Edictum 31. L. 3 ff. de Divort. *Per calorem*
missô Repudio. Tacitus Lib. 3. Annal. Post dictum Re-
pusdium adhuc insensu.

Doctus est, qui optimarum artium scientiâ excellit;
[mm] Eruditus, qui aliquâ est humanitate imbutus,
quasi minimè rudis, Litteratus, qui est sciens, & peritus
litterarum. [nn] Itaque Doctus plus est, quàm Eruditus,
aut Litteratus, [oo] sicut Doctrina plus est, quàm Erudi-
tio, & Doceo plus est, quàm Erudio. Cicero Lib. 2. Offi-
cior. Occurritur autem nobis, & quidem à Doctis, & Eru-
ditis. Idem Lib. 1. Aut præclara eruditione, atque do-
ctrinâ, aut utraque re ornati. Ibidem: Studiosos discendi
erudiunt, atque docent. Idem Bruto: Balbi docti, & eru-
diti

[kk] Conf. Joannis Seldeni Vxor Hebraica Lib. 3. cap.
18. p. 310, seqq. Schardii Lexicon Juridicum p. 305. col. a
& Schildii Commentarius ad Svetonii AVGUSTI Cap.
LXII. p. 259. col. b. & ad NERONIS Cap. XI. p. 341.
col. b ubi Repudium, & Divortium etiam inter absentes
non modò civili, verùm etiam divino jure fieri dicit.

[ll] Aët. 4. Sc. 3. v. 172. 173.

[mm] Ideòque Doctus potest faciliè docilem docere, ut
docilitatis suae documentum edat firma comprehensione
doctrinae.

[nn] hoc est, Litterarum Doctor, antiquè Litterosus
dicitur. Quapropter, Tu si evadere vis non Litterator, hoc
est, vix litterulas exarare gnarus, sed verè Litteratus.
disce omneis bonas litteras; licet has quidem illiteratî fatuè
oblitterare, aut etiam oblitteratas esse optarent, Lex.
Jan.

[oo] Hodicrni Politiori, atque solidiori eruditione imbu-
ti Viri hanc differentiam proفسus in vertunt meritò, dicen-

dicti hominis in utroque. Gellius Lib. 3. Sed eruditiori, doctiorique. IN Poemate veteri Romanò:

Doctà, erudità poenae Musarum manu.

Dolor est aegritudo animi afflicti, vel ex *Mali* alicujus praesentia; vel absentia *Boni*; Moeror [pp] est demissio, & contractio animi. Ille & interior, & gravior asperiorque; Hic levior est & extrinsecus apparet: Cicero lib. 12 ad Atticum: Moerorem *minui* Dolorem *nec potui. nec si possem, vellem*. Idem pro Muraena: *Qui hujus Dolor? qui illius Maeror erit?* Tacitus lib. 3. Annales: *Convenisse recenti dolore luctum, & ex moerore solatia.*

Dolorem, & Laborem diversa esse putat Cicero Lib. 2. Tusculanar. Quae est. in eoque Graecos reprehendit quod haec suâ linguâ non distinguant. Cui videtur accedere Terentius in Andria: [qq]

Ejus labore; atque ejus dolore; gnatout medicarer tuo.

Similiter separat alibi *Dolere*, & *Laborare*: quae tamen reipsa nihil differunt omnino. Nam Labor est & Dolore, quo afficitur qui laborat.

Dolus l. 1. §. 2. D. de Dol, est omnis calliditas, fallacia, machinatio ad circumveniendum, fallendum, decipiendum alterum adhibita. [rr] *Fraus* est levior captiuncula, ex qua aliquis sibi acquirit, sive alterum

K

. frau-

tes Litteratum atque Eruditum longè plus esse docto. quoniam non omnes Docti sunt Litterati. atque Eruditi, sed quilibet Litteratus atque Eruditus est, (& quidem meo judicio] propriè ac solidè DOCTUS.

[pp] Hoc vocabulo maximè utimur, cum perditum, & afflictum rerum statum expressius] designare volumus Leg. Terentii Andr. Act. 4. Sc. 2. v. 10,

[qq] Act. 5. Sc. 1. v. 12.

[rr] Et hoc vocabulo nunc tantum in malis utimur, etiam si Antiqui etiam in bonis rebus eo sint usi. Undè adhuc dicimus: Sine dolo malo, quoniam, & bonus & doque dici solebat dolus.

146 *Ausonii Porphyrii de Differentiis Verborum. Lib. II.*
fraudando, sive se ipsum, ut ille apud Plautum in *Aulularia*: [ff]

- - - *Ego me fraudavi;*

Antimumque meum, Geniumque meum. - -

Ergo *Dolus* gravior est, quoniam in eo *Fraus* contingitur. Cicero *pro Domo*: *Ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur.* Tacitus lib. 4. *Historiarum*. fraudem, & *Dolum* obscura, eoque inevitabilia, Paulus ad *Edictum* 32 l. 3. § ult. D: *pro Socio*: *Societas si dolo malo; aut fraudandi causa coitasset, ipso jure nullius momenti est, quia fides bona contraria est fraudi, & dolo* Julianus ad *Edictum* 1, l. 1. D. de his, qui not. infam. De *dolo malo*, & fraude suo nomine damnatus. [tt] Sunt. qui putant, *DOLUM* opere fieri, *Fraudem* *Verbis*: quos satis refellit, ut alia omittam, elegans locutio *Doli dicere*, id est *fictè*, & *simulatè*, non ex animi sententia quâ usus Plautus in *Trinummio*: [uu] *Non tibi dicam doli.* Cui contrarium *bonâ fide* dicere, Idem in *Aulularia*: [xx] *Dic bonâ fide.* & in *Pseudolo*: [yy] *Bonâne fide istuc dicis?*

Domicilium est habitatio certa, & fixa in qua *Larem* rerumque, ac fortunarum suarum summam *Pater familias* constituit. (zz) *Domus* interdum est temporaria propria, vel aliena. [a] *Sedes* est possessio antiqua. Itaque ubi *Domicilium*, ibi *Domus*. At non ubi *Domus* ibi

---

[ff] *Aff.* 4. sc. 9. v. 14. seq. *Vid. idem Plautus in Rud.* *Aff.* 5, sc. 2. v. 31. & 60. & in *Trinum Aff.* 2. sc. 4. v. 11. Cicero *pro Sext. Roscio Amer.* Cap. 42. §: 3.

[tt] Sed fraudi esse apud Antiquos idem significabat quàm vitio dari unde aliquapoena proveniret. Quapropter etiam *Fraus* antiquè Poena est vocata *Conf.* *Doletij Formul.* L. L. p. 65.

[uu] *Aff.* 2. sc. 4; v. 77.

[xx] *Aff.* 2. sc. 2. v. 35. seq.

[yy] *Aff.* 4. sc. 6. v. 33.

[zz] Undè ex *IGtorum* mente mutare *Domicilium* dicuntur illi, qui migrant, ut altam Urbem habitare tanquam illius Cives futuri. Nam qui ad tempus habitat

ibi *Domicillum* quoque est semper. Et *Domus* & *Sedes* alterum sine altero esse potest. Cicero *Mennio*: *Sedem Domicilium, vestigia summorum hominum, & Valerio: Eorum ego Domicilia, Sedes, Rem fortunas, &c.*

Donamus modicè, & nostra: [b] *Largimur* profusè & aliena. [c] Sallust. lib. 1. *Historiar.* *Igitur venditis proscriptorum bonis, aut dilargitis.* Tacitus Lib. 1. *Historiar.* *Quod sine modo; sine judicio donaret sua, largiretur aliena.*

Donum, & Munus sæpè coniunguntur. Plautus in *Milite Glorioso*: [d]

- - - certatim dona mittunt & munera.

Cicero in Catone: *Huc Divino muneri, ac dono: Idem pro Archia: Deorum aliquò donò; atque munere commendati.* Haec Grammatici ità separant, ut *Donum* dantis sit, *Munus* accipientis. *Illud* à dando; *Hoc* à muniendo. vel movendo dicimus. *Agratius* Vel, ut *Donum* sit quod *Deorum* placandorum causà *Arts* infertur *Munus*: quod *Hominibus* datur. Quam tamen Differentiam ferè semper confundunt *Historici*, atque *Poëtae*, qui *DONA* *Hominum* dicunt, ut *Dona militaria Coronae, Hastae purae, & alla MUNERA* *Deorum.* Corn. Front. Varro lib. 2, de *Vita Pop. Roman.* *Delphos APOLLINI munera missa.* Virgil. *Aeneid.* 1. v. 636.

Munera, laetitiamque DEI.

Ovidius. [e]

Munera [crede mihi] capiunt homines quo, DEOSque.

K 2

Pla-

mox inde discessurus, Domum quidem potest habere, quàm conduxit Domicilium autem non habet.

[a] *Quomodo autem Domus differat ab Aedibus, supra Lib. 1. p. 19. prolixè est expositum.*

[b] & quidem Perotto loc. cit. col. 303. lin. 38. seq. iudicante plerumque praemii gratià.

[c] Sic *Large* est profusè liberaliter. *Largitio* autem expensa est, quae fit ad aucupandum favorem in petitione Magistratuum.

[d] *Ath.* 3. Sc. 1. v. 120,

[e] *Lib. 3. de arte Amandi* v. 653. seq.

Placatur donis IUPITER ipse datis.

Livius lib. 31. *Dona ampla data, quae ferrent Regi Vasa aurea, argenteaque & idem alibi saepe Iurisconsulti L. 194. L. 214. eod. D. de Verb. Sign. volunt, Donum esse omne, quod datur quaecumque ex causa; Munus: quod officii gratia exhibetur. Ita illud Genus, hoc Speciem esse. Vel, donum significare id, quod, nullo jure, officiove cogente, sponte praestatur: Munus esse, quod necessitatis, aut officii causa exhibetur, ut sunt MUNERA natalitia, sponsalitia, nuptialia. Quae posterior Differentia vera est & perpetua. [f] Plin, in Epist. In causis agendis non modo pactione; dono, munere; verum etiam Xenii semper abstinui. Ulpianus de Officio Proconsulis l. 1. § 4. D. de Offic. Proc. Mandatis continetur ne Donum, vel Munus ipse Proconsul, vel qui in aliquo officio erit, accipiat. Idem ad Sabinum 18. l. 7, § 3. D. de Oper. Libert. Iurare autem debet, operas, donum, munus se praestaturum.*

Duco Verbum honestum est: [g] Adducitur quis ad rem inhonestam; Perducitur ad studia; Deducitur ad honorem, Agraetius. Ducitur quis ad supplicium; Deducitur ad laceritiam: Ducimus volentes: Abducimus invitos. Ducimus apud alios, & palam: Subducimus apud nos met ipsos & secretò. Donat. Ducto nequitiam, & dissolutionem denotat. Itaque Ductur Uxor: Meretrix ductatur Plaut. in Afinaria: [b]

Nunc

---

[f] *Leg: Petri Victorii Lib. 11. Var. lect. Cap. 22 p. 170. Wolf. Lazii lib. 10. Commentar. de R. R. Cap. 13. p. 1012. Edition. Oporiniano Basil. atque Balduini Walaei Commentar. perpetuus in Mathaei Cap. 5. v. 23. p. 47. col. b. Hic notes velim. quod Donum donetur ab Amico; Donatum à Principe; Donarium à quocumque Devoto Lex. Jan.*

[g] *Differt autem à Traho hunc in modum, quod Trahimus eum, qui non est sequuturus, Ducimus autem sponte sequentem. Sumitur & ducere aliquando Metaphorice pro avocare & delectatione quadam, quasi demulcere.*

[b] *Ad. 1. Sc, 3. v. 37. Sic Ductare labiis extat apud*

Nunc quia nihil habes, maledictis ducere meam [i]
postulas.

Idem in Menaechm. (k)

Nisi ferēs argentum, frustra me ducere non potes Terentius in Phormione: [l]

Ut phaleratis dictis ducas me, & meam ducēs gratiis
Similiter Ducere Exercitum est militari more, & ordine
movere: Ducere Exercitum dissolutē, & raptim trahere;
quod genus locutionis familiare Salustio, ut in Catilina:
Quod L. Silla Exercitum; quem in Asia ductaverat
quo sibi fidum faceret, contra morem majorem luxuriose,
nimisque liberaliter habuerat. Et in Jugurthā: Ipse quasi
vitabundus per saltuosa loca & tramites Exercitum ducere.
Quintilianus notat, hoc non sine rubore legi in Salustio, in quo illi non
adsentior. Cum enim verbum Ducere significet Dissolutionem,
aptē, & propriē Salustius dixit, Ducere Exercitum, pro
sine Ordine ducere: sicut idem dixit Agitare aetatem, vitam,
cum tamen Agitare sit voluptuarium, auctore Donatio.

Ductus; Imperium & auspiciū jungit Plautus in Amphitr. [m]

Ut gesserit Rempubicam ductu, imperio, auspicio
suo.

Ubi est DUCTU per se; IMPERIO militare potestate
K 3 te

eundem Plautum in Milit. Glorios. Aët. 2. Sc. 1. v. 15.
quod propriē MERETRICUM est quando Amatores suos
cōsumeliosius solent subsannare. Graecis dicitur διαμωρῶσαι
αὐτὸν καὶ χαλὰν διατρέχειν Vid. Philippi Parei Lexicon
criticum p. 91. col. a.

[i] Lambinus, & ex eo Doussa atque Tubmannus in
utraq. Editione, pro MEAM b. l. nequaquam ineptē
TU EAM legunt.

[k] Aët. 4. sc. 3. v. 20.

[l] Aët. 3. sc. 2. v. 15:

[m] Aët. 1. sc. 1. v. 41. & ibid. Aët. 2. Sc. 2. v. 23.

Sic Dux Militum ducit ducendos Milites per viam, quam
rectissime ducit. Operarii verò ductant (licet ductim)
pustario fune mollem aliquam ductilem. Lexic. Jan.

¶; AUSPICIO per alios, ut Legatos, Praefectos. Suetonius in Augusto: *Domuit autem partim ductu, partim auspiciis suis Cantabrium*. Vetus inscriptio apud Plinium Lib. 3. *Quod ejus ductu; auspiciisque Gentes Alpinae omnes, quae à Mari supero ad Infernum pertinebant sub imperium P. R. sunt redactae. Ducit Vir, Nubet. Mulier: quia pallio obnubile caput suum, genasque. Clarus.*

Durè significat crudeliter; *Duriter* sine sensu laboris; & *Durè* in alterum; *Duriter* in nos aliquid facimus, ut tradit Donatus. (n) Sed mediò judicio non bene. Nam haec adverbia solà terminatione differunt, ex antiqua consuetudine, quàm Nomina in *us* bina ferè Adverbia habebant; ut HUMANUS *Humanè*, *Humaniter* LARGUS, *Large*, *Largiter*: DURUS, *Durè* *Duriter*. & alia multa, de quibus infra monuimus.

Terent in Andria: (o)

Primum haec pudicè vitam, parè, ac duriter Agebat. - - - - -

Quod cum quadam licentià dici & usitatius esse *Durè*, & *Humanè* notavit Augustinus in Libro de Grammatica.

E.

E *Boreum*, & *Eboratum* & *Eburnum* (p) Fl. Sossip. distinguì placet, ut *Eboreum* sit ex solido *E bore* connectum; *Eboratum* extrinsecùs *E bore* ornatum; *Eburnum* à similitudine *Eboris* aptatum.

Ebrius & *Ebriosus* quid inter se distent, ostendit Seneca.

(n) Conf. Perotti Cornucopiae Epigr. LXXII. col. 945. lin. 7. seq. & Nonii Marcelli Propr. serm. col. 1418. lin. 37. seqq.

(o) Aët. 1. Sc, 1. v. 47. seq.

(p) scilicet *Eburneum* quod est ex *E bore* sicut instar *Eboris* album, *Vagina eburna* legitur apud Virgilium Lib. 9 Aeneid. v. 305. & *Ensis eburnus* ap. eundem Lib. 11 Aeneid. v. 11.

neca ad Lucilium his verbis : *Plurimum enim interesse concedes inter Ebrium, & Ebriosum. Potes & qui ebrius est, tunc primum esse, nec habere hoc vitium & qui ebriosus est, saepe extra ebrietatem esse.* [q] Similiter differunt *Ebrietas & Ebriositas*. Cicero lib. 4. *Tusculanar. Quaest. Et inter Ebrietatem & Ebriositatem interest aliudque est amatorem esse aliud amantem.*

Ecclesia aliud est : quàm *Templum* : siquidem *illa* contentum, i. e. *Concionem* ipsam populi. *hoc* continentem Locum, i. e. *Aedes*, in quibus colligitur *Ecclesia*, denotat. [r]

Edicta l. 2. § 10. D. de Origin. Jur. dicuntur formulae Jurisdictionis, quas *Praetores, Proconsules, & alii Magistratus* preponebant, & edicebant se in jure dicendo observaturos. Interdum significant *Mandata*, quae prout res inciderat, arbitrio suo promulgabant. *Interdicta* autem vocantur Denunciationes, aut *Effata Praetoris*, quae inter *Litigatores* interponebant maxime in controversiis *Possessionum*, donec pleniore judicio de proprietate cognosceret. Veluti cum ita interloquebatur : *Uti nunc possidetis eum fundum quòminus ita possideatis; vim fieri veto.* Vel : *Unde tu illum dejecisti, eò restituas.* Itaque nomen *Edictorum* generale est, & in eo velut *Species*, continentur *Interdicta*, de quibus pleni sunt *Libri Jurisconsultorum D. Lib. 43.* & aliorum veterum auctorum. [s] *Donatus* in *Hecyram* Terentii inter *Edico. & interdico* hoc interesse dicit quod *Edicimus*, quod fieri jubemus; *Interdicimus*, quod fieri ve-

K 4

ta-

[q] *Ebrius est turbulentus, vinolentus, & qui se nimio potu oneravit; & propterea mente est alienatus; Ebriosus verò saepissime fit Ebrius. Hic gaudet ebriari; Ille se inebriavit. Sic Ebrietas est accidens; Ebriositas vitium, quia est inebriandi consuetudo. Haec est & moribus; illa ex causa. Haec in Proclivitate, illa in actione consistit.*

[r] Sic *Curia Hostilia* etiam erat *Templum*, licet *saera* non esset. Deinde *Aedes* *sacrae* *Templa* quoque sunt appellata. Unde & in *Coslo* *Templa* dicuntur, quasi *DEORUM* *Aedes*.

152 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
 ramus. *Edicimus* uni generi Hominum; *Interdicimus*
 diversis. Itaque PRAETORIS *Edicta* & *interdicta* di-
 cuntur. *Edictum* est quod Princeps proprio motu con-
 stituit L. 3. *Cod. de LL. Decretum*, quod causâ cognita
 inter partes litigantes decidit L. 1. § 1. ff. de Const.
 Princ. *Interlocutio* quod de plano absque sententia defini-
 tiva interlocutus est d. L. 1. § 1. *Oratio* quam ex eius-
 dem jussu recitavit *Quaestor in Senatu*. *Mandata* sunt
 ejusdem Praecepta, & *Monita* data Praesidibus aut Pro-
 curatoribus. *Issiones* datae Comitibus Cónsistorianis, vel
 Tribunis, vel *Refrendariis Palatii* perferendae ad Prae-
 sides Provinciarum L. 1. C. de Mandat. Princ. *Rescrip-
 ta* sunt Responso ad preces facta, vel *Annotatione* i. e.
 subscriptione Principis in Libello negotii, vel *Epistola*
 scripta ad Praesidem de relatione alicuius Dubii, vel
Pragmaticâ Sanctione de publico aliquo negotio juxta
 preces alicuius universitatis, L. ult. *Cod. de divers.*
Rescr.

Educere (t) est extra trahere; (u) *Educare*, enutrire
 & provehere. (x) Varro in Cat. vel de lib. educ. *Edu-
 cit* enim Obstetrix; *Educat* Nutrix: *Instituit* Pedago-
 gus *Docet* Magister *Marcel*, Ef-

(s) Leg. Iustiniani Imp. *Institut. Lib. 4. Tit. 15. d. in-
 terd. § a* & in eund. *Wihelmi Luduelli Comment. p. 643.
 num. 6. seq.*, & *Georgi Franchi Commentar. in eund. loc.
 p. 677. n. 8. seq. Aliàs de Edictorum variis Argumentis
 & Generibus, eorundemque verbis, ac formulis solem-
 nibus, immo; & de Edictorum, quae ad interdicta per-
 tinent, speciebus vid. Barnabae Briffonii Lib. 3. de For-
 mul. p. 274. seq.*

(t) Huius Verbi Opposita studiosè collegit ex classicis
Auctoribus Augustinus Gambarella in ita dicta ANTI-
 TETORUM amica similitate eaque Mediolani an. CR.
 M. DC. XIX. in quart. f. Maij impr. p. 229.

(u) sic Plautus in *Epidico act. 3. sc. 4. v. 36, seq* hunc
 in modum infit.

- - - - Heus foras educito..

Quam introduxisti fidicinam.

(x) Ubi notandum, quod Educator non sit decernen-
 dus is, qui loquente *FrautzKio Commentar. in Lib. 1.*

Effigies ab *Imagine* ità differt, ut species à Genere. Nam *Imago* omnem similitudinem comprehendit, tàm pictam, quam fictam; *Effigies* autem est: quae fingitur, non quae pingitur ab effingendo [y]. dicta. Itaque *Effigies* [z] omnes sunt *Imagines*, [aa] non contra. *Afranius* in *Vopisco*. (bb)

- - - Cuius te suscitatur.

Imago, cuius Effigia? Hoc natus Patre.

Cicero Lib. 1. de *Natura Deorum*: *Effigies hominis, & imago DEUS* *Livini* lib. 1. *En nobis*, inquit, *iuvensem filium tenens Effigiem, atque Imaginem ejus*. *Tacitus* Lib. 15. *Annal.* *Gymnasium ictu fulminis conflagravit*, *Effigiesque in eo Neronis ad informe aes liquefacta*. *Idem* Lib. 16. *Quod inter Imagines Maiorum etiam C. Cassii Effigiē coluisset, ità inscriptam: DUCI PARTIUM.*

Egestas est indigentia omnium rerum; etiam earum; quae ad victum, cultumque corporis sunt necessariae; *Inopia* est defectus cùm rerum necessariorum, tùm etiam

con-

Iustin. Instit. Tit. 20. d. Attil, Tut. § 7. p. 406. n. 21. & 23. successionem sperat, vel qui Pudicitiae impuberis insidiatur.

[y] h. e. ad similitudinem alterius fingendo,

[z] b. e. aptè affectae rei facies.

(aa) Differt autem *Imago* [1] ab *Exemplo* hunc in modum, quod *Exemplum* ponitur, ut aliquid tale fiat. *Imago* autem nullum talem finem habet, sed [loquente *Jul. Caes. Scaligero* Lib. 3. *Poët. c. 49. p. 292.*) ut duae res sub una aequali intellectione comprehendantur propter assimilationem. quae dicitur *quoinois* [z] ab *Idolo* ut *Genus* à specie. Nam omne penè *Idolum* est *IMAGO*, sed non *IMAGO* est *Idolum*. Longè alterius *Definitionis* est *Idolum*; alterius *Imago*, *HAEC* fit ad ornamentum, vel ad res gestas demonstrandas; *ILLUD* autè ad miserorum animas sacrilego ritu, & vana superstitione illicendas, vel iniicendas, quem modum testatur *Henricus Hoepffnerus* *Sext. 3. p. 441*:

(bb) Hic locus habetur in *Poët. Vett. Latinor.* *Fragmentis Edition. Stéphannae p. 60. ubi pro hoc natus Patre ex Nonio Cognatus Patre, legitur.*

154 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.* 7
consilii, & amicorum; Paupertas est tenuitas rei familia-
ris vitam arte sustinens Ita Egestas plus est quam Pau-
pertas: Inopia [cc] plusquam utrumque istorum. Cice-
ro in Paradoxis: Istam Paupertatem, vel potius Egesta-
tem, ac Mendicitatem tuam nunquam obscure tulisti.
Idem in Catilinam 2- Praesidia nostra cum illius latro-
nis inopia, atque egestate debeo conferre Seneca ad Lu-
cilium: Non est, quod Paupertas nos à Philosophia re-
vocet: ne Egestas quidem. Ibidem Quanta verborum
nobis Paupertas; immò Egestas. sic Similiter Egens est,
cui necessaria defunt. Inops dicitur, qui est sine opi-
bus, & ope, atque auxilio. Pauper est qui parum pos-
sidet, quasi parvi Laris. Ut ingenuus si rem minorem
habeat sestertiorum quinquaginta milium, id est, au-
reorum quinquaginta: Libertinus, si minus habeat:
quàm triginta Sestertiorum millia, five triginta aureos
[ad] Plautus in Rudente: [ee]

Sed hic pauperes res sunt, inopesque puellae Ovidius: [ff]
Nempe quod alter egens. altera pauper erat.
Svetonius in Nerone: Inops atque egens apud amitam
Lepidam nutritus est Arnobius Lib. 2. Cum sit inops,
pauper Lare, & tugurii pauperis.

Ege-

[cc] cui addendae Penuria, atque indigentia, quae
Egestate, atque Paupertate verè sunt generaliores, & ad
omneis res commodè referri possunt.

[dd] Leg. Joani. Rudingeri Centur. 1- Singular. Ob-
servation. diversor. jurium. Observ. 33. num. 1- p. 60.
Hugo Cardinalis tria haec vocabula Inopis nempe Egeni
atque Pauperis sic distinguit ut primus sit sine ope gratiae
alter, qui tribuit auctori DEO gratiam quam habet quasi
mendicatio acceptam; tertius, qui adhuc est imperfectus
nec ei sufficit quod habet Glossa ex Cassidoro, tradit,
conditionem generis humani calamitatibus pressi his tri-
bus indicari; Inopem hominem esse: quia mortalis effe-
ctus est; Egenum quia in labore & sudore panem quae-
rit; Pauperem quoniam de Sapientia: & puritate deje-
ctus solam tenuem: & ubertilem ratiunculam possidet.

[ee] Aët. 1. Sc. 5. v. 24.

[ff] Lib. de Remedio Amoris v. 748.

Egere est carere aliquà [gg] re ità ut *impotenter* desideretur. *Opus habere* est carere aliquà re *facili* & *acquo* animò. *Illud* est cupiditatis, & necessitatis; *Hoc* moderationis, & utilitatis. Itaque dicebant *Stoici* Sapientem nullà re *egere*, sed *opus habere* interdum quibusdam rebus, ut *Victu*, *Vestitu*: & similibus: *Contrà egere* stultum, qui angitur cupiditate, & indigentia earum rerum, quas si habeat, nesciat uti. Quàm *Illorum* sententiam luculenter explicat *Seneca* ad *Lucilium* *Volo tibi*, inquit, *Chrysippi quoque distinctionem indicare*. Ait, Sapientem nullà re indigere; Et tamen multis illi rebus *opus esse*: *Contra Stultò nullà re opus est*; *Nulla enim res* uti, sed omnibus eget. Sapienti, & manibus, & oculis, & multis ad quotidianum usum *necessarii* opus est sed eget nullà re. Egere enim necessitatis est; nihil autem *necessè* Sapienti. Similiter *Cicero* loquitur de Sapiente. *Illum nihil requirere, nullò egere, suoque contentum esse*

Elinguis habet linguam; sed usu ejus caret; [bb] *Elinguatus* eam amisit. [ii] *Corn. Fronto*

Eloquentia est perfecta vis *Orationis*: *Eloquium* Pars supposita commodè eloquendi. (kk) *Corn. Fronto*.

Eludere, (ll) & *Praeludere* sunt verba *Artis gladiatoriae*, quae hoc differunt, quod *Eludere* dicuntur *Gladiatores*, cum petitiones *Adversariorum* corpore declinant. & effugiunt; *Praeludere* cum ventilant luforia arma ante pugnam. (mm) *Cicero* Lib. 2: de *Oratore*

Atque

[gg] (necessaria nempe, ac maxime utili,)

[bb] quontam fari non capax sive potens est.

[ii] Ideoque idem est, ac *Lingua* prorsus *privatus*.

[kk] Ponitur enim nonnunquam pro sermone commodo, ac grato; nonnunquam quoque pro *Facundia*, atque *Elogio*, hoc est, honoris de aliquo *testificatione*.

[ll] proprie & quidem ex *Donati* mente, non solum finem ludo imponere sed & ludendo decipere. Conf. *Scardii Lexicon juridicum* p. 328. col. 1.

[mm] Ideoque idem est ac *actionis* *seriae* certamen quasi iudicium praemittere *Lex. Ian.*

156 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
Atque ejusmodi illa praelusio esse debet, non ut Samni-
tum, qui vibrant astas ante pugnam, vibrant in pugnan-
donihil utuntur, sed ut ipsis sententiis, quibus praelu-
serunt, vel pugnare possint. Ovidius Lib. 3. de Arte
amandi [*] v. 515 seq.

Sic ubi praelusit, rudibus puer ille relictis,
Spicula de Phaletra promit acuta sua.

Manilius Lib. 5. Astronomici [*] v. 163. seq.

Ille cito motu rigidus eludere cessus.

Nunc exire levis missas, nunc mittere palmas.
Sed interdum *Eludere* significat idem, quod *Praeludere*
Cicero de optimo genere Oratorum: Non enim in acie
versatur; & ferro quasi rudibus eius eludit oratio.

Eludit, qui luctum deponit (nn) Illuxit cum lumen
apparuit. Agraetius

Em [oo] cum ostendis; *En* [pp] cum increpas. *Cice-*
ro: En cui tamen quòque liberos tuto committas! Sed
Hem, cum dolor iram moverit, aut cum admiratio; co-
gitatioque stuporem. Agraetius.

Emere est pretiò acquirere. [qq] Parare verò est pe-
cuniis; vel gratià, vel alia quavis ratione usu suo ad-
jungere. Salust. in Iugurtha: Servi aere parati iniusta
imperia Dominorum non perferunt. Terent. In Eunu-
cho: [rr]

Cupio aliquos parare amicos benefico meò
Jurisconsulti haec paulò aliter distinguunt; Emtum &
paratum, quae in Legatis Uxoris adijcebantur, ita vo-
lunt differre, quòd in EMPTO Paratum sit; IN PARA
TO

[nn] seu finem lugendi fecit,
[oo] *EM pro EAM & EUM pro Eorum Veteres quoque*
dixisse Festus Lib. 5. Antiquit Rom: col. 1148. lin. 18.;
haud incertius auctor est Vid. Perotti Cornucopiae Epigr. 2
col. 106. lin. 53.

[pp] (quod & pro Eum à Nominativo *IS Veteres eod*
Festo loc. cit. testante dixerunt.

[qq] Undè & antiquis *ICTis* pro accipere frequenter po-
nebatur *Ejus opposita leg. apud Gambarella in ANTI-*
THOTORUM amica similitate p. 238,

[rr] *Act. 1. sc. 2. v. 69.*

TO *Emtum* non contineatur, Ulpianus ad Sabinum 22. l. 45. ff. de leg. 3. & leg. 47. *Item interest ipsius causâ parata sint ei legata, an ipsius causâ emta.* Paratis enim omnia continentur, quae ipsius usibus fuerunt destinata; Emittis verò ea sola, quae propter eam emta fecit Marit 15. *Li-vius* L. 34. *Indefi quid emtum, paratumque pupillis, ac viduis foret, à Quaestore proscribebantur.*

Emerita sunt Stipendia, quae Militibus emeritis, atque solutis labore militiae solvuntur; [ff] *Praemia* sunt Donativa ultra emerita Veteranis dari solita. *Illa* debentur ex formula militari; *Haec* gratuito dantur ex liberalitate Principis. Arrius Menander de Re militari 5. l. 5. §. pen. de re mil. *Ut Veteranus erit restituendus, & Praemia, & Emeritum capiet.* Svetonius in Augusto: *Item aliàs immodestè missionem postulantes, citra commoda Emeritorum Praemiorum, exaudivit.* Ibidem; *Devictisque his, & confiscatis, promissa Veteranis Praemia persolverentur.*

[*] *Eminere* habet significationem praestantiae, & excellentiae; *Uniter* claritatis. *Golenius.*

Emplastral. 18 §. 10. *D. de Fund. instr.* sunt Medicamenta, quae liquati aliquid accipiunt, tùm vulneribus imponuntur. *Malagmata* sunt Fomenta, quae confusa, & super cutem injecta, ulcera dura mollificant, & maturationem faciunt. *Pastilli* arida sunt Medicamenta, quae aliquò humore delinuntur, deinde vulneribus imponuntur, ut prolixè tradit Celsus Lib. 5. Plinius Lib. 21. *Imponuntur Emplastra vulneribus; Malagmata super integram cutem injiciuntur; Pastilli autem illinuntur, aut alicui molliori, ceratove miscentur.*

(*) *Εὔκαιρος* & *Εὐκαίμιον* hunc in modum differunt, ut hoc sit pusilla quaedam Panegyris, *ἐν ταῖς Καίμαις*, hoc est in Vicis, *Tribulibus* audientibus, in laudem alicujus prolata, *Illud* autem tàm vera, tùm falsa Oratio de cuiuspiam perfectione, modò sit sine ornatu, simplex, ac brevis Conf. Scaligeri Lib. 3. *Poëtic* Cap. 109. p. 370.

Epi-

[ff] *scilicet*, quae peracta sunt, cùm iam Milites missionem, ut Veterani impetraverunt.

Epicedium est, quod dicitur, cadavere nondum sepultō. [tt] *Epitaphium* post completam Sepulturam dicitur Servius.

Epulum est publicum Convivium, ut *triumphalis*, *pontificalis*, [uu] *auguralis*, vel *funeris* Coena. *Epulae* sunt Convivia privata, item Cibi affluentiores. Cicero in Vatinius: *Ita enim illud Epulum est funebre, ut minus sit funeris, Epulae quidem ipsae dignitatis.*

Ergastulum, & *Ergastulus*, ut genere, ita & intellectuibus differunt. Nam neutro, Carceris locus est; [xx] *Masculinō*, Custos loci poenalis. Lucilius Lib. 15. *Satyr.* p. 170. *Non Ergastulus unus, & alius judicem apposuit, ut nemo sententiam liberè quasi Ergastulus possit dicere.*

Eripere est de manibus auferre per raptum, & vim; *Eximere* est quoquò modò auferre, ut puta, si quis non rapuerit quem, sed moram fecerit, quò minùs in jus veniret, ut scribunt *Jurisconsulti*. Terent. in *Adelphis*: [yy] *Domone eripuit, verberavit.* Quintilianus in *Declamat.* Tu illum exemisti, cùm ad Magistratus educus es.

Erga ad affectum refertur, ut: *Erga illum suum benignus.* In *ad similitudinem*, [zz] ut: *In illum sum saevus Fl. Sosp.*

Erro

[tt] *Leg. Virgilii Ecl.* 5. v. 20. & 43.

[uu] *Hujus Descriptionem vid. ap. StucKium Lib. 1. Antiqu. Convival. Cap. 18. p. 45. b. Quomodo autem Epulae olim sunt divisae, tradit Fulvius Ursinus in Appendice ad Petri Ciezconii Librum de, TRICLINIO p. 74.*

[xx] *Proprie autem est Locus, ubi Lapides, Metallave fodiuntur. Sed quoniam ad haec opera damnati ad Ergastula mitti solebant, ut illic metalla eruerent, factum est, ut Ergastulum pro Carcere sit positum.*

[yy] *Act.* 2. Sc. 1. v. 44.

[zz] *HOC plerumque in malam; ILLVD autem in bonam partem sumitur, quoniam motum officiosum denotat.*

Erro est, [a] qui frequenter sine causa vagatur, & tempore in res nugatorias consumptio, serius domum redit. *Fugitivus* autem est, qui eò animò discedit, ut non redeat, auctore Vlpiano l. 4. *D. de Re mil.* Seneca Lib. 2. de *Beneficiis*: *Dum vagus, atque erro vernaculis congregatur, & ludit.* *Ærius Menander* Lib. 2. de *Re militari*. leg. 4. §. pen. *D. de Re milit.* *Levius* itaque delictum emansionis habetur, ut *Erronis in servis; desertionis gravius, ut in fugitiva.*

Errare est per loca sola, & ignota discurrere; *Vagari* per diversa. *Illud* solitudinem; *Hoc* dispersionem exprimit: Cicero lib. 1. de *Oratore*: *Ne vagari, & errare cogatur Oratio.* *Pacuvius* in *Periboea*: [b] *Incerti errant, vagant.* *Horat.* Lib. 1. [*] *Epist.* 12. v. 17.

Stellæ sponte suâ, jussæ ne vagentur, & errent,

[*] *Errare, & Decipi* hunc in modum differunt, ut posterius turpius sit priore. Nam erramus ipsi opinione lapsi; decipimur autem ab alio prudentiâ victi. *Credulitas* sæpe nos inducit in errorem; sed infidi, fallaces, atque callidi nostram spem fallunt. *Goclenius* p. 231.

Erraticus, [c] & potest errare, & solet; *Erraticus animus* est, qui solet errare, & definit. *Erratio animi* est repentina commotio. *Corn. Fronto.*

Error [d] est rei vitium, ut *Amor, Dolor*; *Erratio* incertæ viæ. *Corn. Fronto.* *Erratio* est pecudum; *Error* animi est, & loci, in quo erratur. *Donat.*

Esse, & Extare, ut diversa, posuit *Paulus* ad *Edictum* 2. l. 4. *D. de Usufr.* *Ususfructus in multis casibus pars Domini est, & extat, quod vel præsens, vel ex die dari*
po-

[a] *incertis vagans sedibus, seu*

[b] p. 251 ubi commodius ex *Nonio* legitur: *Incerti errans vagat, pro vagatur.*

[c] qui & *Errabundus, atque Erroneus, hoc est, Errorre errans, dicitur.*

[d] *Ponitur & hæc Vox pro ipsa Erratione, Errato, Peccato, Lapsione, Prolapsione, Fraude, falsa Opinione, Culpa, atque Flagitio passim apud Plautum, Terentium, atque Ciceronem,*

160 *Ausonli Popmae de Differentiis Verb. Lib. II.*
potest. Ubi minus valet esse, quàm extare, quod est [o]
perseverare, & permanere, ut constare. Vetus Poeta
apud Ciceronem Lib. I. Tusculanar. Quaestion.

Ubi rigida constat caligo inferum.

Ulpianus ad Edictum 10. l. 29. D. de Oper. Liber. Et si
haeres non extat, id est, non perseverat haeres esse. Sed
Est etiam id, quod in obscuro latet; Extat id, quod in aper-
tum, lucemque profertur, & in vulgus manat.

Eventus est successus rerum nundum ad finem dedu-
ctarum. [f] Exitus [g] est finis rei, qui sequitur Even-
tum, & absolvit. Cicero Torquato: Si mihi alterutrum de
Eventu, atque Exitu verum promittendum esset.

Eunuchus est, qui necessariâ ad generandum parte
deminutus est, sive naturaliter ita progenitus sit, sive
ante pubertatem excisus, isque Latine vocabulò dicitur
CASTRATUS [h] Spado propriè est, qui valetudine
aliquâ vitiove corporis praepeditus generare non po-
test. [i] Cajus Institut. 1. L. 2. §. 3. D. de Adopt. Qui
gene-

---

[e] propriè actu esse, & verè existere.

[f] & non ratione sed plerumque casu fit. EVENTVM
autem in Neutro Genus esse, & de quacunque re, quae
acta erit, dici posse; Nonius Marcellus de propriet. Ser.
col. 1301. nequaquam vanus auctor est.

[g] Quam vocem Icti praeter vulgatam significatio-
nem etiam pro Effectu, atque Morte ponunt.

[h] Nonnulli putant, Eunuchum aliquando per Cata-
chresin significare potentem quendam aulicum, qui non
excisus, quemadmodum Ebedmetoch, & Candaces, Ae-
thiopes illi aulici in ipsa Scriptura Sacra dicti sunt Eunu-
chi. Ex quo apparet non semper castratum tantum, sed
saepè quoque officium denotare. Sic Andramytes (& non
Andamites) LYDORVM Rex etiam mulieres fecit Eu-
nuchas, hisque loco Virorum eunuchorum usus est, sicuti
refert ex Xandi Lydii Lib. 3. Rer. Lydar. ATHENEVS
Lib. 12. Deipnosoph. c. 4. p. 631. Edition. ex Natalis Co-
mitis interpretatione Lugdun. in 8.

[i] Conf. Scharpii Lexicon Juridicum p. 869. col. a.
ubi varia, & in primis p. 868. col. b. tria SPADONVM
constituuntur genera.

generare non possunt, quales sunt Spadones, adoptare possunt, castrati autem non possunt. Ulpianus ad Sabinū §. L. 6. D. de Lib. & Post. Spadonem quoque posse posthumum haeredem scribere, & Labeo, & Cassius scribunt quoniam nec sterilitas ei rei impedimento est. Sed si castratus sit, Julianus Proculi opinionem secutus, non putat, posthumum haeredem posse instituere. quod jure utimur. Ejus autem juris ratio est, quod Eunuchi, cum testibus careant, omnino generare non possunt; Spadones, qui temporali sterilitate laborant, vel propter frigiditatem, vel quia vias seminis obstructas habent, ut censent Phisici, si his, aut similibus impedimentis liberentur, procreare possunt. Porro Spadonum appellatio interdum generalis est, quā omne genus eviratorum continentur, ut auctor est Ulpianus L. 128. D. de Verb. Sign.

Ex quidam referunt ad locum, undē eximus, ut: Ex fundo venio, ex agro venio. [k] De ad id, quod Graeci *οὐκ* dicunt, quasi de Marcello. Fl. Sosip.

Exanimatus est perturbatus, afflictus, percussus; Exanimus, mortuus. Cicero ad Paet. *Airaris, me tantā perturbatione valetudinis tam graviter exanimatum esse Virgilius: [l]*

Corpus ubi exanimum positum. [*]

[*] Virgilii locus, quem nullibi extare opinatus est Hekelius, reperitur Aeneid. xi. v. 30.

Corpus ubi exanimum positum Pallantis Acoetes

Servabat senior. - - - - -

Vt in Veteribus legere est. Sed longē meliūs est Exani-

L

mi

[k] Ex quoque est Particula, quae nominibus Dignitatum Magistratuumque adjicitur, & functionem praeteritam significat, qualia nomina sunt Ex-Consul, Ex-Rector, Ex-Decanus, &c.

[l] Hunc locum in Virgilio minimē extare idē opinor, quoniam studiosē inquirendo eum invenire nullus potuit. Sed Lib. 1. Aeneid. v. 484. & Lib. 6. v. 149 exanimum Corpus legitur. Juvenis autem exanimus extat Lib. 11. Aeneid, v. 51. & Socius Exanimus Lib. 6. v. 161. immō, & LAVVS exanimus Lib. 10. v. 841. NB. Vid. Lib. Aeneid. 11. v. 30.

mi Pallantis, quia positum corpus satis habet, absque alterius adjectivi inculcatione.

Exauctorare est militem sacramentò militiæ, & stipendiò solvere, ut nihilò tamen minùs sub vexillo retineatur, donec emerita accipiat. *Missionem dare* est penitus ab armis, castrisque dimittere; sive *bonestà* missione post emerita stipendia, sive *caussarià* propter morbum, aut imbecillem valetudinem, sive *ignominiosà* ob delictum. [m] Tacitus Lib. 1. *Annal.* Missionem dari *vicina stipendia meritis*, Exauctorari, qui *sena dena fecissent* Livius Lib. 25. *Velut exauctoratus* morte *Ducis ab signis discessit*. Sed quia *Exauctoratio*, ut plurimum *ignominiae causà* fiebat, inde *Exauctorare* aliquando significat *ignominiosè mittere*. Ulpianus ad *Editum* 6. L. 2. §. 3. D. de his, qui notant. infam. *Sed si eum ita exauctoraverit, ut insignia militaria detraxerit, inter infames efficit*. Arrius Menander Lib. 2. Leg. 4. D. de Re militari: *Erit exauctoratus, id est, militia remotus, castris ejicetur*.

Ex bonis alicujus dicitur esse res, in quam non nihil juris quis habeat, etiamsi deposita tantum sit, vel commodata, aut pignori data. *In bonis* verò est res, quae in Patrimoniò alicujus est, sive Dominium ejus habeat, sive bonà fide possideat. Nam eadem sunt *Esse in Bonis* *Esse in possessione Bonorum*, *Bona possidere*. [n] Cicero pro Do- *

[m] Turnebus Lib. 3. *Adversar.* c. 3. Tom. 1. col. 76 seq. de hac differentia hunc in modum scribit: *Exauctorantur*, qui solvuntur stipendio; nec tamen dimittuntur, sed habentur sub vexillo, non sub Aquila, aut Signis Legionis, neque jam Legionarii sunt; retinentur tamen, donec emerita solvantur, aut agri assignentur. *Missio* verò illis datur, qui penitus dimittuntur.

[n] Alii inter Jurium Antistites, sanctæque Themidis Custodes, sic dicunt: *In Bonis esse* propriè dicuntur ea, quae situ, & positione intra rem aliquam nostram continentur; *EX BONIS* verò, quae *ἐν τῷς β. ε.* naturaliter sunt extra rem, sed tamen ad eam pertinent. Sic decem Nummi Joachimici, qui sunt in *Marsupio meo*, *In BONIS MEIS* esse dicuntur, at quos Sempronio dedi *mutuos MEIS* sunt *EX BONIS*.

Domo: *Dominum se in meis Bonis esse voluisset, Ulpianus ad Edictum §6. L. 2. §. 22, D. de Vi bon. rapt. Sive in Bonis sit, sive non sit; si tamen ex bonis sit, locum haec actio habebit. Quare sive commodata res sit, sive locata, sive etiam pignorat proponatur, sive deposita apud me sit sic, ut intersit mea eam non auferri, sive bona fide à me possideatur sive usu fructu in ea habeat, vel quod aliud jus, ut intersit mea, eam non rapti, dicendum est, competere mihi hanc actionem, non ut domini accipiam, sed illud solum quod ex Bonis meis hoc est, ex substantia mea res ablata esse proponatur. Idem lib. 59. l. 49. D. de verb. sign. in Bonis autem nostris computari sciendum est, non solum quae domini nostri sunt, sed & si bona fide à nobis possideantur, vel superficiarum sint. Aequè Bonis adnumerabitur, etiam si quid est in actionibus petitionibus, persequutionibus; Nam haec omnia in Bonis esse videntur.*

Excommunicatio est censura Ecclesiastica, excludens aliquem à Communione Fidelium. [o] Can. nihil sic debet. Caus. 11. Quaest. 3. Bannum Poena Politica, excludens aliquem à Communione Civium.

Excubiae sunt diurnae, [p] & nocturnae; Vigiliae tantum nocturnae, eaeque in quatuor partes divisaе, quarum singulae horis tribus constant, ut Vigilia prima secunda tertia & quarta: cujus rei crebriora sunt, quam ut adscribi debeant Testimonia.

Exemplum est, quod proponitur, ut sequamur, aut vitemus; [q] Exemplar est, ex quo similis efficitur aliqua species, quae, & Imago, & Simulacrum appellatur. Illud animo aestimatur; Haec oculis conspicitur, auctore Festo. Seneca ad Lucilium: Volo Imaginem tuam facere,

L 2

Exem-

---

[o] *Vnde Excommunicare idem est, ac à Communione [aliquem] excludere.*

[p] *Sic Ales Gallus vocatur Excubitor, quia per vigil. horas cantu indicit. Leg. Perotti CORNICOPIAE Epigr. 19, col. 738. lin. 18. seq.*

[q] *Idèoque Exemplum aliis describitur, quoddam Historiarum priorum, serviens instructioni sequentium: seu est Res gesta, qua docetur, quid gerendum sit. Sic VALERII MAXIMI Historiae Memorabiles Dictorum, Factorumque in priscis Libris EXEMPLORVM inscribuntur. In-*

Exemplar Picturae te habeo, ex quo capis aliquem, ut habitum mens, quem veluti operi suo imponat. Plinius Lib. 6. Epistol. 21. ad Caninium: Audi Verginium Rom paucis legentem: Comediam ad Exemplum veteris Comediae scriptam tam bene, ut esse quandoque possit Exemplar. Sed hanc Differentiam Valla refellit, & aliam ipse affert non multo sanè meliorem. Confunduntur enim plurimum haec duo; ut cum dicitur Exemplum, & Exemplar Eloquentiae, pro Imagine, & Praescriptione ad imitandum; & Exemplar, vel Exemplum Litterarum Chirgraphi, Testamenti, pro Forma, & Descripto, quod vulgò Copta vocatur. Differunt autem multum, cum Exemplum significat id, quod adhibetur rei probandae, aut illustrandae causà, ut Exempligratià: Vel cum sumitur pro Consequentis, quò modò dixit Ulpian. Instit. 50. l. 1. D. de const. prin. Hae sunt, quas constitutiones vulgò appellamus: Planè ex his quaedam sunt personales, quae nec ad Exemplum trahuntur. Vel cum maximae gravissimaeque poenae, quae possunt caeteris documento esse dicuntur Exempla, ut Terent in Eunuch. [r]

Quae futura Exempla dicunt in cum indigna.

Caesar Lib. 1. de Bello Gallico: In eos omnia Exempla cruciatus edere. Haec enim Notiones non conveniunt Exemplari.

Exercitum laboribus; Exercitatum studiis dicimus. Agraetius.

Expergitus est ab alio excitatus, quem solemus dicere expergefatum. Experrectus est, qui per se vigilare coe-

de Exempla sunt ipsi homines ad aliorum instructionem, qui vixerint; de quo Cominius Firmus in Epitaphio Puellae cujusdam pudicae; sic canit:

Exemplum perit, castae lugete Puellae.

Sic subimet ipsi Exemplum est, qui nullo praevio aliquid conatur. Ex quo apparet, Exemplum esse non solum id, quod sequimur, sed id quoque, quo sequimur. Vid. Barthii ANIMADVERSIONES in Claudii Claudiani Lib. 2: de Laudib. Stilichonis v. 304. p. 329. Edition. Hanovienfis in 8.

[r] Ad. 5. Sc. 5. v. 4.

coepit, ut *Festus* tradit. [r] Ego arbitror haec omnino eadem esse, neque in ulla aliqua re differre. Nam *Veteres* dixerunt *Expergo*, & *Expergor*, quod nos *Expergiscor*. Ab illo fit *Expergitus*, ab hoc *Experrectus*. *Lucilius* Lib. 3. Satyr. [r]

E somno pueros cum mane expergitu' clamo.

Varro Lib. 6. de Lingu. Lat. Cum non modo *Epimenidis* corpus post annos quinquaginta expergitum à multis non cognoscatur. *Arnobius* Lib. 5. *Expergitosque illos statim perdocuisse Regem.*

Expectamus tam Bona, quam Mala; *Speramus* Bona tantum. *Expectamus* ante diem; *Speramus* ad diem. *Expectatio* est certorum; *Spes* incertorum. *Expectatio* rerum propin quarum; *Spes* longinquarum. *Expectatio* designat tempus; *Spes* non designat *Donat.*

Expilatores sunt *Fures* atrociores, qui ne pilum quidem spoliato relinquunt, l. 1 §. 1. de effr. & expil. [u] *Grassatores*, qui in via homines spoliant. *Saccularii*, qui ex alienis sacculis, magicis artibus, suppilant pecuniã. *Zonarii*, qui sacculos abscindunt. *Apertularii*, quibus nihil tam est obsecratum, quod non aperiant. *Pac. Isag. Tit. de Effract. Dretclarii*, qui in aliena Coenacula scandunt, fenestras hamis, uncinis, vel aliis malis artibus aperientes.

Expleri est tantummodo plenum esse. *Satiari* supra modum, & abundantiam, *Lucretius* Lib. 3. v. 1015. & seq.

Deinde animi ingratam Naturam pascere semper, Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam. [x]

L 3

Ci

[r] *Contrariam hujus distinctionis sententiam suppeditat nobis Schoppius Lib. 4. Suspectar. Lektion. Epist. 2. p. 244.*

[r] pag. 155. ubi *Henric. Stephanus* pro *E somno non incommode legit, ET SOMNO, &c.*

[u] Nam dum domos expilant, suppilant quicquid possunt, & compilant. *NB.*

[x] *Alias Natura est satiabilis, satiari patitur facile; prava autem cupiditas inextensibilis est, cui ad satietatem nihil sufficit.*

166 *Ausonii Poemata de Differentiis Verbor. Lib. II.*
Cicero Lib. 6. de Rep. *Nec expleri, nec satiari ullò modo possunt.*

Explorator est, qui inter hostes versatur, & eorum secreta cognoscit, ut suis renunciaret. [y] *Speculator* est; qui ante exercitum speculandi gratià mittitur. *Ille* proditoris locò habetur, & capitalem poenam subit; *Hic* munus Belli honestum praestat. Caesàr Lib. 2. de Bello Gallico: *Hac re Caesàr statim per Speculatores cognitò:* Arrius Menander de Re militari Lib. 3. D. de Re mil. Leg. 6. §. 4: *Exploratores*, qui secreta renunciant hostibus, proditores sunt, & capitis poenas luunt.

Expòstulare est quaerelam apud eum ipsum deponere de eo ipso, qui fecit injuriàm. (2) *Postulare* autem quaerelam dicere de altero apud alterum. *Donat.*

Exprobrat, qui commemorat, quae praestitit; *Opprobrat*, qui *Opprobrium* dicit, hoc est, vitium. [aa] *Clarus.*

Expromissor L. 9. & 10. D. de pign. Act. L. 33. de Contr. Empt. L. 4. §. 3. D. de Re judic. est, qui pro alio promittit, & se obligat, sive Fidejussione, sive novatione, sive delegatione id fiat. *Fidejussor* est, qui pro alio fidem suam obstringit solemnibus per stipulationem interpositis verbis hoc modò: Fide meà spondeo esse futurum. *Hic* cum alio obligatur, nec liberat reum; *Ille* solus obligatur, & liberat debitorem principalem, ut scribunt Jurisconsulti. *Sponsor*, qui etiam aliis contractibus, patris, aut [* *promissionibus*, sive] pollicitationibus accedit. [bb] *Constitutor*, qui per pactum nudum, epistolam, vel

---

[y] *Ideo & Comenius haud ineptè sic inquit: EXPLO-
RATORES explorant hostem, ne inexploratus repente
opprimat.*

[2] *Hoc Verbum pro flagitare, atque expetere etiam
poni, Tacitus Lib. 13. Annal auctor est his verbis: Quip-
pe sublati portorii, sequens ut Tributorum abolitio
expularetur.*

[aa] *Si autem vacas probro, OPPROBRIUM non erit
tibi probro, sed ille potius fiet probrosus; qui tibi falsa
Exprobratione opprobraverit. NB.*

[bb] *Quapropter Praedem, qui spondet vel pro se, vel*

vel nuncium se firmiter obligat, aliquando etiam exempto reo principali. *Mandator*, qui praecedenti commiffione alteri contractum mandat.

Extruere [cc] est in altum struere; Instruere aedem, vel actionem; *Adstruere* affirmare; *Construere* struendò conjungere; *Substruere* est aliquà substernere superposità re. *Agriact.*

Extinguere minùs est, quàm *Opprimere*. Cic. de amic. *Extinctas potius, quàm oppressas, dicit Amicitias.* quasi quod *extinguitur*, possit renovari, quod *opprimitur*, non queat.

Extraneus dicitur, qui est ex aliena terra, quasi extraneus. *Extrarius* est alienus, qui extra Focum, Jus, & Sacra Familiae est, veluti extra Aream. Terent. in Phormione. [dd]

Nam hanc conditionem sicut tulero extrario.

Afranius in suspecta: [* p. 58] *Ut me esse in hac re ducat abs te extrarium.* Lucretius lib. 4. [* v. 278.]

Post extraria lux oculos perterget:

Sed haec Differentia, & si Festum auctorem habet, mihi tamen non probatur, videnturque haec duo eadem esse, neque plus differre, quàm *Proletarius*, & *Proletaneus*, *Praesentarius*, & *Praesentaneus*, *Vicarius*; & *Vicaneus*, quae Veteres propter affinitatem Litterarum indifferenter protulerunt. [ee] Hinc iisdem appellantur *Extrarii*, & *Extranei* Haeredes, quicunque scilicet Testatoris juri subiecti non sunt. vel *generaliter*, qui nullò cognationis vinculo Testatori junguntur. Suetonius in Claudio: *Ne haeredem quidem, nisi inter tertios, ac poenè extraneos, à parte sexta nuncupavit.* Iavolenus Epist. 8. L.

L 4

36

pro alio, denotat.

[cc] *Extruere* Sepem struibilem, non magnae artis structura est. Sed *construere Arces*, & illis circumstruere *Muros*, & *adstruere Turres*, & praestruere *Propugnacula*, & obstruere *Flumina moribus*, & denique ita *substruere*, ne structa destrui opus sit; ars est, ad quam instruere opus habent homines bona instructione. Comenius.

[dd:] *Act* 4. Sc. 1 v 13.

[ee] Conf. Gifanii *Observationes* in L. L. p. 91.

36. D. de bon. libert. *Libertus*, qui solvendo non erat, praeterito Patrono extrarios reliquit haeredes. Papinianus Responsor. 9. L. 78. D. de leg. 2. §. 3. Quod haeredem extrarium sine liberis decedens habuit. *Externus* est exteræ gentis; *Alienus* non loco, sed re differt; *Extraneus*, qui extra eandem Ianuam est. *Corn. Fronto*.

F.

Facere est in opere esse: [ff] *Efficere* perfectionem designat. *Donat*.

Facetus est, qui facit verbis, quod vult; [gg] *Leptidus* qui politus est, ut λεπτός; *Lautus*, qui mundus, & splendidus est *Donat*.

Facies est naturalis oris species, quæ [bb] eadem semper manet; *Vultus* est habitus faciei adscititius, qui pro motu animi, & voluntatis mutatur. Ex quo longa, aut lata facies; vultus laetus, vel tristis dicitur. Cicero pro Cluentio: *Recordamini faciem, atque illos ejus fidos, simulatosque vultus*. Sallust. in Catilina: *Prorsus in facie vultuque Vecordia inerat*. Tacitus Lib. 12. *Annal. Non ut hominum vultus, ita locorum facies mutantur*.

Facinus, *Flagitium*, *Scelus* hæc differunt, quod *Facinus* vi, aut malitiâ committitur. *Flagitium* [ii] fit libidine

[ff] *Et sic sumitur absolute præ officium facere. Leg. quæ sup. p. 25. seq. quæque ad Not. 3. §. 2. Cap. 2. Li bell. nostri Historico-Philol. de POETAR. CORON. p. 45. Edition. Cygn. ex aliis annotavimus. Contrà NON FACERE est Segnem esse, sive nihil facere. Sic Cicero in Bruto: Aut si auditor omninò, tamquam equus, non facit.*

[gg] *Plautus in Mostell. Act. 1. Sc. 1. v. 43. FACETVM idem quoque ac lautum esse dicit his verbis.*

Neque tam facetis, quàm tu vivis, victibus. Vid. Taubmannus in b. Plauti loc. p. 612. col. 2. B. ubi lo: Mowerium è Vet. Codic. Florentino pro FACETIS, legere malle selectis, inquit.

[bb] [* nunquam mutatur, sed]

[ii] *Alias bujus Vocis significationes suppeditat nobis*

dine, vel nequitia; Unde *Flagitiosi* dicuntur impudici, Adulterii, Ganeones, Aleatores, Facinorosi; Paricidia, Siccarii. Sacrilegi, Periuri, atque id genus alii. *Scelus* utrumque comprehendit. Cicero Orat. 1. in Catilinam *Quod Facinus à manibus unquam tuis, quod Flagitium à toto corpore absuit?* Idem Varroni: *Cum omnes in omni genere & Scelerum & Flagitiorum volutentur.* Salust. in Catilina: *Flagitiis, atque Facinoribus coopertus.* Ibidem *Omnes, quos Flagitium, aut Facinus domo expulerat.* Livius Lib. 39. *Nihil ibi Facinoris nihil Flagitii praetermissum.* Praeterea quamvis levia sint *Flagitia*, graviora *Facinora*; tamen *Facinus* interdum bonum est, *Flagitium* semper malum, & turpe, Salust. in Catilina: *Qui aliquo negotio intentus, praecleari Facinoris, aut bonae artis famam quaerit.* Idem de Rep. ordinat. *Tametsi domi, militiaeque praecleara Facinora egissi.*

Factio [kk] est discessio hominum in diversas partes *Seditio* verò est repens, & tumularia dissensio multitudinis; quâ alii in alios hostili animo feruntur. *Ille* ferè est ab Optimatibus; quibus Populus catervatim adhaeret; *Haec* à Vulgo aut ait Virg. Lib. 1. *Aeneid.* [*] v. 148. sequ.

Ac veluti magno in Populo cum saepe coortae.

Seditio; saevitque animis ignobile vulgus.

Jamque faces, & saxa volant; furor arma ministrat.

Salust. in Jughurta: *Omnes, eadem cupere, eadem odisti, eadem metuere in unum coëgit. Sed haec inter Bonos Amicitia, inter Malos Factio est* Livius Lib. 41. *Ut Patavindrum in Venetia Seditionem comprimeret, quos certamine Factionum ad intestinum Bellum exarsisse, & ipsorum Legati attulerant.*

Facultas locupletis [ll] *Facilitas* artificis est. Itaque Dives *Facultatem* habet multa vel emendi, vel redimen-

---

eruditus Ianus Doussa Lib. 2. Centurionatus, sive Plautinar. Explanation. Cap. 17. in specie ad Epiced. p. 191,

[kk] [*faciendi actum propriè designans.*]

[ll] seu Exercitationis quoque: in primis si respectum

170 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II*
mendi; Artificex opera perficiendi *Facilitatem*. Corn.
Fronto.

Falsum est, quò tegitur id, quod [mm] factum est; *Vanum*, quod fieri non potest, [nn] *Fictum*, quod non est factum: sed fieri potest. *Falsum* est fictum mendacium simile veritati; *Vanum* nec possibile nec verissimile; *Fictum* totum sine Vero, sed verissimile. *Falsum* loqui Mendacis est; *Fictum* Callidi; *Vanum* stulti. *Falsum* loqui culpae est; *Fictum* virtutis; *Vanum* vecordiae; *Falsis* decipimur; *Fictis* delectamur, *Vana* contemnimus.

Fama & *Rumor* saepe conjunguntur. Cato in Q. Thermum: Rumorem, Famam soci fecit. Varro Lib. 4. de Vita Pop. Romani: Rumores Famam differant libet. Ea nonnulli ita distinguunt, ut *Fama* sit, cum tota Civitas seu Vicinia, aut certe ma or Pars aliquid dicat; [oo] *Rumor*, si saltem pars aliqua. Quae tamen Differentia non semper observatur. Livius Lib. 3. *Magnat tota Vrbe Rumor*. Fenestella Lib. 22. Historiar. *Secundo quidem populi Rumore coepit*. Quare verius est hoc differre; quod *Rumor* est sermo quidam [pp] sine ullo certo auctore dispersus, cui Malignitas, ut *Quintilianus* ait, initium dedit, incrementum Credulitas; *Fama* est communis quaedam, ac consensuens opinio. & tanquam publicum Civitatis testimonium, Cicero ad Cassium: *Quotidie; quae volumus, audimus, sed adhuc sine capite, sine auctore, rumore nuncio* Livius Lib. 45. *Rumores temere sine ullis auctoribus orti falsis vera miscebant.*

Familia est series omnium Agnatorum, qui ex eadem Gente, ac Domo proditi sunt, & cognomine distingu-

---

ad ipsam *Facilitatem* sumus habituri. Cui differentiae additur & Ratio, quae singularis artis est.]

[mm] [addamus fallacia.]

[nn] Ideoque idem est ac prorsus usu vacuum.

[oo] Vnde fama projecta, de qua Gaspar Schoppius, Lib. 3. Suspect. Lction Epistol. 20. p. 229:

[pp] [particularis, in Populo recens natus, &c.]

guuntur [99] *Gens* in se continet univcrsum Genus: ad quod omnes stirpes referuntur: [rr] Vt *julia Gens Patricia* habuit JULOS, & CAESARES; VNDE duae JULIAE GENTIS Familiae fuerunt, una IVLORUM: altera CESARVM. Suetonius in Caesare. A Venere JULIA; cuius Gentis Familia est nostra Idem in Nerone: Ex gente DOMITIA duae familiae claruerunt CALVINORUM, & AENOBARBORVM Livius Lib. 9. Duodecim POTITIORVM Familias fuisse cum Gens POTITIA tota interlit Idem lib. 38. P. SCIPIO NASICA habuit orationem plenam veris decoribus, non comminiter CORNELIAE Gentis sed propriae Familiae suae. Interdum tamen FAMILIAE appellatio laxior est & Gentem significat. Lib. 2 de Fabils: Omnes unius Gentis: Et mox: Ibant unius Familiae Duces. Festus: Familia antea in liberis hominibus dicebatur quorum Dux & Princeps generis vocabatur Pater: & Materfamilias: Unde Familiae nobilium Pompiliorum, Valeriorum, & Corneliorum.

[*] *Familiaritas* consistit in ratione vitae, atque quotidiana consuetudine & est potissimum propter usum: *Necessitudo* in Coniunctione singularis amicitiae, voluntatis, sanguinis, atque affinitatis; *Societas* in privata ferè rerum communione; *Collegium* in publico instituto; *Sodalitas* in hilaritate. Goclenius:

Fa.

[99] Conf, Rudolphi Godofredi Knichenii: *Viri politissimi* Lib. 1. oper. politic. Cap. 4. Thes. 2. col. 192. seq. & Schardii *Lexic. Juridic.* p. 365. col. a. ubi ex Lege 144 seq. de U. S. extat familiae appellationem non solum ad Personas sed & interdum ad Rem referri, inque hac posteriore relatione haereditatem, sive res haereditarias denotari Leg. Wilhelmi Luduelli *Commentar. ad Lib. 3. Instit. Tit. 28. § 4. p. 641. Edition. 2. quis autem Familiae Emptor olim [in primis apud Romanos] fuerit, tradit Antonius Hotmanus inde Vet. Ritu Nuptiar. Observatione Cap. 25. p. 312. Edition. Amstelod. in f. 12.*

[rr] Ideoque idem est, quod Natio, vel Populus Regionem quandam incolens.

Famulus dicitur, quicumque in ministerio est, sive Servus sit, sive liber, bona fide nobis serviens (ff) *Servus* est, qui alieno dominio subijcitur. Ulpianus Lib. 1: ad Edictum Aedil Curul. l. 25, § familiae D. de Aedil. Edicto FAMILIAE appellatione omnes, qui in servitute sunt: continentur, etiam liberi homines, qui bona fide ei servant.

Fanum propriè est Aerea, & solum certis, atque solemnibus verbis quasi *fando* sacrum; (tt) *Templum* verò aedificium sacrum. Vel, *Fanum* est templum minus, ut *Sacellum* Cicero Orat. 4. in Catilinam: *De aris de Focis & Fanis, ac Templis*. Svetonius in Caesare: *In GALLIA Fana, Templaque Deum Donis referta expiavit*. Arnobius Lib. 6. *Spasiola* Templorum defanata ponebant. Sed haec ferè semper confundi, nemo mediocriter harum litterarum peritus ignorat.

Fari, & *Loqui* hoc differre Varro tradit, quod *Fatus* is, qui primam significabilem vocem ore emittit, ut solent pueri; (uu) *Loquitur* autem is, qui suo loco quodque verbum sciens ponit. Quae Differentia apud Auctores, maximè Poëtas non observatur.

Fas (xx) ad Religionem; *Jura* pertinent ad Homines. *Serv.*

Fastus de Superbia (yy) & facit Genitivum *Fastuum* *Fastus* de Libris & facit Genit. *Fastorum*. *Agræet.*

(*) *Fateor* minùs, & spontè; *Confiteor* saepè coactè; *Profiteor* publicè.

Fatigatus propriè dicitur is, qui vexatione; aut molestia aliquà ad corporis lassitudinem deductus est, ut qui tempestate jactatus, aut curru, eoque duriter vestus; *Fessus* est, qui labore, onere; morbo, aut angore deficit.

(ff)* & est propriè domesticus Minister Mercenarius.

(tt) seu est Templum in loco edito a quodam conspicuum.

(uu) Rectè proinde Comenius: *Fari* discit *Infans* *fanda Verba* in *Infantia*.

(xx) h. e. quod *fari*, & *facere* licet, & propterea *jussum* est.]

(yy) est nimis affectata verbis & gestu eminentia.

cit. Itaque plus est *Fessus*, quàm *Fatigatus*. [zz] *Livius*; *Longò itinere* fatigatum, & *onere fessum*: Idem: *Fessi morbis*, & *longitudine viae*. *Salust.* in *Jughurta*: *Itinere*, atque *opere castrorum*, & *praelio fessi*. *Servilius* ità distinguit. *Fatigatum* corpore dicimus; *Fessum* quoque animo; cum tamen **FATIGATIVS** de animo etiam dicatur. *Cicero* ad *Terentiam*: *Te nec animi, nec corporis laboribus defatigari*, *Diomedes* verò, **FATIGATIVS** est [inquit] cum quis per alium laborare compellitur, ut *Lassatus*: **FESSVS** verò cum quis labore deficiat, ut *Lassus*. Quibus verbis quid sibi velit, non satis adsequor.

Fatuus est, qui desipit omninò; *Stultus*, qui ineptè, & imprudenter, vel agit, vel loquitur; [a] *Stolidus* hebes, & vecors *Plautus* in *Bachid. Act. 5. 1c. 1. v. 2.*

Stultus, stolidus, fatuus, fungi, bardi, blenni, buccones *Afranius*: *Ego meipsum STULTVM etiam existimo. FATVVM esse non opinor. Arnobius Lib. 1. Nos bebetes, stolidi, fatui, obtusi pronunciamur, & bruti.*

Feci quasi facinus. *Facere* enim quis, & homicidium dicitur, *Commerci* minoris culpae est; *Peccavi* multò minoris, vel levioris. *Terent.* in *Andr. Act. 1. Sc. 1. v. 112.*

Quid feci? quid commerui, aut peccavi Pater?

Felix ità natus est; *Fortunatus* cum opibus nomen accepit. Ita *Felix* naturae bonò fruitur; *Fortunatus* commodò temporis. *Corn. Fronto.*

[*] *Felix* Naturae bono fruitur; *Fortunatus* Temporis; *Prosper* dat Felicitatem:

Femina sunt partes inferiores, molioresque, quae se contingunt; *Femora* exteriores, ut *Valla* censuit. Quae Differeptia nullius est momenti, nec unquam observatur

[zz] Nam *Fatigatur Lassus*; *Defatigatur*, qui deficit.

[a] Aliàs *Stultus* est, qui corde est hebetior; *Fatuus* autem, qui obtusis planè sensibus. Quomodo autem *Stultus* ab *Insipiente* differt *Theologicè* vid. apud *Lerinum Tom. 2. Comm. in Psalmi XC1. vers. 7, p. 760. col. 2: F.*

174 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
tur. Nam ut rectè *Servius*, & *Carissus* annotarunt, *Femur* tantùm dicitur, & ab eo declinantur *Femoris*, & *Feminis* pro ea parte corporis, quæ est à coxa ad flexum pedis [b] *Tibullus*; [c]

Implicuitque femur femini. (*)
Svetonius in Tito: Equò quadam acie sub feminibus amisso.

[*] Non omnino frustra, ut *HoKeliuſ* censeat, nec falsò citatus ab Auctore *Tibullus* videtur, qui lib. 1. *El. eg.* 9. v. 26. scripsit *femini conservisse femur*, legatur; quoad hunc versum notat *Achilles Statius*.

Ferre propriè est corpore suo bajulare; *Portare* lecticam, aut jumento secum ducere; [d] *Agere* ante se pellere ut scribunt *Iurisconsulti*. *Livius* Lib. 39. *Postremo omnia. quæ ferrent, agerentve, ademta.* Idem: *Quæ ferrè. atque agere possent, prae se agentes, portantesque.* Et lib. 33. *Saucios vehiculis tolli, portarique jubet.* *Seneca* ad *Lucilium*: *Non turbam servorum lecticam tuam per lituera urbana, ac peregrina portantium.* Quamquam *PORTARE* interdum generalis accipitur pro *Ferre*, *Adducere*, & *Vehere*, *Terent* in *Andria*: [e]

Mi homo, quid istuc obsecra est? Quo portas puerum? *Sallust*, in *Iugurtha*: *Quas paraverat copias, secum portaret.*

Ferre, & *referre* sunt Verba propria, & solemnia in Rogationibus; alterum ad *Populum*; alterum ad *Senatum* pertinet. Et *ferrè* ad *Populum* [f] est Rogationem, aliamve *Rem* populo proponere, ut eam suffragiis suis ju-

---

[b] *Aliis Femur dicitur pars superior Pedis à Natis ad Genua, quo tegendò serviunt Femoralia.*

[c] *Heic falso & frustra ab Auctore TIBULLVS est citatus.*

[d] *Perottus in Cornucopiae Epigr.* 35. col. 851. lin. 51. seq. dicit quod *PORTARE* duobus modis sumatur; uno, cum jumentis, aut curibus aliquid nobiscum ducimus, altero, cum nostro corpore, imitatione jumentorum, portamus.

[e] *Act.* 4. sc. 3, v. 6.

[f] *Vid. Brissonii Lib. 2. de Formulis p. 220.*

jubeat, aut veter; *Referre* ad *Senatum* est consulere *Senatum*, & illius sententias ordine rogare post relationem. *Salust.* in *Catilina*: *Deque ea re postulant; uti referantur.* *Livius Lib. 42*: *Postulabatur ut Coss. eam rem ad Senatum referrent* Idem *Lib. 23.* Vt *T. Sempronius* Consul designatus, cum primum Magistratum inisset ad Populum ferret, ut *FABIVM Deumvirum* eff: jubere-t; Ferre est cum certo tempore; *Perferre* finem expectat eventus. *Feruntur* onera; *Sustinentur* supplicia. *Donatus.*

Ferus est atrox, & saevus [g] *Ferox* est elatus, animosus, vel effrenis, vel etiam fortis, *Attius in Aegisto* p. 5.

- - - *Neque fera hominumque pectora.*

Fragescunt, donec vim persenserint *Imperij*.

Salust. in *Iugurtha*. *Sceleribus suis ferox, atque praeclarus est.* Id. ibid. *Ille amico feroci negat.* Sed & *FERVS* de inanimatis quoque dicitur: *FEROX* de Animatis tantum *Ennius Lib. 3: Annal: [b]*

- - - *Scutis; ferroque*

Ornatur ferro, id est hostili;

Sisenna Lib. 4. Historiar. Partim fera vite, partim latro, & arbusa, ac multa pinu; ac muretis abundant: quod est agresti vite.

Festinare est temeraria, & praecipiti celeritate aliquo contendere [i] *Properare* cito, & strenue progredi, [k] ut

[g] *Huius vocabuli Antitheta in primis sunt Humanus, Manuetus, Misericors; Mitis, Civilis, atque Sapiens* *Vid. Gambarella Lib. Oppositor p. 282.* Et ut *ASPER* ad tempus est; sic *FERVS* natura, *Virgilius Lib. 2. Aeneid. v. 326. seq.*

- - - *Ferus omnia Jupiter Argos,*
Transtulit.

[b] p. 76. Edition, Stephan. ubi *ENNIANORUM* Verborum diversa extat lectio.

[i] Scilicet aliquid celeriter agere.

[k] h. e. celeriter ire animo in propositum, quod procedere, seu porro tendere denotat. Notandum autem, quod ex Comeniana mente *PROPERANDUM* proprie, ubi

176 *Aufonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
ut eo, quo velis; pervenias; *Maturare* est neque citius
neque serius, sed in tempore procedere, ut *Gellius*, &
Macrobius tradunt. *Virgilius* lib. 1. *Georgicor*, [*] v.
259: seq.

Frigidus agricolam si quando continet imber.

Multa forent, quae mox coelo properanda sereno,

Mutare datur.

Salust, in *Jughurta*: *Animo cupienti nihil satis festina-*
tur. *Nonius* ita distinguit, ut *Festinare* sit corporis *ne-*
cessitatibus obsequentis; *Properare* animi studiosè ad res
aliquas contendentis. Sed hae sunt Grammaticorum ar-
gutiae, quae veterum auctoritate refelluntur apud quos
haec tria verba promiscuè significant *Accelerare*. Tan-
tùm illud *FESTINARE* motum, & *celeritatem* majo-
rem exprimit. Sic quod dixit *Cicero* pro *Cluent*. 36. *Huius*
mortem maturabat inimicus: Hoc *Lucretius* Lib. 6. v.
772. *Mortem*, quae possunt accelerare. *Tacitus*: *Volun-*
tariam mortem properavisset. *Livius* Lib. 37. *Profectus*
cum quantum accelerare poterat, maturasset ad *Por-*
tum.

Fidejussor dicitur, qui pro alio stipulatione se obstrin-
git; [1] *Mandator* est, qui alteri mandat, ut credat. vel
fidejubeat: Ità tanquam auctor contrahendi negotii,
praecedat; *Fidejussor* verò contractae jam obligatio-
ni accedit, Cuius Differentiae crebriora in *Libris Iuris-*
con.

---

properantia est opus - Nec tamen ullus sit praepoperus
ne res nimis deproperando perdat, justumque mereatur
improperium.

[1] *Fidejussor quomodo differat ab Expromissore leg.*
Gregorij Frantzki Icti celeberrimi Comentar. In Lib. 3.
Institution Justin: Titul. 21. Princ. Num. 9, p. 418. *Fi-*
dejussores autem his temporibus difficilimè, atque raren-
ter reperiri, tradit Ictor. Laboriosissimus Antonius de Rein
Tractat: novo de juramento Calumniae Cap. 15. n. 216.
ubi rationem statim addit his verbis. Quoniam Mundus
si totus dissolutus Fidejussionibus, & qui fide jubet ponat
in primis sibi ante oculos, & proponat: pati mille per-
secutiones à Creditoribus, à Birruariis, immò à Debi-
tore ipso, pro quo fide jussit. &c.

consultorum D. de Fidejuss. & Mandat. sunt, quam ut hic adscribi debeant exempla:

Fidens est constans: & fortis [m] *Confidens* est audax; temerarius atque improbus [n] Cicero Lib. 4: *Tusculanar.* Qui *Fortis* est idem *fidens*. quoniam *Confidens* *ma-*
sa consuetudine loquentium in visio ponitur. Lucilius Lib. 10:

Improbis confidens, nequaquam malus videtur.

Fides [o] aliud est. quàm *Fidelitas*. & *Fidus*, quàm *Fidelis*. Nam *Fides* animo, *Fidelitas* re declaratur. Plautus in *Trinummio* [p]

Cui *fides*, *fidelitas*que *amicum* erga *aquiparet suum*. Idem ibid. (q)

Quatin' amico mea commendavi Bona!

Probo, & *fideli*; & *fido*, & cum *magna fide*.

Cicero Sulpitio: Si quem tuorum *Fidelium* voles ad me mittere.

[*] *FIDUCIA* nunquam est sine conscientia; *CONFIDENTIA* verò semper cum temeritate.

Fidus in maximis, *Fidelis* in minoribus negotiis. *Fidus* aut *amicus*, [r] *Fidelis* [s] servus *Fidas* nascitur, *Fidelis* fit.

Figura est qualitas, & dispositio totius corporis. ut *Hominis figura recta* est, *prona* Animantium: *Mundi rotunda*. *Forma* [t] est, facies cuiusque rei, & conven-

M

nien-

[m] & quidem plerumque in Bonis;

[n] & sic plerumque in Malis:

[o] Aliàs *fides* Theologicè sumpta est virtus divinitus infusa; per quam *Creatura rationalis* firmiter assentitur, iis, quae à Deo sunt revelata. *FIDES* autem Politicè considerata circa *Res creditas* plerumque versatur, atque contractus. Conf. Gifanii *Observationes* L. L. p. 97.

[p] *Act.* 5. sc. 2. v. 3.

[q] *Act.* 4. Sc. 4. v. 3.

[r] Cui in primis fidendum.

[s] qui fidem praestat.

[t] Hujus vocis, quae alias est media, variam acceptionem vid. apud Doletum in *Formul.* L. L. sel. 63. b. &

178 *Ausonii Popmae de Differentiis Verborum, Lib. II.*
 nientia partium expleta, atque perfecta ut in Homine
FORMA regia, liberalis, mediocris. **ILLA** discernit
 Genera rerum, & in unoque à natura eadem una est;
 Haec species rerum separat, & in aliis alia apparet Var-
 ro Lib. 3, de Lingua Lat. *Fictor cum dicit fingo, Figu-*
ram, imponit; cum dicit informo, Formam. Cicero de
 Univerſitate: *A quo enim animante omnes reliquos conti-*
neri vellent animantes, hunc ea Figura figuravit, qua una
omnes reliquae Figurae concluduntur, Idem lib. 1. Offi-
 ciorum formam noſtram, reliquamque Figuram, in qua
 eſſet Species honeſta: eam poſuit in promptu. Lucreri-
 us Lib. 5. [*] v. 731.

Ordine Formarum certo, certisque Figuris?
 Idem Lib. 2. [*] v. 777. ſeq.

Ut ſaepe ex aliis Formis, variis que figuris.

Efficitur quiddam quadratum; unâque Figura.

Fingere [u] eſt formare manu, aut ingenio excogi-
 tare rem novam, ut **Figuli**, & **Statuarii**, cum ex ma-
 teria molli **Statuas**, & **Vaſa** ducunt; **Poëtae**; cum **Fa-**
bulas componunt; **Fingere** dicuntur. **Effingere** eſt expri-
 mere alterius formam, & imaginem. Cicero Lib. Offi-
 cior. *Apum examina fingendorum favorum cauſa con-*
gregantur ſed cum congregabilia natura ſint, fingunt favos
 Idem Lib. 2. de Oratore: *Illum, quem delegeris, imitân-*
do effingat, atque exprimat.

Flagitare eſt vehementer, & plerumque cum ſtrep-
 tu & convitio [w] poſcere; **Poſtulare** eſt verecundè, &
 modèſtè id, quod jure quodam debetur, rogare. Itaque
FLAGITARE majorem vim exprimit. Cicero pro
 Quintio: *Quanquam haec cauſa poſtulat, & ſi poſtulat*
non tamen flagitat: Idem Varron. : *Metuo ne te forte*
 fla-

ſeq. a, alioquin FORMA bona facit formoſos: mala de-
formes; nulla informes.

[u] Aliquando etiam pro ſimulare capitur, quoniam ea
 quae ſimulamur, ita formamus, atque componimus, ut
 vera eſſe videantur.

[w] (b. e. duris verbis, ut flagellis, inſtando poſtu-
 are; ſeu)

flagitent; ego autem mandavi; ut rogarent. Conf. Lib. 1. §. 2. D. de postul.

Flagrat dicimus, quoties incendium significatur. quod statualitur, ne

- - - Admovitque pecus flagrantibus *Aris*. [x]
Sed quoties odor, qui fracta specie major est, per R dicimus *Fragrat* ut [y]

- - - Redolentque *thymè* fragrantia *Mella*. [z]

Flere est lacrymis dolorem suum testari, quod cum fit effusis, dicitur *Lacrymare*. *Gemere* est [aa] crebra suspiria cum lugubri sono edere. *Lamentari*, sive *Miserari* est cum ejulatu aegritudinem animi aperire. [bb] *Plorare* verò est voce flebili; & querelâ dolorem ostendere. Ennius in *Annal.* 1.

Flentes, plorantes, lacrymantes, ac miserantes.
Terentius in *Phormione Act.* 1. sc. 2. v. 46.

Suam Matrem lamentari mortuam.

Seneca ad *Lucilium*: *Lacrimandum est, non plorandum*. Idem de *Consolatione*: *Nullum finem per omne vitae suae tempus flendi, gemendique fecit.*

Flumen idem fluit, & manet; [cc] *Fluvius* temporibus siccatur [dd] *Corn.* *Fronto.*

M 2

Foe-

[x] Sunt qui *FLAGITO* à flamma volunt deductum, qd flammam agito, quoniam *FLAGITARE* idem sit ac vehementer, & veluti cum quadam inflammatione animi petere; *Leg. Perotti Cornucopiae Epigr.* 19. col. 736. lin. 1. seqq.

[y] Apud *Virgilium Lib.* 12. *Aeneid.* v. 171,

[z] Apud eundem *Lib.* 14, *Georg.* v. 169. & *Lib.* 1. *Aeneid.* v. 436. Conf. *Nicol. Erythraei Index in bos Virgilii Locos Litt. E.*

[aa] [modeste suspirare - seu]

[bb] Huic referendum *Queror* quoque, quod idem est, ac *Lamentor*. Nam lamentando, quae res sit, quae nos angat, explicare solemus. Quidam tamen *Lamentor* à *Queror*; sic distingui dicunt. ut *Lamentari* sit voce querula, & tristi oratione cladem suam testari.

[cc] Ideòque caeteris fluviiis major est.

[dd] Quamvis aliis aqua perennè defluens dicatur.

Foedus est. quod iussu *Populi*, atque *Senatus* auctoritate per *Fecialem Sacerdotem* solemniter feriebatur; *Pactio* est conventio paciscenda *Amicitiae*; & *Societatis* causa certis conditionibus firmata; [ee] *Sponsio* est quae à *Magistratibus* &, *Imperatoribus* iniussu *Populi* fiebat, atque deditione eorum, per quos facta esset, infirmabatur: Ità *Foedus* *Pactione*, *Pactio* *Sponsione* firmior & stabilior fuit, vel: **FOEDUS** sanciebatur religione **PACTIO**; & **SPONSIO** firmabatur poenâ auctore *Caprò*. *Cicero* pro *Cecinnia*: *Quod Editum Magistratus, quod Foedus, aut Pactio*. Idem ad *Quirites* post *Reditum*: *Cum omnium Provinciarum Pactiones, cum omnia cum omnibus Foedera*. *Salust.* in *Iugurthâ*: *Suo atque Populi iniussu nullum potuisse Foedus fieri* *Livius* Lib. 9 *Consules profecti ad PONTIUM in Colloquium, cum de Foedere victor agitare, negarunt, iniussu Populi Foedus fieri posse: nec sine facilibus, saepe etiamque alta solemnitate*. Itaque non: ut vulgò credunt; *Claudius*que etiam scribit; *Foedere Pax Caudina*, sed per *Sponsionem* facta est. Id ibidem: *Tam Sponsiones, quam Foedera sancta esse apud eos homines; apud quos juxta divinas Religiones Fides humana colitur; sed iniussu Populi nego, quicquam sanciri posse, quod Populum teneat*.

Fora sunt *Loca Nundinationis, & Negotiationis*, vel *Judiciorum & Litium* exercendarum sedes; *Fori* sunt tabulata *Navium*, sive spatia in *Navibus* apertiora, per quae incedunt, item canales angusti, & oblongi [ff] *Cicero* de *Senectute*: *Cum alii malos scandant, alii per foros cursitent alii sententiam exbauriant*. *Virg.* Lib. 6. *Aeneid.* v. 412. *Deturbat laxatque foros*. *Varrò* de *Vita Populi Rom.* *fori longi cum operculis*.

For-

[ee] Ergo **PACTIO** est generale, *Foedus* speciale. **PACTIO** item est duorum & plurium; **FOEDUS** semper ad plurimos attinet. **FOEDERA** porro sunt publica **PACTIONES** autem privatorum. *Vid. Goclenii Observationes* L. L. p. 233.

[ff] Sunt & *Fori* *area Theatri*; ubi eduntur *Spectacula*. *Forum* autem in singulari *Masculino* pro quolibet scamno (sum), testatur *Gisanius* loc. per saepe cit, p. 99.

Forcipes sunt *Medicorum*, quibus dentes evellunt, vel spicula vulneribus extrahunt. Item *Fabrorum*, quibus ferrum; ignem, aliudve quid tenent; [gg] quasi *Forficæ* quod *FORUM*, id est, *calidum* capiunt. *Forfices* sunt *Sartorum*; & *Tonsorum*; quibus pannos, fila, & crines incidunt: vel amputant. Lucilius Lib. 19. *Satyrar.*

Quivis forcipibus dentes evellere.

Virg. Lib. 12. *Aeneid.* [* v. 403. seq.]

Nequicquam spicula dextra.

Solicitat; presentatque tenaci forcipe ferrum.

Idem lib. 8. *Aeneid.* [* v. 453.]

Versatque tenaci forcipe massam.

Columella lib. 12. *Si quæ sunt in ea vitiosa granatorum sicibus amputant: Charisius & Papirianus Grammatici volunt dici FORPICES Tonsorum quod pilum secant. Sed hæc vox apud idoneos Auctores nullibi extat.*

Versantque tenaci forcipe ferrum.

Forica est secessus publicus in quem onera ventris deiciuntur; à quo *Foricarii* appellati; qui forciatum vegetal. conducebant (bb) *Latrina* est privata, & familiarica sella. Juvenalis *Satyræ* 3. [* v. 36. seq.]

Munera nunc edunt & verso police vulgi.

Quemlibet occidunt populariter: inde reversi

Conducunt foricas.

Paulus Jurisconsultus l. 17. § 5. D. de usuris *Fiscus ex suis contractibus usuras non dat, sed ipse accipit ut solet à Foricariis, qui tardus pecuniam inferunt.*

Fornax est *Balneatorum*, *Pistorum*. & *figulorum*, à quo *Fornicarius*, qui *fornacem* custodit, & *Fornicator*; qui in *Balneo* accendendi ignis curam habet [i] *Furnus* est *Pistorum* tantum. Unde *furnarius* *τροχάουης* sive *καμινούσης*, & *Furnaria* ministerium *Furnarii*,

M 3

Sve-

[gg] Vid. Virgilius Lib. 4. *Georg.* v. 175. ubi de *VULCANI* Cyclopibus extat; quod

[bb] Alias *FORICARI* foricas, aliasque res sordidas tractant.

[i] In genere autem describitur *Fornax* quod sit *sepius* *occlusus calefaciendæ conclavi destinatus:*

Svetonius in Vitello: ANTIOCHI cuiusdam furnari-
am exercentis filia. Ulpianus ad Edictum 18, L. 27: §.
9. D. ad Legem Aqu. Si fornicarius Servus Coloni ad
fornacem obdormisset Paulus ad Vitellium 2. L. 14. D. de
Fundo instr. Continetur autem & fornicator.

[*] *Formosus* est *forma* praestans; *Speciosus* saepe pro
pulcro ponitur, Ulpianus tamen *speciosus Personas* dici
affirmat clarissimas *Personas utriusque sexus*. Imò, &
FORMOSUM *fortem* quoque denotare *Doussa fil.* Lib.
3. *Plautin. Explanation.* Cap. 13. [in spec. ad Mill.
Glorios.] p. 267. auctor est.

Fors est *fatorum lex*: *Fortuna* est *eventus incertus*.
Illis est Graecorum *μαρτυρία* Haec. τ'χην. [kk] *Fors* *For-*
tuna est *fatalis eventorum causa*. Attius in *Andromé-*
da. [ll]

Quibus natura prava magis, quam Fors, aut Fortu-
na obfuit.

Lucilius Lib. 13. *Satyr.*

Aur. *Fortè amnino, ac Fortunā vincere bello.*

Terent. in *Phormione* (mm) *O Fortuna, o Fors Fortu-*
na, quantis commoditatibus! In quem locum Donatus [nn]
FOR-

[kk] *Inde, & FORTUNA pro Bonis atque Facultati-*
bus non nunquam usurpatur. Sic Cicero statim ab ini-
tio fermè Orationis pro Rabrio sat mirè dicit fortunae
Opes.

[ll] p. 9. ubi Stephanus ex Nonio addidit quod *FORS*
fit casus temporalis; Fortuna verò ipsa Dea.

[mm] *AB.* 5. *Sc.* 6. v. 1.

[nn] *Fors, & Fortuna inquit Comenius videntur es-*
se fortuita, & fortuitò contingere; quae tamen non fortè
eveniunt, quia DEUS est, qui alium pre alio fortuna
Aliàs fuisse nonnulli ex Antiquis quibus neque FOR-
TUNA, neque CASUS quicquam essent praeter Fatum;
Omnia enim ex causarum connexionem pendere putarunt.
Alii maluerunt talia esse quaedam: quaedam verò sine causa
necessaria eventire. Quae si esse possent in consultatione po-
sita, FORTUNAM fecerunt auctorem; Sin temerè, at-
que ab inanibus proficiscerentur v. g. Montis ruina CA-
SUM nominarunt. Huc Jul. Caes. Scaliger. Lib. 3,

FORTUNA, inquit *dicta est incerta res*; **FORSFOR-**
TUNA *eventus fortunae bonus*. Interdum tamen
Fors pro ipsa fortuna ponitur. Catullus [oo]

Agnoscam, cum te reducem Fors prospera fisset.

Tibullus: [pp]

Fors juvat audentes . . . . . [*]

Ovidius Lib; 1. de Arte v. 26

Audacem Forsque VENUS quae juvant.

quod est in veteri Proverbio; *Fortes Fortuna adjuvat.*

[*] simile quidam legitur in virg. Aeneid. 10. v. 48

Audentes Fortuna juvat.

Fratres dicuntur qui eodem patre nati sunt; *Germani*,
qui eandem Matrem habent. Quam Differentiam tra-
didit Varro Lib. 1. de Gradibus **GERMANUS**. in-
quit de eadem Genetrice natus est; nonus multi de eo-
dem germine, qui tantum Fratres dicuntur; Sed: quod
pace Varronis dicere liceat vana est haec Differentia,
nec ab idoneis Auctoribus observatur. [qq] Teren-
tius in *Adelp.* Act. 2. Sc. 4. v. 4. & seq.

M 4

Te

Poëtic. Cap. 1. p. 188 Edition 5. Ex qua apparet **FOR-**
TUNAM Physicè sumtam esse in rebus secundum electio-
nem; **CASUM** verò in his rebus, quae fiunt sine ele-
ctione.

[oo] In Nuptiis Peleli & Thetidos v. 237. ubi utraque
Horatii Tusculanae Editio Basiliensis nempe, atque
Hanovienfis pro **FORS** malunt legere *Sors*.

[pp] Haec verba Tibullum nequaquam auctorem
agnoscunt.

[qq] Aliàs datur inter **FRATRES** propriè sic dictos
haecce Differentia, ut alii sunt **GERMANI**, qui ex eo-
dem Patre, & eadem Matre procreati. Alii **UTERINI**
qui ex eadem Matre, sed ex diversis Patribus. Alij verò
AGNATI qui ex eodem Patre, sed ex diversis Matri-
bus orti. Ut verò Mattis amor, quam Patris erga Fi-
lios longè est tenerior; ita inter Fratres habere se videtur.
Nam qui eadem Matre sunt geniti, & **UTERINI** vo-
cantur, plusquam de substantia eadem participant. Vid:
Lorini Tem. 2. Coment. in vers. 9. Psal. 58. p. 164.
col. 1. B.

Tehabeam Fratrem O' mi : AESCHINE;
O' mi Germane! - - - -

Idem in *Andria* [rr]

Sit te in Germani Fratris dilexi loco.

Hoc ergo differunt, quod *Germani* sunt, qui eundem utrumque Parentem habent. *Fratrū* nomen generale est quo & *Fratres Germani* continentur, & *Fratres Consanguinei*, qui de uno Patre nati sunt, licet diversas Matres habeant & *Fratres Uterini* qui ex eadem Matre tantum geniti sunt: Item *Fratres Patrueli*, qui ex duobus Partibus procreantur, quae omnia in *Iurisconsultorum* (Leg. 1. D. de Gradib. Novel. 118. c. 2. & 3.) & aliorum *Autorum* Libris passim occurrunt.

Fremere est emitte sonum varium & turbulentum [ff] qualis exaudiri solet in tumultu populari: in hostili congressione, & in mari furentibus ventis. Unde, & *Fremor* qui est rumor Hominum. *Fremitus* Ferarum. *Frendere* est stricis. & concussis dentibus minaciter sonare, ut faciunt irati, & furiosi. Virgilius [*] Lib. 1. *Aeneid.* v. 559.

- - - - *Cuncti simul ore fremebant.*

Idem [*] Lib. 3. *Aeneid.* v. 664.

Dentibus infrendens gemitu. - - -

Frondes sunt Arborum; *Folia* sunt tam Herbarum, & Florum, quam Arborum. [tt] Lucretius Lib. 5. v. 970.

Circumsè foliis & frondibus involentes.

Frondeum est totum de frondibus ut Truncus; *Frondosus* verò est *Lucus Servilis*.

Fruges [uu] sunt quae filiqua, seu folliculo continentur.

[rr] *Act.* 1. *Scen.* 5. v. 37.

[ff] (seu *Murmur ardere prae ira*.)

[tt] Cur autem FRONDES Arboribus atque Plantis datae leg. Rhedignus Lib. 32. L. A. Cap. 26. col. 1529. E.

[uu] Antiquos: eosque Litteras Graecas ex Latino agro plane extirpantes pro Phyriges etiam FURGES dixisse Janus Laurembergius in *Antiquario* p. 187. col. a. auctor est.

tur, ut *Faba*, *Lupinum*, & reliqua Legumina; *Fru-menta* [xx] quae aristam habent ut *Triticum Avena*, *Hordeum* & alia; quae nundum demissa, appellantur *Segetes* Cicero: *Olei* & frugum minutarum. Vlpianus ad Sabinum 17. L. 12, § 1. D. de usu & Hab. Neque soltis neque oleo, neque frumento neque frugibus usum. Sed interdum FRUGIS nomen generale est. (yy) Nam *Plinius* Lib. 18. facit duo genera *Frugum*, FRUMENTA, ut *Avena*, *Triticum*, *Hordeum*, LEGUMINA, ut *Faba*, *Cicer* Et *Julianus* Iuriconsultus tradit L. 71. D. de Verb. signif. FRUGEM appellari omnem redditum non solum qui ex frumentis; aut Leguminibus, verumetiam qui ex vino, vel ex Sylvis caelestibus; vel *Cretae Fodinis*, *Lapidicinis* percipitur. Quâ notatione FRUGES arbores dixit *Cornificius*: Ut *Folia* quae frugibus arboreis tegmina gignantur.

Fru est omnem rei fructum, & commoditatē percipere, neque ad necessitatem modo; sed & ad delectationem, & compendium convertere; *Uti* ad necessarium vitae usum, cultumque accomodare. Itaque plus est *Fru*, quàm *Uti*. [xx] *Cato*: Si quid est. quod utar, utor; si non est ego sum, cui per me uti, atque *frui* licet *Cicero* ad *Curionem*: Id cuiusque est proprium, quo quisque fruitur, atque utitur *Livius* Lib. 2. Fruantur; urantur annona, quam furore suo fecerunt.

Fru.

[xx] A FRUMENTO sit frumentarius, a. um & frumentaceus, a. um. HOC est ex frumento, ILLUD in Frumento. Sic *Blattae* dicuntur frumentariae, frumentacae autem non dicuntur. Edunt enim frumentum, non fiunt è Frumento. *Coclenius*.

(yy) Quando nempe denotat, quicquid, Teste *Sptgelio* ex fructu terrae in alimentum vertimus.

[xx] HOC enim respicit caduca; ILLUD verò constantia iuxta illud *AVGVSTINI*; Utendum est terrenis, sed fruendum cœlestibus. Alias fruimur nostris rebus; utimur autem alienis. Conf. *Schardii Lexicon. Juridic. dic. p. 390 col. b.* Quod autem *FRU* etiam passivè usurpetur docet *Josephus Scaliger* in appendice ad *Conjectam* in *Varro* nis de L. L. Lib. p. 196. Edition *Stephan*.

Frustror [a] Verbum commune utrumque significat, **FALLO**, & **FALLOR**; *Frustra* sum est **FALLOR**; & **DECIPIOR**, in quibus verbis multifariam implicatis facete ludit Ennius in *Sat.* ut refert Gell. Lib. 18. cap. 2.

Nam qui lepidè postulat alterum frustrari, quem frustratur; frustra eum dicit frustra esse.

Nam qui sese frustrari; quem frustra sentit,

Qui frustratur is frustra est, si non ille est frustra.

Quorum versuum sensus est: *Qui studet alium lapide fallere, non statim potest dicere eludi, ac falli eum, quem ipse fallere vult. Nam ubi quis sentit frustra alium operam dare; ut se fallat; tum nisi fallitur is, cui fallacia tenditur, frustra est. is ipse, qui eum frustrari conabatur.*

Fulget naturà ut *Ignis Sol Splendet* rasurà atque artificio ut *Aurum, & Argentum*. [b] *Servius.*

Fulmen est telum ipsum, quod emittitur. [c] *Virgilius Georg. lib. 1. v. 328.*

Ipse Pater, media nimborum in nocte, Corusca

Fulmina molitur dextra.

Fulgure est ignis, sive coruscatio cum fulmine emicans [d] *Pulgetra* est fulgor tantum sine fulmine. *Cicero*

[a] *Pro frustrari Veteres etiam frustrare dixisse, testatur Pomponius in Majali his verbis. Miseret me eorum, qui sine frustis ventrem frustrarent suum.*

[b] *Candet autem Carbo, & ferrum.*

[c] *Seu est fulguratio cum ipso Telo in terras prodacta. Sumitur & FULMEN eleganter quoque Metaphorice. Ut cum Cicero vocat SCIPIONES Romani Imperii fulmina, vel cum dicit Orationis fulmina Conf. Doleti Phrases, scilicet formul. L. L. fol. 16. fac. b. col. 2.*

[d] *Perottus in Cornucopie Epigr. 27. col. 791. ltu. 37. seq. dicit quid FVLGVR & FVLGETRVM imò & FVLGVRATIO dicatur lux illa & quasi vibratio luminis, quae ante cernitur quàm Tonitruum fragor audiat cum simul fieri certum sit. Nèc mirum est quoniam lux sonitus longè est velocior. Sed eruditus Comenius inter haec vocabula hanc constituit differentiam. Cum ful-*

rolib. 2. de Divinatione : Tum, & fulgura, & Tonitrua existere. Si autem nubium conflictu ardor expressus se emiseric : id esse Fulmen : Seneca Natural. Quæst 1 Nubes mediocriter collisæ fulgurationes efficiunt, majore impetu pulsæ Fulmina. frequenter tamen FULGUR pro fulmine usurpatur Cicero lib. 1. de Divinatione De FVLGURUM vi dubitare num possumus ? Svetonius in Augusto Cum expeditione Cantabrica per nocturnum iter lecticam ejus Fulgur perstrinxisset Strvumque præducentem exanimasset. Idem in Domitiano Continuis octo mensibus tot Fulgura facta, nuntiataque sunt ut exclamaverit : FERIAM JAM, QUEM VOLET. Plinius Lib. 2. Si in nube luctetur status, aut vapor Tonitrua edi si erumpat ardens, fulmina si longiore tractu nitatur fulgetra Idem Lib. 15. Colitur ficus arbor in Foro ipso, ac Cemitio Romæ nata, sacro fulguribus ibi conditis.

Fultio, cum fit, *Fultura* cum facta est dicitur : (c) Corn. fronto.

(*) *Fundatum* dicitur, quod principia habet, in quibus *Prudentiæ* signum est; *Constitutum* verò est quod habet exaedificationem quod *virtutis* est indicium.

Fundere & effundere sperat Seneca ad Lucilium : FABIANUS mihi non effundere videtur Orationem, sed fundere, adeò larga est, & sine perturbatione, non sine cursu tamen : veniens. Nimirum *Fundere* est sensim in omneis partes [*liquorem imprimis] spargere ut FVNDIT Sol radios FVNDIT Artifex metallum. *Effundere* autem est uno impetu sine modo prolicere, ut Populus conciatu se EFFVNDIT; Prodigus effundit opes Cicero Lib. 2. Officior. . Multi Patrimonia effuderunt inconsultè largiendo. *Fundere* est supinà manu libare, quod fit in sacris Supernis; *Vergere*, est conversà in finem.

gurat [inquiens] FVLGVR est; cum Fulgura iterantur FVLGETRVM cum fulmina intermiscantur FVLMINATIO.

(e) ut quid sit firmiter, idoneis fulcitur FVLCRIS huc FVLTIONIBUS præfulciturque tempestiva FVLTRA antiquam ruas.

sinistram partem manu ita fundere, ut superne conver-
tatur, quod inferius fuit. *Servius.*

[*] *Funeſtum* est, quod luctu dignum est; *Luctuosum*,
quod post mortem affert luctum, ideoque omnino est gra-
ve.

[*] *Fungi* est agere; *Defungi* verò perargere, atque
perficere. *Agrættius*. *Lucretium* autem *FVNGI* pro *patti*
non iniquè perſæpè proluiſſe, *Schoppius* Lib. 3. *Veriſi-*
mitum Cap. 6. p. 153. docet.

Funis [f] est major, crassiorque; *Reſtis* minor. *Vn-*
dè in navibus *Funes*; in *Lectis*, & *Stellis* *Reſtes* dicun-
tur. *Varro* Lib. 1. de *Re ruſt.* *Sic quæ fiunt de cannabi,*
lino, junco, palma, Scirpo, ut FVNES, RESTES, TE-
GLETES. *Ibidem*: *Sic ubi cannabim, linum, juncum,*
ſpartum; unde lineas, Reſtes, Funes, facias, quibus ne-
das boves. *Columella* lib. 11. Cap. 3. *Illinitur vel nauti-*
cis veteribus funibus, vel quibuslibet aliis reſtibus. *Cato*
de Re ruſtica: *Lecto reſtibus ſubſtento.* *Lucilius Satyra-*
rum 6.

Tres a Deucalione grabati reſtibus tenti.

Funus [g] est cadaver jam ardens, quod dum porta-
tur; *Exequias* dicimus, crematum *Reliquias*, & *Buſtum*
conditum jam, *Sepulchrum.* *Servius.*

Furca, & *Patibulum* olim multum differebant. *Nam*
Furca [b] erat lignum geminum in modum litteræ V,
ita ut initium, & caput eſſet à tergo hominis, qui eam
ferret; inde paulatim divaricatam circa pectus, & hu-
meros ad manus volam pertingebat. *Patibulum* [*] ve-
rò erat ſtipes tranſverſus, quem noxii diſpeſſis in eum
manibus circumferebant, priuſquàm tolerentur in cru-
cem

[f] *FVNIS* aurea [in *Foemin. gen.*] dicit *Lucretius*
(*) lib. 2. v. 1154. *Quid autem propriè ſit iſſe Funis aure-*
us tradit *Turnebus* Lib. 5. *Adverſ.* Cap. 25. col. 165. ſeq.
Tom. 1.

[g] *Altas Funebres Umbras adumbrationem ſepultu-*
rae in inani ſepulchro eſſe, teſtatur idem Turnebus lib.
23. *Adv.* Cap. 3. col. 809. *Tom.* 2.

[b] *FVRC* a propriè eſt *Instrumentum biſulcum, vel tri-*
ſulcum quo aliquid perſoſſum portatur.

cem. Illa erat levior poena Servorum, qui ob minima delicta [in Exemplum] circumduci solebant collō furcae inserto, undē FVRCIFERI dicti: [i] Hoc erat supplicium damnatorum ad crucem. Svetonius in Nerone; Cū comperisset nudi Hominis cervicem inseri furcae, corpus virginis ad necem caedi. Plautus in Carbonaria: [**]

PATIBVLVM feram per Urbem, deinde affigat Crucē. Sallust. Lib. 6. Historiar PATIBVLO eminens affigebatur. Sed posterior aetas FVRCAM usurpavit pro Patibulo, quod fures suspenduntur. Isidorus lib. 5. Etimologiar. PATIBVLVM vulgō Furca dicitur, quasi ferens caput; Suspendunt enim, Extrangulatum haec exanimat; Sed Patibuli minor poena, quam Crucis; Nam Patibulum appensos statim exanimat, Crux autem suffocatos diu Cruciat.

[*] Patibulum fera, qua ostia ocluduntur, quod hac remota Kalvae pateant. Titin Fullon. Si quispiam hodie praeter hanc posticum nostrum pepulerit, patibulo hoc ei caput defringam. Nonius Marcellus.

[**] In fragmentis v. 65, Vbi alii adiectivē legunt Patibulus ferar.

Furiosus est, qui ita jactatur, agitaturque, ut neque corpore, neque animo consistere possit; Insanus est, qui non habet mentem integram, & ob hoc non servat modum, minusque sapit, quam Stultus. [k] Nam, ut ait Plato in Timeo: Δύο δ' ἀνοίας γένη' ἡ μὲν μανία, ἡ δ' ἐμπαθία id est, Duo Amentiae genera, alterum quidem Insania; alterum verò inepta Stultitia. Terent. in Eunucho: [l]

Hoc homines prorsum ex STULTIS insanos facit Horatius lib. 2. Sermon. (m)

Quisnam igitur sanus? Qui non stultus. Quid avarus? Stultus, & Insanus.

Ci-

[i] Vid. Schardij Lexicon p. 395. col. b.

[k] Undē patet FVROREM esse temporis, INSA-
NIAM perpetuam.

[l] Act. 2. Scen. 2. v. 23.

[m] Satyr. 3. v. 158. seq.

190. *Ausonii Popinae de Differentiis Verb. Lib. II.*
Cicero lib. 3. Tusculanar. *Itaque non est scriptum: si in-*
sanus, sed si furiosus esse incipit.

Furtim; [n] cū incipit; *Furaciter*, quasi artificiosè
à consuetudine furandi; *Furtivè*, quod jam ablatum.
Ergo *Furtim*. & *Furaciter* Furax, *Furtivè* Locus facit,
Corn. Fronto.

Fusco album opponitur; *Nigro* candidum. *Corn.*
Fronto.

G.

Gallus natione; *Gallicus* ex Gallia. *Corn. Fronto.*
[*] *Gaudeo* commodò propriò; *Lactor* alienò.

Gaudium est affectio animi modestè, & constanter se
efferentis; (o) *Laetitia* verò est exultatio quaedam ani-
mi effusè, & inaniter elati, eventu rerum expetitarum;
Haec cadit in quemlibet; *Illud* in sapientem, ut ait Se-
neca ad Lucillum: *Imperfectis adhuc interseinditur*
Laetitia; *Sapienti verò contextitur Gaudium*. Teren-
tius.

Gaudia, sua si omnes homines conferant unum in locum,
tamen mea exsuperet *Laetitia*. Sallust. in *Catilina*: *Vixit*
per omnem exercitum Laetitia, *Moeror*, *Luctus*, atque
Gaudia agitabantur. Id. ibidem: *Veluti servitute crepta*

Gau-

[n.] i. e. clandestinè, *Ejus Opposita sunt libere, & pa-*
lām. Cicero Lib. 2. de N. D. Itaque Bestiae furtim, ut di-
xi, fruuntur; *Domini palām, & libere*.

[o.] *Sive Gaudium illud dicitur, cum ratione movetur*
animus placidè, atque constanter; cum autem, & inani-
ter, & effusè idem exultat, animus, tū illa Laetitia ge-
stiens, vel nimia, dici potest. Cic. lib. 4. Tusc. Qu. Leg.
Dolērus loc. persaepe alleg. fol. 67. fac. b. col. a. Scalig.
Lib. 1. Poet. Cap. 2. p. 9. Laetitiā vocat animi in corpore
sana affectionem. Differt autem Laetitia ab Exultatione
huc in modum, ut HAEC sit in re; ILLA autem in spe,
sicuti Lorinus Tom. 1. Commentar. in Psal. 19. vers. 3.
p. 126. col. 1. B. ex Hyeronimo probè annotavit. Conf
Gellii Lib. 2. N. A. cap. 27. p. 201. Edition. Tornae-
sian.

Gaudium, & Laetitiam agitabat. Haec tamen confundit Cato in Oratione pro Rhodiensibus: *Adversae res se domant, & docent, quid opus sit facto; Secundae res Laetitiam transversum trahere solent à rectè consulendo, atque intelligendo. Quo majore opere dico, suadeoque, uti haec res, aliquot dies proferatur, dum ex tanto Gaudio in potestatem nostram redeamus* Plautus in Poenulo: [p]

Quàm [q] hac me Laetitia tantà, & tantis affectistis Gaudiis.

Cicero Orat. 1. in Catilinam: *Quà Laetitiam perfruere? Quibus Gaudiis exultabis; Livius Lib. 33. Occupati animi praesenti Laetitiam, nihil, quò vanius fieret Gaudium suum, auribus admittebant. Idem Lib. 36. Elaium insolentem juvenem immodicò Gaudiò. Exultatio membrorum. atque corporis Laetitiam designat. Agraetius, Cicero Lib. 4. Tulc. Qu. Atque ut confidere decet, timere non decet; sic quidem gaudere decet, laetari non decet: quoniam docendi causà a Gaudio LAETITIAM distinguimus.*

Gemma (r) est omnis lapillus pretiosus, cujuscumque coloris, vel naturae sit, *Margarita*, sive *Margaritum*, est concharum partus, qui apud rubrum mare coalescit. Cicero Orat. 6. in Verrem. *Nego ullam Gemmam, aut Margaritam fuisse. Svetonius in Augusto: Gemmasque, ac Margaritas quingenties LLS. unà donatione contulerit. Plinius Lib. 7. Inter spolia DARII, Persarum Regis, unguentorum scriniò captò, quod erat Aurò, Gemmisque, ac Margaritis pretiosum. Servius Grammaticus haec discernit, ut GEMMA diversi coloris sit, MARGARITA alba: ILLA integra, HAEC pertusa* Ulpianus verò ad Sabinum 20. L. 19. §. 17. & seqq. D. de Auro arg. GEMMAE sunt, inquit, *pellucidae materiae, quas [ut refert Sabinus Libris ad Vitellum] Servius à Lapillis eò distinguebat, quòd GEMMAE essent pellu-*

[p] Aët. 5. Scen. 4. v. 104.

[q] Hec utraque Taubmanniana Editio, atque diversa Lambini pro Quam, commodius CVM substituunt.

[r] [proprie est oculus vitis, quem primo Vere emittit. Deinde per Similitudinem.]

pellucidae materiae, velut Smaragdi, Chrysoliti, Amethysti; LAPILLI autem contrariae superioribus naturae ut Obsidani, Venientani. MARGARITAS autem nec Gemmis, nec Lapillis contineri satis constitisse, Ibidem Sabinus ait; quia concha apud rubrum Mare & crescit, & coalescit. Quam differentiam soli Jurisconsulti agnoscunt, caeteri Auctores non observant, qui Gemmae, & Margaritae Vocabulis ita, ut prius dixi, ferè utuntur, & Lapilli Nomen communiter tribuunt Gemmis, & Margaritis, ut Catullus, cum dixit Carmine 69. v. 4. Pelluciduli delitis Lapidis, GEMMAS intellexit; MARGARITAS Horatius. [5]

Genae sunt (* palpebrae seu) membranae superiores inferioresque, quibus oculus aperitur, & clauditur, ut Ennius de dormiente, apud Serv. in Aeneid. 6. Imprimittque genam genae. Malaе autem sunt eae faciei partes, quae infra oculos eminent rotundae in speciem Mali. Sed Vetusissimi GENAS pro Malis dixerunt, ut observavit Plinius Lib. 11. his verbis: Infra oculos Malaе, homini tantum, quas prisci Genas vocabant, 12 Tabularum. Interdicto radi à foeminis eas vetantes. Et Malaе appellantur etiam partes intra os, Plautus in Bacchidib. [1]

Ne nucifrangibula excussit ex Malis meis.

Idem in Trinummo Act. 2. Sc. 4. v. 74.

- - - - Ambabus Malis expletis vorem.

(*) Gena est membrana, oculos tegens; Cilium, quod aliàs extremus Genae superioris est ambitus, habet pilos; Mala est pars intra oculos, Ruboris sedes; Bucca quasi folis infra illam.

Generale est, quod omnes Species, quae sub Genere sunt, includit, ut HOMO omnes Homines; Universale, quod omnia RERUM Genera universim continet, ut ANIMAL Homines, & Bruta. Cicero in Academicis: Qui loquitur de universis, nihil excipit; Quid enim

[5] *Vid. Ejusd. Lib. 1. Sermon. Sat. 2. v. 80. & Lib. 2. Epist. 2. v. 180. 181. & 182. ubi talia Cimelia videtur prorsus contemnere.*

[1] *Ad. 4. Sc. 2. v. 16,*

anım potest esse extra Univerſum. Hinc Jurifconſulti recentiores JUDICIUM GENERALE appellant, cūm Aſtor in genere multas, & diverſas res ſimul petit, ut ſi agit *Negotiorum geſtorum, Tutelae*, aut pro ſociō; quibus Judiciis, qui conveniuntur, hi multas res ſimul adminiſtrarunt: UNIVERSALE, ubi petitur jus univerſum ut in judicio *Bonorum Poſſeſſionis*, vel *Familiae exciſcundae*, in quibus ipſum jus Poſſeſſionis, & Haereditatis, non illa, ex quibus conſtat, inſpicitur. Quae Differentia, & ſi magnos Auctores habet, mihi tamen ideō non probatur, quōd Veteres nulla *Univerſalia* Judicia nominant, ſed tantūm *Generalia*, & *Specialia*, ut Paulus ad Sabinum 6. l. 38. D. pro Socio: *Quod Sabinus in omnibus bonae fidei Judicijs exiſtimavit; ſive Generalia ſunt, veluti pro Socio, Negotiorum geſtorum, Tutelae, ſive Specialia, veluti Mandati, Commodati, Depoſiti.*

[*] Heic obiter notandum, quōd *Adverbium* GENERALITER longē ſit ſtrictius *Adverbio* VNIVERSALITER, quemadmodum *Philippus Decius* in Enarrat. in Regul. 1. Tit. ff. de Regul. Jur. nu. 18. p. 7. col. b. oſtendit.

Genitrix eſt, quae genuit, [* vel peperit,] vel generis originem dedit, ut *VENVS* *Genitrix à Romanis culta*. *Mater* eſt tam illa, quae aluit, & educavit, quān quae genuit: [u] quomodo etiam differunt *Genitor*, & *Pater*. *Plautus*: [x]

Ita formā ſimili pueri, ut māter ſua

Non internolle poſſet, quae mammam dabat:

Neque adeō Mater ipla, quae illos pepererat.

Arnob. L. 7. *Genitrix, & Mater Superſtitionis*, *HE-TRVRIA*. *Idem Lib. 2.* *Genitore illo, ac Parte prolatas.*

Genus eſt initium cujuſque *Ortus*, quod vel à *Patria* ducitur, vel à *Parentibus*; [y] *Gens* eſt principium familiae; *Stirps* eſt pars *Gentis*, ut *Cornelii* omnes
N unius

[u] In genere dicitur *MATER* *Formina ſectum pariens*.

[x] In *Prologo* *Maenechm. v. 19. 20. & 21.*

[y] Et ſic *GENERIS* nomine omneis utriuſque ſexus

unius sunt Gentis, & uno nomine continentur omnes. At verò partes istius Gentis sunt plures discretæ cognominibus, eaque: *Stirpes*, & *Familiae* nominantur ut **CINNAE, DOLLABELAE, LENTVLI: SCIPIONES, SULLAE**. Sic ergo **GENS** Genus, & *Stirpem* continet, contra **GENVS**, & **STIRPS** Gentem. Caesar in Laudatione Juliae Amitae, apud Svetonium in Julio; *Maternum Genus ab Regibus ortum; Paternum cum Dils immortalibus coniunctum est*. Nam ab Anco Marcio sunt **MARCII** Reges, quo nomine fuit Mater; à Venere **IVLII**; cuius Gentis Familia est nostra Papinianus Quaestionum 3. L. 1. D. de prob. & Prael. Quoties quaerentur Genus vel Gentem quis haberet nec ne cum probare oporteret. Cicero in Laelio, Qui aliquandiu propter ignorationem Stirpis; & Generis in famulatu vixerint Idem Lib. 2. de Oratore: Quum Marcelli & Liberti filio **STIRPE GLAUDII** Patricii ejusdem hominis hereditatem Gente ad se rediisse dicere nonne in ea causa fuit de toto Stirpis, & Gentilitatis jure dicendum.

Genus ad Vivos pertinet; Familia etiam ad Defunctos. Genus ad Nobilitatem; Familia ad Copiam refertur. Donat.

Genus est multitudo unius Populi; [z] ut **GENS ROMANA**; [aa] Natio est Genus Hominum ex diversis

Gen-

---

venire. Decius in Ennarat. in Reg 2. Tit. ff. de Regul. Jur. 63. p. 29. col. b. affirmat, allegans Baldum in l. 1. De Prob. sic dicentem. De genere meo dicuntur etiam, qui sunt cognati. Genus & Species aliter accipi à **PHILOSOPIS** aliter à **LEGISTIS** Antonius Del Re in Tract. Novo de Iuramento Calumniae Cap. 1 n. 11. p. 3. tradit Dubium autem & Commune **GENVS** apud Grammaticos, sic differunt ut Commune sit rerum animatarum dubiū vero verū ferè inanimatarū Genus; & pro Modo sumi videndum est ex Gifanii Observationibus L. L. p. 100.

[z] seu unius generis multiplicata propago.

[aa] Ecclesiasticis seu Theologiis, Gentes dicuntur Ethnici infideles. Gifanius **GENTIUM** vox [loc. cit. p. 104.] pro iis sumi dicit: qui non sunt Cives **ROMANI**

Gentibus collectum, [bb] ut Natio GRAECORUM, Natio GERMANORUM Cicero Lib. 1. Offic. *Pro-
pior est ejusdem Gentis, Nationis, Linguae, quæ ma-
ximè conjunguntur.* Idem pro Fontejo: *Exteris Nationi-
bus, ac Gentibus offendere* Et de Lege agraria: *Non
Gens ulla non Natio pertimescenda est.* Tacitus de Mo-
ribus Germanorum: *Ità Nationis nomen; non Gentis,
evanuisse paulatim.* Vlpianus L. 1. § 5 D. de censib,
Propè Barbaras Gentes. & Nationes collocata. Sed in-
terdum GENTIS Nomen latius patet, ut cum vocamus
Jus Gentium quod omnibus Nationibus, & universo
Generi Humano commune est, & Natio de singula-
ribus Hominibus quoque dicitur. Cicero pro Sestio:
Quæ esset nostra Natio Optimatum. Plautus in Men-
chemis.

Nam ità est hæc hominum natio Epidamnica.

Voluptuarii, atque Potatores maximi.

[*] *Gesta sunt publica, Acta privata.*

[*] *Gestus est vultus: & corporis moderatio; Gestio re-
rum perpetratio.*

*Glacies est; quæ ex coitu aquæ conflagrat; Nix
ventorum ritu cadit.* [cc] *Corn. Fronto.*

*Gloria est consentiens opinio, & existimatio multi-
tudinis de dignitate cujusquam* [dd] *Laus est clara, ac
illustris alicujus commendatio. Illa in tacita opinione
Hæc in aperta predicatione consistit, & illustrior est.*

N 2

[cc]

[bb] *seu hominum ex una stirpe multitudo.*

[cc] *Aliàs Glacies dicitur congelatus liquor; & Hy-
emis ornamentum; Nix verò est pluvia in lanæ formam
concreta.*

[dd] *seu est frequens de aliquo fama cum laude, sicut
inquit Perottus in Cornucop. Epir. 2. col. 57. lin. 38. com-
paratur autem GLORIA gloriosis actionibus: & tunc ve-
ra dicitur. Ne autem gloriabundus prorsus vivat inglo-
rius; ipse de se & gestis suis gloriatur. Graeci Κλῆς Glo-
riam Δόξα Dignitatem vocant, & quidam observante Sca-
ligerò Lib. 3. Poëtis. cap. 110. p. 371. ubi & Ἐναιψ,
ἡ Ἐναιψ p. 370. datur.*

[*ee*] Cicero Orat. 1. in Catilinam. *Sin autem servire meas laudi, & gloriae mavis* Et in 3. *Omnia ornamenta Honoris, monumenta Gloriae: Laudis insignia condi, & collocari volo.* Idem Pro Archia: Ad Popul. Rom. *gloriam laudemque celebrandam.* Ibidem: *Nullam enim virtus aliam mercedem laudum, periculorumque desiderat praeter hanc laudis, & gloriae:* Ad D. Brutum: *Quae ad tuam laudem, & gloriam pertinebunt* Tacitus lib. 4. Historiar. A laude, gloriaque *Gentis exorsus.*

Glorius unius est gloriae: *Gloriator* non habet causam gloriandi, sed tamen gloriatur; *Gloriosus* [*ff*] pluribus de causis esse cogitur: *Corn. Fronto.*

Graecus, qui in Graecia est, ut *Graecus Homo*, [*gg*] *Graecum* vinum *Graecanicus*, qui *Graeci* formam & similitudinem habet, ut *Vestis Graecanica*, *Troclae Graecanicae* apud Catonem, h. e. *Machinae tractoriae* quae sunt ad similitudinem Graecae Litterae & *Graeciensis* qui *Graecis* frequens, & usitatus est. Varro Lib. 9. de Lingua Lat. *Itaque, ut hic alia Graeca, alia Graecanica, sic Analogiae* Gellius Lib. 19, Cap. 20. *Offendimus eum cubantem in Scimpodio Graeciensi.*

Grammaticus, & *Grammatista* ita distinguuntur, ut *Ille* sit absolutè; perfectèque doctus Litterarum; *Hic* mediocriter eruditus. [*hh*] *Svetonius de claris Grammaticis, Sunt qui litteratum à Litteratore ita distinguunt ut Graeci GRAMMATICVM à Gramista, & ILLVM quidem absolutè, HUNC mediocriter doctum existimant*

[*ee*] *sem rei bene aestimatae praedicatio.*

[*ff*] *Aliàs est Gloriosus; qui se vel inaniter jactat, vel alterius inani laudatione effertur, & laudari quærît.* Perottus.

[*gg*] *Sic dicimus quoque Homo Romanus, Homo Italicus; Homo adolescens Homo novus, Homo valens, &c. qui omnes sunt loquendi modi à divina illa. Vetustate celebrati à supervenienti verò Barbarie* Hadriano Cardinale de Serm. Lat. p. 195. loquente negligi.

[*hh*] *ILLE Latine potest scribere. HIC saltem Latina intelligit.*

ment. Idem ibidem Legerat in Provincia quosdam veteres Libellos apud Grammatistam.

Grandis ad partem aetatis pertinet [ii] ut grandis Nata; Major generaliter; & ad summam Aetatis refertur: Ponitur etiam ad comparationem Aetatis. Grande [kk] incremento, Magnum amplitudine. Immane praecipuae amplitudinis est Corn. Fronto

Gratias agimus verbis: Gratiam habemus animo, & voluntate; Gratiam referimus [ll] vel reddimus factis Gratiam facimus, cum remittimus aliquid; ne praestetur, aut praestiti religione solvimus. Cicero ad Terentiam: Huic utinam aliquando gratiam referre possimus, habebimus quidem semper. Plancus Ciceroni: Immortales ago tibi gratias, agamque, dum vivam, Nam relaturus me adfirmare non possum. Svetonius in Aug Gratia fecit conjurandi cum tota Italia pro partibus suis, id est remisit necessitate conjurandi Idem in Tiberio 35. Equiti Romano iurisiurandi gratiam fecit ut Vxorē in stupro generi compertam dimitteret, quam se nunquam repudiatorum ante juraverat, Plautus in Rudente Act. 5. Sc. 3. v. 48. seq.

Id est, solvas religione praestiti iuramenti. N 3 Gra-

[ii] & idem est, ac crescendo factus magnus.

[ek] Ljus DEMINUTIV A sunt Grandiulculum & Grandiculum OPPOSITA verò Adolescens, Parvum & Tenue Leg. Gambarella l.c. p. 308.

[ll] GRATIAM REFERE etiam in malam partē pro VLGISCI; seu TALIONEM reddere sumi Cicero Orat. pro Sylla auctor est his verbis: Permitto aliquid ira cunctae tuae, do adolescentiae; cedo amicitiae; tribuo parenti. Quod si esset usu atque aetate robustior; essem idem, qui soleo, cum sum laceffit. Nunc tecum sic agam ut tulisse potius iniuriam, quam retulisse gratiam videar. Sic Terentius in Eunuchō Act. 5, Sc. 3. v. 2.

Qui referam illi sacrilego gratiam?

Altas ex mente Goclenii in observ. p. 233. gratias agimus beneficijs acceptis; Gratificamur rem gratam facientes. Gratulamur in rebus laetis, quando nempe DEO pro re bene gesta gratias agimus maxime decentes Vid. Oliverii Arzignanensis Commentar. Historicus.

[*] *Gravare* differt à *Gravari*. *HOC* idem est ; ac *graviter* ad aliquid persuadere ; *ILLVD* autem aliquid *grave* reddere.

Gremium dicitur illa pars quae est intra complexum *Femorum*, *Sinus* verò intrà pectoris, *Brachiorumque* complexum [mm] veluti in *Sinu* gestantur infantes ; in *Gremio* foventur, & reponuntur. *Terent.* in *Adelphis Act. 4. Sc. 5, v. 75.*

Hic non amandus ? Hicne non gestandus in Sinu est ?
Virgil. [*] *Lib. 1: Aeneid v. 718.*

Haeret ; & interdum gremio fovet inscia DIDO.

Idem [*] *Lib. 8. Aen. v. 712.*

Pandentemque sinus, & tortâ veste volantem.

Caeruleum in gremium. - - -

Hinc *Sinus* appellatur quaecumque vestis laxitas ; & propriè ea, quae ante pectus descendit supra cincturam, apta rebus occultandis, & abscondendis. Nam Veteribus in toga *Sinus* ita laxi fuerunt ; ut vel à sinistra in dextrum humerum reijcerentur, vel à sinistro humero in brachium ; & interdum ad lumbos atque ima crura demitterentur. *Svetonius* in *Caesare* : *Toga caput obvolvit : simul sinistra manu Sinum ad ima crura deduxit* *Quintilianus* lib. 11. *Illud verò non ferendum. quod quidam rejecta in humerum togâ tum dextrâ Sinum usque ad lumbos reduxerunt.* *Idem* *Ibidem* : *Sinum verò in dextrum humerum ab imo rejcere solum, ac declinatum* Et ab hac postrema significatione manarunt *Locutiones Proverbiales* apud *Ciceronem*, *Senecam*, *Tibullum*, & alios in *Sinu* esse ; gaudere, flere ; odisse pro in oculis. In *sinu* habere, *Scevola Digestor* : 33. l. 27. *D. de Prob. Quod omnem fortunam & substantiam, quam à Matre susceperat ; in Sinu meo habui ; id est in fide ; & potestate mea. In Sinum convertere, vel conferre pro in rem suam ; Lampridius in Commodò : Praedam omnem in Sinum contulit* *Idem* *Ibidem* *Quietam condemnationes in Sinum vertisse dicuntur.*

Qua-

Litteratus ad *Val. Max. Lib. 1. Cap. 1. fol. 3. fac. a Edit. Non. Ascensianae.*

[mm] vel *Gremium* est accinctae vestis secretum, *Sinus* verò concavitas.

(*) Qualis datur *Differentia Mathematica* inter *Gubernaculum*, & *Remum* tradit *Henricus Monantolius* in *Commentar. ad Aristotelis Mechanic.* p. 76. his verbis *Diffimilitudo est Gubernaculi & Remi ex differenti loco ad quem utrumque navim movet. Utrumque enim navim navim movet ad locum, qui contrarius est ei ad quem mare impulsus movetur. Movetur enim navis ad centrum cui est annexa motum. Centrum autem in Remo est scalmus in Gubernaculo cardo. Movetur hoc contra quam depulsus Mare. Mare autem retrorsum recta à Remo depellitur; movet igitur Remus recta antrosum navim Contra Mare à Gubernaculo oblique impellitur vel, dextrorsum, vel sinistrorsum. Movet igitur oblique, Navim [quod est intelligendum de *Pupi*, non de *Prora*, quae in partem ad quam mare movetur] sinistrorsum si illud dextrorsum vel dextrorsum, si illud sinistrorsum.*

[*] *Gustare & Sapere* ita differunt, ut *Gustare* sit saporem recipere: *Sapere* verò saporem dare, *Homo* dicitur *Gustare*: *Cibus* verò dicitur *Sapere*. *Homo* comedens *gustat* & *cibus* qui comeditur *sapit*.

[*] *Gutta*, utpote liquoris particula minima stat, seu ut alii dicunt, manat, si vè profluat *Gutto*; sed *Gusturino* non *guttatim* sed *rivatim* *Stilla* vero ex loco superiore cadit.

H.

Habere [nn] est rem detinere, si vè jure *Dominii*, si vè quò aliò modo: *Tenere* [oo] est corpore possessioni

N 4

[nn] *HABERE* est tam pro *Habitare* atque *Morari* apud *Ciceronem* atque *Livium* ponit *Gifanius* loc. persaepe cit. p. 105. testatur. Quid autem propriè sit *Habere* honorem; & habere honores tradit *Hadrianus Card.* loc. cit. pag. 193.

[oo] *TENERE* à τενειν h. e. tendere derivatur ad tenendum enim aliquid nervos tendi est necesse. Idcirco *TENERE* idem est ac apprehensum habere.

fiōni ipsistere, licet jus possidendi non competat, *Possidere* pro Domino uti. *Hoc solius Domini est*, & *Libert* qui utitur re sua, & jure possessionis fruitur. *Illa duo cadunt etiam in Servum, Comendatarium, vel Usufructuarium.* Cicero pro Flacco: *Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie, ac Possides Livius lib. 34: Quæque procurator tenuerit, pro Domino possederit, Idem Lib. 36. Quod ille bello captum possideret, haberetque.* Florentinus Institut. 8. l. 18. § 1. D. de accept. *Quodve Tu meum habes, tenes, possides: Vlpianus ad Sabinum 49. l. 38. §. 8 D. de Uerb. oblig. Planes si tenere sibi licere stipulatus sit servus; utilem esse stipulationem convenit Licet enim possidere civiliter non possint, tenere tamē eos nemo dubitat Idem lib. 6. [9] ad Edictum l. 1. §. 33. D. de vi arm. Quod autem ait Praetor; quæque ibi habuit sic accipimus, ut omnes res contineantur, non solum quæ propriæ ipsius fuerunt; verū etiam si quæ apud eum depositæ sunt vel ei commodatæ vel pignoratæ, quarumq; usum, vel usumfructum vel custodiam habuit vel si quæ ei collocatæ sunt: Cum enim dicat Praetor, Habuit, omnia hæc Habendi verbo continentur.*

Habitus intelligitur omnis corporis cultus; ornatusque, ut *Habitus* militaris, religiosus, scenicus; [pp] *Vestitus* nomine sola vestimenta continentur. Unde M. Cato Orationes inscripsit, unam de *Habitu*, alteram de *Vestitu*. Svetonius in Caligula *Vestitu, calceatuque, & cætero habitu neque patrio, neque civili.* Idem in Nerone: *In illo suo scenico habitu,*

[*] *Hactenus* semper significat, sed indicat absolutæ rei continuationem; *Adhuc* interdum etiam non absolutæ.

Harundo; telum è canna. Virgil. *Aeneid. 4: vers. 37.*

- - *Haeret lateri lethalis Harundo.*

Arundo, Canna est ab ariditate dicta. Virg. *Georg. 2. v. 414.*

- - *Fluvialis arundo. Agraetius.*

Has

[pp] *Denotat, & Habitus roboratam in animo consuetudinem, cum propriè sit quicquid quis habet proprium*

Has manus ; hujus hominis dicimus, *Hanc manum*, multos homines coniungentes. *Agrætiæ.*

Hebescit, [qq] quod naturâ obstupefcit. *Hebetefcit*, quod amittit aciem *Corn. Fronto.*

Herbidum [rr] locum dicimus, in quo *Herba* eft, etfi aridus effe confuevit ; *Herbofum*, qui *Herbam* facile generat, etiamfi ad tempus aridus fit. *Agrætiæ.*

- - - *Qui homo eft.*

Cum collativo ventre. atque oculis herbeis :

Herbofus dicitur locus herbis abundans *Ovid. 14.*

Metam v. 445.

Soluitur herbofo religatus ab agere funis.

Herbaceum, quod eft ex herba ut *corona herbacea* : Aut quod in herbam excrescit : & affurgit *Plin. lib. 12. cap. Herbaceum amomumpejus.*

Herbarium quod adherbas pertinet ut *Ars herbaria* : qua herbarum vires dignofcimus.

Herè, quamdiù, *Heri* [ff] quando : Ità enim quidam putant dici debere *Fl. Jofip. Charifius.*

Herè venifti media nocte, nunc abis.

Idem in capt: Aët. 1. Sc. 2. in princ

Adverte animum fis tu : iftos captivos duos,

Here quos emi de preda, de Quæftoribus.

Hic edito catenas fingularias.

Terentius in Eunuchò Aët. 2. Sc. 3. v. 65.

Inhoneftum hominem, quem mercatus eft herè

Ovi-

[qq] *Conf. Perotti Cornucopie Epigr. cxv. col. 1005.*

[rr] *Herbidus* aliàs dicitur color, qui herbam refert, hoc eft *Viridis* apud *Plin. lib. 12. cap. 14. quemadmodum & Herbeus Plautus in Cure Aët. 2. Sc. 1. v. 15. feq.*

[ff] *Quod idem eft, ac die præcedente. Vana eft hæc differentia, Etenim propter cognationem E. & I. litterarum (ut notat Aelius Donatus in Terentii Phormionem Aët. 1. Sc. 1.) non dubitaverunt Antiqui, & Herè & Heri dicere & Mane & Mani & Vespere & Vefperi. Itaque Here pro Heri feù beftremo die reperitur non folùm apud Comicos fed etiam apud alios Poëtas. Plautus in Amphitr. Aët. 1. Sc. 3. v. 16*

202 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*
Ovidius Amor lib. 1. Eleg. 8: v. 23.

Sic herè te, mea lux juveni placuisse beato.

Juvenalis Sat: 3. v. 23.

Res hodiè minor est herè quam fuit.

Martialis lib. 1. Epigram. 44. v. 2.

Et positum est vobis nil herè præter aprum.

(*) HEROS i. e. Vir illustris: & divinus etiam de
viris: Divus de mortuo dicitur. Sunt enim Divi qui ex
hominibus fiunt: non tamen antequam extremum vi-
tae diem morte confecerint. Sic *Bassianus Caracallus*
de Fratre quem occiderat *Sit Divus dum non sit vivus.*
Quamquam crescente in dies adulatione multis Impera-
toribus ROMANORUM adhuc vivis haec appellatio
est tributa v. g. *Divus RUDOLFVS, FERDINAN-*
DVS, LEOPOLDUS &c. Leg. *Goclenius* loc. cit p. 234.

Heus Adverbium vocantis; *Heu* Respondentis [it]
Agræet.

Hiare [uu] est os diducere, vel tacitum tamen, *Hi-*
scere est incipere loqui, auctore *Diomede*. Undè hoc
convenit *Homini tantum*, Illud etiam *Inanimis*, [xx]
Ut, cum diffunduntur; & aperiuntur *Ligna* ariditate
Terra aestu, Flores maturitate, tùm dicuntur *Hiare*. Var-
ro in *Marcipore*: *Video hianteis non audio Salust, L. 2*
Historiar. Atque hiauit Humus multa vasta & profunda
Virg. Lib. 3. Aeneld. (*) v. 313.

- - - *Vix pauca fruendi.*

Subjicio & raris turbatus vocibus hisco.

Livius Lib. 9: Neminem hiscere adversus se ausurum,

Hiscere nempe tibi curra roganda fuit.

Fores quoque hiscunt, cum aperiuntur, & patefiunt
Plautus in Pseud. Act. 4, Sc, 1. v. 42. Tace aede his-
cunt.

Hi-

[it] *Est & vox quoque Dolentis.*

[uu] *est ore aperto seu*

[xx] *Sic oscitat, hiat. Sed Flores dum prorumpunt his-*
cunt & Telus hiscit, cum rivas agit Ovidius Heroid.
Epist. 6. v. 144.

Hiberna sunt Loca, ubi Milites hiemem transigunt, velut in Urbibus, Vicis. *Hibernacula* sunt Tentoria scortea, sub quibus hiberno tempore retinentur: Unde sub Pellibus esse, & *Hibernare* dicuntur. Sallust. in Jugurtha: *Milites hiense Januario ex hibernis in expeditionem evoca.* Livius Lib. 5. *Hibernacula etiam res nova Militi Romano aedificari coepta:* Tacitus Lib. 14, Annal. 38. *Contractus deinde omnis exercitus, sub Pellibus habitus est ad reliqua Belli perpetranda.* Sed interdum *Hibernacula* eadem: quae *Hiberna*. (yy) Sallust. in Jugurtha: *Exercitu in Hibernaculis composito* Livius Lib. 44. *Deinde in Hibernacula Milites deduxi.* Tacitus Lib. 2. Annal. 23 *Legionum aliae itinere terrestri in Hibernacula remissae.*

Hirundo avis est: quae tignis adhaeret; (zz) *Hirudo*, [a] sanguisuga. *Agraeus*.

Hispanos (b) cum dicimus, nomen Nationis ostendimus; cum autem *Hispanienses*, cognomen eorum; qui Provinciam *Hispaniam* incolunt, etsi non sint *Hispani*. Fl. Sosp. Charisius.

Historia est eorum temporum, quae vidimus, vel videre potuimus, dicta ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ; à videndo, [c] *Anna-*

(yy) Vid. Gifanii *Observationes in L. L. p. 109,*

(zz) Scù est *Avicula* aestate tellis haerens hyeme recedens. De *HIRUNDINE* domestica agit Conradus Gesnerus Lib. 3. *Histor. Animal. p. 528. seq.* Eas autem diversas esse tradit idem *ibid. p. 343. seq.* Vid. Plinii Lib. 10. *Hist. Nat. Cap. 24. p. 176 & Notae Marginal. nostrae ad THEOPHILI PISTORII Ornithogamel. v. 205. p. 26. Edition. Dresdens.*

[a] est *Vermis aquaticus, haerens cuti & auribus sanguinem. Inde & dicta,*

[b] adde & *Hispanicus* a, um *Vt Hispanicum Bellum h. e. in Hispania gestum Hispanicus Gladius i. e. in Hispania factus; Exercitus Hispanicus qui constat ex Hispanis. Conf. Gifanii Observat. L. L. p. 109.*

[c] *Dea Huius Studio ejusque Scriptoribus veteribus vid. Pauli Hachenbergi Viri cum viveret solidè erudit, Germania Media Dissert 6. §. 205. seqqj*

nales sunt eorum annorum, & temporum, quae aetas nostra non novit. Unde Livius ex Annalibus & Historicis constat. Servius.

Histrion est, qui personatus in Scena Fabulas agit voce, gestuque: [d] Unde idem ACTOR dicitur, & LVDIO, vel LVDIVS; & CANTOR, Minus verò est, qui hominum Mores, & dicta, factaque gesticulationibus imitatur [e] à quo *Pantomimus* omnium Personarum & *Archimimus* Personae principis; digniorisque effector. Nam è *μῖμος* id est quod est *imitari*, MIMVS dicitur Svetonius in Vespasiano 23. *Archimimus Personam eius ferens, imitansque, ut est mos, facta, ac dicta vivit*, Arnobius Lib. 2. *Quid Pantomimos, quid Mimulos, Histriones, Cantores tuba, tibia, calamoque flantes?* Idem Lib. 4. *Quid Pantomini vestri, quid Histriones, quid illa Minorum, atque exoletorum multitudo?* Sed haec vocabula aliquando confunduntur, ut quos Tacitus Lib. 13. Annal. vocat *Histriones*; eosdem *Pantomimos* Svetonius in *Nerene*.

Homonymia, unâ voce multa designat [f] *Synonymia* multis vocibus idem testatur *Coru- Front*;

Honestum ad formam, [g] *Liberalis* ad vultum referre. *Donatus*.

Honos appellatur administratio Reipublicae, cum *Digni-*

[d] seu qu. alicuius Personae actiones historicè i. e. ad oculum repraesentat Comenius.

[e] Haec fusiùs à Budaeo declarantur in proem: Annot in pandect.

[f] Latine dicitur *AEQUIVOCVM* ab aequè & vocando quia v. g. isto nomine cancer atque Signum Zodiaci & Carcinoma vocatur, atque Piscis, Ità vox CANIS Homonymia est ab aequè vocando multas, & diversas res juxta versum

Latrat in orbe CANIS nat in aequore fulges in astris.

Haec Joannes Herbinus in *Clave ad facilitatem, & usum Logicae* Lc& 4 p. 19.

[g] Unde Ciceroni honestus EQVES idem est, ac probe ornatus EQVES ac splendide vestitus EQVES

gnitatis gradu, eaque vel cum sumptu, vel sine erogatione contingens; [b] *Munus* autem quod cum sumptu, sine *Dignitate* in Republica subimus. Itaque *Honorem* gerens non potest cogi, *Munus* aliquod titulo *Dignitatis* institutum administrare, at *Munus* sustinenti *Honor* deferri potest, ut *jurisconsulti* tradiderunt: *Ulpianus* *Disputationum* 1. L. 2. § ult. D. de Dec. *Et si majores annis septuaginta sint* Munera quidem civilia obire non coguntur *Honores* autem gerere debent *Plautus* Lib. 1. *Sententiar.* l. 7. D. de Decur *Honores & munera non ordinatis omnibus, sed potioribus quibusque iniungenda sunt.*

Horrendus est teter, & abominandus in rebus profanis in sacris venerandus ut *Virgil.* Lib. 3. *Aeneid.* [*] v. 679. *Concilium* horrendum & Lib. 6. [*] v. 10:

- - Horrendaeque procul secreta *SIBYLAE*.

Horridus verò est incultus, aut durus, & rigidus. Idem Lib. 4. *Aeneid.* v. 251.

- - Et glacie riget horrida barba.

Terentius in *Phorm.* Act. 1. Sc. 2. v. 55. seq.

Nihil aderat adjumenti ad pulcritudinem.

Capillus passus, nudus, pes, ipsa horrida.

Sic per translationem *Oratio* dicitur *Horrida*, quae dura est, aspera, & jeiunia. Similiter *Horridulus* hoc est parum benè cultus. *Cic.* in *Orat. Horridulae Orationes* *Plaut.* in *Pseud.* Act. 1. Sc. 1. v. 66.

Pa-

[b] *Alitquando Principatum.* Terasque in Feudum acceptas & sic ipsum Magistratum denotat. Unde *Honorem* gerere est *Magistratum* gerere *Leg. Scipionis Gentilis Liber singular.* Orig. ad *Pandect.* p. 212. & *Reinesi* Lib. 3. Var. lect. Cap. p. 213: *Gifanius* loc. praesepè alleg. p. 1106. seq. dicit *HONOREM* pro *Honorario Munere*, atque *Stipendio* quoque sumi. Qualis autem detur differentia inter *ONUS*, & *HONOREM* tradit *Joannes Girardus Epigram. Legali XLVII.* p. 96. his verbis.

Publica [si constat sibi res] incommoda secum.

Privatae multum commoditatis habent.

Te quoties onero, toties te semper honoro:

Quid? quod *Onus* vitas te quoque vitat *Honor*.

206 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. II.*

Papillarum horridularum oppressunculae.

Et Persius Sat. 1. v. 54.

Scis Comitem horridulum trita donare lacerna.

Horridus aliquando est Timendus Virg. 5. Aeneid.

v. 36.

Horridus in jaculis. hoc est terribilis. ut exponit Servius.

Horridum dicit Agraetius despiciabile aliquid; Horrendum admirandum Virgilius [i]

- - - Oculos horrenda in Virgine fixit. [**]

[**] Frustra HeKelius notat, haec verba apud Virgilium frustra quaeri reperiuntur enim Aeneid. 11. v. 307.

Horret corpus, Trepidat cum motu animi. Corn, Fronto.

[*] *Hospitium, & Diversorium peregrini est & ad tempus, Familiaritas quotidianam requirit consuetudinem Taberna, seu Caupona pretio recipit.*

Hostia dicitur de parvis Animalibus; ut Ovibus. & Volucris: Victimae de magnis, ut Tauris, [k] Plautus in Pseud. Act. 1. Sc. 3 v. 95.

Nolo victimas, agnitis me extis placare volo.

Virg. Lib. 2. Georg. [*] v. 146.

Hinc albi, CLITUMNE; greges & maxima Taurus, Victimae. - - -

Arnobius Lib. 7. Hostias cedat & Victimae. Idem ibidem: Quoniam volucres Hostiarum quoque in numero ponitis. Gellius ita distinguit, ut Hostia à quolibet Victimae ejus qui vicerit, manibus debeat immolari: Isido-

---

[i] *Haec verba apud Virgilium frustra quaeruntur. Sed Lib. 12. Aeneid. v. 70. sic canit.*

Illum turbat amor, figitque in Virgine vultus.

[k] *Eruditus Hachenbergius loc. ad Not. proxime praecedentem alleg. scribit ipsa Victimae apud plerosque olim commendasse humanum sanguinem effusum ante DEORUM Aras & diro caesmine devotum: introducta immani illa; ac barbarae Scytharum consuetudine; qui DEOS immortaleis hominum scelere ac sanguine posse placari arbitrabantur.*

dorus verò *Hestia* est, inquit, quae ante *Praelium* commissum, *Victima*, quae post *Victoriam* immolatur : Quam Differentiam refellit *Erymon Hestiae*, quod tradit *Ovidius* Lib. 1. *Fastor.*

Hofibus amotis Hestia nomen habet.

[*) *Hestia* est Ducis cum ad Hostem proficiscitur, *Victima* cum vincit; *Holocaustum* igne consumitur, *Sacrificolum* est generale.

Huiusce & Huiusque diversa esse tradit *Victorinus* in Libro de Orthographia his verbis : & **HUIUSCE & HVIVSQUE** rectè scribuntur, sed suò locò utraque Nam ab hocce & hacce fit *Huiusce* *Huiusque* autem aliud significat, id est, unius cuiusque [1] Ego posterioris significationis exemplum apud idoneos Auctores nondū inveni, & credo ità differre solà scripturà, propter affinitatem Litterarum C. & Q. de qua diximus Lib. 1. de *Usu antiquae Locutionis*. Itaque eadem est *Fortuna huiusce diei*, & *huiusque diei* apud *Ciceronem*, *Plinium* & alios.

Humatus intelligitur humò contextus; [m] *Sepultus*, [n] quoquò modo conditus, ut qui in *Sarcophago*, *Hypogaeo* vel *Pyramide* situs est *Cicero* Lib. 1. *Tuiculanarum* Cujus hoc edictò admoneor, ut aliquid etiam de *Humatione*, & *Sepultura* dicendum existimem Idem Lib. 2. de *Legibus*: Quod nunc communiter in omnibus sepulcris penitus, ut *Humati* dicantur id erat proprium tum in iis. quos humus iniecta contegeret. *Vetus inscriptio*: **INFERENDI IN AREA HVMANDI SEPELIENDIQUE IVS POTESTASQUE ESTO.**

Humanitas, & *Litterae* saepe coniunguntur, sed, tūc *Humanitas* significat Doctrinam politioem; elegantioemue. [o] *Litterae* scientiam communium, & variarum Artium. *Varro* Lib. 1. de *Re Rust.* *Qui sine Litteris aliqua Humanitate imbuti* *Cicero* *Orat.* 4 in *Verrem*. *Tu sine ulla bona Arte, sine Humanitate; sine* in-

[1] Conf. *Brissonii Liber 1. de Formulis* p. 52.

[m] Sic inhumatus est insepultus, Exhumatus verò à sepultura extractus.

[o] Vid. *Schardii Lexicon Juridic.* p. 424, seq.

• 208 *Ausonii Papiniani de Differentiis Verbor. Lib. II.*
 ingenio, sine Litteris intelligis & iudicas: Idem pro
 Archia. *Patiamini de studiis Humanitatis, ac Littera-*
rū paulo loqui liberiū Idem Lib. 2. de Oratore: Ho-
mini non haberi, neque in exercitatio; neque communium
Litterarum, & politioris Humanitatis experti. Et ad
 Tironem: *Excita ex somno tuas Litteras, Humanita-*
tatemque:

Humaniter significat φιλαθρώπως, *Humanè* autem
 ἀνθρώπινως {p}

Humidum est quod extrinsecus [* seu exterius] ha-
 bet aliquid humoris, *Madidum* verò ac *Vuidum*; quod
intrinsecus unde UVAE dicuntur, ut tradit *Servius*,
 cui non adsentior. *Humidum* {q} enim propriè est, quod
 in profundo continet humiditatem. ut Terra, *Vuidum*
 est, quod in superficie tantum, ut Lapides in flumen
 dejecti, Vesses rore, aut fluctibus asperfae, quas *Uve-*
scere dixit *Lucret.* Lib. 1. [*] v. 306. & 307. his ver-
 bis.

Denique fructifragò suspensae in litore vesses.

Uveſcunt eadem dispensae in Sole ſereſcunt.

Virgilius [*] *Eclog. 10: v. 20.*

Uvidus hiberna venit de glande MENALCAS

Illud GRAECJS est γρῖν'v *Hoc διαρὸν* ut *Aristoteles.*
differt Lib. 2. de Ortu, & interitu.

Humidum est, quod humorem habet, *Humectum*,
 quod humorem inducit. *Pacuvius.*

Terra exhalat auram, atque auroram humidam, hu-
mectam.

Hunc, & Iſtum in proximo notant; Illum ostendit
 qui-

{p} *Quibus addendum Humanitūs, quod idem est, ac*
humano more.

{q} *Quemadmodum a SUCCIDUS, quod est succulen-*
tus, seu succiplenus bonae Notae Verbum succidare
descendit sic ab HUMIDVS Humidare & quidem anno-
tante litteratissimo Reinesio Lib. 2. Var. Lect. Cap. 8.
p. 196. qui & Lib. 3. cap. 18. p. 675. dicit Humidare,
Verbum apud Gariop. Lib. 5. Cap. 33., & 38. etiam
extare.

quidem longè stantem, sed in conspectu, *Eum* absentem refert. [r] *Corn. Fronto*.

Hypoteca propriè dicitur de re Solo inhaerente quae sine traditione, nuda conventione tenetur, *Pignus* verò de re mobili, cuius possessio tradita est Creditori; usque dum quid praestetur; vel fiat à Debitore, ut scribunt Iurisperiti l. 9. § 2. D. de pign. Act. l. 237 § pignus D. de Verb. Sign, § *Item serviana* Inst de Act Quae tamen Differentia, & proprietas rarò (r) observatur; & *Pignus* de re immobili dicitur. Terent. in Phormione (t)

Ager oppositus est pignori ob decem minas.

Aedicula (u) *item ob decem alias*

Tacitus Lib: 3. Historiar. Domo, Agrisque pignori acceptis: Ulpianus ad Edictum 25- l. 2 ult. De de Relig: *Is qui pignori dedit agrum, si in eum suum mortuum intulerit, religiosum eum facit.* Papinianus Responsor 2. l. 1 § 3. D. de Pign. Cum praedium pignori daretur; nominatim, ut fructus quoque pignori esset, convenit Quin etià ipsi Iurisperiti, cū ad Naturā Actionum respiciunt his duobus nominibus promiscuè utuntur pro qualicunque re, de qua inter Creditorem, & Debitorem convenit, ut sit pro Debito obligata. Vnde Marcianus libro singulari ad Formulam Hypotecariam l. 5. § 1. D. de Pign. inter PIGNUS inquit, & HYPOTECAM tantum nominis sonus differt. Videlicet quantum ad actionem hypotecariam attinet; nihil interest praeter sonum, & originem, quae alterum Latinum nomen est alterum Graecum ab ὑποθήκη

O

AU-

[r] Aliàs Hunc ponimus, quando de prima; IL-LUM quando de secunda; & ISTUM quando de tertia Persona est in primis sermo.

(s) Vld. Iohann. Arnaldi Corvini Postumus Pacia-nus Lib. 4. Definit. 2. p. 111. & 112. Edition. 2.

(t) Act. 4. Sc. 3. v. 56. 57 & 58,

(u) Editio P. Antesignani Rapistagnensis, quae Lu-gduni apud Mathiam Bohomme Anno super Sec- 46. in 85. Mai. prodiit pro AEDICULA, minime incommodè legit Aediculae.

210
AUSONIJ POPMAE
DE DIFERENTIJS VERBORUM,
LIBER TERTIUS.

[^a] *Jacimus* tela *Obijcimus* crimina.
 [^a] *Jactamur* mari; *Fatigamur* in terris. .

Anua est in ingressu *Aedium*, dicta quia *JANO* consecratum erat omne principium; *Ostium* est in partibus interioribus [^x] *Plautus* in *Perla*: *Act*: 5, *Sc*: 1. v. 6.

Hic volo ante ostium, & januam meos *participes* benè accipere. Sed haec ferè confunduntur, sicut eadem sunt

Janitor & *Ostiarus*. *Fores* propriè dicuntur; quae sunt in primo *Aedium* ingressu, dictae ab eo, quod foras spectent, *Valvae* autem sunt *Fores* duplices, complicabilesque. quae ut ait *Varro*: revolvuntur: & te velant. Sed in communi *Sermonis* usu generaliter dicuntur omnia hostia *Fores*, & *Valvae*, nec refert qua parte *Aedium* collocatae, *simplices*, an *geminæ* sint. *Serv*.

[^a] *Igitur* sententias coniungit, & continuat; *Nunc* tempus praefens indicat..

Ignarus est, qui ignorat. (*y*) *Immemor*, qui oblitus est *Serv*.

Ignar-

[^x] *Sivè* est pars *Jannuae*, qua patet introitus, & exitus quasi os *aedium* dictum.

[*y*] *Contra* *Gnarus* rem novit. *Gnaritas* autem verum *Ignorantia*, idè est praefenda, ne nos *Ignoratio* in peccata praecipites. *Comenius*.

Ignavia est tarditas in exequendis negotiis; [z] *Pigritia* [aa] in aggrediendis; *Inertia* est agendi Incientia, quam parit *Ignavia*. Itaque *Ignavus* nihil efficit, *Piger* otiosus desidet, & nihil molitur; *Iners* imperitè agit. Cicero Lib. 1. Officior. *Ne aut Ira existat, aut Cupiditas aliqua, aut Pigritia, aut Ignavia, aut tale quid appareat.* Idem ibidem: *Nec propter Pigritiam, aut Ignaviam deferant.* Idem Cornificio. *Nec tua Ignavia, etiam Inertiam adferat.*

Ignominia imponitur ab eò, qui potest animadversiones [bb] notare. *Infamia* ex multorum sermone nascitur. [cc] Corn Fronto.

Ignoratio, & *Ignorantia* hoc differunt, quod *Ignoratio* est rei, quae nescitur, nec sciri potest, nisi prodatur: [dd] *Ignorantia* autem est rei, quae sciri potest, aut debet, sed errore hominum, aut negligentia ignoratur. Cicero

O 2

in

[z] Sic *Ignavus* nihil efficit; cum contrà *Gnavus* in negotiis semper est strenuus. Quoniam itaque *Gnavitas* ad omnia prodest, merito *Ignavia* monente Comenio fugienda.

[aa] seu *Pigredo*, sive *Pigritudo*, utpote quibus vocibus Veteres sunt usi.

[bb] [seu labe, ac maculà hujus, vel illius nominis.]

[cc] Pertinet autem *infamia* ad famosas tantum, & turpes actiones, quae ex contractu, vel ex delicto oriuntur, sicuti tradit Ludwell. Commentar. ad Lib. 4. Institutioni Tit. 16. §. 2. p. 651. & est bonae Famae prorsus contraria, quoniam pro omni turpitudinis, dedecorisque genere etiam ponitur, & persaepe ad ipsam Personam refertur. L. Doleti Phrasae, seu Formul. L. L. fol. 76. fac. b. col. 1. *Ignominiam autem minùs esse quàm Infamiam, inde patet, quoniam ignominiosi non sunt Infames, ut Infamum, ac Damnatorum poenis teneantur, quemadmodum passim Cti, atque Politici testantur.*

[dd] Sed *Ignoratio* sui est, cum quis se effert, & superbe gerit, cum tamen sit humilis, & infimi loci. Cicero pro Cluentio de superbo quodam Tribuno plebis sic scribit: *QVINCTIO*, quoderat odium, Dii immortales? Quae superbia, quanta ignoratio, quàm gravis, atque intolerabilis ignorantia?

212 Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.
in Laeliò: *Vt in fabulis, qui aliquandiu propter ignora-
tionem stirpis, & generis in famulatu fuerint.* Aliquando
tamen ignorantia sumitur pro Ignorazione. Cicero pro
Flaccò: *Ubi Adolescentes nihil possent discere, nisi igno-
rantiam Litterarum.* Idem Caeliò: *Non negligentia mea,
sed ignorantia rerum omnium.* Lucretius Lib. 6. v. 53.

Ignorantia causarum conferre Deorum

Cogit ad Imperium res, & concedere regnum.

Ignorare est non satis cognitum, ut exploratum ha-
bere; [ee] *Nescire* omninò non scire. Alterum est *Im-
prudens*, aut *Negligens*; alterum *Inscientis*; & *Impe-
riti*. Arnobius Lib. 2. *Hoc ipsum ignorans, & nesciens.*
Ibidem: *Confitemur nos ignorare, nescire, & ; Quid ergo?*
nos soli ignoramus, nescimus. Svet. in Claud. *Impun-
tates, supplicia largitus est, & quidem insus plerumq;
& ignarus.*

Ignoscit, qui dissimulat se nosse, quod comperit, &
ita silentiò peccata impunita dimittit.; [ff] *Concedit*, qui
omnia peccata condonat. Corn. Fronto.

Illex, & Illix (gg) Nonius hoc differre voluit, quòd
Illex sit, à quò *Lex* non servatur; *Illix*, qui incit. &
invitat: [bb] in quò sanè illi adsentior. Nam ab *illici-
endò* dicitur promiscuè *Illix, & Illex*, ut *Pellex* à *pell-
ciendò*, Varro Lib. 4. de Lingua Lat. *Hoc ipsum INDI-
CIUM scriptum inveni in M. Junii Commentariis, quod
tamen ibi idem est, quod illiciti Illex, quia I cum E, &
Cum X magnam habet communisatem.* Plautus in Persa
Act. 3. Sc. 3. v. 4.

Impu-

[ee] Conf. Schardii *Lexicon. Juridic.* p. 430. col. b.

[ff] Omnibus autem ignoscere, hoc est, quae puniende
judicantur, non punire; & nulli ignoscere. eaque crudele
Seneca censet Lib. 1. de Clementia Cap. 2. p. m. 330.

[gg] Propriè *Avem* alios allicientem denotans.

[bb] Unde *Illicere*: & *Illectare* est *inescare*, seu ali-
quem in aliquid blanditiis trahere. Est autem res plena peri-
culis speciosis illectamentis illici, & vantis oblectamentis
oblectari, quidem Comenio sic monente. Ponitur & *illi-
cere* pro *persuadere*, vel in sententiam aliquem attrahere,
quemadmodum *ILLEX* pro *Suasore*.

Impure, inhoneste, injure, illex, labes populi.
Idem in Poenulo Act. 3. Sc. 4. v. 35. *Quis illi malae rei tantae fuimus illices.*

Illus similis, ad Mores refertur; *Illi similis*, ad Vultum. [ii] *Clarus*.

[*] **IMAGO, & IDOLUM** Theologicè sic differunt, ut illa ad ornamentum, vel ad res gestas mōstrandas fiat; hoc autem nunquam, nisi ad miserorum animas sacrilegō ritu, & varia superstitione illicitas, sicuti tradit. *Henricus Hoepffnerus* Sect. 3. Cap. 7. p. 441. Hoc ad se ipsum dicitur; illa verò ad aliquid. Ideòque dicitur alijus rei, sive sit animatae, sive inanimatae, *Exemplū*, seu *Exēplar*, sive *Repraesentatio*. Conf. *Doletus* loc. nuper ad Notic. alleg. fol. a col. 1. *Propriè* autem inter *Exemplum*, atque *Imaginem* haec datur Differentia, quòd *Exemplum* ponatur, ut aliquid fiat, *Imago* autem nullum talem finem habet; sed ut duae res sub una. atque aequali intellectu comprehensione comprehendatur propter assimilationem, quae dicitur *ομοιωσις*. Vid. *Scaligeri* Lib. 3. Poët. Cap. 39. p. 292.

Illuvies Sordium est; *Ingluvies* Ventris. **ILLUD** quidem à lavandō; **HOC** ab inglutlendō dictū. *Agræti*.

Immissum dicitur, quod ita sit, ut aliquò locò requiescat, veluti *Tigna*, *Trabes*, quae immittuntur in parietes. *Projectum* est, quod proectum extra parietem, vel aedificium nusquam quiescit, qualia *Mentana*, & *Suggrunda* sunt, auctore *Labeone* L. 242. §. 1. D. de Verb. Sign. Cujus Differentiae exempla suppeditant Libri *Jurisconsultorum*.

Imitatio simplex est, & *Livorem*, atque *Invidiam* non mittit; *Aemulatio* autem habet quidem imitandi studiū, sed cum *Malitiae* operatione. [kk] *Cic.* in Cesar: *Quasi quodam aemulō, atque imitatore studiorum, & laborum meorum, & comite abstracto.* *Nonius*.

O 3

Immo-

[ii] *Hoc* ad Formam externam; **ILLUD** ad Qualitatem spectat.

[kk] Ideòque rectè dicitur *Aemulus*, qui ductus invidia alterius opus imitari, aut superare conatur. *Comen.*

Immolare, & Mactare hoc differunt, quod IMMO-
LARE *propriè* est victimas molà falsà tactas ante Aram
statuere; MACTARE verò est victimas cadere, &
inde porrigere, sive offerre. [II] Varro Lib. 2 de Vita
Populi Rom. MACTARE *Verbum est* sacrorū κατ' εὐφρ-
μισμὸν dictum, quasi magis augere, ut Adolere. Unde
& Magmentum, quasi majus Augmentum. Nam Ho-
stiae tanguntur molà falsà, & tūc immolatae dicuntur;
cū verò istae sunt, & aliquid ex illis in Aram datum est,
Mactatae dicuntur, per laudationem, itemque boni omnis
significationem; & cū illis mola falsa imponitur, dicitur
macte esto.

Imperare est onus imponere, ut apud Sallustium: Im-
peravit frumentum, & alia, quae bellousui forent. [mm]
Jubere est velle aliquid necessariò fieri, quod ad digni-
tatem, utilitatem alterius pertineat, ut, Regem Populus
jussit, & Bellum ex auctoritate Patrum Populus jussit Livi-
us. Mandare [nn] verò est gerendum, pronunciandumve
aliquid alteri committere. Unde Mandata appellantur
praecepta Principum, quae Praefidis in Provincias
proficiscentibus dabantur, ut quod illis caurum esset, &
ipsi Provinciales observarent. Hoc amplius. Imperamus
non aliis modò, sed etiam nobismetipsis; *Jubemus* tan-
tū his, qui in nostrā sunt potestate; *Mandamus* quibus-
libet. Terent. in Eunuchò Act. 2. Sc. 2. v. 21.

- - Imperavi egomet mihi omnia adsentari.

Idem ibidem: [oo] *Jubeo, cogo atque impero*. Coelius
Ciceroni: *In hoc negotio nulla tua, nisi loquendi, cura est,*
hoc est. imperandi, & mandandi.

Imperium est civilis quaedam Magistratus auctoritas,
quae

[II] seu Pecudes ad cibum occidere Leg. Perotti Cornuo-
piae Epigr. 1. col. 138. lin. 27. seqq.

[mm] Denotat quoque Imperare ex auctoritate aliquid
inungere. Sic, scribente Comenio, IMPERATOR impe-
rat Exercitū, imperatorio jure edicens Imperia, ROMA-
NUS autem Imperator ad Imperium electione promotus
imperiali Majestate eminet,

(nn) q. s. in manum dare, & cum mandato mittere.

(oo) Act. 2. Sc. 3. v. 97.

quae inprehendendo, & animadvertendo consistit; *Potestas* est minor *Magistratus* coercitio [pp] Itaque **DICTATOR, CONSULES, & PRAETORES**, qui vocare, prehendere, tenere, abducere poterant, *Imperium* simul, & *Potestatem* habebat. **TRIBUNI** verò **PLEBIS, AEDILES, CURULES, & QUAESTORES** *Potestatem* tantum, quia alteri prehentionem solam alteri neque prehensionem, neque vocationem habebant. Praeterea **IMPERIUM** aliquando *bellicum* est, & *militare*, quò Imperatori Exercitum habendi, & Belli gerendi facultas datur; **POTESTAS** semper est civilis. Unde, cum *Imperio* esse dicebatur *Dux*, qui *imperabat* Exercitui, cum *Potestate* esse *Magistratus*, qui *Jurisdictionem* habebat, aut *civili* aliquò munere fungebatur. [qq] Cic. pro Fontejo in *Honoribus* petendis. in *Potestatibus*. in *Imperiis* gerendis. Idem Lib. 1. Epistolar. ad Q. Fratrem: *Quare cum istis in urbibus cum summo Imperio ac Potestate verseris.* Ulpianus de *Officio Proconsulis* 7. l. 1. D. ad l. Jul. m. *Magistratus Populi Romani, quive Imperium, Potestatemve habet.* Idem Instit. 1. l. 1. D. de Const. Princ. *Populus ei, & in eum omne suum Imperium, & Potestatem contulerit.*

[*] *Impetrat*, qui acquirit; *Conservat*, qui impetrati essentiam continuat.

Impluvium, quò aqua impluit collecta de tectò. [rr] *Compluvium*, quò de diversis tectis aqua pluvialis confluit in eundem locum. *Fest.*

O 4

Imum

[pp] Generaliter pro agendi Libertate haud iniquè ponitur.

[qq] Conf. Doleti *Phrases, seu Formul. eleg.* fol. 74. fac. b. col. 2. ubi & fol. 131. fac. b. col. 1. extat: In potestate esse, quod non *Activè*, sed *Passivè* capiendum esse arbitror. Nam ea dicuntur esse **IN POTESTATE NOSTRA**, quae in Potestatem nostram venerunt. Sed dicimur in Potestate ejus esse, qui *Potestatem* *Auctoritatemque* in nos habet, vel sub cujus Potestatem *subiecti* sumus, aut sponte, aut Dominationis jure, aut Emptionis nexu, aut accepti Beneficii obligatione.

[rr] *Seu est Locus in aedibus sine tectò, quò imber impluit.*

Imum summo respondet; *Infimum*, ut infra humum, *Corn. Fronto*.

Incertum nec tempus, nec numerum recipit; *Dubium* [ss] à duobus incipit. *Corn. Fronto*.

Incoat, qui incertum facit; *Incipit*, cujus exitum sperat. *Corn. Fronto*.

[*] *Incidunt res praeter spem; Veniunt expectatae*. *Golenius*.

Incola à *Cive*, & *Municepe* differt L. 29. D. ad *Municip. Nā Cives* origo, vel manumissio, vel adoptio, vel allectio;

Incolas domicilium facit L. *Pupillus*. §. *Incola*. D. de *Verb. Sign.* & L. *Cives*. c. de *Incol.* Haec *Brissonus*,

Incrustationes solidò de marmore; [tt] *Tectoria* ex marmore contusò, & cribrato, atque cum calce mixtò inducuntur parietibus. *Brissonus*.

[*] *Indicare* est pretium designare; *Addicere* est liberare, Sed *Liceo* significat prostare; & *Liceor*, seu *Licitor* est pretium deferre.

Indocile est, quod penitus non potest discere; *Indoctum*, quod nondum didicit. *Serv.*

Industrius est, qui semper [uu] aliquid agit; (xx) *Navus*, qui strenuè negotia exsequitur, & constanti animò contra omneis Difficultates obnuitur. *ILLE* assiduitate; *HIC* fortitudine, & tolerantia commendatur. Et *Industrius* sibi studet; *Navus* alteri navat operam. *Cicero* pro *Lege Manilià*: *Homines* navi, & industrii partim in *Asia* negotiantur. *Sallust.* in *Jugurthà*: *Imperata* navi fecerant. *Indu-*

[ss] Dicitur qs. *Divinum*, b. e. duas vias habens, & est ubi nescimus, quid esigamus.

[tt] *Incrustationes*, sive *Crustationes*, sunt cum *crustae* *Parieti*, aut *Pavimento*, aut *Vasi* applicantur. Hinc *Vasa* crustata dicuntur quae vitreis crustis tecta sunt, a quibus *crustae* *Tabernae* vocatae, in quibus ejusmodi opera venduntur. Haec *Perottus* in *Cornucop. Epig. VII. col. 615. lin. 43. seq.*

[uu] addamus studiosè vigilanter, atque callidè)

[xx] Dicimus & *INDUSTRIVM* in Neutro, quod veteres *Industruum* dicebant, quod quidquid quispiam ageret, intròstrueret, & studeret domi. *Perottus*.

Induxit pro *decepit*; [yy] *Seduxit* dicimus, cùm significamus, in aliam partem duxit, ut *seduxit* foràs [zz] *Clarus*.

Infectores; qui alienum colorem in lanam coniiciunt; [a] *Offectores*, qui proprio colori novum efficiunt *Festus*.

Insensus est, qui irà [in alium est elatus, seu] accensus, & odium gerit; *Infestus*, qui alteri malum infert, ut *insensus* Hostis, *infesta* signa. Ille animò, & vultu faevit; *Hic* vi, & manu grassatur. [b] Cicero Orat. 2. in Verrem: *Pro offensione hominum, qui illi inimici, insensique sunt* Sallust. in Jugurthà: *Hostem infestū, auxilii spem nullam*. Sed hæc aliquando confunduntur. Idem ibidē: *Vir acer, & infestus potentiae nobilitatis*. Tacitus Annal. Lib. 6. 34. *Adequitare castris, insensare pabula*. Idem Annal. lib. 13. 37. *Palàm bello insensare ARMENIAM*.

Infidus dicitur, cui non est fidendum; [c] *Perfidus*, qui fidem violat. [d] Cicero in Laeliò: *Quos fidos Amicos habere, quos infidos*.

[*] *Infra* ad Dignitatem, & Locum; *Intra* verò ad Numerum, & Spatium refertur.

Ingens

[yy] *Inducere* ponitur quoque pro *Persuadere*, quod fit paulatim, & cum tempore; seu loquente Gocento, majori mora. Vid. Scoppii Lib. V. Suspectar. Lætion. Epist. 3. p. 323. qui & Lib. 2. Epist. 3. p. 101. *Induci quoque, pro Accusari, dici scribit*.

[zz] *Aliàs seducere* [1] est seorsum abducere, [2] à re-cta via ducere, & quidē per Metonym. Signi pro Signato.

(a) & quidem cautē, ne nimis acriter inefficiendo officiat. Notandum autem, quòd Barbari *INFECTOREM*, quem Cicero sic vocat, *Tinctorem* sæpe nuncupent.

[b] *Aliis insensus dicitur inimicus, & iratus*. Quicunque autem dicitur *Infestus mihi, is mihi est molestus, seu gravis*. Sed *mihi Invisus est, cui ego invidéo*. Notandum autem, quòd *Infestus* nonnunquam idem sit, ac periculofus, seu periculis obnoxius, ut: *Via excursionibus hostium infesta*. Leg. Gifanii Observ. L. L. p. 338.

[c] Sic apud LIVIUM infida Regni Societas legitur.

[d] Et *Perfidia* est Fidei violatio, & sæpe numero pro Vitio, atque Improbitate accipitur.

Ingens [e] valet immensus, *ὑπερμέγας*, & plus est, quàm *Magnus*. Plautus, in *Captivis*: [f]

Ignem ingentem? ita dico, magnus ut sit.

Lucretius Lib. 6. [*] v. 677.

Maxima quae vidit quisque, haec ingentia fingit?

Terentius in *Eunuchó*: [g]

Magnas verò agere gratias THAIS mihi?

Ingenteis

Quem Versum adducens Cicero in *Laelio*, ait: *Satis erat respondere Magnas, Ingentes inquit, semper aget assentatio id, quod is, cujus ad voluntatem dicitur, vult esse magnum.*

Inhibere est retinere, & retrahere ab incepto opere, aut cursu, quò modò *Nautae* dicuntur *inhibere N. vem*, cùm ejus impetum contrariâ remorum percussione retardant; *Prohibere* (h) est avertere, & impedire, ne quid fiat, vel incipiatur Unde *Prohibitoria Edicta* appellantur, quibus *Praetor* vetat aliquid fieri. Virgil. Lib. 6. *Aeneid* [i]

Prohibere infandos navibus ignes.

Idem: [k]

Par-

[e] *quasi incens, abire & cenſeo quòd tantum ſit, ut cenſeri non poſſit, ſicuti [praeter Comenium] ex Joſeph i Scaligeri Notis in Orphenm annotavit Gerardus Joannes Voſſius in Etymologico L. L. p. 266. col b. Sunt etiam, qui Ingens à GENTE, Perotto teſſe. dictum ve- lunt, quòſi ſit ultra Gentem ſuam, & ſic omnino magnus, atque immenſus.*

[f] *Aſt. 4. Scen. 2. v. 64.*

[g] *Aſt. 3. Scen. 1. v. 1.*

[h] *HOC* eſt generale, & ante rem inceptam; *ILLUD* ſpeciale. & ſic re jam incepta.

[i] *Hic locus Virgilii non Lib. 6. ſed Lib. 1. Aeneid. v. 529. in Vellutelliano ac Erythraeiano-Venetis, ut & Plantiniano-Antverpienſi Laitionibus his verbis jormatus extat:*

- - - *Prohibe infandos à navibus igneis.*

[k] *Lib. 12. Aeneid. v. 663.*

Cicero Lib. 13. ad Atticum [1] *INIBERE* illud tuum, quod valde mihi arriserat vehementer displicet. Est enim Verbum totum nauticum. Quanquam id quidem sciebam, sed arbitrabar sustineri remos, cum Inhibere essent remiges jussi. Id non esse ejusmodi, didici heri, cum ad villam nostram navis appelleretur. Non enim sustinent, sed aliò modo remigant. Livius Lib. 36. Cum nostri concurrissent, neque retrò navem inhiberent. Justinus Lib. 2. cap. 12. *Commisso praelio, ite cessim, inhibete remos.*

Innocens est qui ab omni injurià, aut maleficiò se abstinere; (m) *Innocuus*, qui alteri non nocet. *ILLUD* de Hominibus tantum; *HOC* etiam de Bestiis, & Herbis dicitur. Plautus in Captivis: [n]

Decet innocentem servum, atque innocuum
Confidentem esse.

Virgilius Lib. 7. *Aeneid.* v. 229 sequ.
 - - - - *Littusque rogamus*

Innocuum. - - - -

Quamquam *Innocuus* interdum sumitur πᾶσι καὶ οὐκ ὀνείκεως pro eo, cui non nocetur. Idem Lib. 10. *Aeneid.* vers. 301. & 302.

- - - - *Sic considerare [o] carinae*

Omnes innocuae: id est illaesae, ut interpretarentur *Nonius*, & *Servius*, à quibus Valla frustra desentit.

Inne-

[1] *Epist.* 11. fol. 210. fac. b. Edit. Surmiapo-Argenti.

[m] *qs.* non nocens. Contrà verò propriè *Nocens* dicitur, qui injuriam, aut maleficium commisit. *Conf.* Perot. ti *Conuocop.* *Epig.* 4. col. 463. lin. 42. seq.

[n] *Act.* 3. Sc. 3. v. 7. seq.

[o] *Editiones Virgilianae nuper ad Notul.* [1] cit. ut & *Calagiana*, atque plures aliae pro *Sic confedere, legunt, Et federe.*

[p] seu nutu voluntatem suam indicare *Numimus enim, seu innuimus.* cum, loquente *Comenio*, alicujus rei indicium facimus nutu, aut renutu; annuendo scilicet, vel abnuendo. Sed voluntas nostra in multis nutat, saepeque ipsi divino Numini renutat.

Innuere est facie significare; *Annuerere* concedere: Sed utrumque Narium, vel Labiorum. *Nutare* Capitis; [q] *Nictare* Oculorum. [r] Plaut in *Asin. Act. 4. Sc. 1. v. 36. Neque illa ulli homini nutet, nictet, annuat* -

Ennius Lib. 10. *Annal* [juxta lectionem Scaligeri in conjectaneis ad Varron.]

- - - *Fortēferam si ex nare sagaci*

Sensit, voce sua nictatque; ululatque ibi acutē.

Inquilinus est conductor aedium alienarum; [s] *Colonus* praediorum rusticorum (*) L. 37. *D. de aquis. vel amitt. poss. L. 1. D. de Migrando.*

[*] *Inquilini* etiam dicuntur, qui in eisdem habitant aedibus. Festus: *Inquilinus, qui eundem colit focum; vel ejusdem loci cultor.* *Coloni* quandoque dicuntur, qui à Metropoli [sic enim Civitas dicebatur, quae Coloniam emittebat] in alium locum habitandi causà deducebantur; itque non propriis, sed Metropolitaram vivebant legibus. Virg. 1. *Aeneid. v. 11.*

Vrbs antiqua fuit [Tyrii tenuere coloni]

Caribago.

Insus aliquid nescit; *Nescius*, nil novit. *Alter* in parte errat; *alter* in totò. Corn. *Fronto.*

Insigne singulari Numero aliud est; aliud *Insignia*, [t] in quibus vestis, & *Sella regia* accipi potest. *Servius.*

[*] *Insignis* verò propriè est, in quo aliqua sunt signa, per quae ab aliis discernitur. Festus: *Insignes appellanter boves, qui in femine, & in pede album habent, quos*
Insi-

[q] Sic per Metonym. Signi pro Signato etiam dicimus *Nutare* aedificia, cum malè solidata ruinam minantur.

[r] quando nempe eos contrahimus, atque pupillam, cilia, palpebras motitamus.

[s] seu qui in alieno, & privato domicilio habitat; propriè tamen in conducto, sive in Vrbe, sive Ruri, ut inquit *Valla Lib. 5.*

[t] *INSIGNIA* dicuntur Signa & Ornamenta ob virtutem adeptæ. Dicimus etiam *Insignia laudis*, & *Insignia gloriae*. Ctc. *Appio*: *Insignia* enim virtutis multi etiam sine virtute assequuti sunt.

Insigniti Virgil. lib. 3. Georg. v. 56.

Nec mihi displiceat maculis insignis, & albo.

Aliàs Insignis, ut idem Festus ait, tam ad laudem, quam ad vituperationem inflecti potest. Virgil. 1. Aeneid. v. 10.

Insignem pietate Virum.

Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. v. 16.

Imus ad insignes Urbis ab arte viros.

Cic. pro Rabir. insignis homo omnibus notis turpitudinis.

Tacitus lib. 14. Annal 40 dixit: Insignia scelera. Quicquid itaque excellit, sive illud sit vitium, sive virtus, Insigne dicitur. Hinc etiam quandoque pro magno sumitur. Lucil. lib. 27. Satyr. Cocus non curat caudam insignem esse illam, dum pinguis fiet.

Insigne, & in plurali insignia sūt notae, & aut signa, quae in vestibus, vexillis, aliisque insignita sunt, aut vestes ipsae vexilla, & alia, quae sunt, vel feruntur discriminis causā. Svetonius in Nerone Cap. 1. Quod insigne mansit & in Posteris ejus, ac magna pars rutila barba fuerunt.

Ovidius lib. 1. De Arte v. 31.

Esse procul vittae tenues, insigne pudoris.

Virg. 2. Aen. v. 389. seq:

Mutemus Clypeos, Danaumque insignia nobis Aptemus.

Sallust. in Catilin. Cum fascibus, atque aliis imperii insignibus ad Mantium in castra tendit. Tacitus lib. 11. Annal. 38. Decreta Narcisso quaestoria insignia. Sic Sceptrum, & Purpura sunt INSIGNIA Regis; Toga est INSIGNE pacis, & otii; Moeroris INSIGNIA apud Cicer. est ater vestitus.

Insimulat qui vel arguit, vel fingit; [u] Simulat, qui (x) probare vult, quod non est Corn. Front. [*]

[*] Insimulare [juxta Donatum] est falsi, vel veri criminis incusare. Plaut. in Milit. Act. 2. Sc. 4. v. 26.

- - - Si falso insimulas Philocomasium, hoc perieris.

Idem in Menaec. Act. 3. Sc. 2. v. 34. seq.

- - - Tu male facis,

Quae in fontem insimules. - - -

Idem in Amphirr. Act. 1. Sc. 2. v. 15.

Atque

[u] vel criminatur per simulationem quandam.

[x] [externo gestu nempe aliquid]

Atque infimulabit eam probri. - - -

Sumitur quoque *Infimulo* pro suo simplici *Simulo*. Cic. lib. 1. *Offic. solus neglexit fidem, furere infimulavit, nequò iret.*

Infisa arbor est, cui infissae alienum germen includitur; *Adfisa*, cui incolumi aliquid, ut sustineat, adjungitur. Horatius: (y)

Qua populus adfisa certis.

Limitibus vicina refugit iurgia.

Insomnia significat *Vigiliam*, [z] cum dormire non potest. *Inomnium* verò id, quod [aa] in *Somnis* obversatur; & si Latini eò, nisi *Multitudinis Numerò*, non utuntur. Alterum *Græci* vocant *αὐρισία*; alterum *ἐνυπνίω* Caecilius Plocio: *Consequitur comes Insomnia*, ea porro *insaniam adfert*. Terentius in *Eunuco*: (bb)

Aut mox nocte te adigent horsum Insomnia.

Svetonius in *Caligula* 50. *Incitabatur Insomnia maxime, neque enim plus, quam tribus nocturnis horis, quiescebat.* Sallust. in *Catilina*: *Dies, noctesque festinare, vigilare, neque Insomniis, neque labore fatigari.* Idem Lib. 4: *Historiar. Quia pacis vitam dederant, Insomniis occidere, id est, Vigiliis.* Virgilius. [cc]

Quae me suspensam Insomnia terrent! Idem (dd)

Sed falsa ad coelum mittunt Insomnia MANES.

Livius Lib. 30. *Curtis, Insomniisque agitant, & excitant saepe somnò, pro Somniis.* Plautus in *Menaechmis*: [ee]

Hæc nibilo mihi esse videntur secius, quam Insomnia.

Quem

[y] Lib. 2. *Epist. v. 170. seq.*

[z] seu *Tempus Somno vacuum,*

[aa] [*per Somnum videmus, seu nobis*]

[bb] *Act. 2. Sc. 1: v. 13.*

[cc] Lib. 4. *Aeneid. v. 9. ubi pro TERENT Editio Erythraei Veneta non prorsus iniquè in Margine substituit, terret, scil. Anna soror.*

[dd] Lib. 6. *Aeneid. v. 897.*

[ee] *Act. 5. Scen. 7. v. 57.*

Quem Verum sic explicat Varro in Quaestionibus Plautinis. *Nihilò magis narranda esse, quàm si ea essent Somnia.* *Insomnia* Plurali numero significare volunt *Grammatici*, *SOMNIA*; Singulari verò Numero, *VIGILIAM*, ut Pacuvius in *Antiopa* (ff) dixit: *Perdita illuvie, atque Insomnia, i. e. Vigilia.* Sospiter.

Institutiones sunt Praecepta, quibus docentur homines; atque instituuntur: ut *Institutiones* Oratoriae, Juris civilis, & aliarum artium. *Instituta* sunt boni mores, qui per quandam consuetudinem [addamus *ratione, atque consiliò institutam*] observantur. [gg] Livius Lib. 35 *Suam disciplinam, suaque Instituta sequi jubet.* Idem Lib. 44. *Me more, atque instituto majorum secisse.*

Instructum est, quod Paterfamilias ornatus, vel usus sui causâ habet; [bb] *Instrumentum* verò, quod ad exercendam, colendamve rem adhibetur. Itaque praediis instructis legatis *Supellex, Bibliotheca, Tabulae, & Mancipia, caeteraque, quae ibi fuerunt usus, aut delectationis gratiâ, instructò continentur.* At cum *Instrumento* legatis ea insunt, quae fructus quaerendi, cogendi, conservandi causâ parata sunt, ut auctor est *Ulpianus L. 12. D. de Fund. Instr.*

Inter coenam est [in coena, seu] *inter coenatum* missus, aut

[ff] p. 238 Edit. Stephanianae, & quidem ex Charisio.

[gg] Vid. Goclenii *Observationes* L. L. p. 234 sequ. Rhodiginus Lib. 19. *LeA. Cap. 19 col. 99.* G. ea, quae voluit *INSTITUTI* dici, quae sunt Principum Institutiones, quae ad optimum illum Legis scopum certa ratione nos non dirigant, quae quasi Legis nomine indigna sint, & sacro illo Legis nomine privata potius, quàm Decreta, & Edicta nuncupentur. Pro *INSTITUTO* Ciceronem quoque Institutionem dicere, ex Gifanii *Phrasibus* L. L. eleg. p. 119 est descendum.

[bb] *Instructum* ab *Instrumento* sic differre Schardius loc. cit. p. 458. col. b. opinatur, ut Totum à Parte. Nam *INSTRUMENTI* nomine non modo, quae fundo necessaria sunt continentur; verùm etiam quae praeterea Testator habuit, quibus suum fundum instruxit. *INSTRUMENTI* verò ea duntaxat, sine quibus fundus dici instructus non potest.

aut Fercula, quae Antiquiterna, aut ad summum sex septem in coena praebebant; [ii] *Super coenam* est inter coenandum. Seneca Lib. 3. de Beneficiis: *Narrat, quae inter coenam ebrius dixisset.* Svetonius in Augusto 71. *Si velent inter coenam vel talis, vel par impar ludere.* Idem in Tiberio 56. *Cum solet ex lectione quotidiana quaestionem super coenam proponere.*

Interdicere Foro plus est, quàm *Interdicere* [kk] *Advocationi.* Nam, *Advocatione interdicta*, reliqua *Fori* negotia non sunt interdicta; *Foro interdicto*, *Advocationes* quoque interdicuntur. *Fori* enim *pars* est *advocatio*, ut tradunt Jurisconsulti L. 9. D. de Poenis. Plinius Lib. 5. Epistolar. *Is Interdicendum ei Advocationi in quinquennium censuit.*

Interficere, & *Perimere* prisca sunt. *Occidere* obcaedem dictum est: *fugulare* ob jugulum: *Necare* [ll] à *nec*: *Interficere* à *facto*: *Perimere* ab *emtion*e, quasi jure tollere. *Corn: Fronto.*

Interire est ex quacunque causa occidere, & emori; [mm] *Perire* casu, vel infortuniò, ut igni, fame, naufragiò. Itaque INTERIRE generalius est, & majorem vim habet, quàm PERIRE, quod aliquando significat evanescere, & extenuari, & spe decidere. [nn] Plautus in

[ll] *De Ferculorum in Coenis appositorum, apud Veteres Romanos imprimis, numero leg. Stukii Lib. 3. Antiquitatum Convivial. Cap. 1. fol. 290. fac. a.*

[kk] *INTERDICERE* propriè idem est, ac prohibere & ne aliquid fiat, vetare. Deinde denotat ex interdicto petere, & ad ipsos Litigatores pertinet. Sic ex Goclenii sententia *INTERDICIMUS* vetando; *DENVNCIAMUS* autem jubendo. Et differunt haec duo verba, ut *No-lo*, & *Volò*.

[ll] *Antiqui dixer*e quoque *INTERNECARE*, pro *Interficere*, quod Verbum totam ferè multitudinem complectitur. Undè *internecio*, quoddam vitae privationem, seu potius interitum universum designat.

[mm] Propriè est qd. inter alia ire, b. e. *interdicere*, amitti, & [consequenter] *mori*.

[nn] Hoc levius est quàm *interire*, & acutiusquam om-

in Captivis: (oo)

Vel te interiisse, vel periisse praedicent.

Terentius in Hecyr. Act. 3. Scen. 1. v. 39. 42. Perii, interii: *cur mihi non dixti!* Sed non semper observatur haec Differentia, ut Curtius Lib. 8. CALLISTHENES quoque tortus interiit. Petronius in Satyrico: *Neque enim tum magnum facinus admisimus, ut debeamus torti perire.*

Interrogare est noscendi causâ quaerere; Percontari [pp] verò arguendi, ut tradit Quintilianus Lib. 9. his verbis: Quid enim tam commune, quàm interrogare, vel percontari; Nam utroque utimur indifferenter, cum alterum noscendi, alterum arguendi gratiâ videatur adhiberi. Ego contra observavi, *Percontari*, ut plurimum esse *noscendi* gratiâ quaerere; *Interrogari* autem *refellendi*, *arguendive*: sicut, *interrogari* legibus dicebatur reus, cum primum ab accusatore actio intendebatur. Cicero Lib. 6. de Republ. Ego illum de suo regno, ille me de nostra Republica percontatus est Idem Lib. 3. de Natura Deorum: *Sin me interrogare non tam intelligendi causâ, quàm refellendi.* Sallust. in Catilina: *Legibus ambitus interrogati poenas dederant.*

Intrò significat ad Locum, ut eo *intrò*: *Intus* in Loco (qq) ut sum *intus*. Quam Differentiam Lucilius quoque refert his verbis apud Carisium:

Nam vult Intrò aliud longè esse, atque Intus, videmus:

Sic & Apud te longè aliud est, neque idem valet Ad te.

P

IN-

---

nium rerum finem denotat. Conf. Perotti Cornucop. Epigr. 151. col. 862. lln. 42. ubi Perire dictum est, quasi in totum ire, quod qui perit, provsus abit.

[oo] Act. 3. Scen. 3. v. 35. ubi utraque Taubmanni Editio pro interiisse, & periisse per contractionem legis interiisse, & perisse.

(pp) Rectissime h. l. scriptum est Percontari [à Conto, què est pertica nautica, qua altitudinem aquae pertentant] & non Percunctari q. per cuncta quaerere.

[qq] Ideoque Intus est Nota Situs in occluso, & denotat quoque Motum ex occluso.

INTRO nos vocat Ad sese, tenet INTVS Apud se.
 Plantus in Aulularia: [rr]

Redi nunc jam intrò, atque intus serua.

Idem in Captivis: [ff]

Ibo intrò, atque intus subducam ratiunculam.

[*] Reperitur interdum *Intrò*, pro *Intus*, cum quiete in loco: Cato de Re Rust. cap. 157. *Omnia sana faciet, quae intrò dolitabunt.* Pallad. lib. 1. *Et si pilam miseris, intrò stare non possit.* Ita & *Intus* pro *Intrò*. Cels. lib. 5. cap. de Fistulis: *Inspirandum, ut ea medicamenta intus compellantur.* Idem: *Intus infundendum quicquid adaptum est.*

[*] *Intueri* est *Oculorum*; *Contemplari*, & *Speculari Animi*; *Aspicere Animi*, & *Oculorum simul*.

Invenire [tt] est *Consilii*, inquit Valla; *Reperire* verò *Fortunae*. Sed alii contrà putant, (uu) *Invenire* vel *casus*, vel *consilii esse*; *Reperire* *laboris*, & *studii*, quod Verbi etymò nituntur probare. Deducitur enim ex *Re* & *Pario*; id est, *laboriosè acquirere*. Sed haec Differentia non observatur, & optimus quisque *Latinitatis* auctor his verbis promiscuè utitur. Varro Lib. 3. de Re Rust. *Et hunc, dum serpit, non solum in area reperit, sed etiam firivus non prohibet, in parietes stantes invenit.* Cicero Lib. 2. de Oratore: *Nequaquam satis esse reperire quid dicas, nisi id inventum tractare possis.* Idem Lib. 3. *Tusculanar. Quæst. Nam ut Medici; causa morbi inventa, curationem esse inventam putant; sic nos, causa aegritudinis reperta, medendi facilitatem reperiemus.* Plaut. in Aulularia: [xx]

Ibo

[rr] *Act. 1. Scen. 2. v. 3.*

[ff] *Act. 1. Scen. 2. v. 89.*

[tt] *proprie significat in rem amissam venire, 2. in rem novam venire, & 3. Inventionibus Officii præire.*

[uu] *Vid. Goclenius loc. cit. p. 235. ubi inter alia extat, quod inveniamus Quæsitæ; reperiamus autem non Quæsitæ. Interea super res, quas citò reperire cupimus, Repertorium, COMENIO monente, consciamus, ita tamen, ut Reperta ab Irreperitis distinguamus.*

[xx] *Act. 4. Sc. 2. v. 13. seq.*

Ibo hinc intrò , perscrutabor fanum , si inveniam
uspiam

Aurum , dum hic est occupatus . Sed si repperero ,
Fides !

Idem in Captivis : (yy)

Tu enim repertus , PHILOCRATEM qui superes
veriverbio !

Posco , ut rem video , tu inventus , &c . . .

Ovidius Lib. 1. Metamorphos. v. 654.

- - - - Tu non inventa , reperta es . [*]

hoc est , Tu quae inveniri non potuisti , quod in Juvenecam
mutata esses , & formam Puellae amisses , reperta es in
Bucula .

[*] Nugantur Grammatici , qui contendunt inter
Reperire , & Invenire differentiam esse . Quicquid obni-
tuntur libri Veteres , meo periculo scribe , inquit He-
insius in notis ad hunc versum . Tu non inventa reperta
luctus eras levior . Idque postea Paraeum in Lexico cri-
tico jam vidisse deprehendis . Tu , cum nundum inven-
ta esses , luctus eras levior , quàm nunc es inventa .

Neque hic locum habet Elegantia Laurentii Vallae
Lib. 3. cap. 1. Neque illa duorum ludi-magistrorum lis
apud Alex. ab. Alex. Lib. 1. cap. 21. super differentia
Verborum *Invenio* , & *Reperio* . Conf. reliqua , quae
Cnippingius ad eundem versum notat ex Farnabio .

Invidia , quae propriè dicitur , plus est quàm *Odium* .
(zz) Nam *Invidia* est detestantis , & abominantis alte-
rius turpitudinem cum Infamia conjunctam ; *Odium* ve-
rò est adversantis malum , quod videtur , & alicujus vel
factò , vel dictò laesi , vel se laesum opinantis . ILLI

P 2

gra-

[yy] Act. 3. Sc. 4. v. 36. seq.

[zz] Invidia autem , quae Invidentia inter se sic dis-
ferunt , ut Ebrietas , atque Ebriositas . Quippe Invidia
est , cum invidetur , hoc est , alius ipse invidendi . Inviden-
tia verò est aegritudo animi , quae propter res secundas al-
terius suscipitur , quaeque nullam jacturam invidenti af-
ferat . Nam si quis doleret ejus rebus , à quo ipse laederetur ;
non rectè diceretur Invidia . Haec Perottus in Cornuco-
piae Epigr. 2. col. 99 .

gratia; *HUIC* amor opponitur. Et in *Invidi*: homo, aut res est apud multos, *Odio* & multis, & uni esse possumus *Sallust.* in *Jugurtha*: *Qudd in Invidia res erat.* Idem ibidem: *Uti ex maxima Invidia in gratiam, & favorem nobilitatis Jugurtha veniret.*

Invidus, qui (a) invidet; *Invidiosus*, qui *Invidiam* sustinet. [b] *Clarus*.

[*] *Invlum* est sine via; *Avlum* extra viam; *Devium* est *Desertum*.

Involat, qui in die venit; *Surnipit*, clam, i.e. furtivè *Serv*.

Jocus est in *Verbis*; *Ludus*, sive *Lusus*, in *Factis*: (c) Quae duo juncta *Proverbialiter* fere dicuntur de re levi, & nullius pretii, quae ludibrio haberi possit. *Lucilius Lib. 3. Satyr. [d]*

Susque, & deque fuère, inquam, omnia, Ludus Jocusque.

Terentius in Evnucho; [e]

- - - - - *Ludum, locumque*

Dices fuisse illum alterum.

Cicero pro Flacco: *Quibus jus jurandum Iocus est, testimonium Ludus.* *Seneca ad Lucilium*: *Non minus inter Seria, quàm inter Lustis, & Iocos.* Idem: *Homo jam per Lulum, & locum occiditur.* Confunditur tamen aliquando haec Differentia, & *LUDUS* in *Verbò*, *LOCUS* in *Factò* est. *Valla* pluribus exemplis ostendit.

Iracundus est, qui naturâ in iram pronus est; *Iratus* est

[a] (addamus, actu alicui)

[b] seu qui morbo *Invidentiae* laborat.

[c] *HIC* est *Exercitium delectabile*; *ILLE* est *Verbum, aut Factum ludicrum*, seu est condimentum sermonis tempestivè adhibiti. *JOCI* formam repraesentare *Laurentii Ramiresii Notas ad MARTIALEM* Casp. Barthius in *Animadv. ad Papin. Statii Lib. 1. Silv. 6. v. 6. p. 146: tradit.* Et scribit *Janus Doussa in Centurionatu suo, s. Lib. 1. Explanation. Plautinar. Cap. 8. p. 57. JOCOS quoque pro Naeniis sumi.*

[d] apud *Gell. lib. 16. cap. 9.*

[e] *Act. 2. scen. 3. v. 8. seq.*

est, qui *offensus* excanduit : [f] sicut *Iracundia* naturae ad iram proclivitatem ostendit ; *Ira* est subita excandescencia . (g) Sen. de Irâ, *Ira* quod *diflet ab Iracundiâ*, *appareat* . quod *Ebrius ab Ebriosò*, & *Timidò* : **IRATUS** potest non esse *Iracundus*, **IRACUNDUS** potest aliquando *iratus non esse* . Suetonius in *Claudio* Cap. 38. *Irae*, atque *Iracundiae cõsensus sibi* . Interdum tamen *Iracundia* pro *Irâ* usurpatur . Terent. in *Adelphis* : [h]

Vix sum compos animi ita ardeo iracundiâ .

Cicero ad Atticum ; *Haec sine iracundia, sine dolore, sine metu, permotus gravius scripsi* . Idem ibidem : *Eum plañe iracundè elatum* .

[*] *Ira* scilicet *levius* : *Succensere* gravius ; *Indignari* graviter ferre .

Irritum Testamentum est, cùm sine vitio quidem est, sed destituitur vel ab *Haerede*, vel à *Testatore*, quando capite minuitur ; [i] *Ruptum* est, si vitium superveniens in ipsum *Testamentum* incurrat ; *Nullum*, & *Injustum* est, quando vitium tempore *Testamenti* factionis extat . 2t. l. & d. quib. mod. test. infirm. & de rupto, & irr.

Iter est via latior, & publica, quae *Populo* patet ; [k] *Semita* [l] est angustior, & privatus trames ; *Via* continet utrumque . Aelius Gallus de *Verborum*, quae ad *Jus* pertinent, *Significatione* : *Via* est, sive *semita*, sive *iter* est.

P 3

Plau-

[f] s. *Iracundus ex natura* ; *Iratus ex offensa* .

(g) *Haec casu nascitur* ; *Illa est animi vitium* ; *Odiu* verò *inveterata Ira* est . Sic *Ira* non est vitium, si quis malis rebus irascitur ; sed cum *Iracundus nimis facile*, & *furciter* excandescit . Tu fac nihil *iratus, sine Iracundiam defervere* . Comenius .

[h] *Act. 3. Scen. 2. v. 12.*

[i] *Leg. Schardii Lexicon Juridicum* p. 478. col. b. Aliàs **IRITUM** propè dicitur, quod est improbatum, seu quod effectu firmum non est . Pro *futili* quoq; & *vano* ponit *Gifanius* loc. cit. p. 121. seqq. est auctor.

[k] sive *Itio in via*, & *ipsa via* .

(l) q. s. *Semi Iter, Varro lib. 4. de L. L. seu dimidia Via*, loquente *Comenio* .

Plautus in Trinummò: [m]

Decedam ego illi de viâ , de semitâ .

Et Livius *Simul in sylvam ventum est , ubi plures diversae Semitae erant ; & mox appropinquabat , cum per paucis maximè fides Via divertit ,*

(*) *Jucundum est dulce ; Gratum est acceptum . Omne Jucundum est gratum ; sed non omne Gratum est jucundum . Grata est Aegroto Medicina ; verum insuavis , & injucunda . Sienti potus & gratus , & jucundus est .*

Judicium significat Jurisdictionem ; [n] jus continet Leges , & Decreta , quibus constituendò exercendòque Judiciò utimur . Itaque hoc prius est . (oo) *Sallust , Lib. 1. Historiar. . Utique lura , & Iudicia sibi met extorquerent . Livius Totam Acarnaniam sub Jus , Judiciumque Regis venisse . Idem Livius : Sub Jus ; Judiciumque suum totam cogit gentem . Praeterea JUDICUM ad privatarum Litium Judices , ut Recuperatores ; aut Arbitros ; IUS ad Praetores pertinet . Vnde dicimus in Judiciò , cum de Judice loquimur ; In Jure verò , cum de Praetore ; sicut illud Edictum , *Ne quis eum , qui in Ius vocabitur , veximat* , pertinet ad Magistratum Populi Romani ; alterum , *De eo , per quem factum erit , quò minus quis in Iudicio sistat* , ad Iudicem pedaneum , ut interpretatur Vlpianus l. 4 §. 1. D. de Interrog. act. Plaut. in Menaechmis. Act. 4. Sc. 2. v. 18. seq.*

Aut ad Populum , aut in Jure , aut ad Iudicem res est . Cicero Lib. 1. Officior. Leges , lura , Iudicia , Suffragia , &

[m] *Act. 2. Scen. 4. v. 80.*

[n] *Judicium dici putat M. Varro quasi jus dicendi , hoc est , potestatem audiendae causae , & sententiam justam proferendi , quam denique & exequi potest , & quod suum est , cuique addicere .*

[o] *Unde autem Jus derivatur , tradit Scipio Gentilis Lib. singul. Originum p. 204. & 206. Helfrico Ulrico Huanio Dissp. 1. Collegii Institution. §. 9. p. 2. seq. dicitur quod sit divinarum , & humanarum rerum notitia , Justique , & Injusti scientia . Ejus Nomen variè accipi , probat Arnoldus Corvinus à Belderen. Part. 1. Lib. 1. Digestor. per §§. strictim explicatorum Tit. 1 p. 4.*

& Lib. 2. Iuris, & Iudiciorum aequitate suum quisque tenet. Idem pro Quintio: In Provincia Ius dicebatur, & Romanae Iudicia dabantur.

Jurgium est inter *Benevolos*, aut *Propinquos* levis dissensio, vel contentio, *Lis* inimicorum concertatio vehementior. [p] Itaque *Lis* nulla nobis esse potest cum eo, quem in potestate habemus, auctore Cajo Jurisconsulto L. 5. D. de Iudic. Cicero Lib. 4. de Republica: *SURGANT*, Benevolorum concertatio non *lis*, sed *jurgium* Inimicorum, *lis* dicitur. Idem Lib. 2. de Legibus: *Feriarum, fessorumque dierum ratio in Libris regulam habet* Litium, & *Jurgiorum*. Livius Lib. 5. *Jurgiis, ac Litibus temperatum*. Idem Livius: *Itaque cum hodie Litibus, & Jurgiis supersederi aequum sit*. Ovidius [*] Lib. 1. *Faistor*. v. 73. seq.

Lite vacent aures; insanaque protinus absint

Jurgia differ opus, livida lingua, tuum.

Jus generale est *Lex* *Juris* Species. *Jus* ad non scriptum etiam pertinet; [q] *Leges* ad *Jus scriptum* *Serv.*

Jussum plus est, quam *Mandatum*; [r] ut *Jubere* plus est quam *Mandare*, de quibus supra diximus. Nam *Jussum* necessitatem injungit; *Mandatum* licet repudiare, & non suscipere. Unde si *Filius* familiam egit *Mandatum* Patris, non restituitur in integrum, quoniam licuit illi non agere. Si vero *Jussu* Patris egit, datur restitutio, quia oportuit illum Patre *Jubente*, agere, ut *Jurisconsulti* scribunt. L. 3. §. 4. & L. 24. D. de Minor.

Juventa significat lanuginem, erumpentemque bar-

P 4

bam

[p] Caeterum *Lis* plerumque res est, de qua est Controversia, quae addicitur alteri; praesente tamen Adversario. Nam. eo absente, non temere statim adhuc adjudicare praesenti rem solemus, sed comperendinamus. Conf. Turnebus Lib. 13. Advers. Cap. 27. col. 451. lin. 11 seqq.

[q] De Divisionibus, atque Distinctionibus *JURIS* ab Interpretibus confectis vid. Anthonii Matthaei *Disp.* 13. Jur. Civ. p. 102. seqq.

[r] *Mandatum* proprie est *Edictum*; deinde denotat *Litteras fidei publicas*

232 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
 bam, atque ipsum tempus primae Adoleſcentiae; *Iu-*
ventus Dea Iuventutis eſt, quae Grece dicitur *Ἰούβη*; *Iu-*
ventus, & juvenilem aetatem, & *Juvenum* multitudine
 denotat. [s] Salluſt. in *Catilina*: *Ibique Juvēntutē*
ſuam exercuit. Idem ibidem: *Juventutem*, quae do-
 mum *Catilinae* frequentabat, parum beneſe pudicitiam ha-
 buiſſe. Licet aliquando, & *Juventus*, & *juventa* pro
 Dea uſurpetur. *Ovidius* Lib. 1. *Ex Ponto*. [t]

Neſſar, & Ambroſiam, latices epulaſque Deorum
Det mihi formoſā gnava Juvēnta manu.
Livius Lib. 36. Cap. 36: *Juventutis aedem in circō maxi-*
mō Cajus Licinius Lucullus Duumvir dedicavit.

L.

L *Abſ*, & *Labor* hoc differunt, quod *Labare* eſt ruere,
 & repente cadere, ut apud *Virgilium*: [u]
 - - - - *Labat arſite crebrō*

Janua. - - - -
Labi verò eſt leniter, ſenſimque deorſum ire; ut *La-*
buntur Flumina; *Labitur Coelum*. [x] *Ennius*: *Labant,*
labantur ſaxa.

Labra, & *Labia* *Verrius Flaccus* eò ſeparat, quod *La-*
bra [y] ſunt modica; *Labia* immodica, & praeter ju-
 ſtum crassa, à quibus *Labeonum* cognomen inditum *An-*
tiſtiae

[s] *Leg. Perotti Cornucopiae* Epigr. 16. col. 719. lin.
 58. ſeqq.

[t] *Eleg.* 10. v. 11. ſeq.

[u] *Lib.* 2. *Aeneid.* v. 492. ſeq.

[x] *Dicimus etiam Labicos, qui in lubrico ſingentes ve-*
ſtigia in terram ruunt. Immo & Labasci, pro LABI, lego
Laurembergius in Antiquario auctor eſt.

[y] *Labrum propriè eſt margo, & extrema ora Fluminis,*
Lacus, Fontis, & aliorum hujusmodi, quae levi aquae mo-
tu perluuntur.

Hinc Labra & oris, & aliarum rerum extremitates
vocamus, quae in homine etiam Labia dicuntur, & Foemi-
nino genere Labiae. Haec Perottus l. cit. Epigr. 18. col.
 729. lin. 25. ſeq.

istiae Genti. Labra esse Virorum; Labia Mulierum vult Servius. Donatus verò ad illud Terentii in Eunuchò. Act. 2. Sc. 3. v. 44. Labiis demissis: Labra sunt superiora, inquit Labia inferiora. Quae differentia non observatur.

[*] *Lacrymari* est flere lacrymis; *Gemere* fit pectore; *Plorare* voce flebili; *Plangere* membrorum percussu; *Vociferari* immani voce; *Lamentari* dolorem testari.

Lacteus, qui lacte alitur; *Lactans*, qui decipit; [2] item qui lacte abundat. ut lactantes *Ficus*; item, qui lac praebeo. *Lacteo*, lac fugo; sed lac, dum praebeo, lacto.

Lacus est, qui perpetuam habet aquam, licet interdum crescat, aut descreseat; *Palus* est *Lacus* major; *Stagnum* est, quod continet aquam temporalem ibidem stagnantem, quae quidem aqua plerumque hyeme colligitur ex imbribus, aestate exarescit, [aa] auctore *Ulpiano* l. 1. D. Ut in flumine publ. navigare liceat. *Livius* Lib. 44. Cingunt paludes inextinguibilis altitudinis, aestate & hyeme quas restagnantes faciunt *Lacus*. Quanquam aliquando *Lacus* dicitur, qui habet aquam ex flumine, aut compluvio: ad aquandum, vel lavandum, exceptam. *Terent.* in *Ade* lph. s. Act. 4 Scz. v. 44. seq. Apud ipsum *Lacus* est *pistrilla*. *Varro* Lib. 1. de *Re Rust.* *Cisternae* faciendae sub tellis, & *Lacus* sub *Dio*. *Horat.* Lib. 1. *Sermon.* (*) Sat. 4. v. 37.

Gestiet à furnò redeuntes scire, lacuque.

Lanii, qui laniant *Pecora*; *Lanistae*, qui laniandis praesunt *Gladiatoribus*. [bb] *Donatus.* *Lapil-*

[2] *Pacuvius in Iliona* p. 246. *Edition.* *Stephan.*

Ne porro te error, qui nunc lactat, maceret.

[aa] *Alii dicunt Lacum, Stagnum majus esse, aquas habens defluas; Paludem autem terra uliginosa scatentem, atque ita stantem. Sed Stagnū aquam stagnantem, sive à propria scaturigine, sive à stagnante, quod Restagnationem vocamus.*

[bb] *Seu sunt Gladiatorum Doctores, qui usum armorum docerent auctoratos. Vid. Reinesii Lib. 3. Var. Lect. ap. 16. p. 612. Sed avium LANISTE à Columella dicuntur, qui, testante Laurembergio in Antiquario p. 248. col. b. Avcs ad pugnam condocerunt. LANISTARVM*

Lapillos; Gemmas, & Margaritas [cc] distinguit *Vlpianus* l. 20. ad *Sab. l. 20, § Perveniamus D, de aur. arg. l. quod GEMMAE* sint perlucidae naturae, velut *Smaragdus Chrysolitidis, & Amethysti LAPILLI* autem contrariae materiae, veluti *Obsiani Venientiani*; *MARGARITAE* sunt partus *Concharum* apud rubrum Mare crescentium, & coalescentium.

Lares; & Penates hoc differunt, quod *LARES* erant communes omnium aedium, [dd] *PENATES* autem singularium aedium proprii, & *ILLIS* res divina fiebat ad focum, *HIS* in atrio aut interiore parte aedium. *Plautus* in *Mercat. act. 5. Sc. 1. v. 7.*

Ego mihi alios Deos Penates persequar, alium Larrem.

Lar-

quoque memor est *Martialis Lib. 6. Epigr. 82. ad Rufum v. 2. & Lib. 11. Epigr. 57. in Vaceram v. 3.*

[cc] *Dicitur; & MARGARITVM* in Neutro, sicuti testatur *Varro* in *Hecatombe* apud *Nonium* his verbis *Vbi illa Phalera - gemmaque Ephippia, & Arma margarito candicantia.*

[dd] *HOS Vicorum, atque itinerum quoque DEOS* esse *Arnobius Afer* indicat, quando lib. 3. advers. *Gent. p. 124. hunc in modum scribit: Possumus si videtur inquietans summam aliquid & de Laribus dicere, quos Arbitratur vulgus Vicorum, atque Itinerum DEOS esse ex eo, quod Graeci Vicos cognominant Lauras. Quam nam autem Differentia sit inter LARES, LEMVRES, seu LARVAS, atque MANES* tradit *Augustinus Lib. 9. de Civit. Dei Cap. 11. & ex eo Blondus Flavius Lib. 1. de Roma Triumph. Litt. a. 3. fac. a. uterque haec verba proferens PLATONICOS* affirmare animas hominum *Daemones* esse, & ex hominibus fieri putare *Lares*; si meriti boni sunt, *Lemures*, seu *Larvae* si mali. *Manes* autem incertum, utrum boni, vel mali. *Plura leg. apud Claudium Salmasium in Not. & animadvers. ad Epictet. & simplic. p. 323. & 328. ut & Chrysostom. Ad Ropertum in disert. 2. ad Val. Maxim. Lib. 2. Cap. 4. § 3. p. 143.*

Large significat profusè, & liberaliter, *Largiter* multum, vel, ut Julius Modestus ait: *LARGE* est *Qualitatis*; *LARGITER* *Quantitatis*: Quae Differentia meò judicio nimis jejuna atque coacta est, & non magis haec Adverbia differunt; quàm *DVRE*, *Duriter*: *HUMANE*, *humaniter*: *LONGE*, *longiter*. Sed verustiores promiscuè dixerunt *Large*, & *Largiter* ut Catullus: [ee]

Large multiplici constructae sunt aape mensae.

Apulejus Lib. 4. de auro Asino: *Mensas lapibus largiter instructas accumbunt*. Diomedes Lib. 1, Quaedam sunt nomina in *US*, Syllabam terminata, quae ex se bina Adverbia faciunt, ut est *Veterum auctoritas*. Transsit enim in quibusdam rationem, & aliter ipsa enunciat aliter consuetudo usurpat. Nam *Navus* naviter dicunt quod no. navè; *Largus* largiter, quod nos *large*.

[*] *Largitio* est liberalitas, vel expensa, quae fit ad aucupandum favorem in petitione Magistratuum. quemadmodum *Doletus* scribit loc: cit fol. 85. fac. b. col. a. *Largitas* autè est dandi promptitudo. HAEC ex mente *Agræti* dicitur esse *Humanitatis*. *ILLA* verò *Ambitionis*.

Laserpitium [ff] florem, at caulem *Laser* ajunt. *Clarus*.

Lassus curâ ex praeterita spe, [gg] *Confectus* sic vulne-

[ee] *Carm.* 60. quod de Nuptiis *Pelei*; & *Thetidos* inscribitur v. 304.

[ff] De *Laserpitio*, quod Graeci dicunt *Σελανιον* conf. *Perotti Cornucopiae Epigr.* 27. col 797. ltn. 18. seq. & in specie *Leombardi Fuchsi cap.* 291, de *Stirpium* atque *Plantar.* *Histort p.* 721. ubi auctor & pp. seqq. *huius HERBAE* Nomen, Formam; Locum, & Tempus, ubi & quando nascitur, tmò & Temperamētum, ejusque *Vires* ex *Dioscoride*, *Galeano*, & *Plinio* describit additque loco *appendicis Laserpitium in horto Divi Germani Pratenfis*. *Parisiensis* multum esse.

[gg] *Lassum* quoque à labore dictum plerique existimant. Significat enim *LASSVS* non solum corpore, sed animo quoque fatigatum, hoc est labore affectum

236 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
neratus, aut percussus, ut sanari non possit; quod con-
venit Gladiatoribus: Cicero in Catilin. *Gladiator illi*
confecto, & sancto. Donat,

Latebra est locus, ubi *Homines* se occultant [bb] *La-*
ribulum, ubi *Ferae* Cic. Lib. 1. Officior. *Omniaque*,
quae sunt ad vivendum necessaria, acquireret, & paret, ut
Passum, ut Latibula, & alia generis ejusdem. Liv. Lib.
38. *Nec ubi notis sibi Latebris delitescerent Latrones.*
Interdum tamen LATEBRA est *Ferarum*. Idem ibi-
dem, *Inter vepres in Latebris Ferarum noctem unam*
delituit Varro Lib. 3. de Re Rust. Cap. 12: *Ibique esse*
Latebras, ubi Lepores interdum delitescunt in virgultis
atque herbis.

Laudare [ii] plus est, quam *Probare*, & *Praedicare*
[kk] Nam *Laudamus* id, quod excellit: *Probamus* bo-
num factum *Praedicamus* id. quod profitemur, & te-
statum facimus. *Primum* semper est cum *Laude*, alia
duo etiam sine *laude* esse possunt. Cicero Rufo: *Non*
solum Probant, sed etiam laudant. Idem Mario. *Istam*
rationem otii tui & laudo vehementer, & proba. Terent.
in Eunuch. Act. 3, Sc. 5. v. 17: *Quid ego ejus tibi nunc*
faciem praedicem, aut laudem? ubi Donatus: *Prae-*
dicamus argumentis.

Laudat coram, qui non tacet apud alios, & hec agit
prae-

Vnde Lassitudo pro defatigatione accipitur, eaque mo-
lestia. quam loquente Perotto loc. cit. Epigr. 1. loc. cit.
Epigr. 1) col. 7. lin. 55; ex labore suscepimus.

[bb] Scrutari *Latebras* inquit P. Papinius Statius Lib.
1 Theaid. v. 615. *Sic qui latere cupit, quaerit Lati-*
bulum in aliquo latebroso loco ubi latenter degat. Pec-
cator autem, ubi quaeret Latebram, in qua obliquescat
ac delireat? Comenius.

[ii] *Laudare* non semper Originis suae significationem
retinet, sed etiam ἀπ' αὐτοῦ usurpatur pro nominare, aut
citare, ut monet Gellius Lib. 2. N. A. Cap. 6: p. 64.

[kk] *Praedicare* est solemniter aliquid narrare, & lau-
dare. *Sic Praedicatio indicat pretium rei, quam impen-*
so praedicat.

praesens ipse, non per Epistolam. *Laudat* in *Os*, qui apud ipsum loquitur, qui colaudat. *Donatus*.

Laus Facti instrumentum est: [*ll*] *Laudatio* verò est rerum gestarum relatio. *Corn. Fronto*:

Legere, & *Eligere* non sub eadem significatione intelligi vult Varro Lib. 1. de Re Rust. *Una non solum legitur ad bibendum, sed etiam eligitur ad edendum.* [*mm*] Ut *Legitur* si colligitur, ut plerumque *Eligitur* verò melior quaeque de plurimis. *Nonius*.

Legumen dicitur, quod manu legatur, nec sectionem requirat [*nn*] *Frumenta* sunt omnia, quae ex se aristas mittunt. *Serv.*

Lenitas ad permittendum. [*oo*] *Facilitas* [*pp*] ad ignoscendum adhibetur. *Donatus*.

Lepus animal est, *Lepor* Iucunditas Voluptatis. unde gratum aliquid *Lepidum* dicimus; *Lepos* Eloquenti [*qq*] *Agraeus*.

Lex

[*ll*] s. *Rei benè aestimatae praedicatio*. *LAUS* autem tunc est stabilis, & firma; quando meritum laudati non poterit jam perire,, scribente Salviano Massil. lib. 4. contra Avaritiam p. 146 Edition secundae Rittersbusianae. Vnde autem *LAUS* derivatur, Vid. Vossii Etymolog. L. L. p. 28. col. b. *Επαινος Εγκωμιον* quomodo inter se differant leg. ap. Scaligerum Lib. 3. Poët. cap. 109. p. 370.

[*mm*] Conf. Gifanii *Observationes* L. L. p. 343.

[*nn*] Vid. Varro Lib; 1. de R. R. Cap. 23. p. 37. Editionis Stephanianae Editio autem Comeliniana facit p. 76. alii *Legumina* *LEGARIA* etiam appellare, idem Varro loc. cit. Cap. 32. nequaquam vanus Auctor est.

[*oo*] Est enim *Lenitas* quasi quaedam mollities, sive lentitudo; aut quaedam animi moderatio, conveniens Personis non solum, sed & Rebus aliis Leg. Doletus loc. cit. fol. 87. fac. a. col. 1:

[*pp*] Haec extra Personam omnino quoque esse potest quando nempe dico Orationis atque Styli facilitas,

[*qq*] Vnde, & suavi loquentia dicitur, seu suave Dictum qv. ex λεων επος. Ut autem sermo Leporem habens

Lex est generale, *Iussum*, quod in omnes *Homines* Resve *Populus* scivit; rogante Magistratu § 4, *Instit.* de jur. nat. gent. & civil. *Privilegium* [rr] est quod de singulis *Homnibus*, aut *Rebus*, *Populus*, *Plebs*ve iussit, ut de *Cn. Pompejo* contra *Mithridatem* mittendo, item *Ciceronis* *Exilio*. & *Reditu*, *Rogatio* [ss] est cum *Populus* aut *Plebs* rogatur *Velint*, jubeantne illud fieri sive id ad universos *Cives*, sive ad singulos pertineat. In aque *Rogatio* velut *Genus* alia duo continet, ut *Gellius* prolixè ostendit. (tt) In *Sanctione* *Legis* *Regiae* de *Imperio* *Vespesiani*. SI QUIS HIUSCE LEGIS ERGO ADVERSUS LEGES, ROGATIONES, PLEBISVE SCITA, SENATUSVE CONSULTA FECIT.

Liber, & *Volumen* hoc differunt, quod *Liber* significat quemcunque *Codicem*; magnum; aut parvum, *Volumen* propriè est plurium *paginarum*, *chartarum*ve *involutio*, Quod indicat *Etymon*. Est enim ab *involvere*, eo quod *Veteres* *Libros* in *cylindri* modum circa *umbilicum* involvere solebant. Vnde hodièque dicitur *Evolvare* *Libros*, quasi *involutos* explicare, cum lectitanti gratià aperiuntur. *Gellius* Lib: 4. *Dat mihi Librum grandi Volumine*. *Cicero* ad *Appium* de una *epistola longissima*. *Mibi Volumen à te plenum querelae iniquissimae reddiderunt*: *Idem* Lib. 9. ad *Atticum*: *Evolvi Volumen Epistolarum tuarum*. Sed interdum haec *Vocabula* nullà re differunt omninò, & duplicem significationem habent. Nam *LIBER* & certam *OPERIS Partem* denotat, ut *Liber primus*, *Liber secundus*, & tum *OPUS*, ut *Cicero* Lib. 13. ad *Atticum*: *DICAERCHI*

---

est lepidus, sic *Mores* *Barbarorum* prorsus sunt illepidi.

[rr] quod aliàs *Lex* data privato *Homini* dicitur.

[ss] Haec vox vulgari usu ponitur pro *Rogato*, vel *Rogatu*, eleganter verò *Rogationis* nomine continetur *Lex Plebiscitum*, atque *Privilegium* uti *h. l. Conf. Doletus loc. cit. fol. 146. fac. a. col. 2* & *Scardii Lexic. juridic. p. 821. col. 2.*, & *p. seq. col. 1.*

[tt] Lib. 10. Noct. *Atticar* Cap. 20. p. 317. seq.

CHI Librum accepi. Et Lib. 15 Librum tibi celeriter mittam de Gloria, cum DICA EARCHI Libros tres de Anima & duos de gloria significaret. Ulpianus ad Sabinum 24. l. Librorum § sicuti D. de legat. 3. Si cui centum Libri sint legati, centum Volumina ei dabimus, non centum, quae quis ingenio suo metitus est cui ad Libri scripturam sufficerent; ut puta, cum haberet HOMERUM totum in uno Volumine, non quadraginta octo LIBROS computamus, sed unum HOMERI Volumen pro Libro accipiendum est. Similiter Volumen, & pro integro OPERE accipitur, ut in proximo Ulpian. loco & pro parte OPERIS; ut Plinius singulos Naturalis Historiae LIBROS Volumina appellat. Et ejus Nepos: Libri tres in sex Volumina propter amplitudinem divisi-
[uu] Livius Lib. 5. Supersunt etiam nunc Sannitium. bella, quae continua per quartum jam Volumen: Ovidius de XV: Libris Metamorphoseos sic ait Lib. 1. Trist. Eleg. 1: v. 117.

Sunt quoque mutatae ter quinque Volumina formae Varro Lib. 6, de Lingua Lat. In illis; qui aut sunt, in primo Volumine est.

[*] Liber interior Cortex exterior.

Libertus, & Libertinus inst. de Libert. pr. eo differabant antiquitus, quod Libertus dicebatur, qui manumissus erat ex iusta servitute (xx) Libertinus vero erat Liberti filius (yy) Svetonius in Claudio Cap. 24. Latum clavum Libertini filio tribuit sed sub conditione, si prius ab Equite R. Adoptatus esset Ac si quoque reprehensionem verens, etiam APIUM COECVM Censorem generis sui Proavtorem Libertinorum filios in Senatum allegisse docuit ignarus; temporibus Appii, & deinceps ali.

[uu] Vid: Oliverii Arzignanensis Commentar. Histor. & Litteratus ad Val. Maxim. Proleg. lib. 1. fol. 1. fac. a.

[xx] Ideoque huic neque nocere, neque etiam prodesse potest id, quod fecit, dum servus fuit, quemadmodum tradit Philippus Decius in Ennar. in Tit. ff. de Re jur. Ulpianus eum esse Libertum definit. quem quis e servitute ad Civitatem Romanam perduxit

*aliquandiu Libertinos dictos, non ipsos .qui manumitterentur, sed ingenuos ex his procreatos . Quae postrema verba parum animadversa doctissimis Viris occasionem dederunt immerito reprehendendi Suetonium [yy] Deinde non ita diu post Apulii Claudii aetatem alia coepit horum Verborum significatio, & differentia; Nam *Libertus*, & *Libertinus* pariter dictus. qui ex *servitute* manumissus esset, sed *Libertus* habet respectum *Patroni* à quo est liberatus, ut *Libertus CAESARIS*, *Libertus CICERONIS*; *Libertinus* significat conditionem generis, ut *Libertinus* Homo, *Libertina* Mulier. Cicero in Verrem: P. TREBONIUS facit haeredem libertum suum, Et mox de eodem: Equiti Romano Libertinus Homo sit haeres. Quod ergo Livius scripsit in extremo Libro nono. APPULII CLAUDII Censura vires nactus, qui Senatum primus Libertinorum filijs lectis inquinaverat Rursus Auctor libelli de Viris Illustribus APPIUS CLAUDIUS Coecus in Censura libertinos quoque in Senatum legit. In eo ille sui, & posterioris temporis rationem habuit; hic ad priorem aetatem respexit nisi forte *Libertinos* vocavit eos, qui *Libertini* generis fuerunt:*

Libertas l. 4. D. de stat. hom. est naturalis. & licita Potestas agendi, ut velis. (zz) *licentia* verò est morum; vitaeque dissolutio, vel procacitas, linguae [a]
IL.

[yy] Libertinorum statum olim tripartitum fuisse Scardius in *Lex. Juridic.* p. 534. col. b. ostendit dicendo, EOS vel Civeis Romanos, vel Latinos, vel Dediticios fuisse.

[zz] Ideoque publica, & non privata res est, & opponitur Servituti. LIBERTAS etiam DEAE est Libertatis; cujus Templum in Aventino constitutum fuisse Historiae tradunt.

[a] Proprie autem LICENTIA non solum est data aliquid facendi facultas, sed & usurpata facultas. De nimia autem licentia scribit Des. Erasmus Retrod: Cent. 3: Epist. 47 hoc modo ita fit, quoties semel, effractis repagulis sese in licentiae campum effundit hominum temeritas, nullum facit insaniendi finem, donec om-

ILLA in bonam partem ferè sumitur; HAEC in malam Livius lib. 37. libertatem cum aliis vanam ostendisset, totam in suam licentiam verterat idem lib. 44. Omnium rerum libertatem, immò licentiam, si vera dicere volumus, desiderant; Tacitus de claris Oratoribus 40. Est magna ista, & notabilis Eloquentia: Alumna licentiae, quam stulti libertatem vocabant. Confunduntur tamen quandoque haec duo, & Licentia accipitur in bonam partem, libertas in malam: Salust. in Jugurta: Componendi Belli licentiam ipsi permittit. Cicero lib. 1. Off. Magnis enim illi, & divinis bonis hanc licentiam adsequebantur. Aliquando utrumque in malam partem. Cicero pro Flacco: Graecia hoc uno modo concidit, libertate immoderata. & licentia Concionum, & lib. 3. in Verrem: Nunquam ipsimet nobis praecideremus istam licentiam, libertatemque vivendi.

Liberum esse [b] & in libertate esse multum differre volunt Jurisconsulti. Nam liber est, qui nullius Potestatis subiectus est, ut qui iustà libertate manumissus in libertate verò est qui se liberum putat, & se pro libero gerit, quamvis Servus sit: itemque qui Domini voluntate in libertate est: Ulpianus ad Edictum 55. l. 10. D. de liber. caus. Quod autem diximus in libertate fuisse, sic est accipiendum, non ut se liberum doceat is, qui liberale iudicium patitur, sed in possessione libertatis sine dolo malo fuisse.

Librarius est, qui libros, instrumentaque conscribit & tam privatus est, quam publicus (c) Scriba, qui Ratio-

Q

tio-

nia secum involvat exitio leg. Goclenij Observ. L. L. p. 236.

[b] Huic est affine liberum agere quod, testante Zasio nihil aliud est; quam nullum habere Dominum, cui subiectum esse oporteat,

(c) Librarius etiam non tam scriptor dicitur, quam librorum Compositor. Unde Martialis de libris suis lib. 2. Epigram 8 v. 3. seq.

Non meus est error nocuit librarius illis.

Dum properat Versus annumerare tibi,

242 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
 ciones publicas refert in Tabulas, & tantum publicus
 est; *Scriptor*, qui libros componit. Cicero Orat. 2. in
 Rullum: *Ornat eos Apparitoribus, Scribis, librariis,*
Praeconibus, Architectis. Idem pro Domo; *Scribae,*
qui nobiscum, in rationibus, monumentisque publicis ver-
santur. Horatius in arte Poetica [*] v. 354. seq.

Ut Scriptor si peccat idem Librarius usque,

Quamvis est monitus, veniam caret.

Quamquam interdum priora duo iunguntur, & **SCRI-**
BA Librarius dicitur qui *Magistratui* apparet, idem pu-
 blicus, idem *privatus* à manu. *Varron* lib. 3. de Re
 Rust. *Ex quibus rebus Scriba Librarius libertus ejus.* Se-
 natus consultum de Aquaeductibus: *Servos publicos*
ternos Architectos singulos, & Scribas Librarios, Accen-
sos, Praeconesque totidem habere, quot habent ii, per quos
frumentum plebi datur. Vetus inscriptio: **T. CECI-**
NVS FELIX AUGUSTALIS SCRIBA LIBRA-
RIVS AEDILIS PLEBIS, ACCENSUS CONSU-
LIS. ALIA HERCULI, ET SILVANO SANGTO
SACRUM L. JUN. LYCO SCRIBA LIBRARIVS
AEDILIVM CVRVLIVM D. D.

Librarios à Notariis quidam putant hoc differre,
 quod **LIBRARI** scribebant *litteris*; **NOTARI** ver-
 ba dictantis per *Notas*, [d] & *Compendia* excipiebant.
 Hi ταχυγράφοι, & ὀξύγραφοι **ILLI** καλλιγράφοι *Gracis*
 dicuntur. *Ulpianus* de omnibus tribunalibus lib. 8. l.
 i. §. 7. D. de var. & extraor. cogn. Jam. & Librariis,
 & Notariis, & *Calculatoribus, sive Tabulariis.* Paul.
 Respons. 11. l. 4. D. de Milit. Testa. *Lucius Titius mi-*
les Notario suo Testamentum scribendum Notis dictavit,
& antequam litteris perscriberetur, vitæ defunctus est.
 Et constat, *Librarios* etiam *Notis* usos in perscriben-
 dis Libris. Cicero lib. 3. de Oratore: *Neque Librario-*
rum Notis, sed verborum, & sententiarum modò. Quam
 scri-

Apud ROMANOS librarii, non solum erant, qui libros
 transcribent, sed eos quoque vendebant, quorum Ta-
 bernas in Argileto fuisse constat.

[d] *Ipsam* Ciceronem de **NOTIS** librum conscripisse,
 ex ejus Fragmentis passim impressis est videre.

scribendi rationem, ut incertam, & obscuram, *Justinianus* Imperator sustulit, cum leg. 2. §. Si quid verò C. de veteri jure enucleando ita edixit: *Ipse autem Librarius, quæ ea inscribere ausus fuerit, non solum criminali poena, (secundum quod dictum est) plectetur, sed etiam Libri aestimationem in duplum Domino reddet, si ipse Dominus ignorans talem Librum vel comparaverit, vel confici curaverit.*

Ligare est injicere alicui vincula; [e] *Alligari* quis dicitur ad aliquid, sine quo esse non possit. *Donatus.*

Lignum, & Materiam *Ulpianus* subtiliter distinxit ad *Sabinum* 25. l. ligni D. de legat. 3. *LIGNI* Appellatio, inquit, nomen generale est; sed sic separatur, ut sit aliud *Materia*, aliud *lignum*. *MATERIA* est, quæ ad ædificandum, fulciendumve necessaria est; [f] *LIGNVM*, quicquid comburendi causâ paratum est. Idem 17. l. Arboribus in pr. D. de Usuf. Nec *Materia* eum pro *Ligno* usum, si habeat, unde utatur ligno *Paulus* ad *Sabinum* num. 4. l. 54. D. de leg. 3. *Pali, & Perticæ* in numero *Materiae* redigendi sunt, & idè lignorum appellatione non continentur. Quibus & *Varro* consentit de lingua lat. [g] A legendo *LIGNA* quoque, quòd ea caduca legebantur in agro, quibus in focum uterentur.

Q 2

[*] Lima-

[e] seu aliquem vinculis constringere. *Comenius* noster dicit, hoc Verbum habere usus varios; neque ligamina esse uniusmodi. *Caligas* enim colligamus ligulis; *Femori* subligamus subligaria; *Fronti* praeligamus frontalia. *Lictor* circumligat, ac perligat *Maleficòs* *lictoris* loris, religatisque post tergum manibus alligat palo. *Chirurgus* ad obligandos vulneratos ligamentis ad deligandum idoneis est obligatus.

[f] Propriè autem est *Materia*, seu *Materies*, [qf. *Mater rei dicta*] omne id, ex quo aliquid fit. In specie denotat lignum, seu lutum, sive lapides, quibus *Aedes* sole-mus exstruere.

[g] lib. 5. [& non 4. sicut in diversis Editionibus falsè extat] p. 61. Edition. *Scaligeriano-Stephanianae*. *Pertotti* autem Editio constituit col. 1081. Conf. *Vossii Etymologicum* l. 1. p. 282 col. a.

[*] *Limatum* plus est, quàm *Politum*. *ILLVD* prius *HOC* posterius. *Goclenius* loc. cit. p. 236.

Lintearii sunt, qui *linteariam* negotiationem exercent [b] *Linteones*, qui *Lintea* conficiunt atque texunt. *Ulpianus* ad *Editum* 28. l. 5. § 2. *D. de Inst. Act. Sed*, & eos *institores* dicendos placuit, quibus *Vestiarum*, vel *Lintearii* dant vestem circumferendam, & distrabendam, quos vulgò *CIRCITORES* appellamus. *Idem* lib. 29. l. 5. § 8. *D. de Trib. Act. Duas* negotiationes exercebat, puta *sagariam*, & *linteariam*. *Vetus inscriptio*: *NEGOTIATORES, LINTEarii, ET CASTRARIi*. *Plautus* in *Aulularia* [*] *Act. 3. Sc. 5. v. 38.*

Propolae, *LINTEONES*, *Calceolarii*.

Vegetius lib. 1. de *Re militari*: *Piscatores, Aucupes, Dulciarios, Linteones*.

Liquor cùm *Nomen*, est [i] *li* brevis est; cùm *Verbum*, [k] *producitur*, ut *Virg.* lib. 1. *Georg.* [*] v. 43. seq.

Vere novò gelidus canis cum montibus humor

Liquitur. - - - - -

Lis nascitur; [l] *Pertinacia* efficit *Controversiam*; *Et ligant* homines; *Res* in *Controversiam* deducitur. *Ita Controversia Partis* est, *lis Summae* *Corn. Fronto*.

Litare est propitiare, & votum impetrare; [m] *Sacri-*

[b] *b.e. Lintea*, seu *Pannum lincum* vendunt.

[i] & *Humorem fluvidium* denotat,

[k] *Verbum* autem *liquari* idem est, ac calore dissolvi.

[l] & est *Controversia* inter *Parteis* *judicio* contendentes.

In erudum tamen etiam est *extra Forum*, & *pro Rixa*, vel qualibet concertatione *pontitur*. *lis* autem aestimata vocabatur *Pecunia multatitia*, & *nummaria Sententia* ut *hodie*, cum *Judices* certa *summa Actorum dispendia*, & *incommoda aestimantes*, certae *Pecuniae Reos damnant*. *Vid. Doleti Phrases, seu form. l. 1. eleg. fol. 89. fac b. col. 2: Nicolai Erythraei Index in Virgilium p. 151. col. a. Edition. Venetae.*

[m] leg. *Virgilius* lib. 4. *Aeneid. v. 50. seq. hunc in modum canens.*

Tu modò polce DEO S veniam, Sacrisque litatis

sacrificare [n] verò est offerre sacrum, & veniam poscere.
Plautus in Poenulo: [o]

*Si hercle istuc unquam factum est, tum Jupiter
Faciât, ut semper sacrificem, nec unquam lirem.*

Svetonius in Caesare 81. *Dein pluribus hostiis caesis,
cum litare non posset, introiit curiam, spreta Religione.*
Dicitur autem *litare*, & *lutare*, non, ut Grammatici vo-
lunt, ἀπο τῶν λιτῶν id est, à Praecibus, sed à verbo
luere, id est, *solvere*. Varro in Hecatombe: *In quo ego*
[utputo] *quoniam LVERE estolvere, lutavi.*

Literatum à *Literatore*, quidam distinguunt, inquit
Svetonius lib. de Illustr. Gramm. cap. 4. ut GRAECI
Grammaticum à Grammatista: & ILLVM quidem ab-
solutè [p] HVNC mediocriter doctum existimant, quo-
rum opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat:
Nam apud Majores, ait, cum Familia alicujus venalis

Q 3

pro-

Indulge hospitio. - - - - -

[n] *Sacrificari quoque pro Sacrificare dicti, ex Varro-
ne lib. 2. de B. R. Cap. 8. p. 119. Edition. Commelin. est
discendum, ubi extant verba sequentia: Cùm hanc loque-
remur, venit à MENATE libertus, qui dicat, liba ab-
soluta esse, & ad rem divinam [ita enim legit non incom-
modè Laurenbergius in antiquar. p. 395. col. b. ubi, &
pro MENATE, Maecenate substituit] parata si vellent
venirent illuc; & ipsi pro se sacrificarentur. Quae verba
retinuit quoque Scaligeriana-Stephaniana Editio, ubi
extant p. 98. Conf. Cap. 11. ejusd. libri p. 107. juxta Com-
melin. v. p. 125. ubi habentur haec verba: Non negarim,
ideò apud Divae Rutilae Sacellum à Pastoribus satam
Ficum. Ibi enim solent Sacrificari lacte pro vino, &
pro lactentibus.*

(o) *Act. 2. Sc. 1. v. 41.*

[p] *Literatum etiam in malam partem pro LITE-
RIS, h. e. Notis contumeliae, ac malae famae com-
puncto sumi Chalinus Servus apud Plautum in Cassina
docet Act. 2. Scen. 6. v. 49. his verbis:*

- - - - - Si hic literatus me finat.

*In quem locum videndus Taubmanni Commentar. p. 390.
col. 1. B.*

246 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
produceretur, non temere quem literatum, in titulo, sed
literatorem inscribi solitum esse, quasi non perfectum lite-
ris, sed imbutum.

Littus, [q] *Inst. de Rer. divis. §. 1. & seqq. propriè*
Maris est; Ripa [r] *Fluminis. Illud commune est, nec*
in ullius dominiò censetur; Hoc pertinet ad eos, qui ha-
bent proxima Praedia. Ovidius lib. 1. Metam. v. 41.
seq.

- - - - *campoque recepta*
Liberioris aquae pro Ripis littora pulsant.
Idem lib. 11. Metamorph. v. 54. seq.

- - - - *Respondent flebile Ripae,*
Jamque Mare in vestrae flumen populare relinquunt,
Et Methymnaeae potiuntur littore LESBI.
Svetonius in Nerone 27. Dispositae per littora, & Ripas
diversoriae tabernae parabantur. Sed interdum LIT-
TVS generalitèr appellatur, quicquid juxta aquam est,
auctore Servio. Vnde & LITTVS Fluminum dicunt
Poetae, quibus haec licentia tribuitur. Virgilius: [s]

Cum tibi sollicito secreti ad fluminis undam,
Littoreis ingens inventa sub illicibus sus-
Et lacum: Catullus, [t]

Comi moenia, lariumque LITTVS.
Ovidius lib. 6. Fastor. v. 765.

Sint tibi Flaminii, Trasymenaeque LITTORA
testes.

RIPAM verò etiam Maris. Horatius: (u)

Hostium uxores, puerique coccos
Sentiant motus orientis Austri, &
Aequoris nigri fremitum, & trementis
Verbere Ripas.

Li-

---

[q] *qs. latus à luendo, seu lavando, & est ora Maris.*
[r] *quod à ripa, hoc est Ventorum, vel Aquarum,*
quem sustinet, impetum denotans, derivatur, & est labrum
Fluminis.

[s] *lib. 3. Aeneid. v. 389. seq. Vid. lib. 8. Aen. v. 43.*

[t] *Carm. 35. vers. 4. Editio autem Tuscanellae Ha-*
noviana facit Epigr. 36.

[u] *lib. 3. Carmin. Od. 27. v. 21. seqq.*

Lituus Equitum est, & incurvus; [x] *Tuba* verò *Perditum*, & directà. [y] *Illius* sonus est acutus; *Hujus* gravis: *Horatius*; [z]

Multos castra juvant, & Lituo Tubae
Permissus sonitus.

Locuples à copia locorum; (aa) *Dives*, quia dividendi facultatem habet; *Opulentus* ab *Opibus*; *Potens*, qui quod vult, potest; *Fortunatus*, cui fortè aliquid contingit; *Beatus*, qui apud *Graecos* *μακάριος* est *Pecuniosus*, qui habet pecuniam, vel pecora. *Corn. Fronto.*

Longitudo *Mensura* est; [bb] *Longinquitas* *Regionis*, aut *Temporis*. *Soffp.*

Loqui est *Hominis*; *Obloqui* *Obtrectatoris*; *Alloqui* *Suadentis*, vel *Adhortantis*, vel *Blandientis*; *Eloqui* *Oratoris*. [cc] *Agret.*

(*) *Loquimur* naturaliter; *Famur* facundè; *Sermocinamur* cum aliis.

Lucens est, quod aliunde illuminatur; (dd) *Lucibile*, quod lucet per se. *Serv.*

Lucius plus est, quàm *Moeror*. [ce] *Salust* in *Catilina*

Q 4

in

(x) *Describitur* autem à *Perotto* in *Cornucop. Epigr.* 5. col. 512. quòd sit *Buccina* minor incurva, sono acuto, *Lituo* qui canit, *Litticen* appellatur.

[y] *Tubae* sunt, vel ex lignis, vel ex cornibus, vel ex aere. *HAE* dicuntur ductiles; *ILLAE* *Corneae*; *Istae* autem *lignae*. Qui *Tubà* canit, dicitur *Tubicen*.

[z] *Lib. 1. Carmin. Od. 1. v. 23. seq.*

[aa] *Erant enim omnes Veterum divitiae in agris, atque Pecoribus*; & quem, *Catone* referente, *Virum bonum* *Colonom* dixissent, amplissimè laudasse existimabantur.

[bb] & nonnunquam idem est, ac *prolixitas*.

[cc] *Leg. Baithii lib. 32. adversar. Cap. 1. col. 1466.*

[dd] seu lucem aliunde habet.

[ee] *Valla lib. 4. Elegantiar. Cap. 60. p. 194. LVC-FVM* definit, quòd sit dolor, qui exterius proditur vultu ipso, atque aspectu: *Audiamus*, & *Ciceronem lib. 4. Tuscul. Quæst. fol. 213. fac. a. Editionis Sturmianno-Argentor. hunc in modum loquentem*: *Angor* est aegritudo premens. *Lucius* aegritudo ex ejus, qui charus fuerit;

248 *Ausonii Popinae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
in fine: *Variè per omnem exercitum Laetitia, Moeror,*
Luctus, atque Gaudia agitabantur. Tacitus lib. 3. An-
nal. 6. *Convenisse recenti dolore Luctum, & ex Moerore*
solatia.

Lucus [ff] est ut plurimum incaeduius, religiosusque;
Nemus voluptatis causâ comparatum est, & plerumque
Diis sacrum; *Sylva* nomen generale est, & habet ar-
bores incaeduas pariter, & caeduas; *Saltus* verò dicitur
locus seclusus, ubi pascuntur armenta, feraeque ver-
santur. [gg] Catullus: [hh]

Sylvarumque virentium,
Saltuumque reconditorum.

Lucretius Lib. 5. v. 1385.

Avia per Nemora, ac Sylvas, Saltusque reperta.
Liv. Lib. 24. *Lucus ubi frequentî Sylva, & proceris*
abietis arboribus septus.

Ludum, & Lufum putat *Valla* [ii] hoc differre, quod
Lu-

---

interitu acerbo. *Moeror*, aegritudo flebilis, *Aerumna*,
aegritudo laboriosa. *Dolor* aegritudo cruciatus. *Lamen-*
tatio, aegritudo cum ejulatu. *Sollicitudo*, aegritudo cum
cogitatione. *Molestia*, aegritudo permanens. *Affli-*
ctio, aegritudo cum vexatione corporis. *Desperatio*, aegritu-
do sine ulla rerum expectatione meliorum. Unde Luge-
re est ob rem charam amissam vehementius tristari. Sic Fi-
da Uxor lugebat luctuosum Mariti obitum lugubri voce,
gravique animi luctu, nec, loquente Comenio, facile
elugere potest.

[ff] *LVCVM* Pindarus Od. 3. Olympicorum Stroph. 2.
v. 3. seq. tum propter amplitudinem, cum propter maxi-
mam hominum in Ludis Olympicis frequentiam *πυδοκορον*
ἄλσος hoc est, omneis, seu omnia recipiens, haud ineptè
nuncupat. Vid. Erasmi Schmidii Commentarius in hunc
Pindari loc. p. 127. col. a. Sic *LVC I* Petelini meminit
Plutarchus in Camillo p. 148. C. tom. 1. Oper.

[gg] *Leg. Henrici Decimatoris Thesaurus Ling. p.*
752. col. 2. Lipsiae literis Lanzenbergerianis Anno 1718
in fol. impr.

[hh] *Carm. 24. v. 10. seq.*

[ii] *Lib. 4. Elegantiar Cap. 16. p. 260.*

Ludus cum periculum, tum spem Lucri sibi propositum habet; [kk] *Lusus* nihil, praeter meram Voluptatem. Quà ratione LVSVS Pilae, Trochi, & Ocellatorum; Aleae LVDVS dicitur; cum tamen veteres Auctores saepius usurpent *Lusum Aleae* Ut Cicero in Pilippica 2. & Svetonius in Augusto 71. Cum effusè in Lusu liberalis fuisset. Idem in Caligula 41. Ac ne ex Lusu quidem Aleae compendium spernens Paulus ad Edictum 19. l. 2. D. de Aleat. Solent enim quidam, & cogere ad Lulum, vel ab initio, vel victi dum retipent. Ego potius crediderim LVDVM de honestis, & gravioribus oblationibus dici; LV SVM de puerilibus, vel quaestuosis. Liv. Lib. 37. Pars in juveniles Lusus, Lasciviamque versi. Et Lib. 39. Alius concessum Ludum. & Lasciviam esse credere. Columella lib. 7. Lusus, ac Lasciviae causâ.

Lues est qualiscunque contagio, quae Homines, Arborea; & Fruges inficit; [ll] *Pestis* significat omne Malum, quod tam inanimitis, quam animatis mortem, & exitium repentinò adfert. Ita HAEC semper Capitalis; [mm] ILLA quandoque levior Livius lib. 42. 10. Locustarum tantae nubes à Mari ventò repente in Apuliam illatae sunt, ut examinibus suis agros latè operirent: ad quam Pestem frugum tollepdam. Lucanus lib. 6. [*] v. 100. seqq.

Sed languor cum morte venit, turbâque cadentum

Aucta lues, dum mixta jacent incondita vivis.

Corpora.

Lumen l. 15. & 10. D. de Serv. Urb. Praed. aliud est omninò, aliud *Prospèctus*. *Lumen* enim de coelo capitur; [nn]

[kk] Sic in Ludo gladiatorio silusio ferta est, periculosa est; sed saepius est collusio, & spectatorum ludificatio *Comenius*.

[ll] seu est morbus contagiosus, Animalia, & Homines depascens.

[mm] Quoniam pestifera contagione [semper] inficit aërem, excitatque pestilentiam in locis pestilentiosis. Huic (np. PESTILENTIAE) opponitur propriè Conservatio, & Salus; PESTI autem Salubritas. Leg. Gambarellae Liber Oppositor. p. 585.

250 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
[nn] *Prospēctus* etiā ex locis inferioribus . (oo) *HIC*
plerumque *Voluptatis* est; *ILLVD* *Necessitatis* . Et *Pro-*
spectus servitus est , ne quid officiat ad gratiorem
Prospēctum , & liberum ; *Luminis* autem servitus est ,
ne *Lumina* cuiusquam obscuriora fiant : de quibus ca-
vent *Jurisperiti* .

Luscus dicitur , qui alterò oculò caret , & Graecè
μωπάλμος appellatur . [pp] *Martialis Lib. 3.*
Epigr. 8.

Thaida *Quinctus* amat : quam *Thaida* ? *Thaida*
- *Luscā* .

Unum oculum Thais non habet , ille duos .

Luscitiosus est , qui *μωπ* , aut *μωπάλω* vocatur à Grae-
cis , & propter vitium Oculorum parū videt tempore
vespertino , ut putant *Varro* , & *Opilius* , aut meridie , vel
lumine adhibito , ut voluit *Ulpianus* , cui *Seneca* , & *Gram-*
matici consentiunt . *Plautus* in *Milite Act. 2. Sc. 3. v. 51.*
seq.

- - - *Aedepol. tu quidem*

Coecus , non *Luscitiosus* .

Varro lib. 8. Disciplinarum : *Vesperī non videre* , quos
appellant *Luscitiosos* . *Seneca lib. 3. de Beneficijs* : *Lu-*
scitiosi oculi sunt , qui lucem reformidant ; Coeci qui non
vident .

(*) *Luxuria* datur in sumtu ; *Licentia* in actione . *Conf*
Goclen l. c. p. 236.

Lu-

(nn) & est *Lucis* per vicina *Corpora* repercussio , dictum
q̃s. *Lucimen* . *Quomodo* autem usurpatur *Metaphoricè*
vid. apud *Doletum* loc. persaepe alleg. fol. 93. fac. a. col.
1. seq. atque *Gifanium* in *Observ. L. L. p. 130. & 346.*

[oo] & est libera , & non impedita *prospēctio* , quemad-
modum testatur *Perottus* in *Cornucop. Epigr. 2. col. 189.*
lin. 30. seq.

[pp] *Luscum* altero oculo captum , vel orbem , *Veteres*
dixerunt *Coclitē* . Vnde & *Cyclopes* , qui *Siciliā* in-
habuisse dicuntur , unum tantū oculum in fronte habentes
Coclitēs dicti : Et *Horatius Patricius Romanus* ,
quod oculum unum in *praelio* amisit , *Coclitis cognomen* est
adeptus .

Luxurio, & Luxurior ita separat Diomedes, ut alterum sit in *Laude*, alterum in *Vituperatione*; cum tamen *Auctores* his promiscuè utantur, & utrumque referant ad *Fecunditatem*, vel *Luxuriam*. (qq)

M.

Magistratus appellantur, qui Tribunali, ac Jurisdictioni praesunt; [rr] Potestates sunt hi, qui Imperium aliquod, Potestatemve obtinent. Cic. de l. Agraria: *Non Potestas, non Magistratus ullus aliis negotiis, ac legibus impeditus*. Suetonius in Claudia 23. *Jurisdictionem de Fideicommissis quotannis, & tantum in Urbe delegari Magistratibus solitam in perpetuum, atque etiam per provincias Potestatibus delegavit*. Arnobius lib. 6. *Secundas poscitis Valetudines, Magistratus, Imperia, Potestates, Victorias*. Ulpianus 3. ad Edictum l. 1. D. quod quisque juris: *Qui Magistratum, Potestatemve habebit*. Idem 35. l. 3. D. de Reb. cor. *Jussu Magistratus, vel Praesidis, vel alterius Potestatis*. Martianus Institut. 14. l. 3. D. ad l. Jul. majest. *Quive privatus pro Potestate, Magistraturae quid sciens dolo malo gesserit*. Sed interdum MAGISTRATUS Potestate praeditus POTESTAS appellatur. Valerius Maximus lib. 5. Cap. 8. de Cassio, Tribuno plebis: *Postquam illam Potestatem deposuit*. Juvenalis Satyra 10. [*] v. 100.

An Fidenarum, Gabiorumque esse Potestas?

Ulpianus ad Edictum Adilium Curulium 2. l. 17. §. si quis talis. D. de Aedil. Aed. *Ab aliqua Potestate damnatus*

(qq) *Alii dicunt Luxuriare animo; Luxuriari corpore.*

[rr] *Seu qui in Potestate aliqua sunt constituti, quemadmodum est Consul, Pro-Consul, Praetor, Pro-Praetor & alii qui Civitatibus, & Provinciis praesunt*. leg. Doletus loc. cit. fol. 94. fac. a. col. 1. & Schardii lexic Juridic. ubi p. 555. col. a. extat, quod MAGISTRATUS multiplex sit divisio.

252 *Ansonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
nat us. Modestinus Responfor. 4. l. 26. D. de Pign. Fi-
dejusser impetravit à Potestate, ut & antequam solveret,
pignora ipse possideret.

Malus Hic, pars Navis est; [ff] Haec Malus, frugifera
Arbor; [tt] Hoc Malum, fructus ex ea. Clarus.

Mammas esse Hominis scito; [uu] at Pecudis Ubera.
[xx] Clarus.

Mancipare plus est, quàm Vendere. Nam Mancipat is
qui & proprietatem, & usum, atque fructum transfert,
& evictionem praestaturum se spondet; (yy) Vendit
etiam is, qui nudà, & simplici traditione alienat. Prae-
terea MANCIPARE poterant solliciti Romanì, La-
tini colonarii, & Latini Juniani, iique peregrini, quibus
datum erat commercium; VENDERE cuilibet permis-
simum. Cicero Philippica 2. Tum isse venditum, atque
mancipatum Tribunatum consiliis nostris opposuit. Quin-
tilianus lib. 6. Requiebat CRASSVS, ubi essent eae pos-
sessiones. Omnes autem illas Brutus vendiderat, & cum
paterna mancipare Praedia, turpis habebatur. Tacit.
lib. 1. Annal. 73. Venditis hortis Statuam AVGVSTI
simul mancipasset.

Mancipiùm, [zz] & Nexus sunt Species ab alienatio-
nis rerum Mancipi, quae hòc differunt, quòd Mancipium

[ff] seu Arbor Navis vela tenens, & tunc prior sylla-
ba est prodacta; Malus autem priore syllaba correpta, est
non Bonus à Μάλος b. e. exitiosus.

[tt] seu Arbor malum ferens.

[uu] & denotant in specie geminum in Pectore tuberculum.

[xx] Describuntur autem, quòd sint lactis in Animali officina.

[yy] Vnde Manceps, qui publicum Vestigal conducit
Indeque quotidie qf. manu quid capit, Denotat quoque al-
iorum similiter Redituum Conductorem.

[zz] qf. MANCVPIVM, proprie est res ipsa, in quam
habeo potestatem. Deinde denotat in specie hominem in
Bello manu captum, servitutique subiectum. Cui accen-
sendi Servi, atque Ancillae emptitiae. Vid. Perotti
Cornucop. Epigr. 58. lin. 51. seqq.

plum est Proprietas, & legitimum Dominium, vel Dominii traditio, quae fiebat Testibus quinque praesentibus, & libripende, certisque prolatis verbis, hunc videlicet in modum: *Is, qui rem Mancipio accipiebat, aes tenens ita dicebat: [Inst. de Test. in pr. Ulp. in Inst. tit. 19.] HUNCEGO HOMINEM EX JURE QVIRITIVM MEUM ESSE AJO, ISQUE MIHI EMTVS EST HOC AERE, AENEAQUE LIBRA:* Dein Aere percutiebat Libram, idque Aes quasi pretium dabat ei, à quo rem accipiebat Mancipio. NEXV, & NEXVM dicitur omnis obligatio, quae percutitur Libram fiebat. [a] Itaque MANCIPIO recipientis datur, accipitur: quae proprie, & perpetua res opponeque evinci, aut vindicari potest: acur Testamenta gnoratur, addicitur, & obligatio. NE, quia Haereditas NEXV fiebant, non MANCIP. Libram emebat, ad res quidem Familiam per Aes, qui Emptor Familiae hibitis quinque Testibus, &que Venditor nihil isti vocabatur, sed Testator, Haeredem in Testamento Emptori tradebat; tangebatur, ut scilicet post mortem scriptum tali modo eum adire; Pignora necdebantur ipsius posset Haereditas operas in temporariam Servitutem Creditor quibat, dum Debitum solveret; NEtutem Creditor. Quò sensu Mutius Scaevola dixit: NEXUS dicebat, id per Aes, & Libram fiebat, ut contractus essent, & se invicem necderent, non ut res haberentur. Quod & verum esse ex Verbi notatione mancipio tendit; Nam à neciendo, [inquiring] dicitur NEXVM id, quod per Aes, & Libram obligatur, neque sen alterius fit. Lex 12. Tabular. CVM NEXVM FACIET, MANCIPIVMQVE VTI LINGVA NUNCUPASSIT, ITA JUS ESTO. Cicero de Aculpicum

---

[a] Elegantius autem accipitur pro quodam genere obligationis civilis, quae Corpus etiam, ut Pignus, afficitur. Ob hoc Nexi, & Addicti vocati sunt Homines obstrati, qui lege 12. Tabular. ob eas alienum Creditoribus in temporariam Servitutem addicebantur. Conf. Doletus. loc. per saepe denomin. fol. 109. fac. b. col. 1.

254 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
spicum Responsis 14. jure haereditario, jure Auctorita-
ris, jure Mancipii, jure Nexi. Idem ad Curtium: Cujus
quando proprium te esse scribis Mancipio, & Nexu; meum
aut in usu, & fructu contentus isto sum. Sed interdum
NEXUS nomen generale est, & in eo MANCIPIUM,
ut species in Genere continetur. Ex quo Manlius Su-
lponius NEXUM definivit, quodcumque per Aes,
rem geritur, ita ut in eo sint res Mancipi. Sic illam
OBLAE Mancipatur, NEXV TRADI, NEXV
quit, est. Id dixit Cic. in Topicis 28. Ab alienatio, in-
xu, aut in xi, quae Mancipi est, aut traditio alteri Ne-
ld. in Paradisso, inter quos ea jura civili fieri possunt.
facta Nexu. Idem. Ut Mancipia, quae sunt Dominorum
quae Mancipii sunt Muraen. n. 3. In rebus repetendis,
qui se Nexu obligavit, vericulum judicii praestare debet,

[*] *Maneo simpliciter.*

detinentis voluntate signam; Retineo moram cum
Mango, est venalitus, quod.

bet; (b) Mercator, qui mercē licet servos venales ha-
Nam Veteres appellatione Mercatoris libet emit, venditve.
luerunt, & ob eam rem MANGOMINES censerī no-
& MANAGONES à Mercatoribus. UM à Mercatura,
Africanus Quaestio. 3. l. 207. D. de Nexere, ut scribit
tus in Trinummo. [c]

Mercaturamve, an venales habuit, ubi, perdidit.
Cicero pro Corneliō: Neque me divitiae movebunt, quibus
omnes Africanos, & Laelios multi Venatitii Mercatoris
resque superarunt, Seneca Lib. 4. de Beneficiis. Mercator
Urbibus prodest. Medicus Aegrotis, Mango Venalis.

[*] *Manifestum est publica, seu famola insinuat.*
commu-

[b] *dictus quasi à manu agendo μάγιστρον, quod Prae-*
stigias, seu deceptionem donat quia Mangones, & Mares,
& Foeminae, Rerum Veteratarum, Vestium imprimis,
Politores dicuntur. Meminit, & MANGONIS Martialis
Lib. 1. Epigr. 54. de Pueri pretio. v. 1. & apud eundem
Epigr. 7 lib. 1. v. 4. dicitur avarus MANGO. Graeci hos ab
Equis componendis vocant Hippoconios.

[c] *Att. 2. Sc. 2. v. 631.*

communis . ex certa scientia , & certis Auctoribus proveniens . Mascard de *Probat.* Conclus. 1044. *Notorium* dicitur , quod omnibus liquet , & à nemine potest inficiari sine rubore . Leg. *Abasueri Fritsebit.*] Cui *Additamentum* ad SPECULUM *Speideli* p.684. col. b.

Manubiae appellantur Pecunia ex venditione Praedae contracta ; [d] *Praeda* verò dicitur [e] corpora ipsa rerum àb hostibus capta , donec non sunt divisa , aut divendita , auctore Gellio. lib. 13. N. A. c. 14. Cic. 1. de *Lege agraria* Praedam , Manubias , *Sectionem* , *Castra deniq;* Cn. Pompeji , *sedente Imperatore* , *Decemviri vendent* . Id. ibidem n. 12. Ex Praedâ , ex Manubiis , ex *Aurò coronario*. Svetonius in Nerone : *Ac non hinc quoque quantum posset Praedae , & Manubiarum invaderet* : Aliquando tamen MANUBIARUM vocabulò pro qualibuscumque spoliis usi sunt *Veteres* , atque etiam ipse Cicero , cum ait , *Ex Manubiarum venditione* . Livius Lib. 29. *Cum magnò piaculò sacrilegii sui Manubias retulit* . Svetonius in Vespesiano 16. *Sunt contra , qui opinentur , ad Manubias , & ad Rapinas necessitate compulsus* . Itaque verius est , PRAEDAE nomine contineri omnia *Spolia ab Hostibus capta* ; MANUBIAS verò significare *Ornamenta hostibus ademta* , quae manu ferri possint , ad hoc *Pecuniam* inde redactam .

Marinum vocatur , quod Mare incolit , vel est ex *Mari* ; [f] *Maritimum* , quòd prope abest à *Mari* , vel quod in eò geritur . Hinc dicuntur *Dii Marini* , qui in imis *Gurgitibus* , & *Vadis* habitare putantur , *Marinus Piscis* , *Sal Marinus* , tum *Color Marinus* , *Aqua Marina* ; rursus *Agri Maritimi* , *Ora Maritima* , *Bellum Maritimum* : quae omnia notiora sunt , quàm exemplis firmari debeant . Interdum tamē haec confunduntur . Varro Lib. 1. de

---

[d] seu est honestior Praeda de Hoste , dictae quòd *Manu hubeantur* , tanquam *Virtutis Monumentum* .

[e] & quidem generaliter , quicquid ad elscam rapitur seu .

[f] Transmarinum autem dictum , quod trans Mare est . Unde Transmarinum *Triumsum* vocamus , & *Transmarinas Merces* .

1. de Re Rust. *Ubi salem nec fossitium, nec maritimum haberent.* Idem Lib. 2. *Quin aspergi solent sales, melior fossilis, quam marinus.* Vlpianus ad Edictum 28. l. 2. §. Navem D. de exercitor. Action. *Navem accipere debemus sive marinam, sive fluvialem.* Callistratus Lib. 1. de Cognitionibus l. 5. §. Divus Adrianus. D. de Jur. Immunit. *Immunitatem navium maritimarum duntaxat habere, qui annonae urbis serviunt.*

Materiæ Animi est; Materia Arboris. [g] & Materies qualitas ingenii; Materia Fabris apta. Corn Fronto.

Matronam, & Matremfamilias eò differre Gellius [b] tradit, quòd MATRONA propriè dicatur, quae in Matrimonium cum Virò quoquò modò convenerit; etiamsi Liberi nondum nati sint. Quà notione Plinius LOLLIAM PAVLINAM CAJI Principis MATRONAM appellat. MATERFAMILIAS autem ea sola, quae in Mariti manu cõemptione convenerit, & non in Matrimonium tantum, sed in Familiam quoque Mariti, & in sui Haeredis locum transierit. Unde fuit illa Cõemptionis antiqua Formula: VIS MIHI ESSE MATERFAMILIAS. Festus autem MATRESFAMILIAS ait non ante dictas, quàm pepererunt ex Maritò Patrefamilias: sed neque Viduam, neque eam, quae sine Liberis esset, eò nomine appellari; MATRONAS eas esse, quibus stolas habendi jus erat. [i] Jurisconsulti l. 13 & 10. D. ad leg. Jul. de Adult. longè aliter, nec unò modò, his Vocabulis

---

[g] *materia, & Materies, qf. Nomen abundans, in genere est omne id, ex quò aliquid fit, qf. Mater rei. In specie autè denotat lignum domibus extruendis commodum.*

[b] *Lib. 18. N. A. 6. p. 591. Conf. Schardii Lexicon. Juridic. p. 566. col. a.*

[i] *Doula in Centurionatu, seu Plautinar. Explotation. Lib. 2. Cap. 2. in specie ad Casin. p. 136. dicit, quòd criminis loco antiquitus aestimatum fuerit, Matronas, seu Matresfamilias Romae sine ancillarum comitatu in proximum prodire, ne si in proximum quidem diverterent, quò videlicet non culpam solum, sed & suspitiones omnes in alienis potius, quàm suis pectoribus sitas segregarent à se, spernerentque quàm longissimò.*

His utuntur. Nam interdum MATRONAS accipiunt
notae Auctoritatis, spectataeque Vitae Foeminas; MA-
TRESFAMILIAS verò generaliter appellant quaslibet
Mulieres honestas; five Nuptae sint, five Viduae; Inge-
nuae, an Libertinae; Puellas item, quae sui juris sunt.
Quibus consentit Tertullianus in Libro de Virginibus
velandis Cap. 11. MATERFAMILIAE, inquit. vo-
catur licet Virgo, & PATERFAMILIAE licet investis.
Aliquando easdem Indifferenter vocant Matronas, &
Matresfamilias, & solum honestatem spectant, ut ex ipso-
rum Responsis liquet. Mihi videtur propria, & vera ho-
rum Verborum Differentia esse, quod Matronae sunt
spectatae Auctoritatis, & Pudicitiae Foeminae, Nup-
tae, aut Viduae; Matresfamilias omnes, quae legiti-
mae Uxores habentur. Ita MATRONA omnis est
Materfamilias, non contrà, atque sic Veteres ferè usi.
Ennius in Andromeda [*] p. 3.

Liberum quaesendum causà Familiae matrem suat.
Liv. Lib. 10. Ut nulla, nisi spectatae pudicitiae Matrona,
& quae uni viro nupta esset, jus sacrificandi haberet.

Matrimonium, [k] & Nuptias separant Jurisconsulti
Julianus Digestorum 62. l. 11. D. de Ritu Nupr. Puto
verè Matrimonium, vel Nuptias contrahi. Plautus ad
Edictum 35. l. 10. D. cod. Non prohibentur Libertis us-
que Sexus, Matrimonium, vel Nuptias legitimas con-
trahere. Quae verba indicant haec differre secundum per-
sonas utriusque Sexus, & Matrimonium esse VIRI, Nup-
tias MULIERIS; si modò sunt Jurisconsultorum, & non
potius à Tribonianò, homine Graeculò, alterum fuit ad-
jectum, ut & in Institutionibus ab ipso compositis: quod
mihi quidem videtur. Nam Differentiam istam nulli
idonei Auctores observant, & pro eodem haec Nomina
usurpant. Illud unum mutat, quod NVPTIAE proprie
sunt

R

sunt

[k] Matrimonium quibusdam ex eo videtur dictum,
quò loquente Augustino, propterea nuptas Mulier, ut Ma-
ter fiat, & describitur, quod sit Maris, & Foeminae
conjugatio. Unde Formulae istae CICERONIANAE:
In Matrimonio collocare: in Matrimonio ducere: In
Matrimonio habere, s. Matrimonium tenere.

258 *Ausonii Poemata de Differentiis Verb. Lib. III.*
sunt *Matrimonii* celebritas, [1] quae *Conjugii* testifica-
tionem praebet. Cicero de *Inventione* : *Nuptiae non*
Matrimonii dignitate, sed sceleris societate conjunctae.
Arnobius Lib. 2. Non Matrimonia copulant, Nuptiarum
solemnibus iustis. Idem Lib. 4. Ubi enim Nuptiae, Ma-
trimonia, Puerperia.

[*] *Maturare* est perficere modestè ; *Maturescere* fieri
maturum ; *Celerare* raptim ; *Properat* efficiens ; *Festinat*
nihil perficiens .

Meminisse, [m] & in *Memoriam* redire, hoc differre
Aristoteles putat, quòd *μανησθαι*, & *μνησθαι* : & vult
meminisse omnium esse *Animantium*, ut *Cibi*, *Potionis*,
Somni, *Voluptatis* ; in *memoriam* revocare, quod exci-
deris, non nisi *Homines* posse. *Nonius. Memoriosus* (n)
habet ad *Dicta*, *Facta*que referenda *memoriam* ; *Me-*
mor, *Beneficti*, vel *Injuriae* *memoriam* refert. Ita *ME-*
MORIOSE qui facit, ostendit in omni re *Naturae Bo-*
num *MEMORITER*, gratum, vel fortem ex eo osten-
dit, quòd vel retribuit *Beneficium* grate, aut *Injuriam*
vindicat fortiter. *Corn. Fronso.*

[*] *Memoria* solum fit *cogitatione* ; *Commemoratio*
fit *verbis*.

Mendicus est, qui palàm precatur omnes, ut vitæ
suae medeantur cibo ; [o] *Pauper* est, qui parum habet,
[p] &

---

(1) [seu *Nubentium sollemnis ritus*] *Cacterum de NVP-*
TUIS leg. *Nomognosticon Juris universi bipartiti Her-*
manni Wesselingii Volum. poster. p. 1188. seq.

[m] *Meminisse* à *Memoria* derivatur. cum id, quod
remansit in mente, in id rursus movetur. *Vid. Varro Lib.*
5. de L. L. col. 1080. l. n. 6. & 7. Stephaniana autem
Editio facit p. 57. MEMINI cum *Praesenti Infinitivo*
etiam construi, *Gifanius noster auctor est loc. cit. p. 345.*

[n] *Legitur*, *Memoriosior* & *Memoriosissime*, sicuti
tradit *Festus Lib. 11. col. 1170. lin 16.*

[o] *Conf. Perotti Cornucop. Epigr. 44. col. 878. lin. 20.*
segg. Brissonius Lib. 1. de Formul. p. 111. ex Tertulia-
no scribit, quòd Mendici Gentilium iis, qui Eleemosynas
sunt largiti, DEOS precati sint propitios.

(p) & honestè victum quaerit. Alter miser, & odiosus est; alter tenuis, & honestus, ut eleganter definit Aristophanes in Pluto:

Πτωχὸν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστι μὴδὲν

Τὸ δὲ πένητος ζῆν καὶ τοὺς ἔργοις προσ-

Περγίνεσθαι δ' αὐτῷ μὴδὲν, μή μιν τοὶ μὴδ' ἀπο-
λαττεῖν.

Id est.

MENDICI quidem vita, vivere est nihil habentem;
PAUPERIS autem, vivere utentem, & operibus in-
tendentem.

Supereffe autem ipsi nihil, non deesse tamen.

Mendum in Mendacii significatione dicitur; Menda

[7] in culpâ Operis; aut Corporis Sosip.

Mentis, & Mendacium dicere, quemadmodum distent,
P. Nigidius Figulus, qui fuit Ciceronis aequalis, & stu-
diis bonarum artium praeclarissimus manifestissime se-
paravit. Qui mentitur, inquit, ipse non falsus, alterum
falere conatur; Qui Mendacium dicit, ipse inscius, &
ignarus veri fallitur. Itaque Vir bonus praestare debet, ut
non mentiatur. Prudens, ne Mendacium dicat. Alterum
judicat in homine, alterum non. Nonius Marcellus, (r)
Similiter differunt Pejerare, & Falsum jurare. Nam qui
pejerat, is sciens, & ex animi sententiâ falsum jurat;

• Qui autem Falsum jurat, non decipiendi animò hoc
facit

R. 2

[p] ex πῶ παύρα pauca possideo. Notandum autem,
quod Pauper non sit miser, si Paupertatis commoda novit.
Non enim eget Medico, nec metuit pauperari, & sic extra
curas est. Comenius.

(q) Mendas rei Mēdosae emēdare justū est, si emēdabiles
sunt aliās emendationem frustra tentabit emendator.
Tu interea, Comenio monente, mendas tuas cogita, &
cave esse inemendabilis.

[r] Leg. Dolet; Formul. seu Phrases elegantiores L. L.
fol. 99. fac. b. col. 1. Mendacium est Orationis vanitas,
atque falsus sermo; & mentitur Mendax, quoties menda-
citer loquitur, etiamsi Mendacia coloret Veritate.

260 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
facit, sed quia rem ita se habere putat. Atque ita *Chrysippus* distinxit inter *ἐπιδοτέον*, καὶ ὑποδοτέον.

Mereri [s] est beneficium praestare; *Commereri* est committere, peccare; [t] *Meret* precium, *Meretur* gratia, Itaque illud vestigiale; hoc honorarium est *Corn. Fronto*. Terent. in *Heayrà* Act. 3. Sc. 5. v. 36.

Quae nunquam quidquam erga me commerita est,
Pater,

Quod nollem; & saepe quod vellem, meritam scio.

Ubi Donatus: *Mereri Bona* dicimus, *Commereri Mala*, id est delinquere, peccare. Ergo hic *meritam* pro praestitisse, dixit. Virgil. Lib. 6. *Aeneid.* [*] d. 664.

Quique sui memores alios fecere merendo.
id est, beneficium praestando.

Meretrix, honestioris loci est, & quaestus, quae copiam sui tantummodo noctu facit; [u] *Prostibulum*, vel *Prostibula*, quae se prostituit quaestus diurni, & nocturni causa, auctore *Nonio*. Plautus in fragm. Part. 1. v. 24. seq.

Intro ad bonam Meretricem: adstat ea in via
Sola Prostibula sanè est.

Merita (x) majora sunt, quam *Officia*. Cicero in *Philippicà* 13. *Magna ejus in me Merita; mea quaedam Officia in illum*. Idem ad Brutum: *Magna ejus non dico in me Officia, sed Merita*. Et ad Cornificium: *Ad haec Officia*

---

[s] & *Merere* est ex *Andreae Reyeri* mente mercedis aliquid pro labore parare; seu loquente *Comenio*, praemium dignè acquirere.

[t] & sic poenam mereri. Prout quisque autem meruit ita Mercedem meritò accipit juxta meritum.

[u] Plautus in *Trucul* Act. 2. Sc. 7. v. 16. seq. eam sic describit:

Meretricem ego item esse reor, ut Mare est; quod des, devorat, nec unquam
Abundas.

[x] Sunt autem *Merita Beneficia*, vel *Promerita*, & sic capiuntur in bonam partem. In malam autem, quando pro Culpa ponuntur. Cicero pro *Sestio*: *Nulla meo merito à me alienus esse debebat.*

facia, vel Merita potius, jucundissima consuetudo accedit.

[*] *Meritum* dicitur id, quod negari potest; *Debitum*, quod negari non potest. *Benemeriti* repulsam pati possunt; *Illi*, quibus debetur, non facile. *Goclen.*

Merx est Species ipsa; [y] *Mercatura* Actus ipse, vel Lucrum de Merce; *Mercatus* Locus, in quò *Mercatura* agitur. [z] *Non.*

Metior, metiris, mensus sum est Mensurà rationem subducere; [aa] *Metor*, metaris, metatus sum, significat eligere. [bb] Vnde *Lucanus* Lib. 1. v. 382.

Hesperios audax veniam metator in agros.

Metuo illum, qui mihi ipsi aliquid facturus est; *Timo* ab illò, cujus causà possum aliquid Mali pati; etiamsi ipse nihil mali in me consulat. Sic *Metuimus* eos, qui nos amant; *Timemus* etiam inimicos: *Donat.*

[*] *Metuimus* Periculum; *Veremur* etiam Virtutem; *Horremus* gestu, & indiciiis, quae sub oculos cadunt. *Goclen.* Ideoque *Metus* dissimulari, ac tegi potest *Horror* verò non potest. *Cicero* in *Catone* dicit, quòd *Metuere* sit *Servorum*, *Vereri* *Liberorum*. Sic dicimus quoque *Metuo tibi*, h. e. Sollicitus sum pro te; *Metuo te*, h. e. reformido te, ut *Adversarium*.

Metus motus est Animi; *Timor* quasi tumor; *Formido* fert interdum rationem; *Pavor* puerilis est *Corn. Fronto.*

[*] *Minae* sunt Periculorum nuncii, & ab *Adversariis* proficiscuntur; *Formido* in nobis est, & *Ciceroni* est *Metus* permanens; *Metus*, futura perspicit; *Timor* est subita consternatio; *Pavor*, Animi *Metus*.

Miramur Opera, *Admiramur* Virtutes. *Agræ.*

[*] *Mirari* est stupefieri, seu aliquid intentè, & suspensò intellectu intueri; *Admirari* est valdè mirari.

R 3

Non

[y] seu id, quod lucri causà emitur, & venditur. Sunt etiam *Merces* annui redditus ex fundis, atque praediis, sicut dicit *Gifanius* in *Observ. L. L. p. 345.*

[z] seu *Tempus* publicè vendendi, atque emendi *Merces*.

[aa] seu *Quantitatem* rei explorare.

[bb] Propriè autem *AGRI*, vel *CASTRÀ* metà agminare denotat.

Nonnunquam etiam idem est, ac *Venerari*, seu *Susplicere* aliquem, & non de *Virtute* solum, sed de *virtuosis* Personis quoque dicitur. Sic *miramur* omnia *intra*; *miracula* verò *demiramur*. Comenius.

[*] *Miser* est generalis; *Miserandus* specialius. si quis merito *supplicio* afficiatur, *Miser* quidem est, sed non *Miserandus*; qui verò *injuriâ* malis afficiuntur, *Miserandi* sunt. Quilibet igitur *Miserandus* est etiam *Miser*, sed non omnis *Miser* est *Miserandus*. Goclenius.

[*] *Misereor*, ac *Miseror* Verba ita distinguuntur, ut *MISERERI* *Passivum affectum* habet. Est enim corde *anxium* esse ex *alicujus Miseria*; *MISERARI* verò *Activum*, estque *verbis*, aut *lacrymis*, aut *ope* dolorem, quem ex *Miseria* *alicujus* habemus, ostendere, *Perottus*.

[*] *Miseria*, & *luctus* differunt, ut *Antecedens*, & *Consequens*; *luctus* tantum *Mortem* sequitur; *MISERIA* *damnam* plerumque. Goclenius.

[*] *Moderatio* est, & in ipsa *Re*; *Modestia* in *Animo*, *Vultu*; & *voluntate*.

Moestus est qui animò angitur; [cc] *Tristis*, qui vultu demisso, aut severo, aegritudinem prementem ostendit. *Plautus* in *Bacchidib.* Act. 4. Sc. 4. v. 18.

Quid vos moestas, tamquam tristes esse conspicio?
Caesar Lib. 1. *Belli Gallici*: *Tristes*, *capito demisso*, *terram intueri*.

Monco, & *Admoneo* hoc differunt, quòd *Monemus* *Futura*; *Admonemus* *Praeterita*. *Idè* ut caveamus, & discamus; *Hòc* ut recordemur. *Livius* Lib 31. *Per DEOS* *federum arbitros*, ac *testes*, monuisse, *praedixisse* se. Idem Lib. 24. Cap. 22. *Admonet saepe usurpatae Dionisii Tyranni vocis*. Caeterum *Monemus* propter *Benevolentia*; *Admonemus*, ut confirmetur *Memoria*; *Submonemus*, ut ordinate *Pronunciatio* fiat; *Objurgamus* eum, qui est in nostra *Potestate*: Igitur in *Objurgante* *Potestas*; in *Monente* *Benevolentia*; in *Admonente* *Memoria*; in *Submonente* *Officium*, *Corn. Fronto* *Hortari* autem magis est

---

[cc] *Vnde* *Moestitia*, & *Moeror* in omnibus *adversis* est *Periculis*, & *Damnīs*, *Luctus* vero ex *morte* est: *Estque* hoc *speciale*; illud *generale*.

est, quàm *Monere*, utpote cum imperio conjunctum. l. 4. C. ad L. Jul. repet. *Admonere* aliquando est castigare, & corripere. L. 7. ff. de Poen.

Monimentum à *Mentis* admonitione dictum est; *Monumentum* [dd] est, quod in *Defuncti* memoriam ponitur, sive cadaver contineat, sive sit inane, quod *Greci* vocant *Κενοτάφιος*; *Sepulchrum*, in quo corpus, ossave hominis condita sunt, ut definiunt Jurisconsulti L. 2. & 42. D. de Religios. & Sumpt. Fun. Quibus consentit *Servius*, qui *Operis constructionem* SEPULCHRUM; *inscriptum Nomen*, *Memoriamque* MONUMENTUM esse tradit. [ee] *Livius* Lib. 41. *Capua* quidem *Sepulcrum*, ac *Monumentum Campani Populi*. Idem ibidem: *Omnia* *Sepulchra*, *Monumenta*que *diruta* esse in *finibus suis*, *Lampridius* in *Alexandro* CENOTHAPHIVM, in *Gallia*, *Romae* SEPULCRVM amplissimum meruit. *Vetus* *in scriptio*: HOC MONUMENTUM, SIVE SEPULCHRVM EST, HEREDES NON SEQUITVR.

[*] *Monstrum* est contra *Naturam*; *Prodigium* in *solitis Corporibus* singulare; *Ostentum* in non *solitis*.

[*] *Morbilli*, sunt *pustulae* in *summa cute* *exuberantes*; *Varioli* sunt *Papulae*.

R 4

Mon-

[dd] *Hoc Nomen derivatur* à *monendo*, quod nos *alicujus rei praeteritae* moneat, ut sunt *Sepulchra*, *Statuae*, *Inscriptiones*, *Libri*, *Carmina*, *Historia*, *Documenta*, *Commentaria*, *Litterae*, *Exstructio*, *Ornamentum*, *Opus publicum*, *Tropheum*, *Moles*, immò quicquid sit illud, quod nos in *alicujus rei memoriam* revocat, *Latine* MONUMENTUM appellatur. *Vid.* *Doletus* loc. alleg. fol. 103. fac. a col. 2. & fac. b. col. 1.

[ee] *Ideo*que *secundum viam*, quò *praetereuntes* *admoneat*, & *se fuisse*, & *illos esse mortales*. id *positum esse*, *Varro* Lib. 5. de L. L. p. 57. refert. *Monumentum* autem *proprie* appellatur, quodcūque est *minimum*, ut *Monumentum temporis*, i. e. *exiguum temporis spatium*. *Ponitur* & *pro vi*, *valore*, *atque pondere rei alicujus*. *Conf.* *Gifanius* loc. multis cit. pag. 346. ubi & *pro occasione*, & *mutatione temporum* ponitur.

Morbum, & Vitium [ff] conjunguntur in Edicto Aedilium Curulium: *Titulus Servorum singulorum ut scriptus sit curato, ita ut intelligi recte possit, quid morbi, vitiique cuique sit. Ea Modestinus Differentiarum 9. l. 101. §. Verum. D. de Verb. Sign. ita distinxit, ut MORBUS sit temporalis Corporis imbecilitas; VITIUM vero perpetuum Corporis impedimentum, veluti si talum exiisset. At Labeo apud Sabinum in Libro, quem de Edicto Aedilium Curulium composuit, MORBUS est, inquit, habitus cujusque corporis contra Naturam, qui usum ejus facit deteriore. Et cui Morbus est, is etiam vitiosus est; neque id tamen contra fit. Potest enim, qui vitiosus est, non morbosus esse, ut BALBUS, & ATYPVS vitiosi magis, quam morbofi sunt, & EQVVS MORDAX, aut CALCITRO, vitiosus, non morbosus est l. 1. §. sed sciendum. D. de Aedil. edict: [gg] Ulpianus h. l. pro eodem accipi Morbum, & Vitium ait, & Aediles tollendae dubitationis causa bis eandem rem idem posuisse. Ego Labeonis sententiam veriore arbitror, atque ita MORBVM à VITIO differre, ut Genus à Specie, quod idem sentit Cicero Lib. 4. Tusculanar. his verbis: Morbum appellant totius Corporis corruptionem; Aegrotationem, Morbum cum imbecillitate; Vitium, cum partes Corporis inter se dissident.*

[*] *Mors, & Interitus* plerumque sumuntur in bonam partem; *Nex. & Caedes* in malam Goclenius.

Mos

[ff] *VITIUM* dicitur proprie, quod Virtuti, atque Convenientiae est oppositum, & refertur, non tantum moraliter ad Animum, sed etiam physice ad Corpus. Eius Opposita vid. apud Gambarelam in Opositor. Lib. p. 329. Sic Vitium Corporis, scribente Comenio, reddit quidem vitiosum; non tamen meretur Convitium: etiam si vitiositas tanta sit, ut non vitiose non agere, & opera non vitiare non permittat. Sed Vitium Animi veram dat Convitiatori causam convitiandi; cum illa sit vitiositas, quae nos ipsi vitiamus, aliosque nobiscum vitiosos reddimus.

[gg] *Conf. Gellii Lib. 4. N. 4. Cap. 2. p. 147. & Scardii Lex, Juridic. p. 393. col. b.*

Mor est Institutum consuetudine firmatum; [bb] *Ritus* est Ordo, & Modus in administrandis, maxime Sacrificiis. [ii] Virgil. Lib. 12. *Æneid.* v. 836;

- - - *Morem, ritusque Sacrorum*

Adjiciam.

Quamvis interdum *RITVS* pro *Morē*, ac *Instituto* usurpatur. Cicero in *Laelio*: *Qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt.* Idem *Philippicā* 2. *Erat ei vivendum latronum ritu* Pacuvius.

Halcionis ritu litus pervulgans feror:

Ubi Varro interpretatur *RITVS*, *Institutum*.

Mulcare est pugnare, vel calcibus caedere, lacerare, mutilare; à quò *MVL.CIBER* dictus creditur, & *MVL.CATORES* *peremptores* interpretatur Vetus Lexicon. [kk] *Multare* [ll] est punire, & infligere *Multam* cuiuscunque rei, ut *Multare pecuniā, exiliū, hereditate*, & similibus. Terent. in *Adelphis* Act. 1. Scen. 2 v 9. seq.

- - - *Ipsū dominum, atque omnem familiam*

Multatusque ad mortem:

Salustius Lib. 3. *Historiar* *Mulcato foedē corpore, postremo tamen perire.* Tacitus Lib. 1. *Annal* 70. *Magna pars nudō, aut mulcato corpore.*

Mulstra Tempus dicitur, quò mulgentur Animalia; *Mulstrale Vas*, in quod mulgentur; [mm] *Servus*.

Multae

[bb] seu *Ratio vivendi consuetudine firmata*, & per *Sinopen* à *MODVS* derivatur, quod *Rationem* significat. Leg. Perotti *Cornucop* Epigr. 10. col. 653. lin. 5. seqq. Varro *MOREM* definit *Institutum esse Animi*, quod sequi debeat *Consuetudo*.

[ii] Vid. Festi Lib. 17. de Verb. vet. significat. col. 1203 lin. 8.

[kk] Conf. Laurebergii *Antiquar.* pag. 283. col. b. & pag. seq. col. a ut & Ad: Turnebi *Adversarior* Lib. 28. Cap. 6. Tom. 3. col. 1010. lin. 18. & 19. ubi & Lib. 15. cap. 2. Tom. 2. col. 520. lin. 27. *MULCTARE* pro *Mulcare* etiam apud Plautum inveniri extat.

[ll] vel commodius *Mulstrare* à *Mulstra*, & idem est, ac quasi alicui *Pecuniam* emulgere.

[mm] seu *Vas*, *mulsum Lac* excipiens.

Multae, [nn] & *Poenae* Differentiae plures traduntur, ut *MVLT*A est *specialis Delicti* coercitio, & tantum *pecuniaria*; *POENA* verò *omnium Delictorum* ani *madversio*, tum etiam *Capitis*, atque *Existimationis*. Rursus *POENA* lege, vel aliquò aliò jure specialiter *Delicto* imposita; [oo] *MVLT*A arbitrio *Judicis* definitur. l. 244. D: de Verb. Sign. *Jureconsulti* etiam alias adferunt, quas non est operae pretium hinc referre; cum magis ad usum *juris*, quàm *Sermonis* proprietatem pertineant: sicuti illa ad morem antiquum: *MVLT*A *DICTA*, ET *IRROGATA TRIBVTIS COMITIIS AD POPV- LVM CERTABATVR*; *POENA CAPITIS CEN- TVRIATIS COMITIIS*. Cicero pro Domo: *Ne POENA* Capitis cum *Pecunià* conjungeretur Idem Lib. 3. de Legib. 6. Cum magistratus judicasset, interrogassive per *Popul. m*, multae *Poenae certatio* esset Liv. Lib. 25. 3. *Tribuni Plebis ducentum millium aeris MVLTAM M. Postumio dixerat*; *cujus certandae cum dies advenisset*.

[*] *Municipes* sunt *Cives Romani ex Municipiis* suo jure, suisque legibus viventes; *Coloniis*, non extrinsecus venit in *Civitatem*, sed ex *Civitate* quasi propagatus, non *proprii arbitrii*, sed *Populi Romani* jura, & *Instituta* habet. Vid. *Goclenii* *Observ. L. L. p. 238*.

Munifex est, tanquam *beneficus*; [pp] *Munifex* autem tanquam *opifex*, & *artifex*. Itaque *Munificus* *Munera* largitur; *Munifex* autem *munere* fungitur. *Sosip.*

Mu-

[nn] *De hujus Vocabuli Origine* leg. *Becmann. Origines L. L. p. 694. seq.*

[oo] *POENAM* autem *Delicto* semper *commensurandam* esse, confirmat *Philippus Decius* in *Enarrat. in Reg. 46. Tit. ff. de Reg. Juris n. 3. p. 192. col. a. Sed quid Juris sit in Poena conventionali, docet Franz Kius Commentar. in Lib. 4. Institution. Jur. Civ. Justin. Tit 6. §. 21. num. 71. p. 579.*

[pp] *Apud Veteres MUNITICI non à Largitione, quae ignota erat, dicebantur, sed ita appellabantur contentientes ad ea, quae Amici vellet. Haec Perottus loc. saepissime denom. Epigr. 2. col. 299. lin. 26. seqq.*

Murus propriè aut *Urbis*. [qq] aut *munitionum*; *Paries* est *Domorum*. *Ille* publicus, & *inviolabilis*; *Hic* privatus. Rursus *Murus* interdum *privati Aedificii*, estque exterior; *Paries* est Interior. [rr] Varro lib. 4. de lingua lat. *Parietes possici Muri sunt scripti*. Tacitus lib. 15. *Annal* 43. *Ne communione Parietum, sed propriis quaeque Muris ambirentur*. Aliquando *Paries*, nomen est generis, quod & *murus* continetur, & *maceria*, quae *sine calce*, aut aliâ *materia compactionis* formatur. Aelius Gallus de *Verborum*, quae ad *Jus* pertinent, Significatione: *PARIES* est *sive Murus*, *sive Maceria* est.

Murmurare est *obstrepere*, & *tumultuari* sonò *obscurò*; *missare* est *submissa voce loqui*, & *intus verba volvere* magis, quam *eloqui*. [ff] *ILLUD* etiam ad *Inanima* transfertur, ut *murmurantia littora*, *murmurans mare*, *Nemus*, & *alia*, *HOC* tantum est *Homini*. [tt] *Sallust* lib. 1. *Historiar*. *Ves missantes*, & *retractantes verbis*. *Livius* lib. 43. *Id decretum decem Legatorum clam missantes carpebant*. *Virg*. lib. 1. *Georg*. v. 359.

Nemorum increbescere murmur.

Mutuo [uu] est *mutuum do*, ut *mutuo tibi pecuniam*; *mutuor* est *mutuo accipio*, [xx] ut *mutuor à te pecuniam*. Quae sunt notissima.

Mys-

[qq] & est *lapideus ambitus*, à *Μοῖρα*, *Pars*. Quamlibet enim *civium partem* quandam *MVR* Iolm aedificasse constat. Est & *murus omnis caementitius Paries*.

[rr] Dicitur autem *Aedificii latus*, quod *lutat Parietarius*. Sed *maceria*, seu *maceries*, est *murus*, sive *Paries*, constans ex *lapidibus sine Calce*, aut alio genere *Ferruginis*.

[ff] seu *pressa voce loqui*, ut *non omnes audiant*.

[tt] sic *blando murmure* *murmurat* *defluens aquae Rivulus*; *Indignabundus* autem *ingrata murmuratione* vel *tacite admurmurat*, vel *obmurmurat aperte*. *Comenius*.

[uu] Hoc Verbum nonnunquam, ut *Deponens MVTVARI* pro *mutuo* sumere etiam accipitur, sicuti testatur noster *Schardius in lex. Juridic.* p. 603. col. a.

[xx] Inde *Verficulus tritissimus*,

N.

NAe cum Diphthongo (zz) affirmandi vim habet, idemque omnino est, quod. *Profecio, Utique, Certè.* Cicero : *NAE tu si id fecisses melius famae tuae consulisses.* Idem : *NAE isti vehementer errant.* Ne plerumque *Vetandi* sensum exprimit, ut, *NE saevi tantopere, Terentius in Andr. act. 5. Sc. 2. v. 27.* Interdum etiam *Negandi*, & pro *NON* ponitur, [a] Idem in *Eunucho Act. 2. Sc. 3. v. 12. quid NE es alacris?* Et in *Andria Act. 2. Sc. 1. v. 37. Ego id agam, mihi qui NE detur.*

Navis [b] appellatione continentur omnes *Navigii* species, cuiuscumque sint *Ufus, Materiae, aut Formae*. *Rates* propriè dicuntur *Naves Longae*, tradibus, & asseribus.

MVTVO dicitur dantis, sed *MVTVOR* accipientis. Commodare autem propriè non dici de his rebus, quae usu consumuntur, Goclenius l. c. pag. 237. affirmat.

[yy] *b. e Myrthorum Arboretum; sed mirthus Arbutusculae* baccifera.

[zz] *Et sic est Graeca Dicitio Affirmationem cum Admiratione in se habens. Conf. Perotti Cornucopiae Epigr. 5. col. 503. lin. 21. seq.*

[a] *Leg. Strauchii Lexicon. Particular. Juris p. 131. col. 2. & Laurenbergii Antiquarius p. 292. col. b.*

[b] *Differt autem Navis à Navigio hunc in modum, quod NAVIGIVM sit tanquam Genus omne id quo navigamus; NAVIS autem est species NAVIGII. Vid. Christophori Landini Comment. in Q. Horatii Fl. Od. 14. v. 14. p. 754. atque Gifanii Observ. l. 1. p. 254. Caeterum erant NAVES Atheniensium [Triremes imprimis] ideo sacrae, quoniam [Reinesio lib. 3. Var. Lect. Cap. 5. p. 424. testante] usibus Reipubl. & negotiis urgentibus expediendis considerant.*

ribus inter se tantum nexis factae, quas *Graeci* vocant *oxedia*. (c) Ita *ILLUD* Generis, *HOC* speciei nomen est. Caesar lib. 1. de Bello Gallico: Navibus junctis, Ratibusque compluribus saeclis Livius lib. 36. Navibus ab *ANNIBALE* incensis. Rate, ad trajiciendum Exercitum in magna inopia materiae aegre comparantem. Ulpianus ad Edictum §. 1. l. 3. D. de Feriis: Quae de Incendio, Ruina, Naufragio, Rate, Nave expugnata, raptavisse dicuntur. Idem lib. 68. l. 1. D. ut in Flum. Quod minus illi in Flumine publico navem, ratem agere, quod minus per ripam onerare, exoncrare liceat. Idem ibidem l. 1. §. Navigii. D. de Fluminibus: Navigii appellatione etiam Rates continentur, quia plerumque, & Ratium usus necessarius est. Sed Poetae frequenter *RATES* pro Navibus usurpant.

Navus à praecipuo *Navis* cursu dicitur, vel alterius causâ natus, qui studet per officium suum, & recipit *Comparationem*, *Superlationem*que, quia Cognomen est. Ita *Navus* operam navat alteri; *Celer*, ut sua n rem, ita alterius quoque *celeriter* perficit. Corn. Fronto.

(*) *Navus* in *Negotiis* est strenuus; *Celer*, est *Motus* agilis; *Pernix*, est *Pede* velox.

Najades sunt *Nymphae* Fontium, [d] *Oreades* [e] *Montium*, *Dryades* *Arborum*. *Servius*.

Natio

[c] *RATEIS* Paullum *Factum* *Ligna* colligata, quae per aquam aguntur, vocare; apud Jacobum Cruquium in Commentar. ad Horatii lib. 1. Od. 1. vers. 17. p. 4. col. a. est videre.

[d] addamus, & *Fluviorum*, *dictae* *antè* *su* *vān*, quod est fluere. Conf. Dictionar. Historico Geographico-Poëtic. CAROLI STEPHANI p. 813. col. 1. & Natal. Comit. lib. 5. Mythol. Cap. 12. p. 467. ubi *Fluviorum* *Paeſides* ob quotidianum *Exercitium*, quod in aqua habent, appositè dicuntur. Rursus *Stagnorum* *DEAS* *Limniades* vocarunt, cum *Alum* sit *Stagnum*.

[e] De his legendus *Strabonis* lib. 10. *Georg.* p. 54. Tom. 2. Edition. Jansoniano-Amstelod. in 12.

Natio [f] solum patrum quaerit, *Gens* seriem Majorum. *Corn. Front.*

Necare, & *Occidere* quidam censent hoc differre, quod *Necare* est *Interficere* etiam sine ictu, & telo, veluti *Fame*, *Laqueo*, *Venenò*; *Occidere* verò *Gladiò*, & *Manu*. Nam, ut *Quintilianus* ait, *Caedes videtur significare sanguinem, & ferrum*. Ego arbitror utrumque verbum generale esse, & ad omnes *Mortis inferendae* modos pertinere, ut *Venenò necare* dixit *Cicero*. *Fame necare* *Svetonius*; *Ferrò*, *Fusse necare* *Sallust.* *Securi necare* *Livius* *Verberibus*, & *Telo necare* *Ulpianus*; *Seneca Ferrò*, ac *Fulminibus Occidere*.

[*] Quidam *Necatium*, & *Occisum* ita distinguunt, ut *Occisus* cum ictu sit, & vulnere; *NECATVS* quoque sine ictu. *Vid. Goclenius loc. alleg. p. 238.*

Necessitas est vis quae etiam premens, & urgens; [g] *Necessitudo* autem dicitur *Jus* quoddam, & vinculum affinitatis, *Familiaritatis*ve: (h) Unde *Necessarii* appellantur. *Sallust.* in *Jugurtha*: *Etiam antea Jugurthae Filia BOCCHI nupserat*. Verum ea *Necessitudo* apud *NUMIDAS*, *MAUROSQUE* levis ducitur. Interdum tamen *NECESSITAS* pro *Necessitudine* usurpatur. *Caesar* pro *Lege Plantia* in fragm. [*] *Equidem mihi videtur pro nostra Necessitate, non labore, non opera, non industria defuisse*. *Cicero* pro *Sul'a*: *Si nostram in accusatione sua Necessitatem, Familiaritatemque violasset*. Rursus *NECESSITUDINEM* pro *Necessitate* frequenter usurpat *Sallustius*, idque *Antiquorum* more, qui duplici terminatione multa *Nomina* protulerunt, ut *Acerbitas*, *Claritas*, *Sanctitas*, *Acerbitudo*, *Claritudo*, *Sanctitudo*. Unde *Gellius* putavit, haec duo Verba idem significare, neque re aliqua differre. In quo sane illi non assen-

---

[f] *Comenius* dicit, *Nationem esse hominum ex una Stirpe*; *Genem* verò *unius gentis multiplicatam Propaginem*.

[g] seu *Vis quaedam, quae nos cogit ad aliquid molliendum, vel faciendum*.

[h] *Conf. Doleti Phrases seu Formul. eleg. L. L. fol. 108: fac. a. col. 2.*

assentior. Ex usu enim *Antiquitatis*, ut dixi, *NECESSITUDO* pro *Necessitate* usurpatur, non quod eadem sunt; & *NECESSITAS* pro *Necessitudine* rarum, & infrequens est, nec debet trahi ad Exemplum, quod *Cicero*, ait *Caesar* semel dixerunt.

[*] Ex A. Gel. lib. 13. c. 3 & Nonio in voce *Necessitas*.

Necessitudo vel *Sanguinis*, vel *Meritorum*, cum *Preceptoribus*, vel *Amicis*; *Necessitas* immutabilis res est, ut *Mori Necessitatis* est. *Corn. Front.*

[*] *Nefas* est in *DEOS*; *Impietas* vero in *Parentes*, atque *Patriam*. Sed hanc Differentiam non ubique praestari; *Goetenius* loc. cit. p. 239. affirmat.

Nemo de persona semper dicitur, ut *Nemo Homo*; *Nullus* tam de *Re*, quam de *Persona*: [i] Quod *Exemplorum* probationem non desiderat.

[*] *Nescio* prorsus cuncta; sed *Ignoro* aliquid.

Nihil Adverbium; *Nihili* Nomen est. [k] *ILLUD* si dicas, *Quantitatem* notas; sin *HOC* *Mores*, *Sosip.*

Niti est conari, & labore contendere; [l] *Obniti* est contra *Adversa*, & *Difficilia* luctari, & obfirmari; quod *plus* est. *Livius* lib. 33. *Omni vi, ne caperetur*, obnoxius, (vel potius, *OBNIXUS*) occubuit.

(*) *Nisus* ingenio: *Nixus* corpore.

Nimbi dicuntur *repentinae*, & praecipites *pluviae*; [m]

Plu-

[i] & est universalis *Negativa*, & omnia excludit: *Leg. Strauchius* loc. haetenus alleg. p. 147. col. b. Sed Non nemo est aliquis, seu quispiam.

[k] *Hujus* Oppositum est *Frugi*. Sed *NIHIL* est, qui non *Hili* b. e. cuiusvis est minimi. Est autem *HILVM* proprie medius *Volae* *scrobiculus*.

[l] s. re aliqua inclinando in illam sese fulcire, (2) *ni* xu virium, seu sub onere aliquid conari. *Virgil.* lib. 3. *Georg.* v. 172.

Valido nitens sub pondere *Faginus* *axis*

Instrepat.

Sed *Virtuti* repiti est suo *Honori* *obniti*.

[m] *Nimbus* interdum quoque *Vasis*, est *Genus*, quo *Vina*, *Unguenta*, & alii *liquores* funduntur: Inde *martialis* lib. 14. *Epigr.* 112.

272 *Ansonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
Pluvias ipsas vocamus lentas, & juges [n] Serotius.
Nobilis nobilitate rerum; [o] Generosus, qui Graecis
appellatur. Ita HIC ex generatione; ILLE ex
re est. Corn. Fronto.

Nocens à Nefario, & Impio distare, ut Nocens levius
videri possit, Cic. lib. 2. de Offic. voluit. Nec tamen ut
hoc fugiendum est, ita habendum est religioni contrarium;
nocentem aliquando, & nefarium, impiumque defendere
Non. Marcellus.

[*] *Nocens est, detrimentum dans; Nefarium, quod*
ne fari quidem licet

[*] *Nocte partem; Noctu totum dicimus. HOC Tem-*
poris est Adverbium; ILLUD Nomen. Sic Noctu dici-
mus coenavi, & hac Nocte nihil brevius.

Nomen est, quod quisque proprium, & certum haber,
ut CICERO, ROMA [p] Vocabulum est, cujus signi-
ficatio est communis, ut HOMO URBS. Varro lib. 7.
de lingua lat. Vocabula, quae à Nominibus oriuntur,
si à similibus Nominibus similia esse debent, dicemus,
quoniam gemina sunt PARMA, ALBA, ROMA;
Parmenses, Albenses, Romenses. Idem lib. 9. Non autem
idem Oppidum, & ROMA; cum Oppidum sit Vocabu-
lum. ROMA Nomen. *No-*

Ab Jove qui veniet miscenda ad pocula, largas.

Fundet Nimbis aquas: hic tibi Vina dabit.

[n] *vel Aquae è Coelo guttatim missae distillationem.*

[o] *Nobilis, e. etiam in malam partem sumi, docet*
Valla lib. 5. Elegant. Cap. 35. p. 359. quando nempe in
ordine meretricio q. excellens, vel maxime inter alia
notum, NOBILE Scortum dicitur. Caeterum inter sim-
pliciter Nobileis, & Equites hanc dari Differentiam lo-
ann. Limnaeus lib. 6. de Iur. Publ. Imp. Rom. Cap. 2.
num. 9. Tom. 2. tradit quod ex ignobili quis NOBILIS,
et non ex Ignobili EQVES possit fieri.

[p] *Derivatur autem à Nosco, quia per id, quicquid*
nominamus agnoscitur. GRAMMATICI Nomen desi-
niunt, quod significat Substantiam, vel Qualitatem pro-
priam, vel communionem cum Casu. Apud Ictos NO-
DREN idem, quod Debitum esse ex Gifanii Observ. l. 1. p.
347. constat.

Nominatio nominat, quem appellat; [q] *Appellatio* appellantis vox est in *Ministerio*; & appellat ad potentiorē propter injuriā. [r] *Corn. Front.*

Notat vel *Locum* quis, vel *Personam*, vel *Noxiam*; *Annotat*, qui *Notae* (s) quid adjicit. [t]

Nothus appellatur, qui ex *Concubina*, non ex *Uxore legitima* natus est, sed *Patrem certum* habet. Latini recentiores vocant *Naturalem*, quia sine legitimo Matrimonio tantum *Naturae* conjunctione nascitur. *Spuritus* est, qui *Patre incerto*, aut *illicito* genitus est, veluti ex *Scortatione*, *Adulterio*, *Stupro*, vel *Incestu*: quasi *σποράδην* id est *passim*, & vulgò conceptus, vel ab illa muliebri parte, quā Mater illum in lucem edidit, quam veteres *SPURIUM* dicebant *σποράδην*, ut scribunt *Plutarchus*, & *Isidorus*. Cum enim Pater ignoretur, aut is sit, quem habere non sciet; Mater autem semper certa sit *Filius* dicitur *Spurius*, aut *Spurii Filius*, à muliebri parte *Matris* *Quintilianus* lib. 3. *NOTHVM*, qui non sit legitimus *GRAECI* vocant, *LATINUM* rei Nomen, ut *Cato* quadam quoque *Oratione* testatur, non habemus; idèque utimur peregrino. [u] *Modestinus Pandectarum* 1. l. 23. D. de statu Hom. Vulgò concepti dicuntur, quā

S

Pa-

[q] Sic datur apud Politicos, & *ICTOS NOMINATIO* ad *Munera*, quae ipsam creationem denotat; ut & *NOMINATOR*, qui aliquem ad Magistratum, Tutelam, aliudve, Munus publicum nominavit. *Vid. Schardii Lexicon Juridicum* p. 625.

[r] Quotuplex autem in Iure sit *APPELLATIO*, docet idem *Schardius* loc. jam cit. p. 93. col. b.

[s] Est autem *Nota* propriè *Signum*, quo aliquid notatur, & designatur. Sed quoniam turpitudine aliqua affecti, notæ plerumque esse solent, apud Latinos vulgare est, ut *NOTA* in malam partem etiam capiatur, & scribente *Doleto* loc. alleg. fol. 111. fac. col. 1. labem, Turpitudinemque significet.

(t) Sic *Notarius* notat *Res notabileis*, iisque alias notat dignas subinde annotat, & subnotat *Comenius*.

[u] *Leg. Perotti Cornucopiae Epigr.* 1. c. 68. lin. 36. seq.

274 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
Patrem demonstrare non possunt; vel qui possunt quidem,
sed eum habent, quem habere non licet; qui & Spurii ap-
pellantur.

Novissimum Ordinis, [x] Ultimum Orbis. Corn. Fronto.

Novum est, quod nunc primum accidit; [y] Recens, quod nuper, ut: Lex NOVA, quae primum profertur; eadem Recens, quia non diu ante fuit lata. NOVUM ad Rem, RECENS ad Tempus pertinet. Cicero pro Flacco: Memineritis, quarum rerum invidia Lige hac recenti, & nova certus est inquisitioni comitum numerus constitutus. Idem ad Brutum: Hanc ipsam recentem novam denotavit. Juvenalis: [z].

Res memoranda novis Annalibus, atque recenti Historia.

Noxa est Corpus, quod nocuit; Noxia ipsum Maleficium, inquit Iustinianus Imperator Institutionum lib. 4. Tit. 8. in quem Valla [aa] graviter invehitur, putatque ineptum esse, NOXAM appellare ipsum Corpus, quod deliquit. Contra pretendunt Interpretes Juris, recte IUSTINIANVM dixisse, NOXAM. Servum, qui Noxam fecit, quia à nocendo-formatur NOXA; quae tamen ratio parum firma est, cum ab eadem quoque origine

---

[x] Aliàs Novissimum est ultimos factum; Ultimum, quod est maxime ultra. An autem aliquid sit ulterius, & quidnam tandem ultimum, ex mente Comenii minime possumus assequi.

[y] seu nunc demum est factum. Necesse enim est, res novas nasci, quia decedunt veteres. Sic NOVOS etiam dicimus, quorum nulli Majores clari fuere, sed ipsi per se ipsos clari esse incipiunt, & in Civitate consequuntur Magistratus.

[z] Satyr. 2. v. 102. seq.

[aa] Hic Lib. 6. Elegantiar. Cap. 35. p. 446. Servium frustra reprehendit, quod NOXIAM pro Culpa positam esse dixerit. Fortean Valla noster, alioquin Vir doctissimus, Plautum, aliosque plures ex Antiquis non legit, qui multis in locis Vocabulum hocce in eum sensum usurpant.

gine sit NOXIA. Melius, ut mihi quidem videtur, opposuissent, NOXAM duplici significato dixisse *Juris Auctores*, sicuti dicuntur *Operae, & Actiones, & Homines*, qui agunt; *Carcer, & Ergastulum*, loca *Custodiae, & Vincti*, qui in illis custodiuntur. Sed omnino illa NOXIAE significatio, quam IVSTINIANVS tradit, non est in communi *Latini sermonis usu*. Itaque vera, & propria horum Vocabulorum Differentia est, quod NOXA generale Nomen est, quo omne id, quod nocet, intelligitur, tam Culpa, quàm Laeso, vel Poena; NOXIA tantum significat Malefcium, & Peccatum. Vnde Formulae ille loquendi: *Noxam sarcire*, pro Damnum sarcire; *Noxae*, vel *in noxam dedere*, id est, Animal, mancipiumve vivum trahere Poenae pro Damno dato; *Noxis solvi, & solutum esse*, pro carere Delicto, ob quod possit *noxali* iudicio agi. Item *Noxiam committere*, id est Damnum dare, & Aestimatio Noxae, quae omnia in *Iurisperitorum libris* passim sese offerunt.

NUCES dicuntur omnia, quae foris corio duriore [bb] teguntur, & intus habent, quod est esui, ut *Avelanae, Juglandes, Castaneae, Amygdala*; POMA [cc] vero sunt, quae foris habent, quod edendo est, & durum intus includunt, ut tradunt *Macrobius, & Servius*. *Calpurnius, Dionysius lib. 10.* *Geoponiciων* Ὅτι πῦρα λέγεται ἡ χλωρὴ πρὶν καρπὸν ἔχουσα, διὸν θεωρεῖται, μῆλα, ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἀπὸ πρὶν, καὶ ὅσα μὴ ἔχει ἔχουσιν τι ξυλῶδες, Ἀκρόδρυα, ἃ καλεῖται ὅσα ἔχουσιν κέλυφος ἔχει οἷον ῥοῖα, πικράκια, κέσσηρα, καὶ ὅσα ξυλῶδη τὸν καρπὸν ἔχει ἔχουσιν. Quod pertinet dictum CASCELLI *Jurisperiti*, qui VATINIO gladiatorum munus edente, cum ab *Aedilibus* edictum esset, *Ne quis in Arenam nisi POMVM mitteret*, consultus à quodam, an *Nux pinea* Pomum esset? Respondit: Si in *Vatinium* missurus es, POMVM est. Nam alioquin propriè non erat POMVM. Frequenter tamen POMI Nomen generale est, quod continetur omnis Fru-

S 2

ctus

[bb] [seu duro cortice.]

[cc] Hoc Vocabulum derivatur à nonnullis ἀπό τοῦ ποταμοῦ b. e. a potione, quoniam ex omnibus ferme POMIS Potiones possunt fieri, & fiebant quoque antiquitus.

Aut arborum esui aptus, sive mollicorid tegatur, sive durò. Quà ratione *Nuces*, *Ficos*, & *Uvas esearias* **POMA** esse Jurisconsulti scribunt, & *Plinius* Lib. 15. cap. 22. **POMA** vocat *Nuces*, *fuglandes*, *Palladius Castaneas*.

Proceras fagos, & **POMA** *hirsuta virentis* *Castaneae*. Item *Ficus*.

Se quoque miratur pingui grandescere succo,
Et solitum gaudens vincere Poma modum.

Nummus est materia formâ publicâ [dd] percussa, cujus vis ex imposita aestimatione constat, quia, ut inquit *Aristotiles*, τὸ νομα ἔστιν ὅτι ἐ ποσῶν, ἀλλὰ νόμον ἔσται (cc) *Pecuniae* verò appellatione **NUMI** continentur, & hoc amplius omnes res, sive mobiles, sive Solidae, & tam *Jura*, quàm *Corpora*, ut tradunt *Juris Auctores*, in se habent. *Augustinus* de *Disciplina Christianorum*: *Quicquid homines possident in terra, omnia, quorum Domini sunt, Pecunia vocatur, Servus sit, Vas, Ager, Arbor, Pécus*; [ff] *quicquid horum est, Pecunia vocatur*; Et ideo *Pecunia*, quia *Antiqui* totum, quod habebant, in *Pecoribus* ponebant.

Nunciatur [gg] *de Longinquo*; *Denunciatur* *de Praesenti*.

[dd] & quidem ad *Rerum praeclarè gestarum memoriam*, quemadmodum scribit *Brissoni* Lib. 4. de *Formul.* p. 354. Et taleis **NUMMOS**, curiosè, ac studiosè adhibita explicatione, jam pridem exhibuere *Octavius de Strada à Rosberg*, *Ezechiel Spanheimius*, & *Carolus meus Patinus*, *Viri sanè digni*, ut *Jovis* atque *Minervae* epulis quotidie intersint.

[cc] Est autem **NUMMVS** vel *Denarius*, vel *Sester-tius*, vel *Ioachimicus*, vel *Aureus*. Sed **NUMMI** adul-terini sunt, quos vulgus falsam **MONETAM** appellat. Sed quaeris, ubi **NUMMOS** varii Numismatis reperias? *Apud Nummularium nempe*, vel in nummaria cista nummosi Mercatoris.

[ff] Inde & *Pecuniae nomen*, quia primitus signo *Bo-vis*, vel *Ovis* signabatur.

[gg] *Nunciare* est rem nunc gestam significare. Sic, lo-querre *Comenio* est nuncius is, qui aliunde quid nunciat.

fenti; *Renunciatur* de Excusandò, & Repudiandò. *Cicero*: *Renunciata est tota conditio*. *Obnunciatur* mala Res; *Annunciatur* bona: sed futura. *Donat.* & *Agrae-
tius*.

O.

[*] *Obedio* semper in Bonis; *Obsequor* in Malis quo-
que.

(*) *Obscurus* naturâ; *Obscuratus*, obscurus factus.

Obstare est se objicere, vel opponere [bb]; *Obstiterè*
quâlibet re impedire. *Plautus* in *Curculione*. Act.
2. Sc. 3. v. 12.

Obstant, *obsistunt*, *incedunt cum suis sententiis*.

Obsecratio erat, cum *DII* irati precibus rogabantur;

[ii] *Supplicatio*, cum ob rem bonè, ac feliciter gestam
inprimis ob *victoriam*, gratulatio, vel honor *DII*s ha-
bebatur. *Livius* Lib. 37. *Supplicatio circa omnia pulvi-
naria*. & *Obsecratio in unum diem indicta*. Idem Lib.
41. *Supplicationibus habitis jam*, & *obsecratione circa
omnia pulvinaria factâ*. *Svetonius* in *Claudio* Cap. 22.
Utque dira avi in Urbe, aut in CAPITOLIO visa, *Ob-
secratio haberetur*. S 3 Obse-

*laetum nuncium hilariter annuncians, tristem dolenter
obnuncians*. *Praenuncians* *praenunciat aliquid nondi-
factum*; *Renuncius* *affert, quod alter renunciavit*. *In-
ternuncius ab altero ad alterum trasmeando internūciat*.
Judex *pronunciat sententiâ*. *Reoque* *denunciat Poe-
nam*, sed *Arcana Reipublicae non enunciat*; quandoque
officiū JUDICIS *renunciat, atque tum in locum ejus re-
nunciatur alius*. *Conf. quae supra ad pag. 42. seq. sunt
dicta*.

[bb] *b. e.* *contrastare, adversari, impedire*. Unde
Obstaculum, quod idem est, ac Impedimentum *obstans*.

[ii] *Generaliter significat Preces, Deprecationem, vel
Obsecrationem*. Unde *CICERONIANAE FORMU-
LAE*: *Obsecratione uti, & Obsecrationem repudiare*.
Leg. Doleus loc. all. g. fol. 113. fac. a. col. 2. *Diversa au-
tem Obsecrationum genera apud Antiquos fuisse, docet
acutissimus Vir, Brissotius Lib. 8. de Form. p. 717.*

Obsecro, & Obtestor majorem vim habent, quàm *Oro, & Rogo*. Nam *Obsecrare* est quasi ob *Sacra, & res carissimas* postulare; *Obtestari* est precari cū mentione earum rerum, per quas petimus; ut per *DEOS, per SE*; *Orare* [kk] est humiliter, & cum veneratione petere; *Rogare* cum precibus supplicare. Cicero ad Curionem: *Ut ego te obsecrare, obtestarique non dubitem*. Idem ad Atticum: *Idque ut facias, te obtestor, atque obsecro*. Et ad Fabium: *Pro amore nostro rogo, atque oro*. Plaut. in *Millite Act. 4. Scen. 1. v. 24.*

Nunc te orare, atque obsecrare jussit.

Sallust. Lib. 1. *Historiar. Quod ego vos oro, atque obsecro*. Idem in *Iugurthâ: Lacrumans per Amicitiam, perque Rēpublicam obsecrat*. Livius Lib. 39. *Orare, atque obsecrare; ut sibi Senatum adire, ac deprecari liceret*.

[*] *Obtinemus* nondum *Nostra*; *Retinemus*, quae *Nostra* sunt. *Obtinemus*, quae aliorum Potestate in periculum vocari possunt; *Retinemus* ea, quae perire non possunt, nisi nostra Voluntate. Goclenius loc. cit p. 219.

[*] *Occasus* respicit solum *Tempus* ad rem perficiendā idoneum, & est Cicerone loquente, ipsa *Tempestivitas*; *Facultas* verò omnia *Instrumenta* continet, & *Adjumenta*.

Odorum est, quod ex se *Odorem* mittit, [ll] ut *odora Viola*. *Odoratum*, quod aliunde accipit *Odorem*, ut *Templum odoratum*, Martialis Lib. 6. *Epigr. 8. v. 5.*

Tan-

[kk] *ORARE* propriè est praemeditatum sermonem loqui, & dicitur quasi ore agere. Sic quando cum Homine, seu Deo jungitur, precari denotat: quando verò cum Re, significat petere. Ab Antiquis etiam positum est pro *Agere* Vid. Perotti *Cornucop. Epigr. 11. col. 641. lin. 33. sqq.* Caeterum *ORO* plus est, quàm *Rogo*; *OBSECRE* plus, quàm *Oro*; *OBTESTOR* plus, quàm *Obsecro*; *AMBIO* magnā Ideoque plus facit *ORANS*, quàm *Rogans*; & *OBSECRANS* plus, quàm *Orans*.

[ll] seu *Odorem* spargit. Sic *Res odora* odorat; nos autem *Odorem illum* odoratu nostro odoramus. *Odoratus* è rebus odoratis parat odoramina. Sed *inodora* nec vestem, nec aliud inodorant.

Tantus Veris bonos, & odorae gratia FLORAE.

Confunduntur tamen haec interdum, & ODORATUM idem est, quod Odorum. Virg. [*] Lib. 3. Georg. v. 414.

Disce & odorata stabulis accendere cedrum.

Idem Lib. 6. Aeneid. [*] v. 658.

Inter odoratum Lauri Nemus. - -

Officina est Locus, in quo Artifices Opera faciunt; Taberna, ubi eadem Opera, vel Merces venduntur, cui, qui praeest, Institutor vocatur, ut Magister officinae. [mm] Sic dicitur OFFICINA Pictoris, Statuarii, Fabri, Sutoris, & aliorum Opificum; TABERNA verò argentaria, vinaria, ferraria, cauponaria, purpuraria, & similes, quae in Libris Jurisconsultorum passim nominantur. Paulus Sententiar. 2. l. 7. 13. D. de Fund. instr. Quod cum discipulis eorum, qui Officinis, vel Tabernis praesunt, contractum est, in Magistros, vel Institutores, in solidum actio datur. Quamquam illi ipsi Jurisconsulti TABERNAE appellatione intelligunt omne Aedificium, quod est utile ad habitandū, vel commorandum, auctore Vlpian. L. 183. D. de Verb. Sign. Et sic. Catullus [nn] dixit:

Frontem Tabernae suscipionibus scribam.

Et Carm. 55. v. 2.

Demonstres, ubi sunt tuae Tabernae [oo]

[*] Officium est voluntarium, & semper cum Ratione, & Mente conjunctum, Studium est Voluntatis; at non Affectionis, carens plerumque Ratione. Labore corpus ipsum defatigatur.

[*] OFFICIUM majus est, quàm Studium; BENEFICIUM majus quàm Officium.

Olea [pp] est Arbor ipsa, unde derivatur Oleum.

S 4

Oliua

[mm] Conf. Vallae Lib. 4: Elegantiar. Cap. 44. pag. 283. & ex eo Gocleni observat L. L. pag. 239.

[nn] Carm. 37. v. 10. ubi in multis Editionibus pro Suscipionibus, extat SCIPIONIBVS.

[oo] Haec pro Tabernae in utraque Tuscanelliana Editione, non adeò incommode largitur Latebrae.

[pp] Olea profert oleosas olivas, & quibus Olearius in olivaria Mola exprimit oleitatem, & conficit Oleum, ex-

280 *Ausonti Popmae de Differentiis Verbor. Lib. III.*
Oliua Fructus ipse, unde est *Olivum*. Legimus tamen
Olivam & de *Arbore*, ut:

Incumbens tereti Damon, sic coepit, Olivae. [99]
Serv.

[*] *Omen* fit ore; *Auspictum* aspectu, *Augurium* gar-
ritu Avium.

[*] *Omitto* Focum; *Intermitto* Partem; *Remitto* rela-
xando Continuationem. *Goclenius.*

Omnis ad quantitatem discretam; *Totus* ad continuam
refertur; sive OMNIS de *Universis numero distinctis*, ut
Omnis GREX; TOTUS de *Corpore integro* dicitur, ut
Tota DOMVS. Licet Poetae; non semper hanc disse-
rentiam observent, quorum testimonia *Nonius* adducit.

[*] *Omnis* nullum excipit, *Cuncti* omnes in uno loco;
Universi quasi ad unum versi.

[*] *Onus* à Numero; *Integrum*, & *Totum* à Partibus.
• *Oneratus* est qualicumque pressus pondere; (rr) *Onu-*
sus, cui onus ipsum Honori est, Ut si quis *Hostium spo-*
lia ferat: sed *Oneratus* aspirationem non habet, quia ab
onere venit; *Honestus*, quia etiam ab *honore* descendit;
retinet aspirationem. *Servius.*

Opera est labor, *Actio*, & *Industria*, (ff) ut cum dici-
mus OPERAM dare, navare, sumere, perdere; *Opus* est
id, quod operam perficitur, aut post operam extat, ut OPUS
rusticum, textorium, fabrilis, caelatum, sculptum. Unde
OPUS facere, locare, conducere, elegantes, & usitatae lo-
cutiones. Terentius in *Heautontimor*. Act. 1. Sc. 1.
V. 21.

Quod

capitque *Olivum expressum in vasa olearia, Foliis olea-*
ceis, & Frugibus oleagineis aliò reservatis Comenius.

[99] *Hic versus extat apud Virgilium Ecl. 8. v. 16.*

(rr) seu cui Onus est impositum; *Onerosum* autem,
quod onerat.

(ff) *Operantis nempe, seu qua Opus sit. Ut autem exi-*
mum Opus efficiatur, opus est Operarios jungere, Operas-
que fideliter operari, & sibi invicem cooperari tantopere,
quantopere apparet, rem esse operosam, & requirere ope-
rosarum manuum operositatem.

Quod in opere faciendo opere consumis tuæ.

Varro Lib. 4. de Lingua Lat. Si quid datum pro operâ, aut opere Merces à merendo. Interdum tamen OPVS pro Opera sumitur. Cicero Lib. 2. Officior. Neque Agricultura, neque Frugum, Fructuumque reliquorum perceptio, & conservatio sine opere hominum esse ulla potuisset. Idem ibidem Adde ductus Aquarum derivationes Fluminum, Agrorum irrigationes, Moles oppositas Fluctibus, Portus manufactas, quæ unde sine hominum opere habere possemus? Operam; & Operas ita distinguit Servius, ut OPERA significet Actionem; OPERAE, Homines mercede conductos. Cicero pro Flaccô: Operae facessant, servitia sileant. Sed Jurisconsulti frequenter OPERAS Actiones, & Ministeria vocant in Titulo, quem de Operis Libertorû fecerunt, atque etiam ipse Cicero Lib. 3. Offic. Pleraque sunt Hominum Operis effecta. Et alibi: Operas in Scripturâ pro Magistrò dat: Itaque puto rectius dici de Actione OPERAM, OPERAS; de Personis OPERAS tantum.

Opes Num. Plur. Divittas significat; Num. Singul. Auxilium; utròque Numerò Possibilitatem. OPIM quando dicimus, Nympham significamus; si autem dicimus OPEM, Auxilium. [uu] Opes Num. Plur. etiam Auxilia, & Censûs accipimus: Nam OPS (xx) eadem Terra Vxor est Saturni, quam Greci RHEAM vocant. Servius.

Opinio hominem suspectum facit, Fama vel commendat, vel destruit. Opinio ostendit, Fama indicat; Rumor tumultuatur.

[*] Oportet, & Opu; minus sunt; Necessè plus. Porro
OPOR

[tt] Hujus Vocis significatio tam elegans est, ac trita, ut loquente Doletto, sexcentos ferme loquendi modos à Latinis Scriptoribus usurpatos in se contineat. Leg. Nonius Marcellus de Propriet. Sermon. fol. 256. fac a.

[uu] Cui entis Opes sunt, is facile potest Opem ferre.

(xx) OPS Antiquis Multitudo est, & ponitur non solum pro Opem ferente, sed & pro Opulento. Unde INOPS, & OPS pro Coops. Vid. Laurembergii Antiquar. p. 311. col. b.

OPORTET instar Speciei se habet; LICET est Genus Sed DECET convenit Personis, & Temporibus.

Oppidum minus, est & vilius; [yy] *Urbs* nobilior. [zz] Unde *Metropolis Urbs*, & κατ' ἐξοχὴν *ROMA* dicitur *Urbs*, *Svetonius* in *Augusto*; *Urbe*, *Oppidove* ullo egressus. *Confunduntur* tamen haec duo ab optimis Auctoribus non semel, neque ullà re aliquà differunt, nisi *Etymologià*. *Cicer. Lib. 1. de Legib. Ejusmodi conjunctionem* *tektorum* *Oppidum*, vel *Urbem* *appellarunt*. *Idem Lib. 1. de Divinatione*; *Pheras venisse*, quae erat *Urbs in Thessalià* tùm admodum nobilis, in eò igitur *Oppidò* *Varro Lib. 4. de Linguà Lat. Quare* & *Oppida*, quae prius circumducta aratro ab orbe, & urvo *Urbes*. *Sulpitius ad Ciceronem de Corintho, Aegina, & Megara*: Quae *Oppida* quodam tempore *florentissima fuerunt*.

Orator est, qui in *Causis publicis, & Privatis* perfectà utitur *Eloquentià*; (a) *Exorator*, qui aliquid impetravit; *Rhetor*, qui *Artem Eloquentiae* proficitur; *Declamator*, qui aut docendi alios, aut se exercendi gratià fictam causam privatam agit, ut possit veram publice orare. Aliquando tamen, ut quidem semper apud *Graecos*, *RHETOR* accipitur pro *Oratore*, vel *Declamatore*. *Cic. Lib. 2. de Naturâ Deorum*: *Nec Ego*, inquit, *incautus*, qui cum *Academico*, & eodem *Rhetore* *congrederi conatus sum*. Nam neque *indefertum Academicum* *pertinuissim*, neque *sine ista Philosophia Rhetorem* quamvis eloquentē.

Ora-

[yy] Describitur autem, quòd sit *Habitaculorum* compages, *Pago* major, qf. à *mutua Ope* petenda.

[zz] Dicitur enim *Oppidum* muris, & fossis cinctum, seu *Locus urbanus ab antiquo URBARE*, quod idem est, ac *Arare*, *Aratro enim Civitatis Muros Antiqui* solebant describere.

[a] seu qui in *Judiciis*, vel in *Concionibus* *Causas* agit, *Proprie autem* is est *ORATOR*, qui aliquid rogat, cujus *Foemininum ORATRIX. ORATOREM* etiam *Legatum designare*, *Carolus Paschalius in Legato Cap. 1. p. 7. seqq. testatur. Conf. Scardii Lexic. Juridic. p. 657. col. b.*

Oratio [b] est, quae copiosè, graviter, & ornate rem exponit; *Sermo* [c] est Oratio remissa, & finitima quotidianae locutioni, vel, ut *Servius* definit, *Sermo est confertio orationis, & confabulatio duorum, vel plurium, à se-
rendo dictus*. Unde & pro familiari Colloquio, & *Fabulatione* sumitur, ut quod *Plautus* in *Sticho Act. 4. Sc. 1. v. 71.* dixit, *Lupus est Sermone*, hoc *Terent.* in *Adelph. Act. 4. Sc. 1. v. 21.* dixit *Lupus est in Fabula*. *Sermo* omnium Gentium est, *Loquela* Dialectus cuilibet Genti propria. *Corn. Fronto*.

Ordinatio simplex est; Dispositio [d] vaga *Corn. Fronto*.

[*] *Ortus* est natus; *Ortundus* ducens originem.

[*] *Osculum* est *Officiu*, ut cum *Advenientes*. *Discedentes* ve salutamus, atque osculamur; vel *Religionis*, ut *Virgil. Lib. 2. Aeneid. v. 490.*

Amplexaeque tenent Posse, atque *OSCVLA* figunt. *Tibulus Lib. 1. Eleg. 3. v. 54.*

Et dare secretis OSCVLA Liminibus. [e]

Suavium verò est *Amoris*, & *Libidinis*. Unde, & pro *Amoribus* dicunt *Comici*, *Meum Suavium*; ut apud *Graecos* *φιλῆμα* simul, & *OSCVLUM*, & *Amores* significat. [f] *Varro* de vità *Populi Rom.* *Itaque hoc ab Ore*

[b] *Grammatici ORATIONEM* vocant congruam *ditionum ordinationem*, quae perfectam habeat sententiam.

[c] utpote qui à *Compositis*, & simul *Contextis* ver bis sic dicitur. *Notandum* autem, quod *ORATIO* magis ad *Oratorem* pertineat, quoniam ex omni parte perfecta est, dum *Numeros*, *Figuras*, atque *Affectus* habet; *Sermo* verò magis ad *Philosophum*. *Leg. Perotti Cornucop. col. 1043.*

[d] *Vid. Nizolii Thesaurus Ciceronianus col. 464. Edition. Jacobi Cellarii in fol.*

[e] *Hic versus in utraque Editione Horatii Tuscanellae non prorsus ineptè sic extat.*

Et dare sacris oscula Liminibus-

Ubi enim fortè Osculorum Oscula sunt intelligenda.

[f] *Conf. Discursus nostri de OSCVLIS Philologici, cap. 6. p. 83. & in id Additamenta p. 178. sqq. Edition. novae.*

284 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. III.*
Ore dicitur OSCVLUM: Hoc à Suauitate SVAVIUM:
quod simile sit svavitati.

Ostentum est, quod praeter consuetudinem apparet, ve-
luti si videatur Coelum ardere, aut spectrum aliquod se
ostendat; Portentum, quod porro, & diutius tendit,
futurumque aliquid postea indicat, ut Ululatus Canum,
Statuarum Dejectiones; Prodigium, quodcunque ante
praedicat; Monstrum, quod contra Naturam, est & ed
monet Futura, ut Homo tripes, Minotaurus. Leg. 38. &
175. D. de Verb. Sign. [g] Cicero Lib. 2. de Natura
Deorum num. 7. Praedictiones, & Praesensiones rerum
futurarum quid aliud declarant, nisi hominibus ea, quae
sint, ostendi, monstrari, portendi, praedici? Ex quib.
illa. OSTENTA, MONSTRA, PORTENTA, &
PRODIGIA dicuntur. Est tamen interdum, ut priora
duo latius accipiantur, & OSTENTUM significet om-
ne contra Naturam cuiusque rei factum, genitumve;
PORTENTUM quicquid mirum, & inusitatum eve-
nit. In OSTENTO raritas admirationem facit, in
MONSTRO rectus Ordo Naturae vertitur, in POR-
TENTO differtur Eventus, in PRODIGIO detriment-
um significatur. Lucilius Lib. 15. Satyr. [*] p. 171.

Multa homines Portenta in HOMERO verificata
Monstra putant, quorum imprimis Polyphemus
ducentos

Cyclo-

---

[g] Perottus in Cornucopiae Epigr. 2. col. 296. lin. 28.
sq. quatuor haec Nomina inter se sic differre dicit, ut OS-
TENTUM statim futurum aliquid indicet, qualia sunt
fereno die facta Tonitrua, Cometae Mulae parrus, &
similia. Leg. Doleti Phrasae, & Form. L. L. eleg. fol. 121.
fac. a col. 1. PORTENTVM, licet naturale sit; raro ta-
men se ostendit, & futurum aliquid cum temporis inter-
vallo denunciat. Ideoque aliquando etiam pro Re inani,
falsa atque ridicula ponitur. PRODIGIUM, etiamsi &
naturaliter sit, atque per saepe evenit; semper tamen mali
quid praesagit. Quapropter & Prodigium quidam dictum
volunt quasi porro agendum, MONSTRVM proprie fit
contra Naturam, ut si Homo cum Bruti capite, pedibus-
ve nascatur, quae & Praemonstra aliquando dicuntur;

Additamentis Hekelianis Illustratus. 285
*Cyclops longis pedes, & porro huic majus bacillum,
Quam malus navi in corbita [b] maximus ulla.*

quasi porro aliquid monstrantia, sive monentia.

[b] Corbitam genus Navigii tardum, & grande denota-
re, Nouius ad h. l. fol. 238. fac. b. haud ineptus Auctor est.

M 1856 017

AUSONII POPMÆ

DE DIFFERENTIIS VERBORUM

LIBER QVARTUS.

Pacisci est de Re certa, & indubitata
(i) convenire, ut *Pacisci Nuptias*,
vel *Mercedem*, *Pacisci* ne petatur;
Transigere verò est rem dubiam, &
Litē incertam, neque finitam, ali-
quò dato, retentò, promissòve deci-
dere, auctore Ulpiano l. i. D. de
Trans. Virgilius: [k]

Vitamque volunt pro laude pacisci

Pactum est Contractus inter duos, pluresve, qui pro-
prium nomen habet, ut EMTIO, VENDITIO, LO-
CATIO, aut CONDUCTIO; *Pactum* Convēntum
[l] est quod inter aliquos convenit tantum, nec propriū

Con-

[i] seu de dapdis, & reddendis certa conditione]

[k] Lib. 5. Aeneid. v. 230.

[l] *Pactum Convēntum* in iure appellatur sine conjun-
ctione, seu conventionē media; nudum PACTVM in-
telligitur, quod solo consensu constat. Nam alterum ve-
riticum appellant, hoc est, aliquo certo iure formatum,
quod præter consensum Partium etiam vim habet ex iure
Civili, & tunc aliud nomen accipit. HOC propriè Actio-

286 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. IV.*
Contrahens nomen adsumit; ita appellatum, quod non
Lege firmetur, sed ex solo conventu valeat, ut *Juriscon-*
sulti scribunt: *Leg. 1. & 6. D. de Pact.* Cicero lib. 3.
Rhetoric. Sunt idem Pacta, quae sine Legibus observan-
tur ex Conventu, quae juri praestare dicuntur.

Pactus dicitur, qui cum altero convenit; *Depectus*,
qui turpiter pactus est. Cicero pro Sext. Roscio: *Ipse*
tria praedia depectus est. Ulpianus ad Edictum 10. L.
3. §. si igitur *D. de Calumn.* Hoc Edicto tenetur etiam is,
qui depectus est. Depectus autem dicitur turpiter pactus.
Similiter *Pactor*, qui convenit, aut *Societatem* coivit
cum altero; [*] *Deceptor*, qui turpis questus, aut lucri
gratia rem aliquam paciscitur. Cicero Orat. 7. in Ver-
rem: *Fœderum interpretes, Societatis Pactores, religio-*
nis auctores. Apulejus Lib. 2. *Apologiae:* *Litium Tepe-*
tor, omnium falsorum commentator.

Pactum, & *Pactio* sunt diversa apud Oratores, & Hi-
storicos, apud quos *Pactio* est conventio de re commu-
ni, aut publicâ inter *Colegas*, *Socios*, *Mancipes*, aut eos,
qui *Pacem*, vel *Amicitiam* conditionibus dictis paci-
scuntur; *Pactum* verò est conventio de *Re quacunque*, &
inter quoslibet. [o] Sallust. in Catilina: *Collegam suam*
ANTONIVM *Pactione Provinciae perpulcrat, ne con-*
tra Remp. sentiret. Cicero pro Caecinna: *Quod Edictum*
Magistratus, quod Fœdus, aut Pactio. Idem lib. 4. ad
Atticum: *Haec Pactio non verbis, sed nominibus, & per-*
scriptionibus multorum tabulis cum esse facta diceretur.
Sed apud *Jurisconsultos* nullam Vocabulorum istorum
Differentiam esse animadvertimus: Nam, & nudam *Pa-*
ctionem, & nudum *Pactum* promiscuè, & indistinctè di-
cunt; ut ex *Ipso*rum *Responsis* liquet.

[*] *Paedagogus* instituit; *Magister* docet. Seneca lib.
2. de Nat. Cap. 21. *Pertinebit ad rem, Praeceptores,*
Pae-

---

nem parit; *ILLVD* Exceptionem duntaxat. *Leg. Go-*
clenius loc. cit. p. 240. seq.

[n] sive propriè, qui inter Parteis paciscitur.

[o] Ponitur etiam pro *Conditione*, vel *Modo*; ut cum
dicimus nullo Pacto, aut aliquo Pacto aliquid fieri. *Vid.*
Doletus loc. per sepe alleg. fol. 122. fac. b. col. 2.

Paedagogosque pueris placidos dari.

Pagi sunt Villae rusticae in eodem tractu, & parte Regionis dispositae; dictae à *pangendo*, & *jungendo*, non, ut *Grammatici* opinantur ἀπὸ τοῦ πᾶγος, id est, à *Fontibus*, quod illi, qui in uno Pago habitant, plerumque undè, & eodem Fonte utantur. (p) *Vici* sunt plures junctae Domus, remotae ab Urbe, & absque moenibus. [q] Itaque *Pagi* sunt Partes *Provinciarum*, seu Praefecturae, in quibus *Vici* insunt, & nonnunquam etiam *Oppida*; ut, HELVETIA olim divisa erat in quatuor pagos, qui Urbes duodecim, & Vicos quadringentos habebant. Tacitus lib. 1. Annal. 56. Reliqui omissis Pagis, Vicisq; in silvas disperguntur. Idem de moribus Germanum. 2. Eliguntur in iisdem Conciliis, & Principes, qui Jura per Pagos, Vicosque reddunt.

Palam est aperte, manifestè, & coram pluribus; *Vulgò* est communiter, passim, & à multis, vel in multis locis. Unde *Vulgaris Mulier* in jure Civili dicitur, quae vulgò, & passim sui copiam facit. Virgil. [r]

Hinc lactis vituli vulgò moriuntur in herbis.

Marcellus Digestorum 26. l. 41. de Ritu Nupt. Probrum etiam intelligitur in his mulieribus esse, quae turpiter viverent, vulgòque quæstum facerent, etiamsi non palam. id est, cum multis corpus miscerent, etiamsi non in propatulo, veluti in lupanari.

(*) *Palpitatio* fit praeter naturam, & accidit homini, etsi nullum membrum moveat; *Tremor* ex dimidia parte voluntarius est motus. Illos enim *Tremere* dicimus, qui cum membrum movere conantur, liberè id, & pro usu suo non possunt, nec proensum, nec suspensum servare, sed iis membrum à Facultate in altum sublatum pondere suo καταπίεσται, rursusque à Facultate animal erigitur, quae vicissitudo motus *Tremor* est. Deinde *Tremoris* Subjectum est cutis, caro cum musculis, ner-

---

(p) Vid. PEROTTI Cornucopiae Epigr. 2. col. 156. lin. 57. seqq. Hinc Pagani dicti, qf. ex eodem fonte potantes, hoc est, Villani.

[q] Dicuntur autem Vici, quod Vias circum habeant.

[r] Lib. 3. Georgic. v. 494.

nervis, & ossibus; *Palpitatio* verò carnis solum, cutisque est affectus. Tandem in *Tremore* membrum sursum, deorsumve, dextrorsum, vel sinistrorsum movetur continuè; *Palpitatione* verò in eodem situ manens, & immotum nunc distenditur, repletum quasi à Corpore extraneo, nunc subsidit; & propterea in *Palpitatione* Facultas animalis nullo modo laeditur, quia *palpitans* membrum pro voluntate movere potest aeger; *Tremor* verò à Facultatis motricis imbecillitate, vel ab ea generata dependet. Haec illustris *Thomas Reinesius* Lib. 2. Var. Lect. Cap. 3. p. 139.

Parare [s] est ad *Necessitatem* instruere; *Apparare* est ad *Dignitatem*, & *Pompam* parare, ut *Apparare* Coenam, Nuptias. Terentius in *Heautontimor. Act. 1. Scen. 1. v. 73. seq.*

Video alios festinare, lectos sternere,

Coenam apparare.

Parvum in Tempore; *Breve* in Spatio; *Exiguum* in Corpore; *Pusillum* in Corpore *Pumilionis*. *Corn. Fronto.*

Pasci propriè Bestiarum, & Pecudum est; *Vesci* Hominum. [t] *ILLVD* ad saginam duntaxat refertur; *HOC* ad victum, atque etiam usum quarumlibet rerum; ut *Vesci Voluptatibus* dixit Cicero; *Vesci auris vitalibus* Sermone, Lucretius. Interdum tamen *PASCI* Hominum est pro *foveri*, & *sustentari*; *VESCI* etiam Bestiarum. Cicero: *Pasci scelere, & maleficio*; [u] Varro de *Re Rust. in specie de Ovibus*: *Quaecunque jubentur, vescuntur, ut folia ficulnea, & paleas, & vinacea*. Plinius Lib. 10. *Aves nonnullae vescuntur & ea, quae rapuere.*

Pas-

[s] Hoc Verbum pro Comparare, seu Emere, etiam sumi tradit Gifanius loc. cit. p. 169.

(t) Sic vescis carnibus libenter vescimur, si non veniunt à vesculo Animal. Comen.

(u) Sic idem Cicero ad Attic. (& quidem in bona significatione) dicit *PASCI* (id est, delectari) alicujus Bibliotheca. Quando autem Ovidius Lib. 1. *Amor. in fine*: *Livor pascitur in vivis, tunc eleganter PASCERE, pro Crescere usurpatur.*

Pascentia sunt, quae ex se pascuntur, ut *Prata*, & *pascentia Mancipia*, quia pascuntur, Ideo etiam *Pastores* vocantur; *Pabulantia* verò, quae iis utuntur, ut *fumenta*. Corn. Fronto.

Pastus significat cibum, & omni *Animantium* generi convenit; [x] *Pastio* propriè est actus ipse pascendi, & de *brutis* tantum dicitur, ut *Pastio Villatica*. Cicero Lib. 2. de *Natura Deorum*: *Quis pecudum Pastus, quae vita Silvestrium?* Varro Lib. 3. de *Re Rust.* *Altera est villatica Pastio, altera agrestis.*

Patens est, quod ad tempus patet, ut *Januae*, *Portae* patentes; *Patulum*, quod semper patet, ut *bos patulus*, qui cornua diversa, & latè distantia habet. Plaut. in *Truculento* Act. 2. Sc. 2. v. 22. *Arbor patula.* & *patulae Quadrae*, Virgilius. [y] *Patulus Mundus*, Lucret. Lib. 6.

Patris Dii sunt singulis Civitatibus, ut *MINERVA Athenis*; *JUNO Carthagini*: [z] *Indigetes* autem propriè sunt Dii ex *Hominibus* facti, quasi in Diis agentes, ut *Aeneas Romulus*. Servius.

[*] *Patronus*, vel *Advocatus* dicitur, qui defendit alium in iudicio, vel jus suggerit, aut praesentiam suam commodat Amico; *Procurator*, qui negotium Absentis nomine suscipit, *Cognitor*, qui praesens causam novit, & sic tuetur; ut suam. Hodie omnis huiusmodi functio *Causidicorum*, & *Procuratorum* saltem i. e. *Cognitorum*, nominibus continetur. Vid. Goclen. loc. sacissimè denomin. p. 241.

Parvidus est semper timens; *Pavens* ex causa. Serv.

[*] *Paucitas* refertur ad *Quantitatem* discretam, seu Numerum; & opponitur *PLVRIBVS*; *Parvitas*, ad

T

Quan-

[x] & tunc est Substantivum. Quando verò est Adjectivum, tunc significat eum, qui cibum sumpsit.

[y] Eclog. 1. v. 1. de *Fago*, & Lib. 7. *Aeneid.* v. 115 *Sic Nares patulae* Lib. 1. *Georgic.* v. 376. & *patulae Puppae* Lib. 3. *Georgic.* v. 363. Conf. Taubmanni *Commentar.* ad Virgilii *Culic.* v. 16.

[z] *BACCHVS* Thebis; *PLVTO* Elidi; *VULCANVS* Lyparae, ac Lemno, &c.

Quantitatem continuam, & ad Corpus, & opponitur **MAGNIS**. Idem *Goclen* 16.

Paupertas est ipsa Pauperis conditio; *Pauperes* est damnum sine injuria facientis datum, ut cum Animal, quod sensu, & ratione caret, damnum intulerit, de quo prodita est Actio, si quadrupes pauperiem fecisse dicatur, perquam consequimur, ut vel detur ipsum Animal, quod noxam commisit; vel noxae, & damni aestimatio praestetur: [Inst. Si quadrup. pauper.] Sed interdum **PAUPERIES** significat ipsam *Paupertatem*, ut apud *Horatium* non semel.

[*] *Pax* est inter Personas publicas, & de maximis Principum dissidiis; *Concordia*, seu *Orium*, inter privatas, & de rebus domesticis *Compositio* inter offensas.

[*] *Peccat* aliquando, qui, quod debuit, fecit, sed non recte; *Delinquit* proprie, qui fecit, quod non debuit.

[*] *Pecora* mixtura Animallum; *Pecudes* non item. *Pedale* Mensura est *Pedis*; *Pedule* vero *Pedibus* involvendis praestat utilitatem. *Corn. Fronto*.

Pejus est à *Malo*, quod in usu est, & creberrimè frequentatur; *Deterius* verò à *Bono*, ut minoris sit meriti, quàm id, quod placet. *Nonius*.

Penetrale dicitur, quod penetrat; *Penetrabile*, quod penetratur. *Servius*.

Percussum animo, *percussum* corpore dicimus. *Cicero* de Signis: *Tanquam illa face percussos esse. Agraetius*.

[*] *Percutere* de Instrumentis gravioribus dicitur, quibus vulneramur, vel occidimur; *Verberare* de *Virgis* & *Fustibus* Conf: *Gisfanti Observation*, L. L. p. 350.

[*] *Perdere* plus; *Amittere* minus, Sed quòd Litteratores quidam dicunt, *Perdimus* consultò; *Amittimus* inconsultò, eis refragari *Latīnorum* usum constat *Leg. Goclentus* loc. cit. p. 241. seq. v.

Peregrī in *Loco*; *peregre* ad *Locum* significat, ut *peregrinatus*; *peregrè* protectus. *Plautus* in *persa*. Act. 1. Scen. 1. v. 50. *Quia Herus peregriest*. Idem in *Amphitrone* Act. 1. Scen. 1. v. 196. *Bene facit; quia nos eramus peregrè, tutatus est domi*. Idem ibidem Act. 2. Scen.

Scen. 2. v. 216. Ita nunc homines immutantur, postquam peregrè advenimus. Sed haec Differentia, cujus auctor Charisius, non est certa, & perpetua; & constat Veteres propter affinitatem Litterarum E, & I, promiscuè haec talia efferre *Herè, & Heri; Vesperè, & Vesperì; Praefiscinè, & praefiscini*.

Perfuga est, qui ad *Hosfeis* profugit. Aliquando dicitur *Transfuga*, qui a suis deficiens aliis se adjungit, vel in *Hosium Castra* transfugit; *Profugus*, qui è *Patria*, seu *Domicilio*, sive *Finibus*, in quibus ante egit, profugit. *Perfugium* autem, atque *Profugium* CICERO-
NI unum sunt.

[*]. *Permittimus*, quod *Potestati* concedimus, ut liceat; *Committimus*, quod *Fidei* credimus, ut deceat *Conscientiam*.

Perna est pes Porci; [aa] *petaso* autem est ipsa coxa. Ita *perna* est pars petasonis, auctore Athenaeo Lib. 14. *Dipnosophist. his verbis*: Εξεί ὁ πετῶν ὁ μῦθος ἐκδοῦναι, ἢ περὶ τὴν καλῶς. Varro Lib. 2. de Re Rustic. *E Gallia* apportantur *Romam* *Pernae, Tomacinae, & Terniacae, & Petasones*. Cato de Re Rustic. Cum *Pernas emeris; ungulas earum praecidito*. Horatius [bb] tamen dixisse videtur *pernam* pro *petasone* his verbis.

Quicquam praeter olus fumosae cum pede Pernae.

Pernicitas est celeritas, quae cum nisu, & conatu tendit, ut in *Avibus*, quarum alae *perniciēs*; [cc] *Celeritas* est animorum, & Corporum; *Velocitas* est Corporis, & Pedum agilitas, levitasque. (dd) Cicero Lib. 5 *Tusculanar. Praestans valetudine, viribus, formâ, ac-*

T 2

cerimis

[aa] seu armus Porci salitur, & infumatus, Ventrículo in primis conveniens; cum contra *PER NIO*, Comenio teste, pedes affligit.

(bb) Lib. 2. Sermôn. Sat. 2. v. 117.

[cc] Sic *Pernix* est, qui summa celeritate pernititur.

(dd) Ideoque *Velox*, quod summa quoque celeritate utitur, quasi volax, b. e. volans à volando, est dictus. Notandum autem, quod *velox Tabellarius* velociter quidem currit; *velocitate tamen à praeyeloce Equo longissime superatur*.

293 *Ausonii Popinae de Differentiis Verbor. Lib. VI.*
cerrimis integrisque sensibus, adde etiam, si lubet, pern-
icitatem Livius Lib. 35. Quos in expeditione, velocitate
corporum, ac levitate armorum aptissimos esse ratus est.
Idem Lib. 36. Juvenes maximè vigore, ac levitate corpo-
rum veloces.

Pernicies significat interitum, calamitatem, ac exitium; [ee] *Pestis* afflictionem, & nocumentum. [ff]
ALTERVM enim dicitur à *pernecando*; **ALTERVM**
à *possundendo*, quod minus est. *Lucilius Lib. 2. Satyr.*

- - - *Hostibus* [gg] *contra*

Pestem, Perniciemque.

Terentius in Adelphis Act. 2. Sc. 1. v. 34.

- - - *Pernicies communis Adolescentium,*
Perjurus, Pestis.

Cicero Lib. 1. Officior. Ad Bonorum Pestem, Perni-
ciemque convertere. Idem Orat. 1 in Catilinam Cum tua
Peste, ac Pernicie, cumque eorum exitiò. Et pro Rabi-
rio: Contra Pestem, ac Perniciem Civitatis valeret.

Perpetuum proprie ad Homines; *Sempiternum* ad
Deos, pertinet, inquit *Donatus. Terent. in Andria act*
5. Sc. 5. v. 3.

Ego vitam Deorum propter à sempiternam esse arbi-
tror.

Ex Perpetuum est continuatum, non interruptum;
Sempiternum, quod semper manet. *Cicero Orat. 4. in*
Catilinam: Vobis illum ignem VESTAE perpetuum,
ac sempiternum.

[*] *Perpetuitas* est continuitas, cum non intermitti-
tur aliquid, ideoque designat medium, & tollit inter-
ruptio.

[ee] *Vnde Formulae Ciceronianae illae: Pernicie*
opprimi, Perniciem depellere, Perniciem comparare,
in Perniciem incurrere, Pernicie occurrere, Perniciem
moliri, ad perniciem instruere, &c.

[ff] *Sic dicimus cum eodem Cicerone: Pestem ma ehi-*
nari, Pestem asferre, pestem importare. Et à contrario
pestem comprimere, pestem reprimere, pestem aver-
tere, pestem depellere, & exsecare, &c.

[gg] *Stephani Editio p. 153. legit heic pro Hostibus,*
HOSTILIBVS.

ruptionem; Aeternitas extrema curat, & tollit inter-
ruptionem. Goclenius.

Pertinax est, qui obstinatè tenet, & pertendit id, in
quo non debet pertendi; *Pervicax* est, qui constanti,
& inflexo animo rem gerit. *Hic* laudem; *ILLE* vi-
tuperationem meretur. *Pertinax* in Re mala; *Perseve-*
rans in bona; *Pervicax* in utraque.

Attius in Myrmidonibus:

Tu *Pertinaciam* esse, *Archiloche*, hanc praedicas;
Ego *Pervicaciam* ajo, & *vincere* volo.

Nam *Pervicacem* dicis me esse, & *vincere*:

Perfacile parior; *Pertinaciam* nil moror;

Haec fortes sequitur, illum *Indocili* possident.

Tu addis, quod vitio est, demis, quod laudi datur.

[bb] *Plautus* in *Captivis* Act. 2. Sc. 2. v. 39.

Quid tu. ais? *tenaxne* *Pater* ejus est? Immo *edepol*
pertinax.

Sed confunduntur interdum, & *PERTINAX* in bonis

[ii] *PERVICAX* in malis rebus est. *Livius* Lib. 35.

Vicit tamen omnia *pertinax* *Virtus*. *Seneca* ad *Luciliū*:

Nihil est, quod non expugnet *pertinax* opera, & intentā,

ac diligens cura. *Terentius* in *Hecyra*. Act. 4. Sc. 1;

v. 17.

Ad cone *pervicaci* esse animo, ut *puerum* *praeoptares*
perire.

Pestis significat omne Malum, quod rem aliquam si-
ve inanimam; five animatam affligit; [kk] *Pestilentia*

T 3

verò

[bh] *Heic* pro laude datur, legit *Stephanus* p. 29. *prae-*
cunte *Nonio*, *LAUDATUR*.

[ii] *Sic* *Val. Maximus* *pertinacem* [quoque] *Deorum*
indulgentiam dicis. *Inde* factum, ut *Pertinacia* saepe
pro *Constantia*, quae cum *Perseverantia* semper in bo-
nam partem accipitur, ponatur; quanquam *Perseve-*
rantiam generaliter aliis sumi à *Classicis* constat.

[kk] *Vid.* quae jam ad *Not. ff.* sunt annotata. *Caele-*
rūm *Valla* Lib. 4. *Elegantiar.* Cap. 72. p. 299. inter
Luem, & *Pestem* hanc dari differentiam dicit, ut inter
Genus, & *Speciem*. *Nam* cum in *Urbe*, aut in *Agro* *Fe-*
bris, aliudque *genus* *Morbi* nascitur, five solos *Homines*,

verò [11] est morbus contagiosus, *Homines* infestans. Atque ita veteres, & idonei Auctores his Nominibus ferè utuntur, & rarè admodum PESTEM pro Morbo pestilentij dicunt, ut nunc vulgus. [mm] Livius Lib. 21. *Ibant unius Familiae viribus Veienti populo Pestem mittantes.* Idem Lib. 41. *Ad quam Pestem frugum tollendam.* Et Lib. 5. *Pestilentiam agris ubique illatam.* Immo soli Poetae PESTEM pro Morbo pestilentij usurpatur. Ennius Lib. 16. *Annal.*

Hos pestis necuit; pars occidit illa duellis.

Plautus in *Amphitr.* Act. 2. Sc. 1. v. 33. *Pestis te tenet.*

Horatius Lib. 1. *Carmin.* Od. 21. v. 13. seq.

Hic bellum laetymosum, hic miseram famem;

Pestemque à populo, &c.

Quos imitatur Justinus, non bonus Latinitatis auctor, Lib. 2. *Histor.* cap. 13. *Multorum deinde dierum inopia contraxerat & Pestem.*

Petere est simpliciter rogare; *poscere* est instanter, & imperiosè exigere; *postulare* est jure repetere. Undè & pro *Agere in judicio* sumitur, & *Postulationes* sunt *Interpellationes judicales.* Terentius in *Heautontimor.* Act. 3. Sc. 1. v. 33.

Tibi credere omnia, abs te petere, & poscere.

Cicero in *Frumentaria in Verrem*: *Incipiunt Postulare Poscere nimia.* Curtius: *Postulabat autem magis, quam petebat.* Sed haec *Verborum* proprietates, non semper observantur. Nam *petere* interdum est jure exigere, & vindicare, à quo *Petitor* pro *Actore* apud *Ciceronem*, & *Jurisconsultos.* Contrà *poscere*, & *postulare* est *submittere orare*; ut *Virgilius Aeneid.* 4. v. 30.

Tu modo posce Deos veniam.

Cicero de *Aruspicum Responsis.* *Telluri postulatio debetur.*

sive sola Pecora, sive utrosque corripuens, LVES dicitur Interdum etiam si Arbores, ac Sata [corripit] PESTIS verò aut citò occidit, aut citò abit ab eo, quem invastit, quae eadem dicitur Pestilentia. Nonnunquam tamen pro LVE ponitur, atque ad Animi vitium transfertur.

[11] quae plerumque Lociest, & Salubritati opponitur.

[mm] Conf. Gifanius loc. cit. p. 182.

betur. In eo tamen perpetuo differunt, quod PETUNT solum Homines alter ab altero; POSCUNT, & POSTULANT etiam Res inanimatae, ut *Locus*, *Tempus*, *Oratio*; *Causa* postulant, vel poscunt.

[*] *Peto* gratis; *Posco* jure; *Flagito* cum ardore; *Postulo* saepe caute.

[*] In causis privatis PETITOR dicitur potius, quam ACCUSATOR, sicuti in publicis ACCUSATOR, & non PETITOR dici solet. Caeterum proprie PETITOR est, qui petit, & Litem intendit, & plerumque in Rem agit: ACTOR vero agit in Personam, quemadmodum ex Cujacio scribit Scardius in *Lexic. Jurid.* p. 702. col. b.

Petulans est, qui se in omnem nequitiam effundit; *Protervus* est importunus, & lascivus, ut qui obvium cubito ferit, aut sibi cedere cogit; *Procax* est, qui mordaciter, & contumeliose loquitur. Ita PETVLANS plus est, quam PROTERVUS, & uterque *Dis* simul, & *Facilis* Modestiam excedit; PROCAX *Dis* tantum. Cicero pro Coelio: *Si Vidua libera*, proterva petulanter, dives effusa, libidinosa meretricio more viveret. Tacitus Lib. 3. *Historiar.* 32. *Ut sunt procacia urbanae Plebis ingenia*, Petulantibus jurgiis illustrant.

[*] *Phantasma* visum est animi cujusmodi fit in Somnia; *Phantasia* vero est Formae in animo impressio, hoc est, mutatio, sicuti ex Chrysippo refert Diogenes Laertius in Zenonis Vita, ubi verba Graeca sic sonant; *φαντασμα ἐστὶ δὲ νοῦς διανοίας, διαγίνεται κατὰ τῆς ὑπνῶς, φαντασία δὲ ἐστὶ τυπώσις ἐν ψυχῇ, τῶν ἐν αἰσθησίαις.*

[*] *Piger* similis aegro; *Segnis*, & *Deses* sine fervore; *Tardus* terit tempus; *Iners* ad nullum idoneus.

Piget ad Futurum spectat.; *Pudet* ad praeteritum Serv.

[*] *Pigritia* est Metus consequentis Laboris; *Terror* Metus concutiens, ex quo fit, ut pudorem Rubor, Terrorem Pallor, & Tremor, & Dentium crepitus consequatur. Timor Metus mali appropinquantis; Pavor Metus mentem loco movens; *Examinatio* Metum subsequens, & quasi comes Pavoris. *Conturbatio* Metus cogitata excutiens; *Formido* Metus permanens. Haec Cicero Lib. 4. *Tuscul. Quaestion.* f. 213. fac. 2 Edition. Sturmiano. Argenterat. in 8. f. T 4 Pin.

Pinguedo [nn] est inter cutem, & carnem; *Sevum* inter carnem, & ossa. *ILLA* Græcè *πικνελή*, *HOC* *σεῖον* dicitur. Sed veteres Auctores, qui purè, atque integrè locuti sunt ante tempora Imperatorum, non utuntur voce *Pinguedinis*, sed in ejus vicem usurpant *Adeps*, aut *Pingue*, in quo errat *Servius*, qui putat, nec *Pinguedinem*, nec *Pinguetudinem* esse Latinum. Nam *Plinius* Lib. 11. dixit; *Plerisque Animalium est pinguedo sine sensu*. Idem Lib. 3. *Sevum ex omento pecudis*.

Pinguedinem, & *Pinguetudinem* nonnulli putant esse eadem, cum tamen *Pinguedo* sit ipsa Obesitas, & Crassitudo, quae est ex *Pinguedine*. *Cato* in Originibus: *Sus usque adeò pinguedine* [* seu, ut alii legunt, *pinguetudine*] *crescere solet, ut se ipsà stans sustinere non possit, neque progredi usquam*. *Varro* Lib. 3. de Re Rustic. *Lux pinguetudinis Vindicta*.

Pirata est, qui *Mare* habet infestum; [oo] *Praedo*, qui *Portus*, & *Itinera* obsidet. *Cicero* pro *Sext. Roscio*: *Quis praedo fuit nefarius, quis Pirata tam barbarus!* Idem Orat. 1. in *Verrem*: *Qualis in Bello praedonum Praedo ipse fuerit, qui in Foro Populi Rom. Pirata nefarius reperiiebatur*. Et Oration. 4. in *Verrem* *Haec civitas isti Praedoni, ac Piratae*.

Plagae sunt, quae *Virgis* infliguntur; *Verbera*, quae *Fustibus*, *Colaphtis*, *Ferulis*, *Flagellis*. [pp] *Svetonius* in *Vitellio* 10. *Quoscunque libebat; in libertatem asserebant, Verbera, & Plagas, saepe Vulnera, nonnunquam Necem repraesentantes adversantibus*.

Plantae raptae sunt de arboribus; *Plantaria*, quae ex feminibus nata, cum radicibus, & terrà proprià transferuntur. *Virg.* Lib. 11. *Georg.* v. 27.

Et

[nn] *Haec* propriè succi altissimi abundantia, non incommode dicitur. *Ejus* Contraria *Cicroni* sunt *Puritas*, atque *Tenuitas*.

[oo] *Piratae conducti ab Archi-Pirata, faciunt Piraticam piraticis navibus Comenius*.

[pp] *Leg. Vallae* Lib. 6. *Elegantiar. Cap. 47. p. 462. ubi, & Verberare est cum dolore caedere; Pulsare verò sine dolore*.

• • *Et viva sua plantaria terra.*

[*] *Plenum est*, in quo est aliquid intervallum; *Refertum*; quod coactum est, in quo nullum spatium est.

[*] *Plura* Comparativus est, & de duobus dici potest; *Complura* neque positivum, neque superlativum habens, nonnisi de *maiore Numero* dicitur.

Poesis est perpetuum Argumentum ex Rhythmis, ut *Ilias HOMERI*, & *Annales ENNII*; [99] *Poesma* est inventio parva, quae paucis verbis expeditur. *Poetica* est *Ars* earum rerum. *Lucillus* Lib. 9: *Satyr.*

Cujusvis Operis pars est non magna Poëma,

Pars est parva Poëma, proinde ut Epistola quacvis.

Illa Poësis Opus totum, ut tota Ilias una

Est Thesis, Annalesque ENNII. Atque istoc Opus
unum

Est majus multò, quàm, quod dixi ante Poëma.

Polimus rudia; (rr) Novamus vetera Corn. Fronto.

Polliceri est res magnas promittere, ut *Mantes aureos polliceri*, *polliceri novas Tabulas*: Unde *pollicitatio* est magnarum rerum promissio, veluti si quis *Reip.* aut *Civitati Opus aliquod publicum*, *Ludosve polliceatur*; *Promittere* est res quaslibet parvas, sive magnas offerre. *Cicero pro Plancio*: *Nihil tibi ego tùm de meis opibus pollicebar, sed horum erga me benevolentiam promittebam.* *Plinius* Lib. 10. *Epistolar.* *Huic Theatro ex privatorum pollicitationibus multa debentur.* Sed *Juriconsulti* [l. 19 D. de Aedil. Ed. l. 43. D. de contr. Empt.] nonnunquam quamlibet aliam *promissionem* vocant *pollicitationem*, ut ex ipsorum *Responsis* liquet. Sic *pollicemur* spontè, *promittim* us rogati. [ss]

Pome-

[99] *Quid propriè sit Poësis, vid. Libellus meus Historico-Philologicus de Poëtar. Corona Not. 11 ad § 3: c. 3. p. 116. seqv. Edition. Cygneae.*

[rr] *Gifanius in Observat. L. L. p. 185. ex Festo annotavit, nos quoque posse dicere Frumentum; Agros, & Vesteis polire. Is autem Latine appellantur Politus, qui Graecis est Δαριός.*

[ss] *Posteriorem hanc Differentiam minimè esse perceptam, non inique docet Goclenius loc. cit. p. 243.*

Pometa dicuntur, ubi *poma* nascuntur, ut *Oliveta*; *pomaria*, [it] ubi servantur, ut *pemmaria* Fol. Sosp.

Pompeji Porticus, si possidet; *Pompeja*, si publicavit; *pompejana*, si in alterius Dominationem venit. *Corn. Fronto*.

Populus, & *Plebs* variè differunt. Nam Interdum *populi* appellatione omnes *Civitatis Ordines* continentur. Unde *populorum* appellatione Num. Plur. Urbes significamus; *populi* Num. Sing. Multitudinem unius civitatis. *Plebis* verò nomine sine *patriciis*; & *Senatoribus* caeteri *Cives* significantur, ut *Gellius*, & *Jurisconsulti* Inst. de Jur. Nat. Gent. & Civil. §. 4. tradunt. Aliquando *populus* nominantur *Patricii*; *plebs* autem caeteri *cives*. *Cicero* pro *Muraena*; *Populo*, *Plebique ROMANAE* benè, *no facilliter eveniret*. *Livius* Lib. 2. de *Tribunis Pleb.* *Non enim Populi, sed Plebis eum Magistratum esse*. Rursus *populus* ea pars *Civitatis* dicitur, in qua sunt *Cives ROMANI* honestiores, & opulentiores, *plebs* verò inops, & vilis Multitudo, in omneis *Tribus* diffusa. *Tacitus* Lib. 1. *Historiar.* 40. *Neque Populi, aut Plebis ulla vox*. Et: *Non tantum in populo, ac plebe* Idem Lib. 1. *Annal.* 8. *Et populo, & plebi CCCXXXV dedit*: quod *Svetonius* dixit in *Augusto* cap. 101. *Legavit populo ROMANO quadringenties, Tribubus tricies quinq̄tes HS.*

Populatio est *Agrorum*, & *Locorum*; *Vexatio* *Corporum*, & *Animorum*.

[*] *Porto* humeris; *Fero* *Corpore*.

Portus est, ad quem applicant *Naves*, & in quo hie-mant; [ut] *Statio*; ubi ad tempus stant. Nam *portus* est conclusus, & tutior, quàm *Statio*. *Lentulus* ad *Senatū*: *Urbe*, *portu*, *Statione*; *quae extra Urbem est*.

Poscere secundum *Varrohem* est, quoties aliquid pro merito nostro deposcimus: *Petere* verò est cum aliquid humi

[it] *Antiqui* idè plantabant *Pomaria*, & in illis *pomiferas Arbores*, ut ex pomis *POTVM* pararent.

[ut] *Conf. illustris Rhetii* Cap. 1. de *Jure portuum*, *num.* 12. & ex eo *Fritschii Addition.* ad *Speculum SPEIDELII* Litt. K. p. 683. col. b.

humiliter, & precibus postulamus. *Serv.*

Possidere est pro *Dominio* re suâ uti; *In possessione esse* est *Corpore* incumbere; & insistere possessioni, rem detinere. [xx] *ILLUD* & *animo*, & *corpore* fit, & justam possessionem constituit; *HOC corpore* tantum. Itaque *Servi* non dicuntur *possidere*; at iidem, & *Inquilini*; *Coloni*, & qui *precario* rogaverunt, si *Corpore* in *Praedio* sunt, *In possessione esse* censentur, ut scribunt *Jurisperiti* l. 49. D. de acquir. posses.

Possum, & ad *potentiam* refertur, & ad *Casum*, [yy] ut *Possum errare*, potest fieri; *Valeo ad potentiam*, [zz] non ad *Casum* pertinet. Itaque dicimus: *Valeo opibus, gratiâ, auctoritate, viribus*, non item *valeo errare*, *Valeat fieri*.

Postulatur aliquid honestè; *Poscitur* improbè. *Cicero* in *Fruentaria*: *Incipiunt* postulare, poscere *minima* & *Agræ*. *petimus* *precario*; *postulamus* *jure*; *poscimus* *impropiè*. *Donat*

(*) *Potius* est *correctionis* particula, & interdum aliquam *Exclusionis* in *Electione* vim habere; ut *Meâ, ac Tuâ Causâ, vel aliorum potius*. Itaque longè est illud: *Homines potius amare tenebras, quàm lucem, quàm: Homines magis amare tenebras, quàm lucem*. Unde & *JCTI* dicunt, hanc *Vocem* poni *electivè*, & non *comparativè*, sicut annotavit *Strauchius* in *Lexico particulae*. *Juris* p. 175. col. a. *Magis* verò idem fere, ac *plus* est *Leg. Golenius* loc. cit. p. 243.

Potum, & *portionem* nonnulli ita distinguunt, quòd *potus* sit *Vini, Aquae, & similium rerum*; [a] *potio* sit *confectio*, quae *Aegrotantibus* praebetur. *Cicero, Varro, alii-*

[zz] Denotat enim non solum (& quidem propriè) integris esse viribus, sed & ad aliquid conducere, atque magni pretii esse.

[xx] Sed in possessionem mittere dicitur *Judex ex Edicto*, qui rem alterutri *Litigantium* adjudicat, & quidem ex *Doletii* mente loc. persaepe alleg. fol. 130. fac. b. col. 1.

[yy] Sic *Potero* est *promittis*; *Potuerò* *dubitantis*.

[a] *Potum* *caerere* nullum vivens potest, estque cuique suo *naturalis Potio assignata*. *Comen.*

aliique primarii Auctores *portionem* pro POTU frequenter usurpant. Itaque verius est in eò differre, quod **POTIO generale Nomen** est, quae & quarumlibet rerum Potum, & Confectionem Medicam significat; **POTVS** autem de Pharmaco non dicitur.

Pravum est, quod laedit ipsum facientem; *Malum*, quod alios tantum. *Donatus.*

[*] *Praecipue* non est idem, quod *specialiter*, uti *Indocti* interpretantur, sed quod *maximè, & potissimum; Singulariter* verò idè est, quod *unicè, unico modo singulari modo.*

Praeda sunt Corpora ipsa rerum, quae capiuntur; *Manubiae* verò pecuniae ex *preda* vendita redactae, [b] *Nonius.* *Praeda* victos spoliatur; *Rapina* subito venit: Itaque **ILLA Victorià gaudet. HAEC petulantia.** *Corn. Front.*

Praedes sunt, qui fidem suam pro *Redemptoribus* obligabant *populo*, datis in publicum praediis; *Praediatores* sunt, qui *Sponsorum, praedumque Tabulas* curabāt, & si *Reus* ad constitutum diem non solveret, *praedia* ob signata vendebant: (c) Unde & *Lex praediatrica*, quae de praediis, praedibusque cavebat, & *praediatricum Jus.* *Cicero Lib. 12. ad Atticum: Quod pro Cornificio me amplius annis 23. spondidisse dicit Flavius, etsi reus locuples est, Appulejus PRAEDIATOR liberalis.* Idem pro *Balbò: Etenim si C. Scaevola ille Augur, cum de Jure praediatrico consul-retur, homo furis peritissimus, Consultiores suos nonnunquam ad Turium, & Caelcium PRAEDIATORES rejiciebat.* *Svetonius in Claudio Cap. 9. Ut cum obligatam Aetazio silem liberare non posset, in vacuum Lege praediatrica venalis pependit sub Edicto praefectorum.*

Praedicamus, ut *Res* sunt; *Laudamus* extollendo, *Praedicamus* Voce; *Laudamus* Argumentis. *Donatus.*

Praellum est Certamen hostile sive eminens, sive cominus fiat; *Pugna* verò est, cum hostes cominus congregiuntur, dicta à *pugno*, eò quòd ante Usus *Telorum*,
atque

(b) *Asconius* verò *pediamus MANUBIAS* esse dicit *Spolia quaesita de vivo Hoste nobili per deditiorem.*

(c) *Asconius*, & *horum Cujacius Lib. 5. Observ. Cap. 29. in fin.*

atque *Missilium*, *PVGNIS*, & *Calcibus*, & *Morsibus*,
Corporumque luctatione certabatur [d] *Lucretius Lib.*
2. de Rer. Nat. v. 117. seq.

Et velut aeterno certamine Praelia Pugnasque

Edero turmatim certamina

Praemium [e] est quod pro recte factis redditur: [f]
Pretium est, quod pro re emta datur, vel est *Merces*
Conductionis, *Operae*, & *Artis*, à quo *Manupretium*, &
Operae pretium *Gellius Lib. 3. Cap. 8. Nobis non pla-*
cet pretio, aut praemio, aut dolis pugnare. Aliquando
tamen *Praemium* latiori significatione *Lucrum*, &
Commodum quodlibet denotat, à quo *PRAEMIO-*
RUM pro *Pecunioso* *Veteres* dixerunt & *PRAE-*
MIARI, id est *Lucrari*, & *Quaestum facere*, *Syeto-*
nius in Tito Cap. 7. Lucret Lib. 3. v. 969.

Omnia perfunctus vitae Praemia merces?

En Lib. 5. v. 9.

Pectore parva suo, quaestaque Praemia liquit?

Sed & *PRETIUM* interdum accipitur pro *Praemio*.
Cato in Oratore apud Milites: Majores seorsum, atque
diutius pretium parare bonis, atque strenuis. Lucili-
us Lib. 30. Saryr. p. 196.

Virginis hoc pretium, atque hunc reddamus Hono-
rem.

Livius Lib. 32. Haud satis dignum tanti laboris, peri-
culique pretium erat.

Praei significat *Sponsorum datum in civili causa*, &
Lite

[d] Aliquando etiam est *Verborum*, & *Contro-*
versiae, sicut probat *Doletus loc. cit. fol. 138. fa. a. col.*
2. Caeterum Pugna. & Lucta ita differebant quondam ut
in Pugna [*Scaligero Lib. 1. de Re Poetic. Cap. 22.*
p. 84. testante] *solis pugnis pugili uti liceret in Lucta*
autem impulsu tantum, & tractu, & pressione, & sup-
plantatione, ut non caederetur concertator, sed proster-
neretur.

[e] qf. *Praemium dictum, quod quis praee aliis emittit,*
vel accipit.

[f] in specie est id, quod in *Ludis* proponitur illis, qui
se Arenae gessere, & Victores evasere.

302 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. IV*
Lite Nummaria. *Vas* propriè est Sponsor alterius in Re capitali, inquit Festus. [g] Ausonius in Monosyllabis. [b]

Quis subit in poenam capitali iudicio? Vas.

Quid si lis fuerit numeraria, quid dabitur? Praes
Idem in Ludo Sapientium: [i].

Praedes, Vadelque poenitudinis reos.
Sed tamen interdum **VAS** dicitur Sponsor, qui ex *Patris Conventis*, & *Mancupis* sete pro Reo obitringebat, si fortasse res ab Emptore evinceretur, ut in *Lege Mancupiorum*, **VADEM** ne poscerent, nec dabitur, vel qui in privato Iudicio *Reum* sisti, aut ni sistatur; *Pecuniae summam* promittebat. Nam ut ait Varro, consuetudo erat, cum Reus parum esset idoneus inceptis rebus, ut pro se alterum daret, qui illum Iudicio sistendum certa die promittebat, ad quam diem, qui in iudicium veniebat, *Vadimonium obire*, & ad *Vadimonium occurrere*, aut venire dicebatur. Cicero pro Quintio. *Vadimonium non obit quidam socius; & affinis meus.* Idem ibid. *Ad Vadimonium non venit, qui tibi praesto semper fuit.* Non dubitavit, inquit cum *Vadimonium desertum est.* Suetonius in Caligula Cap. 39. *Et litigantium plerique quod occurrere absentes ad Vadimonium non possent, causa eaderent.*

Praesidium est auxilium militare, quod ad custodiam & defensionem alicuius praesidet; [k] Subsidium verò est, quod postponitur ad subveniendum laborantibus;
aut

---

[g] Budaeus inter Praedem, & Vadem hanc facit Differentiam: ut *HIC* pro altero *Vadimonium* promittat, *ILLE* autem à Magistratu interrogetur in publicum, ut praestet à quo cum responderit dicitur **PRÆES**. Sive **PRÆES** est ille, qui **SPONSOR** Reipublicae vel Principi est factus pro eo qui Pecuniam publicam dispensat aliàs *Receptor* dictus.

[b] Edyl. 12. quod **TECHNOPAEGNION** dicitur & hoc est q.

[i] In p. cie in Thalete v. 21.

[k] Sic Praetes in primis est ad quem potissimum [Vlpiano Auctore Tit. de Offic. Praesid.] pertinet cu-

aut deficientibus, dictum à *subsidendo*, quod in extrema acie *subsidebant* TRIARII, qui caeteris usu, & fortitudine praestabant, & si priores duo Ordines, nimirum *Hastati*, & *Principes* loco moti, fusique ab hostibus fuissent, tū ipsi, renovatâ pugna, hostes invadebant. Quod allusit Plautus in fragm. part. 1. v. 92.

Agito, subsidite omnes quasi solent TRIARII.

Cicero pro Flacco: Praesidia, immò centum Subsidia Republicae, consilia, auxilia.

Precari est Rogare: Deprecari est Purgare, & Excusare.

Virgilius Aeneid. 12. v. 931.

Equidem mœni, nec deprecor, inquit.

Cicero. *fluid faciet Hortensius, Avaritiaens crimina Frugalita s laudibus deprecabitur?*

[*] *Primicerius* falsò à nonnullis dicitur is Puer, qui primam facem in Promotione Magistrorum gerit, sed potius idem est, ac *Δοῦδης* Secretorum atque *Quaestor Sacri Palatii*, quem hodiè minùs Latine Litteratorum vulgus *Cancellarium*, sòlet appellare, cujus munus est in primis, Litteris Principis, quibus aut *Donum aliquod* aut *Honorem, Magistratumque*: cõcedit, cereum illius *Stigillum* apponere, undè. & PRIMICERIVS dictus. Qui verò primus in *Magistrorum* Promotione *faculam* gestat *Graecis* opimè *πρωτοῦ αὐτοῦ χαρ* nuncupatur.

Primipilus est Centurio primus, & supremus inter decem Centuriones *Triariorum*: qui primum locum in *Legione* post *Tribunum Militum* obtinebat. [1] Livius Lib. 7. 41. P. Salonijs alternis propè annis, & *Tribunus Militum*, & primus Centurio erat, quem nunc *Primipili* appellant. Idem Lib. 8. Cap. 8. Duo *Primipili* ex utraque acie inter *Triarios* erant. Primus *PILUS* est ipse *Centurionatus*; & primus ille Ordo; quem ducebat *Primipilus*, Salust. in *Jugurtha*: *Centurio Primi Pili tertiæ Legionis* Caesar Lib. 1, de Bello Civil. cap. 13.

L.

rare, ut pacata, & quieta sit Provincia cui praest, & quam gerit.

[1] *Primipilus quis sit, ejusque Centurio* vid. apud Schardium in *Lexico juridico* p. 744. col. .a.

304 *Aufonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. IV.*
L. Pupius Primi pili Centurio. Et Lib. 3. de Bello Civi-
vil. cap. 91 *Craſſinus primum pilum ſuperiore anno in*
Legione decima duxerat.

Primus ē Multis; [m] *prior* ē Duobus: ita *poſtremus*
de multis. *poſterior* de duobus dicitur; *Alius* de mul-
tis. *Agrætiſ.*

Prior Comparativi gradus ſunt; *primores* ſummae
quæque res, [n] Cic. in Oratore: *Quæ iſti Rettores ne*
primoribus quidem labiis attigiffent. *Nouius.*

Probitum aliud eſt: quam *ſpectatum*, quòd *Illo* HOC
majus eſt Lucil. Lib. 26. Satyr.

Tuam probatam mihi & ſpectatam maximè Adole-
ſcentiam.

[*] *Probator* eſt poſt factum, *Suaſor* ante factum.

[*] *Probrum* ſignificat omnem Turpitudinem, quæ
ignominia delinquentem afficit, ut *Stuprum*, *Adulteri-*
um, *Furtum*, *Mendacium*, & id genus alia, *Opproprium*
eſt Convitium; quod ob admiſſum *probrum* fit. [o] Ita-
que rectè ſcribit Ulpianus l. 42. D. de Verb. Sign.
PROBRUM iſe eſſe; & *Opprobrium*. *quafi obiectum*
Probrum quod *Valla* fruſtra reprehendit P. Africanus
de Multa: *Omnia Mala, Probra, Flagitia, quæ homi-*
nes faciunt in duabus rebus ſunt Malitia, atque nequitia
Cicero ad Atticum: *Epistolæ mihi legerunt plenas om-*
nium in me Proborum.

Profeſti, & *Fefi* Dies diſcernuntur ſic: *profeſti* ſunt
à *Fefiuitate* vacui. *Afranius in privigno* [p]

Quæ feſtivo nos facere ſolemus Die, Quo-

[m] Sic *Primus Haeres* dicitur qui primo gradu eſt
ſcriptus [Briſon. Lib. 7. de Formul. p. 606.] & *pri-*
mus Ordinis Advocatorum, qui in ſede prior eſt *Idem ibid.*
Primus autem, & *Primiter pro Primo* dici, tradit Lau-
rembergius in *Aneiquario* p. 355. col. b.

[n] *Ponuntur*, & *Primores pro Optimatibus*, *auctore*
Modellino.

[o] Si vacas *Probro*, *Opprobrium* non erit tibi *Probro*
ſed ille potius *Probroſus* fit, qui tibi falſa *Exprobatio-*
ne opprobaverit. *Comenius.*

[p] p. 54. edition. *Stephanianæ*, ubi *veteris Poëtar*
verba ſunt hujus tenoris: Quæ Feſtis nos facere ſole-

Quotidiano opere promiscues omnia;

Atque profecto concelebras (die) FOCVM.

Prohibere est avertere, & impedire Dictis, Factisque ne quid fiat; Vetare est dictis resistere: Plaut. in Curcul. Act. 1. Sc. 1. v. 33. *Nemo hunc prohibet, nec vetat.*

[*] Prohibemus ante inceptam rem, *Inhibemus* coeptam. Comenius.

[*] Proletarii erant qui in plebe Romana tenuissimi, pauperimique non amplius; quàm mille quingentum Aeris in Censum deferrent *Capitecensi*, qui nullo, aut perquam parvo Aere censebantur.

Prologus est velut Praefatio quaedam Fabulae, in qua aut Poëta excusatur, aut Fabula commendatur [q] Prologium autem est, cum Argumentum Fabulae tantum describitur. Quam Vocem Latini fecerunt ex Graeco *πρόλογος* ut ab *ἐξοδος* Exordium, quò aliquoties utitur Varro in Satyris. Pacuvius: *Examinaſti me Prologio tuo.*

Promittere est nudis Verbis polliceri, ex quo constituitur tantum nudum pactum; Spondere autem est per stipulationem promittere, unde nascitur actio ex Sponsu, Rectpere est fidem dare se praestaturum, Ita Rectpere plus est, quàm promittere & Spondere plus, quàm utrumque *Ifflorum*. Cicero pro Muraena: *Futurum esse promittunt, & spondent.* Idem pro Domo; *praestio, Promitto, Spondeo.* Et ad Crassum: *Quae tibi Promitto, ac recipio.* Seneca ad Lucilium: *tam non promittunt de te, sed spondent.* Quamvis Iureconsulti interdum *promittendi* Verbum latius interpretentur; & non modo ad nudam promissionem, sed etiam ad Sponsionem referunt. Itaque si scriptum in Instrumento fuerit; Promississe aliquem, perinde haberi volumus, atque si interrogatione praecedente, responsum sit: *Spondeo*, auctore Iustiniano inst. 3. de in iutil. Stip. § 17.

[*] Pronuba, seu *promnestria* est Mulier, quae SPONSAE

V

SAE

mus, de quotidiano opere promiscue, atque profecto concelebras Focum.

[q] Conf. Iul. Caes; Scaligerii Lib. 1. Poetic. Cap. 9. p. 33.

SAE adest; *Nymphagogus*, qui deducit **SPONSVM**. *Auspex*, & *paranymphus* sunt affeculae, & deductores **SPONSI**,

Protenus significat *porro tenus*; id est longe à Finibus *protinus* est *statim*, ac *sine intermissione*. [r] Alterum est Adverbium *Loci*. alterum *Temperis*, ut *Servius* notat ad illud Virgilii Eclog. 1. [*] vers. 12. seq.

En ipse capellas.

Protenus aeger ago. . . . .

Ego nullam Vocabulorum istorum Differentiam esseputo, sicut nec differunt *quatenus*, & *quatinus*: de quibus infra.

Pudor [s] est metus rerum turpium, & ingenua quaedam Timiditas dedecus fugiens, laudemque maximè consectans, ex quo ortum Ruborem *Virtutis colorem* *Diogenes Cynicus* appellabat; *Pudicitia* est continentia à Libidine: *Verecundia* est Reverentia quaedam adversus homines: cuius proprium est *neminem offendere* *Plautus* in *amphitr.* Act. 2, sc: 2. v. 210.

Sed pudicitiam, & Pudorem, sedatam cupidinem *Varro* lib. 2. de Vita Populi Rom. Multò praediti Pudore, & pudicitia *Adolescentes*. *Sallustius* in *Catilina*: Pudorem, Pudicitiam, Divina, & humana promiscua omnia. Idem de Rep. ordinanda. Ubi divitiae clarae habentur, ibi omnia vilia sunt, Fides probitas, Pudor Pudicitia. Laetant: lib. 2. Pudorem extinxit, Pudiciam flagitavit. Idem ibidem Unusquisque igitur: quantum potest, formet se ad Verecundiam, Pudoremque colat.

[*] Qualis sit differentia interpueritiam, atque puerilitatem tradit *Seneca* lib. 1. *Epist.* 4. his verbis *Adbuc enim non Pueritia in nobis sed quod est gravitas, Puerilitas remanet, & hoc quidem pejus est; quod auctoritatem habet*

[r] Vid. Virg. Lib. 1. *Georgicor.* vers. 1.

[s] Pudorem olim interdum idem valuisse, quam Pudicitia valuit *Gitanus* in *Observationib.* L. L. p. 202. testatur, additque inde factum esse ut **PVDORIS** nomen pro Verecundia à doctis quibusdam sit positum. Ut autem **PVDOR** Vultus est, sic **PVDICITIA** Animi.

bemus Senum vitia Puerorum, nec Puerorum tantum sed Infantium: ILLI levia, Hi falsa formidant, NOS utraque.

Pugnat, qui resistit; Oppugnat, qui obsidet Impugnat qui per omnia inimicus est. Itaque pugnat Exercitus Oppugnantur Castra, vel Vrbes, Impugnantur inimici Corn. fronto.

[*] *Pugno magis est, & specialius, Certo minùs, & generalius.*

Pulsare est vehementi, & crebro ictu tundere, ut fit pugnis, Calcibus, Malleis, Saxis [t] Verberare est cadere verberibus: aut infligere plagas; quod fit Manu; Virga, fuste, flagello, ferula; Loris, & similibus Cic. Orat. 1. in Verrem: Lictores considunt valentissimi, ad pulsandos, versandosque homines exercitissimi. Iuriconsulti paulò aliter haec verba distinguunt in Lege Cornelia de iniuriis, quae Actionem iniuriarum ei dat, qui se pulsatum, verberatumque dicit, sic enim interpretatur Vlpianus L. 5; D. de iniur. Verberare est cum dolore cadere; Pulsare sine dolore. Quae. differentia, quantum ad illam actionem Iniuriarum attinet, vera; & necessaria est. Nam qui per Contumeliam impulsu cubiti, aut manus alterum loco dejecit. aut qui Pileum capite excussit, hic iniuriam fecit, nec tamen verbis Legis teneretur: nisi pulsare sine dolore cadere interpretemur. in quo Valla frustra reprehendit Vlpianum, quem frivolis levibusque rationibus tuentur Iuris Interpretes, atque etiam Alexander Neapolitanus in Libris Genialium Dierum. Quanquam illi ipsi Iuriconsulti interdum haec Verba confundunt Vlpianus ad Edictum 56. l. 4. § si cum servum D. Vi Bon. rap. Si cum Servum meum Titius pulsaret turba fuerit collecta. Et mox Caeterum; si alia causa verberandi fuerit, cessat haec actio.

Putant, qui omni genere errant, Suspiciantur qui aliquo modo praevident. Corn. fronto.

[*] *Putat dubitans, Aestimat ex natura rei Opinatur opinioni suae vel alienae credens, Arbitratur dubio fidem dans.*

V 2

Quae-3

[t] *Conf. quae suprà ad PRAELII Titulū sunt annotata.*

Q

Q*vaerit*, qui ad plenum, & perpetuum reponit, *Quaeritat*, qui vix quotidie *inquirendo* victum invenit. *Donatus*. *Quaerimus* Disciplinam. *Inquirimus* ex quo dubitamus. *Desideramus* vel quod diligimus, vel quod amisimus. *Corn. Fronto*. *Quaerimus* inquirentes *Querimus* deplorantes. *Quaerimus* lucrum, *Querimus* lacrymis, *Requirimus*, dum diu quaerimus. *Afranius* in *Fratriis*, & *Fratribus* [*] p. 5

Proin tutum quaeram, ne requiram te vide.

Quaestor est, qui *Quaesturam* gerit [*] *Quaestoribus* qui *Quaestor* fuit: quem posterior *Aetas* *Ex quaestore* vocat ut *ex Consule*, *ex Praefecto*, *Proquaestor* qui mortuo: vel absente *Quaestore* eius munere fungitur. *Cicer. Orat. 2. in Verrem* *De Verre qui Mortuo MAL-LEOLO Quaestore statim Proquaestore iussus est esse*. Similiter differunt *Consul*, & *Consularis*, *Praetor*, & *Praetorius*, sed *Pro-Consule* dicebatur, qui post gestum *Consulatum* anno insequenti in *Provinciam* eodem summo cum *Imperio* mittebatur, *Propraetore* autem qui *ex Praetura Provinciam* obtinebat. Unde *Provinciae* aliae *consulares* aliae *Praetoriae* vocabantur. Et si interdum *pro Praetore* significat eum, qui absente *Duce* vicario munere *Exercitui* praeerat. Nam *Praetor* appellabatur etiam is, qui *Exercitum* ducebat; Sic scribente *Sallustio* in *Jughurta*. *Sine decore ad SULLAM profugiunt, quem Consul in expeditionem proficiscens pro Praetore reliquerat* & ibid, *ALBINUS Consul, Aulo Fratre in Castris Propraetore relicto Romam decessit*.

Quarto Locum significat, & tres ante factos, *Quartum* *Tempus* denotat & ter ante factum. Similiter distant *Tertium*, *Quintum*, *Sextum*, & *Tertio*, *Quinto*,
Sex.

---

[u] *Quaestoris urbani Partes quae nam sunt tradit*
Brissonijs Lib, 2. de Formulis p. 252.

Sexto [x] Ennius Lib. 8. Annal. Quintus Pater quartum f. Consul. Sed hanc Differentiam, quam Varro & Gellius tradiderunt, non semper observant veteres auctores nam & Gellius lib. 10. cap. 1 dixit Tertio, & Quarto CONSUL, & Quadrigarius Lib. 19. Annal. C. MARIUS creatus septimo Consul. Item inscriptio Romana: P. DECIUS DECI F. PRIMO COS: DE SAMNITIBUS TRIUMPANS SPOLIA EX HIS CERERI CONSECRAVIT ITERUM, ET TERTIO COS. Nec est ulla ratio: cur magis differant Quartum; & Quarto, quam Primum, & Primum, postremum & Postremo: quae promiscue, & indifferenter dici notissimum est,

Quatenus significat qua sine, quo usque, ut Haelenus hac sine, Quatinus verò significat Quoniam, Quia, ut tradunt Festus, & Victorinus. Quae differentia arguta magis est, quam vera. Nam ut iam ante monui una, eademque vox Propter diversas significationes non debet variè scribi: & fuit alioquin Veteribus usitata commutatio Litterarum E, & I, de qua dixi Libro primo de usu antiquae Locutionis. Ut non sit dubium, mihi quidem; antiquissimos in utraque significatione indistinctè scripsisse Quatenus, & Quatinus. Sed prioris Significationis Usus tritissimus est posterioris Exempli suppeditat Horatius Lib. 3. Carminu: [y]

Quatinus (heu nefas)
Virtutem incolumem odimus.

Et Lib. 1. Sermō [z]

Denique quatinus excidit penitus vitium irae.

Caetera item nequeunt stultis haerentia.

Svetonius in Claudio cap. 26. Confirmavitque; quatinus Matrimonia sibi male cederent, mansurum se in coelibatu. Plinius Lib. 3. Epistolar. Et quatenus nobis de-

V 3

ne-

[x] Legatur Nonius Marcellus de Proprietate Sermōnis fol. 211. fac. a.

[y] Od. 24. v. 30. seq. ubi Editio Cruquiana & Thomaë Treteri Index legunt in primis Quatenus.

[z] Satyr. 3. v. 76. seq. Conf: lib. 2. serm. satyr. 4. v. 57.

310 *Ausanti Popmae de Differentiis Verb. Lib. IV.*
negatit diu vivere, relinquamus aliquid, quo nos vi-
xisse testemur. Iuvenalis [aa]

Quatenus hic non sunt nec venales Elephantæ.

Quatio est violenter [bb] agito, vel impello; Quas-
so est in varias Partes jacio, vel moveo cum magna in-
dignatione, magnaue vehementia, quod gravius, &
violentius est, quam Quatio. Livius: Carthaginiis mœ-
nia nunc quatit ariete. Plautus in Trinum. Act. 5.
Scen. 2. vers. 45. Quid quassas caput? Hinc Quassa-
ta; quae disjecta, & fracta defederunt. Virgilius [cc]

Quassatam ventis liceat subducere classem.

Livius: Quassata muri reficere.

Querimonia certae rei est. querela supervacua est Ita-
que prior gravitatis est, posterior levitatis: [dd] Corn
Fronto.

[*] Quidam notat rem certam, Quispiam; vel ali-
quis incertam, & vagam Goclenius.

Quis infinitum ad unum refertur. Cicero: Si quem
tuorum fidelium voles ad me mittere. Quisquis vero; vel
Quicumque ad universos confusè dicitur. Similiter.
QVOT certum desiderat Numerum, Quotquot, vel
quotcumque, OMNES denotat. ut observavit Priscianus

[*] Quis, & Quid interrogativa sunt, qui, & quod
Relativa quicquid; & quodcumque Indefinita.

[*] Quot de Discretis: Quantum de substantia.

Quotannis, & Quotidiè Tempus continuatum signi-
ficat in singulos annos, & in dies singulos, Tempus in-
terruptum per intervalla Annorum, & Dierum [ee] Ci-
cero ad Atticum: Quotidiè, vel potius in Dies singulos
bre-

[aa] Satyr. 12. vers. 102.

[bb] [Commovendo, aut pulsando tremefacio &]

[cc] Lib. 1. Aeneidos v. 555. ubi Paulus Manutius
in Editione Plantiniano - Antverpiana pro SUBDU
CERE, in terram trahere rectissime in Margine sub-
stituit.

[dd] Breviter: QUARELA est Quaerimonia levior:
QUERIMONIA autem querela gravior.

[ee] seu quotannis ferè est continuum, singulis diebus
est intervallum.

breviores litteras ad te mitto. Ulpianus ad Sabinum 23.
Leg. 13, D. Tritico: *Haeres meus amphoras decem quotannis in annos singulos dato Labeo Lib. 2. Posterior Legi 17. D. de annuis legat. Vini Falerni, quod dom nascentur; quotannis in annos singulos binos culleos Haeres meus Titio dato.*

(*) Quotus interrogat, Quotusquisque paucitatem infert.

R.

Racemi sunt Uvae minores, & exillioribus granis qui plerumque à Vindemiatoribus sub pampino latentes, fallentesque relictī post, colliguntur, Uvae sunt majores; ac crassioribus acinis [ff] Plinius lib, 3 *Quando non Racemos, sed Uvas alias gignunt.*

Raptio ad Personam refertur, Rapina [gg] ad Rem Raptus ad Stuprum propriè. Donatus.

Recidiva sunt, quae ex suo casu restituta eodem modo, & genere redeunt [hh] ut Recidivas febres dixit Plinius. Virgilius [ii] *Recidiva Pergama.* Tertul. Reciprocarum frugum, & uvidorum Elementorum, & recidivi Anni fidem argumentantur, Arnobius Lib. 4 *quicquid prior aetas abstulisset, recidiva substitutio denegaret.* Rediviva autem sunt; quae ex vetustis renouantur, & quasi in vitam novā adsumptā forma, denud revocantur, ut Redivivus Lapis, qui ex vetere in novum Aedificium translatus de integro politur: Cicero Orat. 1. in Verrem: *Minus operis esse unam columnam rescere ab integro novam, nullo lapide redivivo, an quatuor illas reponere* Id ibidem: *Rediviva sibi habeto.*

Recipere, & Suscipere eò differunt, quod Suscipitur

V 4

To-

[ff] Ideoque Uvae plenae sunt suavi umore, qui in Vvis possis, & passulis inscatur.

[gg] Rapina est petulantiae, Praeda autem visceraria.

[hh] & quasi retro seu iterum in aliquid cadunt.

[ii] Lib. 7. Aeneid. v. 322. & Lib. 10. v. 58.

Totum, *Recipitur* Pars: Et *Suscipitur* id, quod *principale* est; *Recipitur*, quod *hinc* pendet. Denique *suscipitur* solum aliquid propter SE; *Recipitur* etiam propter ALIUD, ut notat Asconius Pedianus. *Recipimus* aliquid rogati, *suscipimus* sponte. *Agratius*.

[*] *Recipio*, quod habui; *suscipit*, qui, quod non habet, *sponte* accipit.

[*] *Recipere*, aut *Promittere* amplius quidpiam significare, quam *Polliceri*, argumento est, quod *Cicero* inquit. *De Aestate* polliceris, *vel potius* recipis. *Recipere* enim est, quasi *periculum*, & *eventum* rei *suscipere* in se. Vid. *Goclenius* loc. cit. p. 246.

Recta Loca dicuntur, quae absque ullis *anfractibus* surgunt *in altum*, vel *in longit. dinem* extenduntur, *Porrecta* sunt *plana*, & *patentia*: Ita *Recti* Montes, *Rectae* Turres, *Porrecti* Campi. *Caesar* Lib. 2. de Bello Gallico 19. *Porrecta*, ac *Loca aperta*. Idem Lib. 6. 24. *Rectaque Fluminis Danubii regione*; *Horat.* [kk]

Non est aptus equis Ithacae locus, ut neque planis Porrectus spatii

Minucius Felix in *Octavio* 17 *Quid loquar apte dispositae recta Montium, Collium flexa, porrecta Camporum?*

[*] *Recusare* est *denegare*; *Accusare* est *culpae* Pares & *Inferiores*; *Incusare* est *culpae* Superiores; *Excusare* est *culpam* *dimovere*.

Reddere est *acceptum*, & *ablatum*, vel *abductum* *retrò* dare; [ll] *Restituere* verò est *amissa*, & *alienata*, aut *immutata*, ad *priorem Dominum*, atque *Statum pristinum* *reducere*. *Terent.* in *Eunucho* Act. 1. Sc. 2. v. 66. seq. *Praeterea ut suis restituam, ac reddam*; id est, ut *Virginem servam in Libertatem restituam, & abductam reddam*. *Cicero* pro *Flacco*: *Reddat misero Patri filiam*. Idem pro *Domo*: *Lucem, Salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit*. *Gellius* Lib. 3. Cap. 8.

Cap. 4

[kk] Lib. 1. *Epist.* 6. ad *Maecenatem* v. 41. seq.

[ll] *Reddere nonnunquam, & pro Solvere*, atque *dare capi*, *Gisanius* loc. saepissime alleg. est auctor p. 211. & quidem *praeuincibus* *Plauto*, *Cicerone*, atque *Horatio*.

Captivosque omnes, quos tum habuerit, restituisse, & reddidisse.

[*] *Reddo, quod prius habui; Trado, quod non fuit in potestate alicujus.*

Regium, quod Regis; [mm] Regale, quod Rege dignum est. Corn. Fronto.

Religio est Cultura Dei; Superstitio verò est coelestium, & divinarum rerum, quae super nos stant, inanitas, & superfluus Timor. Cicero Lib. 2. de Natura Deorum 71. Non enim Philosophi solum, verum etiam maiores nostri Superstitionem à Religione separarunt. Nam qui tota die precabantur, & immolabant, ut sibi sui Liberi superstites essent, Superstitiosi sunt appellati, quod nomen patuit postea latius. Qui autem omnia, quae ad cultum DEORUM pertinerent, diligenter pertractarent; & quasi relegerent, dicti sunt Religiosi ex relegendo. (nn) Idem in Partitionibus Oratoriis: Fortitudinem audacia imitatur, & Religionem Superstitio. Frequenter tamen Religio pro Superstitione; id est, inani Timore, ac sollicitudine usurpatur à Varrone, Cicerone, Virgilio, & aliis, quorum Testimonia extant apud Nonium. Hinc Religiosum à Superstitioso Varro in Libris Rerum divinarum ita discernit, ut à Superstitioso dicat timeri DEOS; à Religioso autem tantum vereri, ut PARENTES non ut HOSTES timeri.

[*] *Religio est erga DEVM; Pietas in DEVM, atque in PARENTES simul.*

(*) *Relinquimus lubentes, Deserimus inviti: Et Relinquimus aliquid, quod in Loco relicto manet; Deserimus etiam locum, ubi nihil manet.*

[*] *Reliqui sunt relicti; Caeteri, quos nescimus.*

Remotum est, quod longè abest; Semotum, quod seorsum positum est. Lucretius Lib. 1. 59.

Semota à nostris rebus, sejunctaque Longè. Idem Lib. 4. v. 811.

Tempore semotae fuerit, longèque remotae.

(*)

[mm] *ut Regia Domus, vel Aula, sive Vestis regia.*

[nn] *Leg. Oliverii Arzignanensis. Commentar. Histor., & Litterar. ad Val. Maximi Lib. 1. Cap. 1. fol. 2. fac. b.*

(*) *Renunciare* Muneri, vel *Hospitio*, est recusare; *Renunciare* Consulem est declarare.

[*] *Reperio* non quaesitum; *Invenio* quaesitum; *Comperio* certo scio.

[*] *Reprimere* est ad tempus; *Comprimere* in perpetuum. Ideoque *Comprimi* plusest, quàm *Reprimi*.

Restiarius est, qui facit *Restes*; [oo] *Restio*, qui vendit, ut tradit *Fronto*. Sed meo iudicio non rectè. Nam *Restiarius* est, ut *Lintearius*, qui *Restes* vendit, ex ea re quaesitum facit; *Restio* est, ut *Linteo*, *Pellio*, qui *Restes* intorquet, & necit, alter *Graecis* dicitur *σχοινοπώλης*, alter *σχοινοπλόκος*, sive *καλίστροφος*, ut *Plutarchus* in *Augusto* dixit. *Glossarium* *σχοινοπλόκος* *Resticularius*, *Restio*. *Svetonius* in *Augusto* cap. 2. *Libertinum* ei *Proavum* *exprobrat* *Restionem*.

Restitumur iis, quibus nos volumus; *Reddimur* iis, qui nos volunt. [pp] *Restituimus* Volentem; *Reddimus* Volentibus. *Restituit* Cupiens; *Redditur*, & *Restituitur* Cupiens Cupientibus, *Donatus*.

Resto, & *Resisto* ita differunt, ut *Obfso*, & *Obfisso*, de quibus supra; etsi non perpetua est haec Differentia, & interdum *RESTO* pro *Resfso* sumitur. *Ennius* Lib. 7. *Annal.*

Illustri restant *scis*, *sibynisque* *sadentes*.

Sallust. Lib. 1. *Historiar.* *Urbem* multos restantem *passigando* *vicit*. *Ovidius* Lib. 2. *Fastor.* v. 749.

Postmodò *victa* *caedes*: *melioribus*, *Ardea*, *restas*.

Propert. Lib. 3. (99)

Dum *fugiant* *Troes*, *dum* *restat* *Barbarus* *Hector*;

Reum *facere* est in *Judicio* *legibus* *interrogare* de *Crimine*, de quo *postulatum* est; *Reum* *Agere* est *accusare*,
&

(oo) *h. e.* *Vincula* è *Cannabe*, vel *Stupa*, omni *fune* *minora*.

[pp] *Conf. jam*, quae paulò ante sub *REDDERE* *Tit.* sunt dicta.

[99] *Eleg.* 7. v. 31. ubi utraque *Tuscanelliana Editio*, & *Basileensis*, & *Hanovienfis*, pro *Dum* *fugiant* *TROES*, etiam non *incommodè* *heic* *legit*; *Dum* *vincunt* *DANAI*.

& actionem prosequi. [rr] Nam primum postulabat Actor à PRAETORE, ut accusare liceret, quo impetrato, Nomen deferbat; postremò accusabat. Coelius ad Ciceronem: Cn. Domitium Reum fecit. Idem: Illud mihi occurrit, quod inter Postulationem, & Nominis Delationem Uxor à Dolabella discessit. Valer. Maximus Lib. 6. cap. 8. M. Antonius, Avorum nostrorum temporibus clarissimus Orator, incesti Reus agebatur. Id Lib. 8. cap. 1. FLAVIUS à C. VALERIO Aedile apud Populum Reus Actus. Sed haec ferè confunduntur, sicut & postulare, & accusare.

[*] est Ars bene dicendi circa Orationem ad persuadendum, idonea. Vnde RHETORICE aliquid dicere est graviter, splendide, magnificè, vehementer, ac copiose aliquid dicere. Dialectica autem est rectè differendi scientia circa Orationem, quae Interrogatione, & responsione consistit. Haec Diogen. Laertius in Vita Zenonis Lib. 8. pag. 462. ubi verba Graeca sunt videnda.

Ripae propriè Fluminum sunt; (ff) Littora Maris, ut Ovid. Lib. 1. Metam. v. 42. - - - pro Ripis Littora pulsant.

Rixam, & Turbam multum differre Labeo ait (l. 4. D. de Vibon. rapt.) Nam TURBAM Multitudinis Hominum esse Turbationem, & Coetum; RIXAM etiam Duorum. [tt] Unde Edictò Praetoris de Damno, quod in Turba datum est, in Turba factum interpretatur Ulpianus

---

[rr] Leg. Schardii Lexicon. Juridic. p. 819. col. 4.

[ff] Didacè à ῥίπην, quod impetum Ventorum, vel Aquarum, quem sustinet RIPA, denotat.

[tt] Vid. Valla Lib. 6. Elegantiar. Cap. 61. p. 479. Caeterum TVRBA in Turbam concitata acceptat turbida consilia, turbatque seipsam, & alios. Sicut & cuilibet Turbulento quietem interturbare, Negotia perturbare, Bonos conturbare, sed & sibi tandem turbulenter agenti poenam accersere facili est. Nam ut Res turbatae tranquilluntur, necesse est, Turbatorem proturbari, hoc est, de Statu deturbari, Complices ejus disturbari, aliquando, & Patria exturbari. Tu si vivere optas imperturbatus, vive quietus. Comenius.

316 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. IV.*
 pianus l. 4. §. 3. D. de Vi bon. rapt. quòd decem, aut
 quindecim hominibus coactis factum est. Ego hoc am-
 plius interesse puto, quòd *Rixa* levis Verborum velita-
 tio est; *Turba* multitudinis [commotio, seu] concursus,
 vel concertatio, & pugna. Cicero in Verrem: Ecce
 autem nova *Turba*, atque *Rixa*. Livius: *Concursu ho-*
minum, *Rixa*, ac prope praelium fuit. *RIXA* sine *Ar-*
mis est, & habet *Defensionem*; *PUGNA* *Legem* habet
 vel *naturalem*, vel *moralem*. *Palaestrans* enim vel ad-
 hibet *Virtutem*; vel *Armis* per sua *Vitae* pericula dimi-
 cat. *Corn. Fronto.*

Roseum per se; *Rosaceum* mixtum. [uu] *Corneli*
Fronto.

Ruber color simplex, atque nativus est; *Rubcus* sive
Robeus mistus, & concretus ex *Rubro*, & *Albo* paulu-
 lum virenti, ut in *Melle*. & in *duoris* maturefcentibus;
 ita dictus, quia ex *Rubiae* *Herbae* radice, quam ἐρυθρο-
 δακτυλῶν *Graeci* appellant, in tinctoriis *Officiniis* confici-
 tur; *Rubidus* verò est rufus, nigrore multo infuscatus,
 fortè à *Rubi* fractu dictus, *Plautus* in *Casin. Act. 2. Sc.*
2. v. 1. seq.

In furnum calidum condito,
Atque ibi torreto me pro pane rubido.
Varro Lib. 2. de Re Rust. Colore potissimum nigrò,
dein rubeo, tertio belud, quarto albò. *Vetus inscrip-*
ptio: OMNIBUS ANNIS VITULO ROBEO, ET
VERRE.

[*] *Rumor* tumultuatur; *Fama* indicat; *Opinio* red-
 dit suspectum.

S.

Sacrum est, quod publica auctoritate DEO, rite [x]
 consecratum est, ut SACRI *Luci, Montes SACRA*
Tem-

[uu] Sic *ROSACEAS* *Corollas* quaerimus apud
Virgines; *ROSEAM* autem *Fragrantiam* in talibus
Corollis.

[xx] (nuncupatum, seu devotum, atque

Templa, Ornamenta, Certamina, & alia, quae publico civitatis instituto, aut permissu Principis DEO dedicata fuerunt. Sanctum [l. 8 D. de Rer. Divis.] est, quod *sanctione* quadam. & *Praecepto* firmatum, & ab *injuria* *Hominum* munitum est; [yy] etsi non sit DEO consecratum, ut, *SANCTI Muri, & Portae*, quae sine nefario scelere non violantur; *SANCTI Legati*, quibus noceri non debet; *SANCTAE Leges*, quae certam poenam constituunt, & sanciant in eos, qui praeceptis *Legum* non obtemperaverint. *Religiosum* est, quod à *communi* *Hominum* usu semotum, & *sanctitate* quadam reverendum est, ut, *RELIGIOSA Sepulchra, Monumenta*, in quae Mortuus illatus est. Ita *SACRUM* est divinum, & DEO *dicatum*; *SANCTVM incorruptum & inviolatum*; *RELIGIOSVM venerandum*. Et *SACRA*, atque *SANCTA Religionem* habent *publicam*; *RELIGIOSA* verò *privatam*, ut, *Sepulchra, & Monumenta* quae olim cuilibet privata auctoritate constituere permittebantur, & ideo publica religione carebant. Praeterea *SANCTA, & RELIGIOSA* tam *animata* sunt, quam *inanimata*; etsi Livius Lib. 3. dixit, *Quibus ipsi DII neque sacri, neque sancti sunt*. Et Ovidius Lib. 3. *Amor Eleg. 9. v. 17.*

At sacri Vates, & Divum cum vocamur.

Nam utrique *improprie* *SACRI* dicuntur; alteri, quia *Sacra* ipsis offeruntur; alteri, quia *Sacra* ferunt, quasi *Sacerdotes*, ut ait Virgilius: (zz)

Me verò primùm dulces ante omnia Musae,

Quarum Sacra fero. . . . .

Et Persius: [a]

Ad Sacra Vatum carmen adfero nostrum.

Interdum tamen haec tria proportionem quadam, & similitudine eadem sunt, ut *Templa, Altaria*, eadem, & *Sacra*, quia *DIIS dicata, & Sancta*, quod ea violare nefas sit, & *Religiosa*, quoniam ab usu hominum remota, id

[yy] qf. sanguine consecratum, & propterea inviolabiliter statutum.

[zz] Lib. 2. Georg. v. 475. seq.

[a] in Prolog. v. 7.

id, quod Festus ex *Aelio Gallo* refert his verbis : *Quod Sacrum est, idem Lege, aut instituto Majorum SANCTVM esse, ut violari id sine poena non possit. Idem RELIGIOSVM quoque esse, quoniam sit aliquid, quod ibi homini facere non liceat. Quod si faciat, adversus DEORVM voluntatem videatur facere.*

Sacrarium, & Sacrum. Locum separat Vlpianus ad Edictum 68. L. 9. D. de Rer. Divis. Illud notandum est, inquit, aliud esse Sacrum Locum, aliud Sacrarium. Saccer Locus est Locus consecratus; Sacrarium est Locus, [b] in quo Sacra reponuntur, [& asservantur] quod etiam in Aedificio privato esse potest; & solent, qui liberare eum Locum Religione volunt, Sacra inde evocare. Idem. Ibidem L. 1. D. Nequid in Loc. sacr. Ait Praetor, in Loco sacro facere, inve eum immittere quid, veto. Hoc Interdictum de sacro Loco, non de Sacrario convenit. Cui ad stipulatur Servius in illud Virgilii Lib. 12. Aeneid. v. 199.

- - - *Duri Sacraria Distis.*

SACRARIVM, inquit, *proprie Locus est in Templo, in quo Sacra reponuntur; sicut Donarium est, ubi collocantur oblata. Sed Varro, Cicero, Svetonius, & alii SACRARIVM pro Sacello utuntur non semel. Unde SACRARIVM, & SACELLVM significat, & Locum consecratum, sive in Templo, sive in privatis Aedibus, in quo vel sacrae res custodirentur, vel Sacra Gentilitia fierent. [c] Cicero in Verrem: Erat apud Nejum SACRARIVM, cum magna dignitate in aedibus à Majoribus traditum. Idem Memmio: C. Aviano Evandro, qui habitat in tuo SACRARIO.*

Sacrificare est Veniam petere; [d] Litare est propitiare, & Votum impetrare. Virgilius: [e]

*Tu modo posce DEOS veniam: sacrisque litatis,
&c.*

[b] seu Pars intima Templi.

[c] Alias Sacellum describitur, quod sit Locus parvus cum Ara DEO sacratus.

[d] seu proprie Sacra facere; in specie vero Hostiam Deo offerre.

[e] Lib. 4. Aeneid. v. 50.

&c. Nonius.

Salem, quo utimur, *Singulari* tantum *Numero* dicimus; cùm *focum* [*urbanum] significamus; *Pluralem* tantum ponimus numerum, [f] nisi quod *Singulari Numero* etiam aliquando *Urbanitatem* denotamus. *Tarent.* in *Eunucho*. [g] *Qui habet Salem, qui in te est*; i. e. quae res in te est *S. alum*, *Sali*, *Mare* denotat, ut canente *Virgilio* 1. *Aeneid.* v. 537. *Perque undas superante salo. Servius*.

Salto est transcendendo, & supero saltu; [b] *salto* est motus compositos pedibus edo. *ILLUD* est *alacritatis*; *HOC* *elegantiae*. *Cato* in *Originibus*. *Caprae ferè sunt*, quae saliant è saxo pedes plus sexagenos. *Quamquam Poetae* interdum *SALIO* pro *salto* usurpant. *Virgil.* *Lib.* 2. *Georgic.* v. 381.

Moltibus in pratis unctos salire per utres.

Propertius *Lib.* 4. *Eleg.* 5. v. 51.

Caelati medio cum saliere foro.

A' SALIO autem fit *saltus*; à *SALTO*, *saltatus*, & *saltatio*. *Sallust.* *Lib.* 3. *Historiar.* *Pompejus cum alacribus Saltu, cum velocibus Cursu, cum validis veste certabat.*

Saliare Verbum generale est, quò omne *Genus Saltationis* continetur; *Tripudiare* propriè est ter pede in saltando, quantum per artem licet, terram ferire. Quod intelligit *Horatius*: [i]

- - - - *Nunc pede libero*

Pulsanda tellus. - - - -

Et

---

[f] *Interea danda est opera, ut sales intelligamus, ne insullisimus, & insulitate nostra saltos risus aliis praebeamus, NB.*

[g] *Ael.* 3. *Sc.* 1. v. 10. & seq.

[b] *SALIRE* ante se. *Necessitatis* est, quando saltu superanda est fossa; *SALIRE* sursum, deorsum, *Laetitiae* est, ut videre est in illis, qui subsultim ingrediuntur; & in *Saltatoribus*, ac *Saltatoribus*, qui ad *Muscam* saltando sese in *Saltatorio Orbe versant*. *Comenius*.

[i] *Lib.* *Carmin.* *Od.* 37. v. 1. seq.

320 *Ausonii Poemae de Differentiis Verbor. Lib. IV*
Et alibi: [k]

Gaudet inuisam pepulisse fossor
Terpede terram.

Hinc *Saltatum*, & *Tripudium* separat Livius Lib. 120.
Ancilia ferre, ac per Urbem ire cantantes Carmina cum
Tripudiis, solennique Saltatu iussit.

[*] *Salvator*, & *Servator*, utpote Graeci Voci Σωτήρ
& Ebr JESVS respondentia Vocabula, quomodo inter
se differant, docet Balb. Meisnerus Disp. 6. *Christolog.*
Sac. §. 11. atque Jacobus Pontanus in *Atticis Bellariis*
Syntag. 10. p. 612. seq.

Salubre ad Locum refertur, & ad cibum; *Salutare*
Consilium est. [l] Ita *salubre* non nocet; *salutare* pro-
dest. Corn. Fronto.

Sanguis [m] est, dum manet; effectus, *Cruor* dicitur
Clarus.

[*] *Sanguis* in Corpore; *Cruor* effusus; *sanies* cru-
or putridus.

Sanies, & *Tabum* conjunguntur à Virgilio Lib. 8.
Aeneid. [n]

- - - *Sanie, Taboque fluentes*

Complexu in misero longâ sic morte necabat.

Ea quidem distinguuntur, ut *SANIES* de *Mortuo* dica-
tur; *TABUM* de *Virô*: Quam Differentiam refellit
ille ipse Virgilius, cum de *Mortuis* dicit Lib. 3. *Geor-*
gic [o]

Et genus omne neci Pecudum dedit, omne Fervarum;
Corripuitque Lacus, infecit pabula tabo.

Et Svetonius in Vitellio cap. 10. *Abhorentes quosdam*
cadaverum tabum. Tacitus Lib. 2. *Historiar.* 70. *Foe-*
dum, atque atrox spectaculum, intra 40. pugnae diem, lacera-
corpo

---

[k] Lib. 3. *Carmin.* Od. 18 v. 15. seq.

[l] vel *SALVBRE* Loci est, & *Personarum*; *SALU-*
TARE verò Consili.

[m] [ruber quippe in Animante humor]

[n] ver. 487. seq.

[o] ver. 480. seq. ubi *posteriore versu* Editio Erythraei
Veneta, & Pauli Manutii Antuerpiensis *Plantina* pro *cor-*
ripuit, *CORRUPIT* etiam: sed commodè legunt.

corpora, trunci artus, putres virorum, Equorumque formae, infecta tabò humus, prostratis arboribus, atque frugibus dira vastitas. Verius ergo est, SANIEM esse atrò sanguinem; TABUM esse Liquorem putridum, cujus appellatione interdum continetur omne id, quod ex putrescentibus defluit. Unde Virgilius aptè dixit Lib. 3. Aeneid. v. 28. seq.

Huc atrò liquuntur sanguine guttas,
Et terram tabò maculant.

Lucanus Lib. 6. v. 348. seq.

Stillantis tibi sanie, virusque coactum
Suffulit.

Antiquus Poeta, apud Cic. Lib. 1. Tuscul. n. 107.

Saxa spargens tabò, sanie, & sanguine atro:

Sanus, qui salvus est; (p) Validus, qui multum rerum necessariarum ad salutem habet. Donatus.

Satrix, quae sarcit; sarcinatrix, quae sarcinas servat. Corn. Fronto.

[*] Satietas ad omneis sensus pertinet; saturitas saltem ad Gustum.

Satio [1] ad omneis sensus, & ad Animum quoque pertinet; saturo magis ad Corpus. Cicero; satiare desideria Naturae. Hinc dicitur satiety omnium rerum, ut satiety Hominum, Aulium, satiety Vitae, Provinciae, apud Ciceronem; saturitas tantum earum rerum, quae ad Viſum pertinent. Idem de Senectute: saturitate copiamque omnium rerum, quae ad viſum Hominum, & ad cultum etiam Deorum pertinent.

Satisfacere [1. 9. §. 3. D. de Pign. A&: Jest desiderium Creditoris quodcumque modo implere: & satisfactum accipimus acceptilatione, & jurojurando, & nudà conventionione

X

[p] Sic Sanitas tum Corporis, tum Animi est. sed praecipuam Elegantiam habet, cum ad Animum refertur. Exempla vid. apud Doletum loc. cit. fol. 148. fac. a. col. 2.

[q] quod propriè idem est, ac cibus impleo. Ad Animum retulit Cicero, quando pro Milone Cap. 18. sic dixit Sanguine, & vulneribus suis crudelissimi Inimici mentem, oculosque satiavit.

tionem, vel fidejussore, vel pignore: vel pretio aliquo dato; *solvere* propriè est *pecuniam* pro eo, quod debetur, Creditori reddere. Hoc enim Verbo *Nummorum* numeratio, vel alia naturalis ejus, quod debetur, praestatio intelligitur (r) Pomponius Lib. 7. ex Plautio leg. 41. §. Sed si ita. D. de Manumiss. Testam. Si solverit, satisve fecerit, *liber esto: Non potest is servus, nisi triennio praeterito, liber esse, nisi praesentem eam pecuniam solvat, aut satisfaciat.* Idem ad Q. Mucium 31. l. 19. de Contrahen. Emt. *Quod vendidi non aliter sit accipientis, quam si aut pretium nobis solum sit, aut satis eo nomine factum.* Sed interdum *solvere* latius patet; & *solutionis* appellatione omnis liberatio quoquo modo facta, & qualiscunque satisfactio, quâ Creditor contentus fuerit, contingitur, ut auctor est Ulpianus L. 176. D. de Verb. Sign. Et *satisfacere* est verbis excusare; Et *satisfactio*, excusatio. Cicero Philippicâ 2. *Acceperam Caesaris litteras, ut mihi satisfieri paterer à te.* Idem Trebatio: *Hic tu me etiam insimulas, nec Satisfactionem meam accipis.*

Saxum est lapis durior, asperiorque, qui montibus exciditur; (s) *silex* est lapis minor, & durus, ex quo ignis excuti potest. Cato in Q. Thermum: *Ego jam à principio in parsimonia, atque in duritia, atque industria omnem Adolescentiam meam abstinui, agrò colendò, Saxis SABINIS, Silicibus repastinandis atque conserundis.* Lucretius Lib. 2. v. 447. seq.

*In quo jam genere imprimis adamantia Saxa
Primâ acie constant, ictus contemnere sœveta:
Et validi filices, et duri robora ferri.*

Virg. (t)

Stabat acuta Silex praecisis undique Saxis.

Sceleratus est, qui scelera versat animo, & opere perficit: *scelerosus*, qui multorum scelerum auctor damnatus existit; *scelustus*; qui Facinus aliquod patravit.

Ter-

[r] Conf. Scardii Lexicon Juridicum p. 835. col. a.

[s] Sic saxeis Montibus internascuntur variae saxatiles [seu saxe tanae] Herbae. Abi ad saxeta in saxosis Regionibus videbis.

[t] Lib. 8. Aeneid. v. 233.

Terent. in Eunuch. Act. 4. Sc. 3. v. 1.

Ubi illum ego scelerosum. misera, atque implum inveniam?

Varro de Lingua Lat. *Ante privati hujusce T. QUINTII TROGI scelerosi Hominis ostium canat.*

[*] *Sceleratus est contaminatus; scelerosus plenus scelere; sceleratus excogitat exitium:*

[*] *Scientia rei certae est; Opinio incertae. Itaque, scire, & Opinari differunt, quod Cicero indicat pro Archia his verbis; Adest. Vir summa auctoritate, & fide Lucius Lucullus. qui se non opinari, sed scire, non audivisse, sed vidisse, non interfuisse, sed egisse dicit.*

[*] *Scrutor profundum; sciscitor sciendi; Percontor arguendi causa.*

[*] *Sciscere, & Jubere sunt suffragio aliquid probare, aut improbare. Sed sciscit plebs; [unde appellata sunt plebiscita] Populus verò jubet. Quamvis etiam Plebs jubere dicatur; Inde scita, & jussa appellata sunt.*

Scorpio bellica Res est; [u] Scorpius Animal. Clarus. Scrutatur in te ille, qui intercipit quaedam Secreta: Quærere duo significat, vel quod abest, vel quod ad Patrimonium pertinet. Corn. Fronto.

[*] *SE simplex ponitur, cum aliquis se in alium quid fecisse fatetur; SESE geminatum, cum in seipsum, uti Caesar Lib. 2. de Analogia præcepit, auctore Servio. Conf. Carifinus.*

[*] *SECESSIO idem est, quod seditio esse potest; Sed non SEDITIO, secessio SEDITIO enim est cum Plebej & Patricij in Urbe aliqua ita dissentiant, ut Pars eorum mixta in utriusque Partibus Plebej, & Patricij mixti. In SECESSIONE autem altera Pars dividitur, & secedit ab altera: atque in una parte tantum Plebej sunt, in altera Patricij. Goclenius.*

Secus, Secius, & Sequus nonnulli ita distinguunt, ut secus significat aliter, vel malè; (x) secius minùs; sequus

X 2

quiùs

[u] *seu Mabinula militaris, quae parvis spiculis infert. mo. tem.*

[x] *Sic SECUS decursum aquarum seruntur salices; SECUS ac Juniperi, qui ficcogaudent. Comenius.*

314 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. IV.*
quiùs deterius, aut pejus. Svetonius in Tib. r. cap. 2.
Multa etiam secus admissa in Rempublicam extant. Ta-
citus Lib. 2. Annal. 30. Interrogatus à Consule, quid de
his Censeret, quae de Marte ejus locuta secus argueretur,
reticuit. Virgil. Aeneid. 5. v. 862.

Currit iter tutum non fecius aequore classis.
Varro in Tanaquil. Non modò absens quicquam de se se-
quius cogitabit, sed etiam ruminabitur humanitatem, Le-
vius Lib. 1. Invitus, quod sequius sit, de meis civibus lo-
quar. Mihi videtur, illa duo sociùs, & sequiùs omninò
eadem esse, nec magis differre, quam Arcus, & Arqueus;
Oculus, & Oquulus, de quibus Libro 1. dixi.

Segnitia est tarditas; [γ] socordia est remissio. ILLA
Corporis; HAEC Animi. Plautus Asinaria Act. 2. Sc.
1. v. 6.

Quin tu abs te Socordiam omnem rejice, & Segnitiam
amove.

Terent. in Andrià Act. 1. Sc. 3. v. 1.

Enimverò, Dave, nihil loci est Segnitiae, atque So-
cordiae.

Ubi Donatus: segnitiae ad agendum; socordia ad con-
siderandum. Livius Lib. 1. Jam legniùs, socordiùsque
oppugnabant.

[*] Sementis est ipsa satio; seges nondum demessa;
Fruges fructus Terrae, & Arborum.

Sempiternum ad DEOS pertinet; Perpetuum ad Ho-
mines. (2).

Senes appellantur, qui usque ad senilem Aetatem per-
venerunt; Veteres, qui superioribus temporibus vixe-
runt. Ita senes sunt, Veteres fuerunt. Aliquando tamen
Veteres dicuntur senes, ut VETULUM pro sene dici,
notissimum est. Terent. in Eunuchò Act. 4. Sc. 4. v. 21.

Hic est vetus, vietus, veterinosus Senex.

Lucilius Lib 14. Satyr. [aa]

Nam

[γ] Sic segnis omnia agit segniter, qui aliter agere se-
gnitie prohibetur.

(2) Caeterùm Perpetuum est, quod intermissione; sem-
piternum autem, atque Aeternum, quod sine caret.

[aa] p. 169. ubi ex Capro, quem Priscianus Lib. 10.
in Verbo LACESSO citavit. sic allegata sunt inveniendae:

Nam Verus ille Cato dignum quemcumque laceffit.
 Varro in *Bajis*: *Quod non solum Innubae sunt communes, sed etiam Veteres puellascunt: & multi Pueri puellascunt.* Antiqua Inscriptio: **ARUNCITANI VETERES, ET JUVENES OPT. CIV. ALIA: ARBOCRISSENSES JUVENES, ET VETERES STATUAM IN FORO POSUERE.**

Sensus sunt, qui sentiunt, ut, Gustus, Tactus; sensa sunt, quae sentiuntur. velut objecta sensus, & Concepta Mentis. Cicero de Oratore: *Et quod exprimere dicendo sensa possumus.* Interdum tamen *sensus* accipitur pro *sentiētiā*, *Ratione*, & *Voluntate*. Lucret. Lib. 2. v. 886.

Quod movet, & varios sensus expromere cogit.

Livius Lib. 1. *Ut elicere omnia Arcana, specularique abditos ejus sensus possent.*

[*] *Sequimur Pedibus; Imitamur Moribus; Assequimur studio.* Aliās: *sequimur Vestigia; Imitamur Mores.*

Sertum, & Sertas, cum nihil adjicimus, dicitur, ut Virg. Aeneid. 1. v. 417.

Sertisque recentibus halant

Et idem *Eclog. 6. v. 16.*

Sexta procul tantum capiti delapsa jacebant.

Si autem *sertos* dixero, addo *Flores*; si *sertas*, addo *coronas*: [bb] ut Lucanus Lib. 10. v. 164.

Accipiant Sertas nardo florente coronas.

Servire, & servum esse separat Quintilianus Lib. 3. ita, ut SERVIRE latius pateat. Nam *serviunt etiam Famulus, Addictus, & Nexus, licet liberi*; *servus est is solum, qui servilis conditionis est.*

Servitus est sub Dominio: servitium patientia servi facit Corn. Fronto.

[*] *Servitus est Necessitas; servitium est multitudo servorum.*

X 3

[*] *Ser-*

Nam vetus ille CATO laceffisse appellari, quod conficius ipse non erat sibi.

[bb] *Notandum autem, quod SERTVM Gen. Neutr. Coronam quoque, sive Corallam significet, h. e. circularem sextum eorum Florum, qui capiti redimendo apti sunt, ac destinati, Leg. Paschallii Lib. de Coronis, Cap. 12. p. 35 seq.*

(*) *Servo*, *Asservo*, *Reservo* idem est, ac in *Tempus futurum* aliquid repono; *Conseruo* est praesentem *statum* continuo; sed *Retineo* est non dimitto.

Serum ad *Negotium* pertinet; *serò* ad *Tempus*. [cc] *Corn. Fronto*.

Sestertius dicitur quarta pars *Denarii*. Itaque cùm *DENARIUS* *Decussi*, id est, decem *Affibus* aestimabatur, tum *sestertius* duobus *Affibus*, & *semisse* permutabatur. At cùm sedecim *Affibus* *DENARIUS* aestimatus est, tum *sestertius* quatuor *Asses* valuit auctore *Plinio* Lib. 33. *sestertium* valet mille *sestertiis* Nummis, suntque idem mille Nummi, & *SESTERTIUM*; ut, quod *Varro* Lib. 3. de *Re Rustic.* scribit: *Multum emptum octo SESTERTIIS*, hoc octo millibus Nummum dixit *Marcobius* in *saturnal*, & quod *Tacitus* in 7. *Annal.* Lib. 11. *Capiendis pecuniis posuit modum usque ad dena SESTERTIA*, hoc *Plinius* Lib. 5. *Epistolar.* *Peraclis* tamen *negotii* permittebantur pecuniam duntaxat decem milium dare.

(*) *Severitas* *Auctoritatis* est; *Accuratio* sollicitudinis; *Diligentia* *Laboris*.

[*] Sic ad *Exemplū*; Ita ad *Rationē* cōmuniter refertur. *Sidus* est *Signum* fixum, in quo plures *stellae* insidunt, ut *Aries*, *Taurus*, *Persēus*, *Andromeda*, & si quod aliud *Notā*, aut *Formā* aliquā in *Coelum* receptum est. *stella* est *erratica*, & sola fertur, non admissis aliis *stellis*, ut *Lucifer*, *vergiliae*, *Vesperugo*, & reliquae omnes toto *Coelo* sparsae. *Cicero* Lib. 6. de *Republicā*: *Hisque animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera, & stellas vocatis*. *Lucretius* Lib. 2 v. 209.

Non cadere in terram stellas, & sidera cernis?

Quaquam interdum *SIDUS* pro *Sole*, & *Luna*, aliquando (sed ferē Numero *Multitudinis*) pro *stella* usurpant *Cicero*, *Quintilianus*, & *Poetae*; ut quod dixit *Lucretius*: *sideribus fixum Coelum*; Hoc *Virgilius*: [dd] *Coel-*

[cc] Sic *sera* *Diet* pars *serum* est; sed *serò* *maturescens* *fructus* est *serotinus*.

[dd] Lib. 4. *Aeneid.* v. 481. seq. & Lib. 6. v. 797. seq. ubi *verba*, [ut & *loc. priore*] propriē sic sonant.

Coelum stellis ardentibus aptum. Sed STELLA pro *sidere*, sive *signo*, apud nullos Auctores reperitur: Itaque vera, & perpetua est illa differentia, quam posuimus; etsi *Valla* aliter sentiat.

- - - - - *Coelifer Atlas*

Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.

[*] *Sidus* non sine *Astris*; *Astra* non sine *sidere*.

Signum, & *statua* ita differunt, ut *Genus*, & *species*. Nam SIGNUM est exemplum & DEI, & *Hominis*, & *Bruti*; STATUA est DEI tantum; & *Hominis*. Ita *statua* omnis signum est, non contrà. Et STATUA ponitur in *Foro*, aut in alio *publico*, & *conspiciò Loco*; signum in *Templis*, vel *Aedibus privatis*. Cato in *Oratione*: *Uti praeda in publicum referatur, Miror audere, atque Religionem non tenere*. statuas DEORUM exempla earum facierum, signa Domi pro supellectile statuere. Praeterea SIGNVM interdum dimidiam habet eminentiam, & haberet in ipsa *Materia*, in qua vel incisum est; ut in *Gemma*; vel incrustatum, aut affixum, ut in *Vase Coelato*; vel intextum, ut in *Veste*. Virgil. Lib. 1. *Aeneid*. v. 648.

- - - - - *Pallam signis, auroque rigentem*.

STATVA verò integra undique, & solida prominet, nec *Materiae*, unde facta est, inhaeret.

Signa, & *Vexilla* saepe jungunt *Historici*, inter quae hoc interest, quod *Signa* erant oblongae *Hastae*, in quarum summitate breve transversim affixum lignum ad formam Crucis cum titulo *Cohorsis*, ut *Cohort. 1. aut 2.*

[ff] *Vexilla* erant parva vela. ILLA habebant *Caesarum* ex auro, argentoque *Imagines* innexas à summo ad medium; HAEC quoque eorum *Nomina* praeferebant. *Svetonius* in *Nerone* cap. 13. *Inter Signa militaria, atque Vexilla*. Idem in *Vespasiano* cap. 6. *Nomenque*

X 4

ejus

[ce] *Vid. Emundi Figirelli Liber singularis de STATV-
IS Illustrium Romanor. Cap. 23. p. 199. seq.*

[ff] Ideoque dicuntur in specie SIGNA MILITARIA quando nempe eriguntur, & à Signiferis gestantur, propugnanda ab Antesignanis. In genere autem dicuntur SIGNA Notae rei arte curiose inditae.

ejus Vexillis omnibus sine mora inscripserunt. Tacitus Lib. 1. Historiar. 36. Medium inter Signa OTHONEM Vexillis circumdarent. Idem Lib. 2. 18. Corruptis Signis, Vexillisque ruere. Hinc manarunt elegantes, & usitatae Locutiones, Signa movere. Signa inferre, Concurrere infestis Signis, sub Signis ducere, habere; item Vexillum flagitare; pro Velle: exauctorari, Ad Vexillum ducere, sub Vexillo retineri, id est, exautoratum esse; quae legenti Libros Historicorum occurrunt.

Silere proprie est eorum, qui jam loqui coeperunt; [gg] Tacere est & loquentium, & non loquentium. Plautus in Poenul. prolog. v. 3. Sileteque, & tacete, atque animum advertite. Cic. pro Sylla: Cum caeteri de nobis silent, non etiam nosmetipsi tacemus. Confunduntur tamen interdum. ut quam Catullus Tacentem Noctem, eadem Virgil. [bb] Silentem dixit. Et idem rursus [ii]

Tacitae per amica silentia Noctis, Simul notat conjunctionem Temporis; [kk] Unâ conjunctionem Loci. Unde dicuntur SIMUL fuisse, qui eodem tempore fuerunt; UNA, qui in eodem Loco Cic. ad Marium: Proximè fuimus unâ.

Simulare est referre, & effingere id, quod non est; Dissimulare est artificiosè, & astutè aliquid celare, ne intelligatur. [ll] Itaque Dissimulamus, quae sunt; Simulamus

[ff] Ideoque dicuntur in specie SIGNA MILITARIA, quando nempe eriguntur, & à Signiferis gestantur, propugnanda ab Antesignanis. In genere autem dicuntur SIGNA Notae rei arte curiosè inditae.

[gg] Aliàs Silere idem est, ac nihil soni edere. Illud enim filet, quod nihil sonat; Silescit autem quod sonare desinit, ut sit silentium.

[bb] Lib. 4. Aeneid. v. 627. & Lib. 7. Aeneid. v. 90. 102. & seq.

[ii] Lib. 2. Aeneid. v. 255. ubi pro Noctis Voce Vox LUNAE in plurimis Editionibus nequaquam iniquè est substituta.

[kk] Interdum etiam denotat idem, ac simili ratione unâ, atque conjunctim.

[ll] seu ea, quae su ut non aperte prodere Insimula

Simus, quae non sunt Cic. Lib. 1. Officior. *Quidam* simulabit, aut dissimulabit *Vir bonus*. Sallust. in Catilinâ *Cujuslibet rei Simulator*. Arnobius L. 2. Simulare in hominibus discerent, dissimulare, mentiri.

[*] *ingulare* in suo genere est unicum; *Eximium* est praestantius.

Sinus est Genus *Vasis*, quod significamus, Si produclur; *Gremium* significamus, si corripitur *Servus*.

[*] *Sinus* est Vas fictile venrosum; *sinus* est laxitas vestimenti supra *cingulum*, cui indimus aliquid.

Sobrini ex duabus sororibus; [mm] *Consobrini* ex Fratre. & sorore. *Donatus*.

[*] *Societas* in utramque sumitur partem; *Conjuratio* in malam.

[*] *Solus* est relictus; *Vnus* ex multis; *Vnicus* inopia aliorum; *Solitarius* semper sine aliis.

[*] *Solvere* ALICUI est satisfacere; *solvere* ALI-QUEM est liberare.

Somnus est [nn] naturalis, & placidus; *sopor* est profundus, & plerumque noxius, ut *Temulentorum*, *Fissorum*, & *Aegrotorum*. M. Coelius in Anton. Namque ipsum offendunt temulento sopore profligatum. Id ibidem: semissomno sopore inter manum Centurionum, Concubinarumque jactabatur. Plinius: Curandum, ne somnus SOPOR fiat.

Sordidus est, qui sordibus, vel illuvie squallet, ut *Disolutus*, aut *Avarus*; *Sordidatus* est, qui *Sordida* veste, & obsoleta amictus est, ut *Reus*. Ille *Naturâ*, vel *Instituto*; HIC *Necessitate* fit. [oo] Terent. in Heautont. Act. 2. Sc. 3. v. 59 Scin' tu banc, quam dicis sordidatam, & sordidam.

[*] *Speculator* in malam; *Legatus* in bonam partem sumitur. Sive *Speculatoris* [i. e. *Exploratoris* alienorum] confi

---

autem est per simulationem criminari.

[mm] seu *sobrini* sunt duarum sororum *Filii*; *Consobrini* ex *sobrinis* nati.

[nn] [Sensuum quiet, & quidem]

[oo] Unde SORDIDUM Naturâ SORDIDATUM autem sordidum factum dicitur.

330 *Ausonii Popmae de Differentiis Verbor. Lib. IV.*
consiliorum] nomen est infame; *Légatj* honorificum.
Speculum est, quo ora, ac imagines Animantium Re-
rumque redduntur; *Specularium* est, quod lumen trans-
mittit; & transfundit in aedes, ut hodie per *Vitreami-
na*, & *Chartacea* fit. sic dictum quod olim fiebat ex la-
pide speculari, quem *Hispania* dabat, qui vitri modo
perlucidus in quaslibet tenues crustas findebatur, ut
tradit Plin. lib. 6. Seneca ad Lucilium. *Quaedam no-
stra demum memoriâ prodisse* scimus, ut *Specularium*
usum perlucens testa; clarum transmittentium lumen.
Specula significat Locum ex quo despiciamus. Virgil. lib.
10. *Aeneid. (pp)*

Utque Leo, specula tum vidit ab alta. &c)
Martialis Lib. 8. Epigrammat. 14. v. 3. seq.

Hibernis obiecta notis specularia puros.
Admittunt Soles, & sine luce [qq] diem.

Sperata Sponsa dicitur, quae nundum petita est; de-
hinc *Dicta*, *Pacta*, *promissa* dicitur. Plaut; in *Amphitr*
Act. 2. Sc. 2. v. 44;

Amphitruo Uxorem salutat lactus speratam suam.
Virgil. Lib. 2. *Aeneid.* v. 678.

Coniux quondam tua dicta relinquer
Idem [rr]

Gremiis abducere pactas.
Spinus Masculino genere *Prunorum Arbor* vocatur,
Spina verò Foem, sentes. Servius.

(*) *Spondere*, & *Despondere* ita distinguit Donatus
Commentar. in *Terent.* ut *spondeat* PVELLAE Pa-
ter, *despondeat* ADOLESCENS, ut *Despondeat*
Puellam, qui petit, *spondeat* autem à quo petitur. Sed
ubique haec Donati Differentia non observatur, illud
tamen observari solet, ut *spondere*, vel *Despondere* Puel-
lam, non *Adolescens* dicamus. Sibi quoque *Adole-
scens uxorem despondere* dicitur Leg. Goclenii L. L. Ob-
servationes p. 248.

[pp] v. 454 Conf. Lib. 3. *Aeneid.* v. 239. seq.

[qq] haec legit Editio Langiana pro sine luce nequa-
quam inique SINE FAECES.

[rr] Lib. 10. *Aeneid.* v. 79.

Statura significat corporis quantitatem; ut *Statura* eminens; brevis. *Status* est corporis habitus, dispositio, & σχῆμα Terent. in Eunucho Act. 3. Sc. 5. v. 49, seq.

Videre nimium vellem, quis esset Status.

[*] *Stimularur* irviti *Exaltamur* etiam ultro.

Stolidus significat hebetem, agrestem, aut ineptum *Vanus* est levis, inconstans, atque fallax Sallust. Lib. 4. Hist. At Cn. Lentulus *patritiae Gentis*, Collegaejus cui cognomento *Clodiano* fuit, per incertum *stolidior* avarior *Lucret.* lib. 1. v. 1067.

Sed vanus *STOLIDIS* haec omnia finxerit error. Tacitus Lib. 2. Annal. 30. *Inerant, & alia huiusmodi stolidi*, ac vana. Gellius Lib. 18, cap. 4. tradit: *Stolidos* vocari, non tam *stultos*, & *exordes*, quam *te-tros*, & *molestos*, & *illepidos*, quos Graeci *μωχθῆνους* & *πομπῆνους* dicunt *Vanos* autem esse mendaces, & *infidos*, & *levia*, inaniaque pro *gravibus*, & *veris astutissime* componentes Atque ita *Sallustium* his vocibus usum. quod mihi quidem non videtur. Neque enim *Sallustius* notavit *LENTVLVM* ut *morosum* pariter, & *mendacem*, sed ut *ineptum*, & magis quam *ratione* utentem, tum etiam *levem*; & *inconstantem* sicuti Liv. dixit lib 3 *Leuius* enim *vaniusque profecto* est *sua Decreta*, & *Consulta* tollere quam *aliorum*.

[*] *Stolidus* est ad naturam *Brutorum*: *Stultus* imprudens; *Fatuus* qui nihil sapit.

Stipendium à *Tributo* ita differt ut *species* à *GENERE*. Nam *stipendium* proprie est [ff] quod confertur in mercedem militum; *Tributum* autem est; quod in quemcumque usum *Reipublicae* tribuitur. Ita omne *stipendium* est *TRIBUTUM* non contra: Quod sentit *Pomponius iuriconsultus* in l. 27. D. de Verbor. sign. cum *stipendium* etiam *Tributum* appellari ait. Sed ab Imperio *AVGVSTI*, qui cum populo *Provincias* est partitus, caepit alia harum Vocum *Differentia*, atque eadem ferè quae *Aerarum* & *Fisci* Quippe *stipendium* dictum; quod *Bello victae Provinciae* *Caesari* quotannis

[ff] *pecuniaria Militum merces seu*]

nis pendebant, *Tributum* quod *Pöpuli* in *Aerarium* inferebant. Vnde *Praedia* alia *stipendiaria*, alia *tributaria*, Auctore Theophilo. Paulus Jurisconsultus l. 13 D. de impens. in Reb. dotal. fac. Neque *Stipendium*, neque *Tributum* ob dotalem fundum praestita Vlpian, ad Sabin 17. Quoniam, & alia onera adnoscit usufructu delegato, utputa *Stipendium* vel *Tributum*, vel *Salarium*.

Stirps in significatioue sobolis Foeminino Genere dicitur, sed cum *Materiam* significat, Masculino. *Charisius*.

[*] *Strabo* oculos distortos habet, *Luscus* uno capus est oculo *Goclen.* loc. cit.

[*] *Supor* est stultitiae, *furor* insaniae. *furor* est majus *supor* minus. Deinde *supor* est in re cognita, *Impudentia* post rem cognitam abiectus pudor. Denique *supor* est inclinatio, & minus *stupiditas* est habitus, & majus.

[*] *stuprum* in Virginem. & Viduam, *Adulterium* in Nuptam *Incestus* in Consanguineas, & sacras.

[*] *Suademus* Facilia, *Persuademus* Difficilia *suadere* facientis est, *persuadere* perficientis Donatus.

Sumimus, quae posita sunt; *Accipimus* quae porriguntur. *Corn. fronto*.

Super est, quod eminet, *supra* quod substratum aliquid habet, *Subter*, quod à re aliqua superiori premittitur, & conculcatur, *subtus* quod demissum altius non contingitur. *Agratius*.

[*] *super* notat continuum eiue respondet SVBTER, *supra* notat interiectum spatium, eiue respondet INFRA.

[*] *Superbia* est à *super* habendo, & est propriè supergradiens mentis elatio, *Arrogantia* autem etiam in *Pauperem* cadit *Corn. Fronto*,

Supervacaneum est, quod non necessarium est, *super* vacuum est, quod abundat, & superfluit. *Salust. in Catilina*: *Illis* supervacaneum est pro potentia paucorum pugnare. Quod sumit à *Demosthene*, qui in *Oratione* περὶ σέξου ait εἰς τὸν δὲ πρῶτον μὲν κατηγορεῖ h. e. Huic autem supervacaneum est me accusare. *Gellius*

lib 1: Cap. 12. quod supervacaneum esset ac non necessarium. Et mox superesse alias dixisse pro superfluenti; & supervacuo.

[*] suspicax arguit, suspiciosus recipit,

[*] silva Generale est, saltus. silva densa, Lucus DI-
IS sacra Vid. supr.

T.

Tabularium est publicum; Tablinum privatum.
Nam tabularium erat [tr] Locus publicus adser-
vandis instrumentis, & Tabulis, in quibus omnia prae-
dia, Pascua; Vectigalia, portoria Redemptionesque pu-
blicanorum praescripta erant. Paulus lib. 10. Respons-
leg. 90. D. De Legat. 3: Tablinum verò erat locus, in
Aedibus proximè Atrium, in quo veteres Romani coe-
nabant, & Tabulas Rationum suarum reponebant. [un]
Varro L. 1. de vita populi Rom. Ad Focum hibernae, ac
frigoribus coenabant; aestivo tempore in propatulo Ru-
re in Corte, in Vrbe in Tablino, quod Menianum pos-
sumus intelligere Tabulis fabricatum. Plinius Lib. 35;
Tablina Codicibus implebantur, & monumentis rerum
in Magistratu gestarum, Virgil. lib. 2. Georgic. v. 502
Insanumque forum, aut populi Tabularia vidit.

Livius lib. 43. 16. Censores ex templo in Atrium liberta-
tis ascenderunt, & ibi signatis tabellis publicis, clau-
sòque tabulario, & dimissis publicis servis Vetus inscrip-
tio; C CALPETANVS STATVIS SEX. ME-
TRONIVS M. PERPENNA LVCRO P. SAR-
TIVS DECIANVS CVRATORES TABVLA-
RIOR. PVBLICORVM FAC. CVR.

Tacere, Reticere. & Obticere hoc differunt, quod Ta-
cemus Consilia. Reticemus Dolores, Obticemus quorum
nos pudet. Terent. in Heautontimor. Act. 1. sc. 1:
v.

[tr] Repositorum instrumentorum & Litterarum seu

[un] Quid autem propriè Tabulistrum, seu rectius
Tubilistrum sit, docet Varro Lib. 5. de L. L. 3. p. 49

334 *Ausonii Papiae de Differentiis Verbi. Lib. IV.*
 v. 33. *Ne retice, ne verere: crede, inquam mihi.* Idem
 in Eunuchio Act. 5, sc. 1. v. 4. *Virgo conscissa veste lacrimans obricet.*

[*] *Tacet, qui desinit, silet qui nundum coepit loqui.*

Taciturnus est, qui facile tacet, *Tacitus* argutus etiam, qui potest aliquando tacere [xx] *Festus.*

Temerarius est, qui sine respectu salutis obicit se periculis [yy] *Audax* sine ratione impetum facit. Ergo *Audax* non providet, *Temerarius* non timet. *Corn. Fronto,*

Temperantia est Animorum, *temperatio* Retum, *Temperies* [zz] Ventorum: *Agraeus.*

[*] *Temperare* sibi à *Mendaciis*, est abstinere, *Temperare* Rempublicam *Legibus* est moderari. *Proprie* autem *Temperare* est tempore, & modo Actiones mensurare, seu res diversas proportionaliter componere.

[*] *Templum* Aedificium, *Ecclesia* coetus hominum, *lucus* à densitate Arborum, *Fanum* à fando, *Sacellum* sine tecto *Delubrum* quasi, in quo peccata diluuntur, *Bidental* ab ovibus bibentibus.

Tendere [a] est cum nisu, & contentione pergere, *Pertendere* est pertinaciter, & sine remissione insistere. *ILLVD Constantiae; HOC Pertinaciae* est *Virgil. lib. 5 Aeneid. v. 155.*

Locum tendunt superare priorem.

Terent. in Acanonium Act. 5. Sc. 5. v. 9.

Video, non licere, ut coeperam, Hoc pretendere.

Tergum proprie est dorsum: Unde *Terga* vertere pro Fugere, *Tergus* est Corium; ut *Virgilii Lib. 1. Aeneid v. 111.*

Tergora deripiunt costis, & viscera nudant.

Idem

[xx] seu *Tacitus* tacet dum non loquitur. *Taciturnus* tacenda reticet & obicit. *Comenius.*

[yy] Dum autem agit temere, temerat sua temeritate res, quas intemeratas esse conveniebat.

[zz] [Corporis, & Aeris, & in primis.]

[a] [proprie denotat Rem trahendo in longum dilatare, & inde]

Idem tamen Lib. 9. *Aeneid.* v. 763. seq. TERGVM pro *Dorso* ponit his verbis:

Hinc raptas fugientibus ingerit hastas.

In Tergum.

Immo TERGUM dicit pro *Corio* Lib. 1, *Aeneid.* v. 368

Taurino quantum possent circumdare Tergo.

[*] Alias Terga sunt hominum, Tergora Animalium

[*] Terminus manu ponitur & propriè est ubi aliquid incipit aut definit, Finis generale est.

Terror propriè est; qui aliis infertur, ut si dicas: Ille habet Terrorem h. e. timendus est. Unde & Terribilis dicitur, quem habent timentes [h] Servius

Theatrum, & Amphiteatrum quid differant, ostendit Plinius Lib. 36. de C. Curione loquens his verbis Theatra duo iuxta fecit amplissima è ligno, cardinum singulorum versatili suspensa libramento, in quibus utrisque antemeridiano Ludorum spectaculo editio, inter se avertis ne invicem obstreperent scaenae, & repente circumactis, ut contrastarent, postremo iam die descendentes tabulis & cornibus inter se coeuntibus faciebat Amphiteatrum & Gladiatorium spectacula edebat. Et Cassiodorus lib. 3. Variorum; Cum Theatrum Hemisphaerium Graece dicatur, Amphitheatrum quasi in unum iuncta duo visoria, rectè constat esse nominatum. Isidorus dicit, amphiteatrum dictum, quod ex duobus Theatris sit factum. Nam Amphiteatrum rotundum est Theatrum. verò ex medio Amphiteatro est; Semicirculi figuram habens. [c] Heic celebrantur in Urbetria Theatra, ut Theatrum POMPEII, BALBI, MARCELLI, de quibus Strabo Lib. 5. & Ovid. Lib. 3. de arte amandi v. 394.

Viste conspicuis terna Theatra locis.

Amphiteatrum unum amplissimum Statili Tauri, quod

[b] Sic territamus Homines terribilibus minis; ut à Mâlo deterreamus, Quamquam autem animas imperterritus reticula non curat, attamen te divini iudicii terror à peccatis absterreat. Comenius.

[c] Conf, Perotti Cornucop. Epigr. 1. col. 78. seq.

336 *Ausonii Papiniae de Differentiis Verbor. Lib. IV.*
quod tempore *Augusti* extruxit *Statilius Taurus*, & postea *Neroniano* incendio consumptum *Vespasianus* restituit, & *Titus* filius absolvit, dedicavitque, ut tradunt *Svetonius*, *Martialis*, *Papinius*, & alii.

Timere propriè est *Servorum*, qui formidine poenae continentur; *Vere* est *Liberorum*, qui *Virtutis*, & *Honesti* amore ducuntur. Et *TIMEMUS* *Dominos*, & *Tyrannos*; *VEREMUR* *Parentes*, & *Seniores*; & qui sunt in honore aliquo, aut dignitate constituti. *Cicero* in *Catone*: *Metuebant Servi*, verebantur *Liberi*, carum omnes habebant. Idem pro *L. Flacco*: *Nihil timent, nihil verentur*. *Liv. Lib. 39.* *Veremur quidem vos, Romani*, &, *sita vultis, etiam timemus*; sed plus & *veremur*, & *timemus Deos immortales*.

[*] *Timeo* tibi idem est, ac sollicitus sum pro te; *Timeo* est reformido te, ut adversarium.

Tollere, ut *Nonius* ait, est levare, & erigere; *Auferre* *levarum* transferre. *Virgilius*: [d]

Tollite cuncta, inquit coeptisque auferite labores.

(*) *Torris* adhuc ardens, extinctus *Titio* fiet.

Totum (e) est unius corporis plenitudo, ut *Totum Auditorium*, id est, integrum; *Omne* de *Univerſis* dicimus; ut *Omne Auditorium*, id est, universa Auditoria. *Servius*.

Transfuga suos relinquit, & ad alios venit; *Perfuga* suoplex est. Ergo *Transfuga*, ut adjuvetur, fit *Perfuga*, *Corn Fronto*.

[*] *TRANSIGO* *Rem* aliquam cum aliquo; non *DECIDO* autem. *Rem* aliquam, sed de aliqua re, & per aliquam rem. *Vid. Gocl. n. 1* observ. *L. L. p. 249.* dicentes, duas hasce Formulas solo eloquendi modo differere.

(*)

---

[d] *Lib. 8. Aeneid. v. 439. Vid. Erythraei Scholia Margini in b. l. ubi p. 317. Edition. Venetae pro coeptos; CERTO legitur.*

[e] *Totum* primae ejus syllaba, uti h. l. producta, significat tot *Parteis* continens, quot debet; correpta autem tot *Numero* est, quot alterum.

(*) TRIBVLA grana terit; TRIBVLInascuntur in agris.

[*] Tribunalia dicuntur majora exercentium (v. g. Tribunalium, Trium virorum, Quæstorum, &c.) Judicia Subsellia autem minora.

Tributum est pecunia, quae Populo imperatur, ita dictum, quod tributum à singulis proportionem census exigatur, ut Varro tradit, vel ab intributione; aut quod Militibus tribuitur, auctore Ulp. Leg. 27 D. de Verb. Sig. Vestigal propriè dicitur, quod pro invectione, vel evectione Mercium debetur; Sed generaliter significat omnè, ex quo Respublica Reditum habet, veluti Vestigal Portus, Decumarum, Vicesimæ, Scripturae, Salinarum, Metallorum, & similibus. Ultrò-Tributa erant Redempturae Operum publicorum faciendorum, quae Censores quintò quoquo annò Mancipibus certà mercede locabant, sic appellata, quod ab ipsis Locatoribus ultro attribuerentur, & persolverentur. Plutarchus in vita Catonis vocat Εργολαβίας. Itaque Tributum, & Vestigal erant Fructus, & Reditus Reipublicae. ILLVD Graecis est ταλος, & Res, atque Fundos maximè spectat; HOC Graeci vocant φορος, & in Capita, Resque mobiles imponitur. Ultrò-Tributa autem erant Sumtus, & Impensae publicae. Varro Lib. 5. de Lingua Lat. Lustrum nominatum tempus quinquennale à luendo, hoc est solvendo, quod quinto quoquo anno Vestigalia, & Ultrò-Tributa per Censores persolvebantur. Liv. Lib. 39. Vestigalia summis pretiis, Ultrò-Tributa infimis locaverunt. Idem Lib. 43. 16. Edixerunt, ne quis eorum, qui, C. Fulvio A. Postumio Censoribus, publica Vestigalia, aut Ultrò-Tributa conduxissent, ad Hastam suam accederet. Sed interdum Vestigal latissimè pro Tributo, ac Stipendio accipitur; & vestigales Provinciae, Agrive, pro stipendiariis, vel tributariis. Festus: Vestigal Aes dicitur, quod ob Tributum, & Stipendium, & equestre, & ordinarium Populo debetur.

(*) Trucido GRAECIS ἀποκτείνω, plus est, quam Occido, seu GRAECORVM illud φονέω. Est enim TRVCIDO immaniter, seu summa cum saevitia, atque truculentia occido, ut si aliquis occidatur iustis.

Tumultus est perturbatio magna, & repens, quae ex hostili incurſu, aut populari ſeditione oritur; [*f*] *Turba* verò eſt turbatio minor. Cicero *Philippicà* 2. *Quid eſt enim Tumultus, niſi perturbatio tanta, ut majorum oritur: Unde etiam nomen ductum eſt Tumultus Itaque Majores noſtri Tumultum Italicum, quod erat domſticus, Tumultum Gallicum, quod erat Italiae finitimus, praeterea nullum Tumultum nominabant. Livius Lib. 35. Qui Turbae, ac Tumultus concitatores fuerunt.*

[*] *Tunc* Temporis Adverbium eſt; *Tum* Ordinis. *Clarus.*

Turbam anguſtus Locus facit; *Frequentiam* Multitudo. *Corn. Fronto.*

Turpe, & *Foedum* quam habeant diſtantiã, maniſeſtum eſt. Nam *Turpe* levior res eſt; *Foedum* vim habet majorem. Cicero de offic. *Luxuria verò cum omni Aetate turpis, cum Senectute foedeſſima eſt.* Nonius.

[*] *Turpe* eſt, quod omni iude, atque honore eſt ſpoliandum; *Nefarium*, quod lege cum primis eſt coercendum.

V.

V*alvus*, & *Vatius* [*g*] eſt, qui habet pedes diſtortos, & diverſos, ita ut pars introrſus extet, pars extrorſus procedat, quales Cancrorum, & Lacertorum; *Varus* eſt, qui habet crura incurva, Pedesque introrſus figit. Plautus in *Fragm.* v. 129. part. 1. *Aut Varum, aut Val-*

[*f*] *Tumultum à Bello differe Cicero Orat. 2. Philipp. oſtendit. Dicebant Socii Antonii eſſe TVMVLTVM miſius Verbum, quàm BELLVM. Sed Cicero repugnans dicebat, eſſe plus, quàm Bellum. Vt ſiquis dicat Hominem, dicit etiam Animal: Ita, qui Tumultum dicit, dicit quoque Bellum, ut ſub Genere continetur Species. Haec Golenius loc. nuper alleg. p. 249.*

[*g*] It. *Vatrax*, & *Vatricolus*, à βάτραχος, b. s. *Rana*, q. ſ. qui pedibus tortis eſt inſtar *Ranae*.

Valgum, aut Compernem. Varro Lib. 2. de Re Rustic. Sint cruribus rectis, ac potius Varis, quam Vatis. Ulpianus ad Edictum Aedil. Curul. 1. L. 10. D. de Aedil. Edict. Quæsitum est, an Balbus, & Blaesus, & Atypus isque, qui tardius loquitur, Varus, & Vatus sanus sit.

Vallum dicitur ipsa Munitio; [b] Valli sunt Pali, quibus in terram destitutis, & farcinatis Vallum munitur, [i] Virgil. Lib. 1. Georg. v. 264.

Exacuunt alii Vallos - - - Servius.

Vanus est, qui etiam sine utilitate mentitur; Mendax qui etiam ad decipiendum. Sane Vanus apud idoneos auctores Stultus invenitur, ut Juvenalis Satyr. 3. v. 159.

Sic libitum vano, qui nos distinxit, Othoni.

Servius.

[*] Ubique simul in omni; Passim pro sparsim.

Vegere est movere, impellere & agitare, ut Ventus veget undas, Spiritus vitalis veget herbas, & stirpes; Vigere est florere, & pollere. Varro in Manio, ut citat Nonius: Viget, veget, ut pote plurimum. Seneca ad Lucilium: Viget, veget, liber est. Hinc Vegetus dicitur sanus, & incolumis; Vicens est fortis atque robustus, Nam Vegetum corporis, Vicens etiam Animi dicitur. auctore Nonio.

(*) Velocitas Corporis; Celeritas animi est.

[*] Velut, Ut, Quasi, Tanquam, Ceu significat saepe Imaginem; Sicut, Sicuti, Ut, Similitudinem.

[*] Venale expositum, Vendibile facile venditum.

Venalitii dicuntur ipsi Servi venales; Venalitiarii autem sunt Mangones, qui Servorum negotiationem exercent, Africanus Quaestionem 3. L. 207. D. de Verbor. Sign. Mangones non Mercatores, sed Venalitiarios appellat; à quo dissentit vetus Inscriptio Romana: L. VALERIUS ZABDAE MERCATORI VENALITARIO. Interdum tamen Venalitii, pro Venalitiariis accipiuntur, Cicero pro Cornelio: Neque me divitiæ movent, quibus omnes Africanos, & Laelios multi Mer-

Y 2

catores

[b] & hi quidem ex aggesta terra à βαλλω jacio.

[i] seu sunt Sudes bumi difixi ad Valli praemunimen.

340 *Ausonii Popmae de Differentiis Verb. Lib. IV.*
tatores, Venalitiique *superarunt*. Svetonius de claris
Rhetoribus Venaliti: *cum Brundusii gregem venalliam &*
navi educerent.

[*] *Venustas muliebris; Dignitas virilis pulchritudo.*
Nonius.

Verbum est dictio articulata, & significabilis; Vox est
quilibet sonus ore prolatus. Tacitus Lib. 3. Histor. 65.
Verba, Vocesque duos testes habebant. Horat. Lib. 1.
Epistola 1. v. 34.

Sunt Verba, & Voces. . . . .
Ubi VERBA sunt *Disputationes, & Orationes Philosophicae*,
ut in antiqua Formula: *Verba habere, & Oratio-*
nem. Voces sunt *Sententiae, & Dicta.*

[*] *Vereor plus est: Metuo minus.*
Vertex Capitis est; [k] Vortex Fluminis. Clarus.
Vetus est, quod habet aetatem; Vetustum est, quod
Hominum memoriam excedit; sicut Vetustas significat
Tempus infinitum, cujus scilicet Memoria non extat.
Plautus in Curculione Act. 1. Scen. 2. v. 4.

Ut veteris Vetusticupida sum.
[*] *Vetus ad Nova, vetustum ad Antiquitatem refer-*
tur; Antiquum excessit Memoriam Patrum. Sed Senex
ab Annis dicitur.

Vetustifcere, & Veterascere Nigid. Lib. 10. Commen-
tar. Gramm. differe ostendit. Dicimus enim, quae ve-
tustate deteriora sunt, *vetustifcere*; (*l*) quae meliora,
veterascere.

[*] Sic *Veterani* Milites plerumque sunt *vetuli, & ve-*
teratores, veteratoriis insidiis veteratoriè ludere gnari,
quos in nequitia *vetustifcere, & inveteratos esse ad malum*
inveteravit opinio Comenius.

Vicinia significat locum, ubi plures *vicini* habitant;
vicinitas est vicinorum propinquitas, vel multitudo. [m]
Terent. in Andria Act. 1. Scen. 1. v. 43. *Commigravit*
huc Vicinae. Idem in Heautont. Act. 1. scen. 1. v. 4.
Virtus tua me, vel vicinitas. Cicero Orat. 6. in Verrem
signum

---

[k] & imprimis ejus summitas, ubi Capilli gyran.
[m] HÆG est Conservationis conjunctio; ILLA Vi-
cinorum.

signum; quod notum erat, Vicinitati buccina datur.

Videre est cognitionis, & curae, [n] ut, *videre* quid agatur, *videre*, ne res pereat; *visere* est officii, ut *Visere Aegrotum, Amicum*, vel *Visere ad Aegrotum, Amicum*. [o] Nam utrumque Veteres dixerunt. Terent. in Hecira Act. 1. sc. 3. v. 113 seq. *Nostra illico it visere ad eam*. Varro lib. 2. de Re Rustica: *Cum proretam fessum visere venissemus*. Frequenter tamen *VISERE* pro *videre* usurpatur. Aliàs *Videmus Naturâ*; *spectamus Voluntate*; *Intuemur Curâ*; *Aspicimus ex improviso*; *Animadvertimus animo*; *Cernimus Oculis*. Corn. Front.

Vincere est probare, conformare, & argumentis docere; *Evincere* autem est obtinere, ut in *judicio* dicitur *Evincere*, qui legitimo certamine apud *judicem* obtinet & sic rem jure *Dominii* ab aliquo aufert, ut *Evincere Haereditatem*, & *Evincere per Bonorum possessionem*. (p) Nam prima litera hic auget significationem, ut in *Emigro*, *Elaboro*, *Emercor*, & aliis multis. Lucret. lib. 6. v. 497.

Adulter simul vincam consurgere nubibus ipsis.

Idem ibidem v. 708.

Nam neque eum ferro, nec frigore vincere possis.

Vindicta Factum punit, vel Futurum prohibet, atque propulsat; *Ultio* persequitur contumeliam, vel *Injuriam* factam, aut *Damnum* datum. Et *vindicta* etiam legitima est, & ad *Magistratus* in reos animadversionem pertinet; *Ultio* aliorum quorumlibet est. (q) Cato Lib. 4. Originum: *Si quis membrum rupit, aut os*

Y 3

fregit

(n) *Proprie autem est oculis percipere.*

[o] *Ideoque in hoc sensu sumtum idem est, ac saepius videre, quid quis agat.*

[p] *Sic quilibet pervicax pervincere semper avidus aperte convinci potest, ut convictus obmutescat, aut illi evictione certâ evincatur, quod ille, tanquam jure possidendo pervicaciter tenuit.*

[q] Comenius *ULTIONEM* in primis Deo adscribit his verbis: *Visulcisci injurias tuas, non inultae manebunt, si ultionem permittas Pliori DEO.*

342 *Ausonii Papiae de Differentiis Verbor. Lib. VI.*
fregit, talione vindicta *proximus cognatus* ulciscitur. Varro Lib. 3. de Re Rust. *Luxpinguetudinis* Vindicta.

Vir Ducit, Mulier Nubit, quia pallio obnubit caput suum, genasque Fl. Clarus.

Virtus Hominis summum Bonum est, quae & in *Oratione*, & in *cursu* potest videri; *Fortitudo* vis corporis ad sustinendos labores; *Vigor* Animi habet elationem; *Velocitas* corporalis celeritas, quasi velox, & cita, *Uehementia* à vi, id est, impetu Mentis. Corn. Fronto.

Visus genere utimur masculino, cum de his loquimur quibus videmus, ut si dicam: Nubecula obest visibus meis. *Visa* neutro si dicamus, ea, quae videntur, significamus. Servius.

(*) *Virtutes* Animi sunt, *vires* Corporis:
Visere semel; *visitare* Visionum frequentiam indicat. Corn. Fronto.

(*) *Vitium*, & *Vitiositas* sunt generaliora: *Malitia* est specialius *Exempla Cicerontana* leg. ap. Goclen. in *observationib. L. L. p. 250* seq.

Vituperatio vitium parit; *Culpatio* à culpa incipit. Corn. Fronto.

Vittae Sacerdotis sunt; *Laurus* verò etiam Imperatoris Victoris. Servius.

(*) *Ulciscor* illatam injuriam; *Vindico*, ne accipiam.
Ulcus est, quod nascitur; (r) *Ulcus*, quod ab alio inferitur. Agret. *Ulcus* testa, & clausa est malignitas; *Vulnus* hians, ac patens. Virgilius Lib. 3. Georg. v. 453. seq.

Quamvisquis ferro potuit rescindere summum
Ulceris os: alitur vitium, vivitque tegendo.
Et lib. 9. Aeneid. v. 87.

Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi. Nonius:
Ultio vindicat Factum; *Vindicta*, vel *Vindicatio* futura

(r) Et sic inprimis, cum acris humor carnem ulcerat, ulcerosque dolorem facit Sed tu, monente Comenio, ne animum cujusquam hominis exulceres, cave.

tura prohibet. Ideo MARS Ultor, non Vindex dicitur Corn. Fronto.

Unà Locum; *simul* verò spatium designat. [s] Rectè itaque dicimus: *simul* consules fuerunt. *Unà* ambulant Sosip. Charisius.

Volema ab eo quod *Volam* [* f. Palmam] impleant, dicta sunt GALLIÛ Pira bona, & grandia; *Volæ* autem est [t] medietas *Palmæ*, vel *Pedis*: Vnde, & *Involare* dicimus. servius.

[*] Volucris Generale est, ut APIS, MVSCA, VESPA; *Avis* speciale, quod & *pennas* habet, & *ova* parit.

Volventia, quæ voluunt; *Volubilia*, quæ voluuntur. Corn. Fronto.

Voluntas [u] facto gaudet; *Voluptas* fieri cupit Corn. Fronto.

Urbs constat Muris; *Civitas* Incolis. [x] Virgil. Lib. 2. Aeneid. v. 363.

Urbs antiqua vult, multos dominata per annos.

Usucapere, & *Usurpare* Jurisconsulti distinguunt, & *usucapere* est usu adquirere, & possessione suam facere; sicut *Usucapio* est Dominii adeptio, acquisitione per continuationem possessionis temporis lege definiti. (y) Leg. 3. D. de *Usucap.* *Usurpare* autem est apprehendere id, quod alius possidet, eaque re possessionem illius interrumpere; & *Usurpatio* est possessionis interruptio. Leg. 2. & 5. D. de *Usucap.* Unde ex Leg. XII. Tabb. *usu Vxor*, nondum *usucapta*, si ante annum à *Martio Trinoctium* abfuisset, dicebatur *usurpata* esse: quod interrupta ejus *Usucapio* erat, ipsaque apprehendebatur ab iis, quorum antea in potestate fuerat, puta Parentum, aut Tutorum

Y 4

rum

[s] Conf. quæ supra ad Tit. SIMVL sunt annotata.

[t] cavitas Manus; seu

[u] *VOLENTIAM* quoque pro voluntate dici Salustius Lib. 4. Histor. auctor est his verbis: Multisq[ue] suspicionibus *VOLENTIA* plebi facturus habebatur.

[x] Vid. quæ sup. pag. 83. seq. ad *CIVITATIS* Tit. sunt adjecta.

[y] Vid. Schardii *Lexicon. Juridic.* p. 963. col. 1. fac. a.

rum, & Mariti potestate exhibat, ut Gellius, & Macrobius tradunt. Sed Oratores, & Historici *Vsurpationem* frequenter usum vocant, & *Vsurpare* accipiunt pro crebro aliquid agere, aut dicere, ut Cicero multis in locis, & Livius lib. 24. cap. 22. *Admonet saepe usurpatae DIONYSII Tyranni vocis.*

Vsus est jus utendi re alienà, salvà rerum substantià; *Vsus fructus* autem omnem rei fructum significat, & jus utendi, fruendique praestat, tam ad *Quaestum*, aut *Voluptatem*, quàm ad *Necessitatem*. Ita in *Usufructu* & *VSUS* est; at in *Vsu FRUCTVS* non continetur. Ab *ILLO* dicitur *Vsurarius*, qui *VSVM* habet; ab *HOC* *Vsufuarius*, qui *FRUCTVM*: de quibus prolixè tractant Jurisconsulti. Leg. 10. 11. 12. D. de *Vsu*, & *Habit.* Cicero pro Caecinnà: *Cujus enim VSVS*, inquit, *ejus & FRUCTVS Fudi.*

[*] *Usu venit*, quod fit frequentius; *Contingit*, & *Accidit*: etiam, quod non est consuetum.

Uterus est *Mulierum*; [2] *Alvus*, quà defluunt sordes. Sallust. in *Fragm.* incert. libr. (aa) *Simulans sibi Alvum purgari.* *Venter*, qui videtur. Juvenalis *Satyr.* 4. v. 107. *Montant quoque Venter adest abdomine tardus.*

Servius.

Vti est ad necessitatem, & honestè insumere; [bb] *Abuti* est ad alium usum re uti, quàm in què ea comparata est, vel rem omninò consumere, & perdere: sicut, *Vsus* est utilitas; *Abusus* est Consumptio, & Perditio. Svetonius in Nerone; *Qui abuterentur, ac perderentur.* Terentius; (cc) *Nam in prologis scribendis operam abutitur.* Plautus in *Asinarià Act.* 1. Sc. 3. v. 44. *Vbi illec, quae dedit*

[2] & quidem propriè *Locus Foetum concipiens*, Unde *UTERINI* Fratres dicuntur ex uno Utero editi.

(aa) apud *Isidorum lib. 2 in Voce Alvus* Servius tamen ad *Lib. 3. Aeneid.* habet: *Simulans Alvum purgare*, quod magis est ex adstricta Sallustii *Oratione*.

[bb] *Utimur alterius gratià*; *Fruor delectandi sine ampliore respectu*: *Potimur re aliena expetita.*

(cc) In *Prologo Andriae v. 5.* ubi *Castigationes Marginales Martini Hayneccii sunt videndae*.

dedit ante ? abusa. Cicero in Topicis : Usus enim, non abusus legatus est. Ubi Boëthius : Vtimur his, quæ nobis utentibus permanent ; His verò abutimur, quæ nobis utentibus pereunt.

Vtrubi significat utro in Loco; Vtrobique est utroque in Loco. [dd] Illud DVBITATIONEM habet utrius Loci ; Hoc AFFIRMATIONEM utriusque Loci. Nævius in Tarentillâ : Vtrubi coenaturi estis, hiccine, an in triclinio ? Cato in Sèrvium Galbam pro Lusitanis : De frumento utrubi bona, utrubi mala gratta capiatur. Plautus in Stichæ Act. 5. Sc. 5. v. 9. Vtrubi accumbo ; Vtrubi tu vis. Vlpianus ad Edictum 72. Lib. 1. D. Vtrubi. Praetor ait, Vtrubi hic homo, quo de agitur majore parte hujusce anni fuit. Theophilus, Graecus Institutionum Interpres, VTRVBI interpretatur τὰς ὁμοτέρας

Vultus propriè Hominis; [ee] Os omnium; Facies Plurium. Corn. Fronto. Vultus mutatur; Facies permanet. Claras. Vultus est Voluntas, quæ pro motu Animi in Facie ostenditur; Facies ipsa Oris species. Sallust. in Catil. Prorsus in Facie, Vultuque vecordia inerat. Nonius.

[*] *Vulnus illatum; Vlcus innatum.*

[dd] Seu in utraque parte; Vtrinque de Loco, id est, ex, vel in utraque parte, Vtroque ad Locum, id est, in utrumque Locum.

[ee] Scribitur, quod sit ipsa in homine indicatio, quæ pro motu Animi in Facie ostenditur, interdum etiam significat ipsius Corporis Faciem. Leg. For um Romanum, seu Thesaurus L. L. p. 1160. col. 1. tit. 3.

AUSONII POPMAE DE DIFFE-
RENTIIS VERBORUM

FINIS.

XXX

AUSONII

POPMAE

FRISIJ

DE

USU ANTIQVAE

LOCUTIONIS

LIBRI DUO

ANNO M. DCC. XXX.

11291A

11291B

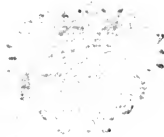
11291C

11291D

11291E

11291F

11291G

11291H

11291I

VETERUM SCRIPTORUM

DE

USU ANTIQUAE LOCUTIONIS SENTENTIAE.

M. Varro Lib. 4. de Lingua Lat. p. 2. Edition.
Scaligeriano-Stephanianae.

VETUSTAS non pauca depravat, multa tollit.
Quem Puerum vidisti formosum, hunc vides desor-
mem in Senectâ. Tertium Seculum non videt eum homi-
nem, quem vidit primum.

Qv. Horatius Flacc. in Lib. de Arte Poëtica,
v. 60. seqq.

Ut silvae foliis pronos mutantur in annos,
Prima cadunt: ita Verborum vetus interit aetas,
Et juvenum ritu floret modo nata, vigentque.

Et v. 68. seqq.

- - - Mortalia facta peribunt,
Nedum sermo, um stet honos, & gratia vivax.
Multa renascentur, quae jam cecidere; cadentque,
Quae nunc sunt in honore Vocabula, si volet usus,
Quem penes arbitrium est, & jus, & norma loquendi.

Quintilianus Lib. 8. Institution. Orator. Cap. 3. p. 364.
seqv. Edition. *Pithoeano-Boërtianae.*

Cum sint autem Verba propria, ficta, translata, propriis
dignitatem dat Antiquitas, Namque & sanctiorem, & ma-
gis admirabilem faciunt Orationem, quibus non quilibet
fuerat usus, eoque ornamentò accervimi judicii P. Virgi-
lius unice est usus. Olli enim, & Quianam, & Mis, &
Pond

350
Ponè pellucet, & aspergunt illam, quae etiam in Pi&uris
est gratissima, Vetustatis inimitabilem arti auctoritatem.
Sed interdum modò, nec ex vitimis tenebris repetenda.

Id. ibidem p. 365.

Quid multa? Totus propè mutatus est sermo. Quaedam
tamen adhuc vetera Vetustate ipsà gratius nitent: Quae-
dam etiam necessario interim sumuntur, ut Nuncupare, &
Fari: Et multa alla etiam audientibus grata inseri possunt,
sed ita demùm, si non appareat affectio.

A. Gelius Lib. 1. N. A. Cap. 10. p. 24.

Edition. Tornaesianae.

Id, quod à C. Caesare, excellentis ingenti, ac prudentiae
Viro, in primò de Analogiae Libro scriptum est, habe
semper in memorià, atque in pectore; ut, tanquam scopu-
lum, sic fugias inauditum; atque insolens Verbum.

AUSONIJ POPMAE

DE

USU ANTIQUAE LOCUTIONIS

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

DE LITTERARUM VOCALIU INTER SE
COMMUTATIONE.

ANTIQUI, & idonei Latinae Linguae
Auctores multa Vocabula usurparunt,
ab usu, & consuetudine Sermonis no-
stri penitus remota; multa longè al-
ter protulerunt, quàm à nobis hodie
vulgò efferuntur. Utriusque generis
exempla in ipsorum Scriptis non pau-
ca reperiuntur, & plura extarent, nisi
imperiti Librarii antiquam, & minùs usitaram Locu-
tionem ferè ubique eiecissent; Quam cùm difficile sit in
suam; unde vi dejecta est. possessionem restituere, nos,
quod potuimus, in hoc Libellò USUM ejus ostendere,
& collectis quasi per *Saturam* undique testimoniis pro-
bare conati sumus. Ut autem à minimis ordiamur,
multa propter *mutuam Cognationem*, & *Affinitatem* LI-
TERARUM Veteres promiscuè dixerunt. Nam Li-
terae pleraeque omnes inter se locò cemmutarunt, ut princi-
pes duae Vocales A, & E. Vnde *Defetiscor*, *Depeciscor*
scrip-

scriptum olim notat *Priscianus*, hodieque in Libris veteribus extat. Terent. in *Phormione* Act. 4. Sc. 1. v. 23.

Neque defetiscar unquam adeò experirer.

Id. ibid. Act. 1. Sc. 3. v. 14. *Jam depecisci mortem cupio.* Cic. pro Sex. Roscio: *Partem suam depecisci.* Et mox ita: *Ipsa tria Praedia depectus est.* Et in Verinis frequenter. Gellius Lib. 20. cap. 1. *Retus, qui depecisci noluerat.* Ulpianus Lib. 10. ad Edictum leg. 3. §. si igitur. D. de Calumn. *Hoc Edictò tenetur etiam is, qui depectus est.* *Depectus* autem dicitur turpiter pactus *Aequipero*, *Praepero*, ut *Recipero* etiam nunc dicimus. Enn. Lib. 2. Annal.

Ingens cur animis cum concordibus aequiparare.

Gellius Lib. 10. cap. 11. *Namque in praep(er)atu Reirusticae per tempestates pluvias, quoniam otium est, maturari potest.* *Hieto*, Plautus in *Fragm. part. 2. v. 45. Vbi eum hietare nondum in mentem venit.* *Gaecilius: Praei herclè tu, qui mihi oscitans, hietansque restas.* *Edor pro Ador*, *Frumentigenus*, Festus.

Similiter A, & I, ut *Fontinalia* pro *Fontanalia*; Varro Lib. 5. de Ling. Lat. *Juvenilis, Juvenalis*, Glossae, & Ulp. de *Adulteriis* 2. leg. 15. §. *Lex Julia*, D. ad l. Jul. de *Adulter*. *Sanè si juvenali facultate ductus.* Rursus *Bacchanal*, *Bacchinal*, Plaut. in *Aulularia* Act. 3. Sc. 1. v. 3. *Ad Bacchas veni in Bacchinal coquinnatum.* Id. ibid. v. 6. *Aperit Bacchinal.* *Librale, Librile* scapus *Librae*, Festus. *Subcitarare* retinent Libri veteres Terentii in *Haeutontimorumenon*. *Beneficere, & Maleficere*, *Pandatae Florentinae*, sicut eadem *Fornicator, & Fornicarius*, qui *Fornacis* accendendi curam gerit. *Aquacmanile, & Aquiminale*, Vas, sive Vrceolus, quò aqua in trulleum effundebatur lavandis manibus, Plautus Lib. 7. ad *Sabinum* leg. 3. pr. D. de Sup. legat. & Lib. 3. Sententiar. tit. 6. *Aquiminale*, *Xεπίτος* Glossarium. Item Subjunctivi Modi Verborum tertii Ordinis, quos non per *Am*, sed *Im* efferebant, ut *Arcessim, Edim, & alia*, de quibus suò locò dicemus.

A, & V, ut *Condatus, Condulus*, Festus, & Graeci *καθηλός*. *Fabalia, Fabulia*, Lucillus Lib. 10. Satyr. *Hic in ftercore, bupnu, fabulòque, fmo, atque fucerdà* Varro Lib.

Lib. I. de Re Rusticà: *Id ex fabuli segete. Pedule indumentum Pedis*; Vlpianus, & Grammatici, *Pedale*, Ποσειδ. Glossarium.

E. & I, ut *Seco*, *Sico*, & quae ex eò iunguntur, ut *Circumfisco*, *Praefisco*, *Resfisco*, Varro in Libris de Re Rustica, & Lib. 4. de Ling. Lat. *Brasica*, ut *Praefica*, quod ex *bus* *scapo* minutatim praeficitur. *Exfisco*, Plautus in Rudente Act. 1. Sc. 2. v. 34.

Quin tu in paludemis, exfiskasque arundines.
Conspitum, Ennius in Medea: *Tenor consipta, undique venor*. Varro Lib. 4. de Lingua Lat. *Gallorum ossa*, qui possederunt urbem, ubi coacervata. ac consipta. *Luciscit*, Plaut. in Amphitr. Act. 1. Sc. 3. v. 45.

Eamus, Amphitruo: luciscit hoc jam.
Quod imitatus Terent. in Heautontim. Act. 3. Sc. 1. v. 1.
Luciscit hoc jam, cesso pultare ostium.

Augisco, Ennius Lib. 1. Annal. & ab eo Varro in Satyrà Testament.

Qui Rem Romanam, Latiumque augiscere votis. *Putisco*, *Flaccisco*, *Incurvisco*. Cic. lib. 5. de Finibus. n. 38. *Animum Sui datum pro sale, ne Putisceret*. Varro lib. 4. de lingua lat. *Puticult*, quod putiscebant ibi cadavera proijecta. Pacuvius in Chryse: *Interea loci fluci flacciscunt*. *Vetus Poeta apud Cic. lib. 1. Tuscul. n. 69.*

Rami baccarum ubertate incurviscere.
Milli pro mille, Lucillus lib. 9.

Tu milli nummum possis uno quaerere centum.
Idem lib. 15.

Hunc milli passum qui vicerit, atque duobus.
Quatinus pro quoniam, Quia, auctore Festo, Horatius lib. 3. Carmin. Od. 24. v. 30 seq.

Quatinus [heu nefas!]
Virtutem incolumem odimus.

& lib. 1. Sermon. Satyr. 3. v. 76. sequ.

Denique quatinus excidit penitus vitium irae,
Caetera item nequeunt stultis haerentia

Svetonius in Claudio cap. 26. *Quatinus sibi matrimonia male cederent. Ni pro Ne*, Plautus in Menaechmis Act. 1. Sc. 2. v. 1. *Ni mala, ni stulta sis*. Idem in Mercatore Act. 4. Sc. 4. v. 28. *Ni metuis tu istanc?* Varro lib. 1. de

Re Rusticà : Ni extrinsecus spiritus affect. Cicero ad Varonem : Consilii nostri, ni, si eos quidem, qui id secuti non sunt, non poeniteat, nobis poenitendum putarem. Virgil. lib. 3. Aeneid v. 686. Ni teneant cursus. Em, & Im. pro Eum, Festus. Endo, vel Indo, pro In, Ennius, & alii. Ediverfo Amecus Menerva, Magester, dixerunt Veturissimi, ut Ennius lib. 1. Annal. Daidala, Menerva, Genetrix, Virgilius, & Lucretius, ut ipsorum antiqui testantur libri. [a] Derigo, Varro lib. 1. de Re Rustic. & ab eo Derectarit, qui in aliena Coenacula se dirigunt furandi animo. Item Dejudico, Intellego, Despere, Delementum, Deverticulum edunt libri Jurisconsultorum. Specio pro Spicio, id est, Video, Plautus in Cas. Act. 3. Sc. 1 v. 2. Nunc specimen specitur, Felix Herba, & Felicula, Cato de Re Rustica. & Felicata patera, quod ad Felicis herbae speciem sit caelata, Festus. & Cicero in Paradox. 1. Felicitas aliorum pateras. Ques pro Quis, Quis Ennius, & Cato. Herè Adverbium, Juvenalis Satyrà 3. v. 23.

Res hodie minor est, herè quàm fuit.

Quam Scripturà Priscianus ibidem observavit, & Quinzilianus suà aetate usu fuisse testatur. Nam in fine Dictionum Veteres usi indifferenter his Literis, maximè in Adverbiis, & Casibus Dativo, & Ablativo tertii Ordinis, ut infra dicemus.

E, & O, unde Appello Antiqui dicebant pro Appollo, Sol. Helus, & Helusa, quod nunc Holus, & Holera, teste Festo. Item Homo, Homo. Ennius lib. 2. Annal.

Vulturius sylvis miserum mandebat hemonem.

Pigneris, ut Pignero Verbum, Plaut. in Captivis Act. 3. Sc. 4. v. 122.

Reli.

---

[a] Recentiores enim Editiones, imprimis Virgilii, legunt Lib. 1. Aeneid. v. 599. Lib. 2 v. 787. Lib. 8. v. 383. Lib. 9. v. 82. 94. 117. 284 & 297. Lib. 10. v. 234. & lib. 12. v. 412. & 554. pro GENETRIX semper Genitrix sicut ex Aldina, Bersmanniana, Calagiana, Erybraejanis (Hanovienfi videlicet, & Veneta) Frelloniano-Lugdunensi, Meyeniana, Minelliana, Plantiniano-Antuerpiensi, Taubmenniana, & alijs Editionibus,

Reliquit pigneri putamina . Cato de Re Ruſt.

Si qua illata erunt , pigneri ſunto . Juvenal. Sat. 9. v. 141. Pigneribus poſitis . Gellius lib. 16. Obſidis vice , pignerisque eſſe apud Rempublicam videbatur . Temperi Adverbium , & Temperius , id eſt maturius , à Tempus Temperis . Plaut. in Amphitr. Num ſatis temperi . Idem in Perſa : Temperi hanc vigilare oportet . Cicero Orat. 4. in Verrem : Se ad comitia temperi venturum . Idem ad Paetum : Temperius fiat . Cornelius Nepos de Viris illuſtribus : C. LAELIUM quodam in PUTEOLANO . Kal. Mart. admonitum ab uxore , temperius , ut diſcumberet . Memordi , Pepoſci , Spepondi obſervat Gellius . Ruſus Amploſtor , Animadvortor , Voſter , Vortex , Voſus , & id genus alia Vetuſtiores omnes uſurpant , quae in Catoe , Plauto , Terentio , Salluſtio paſſim occurrunt , & Antiquitatis cauſa diligenter conſervanda ſunt . Volim pro velim , Lucilius lib. 24. Satyr.

Idola , atque atomos Epicuri vincere volim .

Plautus in Afinaria Act. 1. Sc. 2. v. 26.

Meò modò loquar , quae volim .

Idem in Captivis , Act. 3. Sc. 3. v. 1:

Me fuiſſe , quàm eſſe nimio mavolim .

Cicero lib. 2. de Naturà Deorum : Quò facilitè id , quòd dicere volimus , intelligi poſſit . apprimò , Arcanò , Tutiffimò , quotidianò , & ſimilia Adverbia , quae infra referuntur . [b]

E , & V , ut Auger , Augeratus pro Augur , & Auguratus , notat Priſcianus . Hemona , Humana , Feſtus . Pepugi , Cēcurre , pro pupugi , cucurri , Gellius lib. 7. cap. 9. Contra Participia Facundum , Vendundum , caeteraque U Literà medià proferitur Cato , Salluſtius , Varro , & alii , de quibus Priſcianus lib. 1. Apud Antiquiſſimos , inquit , quotieſcunq; N D. ſequuntur in his Verbis , quae à tertià Conjugatione naſcuntur , loco E , U ſcriptum invenimus , ut Paciundum , Legundum , Dicundum , Vertundum , pro Faciendum , Legendum , Dicendum , Vertendū .

I , & O , ut Olli pro Illi , praeter vetuſtiores Ennium , Plautum , Lucretium , etiam Virgilius , amantiſſimus

Z 2

anti-

[b] Scil. buj , Lib. 1. cap. 13. de. Adverbiis.

antiquitatis, in *Aeneide* usurpavit. *Agnotus* pro *Agnitus*, *Pacuvius* in *Iliona*: *In turba cognita agnota est Soror Apolloni*, *Apollini*, in aereò *Nomismate*: **APOLLO-NI SANCTO**. *Inlico*, sive *Illico*, pro in *Loco*. *Terent.* in *Phormione* *Act.* 1. *Sc.* 2. v. 38. *1eq.* *Exadvorsum inlico Tonstrina eret quaedam*. *Sispes Juno*, *Festus*, pro eàque vulgo appellatur *sospes*, aut *sospita*, à quà diversa est *Juno Hospita*, cujus meminit *Martianus Capella* lib. 1. *Philologiae*: **JUNONIS** verò **HOSPITAE** *Genius accitus ex nona*. *Ut enim JUPPITER cognominatus fuit Hospitalis*; sic **JUNO Hospita dicta**, & *Hospita MINERVA*, quae in *Promontorio juxta surrentum Templum habuit ab VLYSSE conditum*, ut auctor est *Strabo*. *Stattius* lib. 3. *sylvarum* v. 108.

Quo Pater aetherius, mensisque accita Deorum.

Turba, & ab excelsa veniat Soror Hospita Templò.
Crastini, Quarti, Septimi, Noni Die, pro *Quarto, Septimò, Nonò*, de quibus *Gellius* lib. 10. cap. 24. *Quivis, Quicquam, Quicum*, pro *Quòvis, Quòcum, vel Quacū*, *Terent.* in *Adelphis* *Act.* 2. *Sc.* 3. v. 1. *Abs Quivis homine* *Plautus* in *Cistellaria* *Act.* 1. *Sc.* 11. v. 88.

sed tun' unquam quicquam viro

Consuevisti? *Idem* in *Persa* *Act.* 4. *Sc.* 3. v. 8.
Nec satis à quicquam homine accept. *Et in Mercatore* *Act.* 5. *S.* 2. v. 65. *Quid tua refert, quicū istac venerit.* *Virgilius* lib. 11. *Aeneid.* vers. 820.

Accam ex aequalibus unam

Alloquitur; fida ante alias quae sola Camillae,

Quicum partiri curas.

& V, ut *Existimo*, *Fuo*, *Disupo*, *Optumus*, *Maximus*, *Inclutus*, & infinita alia omnes *Veteres*, atque etiam ipse *Cicero* in illis libris, in quibus *Viros antiquos* induxit *differentes de Amicitia, & Senectute*. *Primus autem C. Julius Caesar* per *Idemmodi Verba* enunciavit, & scripuit: *Inde caeteri secuti auctoritatem*, ut *Varro*, & *Quintilianus* tradiderunt. *Contrà Manipretium*, *Cato de Re Rusticà*, & *Varro* lib. 4. *de Lingua Lat. Scripulum*, *idem* lib. 13. *de Re Rusticà, & Satyris*: *Ut ne unum quidem habuerit scripulum, quem hirundinibus hospitis ostenderet.* *Simus* pro *sumus*, *Augustus Caesar*

far ſemper ſcripſit, itemque Meſſalla, Brutus, & Agrip-
 pa, teſte Svetoniò. *Recipro*, in Jurisconſultorum, &
 aliorum veterum Auctorum manu exaratis Libris ex-
 tat, atque etiam in antiquis Inſcriptionibus, ut *Romae*:
 SANCTO SEMONIDEO FIDIO SACRUM DE-
 CURIA SACERDOTUM BIDENTALIU RE-
 CIPERATIS VECTIGALIBUS.

O, & A, ut *Poſthoc* pro *Poſthac* in lege *Papiria*: QVI-
 CVMQVE PRAETOR POSTHOC FACTVS E-
 RIT. Et rursus *Hacpropter*, ut *Quapropter*, pro *Propter*
 hoc. Varro in *Satyris*: *Hac propter omnes, qui laborāt,*
invocant.

O, & V, ut *Folmen*, *Fonus*, *Popolus*, *Piacolom* in li-
 bris Foederum, & Legum antiquarum. *Ollorum*, id eſt,
 Illorum, fuit in columna Duilii. *Hoc*, *Adhoc*, *Illoc*, pro
 Huc, Adhuc, Illuc. Plaut. in *Captivis* Act. 3. Sc. 1. v. 20.

Quis ait hoc? aut quis proſtitetur? Idem in *Merca-*
tore Act. 2. Sc. 2. v. 49. *Hoc non voluntas me impulit.*
Terent. in Andriā Act. 5. Sc. 2. v. 20. *Sublimem intra*
hoc rape. Idem ibidem Act. 2. sc. 2. v. 25. *Cum illoc*
Advento, ſolitudo ante oſtium. Idem in *Adelphis* Act. 4.
 sc. 4. v. 11.

Satis adhoc tua nos frustrata eſt fides. Varro lib. 5.
 de *Lig. lat.* *Voca inlicium hoc ad me.* Lucr. lib. 1. v. 545.

Hoc accedit, uti ſolidiſſima materiali.

Virgil. lib. 8. *Aeneid.* v. 423.

Hoc tunc ignipotens coelo deſcendit ab alto.

Vlpian. ad *Sabin.* 17. l. 6. D. de *Vf. & Habit.* *Hoc uſq;*
erit procedendum. *Quatenos* pro *Quatenus*, ſcripſit Scipio
 Africanus, teſte Feſtò. *Antiquos*, *Divos*, *Ovom*, *Servom*,
Volgus, *Volt*, & caetera, quae nunc V geminò ſcribun-
 tur. Plautus, Terentius, Varro, & ipſe Cicero in *Lae-*
lio, & *Catone*, ut ex veteribus libris apparet. *Quam*
ſcribendi rationem ſua aetate deſiſſe Quintilianus au-
 ctor eſt. Idem obſervat *Hecoba*, & *Notrix*, ac ne in
Græcis id tantum notetur, *Dederont*, & *Probaveront*.
 Ennius lib. 16. *Annal.*

Concidit, & ſonitum ſimul inſuper arma dederont.

Antiquae Inſcriptiones, Fueront, Vixeront. Contra
Fruus, & Fruus Frundis, Funs funtis, & ſimilia, de
 quibus

quibus ita Priscianus lib. 1. Multa praeterea vetustissimi in principalibus mutarunt syllabis: ut *Cungrum* pro *Congruum*, *Cunchin* pro *Conchin*, *Huminem* pro *Hominem*, *Funtes* pro *Fontes*, *Fruntes* pro *Frondes*. Ennius.

- - *Populea frus*. Idem lib. 7. *Annal.*

Rurefcunt frundes. *Vtrubi*, *utrubique* habent libri *Pandectarum*, qui ab archetypò *Florentino* manarunt. Idem constanter, & sine ullà varietate referunt *Suboles*, *Adulescens*, *Epistula*; è quibus illud *Suboles* etiam in aliorum Auctorum veteribus libris perpetuò scribitur, eamque scripturam confirmat Etymologia, quae in *Adulescens* repugnat. Vtrumque enim deducitur ab antiquo verbo *Olesco*, quod significat *Cresco*, auctore Festo. Sed & *Epistula* in aliis multis libris, & antiquis Inscriptionibus exstat, neque ante *IUSTINIANI Imperatoris* tempora, ut videtur, O Litteram recepit; quamvis origine sit *Graecum* *Επιστολή*: quod ipsum quoque est in *Numisma*, & *Brundisium*, [c] quae *Graeci* scribunt *Νομισμα Βροντίσιον*

V, & Y mutant in *Graecis* Dictionibus, ut *Myrrha*, *Murrha*, *Myrtus*, *Miertus*. Quam commutationem observavit Cic. in Orat. n. 160. *PVRRVM* semper Ennius, inquit, numquam *Pyrrum*. *Vi* patefecerunt *Fruges*, non *Phryges*, ut ipse antiqui declarant libri; Nunquam enim *Graecam* *Litteram* adhibebant, nunc autem etiam duas: & cum *Phrygum*, & cum *Phrygibus* dicendum esset, &c. Ennius lib. 7. *Annal.* [d]

Purru uti memorant *Divom* à stirpe *suprema*. Idem, *Eurudica*, *Illurica*, *Olumpus*. *Livius* in *Odyssæa*, *Cyclops*, *Vlusses*. *Cato*, *Murtus*, *Mutit*, *Μυτιλος* *Piscis*.

[c] Legunt & *Graeci* *Βροντίσιον*, s. *Βροντίσιον*, *Brentesum* à *Brento* quodam [si *Stephano* credimus] *HERCV-LIS* Filio, aut certè à *Cervini* Capitis similitudine, quod *Messapii* sua *Lingua* *Βροντίσιον* appellabant.

[d] Hic Locus *Ennianus* Lib. 7. *Fragmentor*. quae *Henricus Stephani* studiofissimè excudi curavit, non extat, nec est rependiendus inter istos *Versus*, quos ex incertis *Annalium* Libris ibid. p. 84. seqq. collectos deprehendimus.

tes Vlpianus lib. 9. de Officio Proconsulis. leg. 8. § Qui-
cunque . D. De Poenis : *Quod instituuntur Venatores ,*
aut Puricharii . Similiter *Assurius , Musia , Tympanum*
in Jurisconsultorum optimis Libris extat : sicut contra
Lysitania pro Lusitania , *Lydi* pro Ludi . Plautus in Cur-
culione Act. 1. sc. 2. v. 62. *Fite causâ meâ Lydi Barbari .*
Cymaeus pro Cumaeus , Varro lib. 1. de Re Rustica : *An-*
tigonus Cymaeus . Virgilius Eclogâ 5 [e]

Ultima Cymaei venit jam carminis aetas .

Idem Lib. 6. Aeneid. v. 98.

Talibus ex adyto dictis Cymaea Sybila .

Ex hoc autem genere pleraque U Litteram retine-
runt , ut *Duplus , Sulla ; Tuscia .* Quaedam in I muta-
runt , ut *Inclitus , Lacrimae , Stilus , Olympus ; Mitili Pi-*
sces apud Plinium . Alia Y receperunt , ut *Cyclops , Myr-*
tus , Myssa , & similia .

(e) Non extat hic Locus Eclog. 5. sed 4. & quidem v. 4.
ubi p o Cymaei in plurimis Recentiorum Editionibus re-
ctius legitur CVMAEI.

CAPUT II.

DE MUTATIONE DIPHTHON- GORVM.

EX Vocalibus coalescunt , & confluunt *Diphthongi* ,
quibus itidem variè usos Antiquiores obseruavi-
mus , ut pro AE non nulli *Græcorum* more semper effe-
rebant AI : quidam singulariter tantum , cum in *Cientili-*
um , vel *Dativum* Casum incidissent , ut Quintilianus
testatur . Hinc *Aimilius , Aiternus , Paitus* , in antiquis
Marmoribus extat . *Maisus , Nainia , Operai* , adser-
vant veteres plerique Libri : Poetae autem hæc *Diph-*
thongi distracta ferè utebantur , ut Ennius , *Terrai , fru-*
giferai ; & Nevius , Lucretius , atque etiam ipse Virgi-
lius , cum ait Aeneid. 3. v. 354. *Aulai medio* , & 9. Ae-
neid. v. 26. *Pisai Vestis .*

OE fuit loco V vocalis, ut *Poenio* à quo manet *Pœna*, *Mœvus*, *Moenera*, *Poeniceus*, *Oesus* quae nunc punio. *Murus*, *Munera*, *Puniceus*, *Vsus* *Commoetat* pro *Commutat*, *Cato de Re Rustica*. Interdum ponebatur loco I, ut *Loeberum Libeum*; *Loebertas Libertas*; *Festus* maxime in *Nominativis* Pluralibus *Graeca* terminatione, ut *Oloe*, *Olli*, sive *Illi*, in *Lege Regia*: *Si Parentis Puer verberit, ast obe plorassint*. In *Carmine Saliaris*. *Pilomnoe Poploe*, idest *Pilumni Populi*, scilicet *Romani Pilis* in *Bello* uti adfueti.

AV pro O, *Ausculor* *Osculor*, *Aula* *Olla*, Vnde *Auslicoqua* *Extā*; quae *Ollis* coquuntur. *Raudus* *Rodus* in XII: *Tabulis Raudusculo libram ferito*. *Caurus* *Corus* *Ventus*, *Saurex* *Sorex* *Candex* *Codex* à quo *Caudicariae Naves*.

E diverso, O pro AU ut *Clodius* apud *Ciceronem*, quem *Claudium* aliis dictum *Dio Historicus* notat: *Coda*, *Plodo*, *Plostrum*, *Clostrum*. pro *cauda*, *Plaudo*, *Plaustrum*, *Claustrum*, quae *Diomedes* libro primo annotavit; & in veteribus *Libris* passim occurrunt. *Oricularius* *clyster* in *Libris Medicorum*, pro *auricularius*. *Dehoritio* *Dehaurito*, *Polulum* *Paululum*, *Cato de Re Rustica* *Copo*, & *Copona* pro *Caupo*, & *Caupona* *Festus*, & *Charisius*.

Praeter has autem *Diphthongos*, quibus hodie utimur alijs multis usos *Veteres* constat; ut *El* pro *J* longa: unde *Quēi*; *Lucet* in antiquis *Libris*, *Etruscei*, *Sabines* in *Monumentis* legitur. Quem usum tradit *Lucilius* *Lib. 9. Satyrar.* ubi de *Litteris* disputat.

Jam Pueri venere, E postremum facito atque I,

Ut plures Pueri fiant, I si facis solum,

Pupilli, Pueri; Luccili, hoc unius fiet.

Hoc illi factum est uni: tenue hoc facies I.

Haec illi fecere. addes E ut pinguis fiat.

Meille hominum, duo meillia, item huic utroque opus meille.

Melitiam, tenues I. Pilaam quā ludimus; Pilum

Quō pinsō, tenues I: plura haec feceris Peila;

Quae iacimus, addes E; Peila, ut plenius fiat.

Men.

*Mendacii, Furciue addes E. quam dare furci
Iussuris.*

Sed à *Lucilio* dissentiunt *Quintilianus*, & *Velius Longus* qui obseruationem illam cum supervacua, tum incomodam esse docent.

OI, ut *Coilum* *Coelum*, *Proilum* *Proelium*: quod retinent Libri veteres *Plauti* in *Menaechmis* Act. 1. Sc. 3. v. 3.

Ego istic mihi hodie apparavi iussi, apud te proilium.

Hodie id fit. In eo uterque pro illo potabimus.
Vbi est venusta *PARONOMASIA* *Proilum* & *pro illo* quae nulla est in voce *Proelium*.

OV, ut *Fovrius*; *foures*, *Jous*, *Joudico* aliaque huiusmodi, quae in antiquis Inscriptionibus extant.

C A P U T III. DE CONSONANTIVM INTER SE COMMVTATIONE.

NEc minor varietas, & mutatio fuit inter Literas consonantes, sicut inter B, & P. unde *Scapreo* pro *Scabreo*, *Ennius*, & *Pacuvius* apud *Nonium*, *Optineo*, *Optulsi*, *Suptile*, Libri; & *Monumenta*,

B & U, Veteres, & in pronunciando, & in scribendo indifferenter posuerunt ut *Ferveo*, & *Ferbeo*, *Ferbeſco* *Horatius* Lib. 1. *Sermon. Satyr*: 2. v. 71.

Velatumque stolâ, mea cum conferbuit ira
Rebito *Plautus* in *Captivis*: *At si non rebitas huc*. *Rebito* rependitur Glossar *Billius* est apud *Valerium Maximum* lib. 8. Idem *Villius* apud *Livium* lib. 29. & *Bagienni* *Populi* nominantur à *Varrone* lib. 1. de *Re Rustica*, qui *Vagienni* à *Plinio* lib. 3. Sic in antiquis Monumentis leguntur *Albus*. *Serbus* *Amavilis*, *Venerens*, & similia. Ex hoc autem promiscuo, & indifferenti Usu istarum litterarum multi errores veterum Auctorum Libros infederunt, ut in dictionibus *Acerbas*
Acer.

Acervat: Habe Have, Belle Velle, Bili, Vills, Iubet Iuvet. Nobis Novis, quarum altera in alterius locum migravit; sicut *Favia Lex*, & *Faviana Actio*, *fabentius fabolenus*; *habitus* scriptum fuit pro *Fabia*, *Fabiana*, *Iuventius Iavolenus*, *Avitus*.

C. & G. invicem commutarunt; ut *Acetere* dicebant quod nunc dicimus *Agitare*; Festus Idem *Calbei* & *Galbei*, *Cerrones*, & *Gerrones*, *Culiocae* & *Guliocae* *Clucidatum* & *Glucidatum*. Sic in *Lege Numae ACNOM FEMINAM CAIDITO*. ET in *XII. Tabulis*: *NEI CUM EO PACIT*. Vt & in *Libris Augurum*: *INTE-RAEA CONRECIONE*, pro *Conregione* Similiter in antiquis *Marmoribus*, & *Nomismatis*, *Curges*, *Calba*, *Calbinus*, *Oculnius* pro *Gurges*, *Galba* *Galbinus*, *Ogulnius*. *Germatum* Montem *Romae* nominat Varro *Cermalum* Festus *Ancras* Arborum intervalla, Idem, *Angras* *Isidorus*; *Cajus* vulgo, in *Pandectis florentinis* est *Gaius*. *Gummis* à Catone dicitur *Cummis* ut à *Grecis* *κόμμι* *Vacca* Oppidum, & *Vaccenses* sunt *Sallustio Vaga*, & *Vagenses* *Plutarcho*, & *Ptolomeo*, quibus pleraque *Sallustii* antiqua exemplaria accedunt. Item *Sugambri*, *Nongacea*, *Nonagria* *Lygurgus* habent *Libri* veteres.

Praeterea mutant C. & Qv. ut *Arquus*; *Oquulus*. pro *Arcus*, *Oculus*, *Priscianus*. Vicissim *Anticus*, *Eculus* pro antiquus, *Equulus*, scripti *Libri*. *Quum*, vel *Quom* scribi indicat *Quintilianus*, qui velut frigidam potat; quae si à multis tradita *Differentia*; ut. cum significaret *Tempus*, Q; cum autem *Causam*; vel *Coniunctionem*, C. acciperet. *Quoi* pro cui paulò ante *Quintilianus* aetatem, ut distingueretur à nominativò *Qui* scribebatur, ut *Virgilius* Lib. 3. *Georg.* v. 6. *Qui non dictus Hy-las*. Sic illud *Terentii* in *Andrià* Act. 1. Sc. 1 v. 140. *Qui mihi exorandus est* nonnullos legisse *Qui mihi expurgandus est*, pro cui annotat *Donatus*. Quae ratio scribendi opinor induxit *Servium Grammaticum* ut *Nominativum Qui* pro Cui, vel *Quoi* perperam acciperet, in illo *Virgilii* *Ecloga* 4. v. 62. - - *Qui non risere parentes* *Delicia* tignum, Festus; *Deliquiae*. *Vitruvius* Lib. 6. *Querquera* febris, *Lucilius*, *Quaercera* *Gellius* Lib. 20. *Cotidiè* non *Quotidiè*, liceat originem ha-

habeat à quoto die, scribunt Quintilianus, & Victorinus. *Sterquilinum*, pro Sterquilinum habent Libri veteres Catonis de Re rustica, & Terentii in Phormione, quibus consentiunt Pandectae Florentinae. *Inseco*, & *Insequo*, id est, dicendū praeceo, & sequentem verba ducō, Ennius, Livius Andronicus, & Catō, ut disputat Gellius lib. 18. cap. 9. *Hujusce*, & *Hujusque* promiscuè olim scribebant etsi Victorinus istā significatione distinguit. Hinc eadem *Fortuna hujusce diei* apud Plinium lib. 34. & *Fortuna hujusque diei* apud Ciceronem lib. 2. de Legibus. & Victorem de Regionibus Urbis: VICVS HVJVSQVE DIEI FOR. AED.

Sic D, & L, ut *Dacruma* Lacryma, *Dautia* Lautia, *Fidius* Filius, *Reduvia* Reluvia, aliaque id genus, de quibus praeter Festum, *Victorinus* his verbis: *Novensiles sive per L, sive per D scribendum; Communionem eulm habent hae Literae apud antiquos, ut Dinguam Linguam & Dacrimas Lacrimas, & Capitodium Capitolium, & Sella à sedo, Olore ab Odore. Melicae Callinae appellantur, quae Medicae à media Insula dici debebant, auctore Varrone, & Columellā. Delicare pro Dedicare, & Delicatus pro Dedicatus, sive Consecratus, Impellimenta Impedimenta, Cassilem Cassidem, Festus.*

D, & R, ut *Apor*, vel *Apur*, pro apud, idem, & *Victorin. Medidies*, *Meridies*, Varro lib. 6. de lingua lat. In lege *Numae*: JOVI FEDET RIO BOVIM CAIDITO, *Monerulae* pro *Monedulae*, Plaut. in Capt. act. 5. sc. 4 v. 3. seq.

Aut Monerulae, aut Anates, aut Coturnices dantur. Arvectum, Advestum, Cato de Re rustica. *Arcedo* pro accedo, Turpilii in Boëthuntibus.

Qui verba venatur mea, post is arceat, & sermonem hinc sublegat.

Arfero adfero, unde *Arferia* a qua, quae in sacris inferorum adferebatur, Festus. Similiter *Arvento*, *Arvento*, *Arfari*, ut notat Prisc. lib. 1. Antiquissimi verd, inquit, pro AD, Ar, ponebant, Arvianas, Arventores, Arvocos, Arfibes, Arvolare, Arfari dicentes, pro *Advenas*, *Adventores*, *Advocatos*, *Adfines*, *Advolare*, *Adfari*.

D,

D, & T, ut *Andruare*, & *Antruare*. id est circumfle-
tere. *Drua*, & *Trua*, Cochlear, quò olla commovetur,
Festus. & maxime in fine Dictionum, ut *Apud*, & *Aput*
Ad, & *At*; *Quod*, & *Quot*; *Quodannis*, & *Quotannis*;
Sed, & *Ser*; *Haud*, & *Haut*: quae etiam nunc in optimis
vetustissimis Libris promiscuè scripta reperiuntur. Id;
quod videtur confirmare Quintilianus lib. 1. ubi notat,
quosdam frigidè observare, ut *Ad*, cùm esset Praeposi-
tio, D Litteram; cùm autem Conjunctio, T acciperet
Quam tamen Differentiam sequendam praecipit Vi-
ctorinus, & similem tradit inter *Haud*, & *Haut*, *Haud*
inquit, D Litteram conservat, si sequens vocabulum inci-
piat à Vocali, ut, *Haud* aliter minor, & *Haut* equidem
at cùm Verbum à consonante incipit, D perdit, & T inducit
ut *Haut* dudum, & *Haut* multum.

F, & C, ut *Ecfero* *Effero*, *Ecferi*, *Effari*, apud Plau-
tum saepè, & Lucilium Lib. 26.

- - *Neu Mysteria ecferres foras.*

F, & H, ut *Forda*, & *Horda* Bos praegnans, à quo
Fordicidia, & *Hordicidia* Sacra, Varro. Idem *Foedus*,
Folus, *Follis*, *Fostia*, *Fircus*, pro *Hoedus*, *Holus*, *Ho-*
stis, *Hostia*, *Hircus*, idem *Fellus*. *Hanula* pro *Fanù-*
la, parva *Delubra*, idem. *Hortes* pro *Fortes*, *Isido-*
rus.

F, & R, ut *sufflamen*, & *sufframen*, *Conflages*, Lo-
ca, in quae diversi conflunt Venti, *Festus*; *Confroges*
Isidorus. Hinc in Ver'n Plauti in *Curculione* Act. 3. Sc.
1. v. 54. legit *Festus*, *Clupeatus Elephantum ubi mechae-*
ra dirigit; *Nonius* autem *diligit*: ubi tamen nunc me-
lius est *disset*.

G, & N, de quarum communione ita Varro Lib. 1.
de Lingua lat. *Agculus*, *Aggens*, *Agguilla*, *Aggerim*, in
ejusmodi *Graeci*, & *Artius* noster binam G scribunt,
alii N, & G, quod in hoc veritatem facile videre non
est Similiter *Agceps*, & *Agorra*. Ita *stigneum* pro *staneo*;
Plaut in *Fragm. past.* 2. v. 16. apud *Festum*: *Muriatica*
autem vi deo in v. isis stagnis. *Scribonius* largus: *Pixide*
stagnea, Vase *stagneo*. *Vlpianus* leg. 9 § 1. D. ad Le-
gem *Cornel de Falsis*: *Ne quis numeros stagnes, plum-*
beos emere, vendere dolò malò velit.

L,

L, & N, ut Lympha *Nympha*, Lingua *Ningua*, unde *Ninguos* Garruli, Glossae Isidori. *Luscitiosus*, & *Nuscitiosus*, qui interdum parum videt, Festus.

L, & R, ut Palilia, & *Parilia* Sacra; Proeliaris, & *Proelialis* Dies; Latiaris, & *Latialis* Juppiter; *Pelliceo* Perlicio, Velius Longus. Perlego, *Pellego*, Terentius Scaurus in versu Virgilii 34. lib: 6. Aeneid.

Pellegerent oculis. - - - *Agonalia*, Agonia Sacra, Glossae. *Mortualia*, Plaut in *Afinaria*:

Haec sunt non Nugae: Non enim mortualia.

Mortuaria, Gellius Lib. 18. cap. 7. *Vos Philosophi mera estis*, ut M. Cato ait, *Mortuaria glossaria*. *Imperia* pro *Impelia*, sive *Impilia*, scribitur in Libris *Pandectarum* ex Pauli ad Sabinum 4. L. 3. pr. D. de Supel. legat. *Leſti* etiam *inargentati*, *culcitrae*, *focalia*, *imperia*, *vasa aquaria*.

L, & T, ut *Tbetis* Dea Graeca, Ennius *Thelis*:

- - - - *Dea Thelis ei mater.*

M, transire in Nadnotat Priscianus Lib. 1. maxime sequentibus Litteris D, T, C, Q, ut Tam; *Tandem*, *Tantum*, *Tantumdem*; Idem, *Identidem*; Num, *Nuncubi*. Contra *Muginor*, pro *Nuginor*, idest Nugor, Varro apud Plin. in praefat. Nat. Histor. *Dum ista muginamur*, pluribus horis vivimus.

M, & S mutant in fine Dictionum, ut *Demus* pro *Demum*, Livius Poeta, teste Festo. *Seorsus*, pro *seorsum*, Afranius apud Charisium. *Prorsum*, pro *Prorsus*, Idem in Emancipato:

*Vetuit me sine mercede prorsum pauciens
Remeare in ludum.*

N, & R, ut *Architectores*, pro *Architectones*: *strigores*, pro *Strigones*, homines magnarum virium, Festus Item *Extrarius*, & *Extraneus*, *Praecidarius*, & *Praecidaneus*; *Proletarius*, & *Proletaneus*; *Vicarius*, & *Vicaneus*; *Praesentarius*, & *Prasentaneus*, quae eadem esse, & nihil omnino differre monui Lib. 2. de Differentiis Verbor.

N, & S migrant ferè in fine Graecarum Dictionum, ut *Aris* *Arin*, *Eleusis* *Eleusin*, *Delphis* *Delphin*, *Minos* *Mignon*, & similia, quae Priscianus observavit.

B,

R, & S, ut *Comperce*, pro *Compesce*, Festus. *Quaere* pro *Quaese*, Plautus in *Menaechmis* Act. 5. sc. 1. v. 36. seq.

Quaere meum Patrem, tecum simul ut veniat ad me.
Nisi quis hinc malit *Quaese*, uti in *Bacchidibus* Act. 2. sc. 2. v. 1.

Mirum est, me, ut redeam, te opere tanto quaesere.
Contra *Esit*, vel *Escit*, *Obescit*, *superescit*, pro *Erit*, *Oberit*, *supererit*, Festus. In XII. Tabulis: SIMORBV., AEVITASVE VITIVM ESIT. &, QVOI AVRO DENTES VINCTI ESUNT. Ennius in *Annalibus*:

Dum quidem unus homo Romae togâ superescit
Lucretius Lib. 1. v. 613.

Ergo rerum inter summam, minimamque quid escit.
Auselii, Papisii, Valisii, antiquitus nominati, qui postea *Aurelii, Papirii, Valerii*, de quibus Cicero in *Epistola* ad *Paetum*. Varro Lib. VI. de *Lingua lat.* In quo *Antiqui dicebant S, nunc dicunt R, ut in Carmine saliarum sunt haec, Coscuto, Dolosi Eso. Post melios melior, Foedescum Foederum, Plufima plurima, Janitos Janitor.* Cato de re rustica: *Fundus melios erit.* Item *Amos, Colos, Monos* & similia Masculina, nunc in OR finita, Plautus in *Curculiona* act. 1. sc. 2. v. 2.

Ejus amos cupidam me buc prolicit.

Clamos, Ennius lib. 17. *annal.*

Tollitur in Coelum clamos exortus utrimque.

Colos, Varro in *Prometheo*: *Ex sanguinibus dolore evirescat Colos fall.* in *Catilina*. *Colosejus exsanguis.*

Labos, Odos. Idem ibidem: *Igitur talibus viris non labos insolitus.* Terentius in *Hecyra* act. 3. sc. 1. v. 6.

Aliquis obiectus est labos.

Plautus in *captivis* Act. 4. Sc. 2. v. 35.

Quorum odos Subbasilicanos omnes abigit in forum,
Idem in *Curculione* Act. 1. Sc. 2. v. 9.

Naso odos obsecutus est meo.

Timas, Vapor, Laevius *Lycurgo*: *fam ibi nos implicat advententis timos.* Lucretius lib. 6. v. 952.

Permanat odos, frigisque.

S, & H, ut *Hospicatur* pro *susplicatur*, Claudium Quadrigarium lib. 8. *Annalium* dixisse observat *Diomedes*, qui mihi tamen de mendo suspectus est, & puto illum notare voluisse *sospicatur* pro *susplicatur* dictum, U in O versâ. Rursus *Sos*, pro *Hos*, dixit Ennius lib. 1. *Annal.*

Constitit inde loci propter sos Dia Dearum.

& lib. 3. *Circum sos quae sunt magnae Gentes opulentae*, quibus in locis *Festus sos*, pro *Eos* accipit.

S, & T, ut *Adgretus*, *Exfutus*, pro *Adgressus*, *Exfusus*. *Adgretus* *fari*. Apud *Festum*. *Merio*, *Meriso*, *Lucretius* lib. 5. vers. 1006.

Contra nunc Rerum copia merat

Pulto, & *Pultatio*, pro *Pulso*, & *Pulsatio*. Terent in *Heautontim.* act. 3. sc. 8. v. 1. *Cesso pultare offium*. Plaut in *Mostellaria* act. 2. sc. 2. v. 15. *Pultabo: Heus*. Idem in *Bacchidibus* act. 4. sc. 2. v. 1. *Quaenam istaec est pultatio Ostentus, Tertus, Ostensus, Terius*. Terentius in *Phormione* act. 5. sc. 4. v. 7. *Ni mihi esset spes ostenta*. Varro lib. 3. *Rerum Divinar. salute ostentâ*. Idem in *satyra Exuvæ*: *Terta nitet galea. Ipsipti*, vel *Ipsipte*, *Festus*, & *Glossæ*, quod Plautus in *Trinum.* act. 4. sc. 2. v. 146. *Ipsipus est*.

S, & X, ut *Nugas*, pro *Nugax*, *Charisius*, & *Priscianus*, Varro in *synephebo*: *Quod si Acteon occupasset, & ipse prius suos canes comedisset, non nugas saltatoribus in Theatro fieret. Adassint* pro *adaxint*, Plaut. in *aulul.* act. 1. sc. 1. v. 11.

Vtinam me Dii adassint ad suspendium.

Ninfi, pro *Ninxi*. *Priscianus*.

X, & C, magnam habent adfinitatem. Vnde ab *Ille* fit *Illicium*, auctore Varrone lib. 6. *Secus* pro *sexus* neutri Generis, & unius Casus. Plautus in *Rudente* act. 1. sc. 2. v. 19. *Virile secus nunquam ulum habui*. *fallust*. Lib. 2. *Historiar. Concurrentium undique, virile, & muliebri secus*. Gellius lib. 3. cap. 10. *Quod ejus virile secus futurum est*. Ausonius *Idyll.* 11 v. 8. *VESTA, CERES, & JVNQ secus muliebri sorores*. Idem *Idyll.* 12. de *Histor.* v. 26. *Nota Calidoniis nurbus muliebri Secus Strix*. Arnobius lib. 5. *In quo secus virile, non solum homines ponunt*. *Ammianus Marcellinus* lib. 16. *Rerum gesta*.

gestarum. Egressi promiscue virile, & muliebre secus sine
aetate ullò discrimine trucidabant.

C A P U T I V.

DE LITERARVM IN DICTIONIBVS ADIECTIONE.

UT autem literis commutatis, sic quoque iisdem
adjectis, vel detractis multa Veteres variarunt.
Cujus rei ignoratione plurima in optimorum Auctorum
Libris interpolata sunt. Et aliquando quidem Literae
appositae in initio Dictionum, ut *stlocus* locus, *stlatus*
latus: Vnde mansit *stlata* genus Navigii, quod plures
Malos, aut Asseres habet. *stlis* Lis, à quo nuncupati
Decem-viri Stlitibus judicandis. *stritauus* Tritavus,
Scensa Cena, *Sesopia* Esopia, Festus. *Scaelum* Caelum
in Carmine Saliari. Sed jam Scaelo candens aurora.
Gnosco, *Gnarro*, *Gnobilis*, *Gnavus*, *Gnatus*, quae in
Compositione nunc G Literam servant, ut *Ignosco*, *Ignarus*,
Ignobilis, *Ignavus*, *Cognatus*. Quamvis Cicero aliter
sentire videatur in Oratore n. 158. cum scribit: Noti
erint & Navi, & Nari, quibus cum in praeponi oporteret
dulcius visum est, *Ignoti*, *Ignavi*. *Ignari* dicere, quam
veritas postulabat. Cui consentit Festus, qui *Narus* in
Ennio, & *P'auto* agnoscit, ut etiam Libri veteres Sal-
lustii in Jugurtha: *Imperata navi fecerant*. Interdum au-
tem in medio Dictionum Literae interpolatae, ut C in
Fruementum, *Ferstum* genus Sacrificii apud Catonem,
Forctis in XII. Tabulis: NEXO SOLVTO FORCTI
SANATIQUE ITEM IOVE ESTOD. *Dumecta*, Es-
cit, pro *Dumeta*, *Efir*, sive *Erit*, Festus.

Dein jungendis Verbis, ut *Mederga*, *Sederga*, *Teder-
ga*: sicut est in *Redarguo*, *Redimo*, *Redamo* Plautus in
Asinaria act. 1. sc. 1. v. 5. *Si quid mederga tu bodie fal-
sum dixeris*. Idem in *Epidico* act. 3. sc. 3. v. 9.

Quasi quid filius meus deliquisset Mederga.

E,

E, ut Cereò Creò, à quò forè CERES Dea appellata. Varro lib. 5. de Lingua lat. Cerno à cereo, id est creando. Trabes, Ennius, & Varro in Satyris. Plebes, Cato, & Sallustius ubique. Arbitrium, pro Arbitrium, saepe scribitur in Pandectis Florentinis, & in Inscriptione Romanà: M. LARGIUS M. F. POMPTINUS ARBITRIO LARDIAE FORTUNATAE UXORIS. Dextera, Extera, Infera, Intera, Supera, pro Dextra, Extra, Infra, Intra, Supra. In Libris, Augurum: Intera ea conreione. Cicero lib. 2. de Nat. Deor. n. 160.

Torvò darco serpit subter, superaue retorquens

Sese, - - - - - Lucretius lib. 2. v. 475.

Linguit enim supera tetri primordia viri

Et a liis multis locis. I, ut Audaciter. Cicero pro Sex. Roscio: Multa sceleratè, multa audaciter, multa improbè fecisti Seneca in libro, Quare bonis Viris mala accidunt: Audaciter Veteranus cruorem suam spectat. Cavutum, Ducitum, Plautus in Pseud. act. 2. sc. 3. v. 4.

Opportunè mihi cavità est hac Epistola.

Idem in Truculentò act. 1. sc. 2. v. 31. Quia te adducturam hac dixerat. Vlpianus lib. 45. ad Edictum leg. 1. §. similiter, D. de Mil Testam. Ducitum è Graeco. Favutum, Favitor, quod tamen negat Carisius ulla Veterum auctoritate, vel ratione dici. Plautus in Prologo Amphitr. v. 79. Sat. habet Favitorum semper, qui rectè facit. Idem ibidem: Si cui favitores delegatos viderint.

Lucilius lib. 29. Favitorem me tibi, atque Amicum summum. Vacivus, Vacivitas, pro Vacuus, Vacuivitas. Plautus in Prologo Casinae v. 29. Aures vacivae si sunt. Idem in Curcullione act. 2. sc. 3. v. 40. Ita cibi vacivitate venio lassus lacibus. Calix Merix, pro Calx, Merx. Idem in Penulò act. 4. sc. 2. v. 86.

Quin prius disperibit faxo, quàm unum calicem civet.

Navita, Nauta, praeter Poetas Cato, & alii. Stribilita genus Placentae, quod apud Catonem scribilita Plautus in Poenuli Prol. v. 43.

Nunc cum scribilitae aestuant, occurrere Civitatum, Haereditarium, Anuis, Viçuis, & similes Genitivi, de quibus suo loco dicemus.

A a

M, ut

M, ut *Aeditumus* pro *Aedituus*, in quo ineptiunt *Græmatici*, qui hac significatione discernunt. Varro Lib. x. de Re Rustica: *Rogatus ab Aeditumō, ut dicere didicimus à Patribus nostris, ut corrigimur à recentibus urbanis, ab Aedituo.*

N, ut *Ferunt*, *Nequunt*, *Obiunt*, *Prodiunt*, *Rediunt*, pro *Ferunt*, *Nequeunt*, *Obeunt*, *Prodeunt*, *Redeunt*, *Festus*, *Thensaurus*, *Vicensimus* *Orogenus*, *Totiens*, *Quotiens* habent *Pandectæ Florentinæ*; è quibus posteriora duo etiam in aliorum *Autorum* Libris veteribus prescripta exstant, atque ita scribenda esse monuerunt *Caper*, & *Victorinus Grammatici*. *Pauciens*, observat *Festus* ex *Titinii Gemina*: *Vxorē pauciens video.*

P, ut *Ips*, *Qis*, pro *Is*, *Quis*, ut alibi annotavimus.

R, ut *Laneus* *Lanerus*, *Querceus* *Quercerus*.

S, ante M, vel T, ut *Dusmosus*. *Casmenae*, *Cosmittere*, Varro, & *Festus*, pro *Dumosus*, *Camenae*, *Committere*: *Ennius* lib. 1. *Annal.*

Musæ, quas memorant *Casmenas* esse *Latini*.

Obstineo, *Obstrudo*, pro *Obtineo*, *Obtrudo* in *Carmine saliatu*; *Sed jam scælocandens Aurora obitinet suum patrem*. *Plautus* in *Curculione*. *Act. 2. Sc. 3. v. 87. Atque aliquid prius obstrudamus. Præstergeo* *Praetergeo*, idem in *Pseudolo* *Act. 1. Sc. 2. v. 31.*

Vorsa, *presterga*, *strata*, *lutaque*.

V, ut *Duo*, *Do*, *Adduo*, *Creduo*, *Redduo*, *Veniunduo*, *Plautus*, *Terentius*, & *Vetustiores omnes*. *Anguina* pro *Angina*, *Glossæ*. *Bovarium* pro *Boarium*, antiqua *Inscriptio*: *IN FORO BOVARIO*. *Nuculeus* *Nucleus*, *Plautus* in *Curc.* *Act. 1. sc. 1. v. 55. Qui è nuce nuculeum esse volt.* Idem in *Captivis* *Act. 3. Sc. 4. v. 122. Nuculeum amisit, reliquit pigneri putamina.* *Nomenclator*, *Figulinae*, *Secutio* pro *Nomenclator*, *Figlinae*, *Seccio*, habent *Pandectæ Florentinæ*. *Lutumie*, quas *Cicero* in *Verrem*. 7. & *Festus* dicunt *Lutumias*, est in *Pandectis*. & *Seneca* lib. 9. *Declamat.* & *Controversiarum* 5. *Cum Reus rogaret, ut in Lautumias transferretur, Ne nunc, inquit, quemquam vestrum decipiat nomen Lautumiae, illa animo meo non lauta res est.* *Ninguo*; *Tinguo*, *Vngueo*, *Vrgueo*, Varro lib. 7. de *Lingua Lat.* Et alia
urguent

urguent. Idem lib. 8. *Cum alia vis urguet*. Virgilius lib. 3. Georgic: v. 367.

Interea totò, non secius aere ninguat.

Et lib. 1. Aen. v. 745. *Quid tantum Oceano properent se tingere soles*. Idem ibid. v. 1111. *In brevia, & syrtes urguet*. Lucretius lib. 4. v. 1172. *Unguit amaracino, & faribus miser oscula figit*. Quam Scripturam Verborum *Unguo, & Tinguo* approbant Valerius Probus, & Caper Grammatici. Duonum pro Donum, in Carmine Ca. Martii Vatis: *Quamvis noventium duonum neginate*: id est negate, & repudiate donum etiam eorum, quos noveritis. Aliquando verò in Fine Dictionum Litterae adjectae, ut C in Pronominibus *Hic, Haec, Istaec*; pro *Hi, Hae, Istae*, de quibus infra.

D, in omnibus ferè Vocibus vocali Littera finitis, tum maximè, cum subsequenteris Dictionis prima Litera est vocalis. Hinc *Estod, Habetod*, in XII Tabulis. & in Columnà Duilii *Altod, Marid*, de quò ita Quintilianus lib. 1. D. *Latini veteribus plurimis in verbis in ultimo adjecta est, quod manifestum est etiam ex Columnà rostratà, quae est Duilio in Foro posita. Med, Sed, Ted, Meritod*, & id genus alia Ennius, & Plautus. E, ut *Lasse, Sale*. Ennius lib. 7. annal *Cocruleum spumat sale conferta rate pulsum*. Cùm *Tame*, pro Cùm, Tam, fuit in carmine saluari, quod recitat Terentius Scaurus. *Virgilie Laërtie*, & similes Vocativi Nominum secundi Ordinis, de quibus Priscianus lib. 7. *Exemplare, Pugilare*, & alia Neutra, quae hodie in AR desinunt.

I, ut *Sicuti, Vti, Veluti*, Ennius, Cato, & Sallustius ferè semper usurpant. N, ut *Atquin, Caeteroquin*, pro *Atqui, Caeteroqui*, in optimis Libris Pandectarum aliquoties occurrit.

Huc pertinet geminatio Vocalium, quam etiam Quintilianus notavit, cum scilicet Vocalem producendam vetustissimi geminarent tam in fine, quam mediò Dictionum, ut *Feelix, Virtus* in Nomismatis: *Bijus, Eii, Reii, Habuuit; Fluvit*, in Libris antiquis exstat. De quò ita Priscianus lib. 1. *Vt Majus. Pejus, Ejus*, in quo loco Antiqui solebant geminare eandem I Literam, & *Maljus, Peijus, Eijus* scribere; quod non aliter pronuntiarì pos-

set, quàm si cum superiore Syllaba prior *I*, cum sequente altera proferretur, ut *Peijus*, *Eijus Maijus*; & duo *II* pro duabus Consonantibus accipiebant. Nam quamvis *I* sit Consonans, in eadem Syllaba geminata jungi non posset: ergo non aliter, quàm *Tellus*, *Mannus* proferri debuit: Vnde Pompeii quoque Genitivum per tria *I* Antiqui scribebant, quorum duo superiora loco Consonantium accipiebant, ut si dicas Pompeiji. Nam tribus *III* iuncti, qualis possit Syllaba pronuntiari? Quod Caesari; doctissimo artis Grammaticae, placitum à *Vicfore* quoque in arte Grammatica cōprobatur. Sic *Eli*, *Reli*; Plaut. in *Casinae* Prolog. v. 35.

Senex hic Maritus habitat: Lii est Filius.

Et mox v. 37. *esse eil quidam servus.*

Item in *Milite* act. 2. sc. 1. v. 25.

Magnai rei publicae gratia,

Lucretius lib. 1. v. 689 - - - *Neque ullae*

Practerea rei, quae Corpora mittere possit.

Idem lib. 5, v. 285.

Nam primum quidquid fulgoris disperit eil. Idem ibidem v. 103. Via; quia munita fidei. Fuit, Fluvit, Fluvius, Habuit. Plaut. *Poenuli* Prol. v. 110.

Quo genere gnata, qui Parentes fuerint.

Idem in Asinaria act. 4. sc. 1. v. 62.

Tot noctes reddat spurcas, quot puras habuverit.

Lucretius lib. 2. v. 463.

Sed quod amara vides eadem, quae fluvida constant, & alibi saepius.

~~~~~

C A P U T V.

DE LITERARUM IN DICTIONIBUS DETRACTIONE.

RURSUS Literae omissae, & abiectae in initio, vel medio Dictionum, & maxime Consonantes, quas Veteres non geminasse, Grammatici monuerunt, ut *Anus*, *Fesus*, *Oli Tera*, pro *Annus*, *Fessus*, *Illi*, *Terra*, *A*, ut *Clado*, *Clusus*, non modò Antiquiores, sed etiam Sene-

Seneca in Epistolis frequenter usurpat'. *Defrudo*, prae-
ter Plautum in *Afinaria*, & Terentium in *Adelphis*, ac
Phormione, etiam Paulus J.C. lib. 4. *Quaestionum. Leg.*
46. in fin. D. Sol. Mart. *Ne commodo detis defruderetur.*
Quod, pro *Quoad*. Terent. in *Eunuchò. act. 2. sc. 1 v. 8.*

Munus nostrum ornato verbis, quòd poteris.

Id. ibidem : *Istum aemulum, quòd poteris, ab ea pollito.*
Cicero lib. 12. ad Atticum : *Aut ego ad te totus, aut tu ad*
me, quòd licebit. Gellius lib. 17. cap. 9. *Meminem postea,*
quòd Capillus adolefceret, domo continuit.

E, ut Am, pro Eam, Lucret. lib. 3. v. 445.

Corpore qui nostro rarus magis am cohibessit?

Vlpianus lib. 18 ad Legem Juliam, & Papiam. leg. 82.
D. de Acq. Haered. *Si totam am partem, ex qua quis*
Heres institutus est. Quo tamen loco suspicor illud Am
negligentia Librarii reperitum ex postrema Syllaba
praecedentis Dictionis. Audibam, Custodibam, Lenibam,
& similia, de quibus infra.

H in principò Dictionum, ut *Alex* pro *Hallex*, *Fe-*
stus. Ei, pro *Hei*, in Libris antiquis Plauti in *Casina*,
Ei, foetq tuus mihi sermo. Em pro Hem, Terentii in *Eu-*
nuchò, act. 2. Sc. 3. v. 15. Am em! Et act. 3. Sc. 3. v. 19.
Em *Eunucum tibi.* In *Adelphis act. 5. sc. 3. v. 4. seq. Em*
tibi, rescivit rem omnem. Varron. lib. 2. de Re Rustica:
Em, *quin adsum.* Ciceronis lib. 13. Epistolar. Em, *hic*
ille est de illis maxime. Aut post Consonantes, ut Cice-
ro, & Quintilianus, itemque veteres Grammatici re-
stantur. Unde etiam nunc *Braccus, Græccus, Pilippus,*
Triumpus, Tropaeum retinent. Nummi, & Marmora,
atque etiam plerique antiqui Libri.

I, ut *Caldus* usurpant Veteres omnes, *Frigidus, Arduus.*
Attius in *Annalbusi.* - - - ut *quam frigidissimus alvus;*
Lucillius lib. 8. *Satyrar.*

Sallere muraenas, mercem in frigidaria ferre.

Idem lib. 27,

Ardum, miserrimum, atque infelix lignum Sambu-
cum vocant.

Cante, pro Canite, fuit in Carmine Saliari :

Divomexta cante, divom Deo supplice cante.

Lamna, Lamina, Horatius lib. 2. Carmin. Od. 2. v. 2.

Abditae terris inimice laminae. Vlpianus ad Sabinum 44. leg. 29. §. *Argentum*. D. de Aur. Arg. Leg. *Quod neque in massa, neque in lamina*. *Mna Mina*, Plautus in *Asinar.* act. 3. sc. 3. v. 135. *Viginti argenti commodas mnas*. Idem in *Curcul.* act. 2. s. 3. vers. 65. *Triginta mnis vestem, aurum*. Poenulo, act. 5. Sc. 5. v. 1. *Si ego mniam non ultus fuero*. *Subus* pro *Suibus*, Varro lib. 1. de *Re Rustica*. *Ita Bubus, ac Subus, ut fiant pingues*. Idem lib. 2. *De Subus nemini ignotum*. Lucretius lib. 6. v. 974. *Setigeris subus acre venenum est*. & mox v. 977. *Subus haec jucunda videtur*. *Deposus, Reposus*, Poetae crebro usurpât, in quibus Grammatici volunt esse Syncopen. *M*, ut *Tympanum, Typanum*, Glossae.

N, ut *Pago, Tago, Attigo, Contigo*. Pacuv. in *Teucro*: *Ut ego, si quisquam me tagit*. Plautus in *Bacchidib.* act. 3. sc. 3. v. 41. *Ne attigas Puerum istâ causâ*. Apulejus lib. 9. *Metamorphos. Inchoatum gustum extremis labiis contigat Adolescens*. Sic. *Piso*, Varro lib. 1. de *Re Rustica*. *Ut in pistrinô pisetur, ac torreatur*. Idem lib. 4. de *Lingua Lat. Pilum, quod eo far pisunt*. *Fros*, Idem Lib. 15. *Antiquitat. humanar. Fros Foenum, Messis*. Et lib. 1. de *Re Rustica: Unde fros ovibus, & bubus fit*: Virgilius lib. 2. *Georgic. v. 372.*

- - - *Fros tenera, imprudensque laborum*. *Columa* pro *Columna*, teste Quintiliano: Unde *Columen*, & *Columella* fortè dicta sunt. *Tonder, Prasus, Praegnas, Messis*, & similia retinent veteres Libri Varronis, & aliorum Scriptorum, abjecta *N*. inter *Vocalem*, & *S Literam*, eaque Veteres promiscuè sic pronunciaſſe testantur Grammatici, & manet vestigium in eo, quod scribitur *Cos*, id est *Consul*.

R, ut *Susum, Deosum, Rusum, Prosum*. Cato de *Re Rustica*: *Ita subducito susum animam* Varro lib. 1. de *Re Rustica*: *Qui colunt deosum, magis Aestate laborant: qui susum, magis Hieme*. Idem lib. 4. de *Lingua latina Clivus proximus ad FLORAE susus versus*. Catullus *Carm. 63. v. 47.*

Animo aestuante rusum reditum ad vada tetulit. *Afranius* in emancipato: *Vetuit me sine mercede prosum pauciens remeare in ludum*. Plau-

Paulus lib. 2. de Adulteriis Leg. 9. D. de Divort. *A Patre, Avo, Proavo, & ceteris fufum verfus.*

T, ut *Pacio Pactio, Dubio Dubito, Festus.*

V, ut *SisSos, & Sas*, pro *Suis, Suos, & Suas. Em*, vel *Im*, pro *Eum*, ut infra de *Pronominibus* dicemus. *Alis, Alid*, pro *Alius, Aliud*, à quo *Aliter* Adverbium formari cenfet Prifcianus, & *Alimodi* pro *Aliumodi*, Festus. Salluft. in *Catilina*: *Alis alibi ftantes*. Catullus de *Coma Berenices* Carm. 66. v. 28.

Conjugium, quo non fortius aufit *alis*.

Lucretius lib. 1. v. 264:

Quando alid ex alio reficit Natura.

Et Lib. 3. v. 913.

Sic alid ex alio nunquam defiffet oriri.

Idem Lib. 5. v. 1304.

Sic alid ex alio peperit discordia triffis.

Savior, & Savium, pro *Suavior, & Suavium* conftanter retinent Libri veteres Plauti, Terentii, alioemque, & *Savillum* genus operis piftorii à fuavitate apud Catonem. *Diffavior*, M. T. Cicero ad Tironem: *Etiamsi te veniens in medio foro videro, Diffaviabor*. *Circulus, Oraculum, Periculum, Seclum, Fiercle, Singlriter*, & id genus alia exftant apud Poëtas, quae metri caufa ita contracta volunt *Grammatici*; cum tamen in foluta quodque Oratione inveniuntur pleraque, ut *Tablinum, Figlinae, Triblae* apud Catonem. *Surcli*, Varro lib. 1. de *Re Ruffica*: *Quod ex arbore per fuclos difertur in terram. Seclum*; Cicero ad Atticum. *Promifcus*, à quo adverbium *Promifce*, & *Promifcam*, de quo infra. Gellius lib. 11. cap. 16. *Varia, Promifcaque, & non neceffaria*. Idem lib. 6. cap. 14. *Ut promifce dici folet*. Et alibi faepius.

In fine dictionum *Litera* obiectae, ut *C, Ifti* pro *Iftic*. Afranius in *Confobrinis*.

Hem Ifti parentum eft *vita vilis, liberis*

Vbi maluit metui, quam videri fe à fuis.

Illi pro *illic* faepe apud Plautum. Turpilius in *Cane phoro*: *Haud facile eft ventre illi*; ubi ipfa eft *apientia*. Terentius in *Hecira* act. 2. sc. 1. v. 20. *Illi ubi fin adfidet*. Idem in *Phormione* act. 1. sc. 2. v. 41. *Interca dum*

sedemus illi. Varro lib. 1. Hebdomadon: *Quod illi? 70-tae mortuo faciunt sacra*. Lucretius lib. 1. vers. 1064. *Illi eum videant Solem*. Coelius ad Ciceronem: *Domitium quendam nobilem illi*.

E, in Adverbiis hâc Litera desinentibus, ut *Volup*, *Facul*, *Difficul*, pro *Volupè*, *Facilè*, *Difficilè*.

H, ut *Pro*, loco *Proh*. Sallust. in *Catilinâ*: *Pro Deum, atque Hominum fide*! Cicero in *Oeconomico*: *Pro Deum immortalium*.

I, in Dativis quartae Declinationis, *Luxu*, *Vistu*, *Sumtu*; & in Genitivis quintae Declinationis, ut *Die*, *Facie*; Item in Genitivis Nominum secundi Ordinis, quae geminatam Literam I habent, ut *Oti*, *Peculi*, *Pecuari*, *Tuguri*: de quibus omnibus infra suo loco dicemus.

M, in Verbis, quae ipso M finiuntur, sequente Vocali, ut *Secundè* pro *Secundùm*. Varro lib. 2. de *Re Rusticâ*: *Secundò ea cum j impasci possent Visu iri*. Cicero lib. 1. *Officior. Se beneficos in suos amicos visu iri. Datu iri, Creditu iri, Debitu iri, Traditu iri*, in *Libris Jurisconsultorum*.

N, abjiciunt Latini in *Graecis* Dictionibus, ut *Antipho*, *Dorco*, *Meto*, *Xeno*; ad eundemque modum plurima, quae Priscianus observavit. *Laco*, Horatius in *Epod. Od. 6. v. 5. aut fulvus Laco S.*, ut *Qui*, *Aliqui*, *Siqui*, *nequi*, Terentius in *Phormione act. 5. sc. 8. v. 1. Qui nominat me*. Cicero *Nisi qui, ut scis, Parthicus casus accesserit*. Idem lib. 3. *Officior. Nisi aliqui casus consiliū ejus praevenisset*.

Varro lib. 2. de *Re Rusticâ*: *Ne qui porcellus à matre opprimatur*. Idē in lege *Maenia*: *Si qui patriā majorē partem exstinguit*. Itē *Nominativi Graeci* in *as*, *Aenea*, *Pausania*; & *Genitivi* in *is*, ut *Oggi*, *Perfi*, de quibus infra. *Mehercule* maluit Cicero dicere, quàm *Mehercules*, ut ipse testatur in *Orat. n. 157. his verbis: Pomeridianas quadrigas, quē postmeridianas, libentiū dixerim; & Mehercule, quàm Mehercules*. Et ita ad *Caelium: Mithi Mehercule magnae curae est*. Quamvis in *Verr. Mehercules* bis dixit, & in *Catil.* & pro *Plancio*: Pro *Amerino* autem, & in *Bruto*, *Hercules Ambo*, *Duo*, *Accusativo Casu*. Terent. in *Andr. act. 2. sc. 2. v. 8.*

Ambo

Ambo, opportune vos volo.

Idem in Adelphis. act. 5. sc. 3. v. 23.

Tu illos duo olim pro re tollebas tua.

Plaut. in Amphitr. act. 5. sc. 1. v. 67.

Puer ambo angues enicat. Et in Epid. act. 3. sc. 3. v. 37.

Quae Senes duo docto ludificetur.

Idem in Pseudolo act. 1. sc. 3. v. 98.

Lanius inde accersam duo. Lucillius.

Hunc pontes TIBERINOS duo intercaptorum catillo.

Cato de Re Rustica: *Eo calcem cribro secretum indito alio.*

digitos duo. Varro lib. 1. de Re Rustica: Duo Villicos,

& duas Villicas. Idem lib. 2. Satis esse duo, & id Murem,

& Foeminam. Cicero Gallo: Praeter nos duo loquitur istud

modum nemo. Id ad Q. Fratrem: Duo Mysos insuisses in cu-

leum. Virg. Ecl. 5. v. 68.

Craterasque duo statuam.

Idem Ecl. 6. v. 18. seq.

- - - Nam saepe carminis ambo

Luserat. - - -

Et lib. 5. Georgicor. v. 88.

Verum ubi ductores acie revocaveris ambo.

C A P U T VI.

DE SYLLABARUM IN DICTIONIBUS ADJECTIONE.

EADEM varietas & mutatio in Syllabis, quibus
adjectis, vel detractis, pleraeque Dictiones produ-
cebant, alias contrahebant; idque interdum in princi-
pio, ut cum *Du* ponebant loco *B*, ut *Duis Bis*, à quo *Dui-*
census Bis Census, *Duidens Bidens Hostia*, *Duontes Ce-*
rus id est *Creator bonus*, *Duellum Bellum*; *Duellicus*
Bellicus, *Duellator Bellator*. Plautus in Captivis, & *Epi-*
dicò, & Lucretius lib. 2. v. 660. *Equorum duclica proles*,
Duilli, *Billi* in *Historia Romanâ* nobiles, de quibus Ci-
cero in Orat. n. 53. his verbis: *Quid verè licentiùs, quàm*
quod

quod Hominum etiam Nomina contrahabant, quod essent aptiora, Nam ut Duellum Bellum, Duis Bis: sic Duilium, eum, qui Poenos classe devicit; Billium nominaverunt, cum superiores appellati essent semper Duilli. Aliquando Syllabas interponebant in medio Dictionum; ut Aeviternus Aeternus Varro in Pseudoneo. Per aeviternam Hominum Domum Tellurem. Aucipes, Praecipes Principes de quibus Priscianus. Antidea Antea Liv. lib. 32. Si antidea Senatus, Populusque iusserit fieri. Interidea, Interea Glossae Indoteridea εν τῷ μεταξὺ Possidea; Postea Plautus in Aulularia act. 1. sc. v; 4. Nunc quo profectus sum, ibo, postidea domum. Idem in Casinae Prol. v. 33. Possidea rursum denuò & alibi non raro Terent. in Hecyra act. Sc. 3. v. 3.

Quid faciundum fortasse sit postidea. Bovrum, Sue- rum pro Boum, Suum; Catode Re Rustica Quot iuga Bovrum. Calim Clam Festus Coquino, Natino, Negino pro Coquo, Nato; Nego Plaut. in Aulular. Act. 3. sc. 1 v. 3 Veni in Bacchinal. coquinatum Cn. Marcius quamvis noventium duonum neginate, Divitior, Divitissimus pro Ditior Ditissimus. Plautus in Aulularia act. 5. sc. 1. v. 2. Qui me est divitior? Idem in Pseudolo act. 5. sc. 2. v. 24.

Nam hinc nunquam eris nummo divitior.

Terentius in Phormione Act. 3. Sc. 1. v. 8. Semper aliquid addat divitioribus Cic. L. 2. de Officiis Nam Mercet homini divitissimo. Idem in Paradox. 6, ita divitissimus habendus sit. Lucretius lib. 5. v. 1114.

Divitoris enim etiam plerumque sequuntur, Cornelius Nepos in Vita Phocionis: Fuit enim perpetuo pauper, cum divitissimus esse posset. Dubi natus Sociennus, pro Dubius; Socius, Festus, & Plautus in Amphitruone Act. 1. scen. 1. vel. 228. & Aulularia Act. 5. Sc. 4. v. 32. Illi socienno tuo Frunior Fruor; à quo Fruniscor & frunitum Catonem dixisse notat Festus. Gnaruris Gnarus Plaut. in Mollestaria act. 1. sc. 2. v. 17. Simul gnarures vos volo esse. Arnobius lib. 2. Cur esse dicatis in alijs praeceptionibus gnarures. Ausonius epist. 22. v. 19. Non cultor instans, non arator gnaruris. Itiner Iter, frequens apud veteres Poetas, quorum testimonia re-

recitat Priscianus, & Nonius, *Marolo Malo*, Plautus saepe, & Terentius in Hecyra *Potissimum ex potis, & sum* & inde *potesse* quod nos contractè *Possum*, & *Posse*, Ennius.

Spero si speres, quidquam prod. ssz potissunt.

Lucilius lib 1. Satyrarum p. 152.

Quo pacto Populum, atque Urbem servare potissit. Amplius Romanam.

Plaut. in Aulularia act. 2. sc. 4. v. 30.

Censen talentum magnum exorari potesse.

Ter. in Eunuchio act. 4. Sc. 3. v. 24. *sed nihil potesse*
Lucr. lib 1. v. 666,

Quod si fortasse ulla credunt ratione potesse.

Idem lib. 2. v. 1009,

Neve putes aeterna penes residere potesse.

Praeibeo Praebeo. Plaut. in Menachem. Act. 5. Sc. 6. v. 16. *Molitur praebibeo* Id ib. Sc. 2. v. 50. seq. *Ancillas penunt recte praebibet.* Et in Mercatore Act 5. sc. 4. v. 63. *si praebibuerit palam. Speres Spes*; Ennius Varrò, & alij *Tamenetsi Tametsi*: Ennius Lib. 4. Annalium
At Romanus homo tametsi res bene gesta est.

Plautus in Milite Act. 4. sc. 5. v. 10 seq. *Tametsi istuc mihi acerbum est* Terent. in And. Act. 5. sc. 2. v. 23. *Tamenetsi hoc verum est* Catullus Carm. 68. v. 135.

Quae tamenetsi uno non est contenta Catullo

Cic. lib. 5. ad Attic. *Nos tamenetsi hoc te ex aliis audire molo* & lib. 12. *Tamenetsi continuè congressuri sumus.* Et ad Plac. *Sed tamenetsi antea scripsi, quae existimavi scribi oportere.* Idem in Verrem: *Tamenetsi animo aequo provincia tulisset.* Caesar Lib. 7. de Bello Gallic. cap. 23
Quae tamenetsi Caesar intelligebat idem ibid. cap. 50.
Ac tamenetsi dextris humeris exertis animadvertetur Ulpian. ad Edictum 29. Leg. 9 § interdu D. ad S. C. Maced., *Interdu tamenetsi Senatus consulto locus sit, tamen in alium datur actio.* Idem Lib. 12. Leg. 5. D quod falso tut. auctor. *Interdu tamenetsi scientia noceat, tamen restitutio facienda est.* Totondi, Sciscidi, Concurri, Praecurri. Item *posui, Reposui*, & familia Praeterita, de quibus Priscianus, Varro in Satyra *Κενοει*

Huc aucupatum concurrisset Domo.

Ca-

Cato de Re Rust. Ita in Legibus posiverunt Plaut. in Asin. A. 3 S. v. 1. *Quin pol si reposivi remum, sela ego in castra.*

Quin etiam in fine Dictionum Syllabas adiciebant sicuti cum Monosyllabas Voces geminabant, vel cum Particulas quasdam Monosyllabas apponebant. Geminatae Voces reperiuntur minùs tritae *Quiqui, Quaeque, Quodquod*, pro qui, Quae. Quod. Afranius: *Quodquod quiboboni* Plautus in Persa Act. 1. Sc. 1. vel. 18. *Si conveniunt, quaeque exopto* Idem in Casina act. 3. sc. 1. v. 10. *Quiquifacito uti veriant*. Cicero Lib. 2. de Finibus: *Omne, quiqui sine dolo e sunt* Varro Lib. 2. de Re Rustica. *Is ita appellatur, quiqui admittit. Quidquid* pro quidque, ut *Quisquis* pro Quisque Cicero in Terquato. *Quicumque in loco quisquis est* Idem lib. 1. Tusculan. Quae. *Ut quidquid obiectum est, & Orat. 4. in Verrem: Ita odorabantur omnia, ut u i quidquid esset, aliqua ratione inveniret.* Plautus in Trinummio act. 4. Sc. 1. v. 39. *Sin unum quidquid singillatim, & placide percurrunt labere.* Lucretius lib. 2 v. 956.

Inque suos quidquid rursus revo arc meatus.

& alibi frequenter. *Quotquot* pro quot. Varro lib. 4. de ling. lat. *Fundat quotquot annis.* Idem ibidem: *Saecra quotquot mensibus feruntur in arcem* Et lib. 8. *Quotquot annis eodem modo exoritur.* Et lib. 3. de Re Rustica *Pasorem columbaria quotquot mensibus crebro oportet everrere.* Gellius Lib. 6 Cap. 5. *Ut Cartaginenses quotquot annis darent Populo Romano certum pondus Argentii puri puri.*

Particulae Monosyllabae Dictionibus appositae reperiuntur, AN; ut *Fortassean*. Attius in Anteodoidis.

Fortassean sint: quos hinc non mertat metus.

Sisenna Lib. 3. *Quod fortassean ex voluntate sua summam cum claritudine, & citius confecissent,* Varro Lib. 4. de Lingua Lat. *Fortassean ab eo quatuor,* Idem Lib. 3. de Re Rustica: *Fortassean tecum duceret seram.* Idem ibidem: *Hoc dico, quod fortassean tibi satis sit.* Gellius Lib. 11. cap. 9. *Fortassean auxilii petendi causa.* Et lib. 17. cap. 5. *Processisset autem argutatori isti fortassean*

reprehensio. Id lib. 19. cap. 8. *Ac fortassean de quadrigis veterum auctoritati concessero.* Apulejus lib. 1. *Apolog.* Et fortassean *praecutere repetiisse vobis videabimini.* Idem de Deo Socratis: Fortassean *inter graecos praeliocognitos.* Tertull. de Anima: Fortassean *& de corpore, & valetudine aliquid accedat.* Idem de Pallio. *Quingenariam promissidem supra sceleris* Fortassean *munis necessariam.*

CUM; ut *Donicum*, pro *Donec*; Cato, Plautus, & alii *Mecum*, *Tecum*. pro *Me*, *Te*, Plautus in *Afinaria*, Act. 3. Sc. 3. v. 72.

Hoc tunc petere, atque orare mecum.

Id in *Casina* Act. 2. sc. 5. v. 16. *Si is mecum oraret* Id ibid Act. 2. sc. 6. v. 12.

Atque ego censui abs te posse hoc mecum impetrare,
Et in *Curculione* Act. 3. Sc. 1. v. 62. *Tecum oro, & quaeso.* Terent. in *Eccyra* Act. 3. Sc. 5. v. 48. *Quamzibrem tecum orabam.* Id. ibid. Act. 4. Sc. 4. v. 64. *Egi atque curavi tecum uxorem ut duceres.* Gellius Lib. 2. ff. cap. 1. *Sed, quaeso tecum tamen; digrediare paulisper e curiculis istis.*

DE, ut *Quamde*, pro *Quam*: Ennius apud Festum & Lucretius lib. 1. v. 641,

Quamde graves inter GRAJOS qui vera requirunt.

ENDE, vel ENDQ; aut INDV, pro in quorum usus frequens Vetustissimis fuit, & seorsim, ut Ennius lib. 7. *Annal.*

Consilio INDV foro lato, sanctoque Senatu.

Et lib. 17. *ENDO mari magno.* Et in Compositione, ut ut *Endogredi*, *Indopediri* *Induperator*, & similia; quae apud Lucretium, & alios ita frequenter leguntur, ut nemini ignota esse possint,

Dum: ut *Sedum*: pro *Sed* auctore Charisio. *Agedum* *Eclamdum*; *Nequedum*. *Primumdum*, *Hicdum*; *Quidum* apud Plautum, & Comicos.

Nam, ut *Luianam*; Ennius: & Naevius apud Festum e quibus sumit Virgilius Lib. 5. v. 13. & lib. 10. v. 6. *Aen.* *Numnam* apud Plautum in *Amphitruone*; & alibi. Varro in *Agathone*;

Nu-

Numnam caelatus in manu dextra scyphus:

NE, & NI ut *Quippini* pro quippe, Plautus frequenter. *Quiane* Virgilius lib. 4. Aeneidos v. 558.

Quidne auxilio iuvat ante levatos.

C A P V T VII.

DE SYLLABARUM IN DICTIONIBUS DETRACTIONE.

VICE versa Syllabas antiqui abiiciebant, vel in *Principio* Dictionum, ut *Rabo* pro Arrabo, Plautus in *Mossellaria*; *Fructus*; pro *Vsufuctus*. Idem in *Casina* Act. 4. scen. 4. v. 16. *Sed meus fructus est prior.* *Iurandum* pro *jusiarandum*, idem in *Cistellaria* Act. 2 sc. 1. v. 26.

Abi quaerere ubi tuo Jurando satis sit subsidii.

Terentius in *Andria* Act. 4. sc. 4. v. 7.

Quia si forte opus sit ad herdum iurandum mibi.

Vel in *Medio* Dictionum, ut *Aspisor* pro *adipiscor*, Plautus in *Epidico* Act. 5. sc. 2. v. 3. *Sine me hominem apisci.* Sisenna lib. 3 *Historiarum*. Itaque postero die *Legatos* *Ignivium* redeuntes *apiscitur*. Lucretius Lib. 1. v. 449.

Nec ratione animi quam quisquam possit apisci.

Tacitus Lib. 3. *Annal.* 33. *Praebuit Iuveni Materiam apiscendi favoris* & Lib. 6. 45. *Dum nominationis apiscetur*, Idem lib. 4. *Annal.* 1. *Intus summa apiscendi Libido Cuimodi, Cuiusquemodi, Cuiusque*, pro *Cujusmodi, Cuiusmodicunque: Cuiuscunque*. Gellius lib. 12 cap. 2, *Eares cuiusmodi sit* Id lib. 9. cap. 2. *Demus*, inquit *huic aliquid aeris, cuiusquemodi est*. Et lib. 11. cap. 16. *Non necessaria rerum cuiusquemodi plurimarum, & cogitatione, & peritione* Cicero pro Flacco: *Tabulae illae ipsae, cuiusquemodi sint proferuntur*. Lucretius lib. 4. v. 131.

Et cuiusquemodi formarum vertere in ora.

Ulpianus leg. 7. § 2. D. de liberali Causa : *Cuiusque* aetatis, qui *emptus* est. *Damnus*, pro *Damnatus*, *Vox* propria in formulis Legatorum : ut *Haeres dare damnas esto*. & in legibus ; atque *Senatusconsultis*, ut in *Lege Manilia* : *COLONIS* ; *MUNICIPIBUSQUE*, *IN QUORUM AGRO IDE FACTUM ERIT DARE DAMNAS ESTO*. Et in *Senatusconsulto de Aquae ductibus* apud *Frontinum* : *QUI S ADVERSUS EA COMMISISSET IN SINGULAS RES IN DENA MILLIA DAMNAS ESSET* *Dis Dives* ; & *Ditiae Divitiae*. *Terentius* in *Adelpis* act. 5. Sc. 1 v. 8 *Dis quidem esses* ; *Idem* in *Andria* act. 4. sc. 6. vers. 2.

Quae se in boneſtè optavit parare hic ditias.

Idem in *Heautontimor.* act. 1. sc. 2. v. 20. *Amicos, Genus, Cognatos, Ditias. Dortium Divortium, Turpilii* in *Leucadia. Tristitiae ante dortium. Aspoll.*, *Aedepol.* *Terent.* in *Eunucho* act. 5. sc. 3. v. 7. *Bene Aepol. narras Nancitor pro Nancifcor*, in XII. *Tabulis, Festus, Porgo, Portigo Ennius teste Servio. & Plautus* in *Epidico. Grex v. 2. - - - Lumbos porcite, atque extolite. A quo Exporgere, porro agere, Exporigere interpretatur Festus. Postulio Pastulatio, Varro Lib. 4. de lingua lat.*

- - *Deum Manium postulationem postulare, praequam praeterquam, Cato Lib. 1. Originum : Fana in eo loco compluria fuerunt, ea exauguravit, praequam, quod Termino Fanum fuit id nequitum exaugurari. Prendo Prehendo, Probeo Prohibeo : Unde Probi dicti : quo se à delinquendo prohibent, & Probia remedia, quae fascinum putabantur arcere quorum meminit Varro lib. 6 & Festus Lucret. lib. 2. v. 976.*

Nam siue est aliquid, quod probeat. officiatque

Quandoque pro quocumque Cicero lib. 6. de Republica : quandoque ab eadem parte sol., eodemque tempore iterum defecerit. Horatius lib. 4. Carmin. Od. 2. v. 34.

- - *Quandoque trabes feroces.*

Idem in *arte Poëtica* v. 359.

Indignor quandoque bonus dormitat Homerus.

Vlpi.

Vlpianus leg. 2. §. Quod si. D. Solutò Matrimonio: *Dotis actio filiae non erit adempta*, quandoque sui juris filia fuerit facta. Idem ibidem: *Hi restituendi sunt*, quandoque divortio facto. Et alibi in Libris Jurisconsultorum. l. 2. D. de Condit. & Demon. Quandoque venerit. leg. 18. D. quand. dies legator. Quandoque *Liberos habuerit*. leg. 30. D. eod. Quandoque *nupserit*. leg. 28. D. ad SC. Trebel. Quandoque *conditio existerit*. & similia. *Quemque, quaeque*, pro Quemcunque, & Quaecunque. Terent. in Hecyra act. 1. sc. 1. v. 8.

Quin spolies, mutiles; laceres, quemque nascas.
Id. ibidem Act. 3. Sc. 3. v. 26. *Quaeque fors fortuna est*.
Plautus in Amphitr. Act. 4. sc. 5. v. 14 seq.

Quemque hominem adspexero, obtruncabo in aedibus.
Id. ibidem Act. 1. sc. 1. v. 254. seq.

Quaeque edixti modò omnia ementitus.
Satias, Satietas, Terentius, Varro, Lucretius, & alii Poëtae; Itemque Sallustius, & Tacitus lib. 3. Annal. 30. *An satias capit*. & ibid. 54. *Satias in melius mutet*.
Surpio Surrupio, Plaut in captiv. Prol. v. 8.

Alterum quadrimum Puerum servus surpuit.
Id. in capt. act. 3. sc. 5. v. 102. *Quem mihi servus surpuit*.
Lucretius lib. 1. v. 314.

- - - - *Motus ibi surpere debent*.

Horatius Carm. lib. 4. Od. 13. v. 20.

Quae me surpuerat mihi; & lib. 2. ferm. Satyr. 3. v. 283
Unum me surpite morti. Cicero lib. 2. ad Atticum. - -
Velim me surpi eâ conditione, sed facile patior. Ita enim nos locum illum restituimus ex vestigiis veteris scripturae. *Sirpiae*, vel *Surpiae*, quam varii variè interpolant. *Vbique*, pro ubicumque, Iavolenus leg. 77. D. de contrah. Emt. *In lege Fundi vendundi, Lapidicinae in eo Fundo, ubique essent, exceptae erant*. Deum, Nummum, Melum, & similes Genitivi Plurales. Item Praeterita *Senssi, Dixi, Accessi*, & Infinitivi *Casse, Consumse*, & alia, quae post suo loco referemus.

Similiter Antiqui adijciebant Syllabas in fine Dictionum, atque adeò extremas partes praecidebant more *Oscorum*, qui dicebant *Facul, Famul*; vel etiam *Graecorum*, apud quos inveniuntur *du* pro *dūma* & *pro*

παῖδ' ὅν, & ſimilia, quae Strabo lib. 8. *Geographiae* refert prolatis veterum Poëtarum testimoniis. Sic in Carmine Saliari fuit Pa, pro Parte; Po, pro Populo, Ennius dixit: *Endo ſuam Do, & Lactificum Gau, & Altifonum Coel* pro Domum, Gaudium, Coelum. Idem lib. 8. *Annal.* *Debil' homo.* Et

Reddit ut ex ſummo Regno famul' infimus eſſet.

Guberna Gubernacula, Lucilius, & ab illo Lucretius *Simil, & Conſimil*, pro Similis, & Conſimilis, Plautus in *Amphitr.* act. 1. ſc. 1. v. 286. ſeq. *Nimis ſimil' eſt mei. Itidem habet petafum, ac veſtitum, tam conſimil' eſt, atque ego.*

Quibus adnumerari poſſunt particulae in extrema parte decurtatae, ut *Forſit* pro *Forſitan*. Horat. lib. 1. *Sermon.* Satyr. 6. v. 49.

*Diffimile hoc illi eſt. quia non ut forſit honorem
Jure mihi invidet quivis.*

Simul pro *ſimulac*, Cicero *Leptae*: *Simul accepi a Seleuco tuò Literas.* Idem ad Atticum: *Simul aliquid audiero, ſcribam ad te.* Et Lib. 2. *Qu. Academicar.* *Simul tibicen inſlavit, Carmen agnoſcitur.* Id. Lib. 3. de *Finibus*: *Simul autem cepit intelligentiam.* Lucretius lib. 1. v. 88.

*Cui ſimul Inſula virgineos circumdata comptus
Ex utraque pari Malarum parte profuſa eſt.*

Virgil. Lib. 4. *Georg.* v. 232.

Taygete ſimul os terris oſtendit honeſtum.

Horat. Lib. 1. *Sermon.* Satyr. 1. v. 36.

Quae, ſimul inverſum contriſtat Aquarius annum. Idem Lib. 1. *Epistolae.* 10. v. 8.

- - *Vivo, & regno ſimul, iſta reliqui.*

Paulus ad *Legem Juliam, & Papiam* Lib. 3. leg. 35. §. Sed & ſi. D. ex quib. cauſ. Major. Cum in eadem Provincia degit, *Reipublicae adminiſtrandae cauſa*; ſimul agere *Rempublicam* caepit, ad ſimilitudinem *abſentis* habeturo *Dein, Exin, Proin* non Poëtae ſolum uſurpant metri cauſa, ut Feſtus putat, ſed etiam Salluſtius, & Tacitus ſerè ſemper. Varro Lib. 1. de *Re Ruſtic.* *Exin mutatis Literis.* Suetonius in *Tiberio*: *Prandium dein Popul. mil le menſis. Augmen, Momen, Regimen, pro Augmen-*

tum, Momentum, Regimentum, de quibus mox infra *Praeter*, pro *Praeterquam*, ut *Graeci* πλεον usurpant cum Nominativo jungentes. Sallust. in Catilina: *Praeter revum capitalium condemnatis*. Cicero Lib. 5. ad Atticum: *Nullas enim adhuc acceperam, praeter quae mihi binae semel in Trebellano sunt redditae*. Idem Lib. 1. ad Q. Fratrem; *Cavendae sunt quaedam Familiaritates, praeter Honestorum, & Paucorum*. Varro Lib. 1. de Re Rust. - - - *Praeter sialiter nequeas*. Tertullianus Lib. 4. adversus Marcionem: *Praeter oneribus conspersionum*. Id. ibid. *Caeterum praeter ex causa Adulterii nec Creator disjungit*. Et adversus Valentinianos: *Omnium, praeter Haereticorum Patrem*. Et alibi non raro. *Plerus, & Plerum*, pro *Plerusque, & Plerumque*: Cato Lib. 1. Originum: *Agrum, quem Volsci habuerant, campestris plerus ABORIGINUM fuit*. Cicero in Laelio: *Tamen haec duo levitatis, & infirmitatis pleros convincunt. Quaecum pro Quaecumque*, Lucret lib. 6. v. 955.

Morbida vis quaecumque extrinsecus insinuat.

Vbi, pro *Vbique*, Plautus in Bacchidibus act. 5. sc. 1. v. 1.

Quicumque ubi sunt, qui fuere; quique futuri sunt posthac.

Vter pro Vtervis, Cicer, lib. 3. de Offic. *Sibi uter rapiat, an alter cedat alteri*. Idem Paradoxis: *Quas quando utri accessit*. Et pro *sectio*: *Horum utro uti volueris altero est cavendum*.

C A P U T V I I I.

DE EXTREMITATIBUS NOMINUM.

DE Literis, & syllabis haftenus. Nunc de Dictionibus, & primum quidem de Nominibus, eorumque extremitatibus, quibus Veteres promiscue, atque indifferenter usos animadvertimus; veluti **A** litera fini-
ta

ta Nomina Latina primi Ordinis proferebant etiam in
Es tertio ordine, ut *Amicitias*, *Avarities*, *Desultes*, *No-*
tities, *Lucretius*. *Luxuries*, *Cicero* aliquotiens. *Profi-*
cies, *Varro* lib. 11. *Rerum humanar.* *Proficiem* exte-
runt; vel in mensam porricere. *Tristities*, *Turpilius* in
Leucadia: *Tristities ante dortium*. *Pigrities*, *Livius* lib.
 44. *Romanis pigritiem ad sequendum locis ignotis fecit.*
Delicias, *Pallacies*, *Sevities*, *Apulejus*; *Furcilles*, *Fe-*
stus.

Graeca autem Nomina afferebant in *E* tertio Ordine,
 ut *Grammaticae*, *Logice*, *Physice*, *Delphice*, *Menippe*.
Varro in *Modio*: *Quod Delphice canat Columna*. Idem
 in *Thaphemenippo*: *Natis quos Mennipe haeresis nutri-*
cata est. Similiter *Lihye*, *Phoenice*, *Thrace*, *Samothrace*
Graeco more, *Λιβύη*, *Φοινίκη*, *Θράκη*, *Σαμοθράκη*. *Caesar*
Belli Civil. lib. 3. cap. 3. *Magnam ex Asia*, *Cycladibusq;*
Insulis, *Corcyra*, *Athenis*, *Pontò*, *Bithynia*, *Syria*,
Gilicia, *Phoenice*, & *Aegypto classem coegerat*. *Varro*
 lib. 2. de *Re rustic.* & lib. 4. de *Lingua lat.* *EUROPA*
ab Europa, *Agenoris Filia*, *quam ex PHOENICE Man-*
lius scribit Taurum exportasse. Idem ibidem. *Sunt pro il-*
lis, qui in samothrace Θεοὶ δούρατοι. *Lucretius* lib. 5. v.
 30. *Thracen*,

Bifloniasque plagas. - - -

E Litera desinentia Nomina *Graeca* tertii Ordinis
 proferebant in *A* primo Ordine, ut *Circe Cirsa*, *Plau-*
tus in *Epidico* act. 4. sc. 2. v. 34. *Hanc adserua* *Circam*
solis filiam. *Horat.* lib. 1. *Epistolar.* 12. v. 23. *SIRE-*
NUM voces, & *Circae pocula nostri*. Idem *Epod.* *Od.* 17
 v. 17. *Volente Circa*. *Glycera*, *Plautus* in *Milite* act. 3. sc.
 1. v. 212. *Quam nominem?* *Glyceram*. *Dirca*, *Penelopa*
 Idem, & *Horatius* lib. 1. *Epist.* 2. v. 28. *Sponsi Penelo-*
pae. *Papinianus* lib. 7. *Responfor. leg.* 9. *D. de supel.*
legat. *Quem Penelopa recognoscendi Viri signum accepit.*
Mycena, *Virgil.* lib. 5. *Aeneid.* v. 52. *Urbe Mycenae.*
semela, *Horat.* lib. 1. *Carmin.* *Od.* 19. v. 2.

Thebaeaeque iubet me Semelae Puer.

In *I* indeclinabilia Generis Neutri desinebant in *IS*,
 ut *Foeminina* tertii Ordinis, ut *Gummi*, *Sinapis*. *Cato*
 de *Re Rustica*: *Gummim pridie in aquam infundito*.

Columella lib. 12. *Nova dolia liquida gummi perluere.*
Plautus in *Pseudolo* act. 3. sc. 2. v. 28.

Teritur sinapis scelerata cum illis, qui terunt.

O Litera finita pleraque desinebant in **US**, ut **Pavo**, & **Pavus**, **Capo** & **Capus**. **Ennius** lib. 1. *annal Memini mēseri pavum.* **Varro** *πῆξ ἰδιοματων* : **Pavus** ē *Samo*. **Idem** de *Lingua lat. Ex Galio Gallinaceo castrato fit Capus*. Quaedam etiam **Nominativum** habebant similem **Genitivo**, ut *Apolls*, & *Caro*. **Plaut.** in *Menaech.* act. 5. sc. 2. v. 118. **Vocandi Casu**:

Imperium tuum demutat, atque Edictum Apollinis.
Livius lib. 37 *Quod LAVRENTIBVS carnis, quae dari debet, data non fuerat.*

U desinentia in **UM** quoque proferebant, vel in **US** **Masculinò** genere, & quarta **Declinatione**, ut *Cornu*, *Cornum*, & *Cornus*; *Gelu*, *Gelum*, & *Gelus*; *Tonitru*, *Tonitrum*, & *Tonitrus*: quorum **Exempla** existant apud **Nonium**, & **Priscianum**.

AL apponebant **E**, ut *Animale*, *Tribunale*, *Bidentale*, teste **Charisio**. *Sale*, **Ennius**, & **Poetae**. *Torale*. **Varro** lib. 5. de *Lingua Latina*.

AN finita **Nomina Graeca** augebant syllaba **US**, ut *Titan*, *Titanus*. **Plautus** in *Menaechm.* Act. 5. Sc. 2. v. 101.

Barbatum, tremulum, Titanum, qui cluet Cigno patre.

AR etiam in **ARE**, ut *Pugillare*, *Torcollare*, *Exemplare*. **Lucretius** lib. 2. v. 123. *Exemplare dare, & vestigia notitiae.* Vel in **Arium**, ut *Torcularium*, **Cato** de *Re Rustica*. *Exemplarum*, *Lupanarium*, *Miliarium* **Juriconsulti** in **libris Pandectarum**.

AS finita **Nomina Graeca** sine **S**, ut *Geta*, *Byrrhia*, *Chaerea*, *Clinia*, *Sofia*, **Terentius**. *Pterila*, **Plaut.** in *Amphitruone*. *Aenea*, **Varro** in *Satyris*. *Pausania*, **Cicero** ad **Appium**: *Illud idem Pausania dicebat. Marsia* **Juvenalis** *satyr* 9. v. 2.

Occurris fronte obducta, ceu Marsya victus.

Quaedam verò in **A** primò **Ordine**, ut *Hebdomadas* **Hebdomada**; *Lampas* **Lampada**. **Plautus** in *Casina* act. 4. sc. 4. v. 16. *Tene hanc lampadam.* **Lucret.** lib. 6. v. 1196

Aus

Aut etiam non âreddebant lampada vitam.

Cicero Tironi: *Ne in quartam hebdomadam incidere s.*
Gellius lib. 3. cap. 10. *Duodecimam annorum hebdoma-*
dam ingressum esse, & ad eum diem septuaginta hebdoma-
das librorum conscripssisse.

AX, OX, ABS, & OPS peregrina etiam in US mo-
re Latinorum, ut Thrax & Thracus, Cappadox Cappa-
docus, Arabs Arabus, Aethiops Aethiopus. Gellius lib.
19. cap. 12. *Cypriam Thraco insipienti, &udi. Apule-*
ius lib. 8. *de Asino: At ille Cappadocum me, & satis*
forticulum desuntiat. Lucilius lib. 4. *Rhuceros velut*
Aethiopus. Idem lib. 25. *Arabus artema* Plautus in
Bacchidibus, & in Poenulo, *Mirrbinus dor Arabus.*
Virgilius lib. 7. *Æneid. v. 605.*

Hy-cantisvè, Arabisvè parant seu tenderad INDOS.

ER, & Is terminationes in multis Nminibus pro-
miscuè erant, ut acer, acris; alacer, alacris; celeber, ce-
leb-is; equester, & equestris; vomis, & omer, aliaque
similia. quae Priscianus observavit. Similiter ER, &
Us, ut Puer, & Puerus; Prosper, & Proserus; Pulcer,
& Pulcrus; Exter, & Externus; Socr, & Socrus; Ve-
ter, & Vetus; Itemque Graeca, Teuce, & Teucrus,
Evander, & Evandrus, de quibus idem Priscianus.
Menander, Menandrus, Cicero Tironi Menandrus
postridie ad me venit. Ovidius lib. 1. Am. eleg. 15 v. 18

Vivent; & meretrix blanda, Menandrus erit.

Super, & superus, Catode Re Rustica *ubi super, in-*
ferque vicinus permittit. Lucret. lib. 1. de Rer. Natur.
v. 650.

Naturam, quam totus habet super igit, haberent.

Es finita Nomina Latina, & Gracertii Ordinis
etiam desinebant in A primò Ordine, *effigia*, Plautus
in Rudente act. 2. sc. 4. v. 7. *Veneris Efa haec quidem*
est. Lucretius lib. 4. v. 46.

Dico igitur rerum Effigias, tenuesquiduras.

Idem ibidem v. 83.

Effigias quoque debent mittere tenui.

Mollitia, Cic. aliquoties, & Varro lib. de Re Rustic.
Propter Foemineam Mollitiam Liv. lib. Mollitia bo-
stium, regibusque opibus ditiores. Plan., Caesar lib. 1.

de Bello civil. cap. 43. *Erat inter oppidum Ilerdam, & proximum collem Planitia.* Idem lib. 4. de Bello Alexandrino. cap. 28. *Planitia ex omnibus partibus subiecta.* *Profapia*, Plautus in Mercatore act. 3. sc. 4. v. 49.

Rogitres, quis esset, aut undè esset, quâ profapia.

Cato lib. 1. *Originum: Veteres Profapias.* Quod imitatus Sallustius in Jugurtha: *Hominem veteris Profapiae.* & Apulejus Apologia 1. *Omnes illae veteres Profapiae.* *Anchisa, Icesta, Chrysa, Atrida.* Naevius lib. 3. Belli Punici: *A postquam avim de Templo Anchisa spexit.* Virgilius *Eneid.* 4. v. 351. & 427. *Patris Anchisae.* Idem lib. 3. v. 106. & *clari nomen Acestae.* Propertius lib. 2. eleg. 14. v. 1.

Non ite Dardaniò gavisus Atrida Triumpho est.

Is tertii Ordinis etiam exhibant in EN neutro Genere ut *sanguis, inguen*; vel in Us, aut jus secundò Ordine, ut *Gracilus*, cuius Foemininum protulit Lucilius lib. 8. satyr.

Quòd gracila est, pernix, quod pectore purò,

Quòd Puro finalis.

Ter. in Evnuch. act. 2. sc. 5. v. 22. *Vincto pectore, ut gracilae fiant.* Hilarus, idem in Adelphis act. 4. sc. 7. v. 38.

Hilarum, se lubentem te fac in Gnati nuptiis.

Plaut. in Mite act. 4. sc. 4. v. 62. *Hilarus exit.* Et alibi saepe. *Imberts*, Varro lib. 5. de action. scaenicis: *Imberbi Juvene.* *Inermus*, Caecilius in Hymnide: *Nihil agit in amore iermus.* Sallust. in Jugurtha: *Ab inermis pedibus auxilium petere.* Idem Lib. 1. Historiar. *Vos inermos retin.* *Proclivus*, Plaut. in Milite act. 4. sc. 2. v. 27.

Fecisti mihi ex proclivo palam rem.

Lucretius lib. v. 728.

Et proclus item fiat minus impetus undis.

Sterilus. Id. l. 2. v. 844.

Et sonitu rila, & succo jejuna feruntur:

Sublimus, Sallust. lib. 3. Histor. *Sublima nebula caelum obscurabat.* *Ascularius, Secularius*, Cato de Re Rust. *Verum morbum articulare nulla res tantum purgat.*

Vlpianus ad Edictum 77. *Parenti licere deteriores condition-*

ditionem Liberorum in rebus peculiariis facere. Pomponius ad Sabinum lib. 7. leg. 4. D. de Pecul. *Res tamen in causa peculiari manet*. *Vulgarius*, Afranius in Privigno *Temeritatem repudio vulgariam*. Gellius lib. 1. cap. 22. *Non in compitis tantum, neque in plebe vulgariâ*.

OR, & OS Terminationes indifferentes erant in multis, ut Color, *Colos*; Labor, *Labos*; Timor, *Timos*; Vapor, & *Vapos*, de quibus suprâ diximus. Item OR, & US, ut Algor, & *Algus*. Plaut. in Rudente act. 1. sc. 7. v. 24. *Tu vel suda, vel peri algu*: Lucret. lib. 3. v. 732. *Morbis, alguque, fameque*. *Tripector, & Tripectores, idem* lib. 5. v. 28.

Quidve tripectora tergeminî vis Geryonal.

Verficolor, & *Verficolorius*. Vipian. lib. 22. ad Sabin. l. 68. D. de leg. 3. *Lanae appellatione verficoloria non contineri*.

US finita Nomina Greca etiam in ON exhibant Graecorum more, ut Architectus, & *Architecton*, Varro in Manio, & Plaut. in Amphitr. Prol. v. 45.

Deum reguator architecton omnibus.

US, & UM finita secundi Ordinis plerumque etiam in Ens Tertio Ordine desinebant, ut Benevolus, *Benevolens*. Cicero lib. 2. Rhetoricor *Pietas, per quam sanguine Conjunctis, Patriaeque benevolens officium, & diligens tribuitur cultus*. Opulentum, Validum, *Opulens, Valens*. Sallust. in Jugurtha: *Erat inter ingentes solitudines Oppidum magnum, atque valens* Id. ibidem: *Civitas magna, & opulens*. Cornelius Nepos de Viris illustribus: *Neque animo aequo Pauperes alienam Opulentiam intuentur fortunam*. Suaviloquus, *Suaviloquens*. Lucretius lib. 4. v. 20. seq. *Volui tibi suaviloquenti Carmine* Nonnulla in EN finiebantur, abjectâ ultimâ Syllabâ, ut Fundamentum *Fundamen*. Regimen, Ennius; *Augmen, Nomen*, Lucretius; *Munimen*, Virgilius lib. 2. Georgicor. v. 352. *Effusus munimen ad imbres*.

Praetereâ erant Veteribus In frequenti usu extremitates Nominum hodie quidem minùs usitatae, veluti in BILIS multa desinebant, ut *Astrumnabilis, Aversabilis, Naturabilis, Strabilis*, Lucretius, & alii. *Grenitabilis*

Lucret. *) [mallem heic legere , *Lucilius*] lib 1. Satyrar.

Aetheris, & Terrae genitabile quaerere tempus -

Disciplinabilis, Opinabilis, Penetrabilis, Cicero Sociabilis, Impetrabilis, Inexsuperabilis, Livius,

Plurima exhibant in NTIA, ut Decentia, Audientia, Despicientia, Discrepantia, Coherentia, Curantia, Negantia, Profluentia, Repugnantia, Cicero; Sallustius, Properantia,; Attius, Faventia; Plautus Incogitantia, Servientia; Lucretius, Repetentia, Pertinentia, Variantia; Gellius, Exsuperantia, Ignoscentia, Imparientia. lib. 1. cap. 13. Culpa Imparientiae, & Poena indeprecabilis subeunda esset.

OR, ut *Aegror, Amaror, Canor, Sonor*, Lucretius, & Virgilius lib. 2. Georgic. vers. 247.

- - - *Sensus torquetur amaror.*

Nec pauciora efferebantur in TAS, ut *Famulitas, Solitas, Vicissitas, Squalitas, Duclitas, Ponderitas. Attius; Luculentitas, Pulchritas, Opulentitas, Indulcitas, Caecilii; Differitas, Maximitas, Lucretius; Faustitas, Horatius; Infortunitas, Gellius lib. 6. cap. 1. Felicitas, & Infortunitas, Sceleritas, Martianus l. G. leg. 3. D. de Bonis eor. qui ante sent. Non enim Facti sceleritatem esse obnoxiam. Malitas Vlpianus lib. 2. ad Edictum leg. 5. D. de eo, quod met. caus. Metum accipiendum, La-beo dicit non quemlibet Timorem, sed Majoris Malitatis. Item pleraque in Udo, quae nunc in AS desinunt, ut *Necessitudo, Claritudo, Sanctitudo, Celeritudo.**

C A P U T IX.

DE MUTATIS DECLINATIONIBUS. CASIBUS, ET GENERIBUS.

ORDINES quoque DECLINATIONUM Veteres mutabant, & maximè secundum, & quartum. Hinc *Adspectus, Exercitus, Fluxus, Fructus, Gemitus,*
Luc-

Luclus, Ornatus, Partus, Senatus, Strepitus, Sumptus, Tumultus, Victus, & pleraque alia, quae nunc quartâ tantum Declinatione efferimus; Veteres etiam secundâ extulisse, Nontus multis testimoniis ostendit: Contra quarto Ordine, Cibus, Lectus, Plaut. in Captivis act. 4. sc. 2. v. 46.

Tantus ventri commeatus meo adest in portu Cibus.

Idem in Amphitr. act. 1. sc. 3. v. 15.

Prius abis, quam Lectu, ubi cubuisti, concaluit locus. Domus, Humus, Plaut. in Milite act. 2. sc. 1. v. 48. At se se Athenas fugere cupere ex hac domu. Livius lib. 1. Domu profugum. Vlpianus: Insula Injuncta domui. Varro in Taphemenippo: In humu nitens: quod Servius perperam censet esse adverbium. Somnus, Sonus. Varro lib. 1. de Re Rustic. Si non diffiderem meo insitio Somnu. Sisenna lib. 3. Historiar. Postquam in sonu Signorum proelium magnocum clamore virorum commissum est. Sic Succus quoque, & Susurrus. Apulejus lib. 9. In amarâ coenosi luccus caviem exoleseunt. Idem Apolog. 2. Tibia questu delectabilior, & fistula susurru jucundior.

Similiter CASVS Nominativum variabant, ut Genitivum singularem primae Declinationis efferebant per AS, Nominativo S Literam adjicientes, ut *Familiae, Familias*: Unde adhuc manet *Paterfamilias, & Materfamilias*. Sic *Escas, Monetas, Latonas*, Livius in *Odyssæa, Terras, Fortunas*, Naevius in *Bello Punico. Curas*, Attius. *Tristitias, Vias*, Ennius, & Lucret. lib. 4. v. 973.

At reliquas tamen esse vias in mente patentes.

Auras, Virgil. lib. 11. Aeneid. v. 801. seq.

- - - - Nihil ipsa nec aurâs,

Nec fontibus memor. - - -

Genitivus singularis secundi Ordinis eorum Nominû, quae ante US, vel UM, Syllabam habent I, per eandem Vocalem simplicem, non autem geminam, efferebatur, nec id in Versu tantum metri causa, ut Priscianus censet, sed etiam in soli tamen Oratione, ut *Anni, Arcadi, Statili, Pecuari*, apud Varronem de Re Rustica. *Septimi, Aureli, Aeli, Cassi* in antiquis Inscriptionibus

nibus. *Taguri*, *Pecuti*, *Petavi*, *Oti*, *Virgilius*. *Appl*, *Cludi*, *Numici*, *Terenti*, *Horatius*.

Genitivum pluralem secundi Ordinis per Contractionem mediae Syllabae proferebant non modo Poetae, sed etiam Oratores, & Historici, ut *Nummum Denarium*, *Seferrium*, *Jugerum*, *Medium*, *Medimnum*. *Senium*, *Septenium*; *Denum*, *Tricennum*, *Fabrum*. *Librum*, *Cicero Studium*, *Thesaurum*, *Sallustius*. *Cadum*, *Varro* de Vita Pop. Rom. lib. 4. *Mortentius* supra decem milia *cadum* haecredi reliquit. *Amphorum*, *Duum*, *Lentulus* in Epistola ad Senatum: *Quarum minor nulla erat duum militum amphorum*: de quo admonet *Charisius*, *Amphorum* dici cum additur *Numerus*, *Amphorarum* per se.

Dativum, & Ablativum pluralem *Diis*, *Equis*, *Filiis*, *Natis*, pro *Deabus*, *Equabus*, *Filiabus*, *Natabus*. *Varro* lib. 2. de Re Rustica: *Ut his Diis Helicon, atque Olympum attribuerunt homines*. Idem lib. 3. *Sed ex his equis*. *Plautus* in *Sticho* act. 4. sc. 1. v. 61.

Ego ibo latro, atq; gratulabor vestrum adventum filiis. Idem in *Poenulo* act. 5. sc. 3. v. 8. seq.

O mi here saepe! Hanno, insperatissime

Mibi, tuiq; Filiis Id. - - *Italica est de Natis suis*.

Genitivus singularis tertii Ordinis, in Nominibus Graecis praesertim propriis, IS mutabat in EI, ut *Achil-let*, *Herculei*, *Horat.* lib. 1. *Carmin.* Od. 15. v. 34.

Matronisque Phrygum classis Achilei.

Catull. Carm. 55. v. 13. *Sed te quare jam Herculei labor est. Themistocli. Theopanei*, *Cic.* ad *Atticum*. *Simonidei*, *Ausonius* in *Commemor.* *Profess.* *Burdigal.* 13. v. 6. *Concedit Cei Musa Simonidei*.

Vel etiam designabat in I abjecta S ultimam Literam, ut *Ogygi*, *Varr.* lib. 3. de Re Rust. *Quae ante cataclysmum Ogygicondita dicuntur*. *Herculi*, Idem lib. 7. de Lingua lat. *Herculi*, an *Herculis* clavam dici oporteret *Perfi*, *Sallust.* lib. 1. *Historiar.* *Ad Bellum Perfi Macedonicum*. *Tacitus* lib. 4. *annal.* 55. *Per Bella Perfi*. *Chremi*, *Terent.* in *Andria* act. 2. sc. 2. v. 31.

Purum inde abiens conveni *Chremi*.

Agatocli, *Achilli*. *Herculi Eurupidi*, *Periphani Sphingi*, *Plautus*. *Timarchidi*, *Cic.* in *Verr.* in *Timarchidi*

potestate. Aristotelis, Temistocli, Isocrati, Idē. Virg. lib. 1. aeneid. v. 120. - - Fortis Achati. & v. 220. - - Acris Oronti. & v. 30. - - Immitis Achilli. & lib. 3. aeneid. 2. v. 90. - - Pellacis Ulyssi. quod idem usurpat Gellius lib. 5. cap. 1. Auditores illos Ulyssi labores suos illustrissime narrantis.

Item Genitivus Nominum Graecorum in O exibat in US, ut Didūs, Eratūs, Mantūs, Sapphūs. Varro in Cosmotoryne.

Didūs, atque Aeneas misceri sanguine sanguen.

Virgilius lib. 11. aeneid. v. 199. Fatidiae Mantus. -

Dativus singularis tertii Ordinis mutabat I in E, ut Minore, Sene. Varro lib. 1. de Re Rustic. Facilius enim eis, quā minore natu, sunt dicta audientes. Idem in admirandis: Infra sene papaverem. Pede, Virgilius lib. 10. aeneid. v. 361.

- - Haeret pede pes, densusque viro vlr.

Funere, Morte, Propertius lib. 1. eleg. 17. v. 21.

Illa meo caros donasset funere crines.

Idem lib. 3. eleg. 6. v. 24.

Si placet, insultet, LYGDAME, morte mea.

In Epitaphio Plauti: Postquam est morte datus Plautus. Discrimine, Professione, Vellejus Paternulus: Discrimine vestro me subtraham. Idem: Quā professione ejus, quā semper ususerat, congruebat. Defensionz, Exceptione, Julianus Digestor. 9. leg. 39. §. 1. D. de Nox. act. Non enim offert se defensione alieni servi. Id. ibidem §. 2. Cum satisfactione doli mali exceptione locus erit.

Accusativus in IM. exibat, ut Avim, Naevius lib. 3. Belli Punici: At postquam avim de templō Anchisae spexit. Clavim, Tibullus lib. 2. eleg. 4. v. 31. - - Hinc clavim janua sensit. Febrim, Cicero ad Gallum: Quod Febrim non haberem. Lentim, Varro lib. 2. de Poëmaticis. Strigillim, Lucillus: Praefractam strigilim. Turrim, Puppin; Restim, Securim, Virgilius, & alii, quorum testimonia adfert Priscianus lib. 7.

Ablativus in I, ut Avi, Ovi. Varro lib. 7 de Lingu. lat. Vulgò alii dicunt in singulari hac Ovi, & Avi, alii ab hac Ove, & Ave. Absenti, Plautus in Maneachmis act. 3. scen. 2. vers. 27.

Fecit

Fecisti funus, ableni me, prandio.
Adfinitati, Venulejus: Nisi ita conjunctus est adfinitati,
Amni, Virgil lib. 9. Aeneid. v. 469.

Nam dextera cingitur amni.

Assi, Lucil. Assi duas ficos. Civi, Cicer. Orat. 4. in Ver-
rem. Quod Siculis Civibus à Civi Romano Civi Roma-
nus datur: Id. ibid. Quod Civi cum Civi ageret. Colli,
Lucretius lib. 2. v. 317.

Nam saepe in Colli tondentes pabula laeta.

Idem ibid. v. 322.

-Et veluti in viridi candor consistere colli.

Fusti, Plaut. in Captivis act. 4. sc. 2. v. 116. Fusti pectita.
Sallost. Sorte duobus fusti necant. Valer. Maxim. lib. 6.
cap. 3. Metellus Vxorem, quod Vinum bibisset, fusti per-
cussam interemit. Labi, Lucret. lib. 5. v. 928.

Nec novitate cibi; nec labi corporis ulla.

Orbi, Id. ibid. v. 75.

Pectora, terrarum qui in Orbi sancta tuetur.

Cic. lib. 7. de Republica: Orbi terrarum comprehensos.
Varro lib. 3. de Re Rustica: Ex orbi ligneo. Partis,
Posti: Plaut. in Menaechmis act. 3. sc. 2. v. 14.

Statut nunc loquitur de me, & de parti mea.

Ovidius lib. 5. Metamorphos. v. 120.

Raptaque dextro robusta repagula posti.

Sordi, Lucretius lib. 6. v. 1269.

Visceribus coecis prope jam sodique sepultis.

Sorti, Lucil. Graecia Sulpicio sorti datur. Plaut. in Ca-
sinà act. 2. sc. 4. v. 27.

Specula in sorti restat.

Id. ibid. act. 2. sc. 7. v. 5. Sorti sum victus.

Contrà Ablativus in E, ut Mare, Plaut. in Cistella-
ria act. 1. sc. 1. v. 16. - Tranquillo mare. Id. in Milite
act. 4. sc. 7. v. 26. Nam si à mare abstinuissim. Familiare,
Constance, Forte, & similia, quae Charinus adnotavit.

Nominativus, & Accusativus Pluralis in IS, ut Om-
nis Terent. in andria act. 5. sc. 4. v. 44. Omnis nos gau-
dere. Sallust. in Catil. Omnis homines, qui student sese
praefare. Fontis, Litis, Montis, Puppis, Restis, Navis,
Vrbis. Virg. lib. 1. Georgic. v. 25. - Vrbisne in-
visere, Caesar. Et lib. 5. Aeneid. v. 29.

Quo.

Quodque magis fessis optem dimittere navis.

Varro lib. 7. de Ling. lat. In Multitudinis hae Puppis e
Resis; & hae Puppis, Reses. Id. ibid. in accusandi hos
Montis, Fontis; hos Montes, Fontes.

Genitivus Pluralis vel in UM, vel IUM, de quo ita
Varro lib. 7. de Ling. lat. Quod in patria Casu hoc genus
dispariliter dicitur Civitatum, Parentum, Civitatum,
Parentium. Cohortum, Cesar lib. 6. de Bell. Gallic. cap.
2. Duplicatōque eorum cohortum numero. Mensum, Ovi-
dii lib. 8. Metamorphos. v. 500.

Et, quos sustinet, bis mensum quinque labores?

Plautus lib. 30. ad Edictum leg. 2. D. Quand. de pecul.
act. Sex mensum erit post mortem filii. Ulpianus lib. 31.
ad Sabinum: Pro modo temporis omnium mensum. Par-
tum, Ennius: Jamque ferè quatuor partum. Contra
Fraudium, Laudium, Cic. lib. 3. de Officiis: Quis fons
est fraudium, malisiorum. Idem in 2. Philippica! Mea-
rum laudium. Locupletium, Sallust. in Catilina: Pollice-
ri Tabulas novas, proscriptionem locupletium. Cicero lib.
7. ad Atticum: Nec moderationem, quam Sulla, in pecu-
nias locupletium. Id. in Paradox. 6. proscriptione locu-
pletium. Voluntatium, Id. in Laelio: In quo est omnis
vis Amicitiae, Voluntatium: Studiorum. Aestatum,
Apium, Civitatum, Facultatium, Haereditatium, Pa-
rentium, Paludentium, Principium, Quantitatium, Ser-
vitutium, Jurisconsulti plurimis in locis.

Genitivum singularem quarti Ordinis producebant,
Literà I interjecta, ut Anuis, Terent. in Heautontim-
mor. act. 2. sc. 3. v. 46. Ejus anvis causa optior. Domuis,
Varro in Taphemenippò: Perexit in interiores partes
domuis. Etsi DOMUI quoque scriptum exstat gene-
randi Casu, pro Domi in veteribus Libris Ciceronis
lib. 3. de Officiis: Esse domui suae cum Vxore. Idem in
Philippicis: Domui suae. Et in Tusculanis: Domui ali-
genat. Fructuis, Varro lib. 1. de Re Rust. Ejus enim sa-
livam esse fructuis venenum. Senatus, Sumtus, Victus,
Ritus, Gradus, Partus, idem in Fragmentis dicit.

Rursus Dativum contrahebant, abjecta ultimà Lite-
rà I, atque ita Caesarem in analogicis Libris scriben-
dum tradidisse auctor est Gellius lib. 4. cap. 16. ut valde

erraverit Priscianus, qui ait *Poëtas hoc metri causâ facere*. Casu, Consensu Caesar lib. 6. de Bello Gallic. 41. *Ac minimo quidem casu & lib. 7. 29. Cuius consensu ne orbis quidem terrarum possit obistere*. Receptu, Magistratu, Idem lib. 3. de Bello Civil. 69. receptu suo timens. Idem ibid. Eodem, quo venerant, receptu sibi consulebant Et lib. 1. de Bello Gallico Qui summo Magistratu praeerat. Exercitu Id ibid. 23. Cum Exercitu frumentum metiri oporteret. Impetu Plancus ad Ciceronem. Quibus, subito impetu. ac latrocinio Paricidatum resistat. Luxu Salust. in Iughurta, Nec se luxu, neque inertiae corrumpendum dedit Tacit. lib. 3. Annal: 30. Copiaeque, & affluentia luxu propior. id ibid. 34. Exponi suo luxu, cupidinibus alienis. Cruciatu: idem lib. 15. Annal. 59 Cruciatu, aut praemio cunctâ pervia esse. Metu Virgil. lib. 1. Aeneid v. 257. *Pavce metu Cythoea*. Concubitu Vidu, idem lib. 4. Georgi. v. 198. Concubitu indulgent & ibid. v. 158. *Namque aliae vidu invigilant Nisu* Salust. in Iughurta. *Quae dubia nisu videbantur*. Vestitu, Ter. in Adhelf. Act. 1. sc. 1. v. 38. Vestitu nimium indulges. Visu Lucr. lib. 5. v. 102:

Nec tamen hanc possis oculorum subdere visu.

Genitivum singularem quinti ordinis similem Nominativo, aut per II Geminum efferebant, ut huius *Diss*, vel *Dii* huius *Luxuries*, vel *Luxurli*, huius *Facies*, vel *Facii* huius *Pernicii*, *Progenii*: Quae multis veterum auctorum testimoniis *Gellius* lib. 9: cap. 14. probat: Quibus addi potest illud *Pacuvii* in *Armorum* iudicio. *Fides sacratae jus perpetuo falleret*. Et *Lucret.* lib. 4. v. 1076.

- - Rabies unde illae haec germina surgunt

Interdum extrema Littera abiecta similem ablativo faciebant, ut *Acie*, *Die*; pro *Aciei*; *diei* Salust. Lib. 1: *Historiar.* *Dubitavit acie pars*. Idem in *Iughurta* *Vix decima parte die reliqua* Id. ibid. *Et jam Die Vesper aderat*. *Fide*; *Plaut.* in *Aulularia* act. 4. sc. 6. v. 1,

Fide censuram fidelem multo maximam.

Lucretius lib. 1. v. 401. seq.

Multaque praeterea tibi possum commemoranda Argumenta Fide dictis contendere nostris,

Plan-

Plancus ad Ciceronem *Quo obside Fide illius, & societatis in Republica administranda uteretur.* Horat. Lib. 3. Carmin. Od. 7 v. 4. *Constantis tuvenem Fide* Id lib. 2. Serm Sat. 3. v. 95. *Commisisti Fide* Ovid. lib. 3. Metamorphos. v. 341.

Prima Fide, vocisquæ ratæ tentamina sumsi.

Dativum singularem similiter absque I Litera extrema efferebant, ut huic *facile* Lucil. lib. 6.

*Qui te diligit, ætati, facieque tuæ se
Fautorem ostendat.*

GENERA quoque Nominum pleraque erant ambigua, & duplicia, quæ unus omnium diligentissimè persecutus est Nonius, à quo; qui volet. petat. Nos eadem repetere non putamus operare pretium, sed aliquaedam Veteribus usurpata referemus. *Deus* utroque Genere nunciabatur, ut apud Græcos *Θεός, & ὁ θεός* Respondit JUNO *Saturnia sancta* Deorum.

Virg. 2. Æn. v. 632. *Descendo, ac ducente Deo*, cum VENEREM intelligeret. Calvus: *Pollentemque Deum VENEREM.* Similiter *Agnus, Lupus, Porcus* & similia quibus sexui discernendo addebatur Mas, aut Foemina. Ennius lib. 1; Annal

Endo tuetur ibi Lupus Foemina.

Cato de Re Rustic. *Priusquam Potcum Foeminam immolabis.* In Lege Nummæ ACNON FOEMINAM CAIDITO. *Quis, quisquis, quisquam* foeminino genere usurpant Terentius Plautus, & alii ut *Quis tu es Mulier!* Varro *πῶς ἐξαρῶνς*: *Quemnam te esse dicam Feram?* Item *Amnis*, Plautus in *Mercatore* Act. 5. sc. 2. v. 18, *Neque mihi ulla obsistet amnis* Varro lib. 3. de re Rustica. *Ubi confluit altera amnis.* idem lib. 1. peripl *Propter hos fluit amnis, quam olim Albulam dicunt vocitatum.* Ales Id lib. 3. de Re Rustica: *Omnium Alitum* quæ intra parietes villarum solent pasci. Catulus Carm. 61. v. 19. seq. - - - *Bona cum bona Nubit alite- Virgo Canalis* Varro lib. 6. *Rerum divinar. Canales eas dispescit* Virgil. in *Aetna* v. 126.

Quod si diversas emittat terra canaleis.

Idem ibid. v. 148.

Nec tamen in rigidas exit contenta canaleis.

Ma

Masculina *Alvus*. Plautus in *Pseudolo* act. 3. sc. 2. v. 34.

Cum hasce herbas huiusmodi in suum alvum congerunt,

Columela de *Cultu Hortorum*.

Florida cum suboles materno pullulat alvo.

Rete Plaut. in *Rudente* act. 4. sc. 3. v. 5, *Non vides proferre me uvidum retem*. Idem ibid. v. 45. *Ubi demissi retem, atque hamum*. Varro lib. 3. de re Rust. *quibus cibis ministratur per retem; & Tecta porticus sit rete canabinò.*

Praeterea multa duum Generum, & duplicis formae fuerunt ut *Masculina*, & *Foeminina*, quae in US, & IO similiter veteres dixerunt, *Accubitus Accubitio*, *Apparatus*, *Apparatio*, *Abusus*, *Abusio*, *Concessus*, *Concessio*. *Confessus* *Confessio*, *Convictus* *Convictio*, *Discessus* *Discessio*, *Interitus* *Interitio*, *invitatus*, *Invitatio*, *Permissus* *Permissio*, apud Ciceronem. *Partus Partio*, *Tactus* *Tactio*. Plautus *Raptus*, *Raptio*; Terentius *Adhaesus*, *Adhaesio*, *Commotatus* *Commutatio*, *Coniectus* *Coniectio* Lucretius. *Occasus* *Occasus*; Ennius apud Festum. *Coniunctio* *Coniunctus* *iunctus*, Papinianus lib. 7. *Responsor. instrucla coniunctu fuissent.*

Masculina, & *Neutra*, ut *Denarius* *Denarium* *Eventus* *successus*, *Eventum* *Successum*. Cic. de *Amicitia*: *Aiorere hoc ejus Eventum*. idem ad *Herennium*: *Facile ex aliorum eventis possunt suis rationibus consulere* Ovidius lib. 2, *Metamorph.* v. 788. seq;

Murmura pauca dedit, Successorumque Minervae indoluit.

Galerus *Galerum*, *Glaudius* *Gladium*, *Litus* *Lituum*. Var. lib. 1. de *Re Rust* *Latet conditum gladium*. idem lib. 9: de *lingua lat.* *Quod dicitur à multis duobus modis, hic Dupondius. & hoc Dupondium, ut hoc Gladium & hic Gladius*, Apulejus *Apolog.* 1. *Quod Pontificibus galerum quod lituum Auguribus*, *Lectus*, *Lectum* Vlp. an. lib. 20. ad *Sabin. leg.* Et si 21. § *Lectum D. de aur. & arg, legat. Lectum plane argenteum, vel si quae alia suplex argentea fuit, Argenti Appelatione non continetur. Nasus* *Nasum*; *Stimulus* *Stimulum*, Plautus *Rur-*
tus

fus Aevum, Aevus. Lucretius lib. 3. v. 604.

Non modo non omnem possit durare per Aevum.

Fretum; Fretus, Peccatum, Peccatus Varro in Fundanio
Qui est Fretus inter Rhodium & Messaniam. Cic.
Orat. 5. in Verrem. *Per angusto fretu divisa* Id Nemo
ita in manifesto peccatu tenebatur. *Castellum Castellus,*
Mandatum Mandatus, Iurisconsulti Scaevola Digestor
 7. *Non mandatu Mulieris dotem Marito ejus dedit.*

Foemina, & Neutra, Alimonia, Alimontum. Var.
 lib. 1. de Re Rustic. cap. 8. *in partu,* & *alimonio* id lib.
 3. cap. 16. *E' mellis alimonio* Paul. lib. 2. Sententia-
 rum leg. mutus 76. §. 1. D. de jur. dot. *Parenti praestet*
alimonia. Et lib. 3. leg. 4. D. de liber. agnosc. *Qui ali-*
monia denegat. *Obsidio Oblivio, Obsidium Oblivium.*
 Tacit. lib. 3. Historiar. 69: *Subterunt obsidium etiam*
foeminae: Id lib. 4: 28. *Obsidium Legionum urgebat,*
 Id ibid, 9. *Eam Sententiam modestissimus quisque silentio*
deinde de oblivio transmissit. Horatius lib. 2. Sermon.
 Sat. 3, v. 62.

Ducere sollicitae jucunda oblivia vitae.

Papyrus, & papyrus. Plinius lib. 13. *Papyrus ergo na-*
scitur in paludibus Aegypti Ulpian, lib. 24. ad Sabinum
 leg. 50. §. *chartis* D. de Legat. 3. *Chartis legatis. ne-*
que papyrus ad chartas paratum, neque chartae nudum
perfectae continebuntur. *Sutrina, Sutrinum,* Seneca ad
 Lucilium: *Non multum absuit, quin Sutrinum quoque*
inventum a Satientibus diceret. *Tesla, Testum, & Testu*
 Cato de Re Rustic. *Focum, ubi coquas calfacito bene,*
 & *Totum.* Id ibid. *in focu caldo sub testu coquito leniter*
 Ovid. lib. 2. Fastor. v. 645.

Ara fit hic ignem curto fert rustica testu.

Idem lib. 5. Fastor. v. 510.

Et sumat testu pressus uterque suo.

Consortium, Consortio Cic. lib. 3. de offic.. *Dissolva-*
tur necesse est omnis humana consortio. Vellejus lib. 2, *Ut*
 & *Tribunitiae potestatis* consortionem NERONI con-
 stitueret Papinian. lib. 11. Respon. l. 96. §. *cum eo-*
dem D. de solut. cum Debitor pretium pignoris consortio-
ni subjecerit. *Crocum, Crocus,* Apulejus lib. 10. *Meta-*

morphos. *Vino crocus diluta*. Sertum, Seta, Propter lib. 2. Eleg. 33. v. 37.

Cum tua propendet demissae ad pocula fertae.

Symbolum, Symbola, Plautus in Epidico act. 1. sc. 2. v. 22.

Paratae iam sunt scapulis Symbolae

Apuleius de Philosophia. *Eorum, quae passa sunt Symbola* Turtulian. adversus Valentinianos. *Et nautae ad Symbolum saepe exultant.*

C A P U T X.

DE PRONOMINIBUS.

PRONOMINA longè aliter protulerunt Vetusissimi quam nos hodieque efferimus, ut *Ipsus* pro ipse in Comoediis passim legitur: *Ips*, *Quips* pro is; *Quis* in Lege XII. Tabular. NEI JOVDICIUM FAXIT AVT QVIPSENDO EO IM JOVRE VINDICIT Et *Ipsipius*. & *Ipsipte*, vel *Ipsipti*, pro Ipsipus, & Illi ipsi Plaut. in Cisteiaria Act. 2 sc. 3. v. 58 Ipsipus est. *Ebo tu quam vos igitur filiam*. Festus, *Ipsipti* Ipsi, neque alii Glossarium, *Ipsipti* αἰσίοι Ollus pro Ille apud Comicos: atque etiam Virgilium *Em*, & *Im* pro eum notant Festus, & Macrobius, Legumque Fragmenta retinent Ennius:

Omnes corde Patrem praebent animoque Parentum Circumfusi im,

Terent. in Phormione Act. 5 sc. ult v. 39.

Im faxo tali immistum, ut hic nunc est infortunio;

Cato in M. Coelium Si em percussi Ulpianus lib. 29 ad Edictum *Nulla ratione id em consequi posse*. Hisce Nominativus pluralis pro *Hi* Terent. in Eunuchio act. 2. sc. 2. v. 38: Hisce *boc munere arbitrantur*. Plaut. in Milite act. 2. sc. 4. v. 21,

Non

Non possunt mihi minacis tuis hisce oculi fodiri.

Id. ibid. act. 2. sc. 6. *Non hercle hisce homines. Licinius Macer pro Tuscis: Quos oportuit amissa constituere, hisce etiam reliquias averterunt. Hic, Haec, Istaec, pro Hi, Hae: Istae, Plaut. in Menaechmis act. 5. sc. 5. v. 55.*

Me hic homines insanire praedicant!

Id. in Rudente act. 1. sc. 5. v. 24.

● *Sed haec pauperes sunt, inopesque Puellae.*

Idem in Persa act. 4. sc. 3. v. 29. *Quid istaec narrant.*

Terent. in Andria act. 4. sc. 1. v. 32. *Haec Nuptiae non apparabantur mihi.* Idem in Eunuchos act. 3. sc. 5. v. 34. *Continuò haec adornant.* Et in Hecyra act. 4. sc. 2. v. 17

- - *Nihil jam mi istaec res voluptatis ferunt.*

Idem, & Isdem, pro Iidem, & Iisdem, Virg. lib. 2. Aeneid. v. 654. *Et saedibus haeret in isdem, quam Scripturam vulgò in usu fuisse testatur Charisius lib. 1. Is homo, inquit, idem compositum facit, nisi quia Caesar lib. 2. singulariter IDEM, pluraliter IIDEM dicendum existimat, sed consuetudo hoc non servat. Iibus, pro His, Plaut. in Curculione teste Carisio. Ibus pro Iis, Idem in Milire act. 1. sc. 1. v. 74. Latrones, ibus dinumerem stipendium. Mis, Tis, pro Mei, Tui, Ennius lib. 2. Annal.*

Ingens cura mis cum concordibus aequiparare.

Plaut. in Pcenulo act. 5. sc. 4. v. 16. *Rebus mis agundis, & in Pseudolo act. 1. sc. 1. v. 4.*

Mei te rogandi, & tis respondendi mihi.

Mi' pro Mihi frequenter usurpant Poëtae, sed & Varro Lib. 2. de Re Rustic. *Quum mi' esset dicta.* Idem ibid. *Veni mi' advocatus.* Mehe pro Me apud antiquos, Tragoediarum praecipuè Scriptores in veteribus Libris, inveniri testatur Quintilianus. Mepte Plaut. in Menaech. act. 5. sc. 8. v. 10.

Mepte potius fieri servum, quam te unquam emittam manu.

Eae, Illae, Istae, Genitivi, & Dativi foeminini, ut nominum Aliae, Alterae, Neutrae. Unae, Ullae, Terent. in Haenton. act. 2. sc. 3. v. 30. *Hoc ipsa in itinere alterae Dum narrat.* Cato de Re Rustic. *Simillimum genus terrae eae.* Idem ibid. *Illae rei habeto.* & alibi: *Qui tantis-*

per nullae rei fies dum nil agis. Plaut. in Milite act. 3. sc.
1. vers. 207.

Studiosus rei nullae aliae est, improbus.

Sis, sos, & sas, pro suis, suos, & suas, Ennius apud Festum, & ab illo mutuatus Lucretius lib. 3. v. 1038.

Lumina sis oculis etiam bonus Ancus reliquit.

C A P U T X I.

D E V E R B I S.

VERBORUM extremitates variae, atque ancipites in veterum Auctorum Libris occurrunt. Et alia quidem patiendi habent **TERMINATIONEM** locò *Agendi*, ut inter alia à Grammaticis notata, *Comperior*. Sallust. in Jugurtha: *Sed ego comperior BOCCHUM magis Punica fide*. Tacitus lib. 4. Historiar. *Gravem, & sapientem Virum fuisse comperior*. Apulejus Apolog. 1. *Ibi ego comperior omnes iudices tanto Poetae adsurexisse*. *Fruticor*, Cicero lib. 15. ad Atticum. *Excisa enim est arbor, non evulsa; itaque quàm fruticetur, vides*. *Praefagior* Plaut. in Bacchidibus act. 4. sc. 4. v. 28.

Animus jam istoc dicto plùs praefagitur mali.

Rursus alia in *Agendi* pro *Patiendi* extremitatem designant, ut *Auspico*, *Aucupo*, *Auguro*, *Assentio*, *Amplexo*, *Commento*, *Commoro*, *Consolo*, *Contemplo*, *Crimino*, *Cuncto*, *Digno*, *Epulo*, *Exsecro*, *Fabulo*, *Imito*, *Indipisco*, *Laeto*, *Lucto*, *Luxurio*, *Medito*, *Miro*, *Molio*, *Opino*, *Opitulo*, *Osculo*, *Perscruto*, *Polliceo*, *Profrisco*, *Rixo*, *Scruto*, *Sortio*, *Suspico*, *Testo*, *Tumultuo*, *Tuto*, *Uocifero*, *Vicisco*, *Venero*, quorum omnium exempla, atque testimonia recitant Grammatici, & Plautus suppeditat. *Comminisco* utitur Apulejus lib. 4. Metamorphos. *Ed volente comminiscimus*. *Demolio*, Varro de Poëtis: *Et tamen non demolio astra*, Alphenus lib. 2. Digestor. leg. 43. §. *Comparietem*. D. de Damn. infect. *Priusquam veterem demo-*

demoliret, damni infecti Vicino re promiſit. Ulpianus lib. 6. Opinionum leg. 51. D. ad leg. Aquil. Qui domum alienam invito Domino demolit. Naſco, Vto, Cato de Re Ruſtica: Vbi germen naſcere coeperit. Id. ibid. Poſtea id utito. Revertio; Tacitus lib. 3. Hiftoriar. 56. Romam re-
verſit.

SIGNIFICATIONES Verborum itidem mutant, & quae Patientia vulgò ſunt, Agendi vim pleraque habent, ut Bellor, Nutrior, & ſimilia, quae Priſcianus annotavit. Multor, Punior, Sveton. in Auguſt. cap. 21. Neque aut crebritus, aut perfidioſus rebellantes graviore unquam multatus eſt poena. Cic. lib. 1. Tuſculanar. Quaeſt Multi inimicos etiam mortuos puniuntur. Id. lib. 1. de Offic. Neque ad ejus, qui punitur aliquem, aut verbis caſtigat, ſed ad Reipubl. utilitatem referri. Et Orat. Philippica 8. Clariſſimorum hominum crudeliſſimam puniretur necem. Sacrificor, Varro lib. 2. de Re ruſtic. Ibi enim ſolent ſacrificari lacte pro vino. id. ibid. Et ipſe pro ſe ſacrificarentur: Ruſſus alia, quae Agendi duntaxat ſignificationem vulgò habent, Patiendi notione accepta inveniuntur, ut praeter, quae Priſcianus obſervavit, Comitior, Lucetius lib. 1. v. 98.

- - Foſſet claro comitari Hymenaeo.

Conſpicio, Plaut. in Epidico act. 1. ſc. 1. v. 67.

Patrem prius ſe convenire non vult, neque conſpiciari Fateor, Loquor, Moror. Cic. in Orat. 2. Agraria: Excipere nominatim agrum, qui publicus eſſe fateatur. Coelius ad Ciceronem: De damnatione frequenter loqui eſt coeptum. id. Nec multum, ac diutius, atque ita diu, ut plus biennium in his tricis moretur. Interpretor, Svetonius in Neron. Verba ſupplicis interpretata, praetorid Virò multandum pronunciato. Paulus lib. 3. ad Sabinum leg. 12. D. de Reg. Jur. In Teſtamentis plenius voluntates teſtantium interpretantur. Stipulor, Livius lib. 33. Circumagi, ſtipularique irato Conſult, Tribuno inde Plebi. Svetonius lib. 4. Praetoriorum: [relatus à Priſciano lib. 8. p. 793. & 18. p. 1164. Edit. Putich.] Laetoria lex quae vetat minorem annis viginti quinque ſtipulari. Tueor, Varro lib. 3. de Re Ruſtica: Et in pace à Ruſticis Romanis alebantur, & in Vello ab his tuebantur. Julia-

nus lib. 21. Digestor. leg. 7. pr. D. de Curat. Furios. *Consilio, & operâ Curatoris tueri debet non solum Patrimonium, sed & corpus, & Salus Furios.* Vetus inscriptio: **PARE-
ANT ERGO, ET NOSCANT OMNES SENA-
TUS, ET POPULI ROMANI IMPERIUM DEO-
RUM NUMINE, ET MILITUM FORTITUDI-
NE, ET TUERI, ET REGI.** Similiter *Admetior, Ar-
bitror, Complacitor, Demolior, Exsequor, Funeror, Men-
tor, Moderor, Moror, Populor,* Jurisconsulti in Libris
Digestorum *Agendi* significatione utuntur.

CONIUGATIONUM quoque magna varietas, & inconstantia fuit, multaque duplici Coniugatione inflexa leguntur, ut **PRIMA, & SECUNDA**: ut, *Densare, Densere.* Lucretius lib. 1. v. 396.

Nec tali ratione potest denserier aer.

Id. ibidem v. 648.

Nil prodesset enim calidum denserier ignem.

Virgil. lib. 1. Georgic. v. 418. seq.

- - *Juppiter humidus austris* Denset,

Id. in lib. 12. Aeneid. v. 264.

- - *Vos unanimi densere catervas,*

Morat. lib. 1. Carm. Od. 28. v. 19.

Mixta Senum, ac Juvenum densentur funera.

PRIMA, & TERTIA, ut *Lavare, Lavere*, Virg. lib. 10. Aeneid. v. 727. seq.

- *Lavit improba teter Ora cruor.*

Lucretius lib. 5. v. 948.

- - *Proluvie larga lavere humida saxa.*

Sonare, sonere Id. lib. 3. v. 157.

Caligare oculos, sonere aures, concidere artus.

Id. ibid. v. 886. *scire licet non sincerum sonere.* - -

Tonare, Tonere: Varr. in Eumenid.

Tibi tympana non inani sonitu Matris Deum tonimus.

Contrâ. *Comere, Comare.* Terent. Heaut. Act. 2. sc. 2. v. 11.

Dum moliuntur, dum comantur annus est.

Dicere, Dicare, à quo retinemus *Dedicare.* Equius, *Dico, qui hunc altare cupit.* Plaut. in Curculione act. 4. sc. v. 26.

Haud

Haud in malè meditantem malè dicaffis .

Domere, **Domare**, à quo **Domitor**, & **Domator**. Attius.

Olim quidd Viros domavi, & fegetis armatae manu's.

Tibullus lib. 4. v. 116.

Te duce, non aliàs converfus terga domator.

Fodere, **Fodare**, **Ennius** lib. 7. **Annal.**

Illurici reflant ficis, fibynisque fodantes.

Gerere, **Gerare**, unde manet, **Aggerare**.

PRIMA, & **QUARTA**, ut: **Artare**, **Artire**, **Cato** de **Re Rust.** *Inter librum, & flirpem artito.* **Dementare**, **Dementire**, **Lucret.** lib. 3. v. 475.

- - Dementit enim, deliraque fatur.

Apulejus **Apolog** 2. *sefe mea magia in amorem inductam dementire.* **Tertullianus** de anima: *Nam, & cùm dementit homo, dementit anima.* **Dolare**, **Dolire**, **Varro** in **Agathone**: *Coeloque dolitus artem ostentat Mentoris, Impetrare, Impetrare*, **Plautus** in **afinar** act. 2. sc. 1. v. 11 *Impetritum, inauguratum est.* **Obflare**, **Obstire**, id. ibid sc. 4. v. 45. *Ita Iracundia obflit oculis.* **Verberare**, **Verberare**, in **lege Regia**: **SI PARENTES PUER VERBERIT.**

SECUNDA, & **TERTIA**, ut **Caveo**, **Cavo**, in illo **Horatii** lib. 1. **Epist.** 13. vers. ult. teste **Servio**:

Vade, vale, cave, ne titubet, Mandataque frangas, Ferveo, Fervo, **Virgil.** lib. 4. **Æneid.** v. 567.

- - fam littora fervere flammis.

Lucret. lib. 2. v. 41.

Fervere cùm videas, classsem latè que vagari.

Fulgeo, **Falgo**, id lib. 5. v. 1094.

Fulgere, cùm coeli donavit plaga vapores.

Et lib. 6. v. 213.

Fulgit item cùm rarefcunt quoque nubila coeli.

Indulgeo, **indulgo**, **Terent.** in **Adelph.** act. 1. sc. 1. v. 33

Vestitu nimium indulgis.

Oleo, **Olo**, **Plaut.** in **mostellaria** act. 1. sc. 1. v. 41.

Non omnes possunt olere unguenta exorica.

Obsideo **Obsido**, **Possideo**, **Possido**. **Sallust.** in **Catilina**: *Occutit pontem obsidant.* **Lucretius** lib. 4. v. 352.

Obsid tque yias oculorum . . . .

Idem ibidem v. 318.

Ater inquit oculos prior, & possidit apertos.

Rideo, Irrideo, Rido Irrido. Id. lib. 3. v. 22.

- - - *Large diffuso lumine ridit.*

Brutus ad Cic. *irridunt eorum lacrimas, scateo, scato,*
Lucret. lib. 5. v. 41.

Nunc etiam scatit, & trepido terrore repleta est.

Id. ib. v. 597.

Large suum fontem scatere, atque erumpere flumen.

Plaut. in *Aulul.* act. 3. sc. 6. v. 22. *si vinô scatit. Teneo,*

Teno, Tetini, Attius, & Pacuvius apud Nonium. Tuor

& Contueor, Tuor & Contuor. Terent. in *Heautont.* act.

2. sc. 4. 23. *Qui intuitur nos.* Lucret. lib. 4. v. 38. sequ.

- - - *In somnis, cum saepe figurat;*

Contuimur miras. - - -

Stattius lib. 1. *Achil.* v. 131.

Namque modò insensos utero mihi contuor enseis.

Idem lib. 3. v. 533.

Intuor. IN ACHIL sunt hi tibi, concipe, Reges.

Id. ib. v. 152. *Vestra tuor. Video, Vido,* auctore Priscia-

nò. Rursus *Dico Dico, Vivo Viveo, Claudio Claudeo ob-*

servarunt Grammatici. *Abnuo, Abnuo,* Ennius lib. 8.

Annal.

Certare abnuo, metuo legionibus tabem.

Attero, Attereo, Tacitus lib. 1. *Historiar.* 10. *Mox atte-*

ritis optibus lubrico statu. Tibullus lib. 1. *eleg.* 4. v. 42.

Aut operi insuetas atteruisse manus.

Compono, Componeo, Cato de *Re Rustica: In acervum*

componeto. Congruo, Congruo, Fundo Fundeo, Teren-

in *Heautontim.* act. 3. sc. 1. v. 91.

Ne nos inter nos congruere sentiant.

Idem in *adelph.* act. 5. sc. 1. v. 7.

Ebo jantu verba fundes.

Excello, Excelleo. Cic. de *Oratore: In Oratoribus verò*

Gracis quidem admirabile est, quantum inter omnes unus

excelleat. Et ibid. Non quòd sola orient, sed excellant.

Et in *Laelio: Quamvis licet excelleas, Strido, Strideo,*

Lucanus lib. 6. v. 623.

Auribus incertum ferulis strideat umbra.

Scabo, Scabeo, Lucilius:

Sca-

Scaberat ut porcus contritis arborē coſtis .

TERTIA, & QUARTA; ut: *Cupere, Cupire*. Lucretius lib. 1. v. 71. ſeq.

- - - - - *Confringere ut arſta*

Naturae primus portarum clauſtra cupiret.

Patere, Parire. Ennius in Epicharmo:

Ova parere ſolet genus pennis condecoratum.

Manilus Poëta apud Varronem: - - *Latona parivit*

Caſto complexu JOVIS. - - -

C A P U T . XII.

DE TEMPORIBUS , ET MODIS.

TEMPORUM in Verbis mutationes per ſingulos Conjugationum Ordines Grammatici accuratè tradiderunt, in quibus referendis non eſt operae praetium nos immorari. Illud unum leviter attigerunt, quod eſt obſervatione maximè dignum, Veteres aliquando tempus Praeteritum à Praeſenti formare, atque deducere ut *Accedo, Decedo, Diſcedo; Accedi, Decedi, Diſcedi*, Varr. L. 1. de Re Ruſtic. Diſcedimus omnes, Pompon. lib. 1: Senatusconſultor. leg. ult. D. de Acq. Haered. *Quae ad haereditatem Patris accederat*. Paulus lib. 2. Decretor leg. 27. §. 1. D. de legat. *ſi ſine liberis decederit. Cano, Canui*, Salluſt. lib. 1. Hiſtor. *Juſſu Metelli cornicines occanuere. Calleſco, Calleſci*, Cato in Oratione de Bello Carthaginienſi: *Aures nobis calleſcerunt ad injurias; Clepo, Clepi*, Cic. lib. 2. de leg. 22. *Sacrum, ſacrove commendatum qui cleperit, rapſeritve, paricida eſto.*

Conſiſſo, Conſiſti. Ennius:

Conſiſtere amnes perennes, arbores vento vacent.

Neglego, Neglegi. Aemil. Macer lib. 16. annal. *Omnium noſtrum neglegerit auctoritatem*. Cic. Philip. 12. ex EpistoLA ANTONII: *Conſugere ALEXANDRIAM*

ne-

neglegistis: *Nexo, Next*, Propertius lib. 3. eleg. 8. vers. 37.

At tibi, quae nostro nexisti retia lecto.

Prema, Premi, Cato de Re Rust. Vbi factores vestibus premerint. *Sino, Sini*, Terent. in Andria act. 1. scen. 2. vers. 17.

Dum tempus ad eam rem tulit, sini, animum ut expleret suum.

Confundo Confundi, Relinquo Relinqui, Rescindo Rescindi, Rumpo & Corrumpto, Rumpi & Corrumpi in libris *Pan. de clarum* Juris aliquoties scriptum exstat. *Tollo Tolli, Abstulo Abstuli*. Plaut. in frag. Parte 3. v. 60. *Aulas abstulas*. Ulpianus lib. 50. ad Sabinum leg. 13. §. si is. D. de Acceptil. *Acceptilationem aliquid egisse, tollisque totam Obligationem.*

Similiter Tempus Futuri à presenti in Verbis Terti, & Quarti Ordinis, ut *Dormio Dormibo, Largio Largibo*, Cato. *Expedio Expedibo, Reddo Reddibo*. Plaut. in Truculento act. 1. Scen. 3. v. 60. *Ego expedibo, rem perdidisti apud vos*. Id. in Menaechmis act. 5. sc. 7 v. 49. *Salvum tibi ita; ut mihi dedisti reddibo*. *Esurio, Esuribo*, Pomponius in Augure: *Non eluribis diutius. Scio, Scibo*, Terent. in Eunuch. act. 4. sc. 4. v. 59.

MODOS autem, quos appellant *Grammatici*, in multis Verbis aliter *Veteres* protulerunt, veluti Imperativum monosyllabum, apposità E litterà, ut *Dice, Duce, Face*, quae apud *Poëtas* passim leguntur.

Subjunctivum Verborum Tertiae Conjugationis per EM, vel per IM, ut *Attingem, Dicem*, Cato, & alii, teste Festo, & Quintiliano lib. 1. *Remittes*, pro *Remittas*, Terent. in Andria act. 5. sc. 1. v. 8. *Nam si cogites, remittes jam me orare*. *Arcessit*, pro *Arcessat*, *Quaerat*. Plaut. in Menaechmis act. 5. sc. 2. v. 13. *Quid velit, quidve arcessit*. Id. in Aulularia act. 1. scen. 2. v. 13. *Quod quispiam ignem quaerit. Edim*, pro *Edam*, Id. Plaut. in Poenulo act. 3. sc. 1. v. 34.

Est domi, quod edimus; ne nos tam contentim conteras.

Id. in Trinummo act. 2. sc. 4. v. 73. --- *At pol ego, etsi vetet, edim*. Et alibi frequenter. Cato de Re Rust. *Quod volet*

volet cibi, postea edit. Id. ibid. Sed si poterit solam brassicam esse, edit. Cic. ad Paetum: Ne ego, te jacente, bona tua comedim. Hor. Epod. Od. 3. v. 3.

Ediciculis allium nocentius.

Id. lib. 2. serm. sat. 8. v. 90 Quam sicum lumbis quis edit.

Praeterea Indicativi Modi Imperfecta per cōtractionem, & diminutionem mediae syllabae in Verbis. quae in IO desinunt, ut Custodibant Gestibant. pro Custodiebant, Gestiebant. Catullus Carm. 64. v. 319. Custodibant calathisci. Plaut. in Asin. act. 2. sc. 2. v. 49. scapulae gestibant mihi. Lenibant, Nutribant, Virg. Saevibam, Scibam; Lucret. & Terent. in Prologo Hecyrae v. 16. Quia scibam dubiam fortunam esse scenicam. Id. in Andriā act. 1. sc. 1. v. 11. Propterea quod servibas liberaliter.

Et Perfecta alia, ut Dixi, Sensi, pro Dixisti, Sensisti, Revixti, Praescripti. Ennius lib. 1. annal. In Roma, Troja revixti. Terent. in Andriā act. 1. sc. 1. v. 124.

Tutē ipse iis rebus finem praescripti.

Item Infinitivi Modi Praeterita, ut Abstraxe pro Abstraxisse, Lucret. Cesse, Cresse, Id. lib. 1. v. 1104. seq.

Nam quacunque prius de parti corpora cresse.

Constitues. Et lib. 3. v. 683.

Cum membris videatur in ipso sanguine cresse.

Cic. lib. 15. ad Attic. Non videmur cesse victori. Divisse, Divisisse, Horatius lib. 2. sermon sat. 3. v. 169.

Antiquo censu natis divisse duobus.

Induxe, Produxe, Seduxe. Terent. in Adelphis act. 4. sc. 2. v. 21. seq.

Non tu eum rus hinc modo produxe ajebas?

Varro in Satyrā de Mysteriis: Tum portiores aera indixe. Id. lib. 2. de Re Rustica: Quem sibi Thyestem subduxe queritur. Promisse, Sumse, Consumse, pro Promisisse, Summisisse, Consummisisse, Catull. Carm. 108. v. 5.

Aut facere ingenuat est, aut non promisse pudicae.

Naevius in Triphalo: Argentum amoris caussa sumse mutuum. Lucretius lib. 1. v. 234.

Infinita aetas consumse, anteacla diesque.

CAPUT XIII.

DE ADVERBIIS.

ADVERBIA pleraque bifariam, & promiscuè effe-
runtur à Veteribus, ut *Herè Heri*, *Vesperè Vesperè*,
Peregrè Peregrì, *Praeficìnè Praeficini*, quòd utitu
Apulejus lib. 2. Floridorii, & Horat. lib. 2. serm. sat. 8. v. 2.

Nam mihi convivam quaerenti dictus herè illic

Terent. in Hecyrà act. 2. sc. 1. v. 40. *Herè nemo voluit.*

Plaut. in Pseudulò act. 1. sc. 2. v. 15. *Atque herè ante di-
xeram omnibus.* & aliis multis locis. Idem in Amphi-
truone act. 1. sc. 1. v. 205. *Peregrè me advenientem.* Et

in Persa act. 1. sc. 1. v. 30. *Quia herus peregrì est. Com-
modè, & Commòdò, Cotidè Cotidìò, Falsè Falsò, quo-*

*rum Exempla exstant apud Carisum. Arcanè & Arca-
nò, Exiguè Exiguò, Proximè Proximò, Tutissimè & Tu-*

tissimò: Cæsar lib. 1. cap. 19. de Bellò Civili: Domitius

arcanò cum paucis Familiaribus suis colloquitur. Cic. lib.

4. ad Atticum: Proximò a. d. 6. Cal. Octobris. Id. ibid.

lib. 8. Vbi tutissimò essent. & lib. 16. Legi arcànò Convi-

vis tuis. Amplè & Ampliter, Durè Duriter, Longè Longi-

ter. Probè Probiter, & alia id genus multa, quae Gram-

matici annotarunt. Avarè Avariter, Avidè Aviditer.

Plaut. in Curcul. act. 1. scen. 2. vers. 35.

Ingurgitat impura in se merum avariter.

Arnobius lib. 5. *Invasisse aviditer. Inprimis, & Inpri-*

mò. Varro lib. 6. de Lingua lat. Hominis inprimò in Li-

teris Latinis exercitati. Gellius lib. 16. cap. 8. Tum in-

primò τῶν ἀξιωματικῶν discernendum. Promiscuè, & Prosinus,

Promiscam, & Protinam, Ter. in phormione act. 1. scen-

4. v. 13. Hinc me conjicerem protinam in pedes. Varro in

Captinò Proeliò: Coeterea promiscam voluit communia

haberi. Clarè & Clariùs, Communiter Communitus, Pu-

blicè Publicitùs, apud Terent. & alios. Cautè & Cau-

tim, Disertè Disertim, Exquisite Exquisitim, Minutè

Minutim, aliaque talia adverbia im Tim admodum fa-

miliaria erant Veteribus. Arctim, Cic. lib. 12. ad Atti-

cum

cum > Nec arctim Pompejum teneri. Conjuratim; Perole-
xim, Plautus. Blanditim fuxim, Exultim, Lucretius.
Propritim, vel propriatim, Id. lib. 2. v. 974.

Quid genus humanum propritim de quibus auctum est.
Arnobius lib. 3. Usque adeo res exigit propriatim DEOS
scire. Cessin, Recessin, Plaut. in Casina act. 2. sc. 8. v. 7.

Imitabor nepam recessim, dabo me ad parietem.

Varro in Sesiuiulysse. - Cum domum ab Illo cessim re-
vertero. Justinus lib. 2. cap. 12. Vos commisso praelio, ite
cessim. Alfenus J. C. lib. 2. Digest. leg. 53. D. ad leg.
Aquil. interim superius plosrum cessim ire coepit. Illim,
Istim, pro Illinc Itinc. retinent antiqui Libri Lucretii,
& Ciceronis, cum aliis pluribus locis, tum epistola ad
Valerium: Qui istim nunc veniunt: & ad Atticum lib. 9.
Illim equidem Cn. profectum puta. Magis, Mage, quod prae-
ter Lucretium, & Virgilium etiam Cic. in Verrem uti-
tur. Mage condemnatum hominem in iudicium adducere
non posse: Nenge, pro Non, Lucilius, & Varro apud No-
nium, & Lucret. lib. 3. v. 200. & lib. 4. v. 716.

Nenu queunt rapidi contraconstare leonibus.

Postea, & Postilla, Terentius, & Plautus crebro usur-
pant Cato in Originibus, Saepaeque postilla operam Rei-
publicae fortem, atque strenuam perhibuit. Primb, & Pri-
mum, Postremò Postremum, Tertio Tertium, Quarto,
Quartum, Veteres promiscue, & indifferenter dixisse
ostendimus lib. 4. de Differentiis Verborum.

Praeter haec fuerunt in usu ADVERBIA, quae sunt
ab Auferendi Casu in utroque Numero, ut Anniversa-
rio, Cotidiano. Cic. lib. 5. ad Atticum: Cum Anatocitis
anniversario, id est, annuatim, anno vertente. Id lib.
6. de Republica: Cotidiano in forum mille hominum cum
pallis conchyliis tinctis descenderent. Plautus in Captivis
act. 3. sc. 5. v. 67.

Nisi cotidianò sesquiquis confeceris.

Anno pro Pridem, & Hornò, id est Hoc annò. Lucilius
lib. 27 Satyrar. Vtrum annò, an hornò te absuleris à
viro. Plaut. in Amphitr. prol. v. 91. seq.

Etiam Histriones annò cum in proscenio hic JOVEM
invocarunt, venit. Hesternò, Posterò, Hiernò, Matutinò,
Tacitus lib. 4. Annal. 45. Idemque cum posterò ad Quae-

stio-

tionem traheretur. Et lib. 15. 57. *Postero cum ad eosdem cruciatus retraheretur.* Venulejus JC, *Eum, qui hiberno habuerit fundum.* Apulejus lib. 9. *Metamorphos: Matutino me multis oleribus onustam proximam civitatem dicere consueverat Dominus.* Numerò, id est, Citò, Celeriter, apud Comicos passim legitur. *Compasò*, Afranius in *Emancipato: Te facere compasò omnia*: quòd Plautus in *Captivis* act. 3. sc. 1. v. 24. *Rem de compasò geri, Fortuitu*, Idem in *Aulularia* act. 2. sc. 1. v. 41.

Sleam senex anum praegnantem fortuitu fecerit.

Noctu, *Diu*, *Lucu*, vel *Luci*, propter affinitatem *Literarum* l, & u, Plautus in *Fragm.* part. 3. v. 17.

Nec noctu, nec diu quietus unquam eam.

Sallust. lib. 1. *Hist. Noctu, diuque stationes, & vigilias tentare.* Terentius in *Adelphis* act. 5. sc. 3. v. 55. *Cum primo luci.* Plaut. in *Amphitr.* act. 1. sc. 1. v. 11.

Nonne idem hoc lucu me mittere potuit?

Idem in *Mercatore.* act. 2. sc. 1. v. 31.

Ad portum hinc abili mane cum luci simul.

Aliernis, Multimodis, Omnimodis, Lucretius. *Gratis, Ingrati, vel Gratiis, & Ingratiis*, ut *Inuitis* Adverbium, obiervat Charisius. Plautus in *Asinar.* prol. v. 5. *Cave modò ne gratiis, &c.* Et in *Casinà* act. 2. sc. 5. v. 7.

Vobis inuitis, atque amborum ingratiis.

Terent. in *Eunuch.* act. 2. sc. 1. v. 14. *Ingratilis ut dormiam* Id. in *Phormione* act. 3. sc. 2. v. 15. *Meam ducēs gratiis.* Cicero *Orat.* 6. in *Verrem: Reticebunt, qui se poterunt libenter. dicent, quare necesse erit ingratiis.* Idem pro *Quintio: Extorquendum est invito, atque ingratiis*, id est, illibenter, gravatè, & contra voluntatem.

C A P U T XIV.

DE PRAEPOSITIONIBUS.

FUERNUT. Veteribus in usu *Praepositiones*, quae jam exiolerunt *Am*, & *Us*, cujus vicem Pomponius leg.

leg. 2. §. Constituti D. de Orig. Jur. usurpat *Plis: Quin- que Viri* [inquiens] *constituti sunt cis Tib-rim, & ultis Tiberim*. Am vero servit Loquens, sive Verbis, non Casibus, ut *amplector, amputo Anquiro*. Unde inter eas Praepositiones, quas *Pröbus, Diomedes*, alique veteres Grammatici *Loquelares* appellant; refertur à *Carisio, & Festo* his verbis; AM, Praepositio loquelaris, significat Circum.

Praeterea solent Veteres interdum Praepositiones geminare, ita ut in unam Dictionem coeant, & coalescant; veluti, *Insuper, Desuper*, & quae minus usitata, *Exante, Inante, Possante*, id est, post alia facta, quomodo Graeci dicunt *ἐμπροσθεν*. Varro lib, 5 de Lingua lat. *Possante* conventionem habeat. Propertius lib. 2: eleg. 3. v. 41. seq

Si quis vult formâ tabulas anteire vetustas.

Hic dominam exemplo ponat inante meam.

Apulejus lib. 1. *Matamorphos. Proxime exante Poccilen porticum. Exadvorsum*, Catode Re Rust. & Terent. in Phorm. act. 1. sc. 2. v. 38. seq.

Exadvorsum inlico Tonstrina erat quedam.

Circumcirca, Circumsecus, i left, in ambitum, & in orbem. Plautus in Aulularia act. 3. sc. 4. v. 8. seq.

Occipit ibi sculptuerire ungulis circumcirca.

Apulejus lib. 5. *Coloni quique circumsecus venantur* & lib. 11. *Circumsecus variegatum*. Praeterpropter, pro Praeterquam propter, sive propter aliam causam, quam propter eam, de qua loquimur.

Praeterpropter vitam vivitur.

id est, propter aliam causam vivitur, quam ut vivatur, utputa, propter voluptatem, vel Gloriam.

Aliquando PRAEPOSITIONES separatae in Oratione conjunguntur, & nihilominus Dictionis vim servant. In quo sane errat *Priscianus*, qui tradit, PRAEPOSITIONES, quoties Casu carentibus apponuntur, *Dictionis vim* semper amittere. Sic. *In ante, Ex ante*. Varro lib. 3. de Re Rust. *Ex ante diem 7. Id. Febr. & Ex ante diem 3. Id Sextil.* Cicero lib. 1. ad Atticum: *In ante diem 15. Cal. Novembr. distulit*. Et lib. 3. *Ex ante diem Non. Junii usque ad pridie Cal. Septembr.* Livius lib.

lib. 35. *Supplicatio pro concione populi indicta est ex ante diem 5. Id. Octobr. E circa, Id. lib. 21. Extemplò è circa Praetorem ad Civitatem missi Legati, id est, ex iis, quæ circum Praetorem erant. In coram, Apulejus lib. 10. Quæ tecum in coram publicam populi caveam frequentaret.*

Sed *Versus, & Vsque* aliis Praepositionibus conjuncta transeunt in Adverbia, ut *Versus* cum *Ab, Ad, & In*. Varro lib. 1. de Re Rustica: *Ridicavit ab Septentrione versus tegatur*. Caesar lib. 6. de Bellò Gallicò cap. 32: *Cum Legionibus tribus ad Oceanum versus*. Sallust. in Catilina: *Modò in Urbem, modò in GALLIAM versus*. Cicero de Amicitia: *Atque is primum instituit in forum versus agere cum populo. Vsque* cum *Ab, Ad, Ex, Sub*. Virgilius lib. 7. Aeneid. v. 289.

Sicuto prospexit ab usque Pachyno.
Idem Eclog. 5. v. 43.

Hinc usque ad sidera notus. & lib. 1. Georg. v. 478.

Utque sub obscurum noctis.

Terent. in Eunuch. act. 3. sc. 2. v. 18.

Ex Aethiopiâ est usque haec.

Cic. pro Flacco: *Non accepit à suis Civibus, sed ab TMOLO usque petivit.*

C A P U T XV.

DE COMPOSITIONE VOCUM.

IN Compositione Vocabulorum nimio plus sibi indulserunt Veteres, maxime Poetae, è quibus nos pauca quaedam Vulgo minus nota referemus. Ex tribus Dictionibus Nomina componere, quamvis Latinae Linguae non concedat Quintilianus, tamen fecit Lucilius *Hippocampes, phantocamelus*, ex istis tribus Vocibus *Hippocampus, Elephantus, Camelus, Viticapiferae*, Varro in Satyr. Magnum talentum: *Ditanderat forcipibus*

viticaphiferis, quasi Vitiâ capere ferre. *Quassagipennae* quae quassis aguntur pennis, Idem *Sexagesi*! Nec quassagipennas *Annates*, *Tremipedas*. *Scytosagittipelliger* cognomen HERCULIS, quod Scutum, Sagittas, & Pellem gestaret, Tertulianus de Pallio. *Triseclinux*, & *Dulcioriloquus*, de NESTORE Naevius in Alcesti, quae ut nimium Poëtica notat Gellius lib. 19. N. A. cap. 7.

Ex latino, & Graeco ut *Ande logium* Plautus in *Mae-naechm*. Prol. v. 13. *Hic argumento antelogium hoc fuit*. *Dentarpagae* Varro in *Cyniciatris*. *Hic bipensiles forcipes dentarpagae*. *Signosiae*. Idem in *Eumenidibus*: *Impeneret Aedidis signosiae*. *Flexibulae*, *Vimarcus*, idem in *Satyrarum* inscriptionibus contra *Eptiogium*. *Anticato*, Titulus librorum Julij Caesaris, quos scripsit contra *Ciceronis* laudationem *Catonis Archigubernus* apud *Javolenum JC*, in leg. 46. pr. D. Ad S. C. Trebell., & *Mesonauta*, qui in Navi medium locum tenet inter *Cubernatores*, & *Regimes*, ut inter *Servos Medestinus Vlpjanus* lib. 14. ad Edictum l. 4. §. qui sunt. igitur D. *Naut. Cup, Stab. Non debet exercitor navis per Remigem aut Mesonautam obligari*.

Ex praepositione, & duobus Vocabulis est *Perterrefacio*. & quae *Pacuvius* dure struxit, *Incurvicervicum*, *Repandirostrum*.

Rursus ex duabus praepositionibus, & uno vocabulo multa junguntur, ut *Incompositus*, *Reconditus*. & quo *Cicero* utitur, *subabsurdum*. Sic *Adindo*, *Cato* de *Re Rustica*: *Coaldo*. *Coacedo*, *Exhosecro*, *Plautus Pertungo* *Prodeambulo* *Terent* in *Adelphis* act 5: sc. 1. v. 4:

Prodeambulare hâc libitum est - - -

Varro lib. 2. de *re Rustica* *Eadem re perinungunt*; & *tegunt rursus*, *Inconcupisco*. *Incognosco* *Apuleius* lib. 3. *Florid.* - *Vt non minus vobis amicitia mea capessenda sit, quam mihi vestra inconcupiscenda*. Idem lib. 4: *Vt incognosceret more ingenii humani quisnam esset*. *Redadpto* *Modestinus* lib. 2. *Regular.* leg. 41. D. de *adopt. Filio dato in adoptionem. quem denuo redadoptavit*. *Superanteclius* *Lucretius* lib. 3. v. 672.

Cum superantecliam aetatem meminisse nequimus.

Dd

Trans-

Transadigo Virgilius lib. 12. *Aeneid.* vers. 276.

Transadigit costas. - - -

Adverbium cum verbo composito iniungere frequens est apud Comicos, ut *Introadmitto*, *Introhabeo*, *Introaspicio*. Terent. in *Andria* act. 2. sc. 2. v. 28. *Accessi*, *introadspexi*, Idem in *Hecyrâ* act. 3. sc. 1. v. 49. *Here nemo voluit Sostratam introadmittere*.

Ex praepositione, & Adverbio sunt *Derepente*. *Desubito* *Demagis*, quibus utuntur Terentius, Lucretius, & Lucilius, aliique. *Praeterquam*, *Extraquam* Vox frequens in Legibus, & Edictis, *Adprimo*; *Abhinc*, *Dehinc*, quae sola Praepositionem recipere Charisius perperam censet.

Praeterea non nulla Composita Verba, quae nunc contracta, vel leviter immutata efferimus, Veteres integra protulerunt, ut *Traduco*, *Trasduco* in *Libris Digestorum* Juris. *Trado*, *Transdo* Terent. in *Prologo Phormionis*. *Exquiro* *Exquaero* Plautus in *Aulularia* act. 4. sc. 10: v. 70.

Intrò exquaerere sitne, ita ut ego praedico.

Idem in *Captivis* act. 2. sc. 2, v. 43.

Eadem ego ex hoc: quae volo exquaesivero.

Iniquius, *Inaequius*, idem in *Poenulo* Act. 3. Sc. 1 v. 1.

Tardo animo nihil est quicquam inaequius.

Ancisum *Ancaesum*, *Concisum* *Concaesum*, & contra *Distisum*, *Pertisum*. pro *Distaesum*, & *Pertaesum*, ut testatur Festus, & Cicero in *Oratore* n. 159. his verbis *Concisum non Concaesum; ex quo quedam Pertisum etiam volunt, quod eadem consuetudo non probavit*, Et ex contrario, quae nos plene efferimus, illi contrahebant, ut *Transluceo*, *Transmitto*. *Traluceo*, *Tramitto*, Lucretius. *Transvolo* *Travolo*. *Transmeo* *Trameo* Plautus in *Epidico* act. 1. sc. 1, v. 33. *Travolaverunt ad boves*, - -

Et ibid. act. 3 sc. 4. vers. 27. *Mibi illam ut tramittas* Varro lib. 4. de lingua lat. *Trua* quod *travolat per eam aqua* idem ibid. *Trama*, quod *trameat filum* *Transfero*, *Trafero* Cicero ad *Lentulum*: *Caussum regiam alio trasferiebant*. Idem ad *Coelum*. *Traferri Nomen à Val-*
le.

lexio non potuisse, *E scendo, Escensio*, pro *Exscendo*, & *Exscensio*, quo utitur Livius lib. 37. Salust. in Jugurta. *Non temere uti escenderat*. Idem ibid. *Quibus allevati Milites facilius escenderent*. Et mox *Pars equo escendere*. Varro lib. 1 de Re Rust. *E vinea in arbore escendit vitis*, & in *Carnarium* escendit idem lib. 4, de Lingua lat. *Vnde escendebant ad infimam novam vitam* Livius lib. 35, *Consuli ad quadrigas mittendas escendenti*.

C A P U T XVI.

DE DISTRACTIONE, ET TRAJECTIONE VOCUM.

Dividuntur Voces Compositae, & quasi in partes secantur non apud Poetas modo, sed etiam *Ora tores*, & *Historicos*. Simples autem voces non distrahuntur, etsi Ennius *τὸ Cerebrum* distruxit Lib. 5 Annal.

Transfigit corpus, saxa cere comminuit brum.

Quem nulli idonei Auctores imitari voluerunt. Et interdum quidem, *Composita Voce* divisâ, nihil ejus partibus interponitur, ut *Animum advorto*, Cato de re Rustica, Teregt, in Prologo Andriae, & Dollabela in Epistola ad Ciceronem. *Arefacio*, Lucret. Lib. 6. v 972.

Principio terram Sol excoquit & facit are.

Magno opere, Summo opere Tanto opere Licinius Macer lib. 1. Annal. *Non minimo opere Milites quietos volebant* Cicero lib. 12. ad Atticum: *Res indicat*; quanto opere id cupiam. Suetonius in Caesare. *Quem incolum tantum opere cuperent*, *Satis agere* Cato de Consulatu suo: *Iam nostri apud vallum satis agebant*, Apuleius lib. 8. *Coloni multitudinem nostram latrones vati, satis*

agentes rerum suarum, eximieque trepidi. Vlpianus lib. 23. ad Sabin. leg. 10. D. de Condit. & Demonstrat. Non satis egerit Plaut. in Mercatore; per *Meta* act. 2. sc. 1. vers. 4.

In somnis egi satis; & fuit homo exercitus, *Pessumdo*, pro *Pessundo*, Terent. in Phormione Act. 1. sc. 4. v. 5. *Me*, aut *Herum* pessum dabunt. Sallust. in Iugurtha. *Quae res plerumque magnas Civitates pessum* dedit. Tacitus l. 3. Annal. 66, *Quod multos etiam bonos pessum* dedit.

Frequentius autem partibus Vocis Compositae Dictione aliqua, vel particula interponitur, quod genus *Imitatio* familiare fuisse Lucilio denotat Ausonius Ep. 5. v. 35. seq.

Rescisso Verbo discas componere Versum;

LUCILI Vatis sic imitator eris.

Sic distrahuntur *Arefacio*, *Excandefacio*, *Fervefacio* Varro de Re Rustica *Are hos facias*. idem ibidem: *Excande me fecerunt*. Cato de Re Rustica *Ferve bene* facito, *Circumfundo*, *Circumventus* Virgilius Aeneid. lib. 1. v. 12.

Et multum nebulae circum DEA fadit amictu. Ulpianus ad Sabinum 34. leg. 13 § Si Mulier D. de iur. Dot. *Siquidem circum in hoc vendita est. De petigo, Dedicatus*. Lucil. lib. 30.

Iluvies, scabies, oculos huic deque petigo.

Conscendere. - - - Idem ibid.

Juratam se uni, cui sit data, deque dicata.

Detondo, Ennius lib. 3. Annal.

Deque totondit Agros lactos, atque Oppida cepit. Lucrifacio, Cajus lib. 19. ad Edictum leg. 29. D. de Relig. & Sumt. Funer. *Licet lucri dotem faciat Maximo opere* Terentius in Eunuchio act. 5. sc. 3. v. 26. seq.

THAIS maximo te orabat opere.

Pergratum, *Permolestum*, *Permagni*. Cicero lib. 1. ad Atticum; *Per mihi per, inquam, gratum feceris* Idem lib. 5. *per mihi erit gratum, si id curaris ad me perferendum*. Et lib. 10. *Per enim magni aestimo. Plebiscitum, Senatusconsultum*, Varro lib. 3. de vita Pop. Rom. *Plebisque scito cautum*. Idem epistolar. Quaelit. 4. *Senatus-*
que

que consultum fieri duobus modis. Quintilianus: Nam rogationibus, Plebisve scitis cauta sunt ista. Quapropter Plautus in Amphitr. act. 2. sc. 2. v. 183. Quae istaec propter dicta dicantur mihi. Quilibet, quicumque Sallust. in Catilina. Cuius rei libet simulator. Idem de Rep ordinanda. Cuius rei libet periculum facere, Terentius in Andr. act. 1. sc. 5. v. 29.

Quae meo cunque animo lubitum est facere.

Respublica. Plautus in Persa act. 1. sc. 2, v. 23.

Sed ut ego stultus, qui Rem curo publicam.

Cicero ad Atticum: Rem verò publicam penitus amissimus, Septentrio, Virgilius lib. 3 Georg. v. 381,

- - - Septem subiecta trioni,

Supersum. Plautus in Curculione act. 1. sc. 1. v. 83.

Si quid super illi fuerit.

Tamenetsi. Idem in Casinà act. 4. sc. 2. v. 16,

Qui amat, tamen hercle etsi esurit, nilum esurit Venundo, Sallust. lib. 1. Historiar. Quasi Cimbris praedam venum, aut dono datam. Livius Ignaros nium se venum à Principibus datos.

Quin etiam traiciuntur Dictiones, Clausulae, & praepostero ordine locantur: quod ubi acit

A vixisse volunt Grammatici. Accidit autem in Nominibus, ut cum Cognomen anteponitur NOMINIBUS, ut cum Cognomen anteponitur NOMINIBUS, veluti Balbus Cornelius, Gallus Fabius apud Cicerem ad Atticum. Gallus Caninus, in Epistola ad Coem. Macer Licinius lib. 2. ad Q. Fratrem Papus Aelius in Laelio Antias Valerius, Cursor Papius, apud Livium.

Vel cum Praenomen cum COGNOMINE coniungitur. ut M. Cicero C. Caesar Cn. Magnus; Varro lib. 4. d. Vita Populi Rom. Auditi dicentem Cn. Magnus. Vel Iejus lib. 2. Filiam C. Caesaris Cn. Marius duxit uxorem.

Item traiciuntur Pronomina, ut, Qui Quae. Varro Oros. Aut ille Cervum, qui velabile currens; pro ille, qui cervum Tibullus lib. 1. Eleg. 5, v. 47.

Via ego, qui juvenem miseros lussit amores. pro juvenem qui Ovidius lib. 1. Amor Eleg. 6. v. 58.

Quam face sustineo, tella superba petam.

id est, face, quam sustineo.

Verba. ut *Sis vide*, pro *vide sis*. Plautus in *Aulularia* act. 1. sc. 1. v. 7. *Sis vide*, ut *incedit*.

Adverbia, ut *Nihilominus*: Coecilius in *Hypobolimaeco*, *Ego illud minus nihilo exigor portiorum*. Quondam Afranius in *Promo*. *Vt scire possis*, ad quo te expediat qui. Cum Caesar lib. 4. de Bell. Civil. cap. 35. *Diutius cum nostrorum impetum ferre non possent*. Id lib. 1. de Bell. Civil. cap. 26. *Diu cum esset pugnatum*.

Praepositiones, ut Lucretius lib. 4. v. 314. *Ea propter*.

ergil. lib. 1. *Aeneid*. v. 13; *Itaque contra* ibid. v. 29. *accensa super* & ibid. v. 32. *Maria omnia circum*: in lib. 5. v. 663. *Transstra per*, & *remos* Horatius de 4. Poët. v. 72. *Quem penes Sallustius: Quos inter*, Varro. *Eum apud Cicero. Memoriam praeter*, *Ponit* & Livius. *Omibus ex*. Tacitus: *Eo coram, Templum ju*, *Tiberim contra, Urbem extra, Viam propter* coniunctiones, ut *Autem* post alterum, aut tertium Oronis verbum apud Plautum frequentissime. *Enim* in Orationis pro Etenim, idem in *Aulularia* Act. 3. sc. v. 26, *Enim mihi quidem aequum est*. Et in *Casina* Act. sc. 2. v. 16. *Enim jam magis jam appropero* Id in *Mit* act. 4. sc. 2. v. 27. *Enim cognovi nunc*, Terentius in *Ayra* act. 2. sc. 1. v. 44. *Enim lassam oppido tum aiebant* &c. lib. 4. ad Atticum. *Macroni vix videor praesto esse* & in *auditionem*. Lucretius lib. 2. v. 524. *Etenim distare cum sit* & lib. 6. v. 1275. *Enim praesens dolor ex-teribat*. Labeo lib. 2. *Phitanon* l. 29. *D: de pro*. Et hoc idest quod Graeci dicere solent ἐμπλα' tu *Enim pro hoc memoria non teneri*. Aliquando ponitur. *Enim* tertio loco. Varro in *Andabatis*. *Minus aurum enim non praestringit oculos*. Cicero lib. 12. ad Atticum. *Prusae cepit enim vendere*. Livius lib. 36. *Eo quoque enim mittendos fore legatos*, Ne Plautus in *Pseudolo* act. 1. sc. 2. *ne illi audeant id facere*: pro illine Terentius in *Andria* *Ab ne tu omnia pro tu ne* Cicero ad Atticum *Ego illud ne quidem contemnam*, pro ne illud quidem. Quamquam Sallust: in *Jughurta*. *Quae gravia quamquam*. Tacitus lib. 6. *Annal*. 30. *Haec mira quamquam*: *Que* Copula alieno loco solet poni, sed apud Poetastantum, Plaut. in *captivis* act. 1. sc. v. 63. *Est*

*Est profecto Deus, qui, quae nos gerimus, auditque,
& videt.*

Horat. Carm. lib. 2. Od. 19. vers. 32.

Ore pedes, tetigitque crura,

Tibullus lib. 1. Eleg. 3. v. 56,

Messallam terrâ dum sequiturque mari.

Sed, Sed enim; Virgilius lib. 1. Aeneid. v. 353.

Ipsa sed in somnis inhumati venit imago.

& ibid: v. 19.

Progeniem sed enim Trojano à sanguine duci.

Item lib. 2. Aeneid. v. 163. seq.

- - - - - *Impius ex quo*

Tyrides sed enim, scelerumque inventor Ulixes.

Tamen Plaut. in Amphitr. act. 1. sc. 1. v. 83.

Sed fugam in se tamen nemo convertitur.

Jd. ib. act. 1. Sc. 3. v. 44.

Me ames, me tuam absentem tamen.

Atque haec quidem hactenus de singulis dictionibus in quibus antiquae locutionis usus cognoscitur. Nam & exoletas Voces explicare non est nostri instituti, & si quis eas nosse desiderat; à Glossographis petat, licebit.

⁴²⁴
AVSONIJ POPMAE
DE

USU ANTIQUAE LOCUTIONIS
LIBER SECUNDUS

C A P U T . I.
DE PARTIUM ORATIONIS INTER SE
COMMUTATIONE

EQUITUR, ut de antiqua *Orationis* Structura, quae à communi loquendi consuetudine multum dissidet, nunc quoque agamus. Sed quoniam *Grammatici* antiquarum Locutionum genera prolixè tradiderunt, ut ad illorum copiam vix aliquid addi posse videatur, ideo nolumus in hoc loco diù immorari. Partes *Orationis* saepe confundunt Auctores atque alias pro aliis usurpant, quam Commutationem *Graeci* vocant *Αντιμυσία*.

Sic nomen loco ADVERBII, ut aliquid pro aliquantulum: Terent. in Andr. act. 2. sc. 6. v. 16. *Subtristis visus est esse aliquid* Cic. pro Dejotario. Non enim jam metuo, ne tu illi succenseas, illud vereor, ne illum tibi succensere aliquid suspicere. nullus, pro Non, Plautus aliquoties & Terent. in Eunuch. act. 2. sc. 1. v. 10. *Tametsi nullus moneas id in Hecyra* act. 1. sc. 2. v. 4. *Nullus dixeris* Cic. ad Atticum lib. 11. *Philotimus non modo nullus venit* Et lib. 15. *Sextus ab armis nullus discedit. Multa* pro multum ut, *Multa peccare.* Cic. in Topicis, *Cum mihi meisque multa saepe cavisses* Et ad Appium. *Multa nos quidem questi sumus* Caecinia Cicero. ni. *Multa Deos venerati* Virgil. lib. 4. *Georgic.* v. 3000. seq. Et

- - - Et spiritus oris

Multa veluti elanti obsuitur. - - -

Item *Adjectivum* in utroque Numero, ut Immane sonat, Sublime volans, Æternum latrans, Virgilius id. 3. Georg. v. 136. Sole recens orto, pro recenter, & lib. 12. Æneid. v. 398. Stabat acerba fremens. Id. 3. Georg. v. 499. seq. - - - Pedeterram Crebra ferit. & Eclog. 3. v. 8. - - Transversa tumentibus hirculis. Lucret. lib. 2. v. 78. Mortales mutua vivunt. Insanum, sempiternum, pro insanè, Sempiternò. Plaut. in Curculione act. 2. sc. 3. vers. 21. Insanum amare. Id. in aulular. act. 1. sc. 1. v. 26.

Quod tibi sempiternum salutare sit.

Similiter *Nomen* pro PARTICIPIO, ut, Hinc Populum latè regem; id est, regnaturum. Virg. 1. Æneid. vers. 21.

Et pro INTERJECTIONE, ut Juppiter, cùm admirantis est; ut apud Graecos, Ἠρακλῆς. Catullus Carm. 1. vers. 7.

Doctis, Juppiter, & laboriosis.

& Carm. 66. vers. 30.

Juppiter, ut tersti lumina saepe manu.

Malum, infandum. Terent. in Eunuch. act. 4. sc. 7. v. 10. Qui, malum, alii. Virgil. 1. Æneid. v. 251.

Navibus (infandum) amissis. - - -

Pronomen, pro CONIUNCTIONE, ut, id, pro idè in illis modis loquendi, id venio, id revertor, id quod erat; in quibus tamen nos potius censemus esse Eclipsin Praepositionibus Ob, vel Propter, ut infra dicemus. Idem pro Item, vel etiam. Cic. lib. 1. Offic. Vt ipse ad meam utilitatem semper cum Graecis Latina conjunxi, neque id in Philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci, idem tibi censeo faciundum ibid. Est huic conjuncta beneficentia, quam eandem, vel benignitatem, vel liberalitatem appellare licet.

Verbum pro Nomine, Persius Sat. 1. v. 27. Scire tuum nihil est. Id. ibid. v. 9. Et nostrum istud vivere triste. Et sat. 5. v. 53. Velle suum cuique est. - - -

Et pro PARTICIPIO. Virgil. 5. Æneid. v. 248.

Magnum dat ferre talentum, pro ferendum. Id. 1. Æneid. v. 319. Dederatque comas diffundere ventis. Et lib. 9. v.

362. - - *Ille suo moriens dat habere nepoti*. Ulpianus L. 1. D. de inoffic. Test. Cum obtinere spem non haberent. Idem leg. 3. §. si Filius D. de Mun. & Honor. Jus non habet intercedere. Et D. Mandati: *Consilium receperit fraudare*.

Participium loco NOMINIS, ut apud Graecos crebro *Medentes*, *Venantes*, pro Medicis, & Venatoribus, Lucretius. Id. lib. 5. v. 823.

Ad iisque simul volucres variantibus formis; id est variis. Virgil. lib. 4. *Aeneid.* v. 61.

Candentis vaccae media inter cornua fundit; pro Candidae. Et Lib. 6. v. 239. seq.

Quam super haud ullae poterunt impune volantes tendere iter pennis; - - id est; *Volucres*.

Id lib. 8. v. 588. *Piælis conspectus in armis*, pro *Conspiciuus*.

Et pro ADVERBIO. *Horrendum*, pro *Horrendè*, id. *Aeneid.* 6. v. 287. seq. - - *Ac bellua Lernaè Horrendum fridens*. *Lubens*, pro *Lubenter*, Plautus in *Pseud.* act. 1. Sc. 1. v. 3. *Duorum labori ego hominum parvissem lubens*.

Adverbium pro NOMINE, ut, *Abundè*, *Large*, *Partim*, quae *Nominum* vim quandoque habere infra dicemus.

Et pro CONIUNCTIONE, ut, *Quando* pro *Quoniam* *Nunc* pro *Sed*, ut apud Graecos *ὅτε* pro *αὐτὰρ*, Terent in *Adelph.* act. 3. sc. 2. v. 50. *Postremo*, quando ego conscia mihi sum, à me culpam hanc procul esse.

Cicer lib. 1. de *Divinat.* n. 60. *Quae quidem multò plura evenirent, si ad quietem integri iremus: nunc onusti cibo, & vino confusa, & perturbata cernimus.* & alibi saepe.

Item locò PRONOMINIS, ut *Illic*, pro *Ille*, apud *Comicos* non rarò. Plautus in *Afinaria* act. 2. sc. 1. v. 18.

Metuo, quod illic obsecravisti meae falsae fallaciae. Terentius in *Eunuch.* prol. v. 12.

Quam illic, qui petit, undè is sit thesaurus sibi.

Et pro PRAEPOSITIONE ferè apud Poetas, ut *Clanculum*, *Intus*, *Seorsum*, pro *Clam*, *In*, *Sine*. Terent in *Adelph.* act. 1. sc. 1. v. 27. seq. - - *Postremum, alii clanculum Patres quae faciunt*. Lucret. lib. 3. v. 563.

- - - *Seorsum corpore totò*.

Idem

Idem ibid. v. 631.

*At neque seorsum oculi, neque nares, nec manus ipsa
Esse potest animâ.*

Sed, & locó PROVOCABULI Adverbium usurpatur, quâ quidem permutatione optimi Auctores crebrò utuntur. Cic. ad Atticum: *Omnia consilia differs in id tempus, cum sciremus, quid actum sit.* id. ibid. *Utinam illum die m videam. cum tibi gratias agam,* pro Quo tempore, Quò die. Varr. lib. 1. de Re Rust. *Quibus teneat id, quâ serpit.* Terentius in Eunuch. act. 1. sc. 2. v. 34. seq. *E Praedonibus, unde eam emerat.* Virgilius Lib. 5. *Æneid.* vers. 488.

- - - *Volucrem trajecto in fune columbam,
Quò tendant ferrum;* - - id est, inquam.

Praepositio pro ADVERBIO, ut, *Ante, Circa, Circum, Coram, Clam, Extra, Juxta, Pone, Prope, Post, Super, Secus, Ultra, Usque,* quae vim Adverbii plerumque habere notissimum est.

Conjunctio vice ADVERBII, ut *Atque,* pro Statim, Mox. Plautus in Bacchidibus act. 2. sc. 3. v. 45.

Dum circumspecto, atque ego lembum conspicio.

Id. in Mercatore act. 2. sc. 1. v. 32. seq.

Postquam illic, quod volui, transgessi; atque ego conspicio Navim ex Rhodo.

Virgilius Lib. 1. Georgic. v. 203.

Atque illum in praecipiti prono rapit alveus amni.

Gellius lib. 17. cap. 20. *Haec verba ubi lecta sunt, atque ibi Taurus mihi. Ergo, Igitur,* pro Tum, inde, Postea. Virgil. lib. 6. *Æneid.* v. 384.

Ergo iter inceptum peragunt, fluvioque propinquant.

Plaut. in Casina act. 2. sc. 2. v. 39. *Mox magis, cum otium mihi, & tibi erit; igitur tecum loquar.* Idem in Mostellaria act. 2. sc. 1. v. 32. seq.

- - - - *Miserum est opus igitur*

Demum fodere puteum; ubi, sitis fauces tenet.

Et in Amphitruone act. 1. sc. 1. v. 54.

Sin aliter sient animati, neque sent, quae petat,

Se se igitur summâ vi, virisque, eorum oppidum expugnare.

Te-

Terent in Eunuchō act. 1. sc. 1. v. 1. *Quid igitur faciam.*
Quoniam, pro Postquam, Quum, Plaut. in Aulul. Prolog.
 v. 9.

Is, quoniam moritur, [ita avido ingenio fuit.]
 Idem in Afinaria act. 3. sc. 3. v. 121. *Quid nunc?* quoniam
ambo, ut est lubitum, nos delussistis, datisne argentum?
Tamen, pro Tandem, Sallustius, & Pacuvius apud Nonium.
Proinde, pro Perinde, Terentius in Phormione act. 2. sc. 2. v. 35.

Proinde expiscare, quasi non nosset.
 Lucret. lib. 3. v. 1048.

Ossa dedit terrae proinde ac famul infimus esset.
 Sallust. in Jugurtha: *Proinde quasi injuriam facere, de-
 mum id esset imperio uti.* Varro lib. 1. de Vita popul.
 Rom. *Duabus undulatis togis est opertum, proinde ut
 olim Reges nostri undulatas, & praetextas togas soliti sint
 habere.* Planc. Cic. *Quod si proinde, ut ipse mereor mihi
 successerit.* Id. *Ut proinde ad omnia paratus essem.*

Species quoque Partium Orationis commutantur, &
 aliam vim, atque potestatem adsumunt. Sic nomen pri-
 mogenium pro suo DERIVATO, ut Terra Graecia,
 Terra Italia, Terra Sicilia, apud Gellium lib. 1. cap. 1.
 & Lib. 11. cap. 1. Ennius - - Latē Saturnia Terra Id.
 O Terra Thracia, ubi Liberi fanum. Lucretius lib. 1.
 v. 722.

Italiae Terrae oras à finibus ejus.
 Callistratus IC. leg. ult. D. de Abig. *Ut extra Terram
 Italiam decem annis relegentur.* Virgilius 1. Aeneid. v.
 119. *Troia ager per undas, & pro Trojana* & 2. Aeneid.
 v. 618. *Dardana suscitāt arma* Id. 1. Aeneid. v. 686.
Laticemque Lyaeum. Et lib. 4. Georg. v. 283.

*Tempus, & Arcadii memoranda inventa Magistris;
 pro Arcadici.*

Varro lib. 2. de Re Rust. *Arcadii Asini.* Id. ibid. *Terna
 atque quaterna millia Gallia succidia habere;* pro Galli-
 cana. Sallust. lib. 4. Historiar. *Cum interim, lumine etiam
 tum incerto; dase Galliae mulieres conventum vitantes
 ad menstrua solvenda montem ascendunt.* Cato Lib. 4.
 Originum: *Talione vindicta proximus cognatus ulciscitur.*
 Id. in L. Veturium: *Aquam Anienem in sacra-*
rium

rium inferre oportebat. Gellius Lib. 19. cap. 7. *Molli quodam tempestatis autumnæ die*; pro Autumnalis. Quibus gemina sunt illa, quæ ab aliis usurpantur, *Mare Oceanum, Pondo Libram, Pondo Vnciam, & Rete Jaculum.*

Absolutum pro COMPARATIVO, Terent. in Hævton. Act. 1. sc. 2. v. 31. *Paulo, qui est homo tolerabilis pro tolerabilior, & pro SUPERLATIVO, ut in illo Virgilii 8. Æneid. v. 127. notat Servius, Optime Grajugenum.*

Lucret. lib. 1. v. 120. - *Hominum, quas clara clueret.*
Rursus Comparativum pro ABSOLUTO, Virg. lib. 1. Æneid. v. 228.

Tristior, & lacrumis oculos suffusa nitentes.
Idem lib. 5. v. 301. - *Comites lenioris Aestæ pro Senis.*
Quæ permutationes etiam in *Adverbis* frequentantur, ut *Citò*, pro *Citiùs*. Plaut. in Trinum act. 2. sc. 4. v. 7. seq. - - - - - *Constitò,*

Quam sit obijcias formicis papaverem.
Id. in Captivis act. 3. sc. 5. v. 42.

Nee quisquam est mihi nunc, aequè melius cui velim.

Terent. in Hævton. act. 4. sc. 3. v. 7.

Cui aequè audisti commodius quidquam evenisse?
Distributivum Numeri pro PRINCIPALI, ut *Singulus, Binus, Ternus, Denus*, pro *Unus, Duo, Tres, Decem*, & sic deinceps in utroque Numero apud Poëtas; sed apud Oratores, & Historicos ferè semper in Plurali: cujus rei passim reperiuntur Exempla.

Item *Partitivum* pro Principali, ut *Vnus, & Alter* pro *Duobus*. Cicer. ad Atticum: *Quid enim est tantum in uno, aut altero die*; id est, uno, aut duobus. Id. pro Cluentio: *Qui cum ad unum jam; & alterum diem desideraretur.*

Pronomen *Suus*, pro *Ejus*, vel *Ipsius*; quod tamen durum est, & insoleñs. Terent. in Hecyra act. 4. sc. 4. v. 38. *Mater quod suasis sua.* Virgil. lib. 4. Æn. v. 632. sequ.

*Tum breviter Barcen nutricem affata Sichæi;
Namque suam patria antiqua cinis ater habebat.*

Cic.

Cic. Lib. 4. ad Atticum: *Vix tamen sibi de mea voluntate concessum est*; pro ipsi, vel illi.

Verba absoluta pro AGENTIBVS, & contrà agentia pro ABSOLUTIS interdum à Veteribus usurpari solent ut *Contendo*, Lucret. lib. 4. v. 807.

- - - *Contendere se, atque parare.*

Id. ibid. v. 1040.

Ejicere id, quo se contendit à tra lubido.

Emergo Cic. de Aruspicum Responsis: *Tum se emergit, & fertur illuc.* Nepos in Vita Attici: *Quibus ex malis ut se emerlerat.* *Erumpo, Irrumpo, Prorumpo.* Attius in Epigono: *Ita imperitus stupiditate erumpit se.* Varro in Marci pore: *Ventique frigido se ab axe eruperant.* Id in Sexagesi: *Irrumpit se in Curiam.* Caesar lib. 2. de Bello Civili cap. 14. *Portis se foras erumpunt.* Virgil. lib. 1 Georgic. v. 445. seq.

Aut ubi sub lucem densa inter nubila sese

Diverfi erumpunt radi. - - -

Et lib. 3. Aeneid. v. 572.

Interdumque atram prorumpit ad aethera nubem.

Lucretius lib. 4. v. 1108. *Tandem ubi se erupit.* *Prorua, Strepo* Terent in Eunuch. act. 3. sc. 5. v. 51. *Foras simul omnes prorunt se.* Varro in Octogesi. *Seque opifera non prohibet strepere.* *Resono, Requiesco,* Virgil. lib. 7. Aeneid. v. 111. seq.

Dives inaccessos ubi solis filia Lucos

Affluèd resonat can'u. - - - Et Eclog. 8. v. 4.

Et mutata suos requierunt flumina curfus.

Rursus Agentia, pro ABSOLUTIS per Eclipsin Pronominis, vel pro Verbis PATIENDI, ut *Accingo, Avertō.* Virgil. lib. 2. Aeneid. v. 235 *Accingunt omnes operi*; pro accingunt se, vel accinguntur. Id. v. 104 *Tum prora avertit.* *Aequo,* Cic. lib. 1. Offic. *Qui jam illis ferè aequarunt.* *Ingemino,* Virgilius Georg. lib. 2. v. 333.

- - - *Ingeminant austri, & densissimus imber.*

Insinuo, Idem Aeneid. lib. 2. v. 228, seq.

Tum veid remefacta novus per pectora cunctis

Insinuat pavor. - - -

Cic. lib. 1. de Orat. *Quod ita nati essemus, ut & blandiri,*

& suppliciter insinuare iis possemus, à quibus esset petendum. Id. ad Nigidium: Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo. Lenio, Sallust. lib. 4. Histor. Tum repente visus lenire Tagus Moveo, Sveton. in Claudio Cap. 22. Quoties terra in urbe movisset. Gellius lib. 2. cap. 28 Ubi terram movisse senserant. Muto, Cic. lib. 13. ad Attic. De Mamurra non mutavit. Catull. Carm. 22. v. 11.

- - - Tantum abhorret, ac mutat. Livius lib 39. Mores quidem populi Romani quantum mutaverint, vel hic dies argumento erit. Praecipito, Reciproco, Id. Non septies die, sicuti fama fert, temporibus statutis reciprocatur. Et lib. 2. Secuti dedit opera passim ad illicitebras propulsa peiora praecipitavere in insidias. Cic. loca, ubi Nilus cap. praecipitat ex altissimis montibus. Caesar. 3 de Bell. Civil. c. 22 Hyemis jam praecipitaverat. Virg. 2. Aen. v. 8. seq. Jam nox humida coelo Praecipitat. Sisso Id. Georg. 1. v. 479. Sistant amnes, terraeque debiscunt. Turbo: Idem 6. Aeneid. v. 801. Turbant trepida ossia Nili. Varro lib. 3. de Re Rustic. Cum mare turbaret. Lucret. lib. 5. v. 505.

- - - Sinit incertis turbare procellis.

Verto, Converto. Sallust. in Catilina: In superbiam, dominationemque convertit. Idem ibidem: Nae ista vobis mansuetudo, & misericordia, si illi arma ceperint, in miseriam vertet. Et alibi saepius. Caesar lib. 3. Belli Civilis cap. 73. Detrimendum in bonum verteret. Virg. lib. 3. Georg. v. 365.

Et totae soliam in glaciem vertere lacunae.

Livius lib 39. Haec in perniciem adolescenti verterunt.

Item: Verteratque Scipionum invidia in Praetorem.

Item Verba Frequentativa pro suis PRIMIGENIIS non raro usurpabant Veteres, ut Cato, Dolito, Emitto Redemito, Callasco. Sallust. Agito, Duclto. Lucretius, Coepto, Discrepito, Fugito; Imperito, Negito, Nominito, Renuto. Gellius, Solito Mutuito lib. 2. cap. 24. Antiquo ritu mutuitarent, id est, Mutua inter sese convivia agitarent, & alii alia, quae unicuique, qui vel mediocriter antiquos Scriptores triverit, obviam occurrunt.

Participia agentia pro PATIENDI, ut Vehens pro Vectus Gell. lib. 5 c. 6 Qui evarent introiresolitos equo ve-

hentes. Contra *Patiendi* pro *AGENTIBUS*, ut quae vulgò sunt notissima: *Consideratus*; *Inconsideratus*, *Contentus*, *Disertus*, *Discretus*, *Juratus*, *Inveteratus*, *Profusus*, *Tacitus*, aliaque permulta. Similiter *Captatus*, *Fluctuatus*, pro *Captavit*, *Fluctuavit*. Livius lib. 44. *Celtiberi pa- rumper incertis animis fluctuati sunt*. Valer. Maxim. *Specto mortalis habitu divinum captatus est*. Idem lib. 9. *Exiguo momento maximae rei fluctuatus est*. Id. lib. 8. cap. 1. *Eadem haesitatione P. Dolabellae animus fluctuatus est*. *Communicatus*, *Census*, Ovid. ex Ponto lib. 1. Epist. 2. v. 139. seq.

Hanc probat, & primo dilectam semper ab aervo

Est inter comites Marcia censa suas.

Livius lib. 4. *Nec adversarum rerum quaerere socios, cum quibus spem integram communicati non sint*. *Desitus*, *Meditatus*, Cicer. ad Paetum: *Primus Papirius est vocari desitus*. Et lib. 3. Tusc. *Sunt semper omnia homini huma- na meditata*. Terent. in Phorm. act. 1. sc. 5. v. 18. *Me- ditata mihi sunt omnia*. *Notus*, *Ignotus*, pro eo, qui no- vit, aut ignorat, non qui ignoratur. Plaut. in Pseudu- lida act. 4. sc. 2. v. 39. *Novi, notis praedicas* & Cicero pro Caelio: *Notis, ac majoribus natus*. Idem ad Lucejum: *Ignotis nota faciebant*. *Objurgatus*, *Penetratus*. Coelius ad Ciceronem: *Curionem prorsus non mediocriter objur- gatus*. Lucreti. lib. 4. v. 674.

Quae penetrata queunt sensum progignere acerbum.
Vulgatus, *Usurpatus*. Virgil lib. 1. Aen, v. 457.

Bellique jam fama totum vulgata per Orbem.

Vetus Poeta: *Usurpata duplex cubile*.

Adverbia quoque inter sese mutua vertunt, ut: *Ne* pro *Non*. de quò ita Terentius Scaturus: *Ne* pro *Non* positum est apud antiquos, ut *Nefrendus porcos*, qui fa- bula frendere non possant. *Nelapus*, qui non supit. Plau- tus in Trinemmida act. 5. sc. 2. v. 22.

Filium meam tibi d-sponsatam esse audio. *Nisi tu ne vis* Terent. in Eunuchò. *Quid ne es alioris?* Varro de Re Rust. c. Genibus rotundis ne magnis. *Quasi*, pro *Veluti*, *Quemadmodum*. Terent. in Adelphis act. 4. sc. 7. v. 21.

ita vita est hominum, quasi cum ludis iufferis.

Plaut. in Stychinò act. 4. sc. 1. v. 33. seq.

Fuit

Fuit olim, quasi ego sum, senex; & ei filiae

Duae erant, quasi nunc meae sunt.

Tam, pro Valdè, Plaut. in Mostel. act. 4. sc. 2. v. 9. *Fero-
cem facis, quia te herus tam amat.* Plin. lib. 7. *Oratores
quidem ambo, sed tam dispari eventu.* Vellejus lib. 2. *An-
nal.* *Nec minora consequi potuit; sed non tam concupivit.*
Paulus lib. 1. *Sentent. Leg. 35. §. 1. D. de Minor. Nisi
aut manifesta circumscriptio sit, aut tam negligenter in ea
caussa sint versati, Praetor interponere se non debet.* Vbi,
pro Postquam, Quum, Terentius in Andr. act. 5. sc. 1.
v. 18.

Vbi ea causa, quamobrem haec faciunt, erit adempta
his, desinent.

Virgilius Georg. 1. v. 441.

Ille ubi nascentem maculis variaverit ortum.

Idem 6. Aeneid. v. 271. seq. - *Vbi Caelum condidit
umbrâ Jupiter.* Ut. pro Ubi & pro, & Vtque, pro Ubi-
cunque, Catullus Carm. 30. v. 3.

Vt convenerat esse delicatos.

Varro lib. 1. de Re Rustica: *Alio loco ut seras.* Virgil.
lib. 5. Aeneid. v. 229. - - - *Caesis ut fortè juvencis.*
Horat. lib. 3. Carmin. Od. 4. v. 25.

Vt cum mecum vos eritis.

Præpositionum inter se commutatio frequentissima est,
ut: *Ad & Apud, Penes & Apud, Super & Supra, & simili-
um, quarum exempla passim exstant.*

Conjunctiones item mutant, ut: *Neque*, pro *Ne* quidem.
Cicer. lib. 1. ad Atticum: *Neque hoc neglexi.* & lib. 9.
Neque ego aliter accepi. *Nisi*, pro *Sed*, Graecorum more,
saepe utitur Cato de Re Rustica, ut ibidem annotavi-
mus; sed & Terent. in Andria act. 4. sc. 1. v. 40. seq.

- - - *Nescio: nisi mihi Deos satis.*

Fuisse iratos scio.

Et in Eunuc. act. 5. sc. 4. v. 9. seq.

- - - *Nequeo satis mirari, neque conjicere.*

*Nisi quidquid est, procul hinc libet prius, quid sit,
sciscitari.*

Sallust. in Jugurtha: *Nisi tamen intelligo illum supra, quàm
ego sum, petere.* Cicero lib. 5. ad Atticum: *Nisi tamen
id erit mihi gratissimum.* & lib. 11. *Nisi illud quidem mu-
tari*

savi non video posse. Quin, pro Etiam, Terent. in Hantimor. act. 3. sc. 3. v. 21. Quin mihi molestum est. Virgil. lib. 10. Aeneid. v. 24. seq.

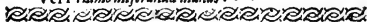
*Quin intra portas, atque ipsis proelia miscet.
Aggeribus moerorum.*

Vel, pro Etiam, Terent. in Eunu. act. 3. sc. 1. v. 7. seq. Vel rex semper maximas (gratias) mihi agebat. Idem in Andria act. 3. sc. 2. v. 9. Vel hoc quis non credat. Cicero Varroni: Vel aliae quæpiam rationes honestas nobis & curas, & actiones darent. Virgilius Eclog. 3. v. 69.

Carmina vel Coelû possunt deducere Lunam.

Idem lib. 11. Aeneid. v. 259.

Vel Priamo misera manu. . .

C A P U T II.

DE PERMUTATIONE, CASUUM NUMERORUM, ET GENERUM.

FREQUENTISSIMA est in Oratione CASUUM, NUMERORUM, & GENERUM inter sese Permutatio, quâ tam Oratores, & Historici, quàm Poëtæ utuntur.

NOMINATIVUS pro Genitivò. Cicero: Consules alter ambòve Sallust. in Catilinâ: *igitur initio Reges (nam in terris nomen imperii id primum fuit) diversi pars ingenium, alii corpus exercebant.* Livius lib. 41. *Quando duo ordinarii Consules ejus anni alter ferrò, alter morbo peryisset; pro Regnum, & duorum Consulum.* Et pro Accusativò, sed ferè post Verbum Dico, Puto, Sentio, aut simile. Terent. in Andria act. 4. sc. 6. v. 2.

*Quæ sese optavit in honestâ hic parare divitias
Potius, quàm in patria honeste pauper vivere.*

Catullus Carm. 4. v. 1. seq.

*Phælus ille, quem videtis hospites,
Ait fuisse navium cellerrimus.*

Virgilius 2. Aeneid. v. 377 lib. 1. Carm. Od. 2. v. 43. seqq.
sensit medios delapsus in hostes.

Hora-

Horatius lib. 1. Carm. Od. 2. v. 43. ſeq. *Patiens vocat*
Caesaris ultor. Ovid. lib. 2. Trist. Eleg. 1. v. 10.

Acceptum refero verſibus eſſe nocens.

Item pro *Vocativo* apud Poëtas. Lucret. lib. 1. v. 45. ſeq.
Quod ſupereſt, vacuas aures mihi, Memmius, & te
Semotum à curis adhibe veram ad rationem.

pro Memmi, Virgilius 6. Aeneid. v. 836. *Proſice tela ma-*
nu, ſanguis meus; pro Mi, Idem lib. 8. v. 77.

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum;
 pro fluvie. Perſius. Sat. 1. v. 61. *Vos à Patricius ſanguis*;
 id eſt, Patricie.

GENITIVUS pro *Nominativò*. Terentius in *Andria*
 act. 4. ſc. 5. v. 6. *Quid illi hominum litigant?* pro quot
 homines. Idem in *Phormione* act. 1. ſc. 3. v. 2. *Ubi in*
mentem ejus adventi venit? Virgilius lib. 1. Aeneid. v. 78.
Tu mihi; quodcunque hoc regni; pro hoc regnum. Et pro
Accuſativo ibidem v. 244. *Fontem ſuperare Timavi*, &
 v. 247. *Hic tamen ille urbem Patavi*.

DATIVUS pro *Accuſativo*, maximè cum *Inſinito*
Eſſe. Terent. *Hautont*. act. 2. ſc. 4. 2. 8. *Nam vobis ex-*
pedit eſſe bonis. Horat. in *Art*. v. 372. ſeq.

- - - - Mediocribus eſſe poetis

Non Dii, non homines, non conſeſſere columnae.

Brutus ad Ciceronem: *Et quis ſupplicat, ut optimè me-*
ritis liceat eſſe ſalvis. Martialis lib. 9. Epigr. 12. v. 16.

Nobis non licet eſſe tam diſertis.

ACCUSATIVUS pro *Nominativò*, more *Græcorum*.
 Terentius in *Andr*. act. 1. ſc. 1. v. 142. ſeq. *Obſerves*
ſilium, quid agat; pro obſerves, quid filius agat. Idem
 in *Adelph* act. 3. ſc. 4. v. 20. *Illum, ut vivat optant*. & in
Eunuc. act. 4. ſc. 3. v. 11. *Eunuchum, quem dedisti nobis,*
quas turbas dedit. Plautus in *Amphitr*. act. 4. ſc. 1. v. 1.

Naucratem, quem convenire volui, in navi non erat.
 Cicero Sulpicio: *Rem vides, quò modò ſe habeat*. Idem
 ad Atticum lib. 14. *Noſti virum quam teſtus*. Caſar
 lib. 1. *Belli Gallici* cap. 39. *Rem frumentariam, ut ſatis*
commode ſupportari poſſet, timere dicebant.

Item **ACCUSATIVUS** pro *Ablativò*. Plautus in
Rudente act. 3. ſc. 5. verſ. 34.

Vos reſponderote iſtino iſtarum vicem.

Bonam, magnam, minimam partem, pro bonâ, magnâ, minimâ ex parte. Lucret. lib. 3. v. 64.

Non minimam partem mortis formidine aluntur.

Idem lib. 6. v. 1247.

Inde bonam partem in lectum moerore dabantur.

Caesar lib. 1. *Belli Gall. Eos impeditos, & inopinantes aggressus, magnam partem concidit, & lib. 4. cap. 1. Maximam partem laesse, atque pecore vivunt.* *Cicero* lib. 1. *Officior. Magnam autem partem clementi castigatione licet uti.* *Idem* ad *Paetum: Mibi licere has res non omnino quidem, sed magnam partem relinquere.*

VOCATIVUS pro *Nominativò* apud *Poetas.* *Virgilius* lib. 9. *Aeneid. v. 641. Maeste nova virtute, puer; pro maestus.* *Idem* lib. 10. v. 327. *miserande jaceres.* *Perlius* *Sat. 3. v. 29. seq.*

Stemmata quod Tusco ramum millesime ductis;

Censoremne tuum, vel quod trabeate salutas?

pro *millesimus, & trabeatus.*

ABLATIVUS pro *Genitivò.* *Virgilius* *Georg. 1. v. 164. Iniquo pondere rastro; pro iniqui ponderis.* Et pro *Dativo, Idem Aeneid. 4. v. 224. seq. Tyria Carthagine qui nunc Expectat.* *Cicero* in *Philipp. Cum tu Narbone mensas hospitum convomeres.* *Idem* de *Naturâ Deorum: Sepultus esse dicitur Lacedemone.* Et ad *Sulpitium: Commendo tibi domum ejus, quae est Sicyone.*

Numeri etiam mutantur, ut **SINGULARIS** pro *Plurali.* *Terentius* *Heautontim. act. 2. sc. 4. v. 13. Cujus maximè mos est consimilis vestrum, hi se ad vos applicant.* *Idem* *Eunuch. act. 2. sc. 1. v. 19. seq. Adeo homines immutarier ex amore, ut non cognoscas eundem esse, pro eisdem.* *Cicero* ad *Coelium: Totum negotium non esse dignum viribus nostris, qui majora opera in Republicâ sustinere & possum, & solcam.* *Sallust.* in *Catilinâ: Interea servitia repudiabat, cujus initio ad eum magnae copiae conveniebant; pro quorum.* *Varro* lib. 1. de *Re Rustic. Facilius enim eis, quàm minori natu, sunt dicto obediens.* *Idem: Eos praesse oportet, qui periti sunt rerum rusticarum non solum enim debere imperare, sed etiam facere, ut faciētem imitentur; pro facientes.*

Rursus **NUMERUS PLURALIS** pro *Singularis.* *Te-*
ren-

rantius in Eunuchò act. 1. sc. 2. v. 87. seq.

*Eunuchum dixit velle se, quia solus his utantur
Reginae.*

Cicero pro Milone: *Si tempus est ulium jure hominis ne-
candi, quae multa sunt, certè illud non modo justum ve-
rùm etiam necessarium.* Id. lib. 3. de Legibus. *Tamen li-
bertatem istam largior populo, ut auctoritate valeant; &
utantur bonis.* Virg. lib. 8. Aeneid. v. 427. seq.

Fulmen erat, toto genitor quae plurima Coelo

Dejicit in terras.

Et maxime in illis Particulis, quae Numerum adsigni-
ficant, ut *Pars, Quisque, Uterque*. Ovidius lib. 4.
Metamorph. v. 560. *Pars volucres factae.* Idem lib. 7.
Metamorph. v. 574. seq. *Fugiantque penates Quisque
suos.* Livius: *Suas quisque abirent domos. & Ad se quis-
que omnia trahant.* Rursus: *Uterque transfixus duabus
haerentes hastis moribundi ex equis lapsi sunt.* Apule-
jus lib. 8. *Sarcinulis quisque sumtis suam viam capes-
sunt.*

GENERIS autem Mutatio variis modis fit; Nam
interdum Genus aliud pro alio ponitur sine ullo respectu,
ut *Foeminitium* pro Neutro. Horat. Epod. Od. 8. v. 7.
seq.

*Et mammae putres, equina quales ubera;
pro qualia.*

Neutram pro Masculino: Plautus in Aulularia act. 2.
sc. 4. v. 45. *Coquus ille nundinale est.* Idem in Captivis
act. 2. sc. 3. v. 79. *Fac fidele sis fidei.* & in Mercatore
act. 5. sc. 4. v. 45.

Eamus intro, non utibile hic locus factis tuis.

Terentius in Eunuchò act. 2. sc. 1. v. 5. *Ego quoque una
pereo, quod mi est charius; pro; qui mihi charior sum,
ut inquit Donatus.*

Aliquando Genus mutatur, cum fit relatio non ad No-
men in Orationis serie collocatum, sed ad aliquam Vo-
cem ejusdem Significationis; at Generis diversi; ut sunt
Animans Animal, Arbor Arbustum, Foetus Foetura.
Lucret. lib. 1. v. 352. seq.

*Crescunt arbuta, & foetus in tempore fundunt,
Quod eisbus in totas usque ab radicibus imis.*

Alvus Alvearium, *Fluvius*. & *Flumen*. *Firmus*, & *Stercus* Varro lib. 1. de Re Rustic. *Sine egare secundum flumen aedificare, curandum, ne adversum eum ponas.* Id. ibidem: *Alteramenim partem ferri oportet à villa novum simum, ex altera veterem tolli, quòd est, quàm recens, quod confracuit, melius.* Et lib. 3. *Nec si ex alvo in alvum in eodem loco trajcias, negligenter faciendum, sed si transiuræ sunt apes, ea apiastro perfricandum.* *Pecora* *Pecudes*, *Specus* *Spelunca*. Ovid. lib. 1. Metamorph. v. 821.

Hoc pecus omne meum est: multae stabulatur in antro.
Idem lib. 4. Fastor. v. 495. seq.

Est specus exestruatur à pumicis asper;

Non homini regio, non adeunda ferae.

Nonnunquam mutatur GENUS, cum duae dissimiles Voces in Oratione collocantur, quorum posterior Genere non respondet, sed ad Rem significatam refertur. Terentius in Andria act. 3. sc. 5. v. 1. *Ubi illic est scelus, qui me perdidit.* Idem in Eunuch. act. 2. sc. 3. v. 10. *Ut illum Dii Deaeque omnes senium perduint, qui me bodie remoratus est.* Idem ibidem Prolog. v. 31. seq. *Eus se non negat personas transiisse in Eunuchum suam.* Virgilius 5. Aeneid. v. 122. *Centauro invehitur magna.* Ennius lib. 10. Annal.

Infigula ferè tum millia militum octo

Duxit, Dilectos Bellum tolerare potentes.

Sallustius lib. 5. Historiarum: *Legiones Valerianas comperto lege Gabinià Bithyniam, & Pontum Consuli datam missos esse.* Livius: *Samnitium caesi tria millia trecenti.* Curtius: lib. 4. *Duo millia crucibus affixi.*

Praeterea fit GENERIS mutatio, cum Relativum ad posterius Verbum refertur, ut Sallustius in Catilina: *Est locus in carcere, quod Tullianum appellant.* Varro lib. 1. de Re Rustic. *Videndum, ut sit. de tenero ramo ex utraque Parte aequabiliter praecisum, quas alii clavellas, alii taleas appellant.* Cicero de legibus: *Tunc domicilia conjuncta, quas Urbes dicimus.* Quintilianus: *Accentus, quas Graeci prosodias vocant.*

GENUS, & NUMERUS simul mutantur, ut Virgilius: *Pars merfi tenuere ratem.* Idem 6. Aeneid. v. 660. *Hic manus ob patriam pugnando vulnera passi.* Sallustius

in

in Jugurtha : Magna pars vulnerati , aut occiſi . Livius :
Maxima pars Equitibus in flumen acſi .

CAPUT III.

DE PERMUTATIONE TEMPORUM,
ET MODORUM.

NEc minus frequens eſt optimis Auctoriſus TEM-
PORUM, & MODORUM Commutatio, quae
inter Verborum figuras quoque cenſetur . Ita Tempus
Praeſens pro PRÆTERITO , Plautus in Moſtellaria
act. 3. ſc. 1. v. 113.

- - - *Eas quanti deſtinat ? pro deſtinavit .*

Virgilius 3. Aeneid. v. 3.

- - - *Et omnis humo ſumat Neptunia Troja .*

Cicero in Verrem 8. *Timarchides negat eſſe ei periculum*

Lucretius lib. 6. v. 1255.

Corpora nonnunquam poſſes retroque videre .
pro vidiffes .

Et pro FUTURO . maxime in Infinitivis . Virgil. 1.
Aeneid. v. 19. ſeq.

Progeniem ſedentem Trojano à ſanguine ducti .
Audierat ; - - - pro ducendam eſſe .

Praeteritum Perfeſtum pro PLUSQUAMPERFE-
CTO . Idem 11. Aeneid. v. 112.

Nec veni , niſi Fata locum ſedemque dediffent ;
pro veniſſem . Idem Aeneid. 2. v. 599. ſeq.

- - - - *Et nunc mea cura reſiſtat .*

Jam flammæ tulerint , inimicus & hauſerit enſis .
pro tuliffent , hauſiffent .

Et pro FUTURO . Idem Aeneid. 4. v. 590:

- - - - *Proh ſupiter ! ibit*

Ecce , ait , & noſtris illuſerit advena regnis ?
pro illudet .

Ex Modis Indicativus pro QUOVIS ALIO ſæpe
ponitur . Plautus in Aulularia act. 1. ſc. 1. v. 23. *Nec*

praesentiscat, aurum ubi est absconditum; prodest. Id. ibid. act. 3. sc. 6. v. 22. Quae mi' interbibere, soli si vino scater; pro scateat. Cicero lib. 5. ad Articum: Bono animo es; pro sis. Varro lib. 2. de Re Rustica: Sed bono animo es. Idem lib. 3. Quatuor d. inde intromisit in leporarium, brevi explevit; pro intromiserit.

Imperativus pro INDICATIVO. Virgil. Eclog. 7. vers. 35.

*Nunc te marmorcum; pro tempore facimus: at tu
Si foetura gregem suppleverit, auctos esto;
Pro eris.*

Optativus pro INDICATIVO usurpatur non apud Latinos modò, sed etiam Graecos, ut ἐλπίς, pro ἡλπίς, ἀλλήτοι, pro ἐλάληται, & similia; quae adnotavit Eustachius in Homerum. Varro lib. 3. de Re Rustic. Tatium enim fefellerit; pro fefellit.

Infinitivo pro PRAETERITO IMPERFECTO Indicativi Modi crebrò utuntur Poëtae, & Historici, & in primis Sallustius, atque ejus imitator, Tacitus; sed & Oratores; ut Cicero in Verrem 4. Ridere convivae, Machinari ipse; pro ridebant, machinabatur. Idem lib. 1. Officior. Stomachari Canius; sed quid faceret? Et lib. 4. ad Atticum: Ille vehemens furere; post hunc verò furorem ni' hil, nisi caedem inimicorum, cogitare, vicatim ambire, servis aperte spem libertatis ostendere.

C A P U T IV.

DE CASIBUS CUM NOMINIBUS JUNCTIS PRAETER VULGATVM VSUM.

VETERES interdum *Casus* à communi Sermonis usu alienos **NOMINIBUS** tribuunt, sicuti *Genitivum* jungunt his, quae vulgò **DATIVUM** habent, *Communis, Similis, Dissimilis*. Terent in *Mecyrâ* act. 1. Scen 2. vers. 37. *Et haec communia omnium, quae sunt patrum.* Cicero lib. 1. *Offic. Commune* animantium omnium

nium est conjunctionis appetitus. Idem in Academicis :
Eorum quatuor , quae supra dixi , dissimile . Plautus in
Afinaria Act. 3. sc. 3. v. 91. Non similis furis hujus
Terentius in Eunuch. act. 3. sc. 2 v. 43. Domini simili-
lis es .

Item Genitivum habent, non semper ABLATIVUM, anxius, atrox, firmatus, Promptus, apud Sallustium. *Alienus*, Cicero lib. 1. de Finibus: *Quis alienum putet esse ejus dignitatis*, quam mihi quilibet tribuit. Et de Universitate: Naturam fugientem, & ejus copulationis alienam. Id. lib. 1. Quaest. Acad. Et uno nomine omnia, quae essent aliena firmatae, & constantis orationis. Id. pro Caecinna: *alienum causae*. Sallustius in Catilina: Neque aliena consilii. Lucet. Lib. 6. v. 1063.

Nec tamen haec ita sunt aliarum rerum aliena, & Lib. 3. v. 832.

Aut quia non veniunt omnino aliena salutis.

Quod imitatus Tertullianus de Resurrectione Carnis :
In re ergo aliena salutis. Et adversus Marcionem Lib. 4
Aeternitatis aliena. *Dignus*, Plautus in Trinummio
act. 5. sc. 2. v. 29. *Non ego sum dignus salutis*.

Virgilius Aeneid 12. v. 649.

Descendam, magnorum haud quaquam indignus
avorum.

Ovidius in Exist. Helen. ad Parid. v. 256.

Militia est operis altera digna tui.

Balbus Ciceroni: *Suscipe curam, & cogitationem dignissimam tuae Virtutis*. Martianus IC Leg. 18: § penult.
D. de Jur. Fisc. *Ne aliquin poenam patiat dignam suae personae*. *Falsus*, *Lassus*, Terentius in Eunuch. act. 2 sc. 2. v. 43 *Vt falsus animi est*. Plautus in Cistellaria act. 2. sc. 1. v. 8. *Ita me amor lassum animi ludificat*. *Faecundus*, *Lactus*. Sallustius lib. 2. Historiar. Frugum, pabulique lactus ager. Tacitus lib. 6. annal. 27. *Genus faecundum bonorum*. Idem lib. 1. Histor. 11. *Annonae faecunda*.

Ingens, & Immodicus, Sallust. lib. 3. Historiar. *Ingens ipse virium, atque animi*. Id. in fragm. incert. Libror. *Immodicus animi*. Vellej Lib. 1. *ipse modicus virium*.

Tacit. lib. 1. annal. 69. *Sed foemina ingens animi. Trepidus*, Id. lib. 6. annal. 21. *Trepidus admirationis, & metus, Refertus, Completus, Vacuus*. Varro lib. 4. de Vita Populi Rom. *Quae prius fuerunt hominum, referta*. Cicero pro Plancio: *Audieram refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum, ac nefariorum*. Et pro lege Manilia: *Referto praedonum mari*. Idem In Verrem: *Completus jam mercatorum carcer esset*. Sallust. in Iugurth. *Ager aridus, & vacuus frugum. Plenus Veteres Genitivo junxisse notavit Quintillianus, & si Cicero interdum etiam tribuit Ablativum*. Terent. in Hecyr. act. 4. sc. 3. v. 23. *Vini plenum*. Varro in Eumenidibus. *Ego autem qui essem plenus vini, & Veneris*. Cicero in Orat. post. Redit. in Senat. *Vini, somni, stupri plenus*. Id. lib. 2. de Orator. *Bonorum virorum plenum forum*. Sallust. in Iugurtha: *Quae gravia quamquam, & flagitii plena erant*. Virgil. Aeneid. 1. v. 460.

Quae regio in terris nostri non plena laboris?

Dativum calum habent Bonus, Foecundus Sallust. in Iugurtha: *Bonus pecori, arbori infocundus*. Tacitus de moribus Germanor. cap. 5. *Frugiferarum arborum impatiens, pecori foecunda*.

Accusativum in vicem GENITIVI, Aemulus, Oblitus illud. Sallustius lib. 3. Historiar. *Facta, Consultaque ejus quondam aemuluserat*. Attius: *Mea fata in acie obliti*. Vel loco ABLATIVI, ut, *opus illam rem*. Plautus in Truculento. act. 5. v. 10. *Puero opus est cibum*. Varro lib. 1. de Re Rustica: *Centum jugeribus vinearum opus esse quindecim mancipia*. Cicero ad Atticum: *Video mihi opus esse viaticum*. Et ad Tironem: *Omnia pollicitus est, quae tibi essent opus. Quod etiam cum Nominativo jungitur*. Idem lib. 5. de Republ. *Bono Patrifamilias ratiocinandi quidam usus opus est*. Et ad Curationem: *Dux nobis, & auctor opus est*.

Ablativum Veteres tribuunt plurimis Nominibus, quibus nunc Genitivus servit, ut Cupidus, Studiosus. Plautus in Pseudolo act. 1. sc. 2. v. 50. *Vino modo cupidae eslis*. Idem in Mite act. 3. scen. 1. vers. 207. *Qui nisi adulterio, suavis*. Ferax, Virgilius: *Illa Ferax oleo est*. Es pers, Turpilus in Pedio.

Edu-

Educla, ut pars est, expertus malitiis, metuens sui.

Catullus de Coma Berenices Carm. 66. v. 77.

- - - *Cum Virgo quondam fuit omnibus expertus.*

Lucretius lib. 2. v. 1091.

Ipsa sua per se sponte omnia Dis agere expertus.

Sallust. in Catilina *Crudelitate foeneratorum plerique patria, sed omnes fama, atque fortunis expertes sumus.*

Ablativum sine Praepositione habent, Purus, Horat. lib. 2. Sat. 3. v. 213. Et purum est vitio. Altus, ut Altus illo. Varro lib. 2. de Re Rustica: Est aliud melle propolis. Brutus, & Cassius in Epistola ad Antonium: Nos ab initio spectasse optum, nec quicquam aliud libertate communi quaesse exitus declarat. Horatius lib. 1. Epist. 16, vers. 20.

Neve putes alium sapiente, bonoque beatum.

Idem lib. 2. Epist. 1. v. 240.

- - - *Aut alius Lysippo duceret aera.*

Idem lib. 2. Sat. 3. v. 208. *Qui species alias Verò. - - -*

Apuleius lib. 3. *Metamorphos. Nullam aliam meam Foti de malle. Idem: Aliam rem invidia nullam esse.*

C A P U T V.

DE CASIBVS CVM VERBIS JUNCTIS PRAETER VULGATVM VSVM.

SIMILITER antiqua consecutionis ratio à vulgata loquendi consuetudine mutat in Verbis, quibus alios, & diversos Casus Veteres applicant. Sic cum *Genitivo* jungunt Verba *Abundo, Careo, Egeo, Indigeo.* Lucilius lib. 8. *Satyrar. Quarum abundemus rerum, & quarum indigeamus.* Terentius in *Andr. act. 5. sc. 3 v. 19. Quasi tu hujus indigeas patris.* Idem in *Haeuontim. act. 2. sc. 4. v. 20. Praeterquam tui carendum quod erat.* Cicero: *Quid est, quod in hac causa defensionis egeat.* Horatius lib. 1. *Epist. 6. v. 39. - - - Eget aeris Capadocum Rex. Abstineo.* Idem Carm. lib. 3. *Od. 27 v. 69. seq.*

seq *Abstinet* irarum, calidaeque rixae: quod ad Graecorum imitationem est. *Adipiscor*, Tacitus lib. 6. annal. 45. *Dum* dominationis adipisceretur. *Adficior*, *Anger*, Plautus in Epidico act. 3. sc. 1. v. 63. *Absurde facis, quod angas te animi*. Cicero in Verrem 4. *Angēbatur tamen animi necessariō*. Martianus J. C. *Ejusdem legis poenae adficitur*. *Compleo*, *Impleo*. Lucretius lib. 5. v. 1161. *Et ararum compleverit Vrbes*. Plautus in Mercator. act. 2. sc. 3. v. 74.

Impleantur meae fores efugiorum carbonibus. Idem in Menaech. act. 3. sc. 3. v. 3. *Parastus, qui me implevit flagitii, & formidinis*. Virgil. lib. 1. Aeneid. v. 215.

Implentur veteris Bacchi pinguisque ferinae. *Desipio*, *Diserucior*, Plautus in Epidico act. 1. sc. 2. v. 35. *Desipiebam mentis, cum illas scriptas mittebam tibi*. Id. in Aulularia act. 1. sc. 2. v. 27. *Diserucior animi*. *Fallo*, *Fallor*, Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. v. 55. *Nec sermonis fallebar tamen*. Lucretius lib. 5. v. 921. *Nec me animi fallit, quam sint obscura*. *Fassidio*, Plautus in aulularia act. 2. sc. 2. v. 67. *Fassidit mei*. Lucilius Lib. 7. *Satyrar. Tristes, difficiles sumus, fastidius Bonorum. Levo. Liberor*. Livius lib. 21 *Levarunt animum religionis Vlpianus: Puto, & ille eo sensum casu, quo curae, & tutelae liberetur*.

Dativo junguntur à veteribus *Anteco*, *Antecedo*. Plautus in amphitr. act. 2. sc. 2. v. 18. *Virtus omnibus rebus antest profectus*. Cicero lib. 1. Officior. *Quantum natura hominis pecudibus, reliquisque bestiis antecedit*. Paulus Lib. 7. Quaestio. Leg. 92. D. de Verbo sign. *Proximus est, cui nemo antecedit*. *Contineo*, *Comprehendo*. Varro lib. 4. de Lingua lat. *Capitium ab eo, quod capiat pectus*, id est, ut Antiqui dicebant, indurum comprehendat. Hermogenianus Leg. 92. D. de Condit. & Demonstr. *Pecuniam conditioni comprehensam*. Callistratus leg. 2. D. Ex quib. Caus. major. *Quod ad eos pertinet, qui ei continentur*.

Curo cum significat *Provideo*, *Observeo*, Plaut. in Truculento act. 1. sc. 2. v. 35.

Quia tuo & vestimento, & tibi alienis rebus curas attius

Attius in antigona . . . *jam jam neque Dñi regunt ,*
Neque profecto Deum summus rex omnibus curat .

Apulejus apologi . 1 . *Usque ad rebus meis curat . & alibi*
saepius . Dissentio . Quintilianus : Huic opinioni *neque*
omnino accedo , neque plane dissentio . Columella : Ego *plu-*
rimorum opinioni *dissentiens* : Decet , ut est adud Graecos
Περίττ . Plautus in amphitr. act. 3. sc. 4. v. 24. Orna-
 tum capiam , qui potis decet . Idem ibidem act. 2 . sc. 2 .
 v. 188. Nostro generi non decet . Terent. in adelph. 3.
 4 . 45 : Ut vobis decet . & 5. 8. 5. Ita nobis decet . Gel.
 lib. 9. cap. 13. *Quam aetate ejus decebat .* Instruo , Sallust
 lib. 2 . Historiar. *antequam regressus Sertorius instrueret*
pugnae suos .

Invado , Varro lib. 4 de Vita Populi Rom. *Tanta por-*
ro invasi cupiditas honorum plerisque . Cicero ad Tiro-
 nem : *Sed mirus invaserat furor non solum improbis , sed*
etiam his , qui Boni habentur . Plautus in Epidico act. 5.
 sc. 2 . v. 5 .

Lassitudine invaserunt misero ingentia flegmina .
 Caecilius in Syracusis : *Tanta huic invasi in corde in-*
dulcitas . Moileror , Praefator . Sallust. in Catilina : *Cu-*
jus libido gentibus moderatur . Cic. pro Coelio *Quod ,*
et pudor tuus moderatur orationi meae . Idem Orat. 1 . in
 Catilinam : *Qui tibi ad forum Aurelium praefolaren-*
tur .

Accusativum *Calum* Veteres addunt his Verbis , *ad-*
versor , Sallust. lib. 5 . Historiar. Regem *adversabatur .*
 Tacitus lib. 1 . Histor. 1 . *Ambitionem Scriptoris facile ad-*
verseris . & Lib. 4 . 84 . *Vulgus adversari regem .* Item
 lib. 1 . Histor. 38 . *infaustam adoptionem adversantes .*
adulor , quod notavit Quintilianus . Cic. lib. 1 . Officior.
Nec adulari nos sinamus . Tacitus lib. 16 . annal 19 . Ti-
 gillinum , *aut quem alium Potentium adulatus est .* Va-
 ler. Max lib 4 . cap. 3 . Si Dionysium *adulari velles , ita*
non esses . Condone , Plautus in Rudente act. 5 . sc. 3 . v. 11 .
 seq. *Mihi triobelum ob eam rem ne dais , condono te .* Te-
 rentius in Phormione act. 5 . sc. 7 . v. 54 . *Argentum , quod*
habes , condonamus te . Afranius in Fratriis : *Id aurum*
me condonat .

Egeo, Indigeo. Cato: *Vitio vertunt, quia multa egeo; at ego illis, quia nequeunt egere.* Sallustius in Jugurtha: *Pauca munimenta egebat.* Cicero in Laelio: *Nihil unquam omnino indigere amicos.* Fungor, Terent. in Haec-
tontimor. act. 3. sc. 3. v. 19. *Hominis sum frugi, & temperantis functus officium,* & in Phorm. act. 1. sc. 5. v. 51. seq. *Functus adolescentuli est officium liberalis.* Plaut. in Mostellar. act. 1. sc. 1. v. 45. *Sine me alliatum fungi fortunas meas.* Sveronius in augusto cap. 45. *Qui suam vicem praesidendo fungerentur.* Idem ibid. cap. 35. *Senatoria munera fungerentur.* Ignosco, Plaut. in Amphitr. act. 1. sc. 1. v. 101. *Velatis manibus orant, ignoscamus peccatum suum.* Indulgeo Terent. in Eunuch. act. 2. sc. 1. vers. 16. *Nimis me indulgeo & in Haec. act. 5. sc. 2. v. 35. Te indulgebant.* Insulto, Sallust. lib. 1. Histor. *Multos a pueritia Bonos insultaverat.* Inservio. Plaut. in mostellar. act. 1. sc. 3. v. 33. *Vnum inservire amantem.* Et ib. v. 59. *Si illum inservibis solum.* Noceo, idem in Milite act. 5. v. 18. *Jura te non nociturum esse hominem neminem.* Id. ibidem v. 21.

Juro per DIANAM, & MARTEM, me nociturum neminem.

Obliviscor, Cicero lib. 1. ad Atticum: *Suavissimam habui recordationem clarissimi jurisjurandi, quod ego non eram oblitus.* Virgil. lib. 2. Aeneid. v. 148. - *Hinc jam obliviscere Grajos.* Potior, Terent. in Adelphis act. 5. sc. 4. v. 17. *Patria potitur commoda.* Id. ibid. v. 22. *Hic potitur gaudia.* Cic. lib. 2. Officior. *Clandestino introitu urbem est potitus.* Idem lib. 2. Tusculanar. Qv. *Aliquam gentem nostram urbem potituram putem.* Nepos de Viris illustribus: *Qui summam Imperii potirentur.* Propinquo Sallustius lib. 4. Historiar. *Tum verò Bithyni propinquantes amnem Tartanium.* Studeo, Plautus in Milite act. 5. v. 44. *Nimis has res studeant Utor, & Abutor,* Cato de Re Rust. *Postea idutor.* Terent. in adelph. act. 5. sc. 3. v. 29. *mea, quae praeter spem evenere, utatur sine.* Id. in anoriae prolog. v. 5. in Prologis scribundis operam abutitur. Lucr. lib. 6. v. 1134.

- - - Aliquid, quod non consuevimus, uti.

Julianus 7 C. L. 7. §. Procurator. D. Proemto. Si ad-
ver-

versus petentem dominum coeperit exceptionem rei voluntate ejus venditae. Ulpianus leg. 23. §. si autem 7. D. Solut. Matrim. Sed abutitur dotem.

Ablativum Casum veteres jungunt Verbo *Admisceo*. Cicero lib. 2. de Natura Deorum: Multò calore *admixtus*. Caesar lib. 3. Belli civil. cap. 48. *Quod admixtum lacte multum inopiam levat.* Lucret. lib. 4. v. 1240.

Agrè admiscetur muliebri semine semen.

Antefero, Sallustius in Jugurtha: Famâ, fide, postremò omnibus suis rebus *commodum regis anteferret*. *Caveo*, Vito, Plautus in Bacchidibus act. 1. sc. 2. v. 39.

Omitte, Lyde, ac cave malò.

Idem in Curculione act. 2. sc. 3. v. 19.

Proinde se domi contineant, vitent infortunio.

Petronius in Satyrico: Ponere jussit arma, & malò *cavere*. *Facio*, Plautus in Milite. act. 4 sc. 1. v. 26. *Quid illam faciemus concubinâ, quae domi est?* Terent. in Eunuchò act. 5. sc. 1. v. 21. *Quid illò facias, stulta?* Idem in Hevrontimor act. 2. sc. 3. v. 75. *Quid illò facias?* Nisi quis hic malit esse Eclipsin Praepositionis *Cum*, vel *De*.

Praeterea apud Veteres pleraque Verba composita habent PRAEPOSITIONEM Nomini adjunctam, quam vulgò ferè omittunt, ut aspicio, Varro lib. 2. de Re Rustica: *Simul adspicit ad me*. Id. ibidem: *Fundanius adspicit ad Scrofam*.

Adeo, Plautus in Trinum. act. 2. sc. 2. v. 105. *Tutò ad eum adeas*. Idem in Menaech. act. 3. sc. 2. v. 21. *Adibo ad hominem*. Terentius in Andria act. 2. scen. 1. v. 17. *Adeon' ad eum*. Cicero pro Sex. Roscio: *Ad Sullam Legati non adierunt*, Idem in Verrem: *Cùm ad Praetorem in jus adissemus*, & alibi frequenter. Caesar de Bello Civil. lib. 3. cap. 59. *Universi ad Caesarem adierunt*. Livius. *Scriba ad Tribunos Plebis adit*. *Aggredior*, Cicero pro Flacco: *Aggredior jam ad singulas Civitates*. Idem de Oratore: *Cùm ad causam sum aggressus*. *Illudo*, Terent. in Eunuchò act. 5. sc. 4. vers. 20. *Viciscar, ut ne impudè in nos illuseris*. Idem in andria act. 4. sc. 5. v. 18. seq. *Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis*. *Invado*, Cicero: *Qui in fortunas hujus invaserant*.

rant. Viso, Plautus in Captivis act. 4. sc. 2. v. 14. *Viso ad portum*. Terentius in Hecyra act. 1. sc. 2. v. 113. seq. *Nostri illico it visere ad eam*. Id. ibidem act. 2. sc. 1. v. 40.

Heri nemo voluit visentem ad eam te intro admittere.

Lucret. lib. 6. v. 1236.

Nam cunctique suos fugitabant visere ad aegros.

Id. lib. 5. v. 635.

Ad hinc quia signa revisunt.

Gellius lib. 2. cap. 26. *Cum ad M. Frontonem consularem pedibus aegrum viseret.* & lib. 13. cap. 30. *Revisse ad me.*

Rursus solent Veteres interdum PRAEPOSITIONEM, Nomini detractum, VERBO addere, ut *adigere Arbitrum*, *adigere Jusjurandum*; pro agere ad Arbitrum, ad fusjurandum, frequentes locutiones apud Ciceronem, & alios. *impendet me*, pro in me pendet. Terentius in Phormione act. 1. sc. 4. v. 2. *Tanta te impendent mali*. Lucilius:

Nunc ad te redeo, ut quae res me impendet, agatur.

Lucretius lib. 1. v. 327.

Mare quae impendent vesco, se saxa peresa.

Sic Cicer. ad Atticum: *Hic tibi rostra Cato advolat*. Caesar. lib. 6. de Bello Gallico cap. 32. *Ad eam regionem, quae Atuaticos adjacet*. Tacitus lib. 15. annal. 71. *advolvi genua.* & lib. 4. annal. 58. *Moenia urbis obsidens*. Lucret. lib. 3. v. 556. *Connexus corpus adbaeret*. Virgilius lib. 4. Georg. v. 26.

Frigidus ut quondam silvis immurmurat auster.

Ovidius lib. 3. Metamorphos. v. 598.

Dextris adducor litgora remis.

CAPUT VI.

DE PARTICIPIORUM, ET GERUNDIORUM USU ANTIQVO.

PARTICIPIIS, & GERUNDIIS, ut vocant, nimium licenter contra vulgarem, & tritum morem usi sunt Majores. Nam PARTICIPIA quaedam habuerunt loco *Verborum* infiniti Modi, ut *Dicturum Faciendum, Futurum*: Quae ita usurpantur, ut apud Graecos omnibus Numeris Generibusque sine discrimine attribuantur *λέγων, ποιῶν, ἔσοθαι*, & similia, de quibus Gellius lib. 1. cap. 7. Cato lib. 5. Originum: *Illi πολιτικῆ σέσῃ facturum omnia*. Cicero in Ver. 5. *Hanc sibi rem praesidio sperant futurum*. Quaedam PARTICIPIA aufferendi Casu posuerunt, sed in Neutro Genere tantum. Sallustius lib. 3. Historiar. *At Lucullus audito Q. Marcium Regem proconsule*; id est, cum audisset. Id ibidem: *Legiones Valerianas comperto lege Gabianâ Bithiniam, & Pontum Consuli datam*; id est, cum comperisset. Cicero lib. 2. Officior Adjuncto verò, ut *idem etiam prudentes haberentur*. Livius lib. 21. *Satis comperto Ordinem petiuros Romanos*. Tacitus lib. 1. Annal. 66. *Caecina comperto vanam esse formidinem*. Paulus Quaest. lib. 2. *Non dissimulato se libertum esse*.

GERUNDIIS in DUM itidem Graecorum imitatione, & exemplò usos vidimus Antiquos. non Poëtas modò, sed etiam alios Scriptores. Varro lib. 3. de Re Rusticâ: *Acus substernendum gallinis parturientibus* Id ibid. *Eas baras substernendum paleâ*. Idem: *Canes potius cum dignitate acres, & paucos habendum*. Et alibi: *In Foetura dandum potius bordeaceos panes, quàm triticeos*. Cicero ad Atticum: *Iterandum eadem ista mihi*. Idem de Senectute: *Sed notandum putavi lubidinem*. Et lib. 3. Tusculanar. *Iphigeniam Aulide duce immolandum jubet*. Cesar de Bellò Gallicò: *Omnes cruciatus esse perfecendum*. Virgilius lib. 11. *Aeneid. v. 230.*

- - *Pacem Trojano ab rege petendum.*

Lucret. lib. 1. v. 112.

- - *Poenas in morte timendum*. Idem lib. 2. v. 492.

Addendum *partes alias*. Et id genus idem plurima.

Quin etiam frequens usus fuit apud Veteres **GERUNDIORUM** à *Patendi* significatione. Sallustius in Jugurtha: *Cum ad imperandum Tisdrum vocaretur, rursus coepit flectere animum suum*; id est, ut ei impera-
venit, five ad parandum; ut explicat Cicero in Epistola ad Paetum. Virgilius Eclog. 8. v. 71.

- - *Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis*.

id est, dum ei cantatur. Idem Georg. 3. v. 215. seq. *Vritaque videndo Foemina*; pro dum videtur, & Æneid. 12. v. 46. *Aegrescitque medendo*; id est, dum ei medetur.

ad idem h. e. p. 112.

~~~~~

C A P U T VII.

DE ADVERBIORUM, ET PRAEPOSITIONUM STRUCTURA.

Adverbia Loci Veteres cum *Genitivo* jungunt, frequentius sane, quam vulgò notum, aut usitatum. Sic *inde loci* dixit Ennius lib. 1. Annal.

Constitit inde loci propter sos dia deanum.

Idem Lib. 10.

Inde loci laetus sonitus effundit acutos.

Lucilius lib. 10. Satyrar.

Multis inde loci sermonibus concelebrarunt.

Lucret. lib. 5. v. 789.

Inde loci mortalia secla creavit.

Interea loci, Pacuvius in Chryse: *Interea loci flucti flacciscunt*. Plaut. in Pseudulo act. 1. sc. 3. v. 32. *Interea loci flucti quid datur*. Terent. in Eunuchò act. 1. sc. 2. v. 47. seq. - - *Te interea loci cognovi*. Et alibi.

Quò, Aliquò, Eò, Certò, Postea loci. Sallust. in Jugurtha: *Postea loci Consul haud dubiè jam victor pervenit in oppidum*. Plautus in Mostellaria act. 4. sc. 2. v. 53.

Quò venerim novi loci Alpius leg. 1. D. de Se. vis ex-
porta-

portandis : *Si fuerit distractus servus, ne aliquò loci moraretur.* Idem Leg. 19. §. 1. D. de Judiciis : *Certò loci administravit.*

Huc, Longè, Proximè locorum. Terentius in Andria act. 1. sc. 1. v. 43. *Commigravit huc viciniae.* Plautus in Bacchid. act. 2. sc. 2. v. 27. *Proximè viciniae habitat.* Cicero ad Atticum : *Tu autem longè gentium.*

Vbi loci, Vbi gentium, Vbinam gentium, Nusquam gentium, quae sunt notissima.

Et ADVERBIA quae Tempus significant, *Genitivo*, junguntur, ut *Tunc temporis, Pridie, Postridie, ejus diei*, quae postrema duo interdum *Accusativo* juncta leguntur. Cicero lib. 2. ad Atticum : *Tu pridie Compitalia memento.* Livius : *Etiàm Postridie Idus rebus divinis supersedere justum est.* Ulpianus leg. 1. §. Priorem aestatem D. de Aqua quotidiana : *Si pridie aequinoctium autumnale.* Idem Leg. 7. D. Solutò Matrim. *Nam si mulier pridie vindemias doti dederit.*

Item ADVERBIA, quae vim *Nominum* quandoque habent, cum *Genitivo* sociantur, ut *Abundè, Largè*; Virgilius *Aeneid.* 7. v. 552. *Terrorum, & Fraudis abundè est.* Plautus in Turculento act. 5. v. 11. *Largiter vini.* Et in Rudente act. 4. sc. 4. v. 144. *Largiter argenti.* ibid. act. 5. sc. 2. v. 28. *Largiter mercedis.* Plancus in Oratibus : *Largiter acerbittati.*

Partim pro *Quidam*, ut *Partim hominum venerunt*, quòd significat, *Pars hominum venit*, id est, *Quidam homines auctore Gellio lib. 10. cap. 13. Eun. lib. 23. Annal. Utrum negligentia partim Magistratum, an avaritia, an calamitate populi Rom. evenisse dicam, nescio?* Sallustius lib. 3. *Histor. Quorum alia tolli rabi, partim repuli Deorum auxiliis, & virtute mea.* De quà particula illud dignum observatione, eam aliquando citra geminationem usurpari. Cato de Re Rustica : *Bubulcis obsequitor partim, quòd lubentius boves current.* Idem ibidem. *Ulnos seritio, partim populos.* Sallustius in Jugurtha *Urbes partim vi, alias voluntate imperio suo adjungit.* Cato lib. 1. *Officior. Sunt enim quaedam ita foeda, partim ita flagitiosa.* Idem de Amicitia : *Nihil est, quòd illi non persequantur suis argutis, partim fugiendas esse nimias*

mas amicitias, neque necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus. Et de Legib. Quorum scelere religiones tum prostratae, afflictaeque sunt, partim ex illis distractis, ac dissipati jacent: qui vero ex illis, &c. Id. lib. 2. de Divinatione: A nobilissimis civibus, partim etiam à se omnibus rebus ornatis trucidatus jaceret. Lucret. lib. 5. v. 949. seq.

Humida saxa super viridi stilantia musco;

Et partim plano scatere, atque erumpere campo.

Et alibi idem.

Tam, & Quàm sola ex Adverbiis Veteres jungunt cum Superlativis, vel singulatim, vel junctim, ad aequationem, ut Servius ait, posita. Plaut. in Aulularia act. 2. sc. 2. v. 59.

Quàm ad probos propinquitate proximè te adjunxeris.

Tam optimum est.

Terentius in Heautontimor. act. 5. sc. 2. v. 144. seq.

Quàm in minima spe situs erit,

Tam facillimè patris pacem in leges confiet suas.

Catodè Re Rustica: Quam acerbissimà ol. à oleum facies. tam oleum optimum erit. Varro lib. 3. de Re Rustica: Quàm paucissimos reliqueris, tam optimi in alieno fiunt. Sallust. lib. 1. Historiar. Quàm quisque pessumè facies, tam maximè tutus est. Cicero: Cum quo semper quàm familiarissimè vixerat.

Est interdum, maximè apud Comicos, ut Adverbia sint loco NOMINUM appositionum: quod idem Graecis usitatum. Sic Mulier intus, id est domestica, & quae intus est, Plautus in Mercatore act. 4. sc. 1. v. 18. Id in Amphitr. act. 2. sc. 2. v. 138. Tu Thessala intus pateram proferas foras. Et in Bachidibus act. 1. sc. 2. v. 62. Ego tibi argentum iubeo jam intus offeri foras. Idem in Menach. act. 1. sc. 3. v. 35.

Evocate intus mihi cocum Cyliandrum actutum foras.

Varro in Satyris: Donec foras nos latus evallaverunt. Quibus gemina, & paria sunt illa: Parùm fides, id est Parva: Satis consilium, otium, pro multo, & abundanti. Terentius in Eunuchò, & in Phormione act. 5. sc. 3.

v. 27. *Tantè parùm mihi fidem esse apud te?* Cicero lib. 12. ad Atticum: *Si satis consilium quãdam de re haberem.* & Lib. 1. Rhetoric. *Vix satis otium studio suppeditare possumus* Julianus Leg. 32. D. de Usufructu: *Cùm plus pretium solvit servus.*

Praepositioni *in*, sive Motum denotet, sive etiam sine ulla Motus significatione, Veteres Casum *Accusandi*, vel *Auferendi* indifferenter tribuunt, cujus rei Exempla in Notis ad Catonem plurima adduximus, quibus cumuli locò addi ista poterunt Plautus in Amphitr. act. 2. sc. 2. v. 34. *Qui istuc tibi in mentem venit.* Id. ibid. act. 1. sc. 1. vers. 25. *Numero mihi in mentem fuit.* & in Milit. act. 2. sc. 5. v. 50. *Introrumpam in aedibus.* Idem: *Pergam in aedibus nunc.* Varro lib. 4. de Lingua Latina. *Quà in Coelio monte itur.* Terent. in Eunch. act. 2. sc. 2. v. 29. *Videt me esse in tantum honorem.* Idem in Adelphis. act. 1. sc. 2. v. 44. *Te plura in hac re peccare* Cicero de Amicitia. *Ut ab amicis in magnam rem aliquem peccantibus non discedat.* Idem pro Lege Manilia: *In Praedonum fuisse potestatem sciat.* Ulpianus leg. 3. D. de Jurejurando: *Quasi ventris nomine fuerit in possessionem.* Idem Leg. 33. §. 3. de Donatione inter Virum, & Uxor. *Finge in possessionem precariam multam rem remansisse.* Julianus leg. 12. D. Qui Testamen. fac. *Ac si hi, quicquid fecissent, in hostium potestate non pervenissent.*

Similiter Praepositio, *Sub*, cum utroque Casu jungitur, aliter ac vulgò solet, ut *Sub jugum*, & *Sub jugo mittere*. Livius lib. 3. *Sub hoc jugo Dictator Aequos misit.* Cesar lib. 1. de Bell. Gall. cap. 10. *Et sub jugo missum.* Idem lib. 2. cap. 9. *Sub occasu Solis* Plinius lib. 8. *Idea sub ipsa die quàm maxime in via petunt.* Rursus *Sub conditionem datum legatum*, *Sub conditionem manumissum*, & *Sub conditionem reddendarum rationum liber esse justus*, Jurisconsulti in Libris Pandectarum.

CAPUT VIII.

DE COMMUTATIONE SIMPLICIVM,
ET JUNCTARVM VOCVM

SAepe apud veteres Auctores, maximè Poëtas, *Simplicia*, quae vocant, *Verba* pro COMPOSITIS ponuntur, veluti *Mentum*, *Miniscitur*, *Ventabant*, pro *Detrimentum*, *Comminiscitur*, *adventabant*, ut observat Festus

Termentum, id est, Detrimentum dixit Plaut. in *Bacchid* act. 4. sc. 9. v. 5.

Non Pelides termento fuit.

Paratus, *Quaesitus*, pro Apparatus. Exquaesitus. Salustius lib. 2. Historiar. *Epulae* quaesitissimae. Idem in *Fragm. incert. libror* *Paratum militum*, & *armorum* fuit. Ovidius lib. 3. *Ex Pont. epist.* 4. v. 5.

Est opus exiguum, vasisque partibus impar.
Vallejus lib. 2. *Histor.* *Adventus* deinde in Italia *Antonii*, paratusque contra eum *Caesaris*. Tacitus lib. 11. *Annal.* 30. *Ne domum servitia*, & caeteros fortunae paratus reposceret. *Clarare*, *Clinare*, pro *Declarare*, *Inclinare*, *Lucretius*, & *Cicero* in *Arato*, & in *Prognosticis*, ut

Jupiter excelsa clarabat sceptrâ columnâ.
Cedere, pro *Accedere*, aut *Venire*. Plaut. in *Aululariâ* act. 3. sc. 5. v. 52. *Cedit miles*, *aes potit*. Vel pro *Concedere*, *Propertius* lib. 1. *Eleg.* 9. v. 27. seq.

Quippe ubi non liceat vacuos seducere ocellos,

Nec vigilare alio nomine cedat Amor.

Ducere, *Fundere*, pro *Inducere*, *Perfundere*. *Tibullus* lib. 1. *eleg.* 1. v. 65. seq.

Nam neque tum plumae, nec stragula picta soporem,

Nec sonitus placida ducere possit aqua.

Idem lib. 3. *eleg.* 2. v. 20.

Mox etiam niveo fundere lacte parent.

Et lib. 5. *eleg.* 8. v. 50.

Multo tempora funde merò.

Flu-

Fligo, pro *Conſiſto*, *Attius*, *Lucretius*, & alii. Unde *Flictus* apud *Virgil.* 9. *Aeneid.* v. 667. *Dant ſonitum flicu galeae.* - - - *Munero*, *Pendo*, pro *Remunero*, *Expendo*. *Plautus* in *Captivis* act. 5. ſc. 1. v. 15.

Vt beneficium benemerenti noſtro merito muneres.

Vlpianus leg. 52. §. ſi quis ex ſociis. D. pro *Socio*: *Eos duntaxat ſuntus ſocietati imputabit, qui in eam rem penſi ſunt.* *Paret*, pro *Apparet*, uſitatum in *Formulis*, & frequens in lib. *Juriſconſultorum*. *Cicero* in *Verrem*: 5. *ſi paret jugera fundi eſſe plura.* &: *ſi paret adverſus edictum feciſſe*: & aliis locis plurimis. *ſiſtere*, *ſtinguere*, pro *Conſiſtere*, *Extinguere*. *Lucretius* lib. 1. v. 667.

ignes in coetu ſtingui, mutareque corpus.

Id. ibidem: v. 1014. ſeq.

Nec mortale genus, nec Divum corpora ſancta,

Exiguum poſſent horat ſiſlere tempus.

Cicero in *Araſo*:

ſtinguens præclara inſignia Coeli,

Id. in *Verrem*. 5. *Qui Rempublicam ſiſtere negat poſſe, nã ad equeſtrem ordinem judicia referantur. ſecior, Teſtor, Vagor.* pro *Inſector*, *Deſteſtor*, *Pervagor*.

Propert. lib. 2. eleg. 8. v. 19. ſeq.

Exagitet noſtros manes, ſectetur & umbras,

Inſultetque rogis, calceet & oſſa mea.

Et. ibid. eleg. 16. v. 25. ſeq.

Nec quia peccaris, teſtor te ſed quia vulgo

Formoſis levitas ſemper amica fuit.

Item. lib. 2. eleg. 28. v. 19.

Imò etiam primà terras ætate vagata eſt.

Tribuere, pro *Diſtribuere*, crebrò apud *Ciceronem*.

Rurſus *Verbis Compoſitis* frequenter *Antiqui* utuntur, locò *SIMPLICIUM*: Sic *Adopinari*, *Adcredere* *Lucretius*. *Adoro*, pro *Oro*, *Propertius* lib. 1. eleg. 4. v. 27.

- - - *Maneat ſic ſemper, adoro.*

Inſtare, *Incoenare*, *Inſervare*, pro *Stare*, *Coenare*, *Servare*, & quidem perleveranter, & continuè. *Svetonius* in *Tiberio* cap. 72. *Instans in medio Triclinio.* *Idem* ibidem cap. 39. *Incoenante eò, complura, & ingentia ſaxa fortuito ſupernè delapſa ſunt.* *Stattius* lib. 8.

Thebaidos v. 193. seq.

*An tibi felices lucos miseratus Avernī
Rector, & Elysiās dedit inservare volucres?*

*Remigrare, Reddere, Redire, pro Migrare, Dare, &
Ire, seu Venire, ut, Redit haereditas, quae lege, & ab in-
testato obvenit. Plautus in Poenul. Prol. v. 45.*

Ad argumentum nunc vicissatim volo

Remigrare. - - -

Idem in Pleudulō act. 4. sc. 7. v. 124.

*Hercle haud te finam emori, nisi mi argentum
redditur.*

Cato de Re Rustic. Nunc ut ad rem eadem. Sallustius
in Jugurthā: Nunc ad institutum reddeo.

C A U T I X.

DE ITERATIS, ET GEMINATIS VOCI- BUS IN ORATIONE.

Solent Veteres in Oratione easdem Voces iterare sine
aliquā Sensūs necessitate, idque interdum paucis
aliis interpositis, ut Terentius in Prologō Eunuchi
vers. 17.

Habeo alia multa, quae nunc condonabitur;

Quae proferentur post. - - -

Plaut. in Aulularia act. 3. sc. 2. v. 31. seq.

- - - Te jam, n' si reddi

Mibi vasa jubes, pipulo hic differam te ante aedes.

Idem in Captivis act. 2. sc. 1. v. 82.

Hinc aliō pactō abire hinc non potes.

Virgilius lib. 2. Aeneid. v. 756. seq.

Inde domum, si fortē pedem, si fortē tulisset.

Me refero. - - -

Varro lib. 4. de Lingua lat. *Virum fortissimum Metium
CURTIUM Sabinum, cum Romulus cum suis ex supe-
riore parte impressum fecisset, CURTIUM in locum
palustrem, qui tum fuit in foro, antequam cloacae sint fa-
ctae*

*Et*ae, feceriffet. Vlpianus leg. 1. §. Medicos. D. var. & extraord. Cognition. Si imprecatus est, fi [ut vulgari verbò impofitum utar] fi exorcizavit. Pomponius leg. 16. D. de Testament. Nam etiam compotibus mentis personales actiones etiam ignorantibus acquiruntur. Celsus leg. 77. §. 1. D. de Legatis 3. At vos, quos quis repositos habet, (ut quidam Bellis civilibus facitiffent) eos legato contineri.

Interdum in sermone interruptò, multis interjectis, eadem Verba resumuntur. Cicero ad Brutum: Cave enim existimes, BRUTE, [quanquam non est necesse, lea me ad te, quae tibi nota sunt, scribere] cave putes probitate constantiâ, curâ, studio Reipubl. quidquam illi esse simile. Virgilius eclog. 8. v. 85 seq.

Talis amor DAPHNIM, qualis, cum fessa juvencam
Per nemora, atque altos quaerendo bucula lucos,
Propter aquae rivum viridi procumbit in herba
Perdita, nec serae meminit decedere nocti:

Telis amor teneat. - - -

Vlpianus leg. 40. D. de adquir. Haeredit. Quaesitum est, an, licet quis paternae haereditatis nihil attingat; aliquid tamen propter patris voluntatem habeat, vel faciat, an creditoribus paternis cogatur respondere.

Aliquando non eadem Verba, sed diversa ab his, quae praecesserunt, & tamen significatione paria. iterantur. Cicero lib. 1. Tuscul. n. 88. Confirmatò illò, de quo, si mortales anixi sunt, dubitare non possumus, quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur: hoc igitur probè stabilitò, & fixò, illud excutendum est. Scaevola leg. 78. §. Maevia. D. ad SC. Trebelian. Quaesitum est, an Septicio filio defuncto intra vicesimum annum sine liberis, hoc fideicommissum utrum proportionibus haereditatis ad fratrem, & sororem ejus pertineat. Paulus leg. 45. §. 2. D. de Jure Fisci: Ejus bona, qui sibi mortem consciverit, non antè ad Fiscum coguntur, quàm prius constiterit, cuius criminis gratiâ mortem sibi consciverit.

• Huc pertinet repetitio Antecedentis juncti cū PRO-
NOMINE, quâ antiqui, & optimi Auctores crebrò
utuntur. Terent, in Heautontimor. Prol. v. 20. seq.

Ha-

*Habet Bonorum exemplum, quò exemplò sibi
Licere. d. facere, quod illi fecerunt, putat.*

Idem in Hecyr. Prol. v. 10. seq.

- - - Eòdem ut jure uti senem

Liceat, quo jure sum usus adolescentior.

*Cicero in Verrem: Advenit dies, quò die ex instituto.
Cesar. de Bellò Gallic. lib. 1. cap. 49. Ultra eum locum,
quò in locò GERMANI confederant. Idem ibid. Erant
omnino itinera duo, quibus itineribus domò exire possent.
Servius Sulpitius ad Ciceronem: Quae res mihi non me-
diocrem consolationem attulit, volo tibi commorare, si
forte eadem res tibi minuire dolorem posset.*

*Geminantur quoque eadem Voces rei, de quà agi-
tur, intendendae, & augendae; quando Memò dicimus
Meipsum, Tete Teipsum, Vosvos Vosmet ipsos: Sic At-
que atque dixit Ennius in Annal.*

*Atque atque ascendit muros Romana Juventus.
Age age, Apage apage, Plautus, & alii Poëtae frequen-
ter. Magis, Magisque, ut Graeci Μαῖον μᾶλλον, Minus
minusque, Plus plusque. Cicero Filius ad Tironem: Eni-
tar, ut apud iudices magis magisque haec nascens de
me duplicetur opinio; Seneca lib. 1. de Beneficiis: Bene-
fictum demus, quod usu magis magisque placeat. Plautus
in Aulular. Prol. v. 18.*

Atque illò verò minus minusque impendò

Currere, minusque me impartire honoribus.

Id. ibidem act. 3. sc. 6. v. 10.

Plus plusque isthuc sospitent quod nunc habes.

Catullus Carm. 38. v. 3. seq.

Magisque, & magis in dies, & horas

Irascor tibi.

Nimium, nimiumque, Tibullus lib. 3. eleg. 6. v. 21. seq.

Jam venit iratus nimium nimiumque servus;

Qui timet irati numina magna, bibat.

Ovidius in Epistol. Penelopes Ulvssj v. 41.

Aufuses, ò nimium nimiumque oblitte tuorum.

Properè properè, Plautus in Aulularia act. 2. sc. 8. v. 23.

Quantur quantus, Terentius in Adelphis act. 3. sc. 3. v.

41. Non non, Nihil nihil, Cicero. & alii alia.

Quam etiam geminantur negationes, & duae loca

uni-

unius ponuntur. quò magis negent. *Græcorum* more, atque exemplò. Terent in *Andriae* Prologò v. 17.

Faciunt ne intelligendo, ut nihil intelligent.

Idem in *Heautontimor.* act. 1. sc. 1. v. 11. seq.

Argum in his regionibus.

Melior em, ne que pretii majoris nemo habet.

Plaut. in *Epidicò* act. 5. sc. 1. v. 57.

Nèque ille haud objiciet mihi.

Lucilius Satyrar. 17.

Proprium verò nil neminem habere.

Varro lib. 2. de Vita Populi Rom. *Quod à Rege munera eorum noluerit nemo accipere.* Cicero lib. 3. de Finibus: *Sed quanquam negent Stoici nec Virtutes, nec Vicia crescer.* Idem lib. 4. Quæst. Academic. *Quod Bonum qualesit, negat omnino Epicurus sine voluptatibus sensum morientibus nec suspicari.*

C A P U T X.

D E P A R E L C I S.

Interdu[m] Voces quaedam in *Oratione* abundant, & *Elegantiae* tantum causa, non necessario ponuntur, veluti *Homo*, *Mulier*, ut: *Homo adolescens*, *Homo Romanus*, dicit Cicero. Plautus in *Pseudol.* act. 1. sc. 5. v. 19. seq.

Quid mirum fecit? quid novum? Adolescens homo si amat.

Homo Italicus, Varro. *Nemo homo*, Plautus in *Amphitr.* act. 2. sc. 1. v. 16. Et *Mulier meretrix*, idem in *Mercatore* act. 4. sc. 1. vers. 19. & Terentius *Heauton.* act. 3. sc. 2. v. 10. *Nemo quisquam*, *Nemo unus*, Sueton. in *Caligula* cap. 3. *Quantus nemini cuiquam contigisse constat.* Terentius in *Eunuchò* act. 5. sc. 9. v. 2. *Nemo brevisle quisquam.* & in *Hecyrà* act. 1. sc. 1. v. 10. *Nemo quisquam illorum ad te venit.* Cicero. *Nemo de nobis unus*

excellens : Caesar lib. 3. de Bello Civili cap. 18. *Ad neminem unum summa imperii redit*. Livius lib. 1. *Quia nemo unus satis dignus Regi d' v' sus est*. *Omne quicquid*, Cicero in Verrem : *Omnia quaecunque Carpinates postulabat facere, & decernere solebat*. Valerius Maximus Lib. 1. *Concitat' impetu omne quicquid obviam fuerat proterentem*. Omnes universi, Apulejus lib. 7. *Metamorph* Talibus dictis universi omnes assensere Res. Varro lib. 1. de Re Rustica: ad vasa olearia, ac trapetas, quae res molae plericae. Idem lib. 2. Scillae medium conterunt cum aqua ad mellis crassitudinem; tum ea re naturam aquae tangunt Ulpianus leg. 5 D. *Qui potiores in pign. Veluti si navis fuit obligata, & ad armandam eam rem vel res iendam ego credidero*.

PRONOMINA *Hic*, Is etiam abundant, vel potius magis confirmant. Cicero in Academicis. *Jampridem ad hunc eum [ipsum me autem dicebat] quaedam institui*. Id. ad Fabium Gallum: *Lex sumptuaria, quae videtur Attortia attulisse, ea mihi fraudi fuit*. Sallust. in Catilina: *Sed urbana ea verò praecepta erat*. Similiter *illud* Id, Plautus in Pseudolo act. 1. sc. 5. v. 114. seq.

Tibicinam illam, tuus quam gnatus deperit,

Eam circumducam l'pide.

Cicero pro Coello: *Illud tempus aetatis, quod ipsum sua sponte infirmum aliterum lubricum infestum est, id hoc loco defendo*. Id. ad Sulpicium: *Illud, quod supra scripsi, id tibi confirmo*. Ille, Terentius in Adelphis act. 5. sc. 4. v. 12. *Ego ille Agrestis; saevus*. Virgilius Aeneid. 1. v. 3.

Multum ille & ferris jactatus, & alto.

Idem Aeneid 5. v. 457.

Nunc dextrâ ingemimans iectus, nunc ille sinistra.

Mibi, Tibi, Sibi. Cicero ad Varronem: *At tibi repente paucis post diebus*. Catullus Carm. 34. v. 4. seq.

Malem l'otias mihi dedisses

Isti, cui ne tu servus est, n. que arca.

Plautus in Amphitr. act. 3. sc. 2. v. 25. seq. Cum eo tu sermonem nec joco, nec serio tibi habeas. Id. In captiv. prol. v. 50. *Suo sibi servit patri & ibid act. 1. sc. 1. v. 3 suo suocro sibi vivunt*. Apulejus lib. 7. *Meramorph. Suis bigladiis obtuncatos relinquunt. Me, Te, Se, Teren-*

tius

tius in Eunuchō act. 5. sc. 9. v. 5. *Scin' me, in quibus sim gaudis?* Idem in Andria act. 4. sc. 6. v. 2.

Quae sese inhonestè optavit parare hic ditias.

Plautus in asinaria act. . . sc. 1. v. 52. *Atque ego me id facere studeo.* Sallustius in Catilina: *Omnes homines, qui sese student praestare.*

VERBA, ut *Facio*. Cic. l. 5. Tusculanar. *Anacharsis potuit prorsus pecuniam ducere, nostri Philosophi tacere non potuerunt.*

ADVERBIA, ut *Rursum denuò, Repetentè subitò, Satiùs potiùs; Propere ocius, Post ibi, Ubi quando*, Plautus. *Nunc iam, olim quoniam.* Herclè certè, Terentius. *Post inde*, Ennius in Epicharmo. . . . *Sed post*

Inde venit divinitus pulchris insinuans se.

Ipsa anima. . . . .

Lucr. lib. 3. v. 528. . . . *Post inde per artus.*

Tum porro, idem lib. 1. v. 399: *Perinde quasi, Cicerō pro Milone: Perinde quasi Appius ille Coecus viam munierit* Ex pro Cluentio: *Perinde quasi ego non ab initio hujus defensionis dixerim.*

PRAEPOSITIONES, *Ab, Ad, Ex*, cùm loci proprio nomini adjunguntur, Sallust. in Catilina *jam tum Brutus ab Roma aberat.* Cic. in Verrem: *Eo die Verres ad Messaniam venit.*

Cum Ennius in annal.

Effundit voces proprio cum pectore sancto.

Terent. in Adelphis act. 3. sc. 4. v. 55. *Haec tu facito, cum animo cogites* Sallust. in Jugurtha: *Anxius trahere cum animo suo.* Catullus Carm. 61. v. 166. seq.

Transfer omine cum bono

Limen aureolos pedes.

Idem ibid. v. 9. seq.

. . . . . *bona cum bona*

Nubit alite virgo.

Cic. L. 2. Offic. *Cum prima luce.* quod Plautus, & Veruliores, *Cum primolucu.*

In, Terent. in Adelph. act. 1. sc. 1. v. 24. *In eo me oblecto.* Lucret. l. 4.

. . . . . *Longo in spatio pertundere saxa.*

CONIUNCTIONES, *Etiam quoque*, Plautus in *ampitr. Prolog. v. 30. Quoque &*, Virgilius lib. 1. *Aeneid. v. 5. Multa quoque & bello passus. Ergo propterea*, Terentius in *Hecyra act. 1. sc. 1. v. 6. seq. Ergo propterea te sedulo, & moneo, & hortor. Ergo igitur*. Apulejus lib. 7. *Ergo igitur evocato statim dementario. Quamvis licet*, Cicero de *amicitia: Quamvis licet excelleas*. Luccretius lib. 6. v. 600. *seq.*

*Proinde licet quamvis coelum, terramque reantur
Incorrupta fore.*

C A P U T X I.

D E E C L I P T I C I S.

Rursus omittuntur Voces ferè omnis Generis, & est haec *Eclipsis* frequens optimo cuique veterum Scriptorum. Sic deest *Actio* in illis. *Agere ad exhibendum, Damni infecti, injuriarum*, quae in libris Iuriconsultorum crebrò occurrunt. *Aedis, Templum*, ut, *Ad Dianae, Ad vestae*. Terent. in *Adelphis act. 4. sc. 2. v. 43. Ubi ad Dianae veneris*. Plaut. in *Poenulo: In Veneris*. Cicero pro *Milone: Cum falcibus ad Castoris, cum gladiis toto foro volitarunt*. Idem ad *Terentiam: Quemadmodum à Vestae ad Tabulam Valeriam ducta esses*. Horatius lib. 1. *Sat. 1. Sat. 9. v. 35. Ventumerat ad Vestae. Animus, Opinio*, Cicero *L. 3 Officior. Nec eum fefellit*. Idem lib. 14. ad *Atticum: Sed nos, nime fallit, jacebitus*. Varro lib. 2. de *Re Rust. Tantum enim fefellerit*.

Aqua in illis Locutionibus: *Calida, Frigida lavari; Frigidam, Calidam suffundere*. Seneca ad *Lucilium: Calida subinde suffusa paulatim deffecit. Causa, Gratia, vel Nominis*, ut apud Graecos *ἔννομον*, frequentissimè leguntur omissa non apud Historicos modò, & Oratores. sed etiam Iuriconsultos, quorum testimonia omnia hìc adscribere esset inutilis diligentiae. Terentius in *Adelphis*

phis act. 2. sc. 4. v. 6. *Ne id adfentandi magis, quam quod gratum habeam facere existimes.* Sallustius in Catilina; *Quod initio conservandae libertatis, atque augendae Reipublicae fuerat.* Idem lib. 1. Historiar. *Exercitum opprimendae libertatis habet.* Id. ibidem: *Armecivillia cepit, Legum, ac libertatis subvertendae.* Ulpianus leg. 5. §. 1. D. ad leg. jul. de adult. *Si quis evitandi criminis idegit, ut Reipublicae causa abesset.* Caro, ut in illis, cum absolute usurpantur, Bubula Suilla, Ovilla, Ferina. Virgilius Aeneid. 1. v. 215.

Implentur veteris Bacchi, pinguisque ferinae. Commune, Sallustius in Catilina: *Alia omnia sibi cum collega ratus.* Divitiae, Cicero ad Nepotem: *Qui habet ultro appetitur; qui est pauper, ultro aspernatur.* Fabula, ut Praetextata, Togata. Horatius de Art. Poët. v. 288.

Vel, qui praetextas, vel qui docuere togatas. Plinius lib. 7. *Qui primus togatas saltari instituit.* Febris, ut Tertia, Quartana. Suetonius in Caesare cap. . *Quaquam morbo quartanae aggravante.* Fides, Terentius in Andria. act. 1. sc. 5. v. 2. *Pro Deum, atque hominum!* Idem in Phormione act. 2. sc. 2. v. 4. *Pro Deum immortalium!* Homines omittitur in tertia plurali Verberorum, cum de universitate loquimur, ut *Dicunt, Ferunt, Sunt, & similia.* Terentius in andr. act. 1. sc. 2. v. 21. Ita ajunt: & ibid. act. 5. sc. 3. v. 4. Ita predicant. Varro L. 4. de lingua lat. *Munitur opis causa, ubi sint.* Id. ibid. *Speculum a speciendo, quod ibi spectant.* Iter, ut *Abesse bidui*, pro Bidui itinere Cicero ad attic. *Cum in castra profisciscer, a quibus aberam bidui.* Caesar lib. 6. de Bell. Gallic. cap. 6. Jamque ab eo non longius bidui aberant. Lex, ut Titulo Librorum juris ad Municipalem. Lis, cum dicitur. Contra, vel Secundum aliquem dare. Suetonius in Cladio cap. 15. *Absentibus secundum praesentes dabat.* Plinius L. 7. Epistolarum. *Finem cognitioni quaestio imposuit, quae secundum reos dedit.* Tacitus Lib. 4. annal. 43. Ita secundum Messenios datum. Quod integre dixit Cicero pro Roscio Comoedo: *Quo minus secundum eos lis detur non recusamus.* Ludi, ut *Circensibus*, Suetonius in Caesare

fare cap. 39. & circensium die, idem in Domitiano ca p. 4. Ordines, idem in Caesare cap. 39. *Sessum in quatuordecim è scena. Partes, ut primas, secundas agere, ferre, tenere.* Svetonius in Caligula cap. 57. *Plures secundarum certatim experimentum artis darent.* Terentius in adelphis act. 5. sc. 4. v. 26. *Non posteriores feram.* Cicero ad Atticum. *Tibi primas deferro.* Idem in Oratore: *In Republica nostra primas Eloquentia tenuerit semper urbanis, pacatisque rebus, secundas juris scientia.* Passus, Caesar lib. 5. de Bell. Gallic. cap. 13. *Hujus est longitudo lateris, ut fert illorum opinio, septingentorum millium.* Plinius lib. 8. *Per centena millia, & quinquaginta continuo cursu euntibus.* Pecunia, ut Crimen Repetundarum, quod est de Pecuniis repetundis, aliisque rebus vi, aut dolo per Romanos Magistratus à sociis extortis. Svetonius in Caesare cap. 4. Dolabellam consularem, & triumphalem virum Repetundarum postulavit. Praedium, Villa, ut in Pompejano, in Tusculano. Per Varonis, per Locustae, apud Ciceronem ad Atticum. Ex vicini, Ulpianus leg. 1. §. 11. D. de aqua Pluvia arcenda. Res intelligitur in illa Formula, quā in primo congressu Veteres utebantur, *Satin' salvae*. Terent. in Eunuch. act. 5. sc. 6. v. 88. *Quid trepidas? satin' salvae?* Sallustius in Historiarum Libris: *Percunctantibus utrinque Satin' salve!* Livius: *Querentique viro Satin' salve Minime inquit, & Percunctatus Satin' salvae!* Quod alibi integrè dixit: *Cum pater Satin' salvae res interrogaret.* Sacrum, Virgilius Eclog: 3. v. 77.

Cum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.

Servus, deest in talibus, à manu, à pedibus, ab Epistolis à Libellis. Tabulae exauditur, cum dicimus Duodecim, pro duodecim Tabulis Legum Roman. Cic. L. 2. de Legibus: *Discebamur puer Duodecim, ut carmen necessarium: quas jam nemo discit.* Tempus, ut In praesens, Sallustius. In presenti Cicero, & Livius. In hodiernam, Scaevola D. de Verb. Obligat. Theatrum, Plinius lib. 36. Nationes, quae sunt circa Pompeji, Tribus, Cicero in Verrem: *Qui Verrem Romulia:* Idem in Philippica 9. Servius Sulpitius Q. F. Lemonia Rufus, id est, ex Romulia, Lemonia Tribu. Verum, Vera intelliguntur in illa

illa Formula assentiendi, & confirmandi: *Est hoc, Sunt ista* Terentius in *Adelphis* act. 1. sc. 2. v. 61. *Nec nihil, neque omnia haec sunt.* Cicero de *Amicitia*: *Sed nescio, quomodo hoc in Andria familiaris meus.* Idem ibid: *Sunt ista.* Laet. & in *Academicis*. *Sunt, inquam, isti.* Varro. *Via, ut Compendaria, Recta, Terent in Eunuch.* act. 1. sc. 2. v. 7. *Cur non recta introibas?* Varro in *Sciamachia*: *Hoc dico compendiaria sine ulla sollicitudine, ac molestia dicendi ad eandem voluptatem posse perveniri.* Seneca ad *Lucilium*: *Hanc, atque compendariam excogitavit.* & *Ad maximas te arduas compendiaria ducam.* Uxor: ut *Terentia* Ciceronis, *Marcia* Catonis, *Marcia* Pompeji.

Pronomina quoque omissa saepe animadvertimus, ut *Is, Ejus, Ei.* Plaut. in *Amphitr.* Prol. v. 106.

Quantusque amor sit, quod complacitum est semel; id est *Ejus, quod.* Idem in *Curculione* act. 4. sc. 4. v. 25.

Ego illum reddidi, qui argentum à te attulit; pro *Ei, qui.* Varro lib. 4. de *Ling. Lat.* *Quod ibi domus fuerit, cui cognomen fuit Marcellus;* pro *Ejus, Cui.* *Ite;* id est. Plautus in *Sticho* act. 2. sc. 2. v. 38.

Omnes res relictas habeo prae, quod tu velis; id est, *Prae illo, quod Curtius.* Haec vociferantem, quibus erat imperatum, jugulant; pro *Illi, quibus.*

Item Verba ommittuntur, ut praeter alia *Grammatici;* nota. *Decere, vel Oportere.* Terent in *Andria.* act. 1. sc. 5. vers. 19.

Tantumne rem tam negligenter agere?

Idem ibid. act. 4. sc. 2. v. 6.

Sicciat me, atque illum opera tua nunc miseros sollicitatier.

Virgil. 1. *Aeneid.* v. 37.

Acne incepto desistere victam?

Evenire, ut in illa Formula, quae Veteres in Consolatione utebantur: Velim, quod velles. Plaut in *Mossell.* act. 3. sc. 2. v. 53. *Vel m, ut velles Tranio;* id est, *Velim eveniant.* *Invocare, & Obsecrare,* in *Precationibus*, ut: *Tuam fidem, Venus nocturnigila.* Plautus in *Curcul.* act. 1. sc. 3. v. 40. *Hercules tuam fidem,* Varro. & *Dis vestram Fidem,* in *Commoediis* frequenter. *Valere,*

vivere, Plautus in Stichos act. 5. sc. 4. v. 27. *Bene rex, Bene te Bene me*; intellige, *Vivere precor*. Tibullus lib. 2. Eleg. 1. v. 31.

Sed bene Messallam sua quisque ad pocula dicat
Ex *Adverbis* defunt interdum structurae Orationis
Magis, *Potius*; idque *Græcorum* more, qui τοῦ μᾶλλον
aliquando omittunt. Plaut. in Casina act. 2. sc. 3. v.
34. seq.

- - - - *Ut quod Vir velit*

Fieri, id facias, quam advesere contra?
Idem in Menaechmis act. 5. sc. 1. v. 26.

Quin vidua vivam, quam tuos mores perferam.
Et in Rudente act. 4. sc. 4. v. 70.

Tacita mulier est bona, quam semper loquax.
Terent. in Eunuch. Prol. v. 1. seq.

Qui placere se studeat bonis; quam plurimis.
Gellius lib. 2. cap. 7. *Declinanda sensim, & relinquenda*
esse dicunt; quam respuendi. Et Livius, Tacitus, Apu-
lejus, atque etiam Icri harum Vocum eclipsi saepe
utuntur, quorum testimonia ab aliis adnotata nihil est
neceffe hic adferre. Non omittitur post *Non modo*, id est,
Nedum. Cicero pro Sestio: *Qui non modo praecipitanti*
patriae subvenirent, sed etiam nimis tardè concidisse moe-
rerent. Orat. in 2. Rullum: *Si non modo dena jugera dari*
vobis, sed ne constipari quidem tantum numerum hominū
posse in Agrum Campanum intelligeris. Et lib. 1. de Ora-
tore: *Neque solūm inscientiam meam, sed ne rerum qui-*
dem magnitudinem perspicit. Idem lib. 10. ad Atticum:
Regem non modo Romano homini, sed ne Persae quidem,
tolerabile. & alibi saepius. *Solūm, Tantūm*; Varro lib.
7. de Ling. Lat. *Neque à dissimilibus similia, sed etiam*
eadem. Caus Leg. 41. D. de Verbor. Significat. *Armorum*
appellatio non utique Scuta, & Gladios, & Galeas signifi-
cat, sed & Fustes, & Lapides. Marcianus Leg. 5. D. de
Pignoribus: *Sed & non solvendae omnis pecuniae causa,*
verūm etiam de parte ejus.

Praepositiones autem crebrò omittuntur, ut apud Poë-
tas ante Provinciarum, & Regionum nomina, *Ad, Vir-*
gil. 1. Aeneid. v. 2. seq.

Ita

Italiam fato profugus Lavinaque venit

Litora.

E, Ex, in illis, quae Graecorum more efferuntur. *Vinum Cibo, Lesbos; Hospes Epheso; Vultur filvis*; id est, Vinum Cibus, Lesbium; Hospes Ephesus; Vultur filvestris. Ennius in Annal.

Vulturius filvis miserum mandebat hemonem.

Plautus in Bacchidibus act. 2. sc. 2. v. 53.

Epheso quos hospes debuit nostro sent.

Idem in Mercatore act. 5. sc. 2. v. 99.

Viden hic hospitem Zacyrtho.

In, ut idem in Curculione act. 2. sc. 3. v. 6. *Rogat quid veniam Curiam.* Et in Persa act. 2. sc. 5. v. 21. *Eretriam misit.* Papinianus leg. 72. D. de Condit. & Demonstrat. Cum aliam venisset. Apulei. lib. 1. *Metamorph. Macedoniam profectus.* Cum, omittitur, ubi denotat Comitatum. Varro in Sesquiulisse: *Navibus duodecim domo profectum.* Cic. in Philip. ultima: *His viginti cohortibus nullò equitatu conflixit.* Livius libro 1. *Egressus omnibus copiis.* De, intelligitur in talibus: *Quid me fit, quid futurum est, Quid illo faciam,* apud Comicos. Ob, vel Propter, ut. *Id huc reverti, ut me purgarem tibi,* Plautus in Amphitr. act. 3. sc. 2. vers. 28.

Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem,

Terentius in Eunuch. act. 5. sc. 7. v. 4. Idem in Hecyrà act. 3. sc. 3. v. 8

Laetae exclamant, Venit, id, quòd me repente adspexerant.

Ubi Donatus: *Deest Propter, ut si Propter id, ac Per hoc, Ideo, &c.* Cicero ad Q. Fratrem lib. 3. *Id, quòd judices nullos habemus.* Livius lib. 41. *Id, quòd erat vetusta conjunctio cum Macedonibus.* Varro lib. 5. de Lingua Lat. integrè dixit, *Id, quòd propter centuriata Comititia*

Conjunctionum eclipsis in Oratione frequentissima est, inprimis copulae, Et, ut: Hac Illac, Sursum deorsum, & elis nolis, quae vulgò usurpantur. Sic *Praesente absente, justa injusta. Sex septem,* Terentius, *Terra mari, Factis dictis,* Cicero. *Dextra sinistra,* Sallustius. *Equis viris,* Livius. *Intra extra,* Plinius. *Longum venditum,* Jurisconsulti. *Etiam desideratur interdum post Sed,*

cùm auget . Cicero in Lentulò : *omnibus negotiis non interfuit solum , sed praefuit .* Vlpianus leg. 10. D. de Senatoribus : *Liberos Senatorum accipere debemus , non tantum Senatorum Filios , verum omnes , qui genti ex ipsis dicantur .* Quàm , omittitur antecedente *Plus* ; *Amplius , Minus , vel Melius* Varro lib. 1. de Re Rust. *Neque enim si minus CCXX: iugera ol' vesti colas ; id est . minus , quàm .* Idem lib. 2. *Ne minus habeamus in centenas oves hirtas singulos homines ; id est . minus , quàm singulos homines .* Et *Non minores oportet int're bimas .* Horat. lib. 1. Sat. 2. v. 82.

Melius persaepe togatae .

Catullus Carm. 97. v. 3.

Namque amplius horam

Suffixum in longa me memini esse cruce .

Terent. in Eunuch. act 3. sc. 1. v. 32 *Plus milies audi- vi* Livius : *Hortum plus mille caesi , Romanorum minus mille tricenti .* Plinius lib. 5. *Torrentes verò amplius centum .*

F I N I S .

AUGUSTÆ TAURINORUM.

Apud Joannem Jacobum Ghringhellum.
Superiorum permissu .

INDEX CAPITUM LIBRI PRIMI

C A P U T

1. De Litterarum Vocalium inter se Commu-
tatione .
2. De Mutatione Diphthongorum .
3. De Consonantium inter se Commutatione .
4. De Litterarum in Dictionibus Adjectione .
5. De Litterarum in Dictionibus Detractione .
6. De Syllabarum in Dictionibus Adjectione .
7. De Syllabarum in Dictionibus Detractione .
8. De Extremitatibus Nominum .
9. De mutatis Declinationibus, Casibus, & Ge-
neribus .
10. De Pronominibus .
11. De Verbis .
12. De Temporibus, & Modis .
13. De Adverbiis .
14. De Praepositionibus .
15. De Compositione Vocum .
16. De Distractione, & Trajectione Vocum .

LIBRI SECONDI

CAPUT

1. De Partium Orationis inter se Commutatione.
2. De Permutatione Casuum, Numerorum, & Generum.
3. De Permutatione Temporum, & Modorum.
4. De Casibus cum Nominibus junctis praeter vulgatum usum.
5. De Casibus cum Verbis junctis praeter vulgatum usum.
6. De Participiorum, & Gerundiorum usu antiquo.
7. De Abverbiorum, & Praepositionum Structura.
8. De Commutatione simplicium, & junctarum Vocum.
9. De iteratis, & geminatis Vocibus in Oratione.
10. De Pareleis.
11. De Eclipsis.

I N D E X

Vocum omnium, quarum in quatuor
Aufonii Libris, & HeKelianis addi-
tamentis, Differentiæ traduntur.

A , <i>vel</i> ab	1.	acerbum .	8.
A a manu, à pedibus	35.	acervus ,	9.
abdicare . abdicatio .	1.	acini .	9.
abigeatus .	10.	acta .	9. 19. 50.
abigeus, <i>vel</i> abactor .	2.	actum .	9.
abjere .	10.	actarii .	9.
abnuere, & abnutare	46.	actio . actor .	9. 10. 204.
abominari .	3.	actuarii .	10.
aborfus, & abortus .	3.	actus .	10.
abrogare .	3.	ad .	10.
absolvere . absolutum .	3.	adamare .	40.
abspulfus .	4.	ad annum .	12.
abstinere . abstinentia .	4.	addicere .	13. 216.
abundare ,	4.	ad diem .	13.
abusus . abuti .	344.	adduci .	148.
accedo te, tibi .	4.	adfines . adfinitas .	13.
accedere .	4.	adhuc .	14. 200.
accensi .	17.	adimere .	65.
accensus .	5.	adire hæreditatem	14.
acceptilatio .	5.	aditio .	14.
accerlere .	5.	adjudicare .	14.
accessio, accessus	5.	adjutor .	15.
accidit .	315.	ad manum .	35. 36.
accipere .	84.	admensum vinum	13.
accolae .	7.	admirari .	16.
accommodare .	106.	admoliri .	16.
accumbere .	17.	admonere .	262.
accuratio .	326.	admonitio	262.
accusare .	312.	adnumeratum .	13.
accusatio .	8.	adolescens . adolescere	15.
accusator .	295.	adoptio . adoptivus	16.

ado-

I N D E X

adorare .	16	aerarium .	22
adoriri .	29	aerumna .	248
ad Pedes .	36	aestas .	24
adpromissor	17	aestimare .	24
adscribere .	115	aestus .	24
adscripti .	17	aeternitas .	293
adscriptivi .	17	affabilis, & affabilitas .	25
adfectari .	18	affectare, & affectatio .	25
adflita arbor .	222	affectio; five affectus .	25
aedificare .	167	afflictatio .	248
advenae .	7	affligere, & affligus .	25
advenire, adventare .	18	age, agedum, agite .	26
adventitia bona .	18	ager .	26
adversa Fata .	18	agere .	27-175
adversa vulnera .	18	agere apud populum, cum	
adversare .	18	populo .	29
adversarius .	109	aggredi .	29
adversus, & adversum, .	19	agilis .	29
advertere .	19	agitare aetatem, vitam .	149
ad vestem .	35	agnati .	29
adulari .	19	agnoscere .	30
adulterium .	19-332	ala .	31
advocari .	20	alapa .	101
advocata .	20	album .	31
advocatio .	20	alere .	32
advocatus .	20-100	ali .	32
aedes .	21	alienus .	167
aedes sacra .	22	alimentum, & alimonia .	32
aedificare .	22	aliquatq; aliquantū .	32
aedificia .	22	aliquis .	33
aeger .	22	aliquot .	32
aegritudo, & aegrotatio .	23	alius .	33-303
aegrotus .	23	allevare .	33
aemulari .	27	alligari .	243
aemulatio .	23-213	alloqui .	33-247
aequabile & aequale .	23	alloquium .	33
aequanimitas, aequania		alluviones .	34
mus .	77	altare .	34
aequitas .	23	alter .	23
aequivocum .	204	altitia .	33
		alti-	

U O C U M.

altitudo & altor . . .	34	à pedibus . . .	35
alumnus . . .	34	apertularii . . .	265
alvus . . .	35. 344	apocha . . .	5
à manu . . .	35	appaſere . . .	31. 260
ambitiò, ambitus . . .	36	apparatus . . .	51
ambo . . .	37	apparare . . .	51. 288
ambulare . . .	37	appellare . . .	18
amabilis . . .	39	appellatio . . .	273
amans, amator . . .	39	appetere, appetitus . . .	51
amare . . .	40	apportare . . .	37
amafius . . .	39	aptum . . .	61
amator . . .	34	apud . . .	152
amens . . .	38	aqua . . .	2
amicitia, amicus . . .	39	aquatica potio . . .	53
amittere . . .	39. 290	aquatile, aqueum . . .	53
amoliri . . .	15. 41	aquofus locus . . .	53
amor . . .	41. 125	ara . . .	34
amores . . .	125	arana, araneum . . .	53
amphitheatrum . . .	335	arbitet . . .	32
ampliatio . . .	41	arbitrari . . .	307
anadema . . .	42	arbirrarium . . .	34
angor . . .	248	arbirrator . . .	33
anguis . . .	43	arbitrium . . .	34
anima . . .	44	arbor, arbos . . .	35
animadvertere . . .	341	arbutum, arbutus . . .	55
animus . . .	44	arcere aquam . . .	55
animus, & mens . . .	45	arceſſere . . .	5
anuales . . .	46. 203	archimimus . . .	204
annotare . . .	273	arcus . . .	35
apnuere . . .	46. 220	argentarii . . .	36
annunciare . . .	47	arguere, argumentum . . .	5
annunciatur . . .	277	argutus . . .	32
annuus proverſus . . .	48	arma . . .	32
anquirere anquiſitio . . .	48	armentum . . .	58
antea, antehac . . .	49	arquus . . .	55
apud pedes . . .	94	arrogans . . .	58
antiquare . . .	3. 49	arrogantia . . .	59. 334
antiquari . . .	49	arrogare . . .	3
antiquitas . . .	49	arrogatio . . .	16
antiquum . . .	49. 340	arteriae . . .	60
		† 2	artus

JIN D. E X

artus .	60	balnearis, balnearius .	72
arundo	61 200	balneum .	72
aspargo, & aspergo	61	balteum, balteus .	73
aspicere .	62. 226 341	bannum .	163
aspirare .	4	barba, & barbae plur.	73
âffecta	104	barbara locutio, barbarif-	
âffentari	19	mus.	73
âssequi .	116. 325	beatè vivere .	75
âffuefcere	117	beatus .	247
âftutus .	57	bellator, bellax, bellico-	
atriarius, atriensis	63	fus .	74
audacia .	63	belluae .	75
audax .	334	bellum .	74. 142. 143
audientia .	63	bellus .	73
audire .	63	beneficium .	279
ave .	64	benemeriti .	261
âversa vulnèra .	âverfi	bene vivere .	75
Dii .	18	benevolentia .	41
âversari .	18	benignus .	76
âvertere .	19	bestiae .	75
â veste .	35	bibax .	76
âufferre .	65. 336	bibere .	76
âugurare , âugurari .	66	bibo, nis. bibulus .	76
âugures .	47	bibliotheca .	76
âugurium .	66. 280	bidental .	135. 334
âugusti .	67	bidentes .	135
âvis .	68. 343	bini .	76
âvius .	128	blandiri .	19
âuricula, âuris, âuritus .	68	bloefus .	72
âufcultare ,	64	bona fide dicere .	146
âufpex	306	bonitas, bonus .	76
âufpiciûm .	66. 280	breve .	289
âufterus .	69	breve, & brevi .	77
âutor, & âuctor .	70	brevis .	78
âuxilia, âuxilium .	71	buccina, buccinum, buc-	
B.		cinus .	78
B Actæ piur.	9	bustum .	75. 297
Balbus .	72	buxum, & buxus.	75
balineum .	72		
balnea, vel balnae .	73		

Ca-

VOCUM.

C.			
C Aballus.	80	cautio	88
C Cadere.	80	cedere actiones	89
Caedes.	264	cedit dies debiti	89
Caedo te.	89	cedo tibi	89
caelare.	89	celare	83
caelatura, caelatus.	80	celer	219
caeruleus, caeruleus.	81	celerare	259
caelares.	67	celeritas	291. 339
caestus.	91	cellarium	89
caeteri	313	cenfor, cenforius	90
caliga	81	census	48
caligaris, & caligarius	81	cernere	90, 341
calidus	57	cernere hereditatem	14
calumnia	81	certamen, cerratio	90
camella, camelum, came-		certum, certus homo	91
lus.	82	cervices, cervix	91
campus	26	cessat	91
canari boves	83	cestus	91
cancellare literas	83	ceu	339
candere	186	charitas	41
candidum	31	charta	92
canere	83	chilones, & cilones	92
cantilena, cantio	83	chirographum	93
cantor, ris	204	cibus	93
cantus	83	cilium	192
capere, & capi	84	circa, circiter, circum	94
capillus	84	circumpedes	94
capitalis poena	86	circumfistere	94
capite census	305	circumspicere	94
carcer, & carceres	86	circumstare	94
caritas	86	circumstruere	167
carmen	84	circus	95
castra, & castrum	86	civitas	95, 343
castula	86	claritas, claritudo	96
castus, castitas	86	clemens	96
cavere	87	clemetia	23
cavilatio	81	clibanus	96
caupona	207. 88	cliens	100
causa	88	clivus	192
		clupeum	96

INDEX

clypeum, clypeus	96	complura	108. 295
coena	95	compluvium	108. 217
coenaculum, coenatio	99	comprimere	314
coercere aquam	55	concedere	212
cogitare	100	conciliabulum	109
cognati, & cognatio	30	conculium	104
cognitor	290. 100	concinere, cōcinnare	110
cognoscere	30	concordia	290
coire	119	concubina	110
colaphus	101	confarcire	111
collactaneus, collacteus	101	confectus	235
collegia	101. 171	confertum	111
collis	102	confidens, cōfidentia	177
colloquium	33	confines	112
colonia	102	confilcare	112
colonus	267. 102. 166	cōfiteri, unde cōfessio	113
coluber	43	confundi	106
columbae	103	confutare	113
coma	84	congeries	9
comes	103	conjectura	114
comicus	104	conjuratio	114. 329
cominus	104	conflucare arbores	114
comitia, orum	104	conscribere	115
commemoratio	258	cōsecrare, cōsecratio	115
commendare	105	consequi	116
commereri	260	conservare	215. 326
commerui	173	considerantius, considera-	
commisceri	106	tius	116
committere	105. 292	cōsignare, cōsignari	116
commodare	106	contobrini	329
cōmodari, cōmodatum	106	conspicere	62
commorari	107	conspiratio	114
commune	107	constare	160
cōmunitas, cōmunitio	108	constitutor	166
comoedus	105	constitutum	137
comperendinatio	41	construere	167
comperire	108. 314	consuescere	117
comperiri	108	consuetudo	117
comportare	137	consul, consularis	117
		consulta	118

onc

I N D E X

dedecoratur	132	detrimentum	129. 138
dedere	130	devius	228
dedicare, & dedicatio	115	diadema	42
deducere	132	dialectica	315
deduci	148	dicacitas	82
deficere	133	dicere	138
defungi	133. 188	dicta	301
degredi	133	dictum	139
dei	136	diducere	132
dejerare, & dejurare	• 2	die quarte, <i>vel</i> quarti	139
delator	133	die quarto dies	139
delibetare	100	differre	140
delictum	122. 134	dignitas	140. 340
deligere	134	digredi	133
delinquere	290	diligentia	141. 326
delubrum	134. 334	diligere	40 134
deludere. deluere	135. 136	diludere, <i>unde</i> diludia	135
demens	38	diluere	136
dena	130	dimidiatum, & dimidium	141
denunciatur	276	directarii	165
depektor	285	directum	141
depecisci	286	diripere	137
deponere. deponere apud		discedere	41
Sequestrem	136	disidium	141
deportare, & deportatus	137	discordia	142
depositum	136	discumbere	7
depravatum	121	disertus	142
derectum	141	dispicere	138
deripere	137	dispongere	142
derogare	3	dispositio	283
describere	115	disidium	141
deferere	313. 133	disimulare	328
deses	295	diversorium	143. 206
desiderare	308	dives	247
desperatio	248	divi	136
despicere	118. 138	divine. divinitus	143
despondere puellam	330	divortium	143
deterius	290	divus	202
detestari	3		

doce

VOCUM.

docere doctrina doctus	144	eloquentia	153
dolere	145	eloqui	247
dolor	145	eloquium	155
dolo dicere	146	eludere	155. 155
dolus	145	eluviones	24
domicilium	146	eluxit	156
domus	21. 146	em, & en	256
donare	147.	emblemata	122
Donum	147	emendare	121
draco	44	emere emtum	156
dryades	269	emerita	157
dubium	216	eminere	157
ducere	148	eminus	104
ductare	148	emplastra	157
ductus, us	149	emittere	157
duo	76	epicediū & epitaphiū	157
durē, duriter	150	epulae	124. 158
E		epulum	158
Eboratum. Eboresc.	150	equus	80
Ebrietas, ebriositas.		erga	158
ebrius, ebrius	150	egraftulum, egrastulus	158
eburnum	150	eripere	158
ecclesia	151	errare erraticus	159
ed. cere	152	erratio erratio animi	159
edicta & edictum	151	erro, nis	159
educare	32. 152	error	159
educere	152	erudio	144
efficere	168	erudito, Eruditus	144
effigies	153	esse	159
effingere	178	esse in bonis	162
effligo	25	evenire	160
effundere	187	eventus	160
egens	154. 155	evincere	341
egere	154. 155	eunuchus	160
egestas	153. 155	ex	161
epirare	2	exaedificare	22
elevare	33	exanimatio	193
eligere	237	exanimatus, exanimus	161
elinguatus, & elinguis	153	exauctorare	162
eloquens	142		

Ex

I N D E X

ex bonis	162	extruere	167
excitari	331	exultatio	190. 191
excommunicatio	163	exvocari	21
excubiae	163	F.	
exculcare	312		
ex die	13	F acere	23. 121 168
exemplar; & exemplum		facetus	168
163 146. 191.		facies	168. 345
exequiae	188	facilitas	169
exercitatus, exercitus	164	facinus	168
exhaeredare, exhaereda-		factio	169
tio	1	facultas	169, 278
exhumatus	207	fallere	131
exiguum	288	falsum	170
eximere	158	falsum jurare	259
eximere actionem	89	fama	170. 316
eximium	329	familia	170 143
existimare	24	familiaritas	17. 206
existimatio	140	famulus	172
exitus	160	fanum	172 334
exorator	282	fari	172 247
exordium	304	factor	111
expectare, expectatio	165	fas	172
expergitus, experectus	164	fascis	9
expetere	51	fastus	172
expilatores	165	fateor	172
expleri. explorator	165	fatigari	210
exportare	137	fatigatus	172
expostulare	166	fatuus	172
exprobrare	166	feci, felix	173
expromissor	166	femina, um	173
expungere	83. 142	femora, um	173
ex quaeste	3 08	ferae	75
exrogare	3	ferre	174. 278
exscribere	115	ferox ferus	175.
extare	159	fessus	172
externus	168	festi dies	304
extinguere	167	festinare	175
extraneus, extrarius	167	factum	170
168.		fidejussor	166
		fidelis fidus	177

Fide-

VOCUM.

fidelitas fidens	177	frequentia	338
fides	177	frondes	84
fiducia	177	frondeus, frondosus	184
figura fingere	177	frontalia	244
finis	335	fruges	183
fiscus	23	frugi	274
flagitare	178. 296	frui	185. 347
flagitiosi flagitium	168	frumenta	231
flagrare flere	179	frumentaceus, frumenta-	
flumen fluuius	179	rius	186
foedum	358	frumentum	193
foedus, ris	180	frustra esse	186
folia	184	frustrare	186
fora, & fori	180	frustrari	186
fores	210	fugitivus	159
forfices, forcipes	181	fulgere; fulgetrum fulgur,	
forcia, & forciarii	171	fulmen	186
forma	177	fultio, fultura	187
formido	261. 293	fundatum fundere	187
formosus	73. 181. 189	fundus	26
fornax	181	funestum fongi	188
fornicarius; fornicator.		funis	188
181		funus	188
forcipes	182	fur	2
fors	182	furaciter	190
fors fortuna	183	furca, unde furcifer	188
fortis	29	furiosus	189
fortitudo	343	furnaria, furnarius	181
fortuna	182	furnus	96
fortunatus	173. 247	furor	332
forvicares	181	furtim, furtive	190
forum	113	fuscus	190
fragrare	179		
fratres, fratres consan-			
guinei, germani, pa-			
trueles, Uterini	183		
fraudi esse	146		
fraus	145		
fremere. fremitus, fre-			
mor, frendere	184		

G

Gallicus gallus	190
gaudere	190
gaudium	190
gemere	179. 273
gemma	191
genae	192
generale	192

gene-

I N D E X

generaliter	193	haereditatem adire, cerne	
generosus	273	re	14.
genitor, genitrix	193	harundo	61. 200
gens 171 194 170- 193		has manus, hanc manū	201
243		have	64
gentiles	30	hebescere, hebetescere	201
genus	193	hem	156
gerere	27	herbaceus, herbarius, her-	
germani fratres	182	beus, herbidus, herbosus	
gesta	194 8	201	
gestio	195	herē heri	201
gestum	9	heros	202
gestus, us	195	heū, heus	202
glacies	195	hiare	202
globus	95	hiberna, hibernacula	203
gloria	166	hibernare	203
glorior	196	hic, pron	207
gloriosus, glorius	196	hirudo, hirundo	203
gnaritas, gnarus	112	hiscere	207
gnavitas, guavus	324	hispanicus; hispaniensis,	
graecanicus, graeciensis		hispanus	203
graeus	196	historia	41, 203
grammaticus, grammatista	196	histrion	204
grana	9	holocaustum	203
grandis	196. 197	homo adolescens, graecus	
grassatores	165	italicus, Novus, valens	
gratiam facere, habere,		Ec.	146
reddere; referre gratias		homonymia	204
agere	197	honestum	204
gratificari, gratulari	197	honestus	280 172
gratum	230	honorem gerere	205
gravare, gravari	198	honos	204. 205
gremium	329 198	horrendus	205
grex	58. 59	horre	206
gubernaculum	198	horridulus, horridus	205
gustare g. ta	199	hortari	262
H.		hospitium	206. 143
Habere	199	hostia	205
habitus	200	huiusce, huiusque	207
hactenus	14. 200	humanē	208
		huma-	

VOCUM.

humanitas .	207	inum	216
humaniter . humanitatis .	208	incidunt, veniunt	216
humatus .	207	in	158
humectum . humidare .		in annum	12
humidum .	208	inaudire	63
hypotheca .	209	in bonis	162
J.		incedere	38
J acere tela . jactari .	210	incertum	216
janitor, janua .	210	incipere, inchoare	216
idolum .	212. 213	incoestus	19. 332
idoneum .	15	incola	216
igitur .	210	incolae	7
ignarus, ignavia, ignavus .		incrustationes	216
210. & 211		incusare	312
ignominia .	211	indicare	216
ignorantia .	211	in diem	13
ignorare .	212. 271	indignae	7
ignoratio	211	indigetes	289
ignoscere	212	indocile, indoctum	216
ille	208	inducere	217
illex	212	industria	141
illi similis, illius similis .		industrius, industrium,	216
213		iuers	211. 212
illix	212	inertia	211
illuvies	213	infamia	211
illuxit	186	infectores	217
imago	213	infensus, infestus	217
imitari	23. 325	infidus	217
imitatio	213	infimum	217
immemor	210	infligere	26
immissum	213	infra	217
immolare	214	ingens	218
imperare	214	ingenuus	154
imperium	214	ingluvies	213
impetrare	215	inhibere	218
impietas	271	inhumatus	207
impius	272	iniquum	8
impluvium	108. 215	iniucundum	230
impugnare	307	injuria	119
impulsor	15	injustum testamentum	229
		in	

VOCUM.

in libertate esse	241	interneccre, unde inter-	
in memoriam redire	258	necio	224
innocens, innocuus	219	internuncius	277
in uere	220	interrogare	225
inolefcere	16	intertrimentum	238
inopia	80-153	intra	217
inops	153-154	intro	225-226
in os laudare	237	intueri	226
inquilius	103-220	intus	225
inquirere	308	invenire	226-314
inquisitio	48	invidentia	227
infania	189	invidia	227
infanus	189	invidiosus, invidus	228
infcius	220	invitum	228
inscribere	115	invocari	21
insigne, insignia	220	involare	228
insimulare	221	jocus	228
infita arbor	222	ira, iracundia	228
infomnia, & infomnium	222	iracundus, iratus	228-229
inspicere	2	ire	38
infitor	279	irritum testamentum	229
instituta, institutiones	223	is, iste	208
instructum	223	ita	326
instruere	167	iter	11-229
instrumentum	223	jubere	131-214-323
insuescere	117	jucundum	230
integrum	280	judex	277
inter	11	judicium	230
inter Coenam, inter Coe-		jugulare	224
natum	223	jumentum	59
interdicere	224	jura	172
interdicere advocati-		jurare falsum	259
224		jurgium	23
interdicere foro	224	jus	23
interdicta	151	jussiones	152
interficere	224	justum	231
interire	224	juvenis	15
interitus	264	juventa, juvenus	231
interlocutio	152	L Abare, & labi	232
		labia	

VOCUM.

labia, labra	232	liberale	204
labor, laborare	256	libertas	240
lacrumare	179	libertinus	239 240
lacrymari	233	libertus	239
lactans, lacteus	233	liberum agere	241
lacteo, lacto	233	liberum esse	241
lacus	233	libraria	76
laetari, laetitia	190	librarius	241 242
lamentari	179 233	licentia	248 250
lamentatio	248	licere	216
laniata, lanius	233	liceri, seu licitari	216
lapilli	234	litini boves	83
lares	234	ligamina	243
largè	234	ligare	243
largiri	147	lignum	243
largitas	235	ligulae	243
largiter	234	linatum	244
largitio	245	linthearii, lintheones	244
laser, laferpitium	235	liquor	244
lassus, unde lassitudo	235	lis	230 244
laticbra, latibulum	236	litare	244
latrina	181	literator	245
lacro	236	literatus	245 243
laudare	236	litus	246 315
laudare coram, &	236	litus	247
laudare in os	236	locuples	247
laudatio	237	locus facer	318
laurus	342	loquinqitas, loquigudo	247
lads	195 237	loquela	283
laurus	168	loqui	138. 172. 247
legatus	329	lora	243
legere	237	lucens, lucibile	247
legumen	237	lucta	301
lemures, seu larvae	234	luctus	262 247. 248
lenitas	237	lucus	334 248
lepor, & lepos	237	ludio, ludius	204
lepidus	168	ludus, lusus	248 225
lepus	237	lues	249 293
lex	238	lugere	248
liber	238	lumen	249

Iufci-

I N D E X

luscitiosus , luscus	250.	materfamilias	257. 256
luscus	250. 332.	materia , materies	243
luxuria	250	matrimonium	257
luxuriare , luxuriari	151.	matrona	256
M.		maturare	258
M Actare	214	maturescere	258
madidum	208	membra	60
magis	299	meminisse	258
magister	206	memor , memoriosus	258
magister Officinae	279	memoria	258
magistratus	251	memorioso , memoriter	258
magnanimus	77	in memoriam redire	258
magnum	197	memoriosior , memoriosif-	
magnus	218	sime	258
major	218	menda , mendum	254
malae	192	mendacium dicere	259
malagmata	157	mendax	339
malitia	342	mendicus	258
malum	300	mens	45
malus, hic, malus, haec	252	mensarii	56
mammae	252	mentiri	259
manceps	252	mercator , mercatura	254
mancipare , mancipi	252	mercatura , mercatus	261
mandare	89. 254	merere , mereri	260
mandare actiones	89	meret	260
mandata	151	meretrix	260
mandatarius	134	meretur	234
mandator	133. 176	merita	260
mandatum	231	meritum	261
manere	254	merx	261
manes	234	metari , metiri	261
mango, & mangonium	254	metuere	261
manifestum	254	metus	261
manipretium	301	minus	204
manubiae	255. 300.	minae	261
manus sing. , & plur.	301	minutus	78
margarita , margaritum	234	mirari	261
marinum, maritimum	255	miser , miserandus	262
mater	193	miserari , misereri	262
		miseria	262

missio-

VOCUM

missionem dare	163	ne	268
moderatio, modestia	262	necare	224. 270
moeror	145. 247	necatus	224
moestitia, moestus	262	necessitas	270. 271
moestia	262	necessitudo	171. 270
monere	262	nefarium	272. 338
monimentum	263	nefas	271
monitio	15	negligentia	141
monstrum	263	nemo	271
monumentum	263	nemus	248
morbilli	263	nescire	212. 271
morbus	264	nescius	220
mos	117	nex	264
mulcare, à quo mulciber.		nexus	252
265.		nictare	220
mulcatores	265	nigrum	190
mulctra, mulctrale	265	nihil. nihili	271
multae	266	nimbj	271
multare	265	nimbus	272
mundus	9	ninphagogus	306
municipes. & municipium		nifus	271
102. 266.		niti	271. 306.
munifex, munificus	266	nix	195
munera, munus	147. 205	nixus	271
murmurare	267	nobilis	273
murus	267	nocens	272
muffare	267	nocte, noctu	272
mutuare, mutuari	267	nomen, nominatio	273
mutui datio	103	nota, notare	273
mutuum	122	notarii	242
mutuum dare	102	nothos	273
myrtus, myrterum	268	notarium	253
N.		novare	293
Nac	268	novissimum	274
naiades	269	novus, novum	274
narrare	138	noxa, noxia	274
natio	194	nubere	342
navigium	268	nuces	275
navis	195. 268	nullum testamentum	229
navus	219	nullus	271

num-

INDEX

nummi adulterini	276	omne	280. 336.
nummularii	56. 276	omnis	280
nummus	276	oneratus	280
nunc	210	onus	9
nunciare	276	onustus	280
nuncius	277	opera, operae	280
nuptiae	257	operae pretium	301.
nutare	220	opes <i>sing.</i> , & <i>plur.</i>	281
O,		opiari	307. 323.
O Bedire	277	opinio	281. 322. 323.
O Oblici	210	opis Nympha	281
objurgare	262	oportet	281
obloqui	247	oppidum	95. 282
obniti	271	opprimere	167
obnunciare	47.	approbare	166
obnunciatur	276	approbrium	304
obrogare	3.	oppugnare	307
obscuratus, obscurus	277	ops	281
obsecratio	277	opulentus	247
obsecrare	278	opus	280
obsequi	116. 277	opus, opera	280
obsignare; obsignari	116	opus habere	155
obstiterere, obstare	277	orare	278
obstruere	167	oratio	281
obtestari	278	orator	281. 283
obticere	333	ordinatio	283
obtinere	278	oreades	269
occasio	278	oriundus	283
occidere	224. 270	ornatus	124
occisus	224	ortus	283
odium	227. 229	os	345
odorarius	278	osculum	283
odoratum, odorum	278	ostentum	284
offector	217	ostiarius, ostium	210
officia	260	otium	210
officina	279	P.	
officium	279	P Abulantia	289
olea, oleum, oliva	279	pacisci	285
omen	280	pacta	130
omittere	280	pactio	80. 286
		pa-	

VOCUM

pactor	285.	286	pax	290
paſtum		286	peccare	290
paſtum conventum		285	peccatum	134
paſtus		286	peccavi	173
paedagogus		286	pecora, pecudes	290
pagus		287	peculator, peculatus	2
palam	114.	287	pecunia	276
palpari		19	pecunioſus	247
palpitatio		287	pedale, pedule	290
palpones		19	pejerare	259
palumbes		103	pejus	290
palus		233	pellex	110
pantomimus		204	pellis	120
papyrus		92	penates	234
paraninphus		306	penetrabile, penetrale	290
pariare, paratum		156	penes	52
parere		51	penna	31
pares		267	penus	89
parvitas		289	percontari	225. 323
parvum		288	percuſus, percuffus	290
paſcentia		289	percutere	290
paſci	37.	268	perdere	39. 290
paſſim		339	perduci	148
paſtilli		157	peregre, peregri	290
paſtio, paſtus		289	perferre	175
pater		192	perficere	4
patibulum		188	perfidus	217
patrii Dii		289	perfuga	291. 336
patrocinari, patrocinium			perſugium	291
20. 21.			perfungi	133
patronus	20.	289	perimere	224
patuli boves	83.	289	perjurare, pejerare	2
patulum, patens		289	perire	224
paucitas		289	permittere	291
pavens, pavidus		289	perna	291
paulisper, paulum		32	perniciēs	292
pavor		261	pernicitas	291
pauper		258	pernix	291
paupertas		290	perpetuitas	292
Paupertas, pauperies		290	perpetuum	292. 324
			✠ ✠ 2	perſe-

INDEX

persecutio	10	polliceri, pollicitatio	297
persequi	116	poma	275
persuadere	332	pomaria, pometa	298
pertendere	334	pompejana, pompeja, pom-	
pertinacia, pertinax	293	peji, porticus	298
pervicacia, pervicax	293	populatio	298
pestis	249. 292	populus populi, lorum	298
pestis, pestilentia	293	porrectum	312
petaſo	291	portare	174. 295
petere, 294. 295.	299	portentum	282
petitio	10	portus	298
petitor	295	poscere	294. 295
petulans	295	posſeſſio	26
phantaſia, phantaſma	295	in poſſeſſione eſſe	299
pietas	313	in poſſeſſionem mittere	
piger	295	299	
piget	295	poſſidere	299
pignus	209	poſſum	299
pigritia	295	poſthac	49
pinguedo, pinguetudo	268	poſterior, poſtremus	303
pirata	296	poſtulare	166. 178. 295
placidus	96	299	
plagae	296	poſſulatio	294
plagiarius	2	potare	75
plagium	2	potens	247
plangere	233	potestas	215
plantae, plantaria	296	potestates	251
plebs	248	cum poteſtate eſſe	215
plenum	296	potio	299
plorare	179	potiri	344
pluma	31	potius	299
plura	108. 297	potus	299
pluvia	272	prandium	98
poema	297	praecipue	300
poena ſanguinis	86	praeco	5
poenae	266	praeda	255. 300
poſis	297	praedictores	300.
poetica	297	praedicare	236
polire	297	praedium	27
politum	244	praedo	296

prac-

VOCUM.

praelium	74. 300.	proletaneus, proletarius	305
praeludere	155	prologium, prologus	305
praemia	157	promissa	339
praemiarii, praemiorum	301	promissum	139
praemium	301	promittere	297. 305
praenuncius	277	promnestria	305
praeparare	51	pronuba	305
prae	301	properare	175
praesentaneus, & praesentarius	197	propinqui, propinquitas	13. 14.
praeses	362	pro quaestore	308
praesidium	302	prosequi	116
praestruere	167	prospectus	249
pravum	300	prospicere	94
precari	302	prostibula, vel prostibulum	260
pretium	301	protenus, protinus	306
primicerius	303	protervus	295
primipilus, primus pilus	303	psallere	83
primores	303	publicare	112
primus, prior, priores	304	publicum	107
privilegium	238	pudet	295
probare	212	pudicitia	86. 306
probator	304	pudicus	86
probatum	304	pudor	306
probrum	304	puer	15
prebus	76	puerilitas, pueritia	306
procax	295	pugna	301
procurator	11. 100. 289	pugnare	307
procuratura	20	pulcher	74
prodere	133	pulsare	307
prodigium	263, 284	pusillanimus	77
profectitia bona	18	pusillus	78
proferre	140	putare	307
profecti dies	304		
profiteri	113		
profugium, profugus	291		
prohibere	218. 305		
prohibitoria edicta	218		
projectum	213		

✠ ✠ 3

quar-

Q Uaerere 308. 323
quaeritare 308
quaestor, quaestorius 308
quantum 310

INDEX V

quatto, quareum	308	relegant	339
quasi	339	religio	313
quassare, quassatus	316	religiosum, religiosus	313
quatenus, quatinus	303	113. 317	
quater	316	relinquere	313
quaerela, quaerimonia	310	reliquiae	188
queri	308	reliqui	313
quidam	30	remittere	286
quidquid, quodcunque	310	remotum	313
		remus	169
qui, quis, quod, quid	310	renunciare	314
quis, quisquis	30	renunciatur	277
quispiam	310	renuncius	277
quot	30	reperire	226
quotannis	310	reprimere	314
quotcunque	310	reptilia	43
quotidie	310	repudiare	113
quotquot	310	repadium	143
quotus, quotusquisque	310	repulsus	4
R.		requiescit	91
R acemi	211	requirere	308
rapina	300. 311	res	88
raptio, raptus	311	rescripta	151. 152
Rates	268	reservare	326
fatio	88	resisto	318
fecens	274	respicere	61
secessus	6	restare	314
secdivum	311	restarius	314
secipere	303. 312	resticularius	314
secum	312	restio	314
secumbete	7	restis	188
secusare	312	restituere	312. 314
reddere	312. 313	restituere actionem	89
redivivum	311	reticere	333
redundare	4	retinere	254. 278
refarcire	111	reum agere, facere	314
referre	174	rhea	281
refertum	111. 296	rhetor	282
refutare	113	rhetorice	313
regale, regium	313	ripa	246
		ripae	

VOCUM,

ripae, riparum	315	saxari	163
ritus	265	satio, satura	325
rixa	315	satietas	325
roheus	316	satisfactio	88
robustus	29	satisfacere	325
rogare	278	satisfactio	321, 325
rogatio	238	saxuritas	325
roscum, rosaceum	316	saxum	325
ruher, rubeus, rubidus	316	scalptum, scalptura	89
rumor	170, 316	sceleratus, scelerosus	322, 323
ruptum testamentum	229	scelus	168
rus	26	scientia	323
S		scire	323
Accularii	163	sciscere	323
facellum	135, 334	sciscitari	323
factarium	318	scorpio, scorpius	323
sacrificare, sacrificari	220, 289	scriba	341
sacrificium	207	scriptor	242
sacrilegium	2	secretari	323
sacrilegus	2	sculptura	89
sacrum	218, 316	scutum	99
sal, sales	319	se	323
salio	319	secessio	323
saltatio, saltarus	318	secius, secus	323
salto	319	sedere	2
saltus	249	sedes	146
salvator	320	seditio	169, 323
salubre	320	seducere	217
salve	64	seges	324
salum, salis	319	segnis	295
salligare	320	segnitia	324
sanglum	316	sementis	324
sanguis	320	semita	229
sanies	320	semotum	313
sanus	321	sempiternum	293, 324
sapere	299	sonatus Consultum, Senatus decretum	324
sarcina	320	senes	324
sarcinatrix, sartrix	320	senes, seniores	324
	4	senex	

INDEX

Senex	340	societas	177
sensa, sensus	325	focius	103
Sententia	132	focordia	324
sepulchrum	188	fodalis	104
sepultus	207	fodalitas	171
sequestrare	136	fodalitates, fodalitia	102
sequestro dare	136	folitarius	329
sequi	323	folocismus	73
sequius	325	follicitudo	126
sermo	283	solvere	322
sermocinari	247	solus	329
sero, serum	326	olutio	322
serpens	33	somnus, sopor	329
serta	120	sordidatus, sordidus	329
sertum, ta, tae, ti	325	spado	160
servator	320	species	132
servire, servum esse	325	speciosus	182
servitium, servitus	325	spectare	341
servus	326	spectatum	304
sest	323	specula	330
sestertium, sestertius	326	speculari	226
severitas	326	specularium	330
severus	69. 70	speculator	166
sevum	296	speculum	330
sic	326	sperare	165
sicut, sicuti	339	sperata sponsa	330
fidus	326	spernere	118
signa	327	ipes	165
signum	327	spina, spinus	330
silere	328	splendere	186
sillescere	328	spondere	303
siles	322	spondere puellam	330
simul	328	sponsio	180
simulare	218. 328	sponsor	166
singulare	329	spurius	273
singulariter	300	itagnum	233
sinus	198. 329	statio	293
sinus prim. cor. aut prod.	329	statura	327
sobrini	329	statura, status	331
		stella	326
		stilla	

VOCUM.

stilla	199
stimulari	331
stipendium	331
stipulae	123
stirps	193
stirps masc. & foem.	332
stolidus	173. 321
strabo	332
strages	29
strenuus	29
strues	19
studium	239
stulticia	189
stultus	73
stupiditas	332
stapor	332
stuprum	19. 332
suadere	332
suasor	304
suavium	283
subducere	148
subligaria	243
sublucare	115
submovere	262
sub pellibus esse	203
subsellia	337
subsidium	71
substruere	167
subter, subtus	332
succidare	208
succidus	208
sumere	332
super	332
super coenam	224
superbia, superbus	332
superstitio	313
superstitiosum	313
supervacaneum, superva-	332
cuum	71
suppetiae	71

supplicare	17
supplicatio	277
supra	44. 332
sutripere	228
sulcipere	312
suspiciari	307
suspicaux	332
suspicio, nis	114
suspiciosus	332
sustinere	146
sylva	333
sygraphum	93
synonymia	204

T.

Taberna	88. 179
206	
Tablinum, tabulariū	333
Tabum	320
tacere	328. 334.
taciturnus, tacitus	334
talaria	31
tanquam	339
tantisper	33
tardus	295
teetoria	216
telum	52
temperarius	334
temperantia	4
temperantia, temperatio	
temperies	334
templum	134. 172.
334.	
tendere	334
tenere	199
terga, tergora	334
tergum, tergus	335
terminus	335
terribilis, terror	335
terror	295

Thea-

INDEXV

theatrum	335	varioli	339
thesaurus	9	varus, vatius	338
timere	261. 336	vas, dis	302
timor	293	ubera	332
titio, nis	336	ubique	339
tollere	336	vestigal	337
torris	336	vegere	339
totum	280. 338	vegetum, vegetus	339
tradere	330. 313	vehementia	342
transcibere	113	velle	131
transfuga	291	velocitas	291. 342
transfigere	283. 336	velox	291
transmarinum	253	velut	339
trapezitae	56	venae	369
tremere, tremor	287	venale	339
tribula, tribuli	337	venalitiij, venalitiarii	339
tribunalia	337	vendere	252
trepidare	206	vendibile	339
tributum	330	venit dies	89
trichinium	99	venter	344
tripudiare	319	ventitare	18
tristis	262	venustas	341. 340
trucidare	337	verbera	296
tuba	247	verberare	290. 307
tum, tunc	338	verbum	340
tumultus	338	verecundia	306
turba	315. 338	vereri	261. 336
turpari	132	vergere	187
tutela, tutor	126	versutus	339
V.		vestex	340
V Admonitiu obire	302	verum	339
vagari	139	vesci	268
valere	299	vestitus	201
valvus	338	vetare	309
validus	321	veterascere	340
valli, vallum	339	veteres	340
valvae	210	vetulus	324
vanum	170	vetus	49. 340
varus	331	vetustas	340
		vetu-	

VOCUM.

vetustificare	340	universale	192
vetustum	340	universaliter	193
vexatio	298	universi	280
vekilla	327 328	unus, & unicus	329
via	22 229	vocabulum	272
vicaneus, & vicarius	167	vociferari	233
vicini	112	vola, volema	342
vicinia, vicinitas	340	volo, vis	125
viciſſim	118	volubilis	343
viſtina	206	volucris	68 343
vicus	287	volvens	343
videre	90 341	volumen	238
victus	94	voluntas	343
vigens	339	volaptas	343
vigere	339	vortex	340
vigiliae	163	vox	340
vigor	342	urbare	282
vincere	341	urbs	95 282 343
vincula	127	ustrina, vel ustrinum	79
vindicare	342	uſucapere, uſucapio	343
vindicta	341	uſurpare; uſurpatio	343
vires, virntes	342	uſus	344
virtus	342	uſuſfructus	344
viſa	342	uſuvenit	344
viſcera	60	ut	339
viſere	341	uterque	37
viſitare	342	uterus	35 344
viſus	342	uti	185 339
vitare	87	utendum dari	106
vitioſitas	342	utrinque, utroque	345
vitium	264 342	utrobique, utrubi	345
vittae	342	uvae	311
vituperatio	342	uvidum	208
ulciſci	342	vulgaris mulier	287
ulcus	342	vulgo	287
ultimum	274	vulnus	342
ultio	341	vultus	168 342
ultratributa	337		
una	328 343		
unda	52		

FINIS.

Z.
Zonarii

265

AUCTORES VETERES

In his Libris laudati, vel emendati.

A elius Donatus.	Cornelius Tacitus.
Aelius Gallus.	S. Cyprianus.
Africanus Comicus.	Diogenes Laertius.
Africanus I. C.	Diomedes Grammaticus.
Agrætus Grammaticus.	Ennius Poeta.
Ammianus Marcellinus.	L. Fenestrella Historicus.
L. Annaeus Seneca.	Florentinus I. C.
Antistius Labeo I. C.	A. Gellius.
L. Apulejus.	Hesichius.
Aristophanes.	Horatius Flaccus.
Arnobius Afer.	Iavolenus I. C.
Arrius Menander I. C.	Isidorus Hispalensis.
Asconius Pedianus.	Iulianus I. C.
Athenæus.	Iulius Modestus.
Attius Tragicus Poeta.	Iustinus Historicus.
S. Augustinus.	Iuvenalis Satyricus.
Ausonius Poeta.	Lactantius Firmianus
Caecilius Comicus.	Lampridius.
Caesar Grammaticus.	Licinius-Macer.
C. Julius Caesar.	Livius Andronicus Poeta
Cajus I. C.	T. Livius Historicus.
Callistratus I. C.	Lucanus Poeta.
Calvus Poeta.	Lucilius Satyricus.
Caper Grammaticus.	Lucretius Poeta.
Cassiodorus.	Manilius Poeta.
Celsus I. C.	V. Martialis Poeta.
Chrisippus.	Martianus I. C.
Fl. Clarus Grammaticus.	Massurius Sabinus I. C.
Claudius I. C.	Messala de Auspiciis.
Claudius Claudianus Poeta.	Minutius Felix.
Columella.	Modestinus I. C.
Comissus Firmus Poeta.	Naevius Poeta.
Cornelius Fronto Gram	Natalis Comes.
maticus.	P. Nigidius Figulus.
Cornelius Nepos.	Nonius Marcellus.

P. Ovi-

P. Ovidius Naso.
 Pacuvius Tragicus.
 Palladius.
 P. Papinius Statius.
 Papirianus Grammaticus.
 Paulus J. C.
 Persius Satyricus.
 Pindarus Poeta.
 Plato.
 Plautus Comicus.
 Plinius.
 Plutarchus.
 Pomponius J. C.
 Priscianus Grammaticus.
 Propertius Poeta.
 Quintilianus.
 Sabinus J. C.
 Sallustius Historicus.
 Scaevola J. C.
 Scribonius Largus.
 Seneca Tragicus.
 Servius Honoratus Gram-
 maticus.
 Sex Pompeius Festus.
 Sextus Rufus.
 Sospater Charisius Gram-
 maticus.
 Spartianus.
 Strabo.
 C. Suetonius Tranquillus.
 P. Terentius Comicus.
 Q. Terentius Scaurus.
 M. Terentius Varro.
 Tertulianus.
 Theophilus J. C.
 Tibullus Poeta.
 Trebellius Pollio.
 M. Tullius Cicero.
 Turpillus Comicus.
 Valerius Maximus.
 Valerius Probus Gram-

maticus.
 Vegetius.
 Velius Longus Gram-
 maticus.
 Vellejus Paterculus.
 Venulejus J. C.
 Verrius Flaccus.
 Victorinus Grammaticus.
 Vitruvius.
 Vivianus J. C.
 Ulpianus J. C.

---

*Recentiorum Auctorum
 Nomina, quorum
 scriptis adjuti
 sumus.*

A Chilles Statius.
 Adrianus Turnebus.
 Ahafverus Frischius J. C.
 Aldus Manutius.
 Alexander ab Alexandro.
 Andreas Alciatus.
 Andreas Dominicus Flor-
 cus.
 Antonius del Re.
 Antonius Hormannus.
 Antonius Matthaeus.
 Arnoldus Corvinus.
 Augustinus Gambarella.
 Balthasar Meisnerus.
 Barnabas Brissonius.
 Blondus Flavius.
 Budaens.
 Coelius Rhodiginus.
 Carolus Paschalius.
 Christophorus Landinus.
 Claudius Salmasius.
 Comoenius.
 Cornelius Jansenius.
 Eras.

Erasmus Schmidius.	Laurentius Ramirelius.
Ezechiel Spanheimus.	Laurentus Valla.
Fabius Columna.	Leonardus Fuchsius.
Fridericus Lindenbragius	Lorinus.
Fulvius Ursinus.	Marc. Zuerius Boxhornius.
Gaspar Bahuinus.	Marius Nizolius.
Gaspar Barthius.	Martianus Capella.
Gaspar Pancerus.	Martinus Gejeri.
Gaspar Scoppius.	Martinus Hayneccius.
Georgius Frankius.	Mascardus I.C.
Gerardus Jo. Vossius.	Matthias Dresserus.
Gothofredus J.C.	Michael Barthius.
Henricus Decimator.	Obertus Gifanius.
Henricus Hoepffnerus.	Oliverius Arzignanensis.
Henricus Monantholius.	Paulus Hacherbergius.
Hermannus Wesselingius	Paulus Manutius.
Hugo Cardinalis.	Paulus Merula.
Iacobus Cruquius.	Perrus Ciacconius.
Iacobus Cujacius.	Petrus Crinitus.
Iacobus Pontanus.	Petrus Gualt. Chaborius.
Iacobus Thomafius.	Petrus Victorius.
Janus Doufa.	Perotti cornucopia.
Joannes Girardus.	Philippus Decius.
Joannes Kirchmannus.	Polidorus Virgilius.
Joannes Limneus.	Rudolfus Goclenius.
Joannes Meursius.	Rudolfus Godofredus Kni-
Joannes Rosinus.	chenius.
Joannes Rudingerus.	Scardii Lexicon.
Joannes Schildius.	Scipio Gentilis.
Joannes Seldenus.	Simplicius in Epc. Enchir.
Joannes Andreas Quen-	Stephanus Doletus.
stedius.	Taubmannus.
Joannes Conradus Dle-	Theodorus Petrejus.
tericus.	Thomas Bartholinus.
Joan Guilielmus StuKius	Thomas Reinesius.
Jo. Ludovic. de la Cerda.	Thamas Dempsterus.
Josephus Scaliger.	Tortellii Lima Ortogr.
Julius Caesar Scaliger.	Wilhelmus Ludwellus.
Justus Lipsius.	Wolphangus Lazius.
Laurembergius.	Zafius.

251
1687

